

GAEKWAD'S ORIENTAL SERIES

Published under the Authority of
the Government of His Highness
the Maharaja Gaekwad of Baroda.

MIRAT-I-AHMADI

PERSIAN TEXT

Part II.

Volume XXXIV.

Benoytosh Bhattacharyya, M.A., Ph.D.,
General Editor.

IN THE PRESS

Mirat 1-Ahmadi Persian Text Part I

(Gaekwad's Oriental Series Volume XXXIII)

Mirat 1 Ahmadi Part III i.e. the Khatima or Geographical and Descriptive Supplement Persian Text

(Gaekwad's Oriental Series)

Translation of the Mirat 1 Ahmadi by Charles Norman Seddon
I.C.S. (retired) sometime Revenue Minister Baroda State and
Prof Syed Nawab Ali, M.A.

(Gaekwad's Oriental Series)

PUBLISHED BY THE BARODA GOVERNMENT

Gazetteer of the Baroda State By Rao Bahadur Govindbhai H.
Desai B.A. LL.B Naeb Dewan Baroda State and the late
Principal A B Clarke B.A With map 2 volumes 1923 each
Rs 15

Census of the Baroda State 1921 By Satyavrata Mukerjee,
B.A. Subah Baroda Division formerly Superintendent of
Census Operations Baroda State

In three parts 1921 22—

Part I Report
II Imperial Tables
III State Tables

Rs	As	P
16	8	0
9	0	0
4	8	0

MIRAT-I-AHMADI

A PERSIAN HISTORY OF GUJRAT

BY

ALI MUHAMMAD KHAN

EDITED BY

SYED NAWAB ALI, M A.,

*Professor, Baroda College   Fellow, University of Bombay   Author of
Tarikh-i-Sohaj, Tazkirat-ul-Mustafa, etc*

Part II.

(1127 to 1174 A H)

WITH FOREWORD BY

JADUNATH SARKAR, C.I E ,

*Honorary Member, Royal Asiatic Society, Vice-Chancellor, Calcutta
University*

Central Library,
Baroda.

1927.

Printed by P Knight at the Baptist Mission Press Calcutta,
and Published on behalf of the Government of H.H. the
Maharaja Gaekwad of Baroda by Newton Mohun Dutt,
Curator of Libraries Baroda Raj at the
Central Library, Baroda.

Price, Rs 12 157
2

FOREWORD

Of all the provinces of India, Gujrat is the richest in the number and variety of its historical records. Its geographical position has made it the gateway of India to the western world from the earliest known antiquity, and given it an extremely diversified population drawn from many countries and races, though now completely naturalised by centuries of domicile in India. The chief occupations of its people have been trade and manufacture in a degree unequalled by the other parts of India,—which has made its cities pre-eminent in wealth and culture. These causes have made its people intelligent and enterprising beyond the natives of the other provinces of India. The inscriptions still extant in Gujrat go back to the dawn of our recorded history, and form a specially large and diversified source of information for the first twelve Christian centuries. The old Jaina manuscripts make a very useful contribution to our mediæval history.

So, too, for the Muhammadan period, Gujrat has written and bequeathed to us more histories than any other province. Besides the Arabic history edited by Sir E. D. Ross in the Indian Texts Series and Wali's Persian account edited by the same scholar in the Bibliotheca Indica Series,—which have been made available to us in comparatively recent times,—two other histories of the province have been long known and used. These are the *Mirāt-i-Sikandarī* and the *Mirāt-i-Āhmadi*. The former is accessible to English readers in Sir E. C. Bayley's translation, as a supplement to Elliot and Dowson. But it stops with the fall of the independent local dynasty (*circa* 1580).

For the history of Gujrat as a province of the Mughal empire, the *Mirāt-i-Āhmadi* is our fullest and most valuable authority. Its author, Mirzā Muhammad Hasan, afterwards surnamed Ali Muhammad Khān, came of a family of Persian emigrants. He was born in 1700 A.D. at Burhanpur, where his father was a civil officer attached to Aurangzib's Deccan army, and the boy accompanied his father to Gujrat in 1708, when the latter was appointed news-writer of Ahmadabad. Ali Muhammad himself rose to be *diwān* of the province in 1746 (1159 A.H.) and held that office till the extinction of Mughal rule in Gujrat by the Maratha annexation about 1755,—thus gaining the mournful distinction of being “the last of the imperial *diwāns*.”

Alī Muhammad Khan was a man of unusual intelligence activity and power of struggling against adversity. On assuming office he found the provincial administration in a state of utter disorganization—the natural result of the great anarchy born of the dissolution of the Mughal Empire under incessant civil wars and Maratha attacks. As he writes

When in 1137 A.H. Shujaet Khan the deputy of Mubarez Khan (the provincial governor) was slain by Hamid Khan the latter made haste to appropriate the crownlands and arrears of revenue (*pāi-bāqī*) and took away the volumes of official records for many years past and thus the *duwān* of the *subah* remained with nothing to do. After him the other *nāzims* seized the country in the same way and did not leave it in the hands of the *duwāns*. Now only the name is left to the *duwān* of Gujrat and the mere shadow of his power. The revenue officers—starving through long arrears of salary—were dispersed. When it came to the author's turn to receive the name of the *duwān* of the *subah* he searched for the records and found them existing in name only (1161 A.H.). By hard and unceasing exertion he collected information from the various cities and *parganahs* aided by Mithalal Kayeth the hereditary *subah navis* of the province. But in a year and a half the latter too died.

But nothing could damp our author's ardour and love of order and methodical work. With the materials still surviving he in 1170 A.H. set himself to write a history of Gujrat from 1000 to 1760 A.D. The pre-Mughal portion of the work is necessarily very concise and derivative. But from the reign of Akbar onwards his book is unique among the Persian histories of India inasmuch as the author has incorporated in it the full texts of a very large number of official letters and orders of the Imperial Government e.g. *farmāns*, *parwānahs* and *dastur ul amls*. Thus the best raw materials of social and administrative history have been preserved by him for us. This is specially the case with Aurangzib's strenuously active reign of half a century. For the half century following the death of Aurangzib (in 1707) the *Mirāt* gives the fullest history of the civil wars among the Mughal generals, the Maratha incursions and the natural calamities and popular disorders which attended the fall of the Mughal empire in that province. In fact we have no such complete graphic and systematic account of that decline and fall in any of our provinces. Herein lies the second great merit of the book.

The narrative history is supplemented by a second volume giving a very detailed topographical description of the province, the lives of its saints, an account of the official classes, their salaries and duties, and

the administrative system in general. In short, the *Mirat-i-Ahmadi* is the only work of the class after Abul Fazl's justly famous *Ain-i-Akbari*, as a source of accurate information of diverse kinds relating to the Mughal empire.

Dr James Bird translated about one-third of the first volume of the *Mirat-i-Ahmadi*, down to the death of Akbar, in his *History of Goozerat* (old Oriental Translation Fund, 1834). Professor Nawab Ali and Mr C N Seddon, I C S, have recently given us a free rendering of the Khatima. But the most important portion of the work, viz, the history of Gujrat in the 17th and 18th centuries, has remained unutilised except for the brief English summary given in the '*Bombay Gazetteer*, Vol I, Part I (from the MS translation made by Col. Watson before his death in 1889) and also in William Irvine's *Later Mughals*, Vol II.

The Persian text has been published in lithograph (1306 A H) by the Fath-ul-Karim Press, Bombay. This edition contains only the first volume down to 1714 A D (or about one half of it) together with the second volume. It is the despair and rage of serious students of Indian history. The text as printed here is hopelessly corrupt, with frequent lacunæ, the scribe has omitted or distorted beyond recognition every difficult word occurring in the book. For example, there are gaps on pp 268, 291 (first line), and 347 (middle portion, confused).

Prof Nawab Ali has earned the gratitude of the scholarly world by printing at the Baptist Mission Press—so well-known among Orientalists for its excellent work,—the text of the *Mirat-i-Ahmadi* from the death of Aurangzib (1707) to the end. He had the signal good fortune of securing the author's autograph manuscript with his last corrections, as the basis of his text.

The Oriental Public Library of Patna has an old, clearly written, and carefully corrected MS of the work (with marginal glosses), the colophon of which adds that the transcription was completed on 25th Shaban 1199 (3 July, 1785), after the author's death, though the Englishman who purchased it at Ahmadabad in 1818 writes on the fly-leaf that he acquired it from the author'. The colophon of the first volume states that *Daftar* (volume) one was completed on 10th Safar 1175 (10 Sep, 1761). The transcription was finished by Jalil, son of Tahn Muhammad Khan, Muhammad Ismail, on 7th Rabi-ul-awwal 1204 (25 Nov 1789).

The Government of H.H. the Gaekwad of Baroda deserves our cordial thanks for its enlightened generosity in bearing the cost of publishing this book in the Gaekwad's Oriental Series. We trust that the good work thus begun would be completed by printing a corrected text of the remainder of this masterly history for which Professor Nawab Ali's trained ability as editor is available

JADUNATH SARKAR C.I.E

Honorary Member Royal Asiatic Society

Vice-Chancellor Calcutta University

صفا	حطا	سطر	صفءه
ر گرما	گرما	۲	۴۱۹
چنءبى	چنءبى	۳	۴۲۱
مورا	مورا	۹	۵۱۳
نعر	نعر	۱۰	۵۵۷
مءصلى	مءصلى	۲۳	۵۸۸

تصحیح بعضی از اعلاییکه هگم چاپ شدن کتاب
 رو داده التماس از قارئین کرام آنکه ما بقی
 سهو کتات و عیوره را به سلیقه مستقیمه
 درست نموده بدامس عفو بپوشد

صفحه	سطر	خطا	صواب
۴	۶	بینی	بسنی
۱۱	۱	و استندعا	و او استندا
»	۱۲	بی اُعد الہا	بی اعدالہا
۱۳	۱۱	نمود	نموده
۱۵	۲۴	فرصاده	فرستاده
۱۶	۲۳	رہندار	رہندی
۱۹	۱۸	فرستاده	فرستاش
۲۳	۷	باشنی	واشدنی
۳۵	۱۷	آنا	آناد
۴	۱۷	صاحب	سجاعت
۴۷	۱۱	بدارالمہلم	مدارالمہام
۵۶	۲۱	کنان	کنمان
۷۷	۶	سررسد	سررسد
۹۹	۱۲	کلک	سلک
۱۱۴	۲۴	منقددا	مفتدا
۱۹۵	۱	ماواراں	ماواریلان
۲۱۹	۱۹	سوز	بدستور
۳۲۴	۱۳	خلید	خلید
۴۸۹	۷	سدانہ	اسنانہ
۴۴۳	۹	مکده	مکده

نعم خان - ۳۱۸ - ۳۵۲ -

والد علي محمد خان ۲ - ۶ - ۱۴۹ (خطاب) - ۵۴ - ۸۰ - ۸۳ - ۸۸ - ۹۱ - ۹۴ - ۱۰۵ -

۱۳۰ - ۱۳۲ - (سفر حج) - ۱۴۳ - ۲۳۰ - ۲۹۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ (وفات) -

وسواس راؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۶ (قتل) -

۵

هول سوار - ۱۵۹ -

ی

يعقوب عليحان - ۵۸۷ - ۶۰۳ -

---

۲۸ (جنگ نا بهنداري) - ۲۹ - ۲۲ - ۲۳۱ G ۲۳۶ (جنگ و داخله احمدآباد)
 ۲۴۲ - ۲۴۷ - ۲۵۶ - ۲۵۷ (اصلاح سکه) - ۲۶۵ - ۲۷۳ (خطاب بهجم الدوله) -
 ۲۷۶ - ۲۷۷ (وفات)

مفتخر خان (ملقب به موصی خاں) - ۲۷۹ - ۲۸۵ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۰ - ۳۱ -
 ۳۱۴ - ۳۱۸ (سوره دار و خانه جنگي) - ۳۵۳ - ۳۶۶ - ۳۷۱ - ۳۷۴ - ۳۷۹ -
 ۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ (داخله احمدآباد) - ۳۸۴ - ۳۸۵ G ۳۸۸ -
 (معصوم سیدی در احمدآباد و جنگ نا مرفقه) - ۵۴۷ - ۵۵۸ - ۵۷۴ (روانه بونه) -
 ۵۸۲ - ۶۶ - ۶۷ G ۶۱
 ملا محمد علي - ۱ - ۳ - ۱۹ - ۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۵ (عدد) - ۱۶۹ (مسموم سیدی)
 (صدقه التجار)

مهر علي خاں - ۱۶ - ۲۱ - ۲۲ (ديوان) - ۳۲ - ۳۷ - ۳۹ - ۵۱

میر مرصی - ۳ - ۱۸ - ۲ (ايليچي ايران)

ميهلجي - ۱۶۷ - ۱۶۸ (فتح برونه)

محمد ساه - ۲۸ G ۳ (حلوس و سکه رن) - ۲۵۵ - ۳۷ (وفات)

مسعود خاں قلعي - ۲۱۳ G ۲۱۸ - ۲۴۴

ملهار هولکر - ۳۳۸ - ۵۶۹ - ۵۸۶ - ۵۹ - ۵۹۹

مقتول عالم - ۳۴ - ۳۲ - ۳۲۱

منشا لعل - ۴۸

محمد لعل - ۳۶۳ - ۳۶۷ - ۳۷۱

منظر خاں گاردی - ۵۵ - ۵۶۷

منارالملک (سر بلند حل) - ۳۹ - ۵۴ (سوره دار) - ۷۹ - ۸۳ - ۸۷ - ۸۸ - ۹۲ - ۹۸ -

۹۹ - ۱۰۲ - ۱۰۵ - ۱۰۷ - ۱۱۱ G ۱۱۲ (حمله به کچه به بهج) - ۱۱۳ - ۱۱۷ - ۱۱۸ -

(معرولی) - ۱۲ تا ۱۲۸ (جنگ نا مهاراحه) - ۱۲۹ (صلح) - ۱۳۱ (کوچ) - ۱۳۱

ن

نامر خان - ۳ - ۱۲ (سراولي) - ۲۱ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۹ (ديوان) - ۳۳ - ۳۹

نورالدین (سنخ) - ۱۹ - ۱۸ (رخصی سیدی) - ۲۷۷

نادر ساه - ۲۵۲ - ۲۵۳ (سکه رن) - ۲۵۵ -

نظام الملک اول (آصف حاد) - ۳۲ - ۳۷ (وزارت) - ۴۷ - ۴۴ (آصف حاد) - ۱۳۵ -

(جنگ نا مرفقه) - ۳۵۷ - ۳۷۵ (وفات)

نظام الملک صلاح جنگ - ۵۶۹ - ۵۸۵ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴

نصرت الدوله - ۵۶۹ - ۵۷۱ - ۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۶۰۲ - ۶۰۳

ف

- فرح سیر - ۲۱ - ۲۲ -
فدا الدین خان - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۷۸ - ۲۸۰ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۴ - ۲۹۵ -
۲۹۶ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۷ - ۳۵۳ -
فخرالدولہ - ۳۲۲ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۲ - ۳۵۴ -

ق

- قطب الملک - ۲۱ - ۲۸ - ۳۴ - ۳۶ - (فید) -

ک

- کاظم بیگ - ۲ - ۱۰ (کشتہ سدن) -
کنتھاحی - ۵۳ - ۵۸ - ۷۲ - ۹۰ - ۹۶ - ۹۷ - ۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۹۱ -
کھدیدی - ۵۳ - ۶۴ - ۷۸ - ۹۰ - ۱۰۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۹۱ -
کپور چندر - ۲۶ - ۳۴ (قتل) -
کولیان - ۱۷۹ - ۲۴۴ - ۲۴۷ (جنگ نا داماحی) - ۲۴۹ - ۲۶۶ - ۲۷۶ - ۵۰۰ -
کانوچی ناگپر - ۲۱۲ -
کھاندی راو - ۳۰۱ - ۳۳۲ - ۳۳۸ - ۳۶۸ - ۵۶۰ - ۵۸۲ -
کوہینی انگلیس - ۵۶۶ -
کشنامتینای کنتھاحی - ۹۷ - ۹۹ -

گ

- گاؤ - ۱۴۰ (مہانت گاؤکشی) - ۱۴۶ (استعمال سرگیں بہت ارتداد)
گیش آنا - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳ (نائب صوبہ) - ۶۰۶ -

ل

- لیب (مسٹر) - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۸۸ - ۳۸۹ (حمایت سید اچہں) - ۳۹۱ (خود کشی)

م

- محمد اسمعیل - ۱۰۵ - ۳۲۶ - ۳۳۳ -
مومس خان - ۳ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۷ (دیوان) - ۹۸ (فوت) -
مومس خان (بحم الدولہ) - ۱۲۹ (متصدی کہنایت) - ۱۴۵ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۳ -
۱۸۵ (جنگ نا مرہٹہ) - ۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - (صوبہ داری) - ۱۹۸ - تا

سجاعت خان (معصوم قلی) ۳۸ - ۴ - ۵ - ۵۴ تا ۵۷ - ۵۸ تا ۶۲ (جنگ با
 سرحد و قتل حدی)
 سامعجل بادشاہ ثانی - ۵۷۳ - ۵۸۷
 شاہ نیر ۵۱۸ تا ۵۲۳ (حسن قلنگان)
 سجاد الدولہ - ۵۱۸ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۸۹ - ۵۹۲ (تحریک مسلم) ۵۹۵ - ۵۹۸ - ۶ -
 ۶۵ - ۶۲
 شہنار وھیلہ ۳۷۷ - ۳۸

ص

صہدر خان بابی - ۲ - ۱۴ تا ۱۷ (خانہ جنگی) ۳۸ - ۶۲ - ۷۳ - ۸ (فوت)
 صلابت محمد خان ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴ - ۵۸ - ۸۳ - ۸۶ - ۱ - ۱ - ۱۶ - ۱۱۶ - صہدر خان
 (محمد انور) - ۱۷ - ۱۱۹
 صہدر محمد خان - ۳۴ - ۳۵۶ - ۳۶۲ - ۳۹۱ - ۵۲۹ (وفات)
 صہدر جنگ - ۳۷۲ - ۳۷۳

ط

طالب ملنگی - ۱۳۵ (دیوانی) - ۲۷۲ - ۳۱۹

ع

مدد الحمید خلی - ۱ - ۲ - ۱۲ (نائب) - ۲ - ۳۷ - ۴۷
 ملائب اللہ خلی ۱ - ۱۱ - ۳۱ - ۳۸
 عقیل خلی ۱ - ۲ - ۶ - ۸ - ۲ - ۱۱۲
 عالم نثار - ۶ - ۸ (بنا حصار سرورت)
 مدد اللہ (سریف مکہ) - ۱۹
 عالم علی خلی ۳۲ - ۳۳
 عالمگرنانی - ۳۳ (حلوس) ۵۷۲ (قتل)
 مدد الدینی (مراد مرص خلی) ۱ - ۱۱ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۳۴ (فوت)
 علی محمد خلی اول تعجب رندف و او (والد)
 علی محمد خلی بابی تعجب رندف بابی مہملہ (رام)

ع

مرصی خلی - ۳ - ۱۸ - ۲
 مرصی الامظم - ۳۱

رستم علیخان بهادر - ۱۱ - ۴۱ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۳ - ۶۸ تا ۷۶ (حنگ نا حامد خان و قتل شدن) (رضا ولي) -
 رگھناتھ داس - ۴۱ - ۴۲ - ۴۶ (راجہ) -
 رگھو ناتھ راو - ۴۰۳ (محاصرہ بلدہ) - ۴۱۵ (فتح احمد آباد) - ۴۱۸ - ۴۳۴ - ۴۵۸ - ۴۶۴ (قتل) -
 رینکوجی - ۱۸۵ تا ۱۸۸ - ۱۹۱ - ۲۲۱ - ۲۴۴ - ۲۵۱ - ۲۷۴ - ۲۸۲ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۲۹۳ -
 ۲۹۸ (فرار) - ۳۰۱ - ۳۱۳ (گرفتاری و قتل بتلاؤ) - ۳۱۷ - ۳۳۶ - ۳۳۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵
 (فتح نورسد) ۳۶۹ (دستگیر شدن) -

ز

زور آور خان - ۱۰۸ - ۱۷۵ - ۲۳۹ - ۲۵۶ -

س

سید علی (واعظ) - ۵۳ - ۶۹ - ۱۴۸ - ۱۷۵ - ۱۷۷ (قتل) -
 سید اچھن - ۳۵۶ - ۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۴ - ۳۸۲ - ۳۹۰ - ۵۵۱ تا ۵۵۳ (حنگ) ۵۶۲ (جنگلہ
 درباب گنپتی) -
 سداشیو بھاؤ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۵۹۰ (حنگ) - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۹ (شکست پانی پت)
 سرپیت راو - ۴۲۳ (محاصرہ کہنات) - ۴۲۷ - ۴۲۹ - ۴۳۱ (احداث بتخانہ) -
 سورج مل جاٹ - ۴۳۳ - ۵۸۶ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۵ - ۶۱۲ -
 سندھو رام - ۴۶۸ - ۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۴ - ۴۹۸ - ۵۰۰ (حنگ) ۵۳۰ (گرفتاری) -
 سداشیو رامچندر - ۴۸۰ - ۴۸۴ - ۵۳۲ (داخلہ احمد آباد) - ۵۳۳ (احداث بدعت چند) -
 ۵۴۶ ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۹ - ۵۶۱ (روانہ پونہ) - ۵۷۹ - ۶۰۱ -
 سلیم حمیدار - ۵۴۱ تا ۵۴۳ -
 سیاحی گائیکوار - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۸۰ -
 سنتوچی - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۲ -

ش

شکر اللہ بیگ - ۶ - ۱۷ - ۴۱ -
 شیر خان نانی - ۱۶۷ (نائب موحدار برودہ) - ۱۶۸ - ۱۹۸ - ۲۴۶ - ۲۴۷ (تصرف حوناگدہ)
 ۲۸۶ - ۲۹۰ - ۲۹۹ - ۳۱۱ - ۳۳۰ - ۳۳۵ - ۳۳۷ - ۵۴۷ - وفات -
 شیخ الاسلام خان - ۲ - ۲۴ - ۲۷ - ۱۹۰ -
 شالہ عالم شاہرادہ - ۵۶۹ - ۵۸۹ - ۵۹۰ (حلوس اول) - ۶۰۴ -

حامد ۸-۱۸ (معظ) -
حنکس - ۳۲۲ (بنظانہ) -

ح

حندر ملی خل - ۱-۲-۳ ۴-۵-۸-۱۳ (ثلث) ۱۴ تا ۷ (حاتم حنگی با معذر
خل) - ۲ ۲۲-۳۸ (خطاب معر الدولہ) - ۳۳-۳۵ ۳۶-۳۷ (دیوانہ) -
حامد خل ۳۸-۵-۵۵ ۵۹-۶۲ ۶۳ (داخلہ احمد آباد) - ۶۹ تا ۷۲ (حنگ با
رستم ملنگ) ۷۷-۷۸-۸۵ -
حسن ملی خان - ۱۲-۲۱-۲۴-۲۸-۳۳-۳۵-۳۶ (قتل) اصغر الامرا -
حندر حل - ۳۶ (قتل اصغر الامرا) -

ح

خلد مکی ۳-۱۳ (جمعہ بازار) - ۵۷۷ -
حیر اللہ (ملکی) ۲-۵ (نوارع بر سر مادہ کاؤ) ۳۱ (منزل) -
حوارج مسقط - ۲۴ -
خوسعل چندر ۱۵۸-۱۷ ۱۷۱ ۳۷۵ (قوت) -

د

داماچی گائیکوار ۱۵۷ ۱۶۷ ۱۸۳ ۱۸۶ ۱۸۷ ۲۱۹-۲۳۶ ۲۶۲ ۲۶۳-۲۶۴ -
۳۳۸-۳۹۸ (حصہ بالیناصفہ) - ۳-۴ ۳۲ (نرون بنگرا وسعائر مخصوص اور)
۹-۵۲۷ (صلح بوساطت) ۵۳۲ (داخلہ احمد آباد) ۵۳۳-۵۳۴-۵۳۷ (روانہ
ہوند) ۵۸۷ ۵۹۹ (فرار اربانی ت) - ۶۹ -
دروچی ناگنر - ۲۳۵-۲۳۶ -

و

وام (مصنف) ۷ ۸ (اسداد مرضی و مصعب) - ۱۳ (روانہ دہلی) - ۸-۹۷ ۱۱۶
(خطاب) - ۱۶۳-۲۱-۲۲۳-۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۸ ۲۲۹-۲۶۷-۲۹
۲۹۳-۳۳-۳۴-۳۶-۳۱۶ ۳۲۶-۳۳۳ (رحیمی سدن) ۳۳۳ تا ۳۵۱ (دیوان
و سرخ سکھرامی فندو بیچ) - ۳۹۳ ۳۹۵ (خطاب بہادر) ۳۸ ۴۱۲ ۴۱۶
۴۱۷ (منیاد سدن) ۴۱۹-۴۲۳ ۴۳۱-۴۳۶ ۴۳۹-۴۴۶-۴۹۸ -
وضع الدوحات ۲۱ ۲۲-۲۵-۲۵ -
وضع الدولہ ۶۵ ۶۶ ۲۸ -

- بالاھي ناھي راو بيشوا - ۳۷۵ - ۳۹۱ - ۵۱۹ - ۵۵۰ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۸۰ - ۵۹۳ - ۶۰۱ -
 ۶۱۱ (وفات) -
 بولن - ۴۴۳ تا ۲۴۸ -
 برج لعل - ۵۳۷ (قتل) -
 بوھر (ستر) - ۵۵۴ -
 ناھي راو - ۱۳۳ - ۱۳۴ (معاصرۃ برودۃ) -
 بخت سنگھ - ۴۱ - ۱۳۲ ۱۳۸ - ۱۵۸ - ۳۷۴ - ۳۷۶ -

پ

- بھاد خان - ۱۹۱ تا ۱۹۳ -
 پيلاھي - ۲۷ - ۵۲ - ۶۸ تا ۷۲ - ۹۰ - ۹۵ - ۹۶ تا ۹۸ - ۱۳۴ - ۱۴۳ (قتل) -

ت

- تبع بيگ خان - ۱۰۴ - ۱۰۹ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۹ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۳۳۹ -
 (رحلت) -
 ترنگ راؤ سيناپتي - ۷۸ - ۷۹ -

ج

- حوانورد خان اول - ۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۴۰ - ۷۱ - ۸۳ - ۸۶ - ۱۰۶ -
 حوانورد خان دوم کمال الدين - ۱۰۷ - ۱۱۹ - ۱۳۳ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۷۲ تا
 ۱۷۵ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۷ - ۲۷۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۶ - ۳۱۰ -
 ۳۱۱ (داخلۃ احمد آباد) ۳۱۵ - ۳۱۸ (مصالحت نامرھتہ) ۳۲۲ (نائب) ۳۲۷ -
 ۳۳۲ - ۳۳۵ - ۳۵۴ (جنگ مرھتہ) ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۷۹ - ۳۸۱ - ۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۸ -
 ۴۰۲ - ۴۱۱ (تحليۃ احمد آباد) ۴۱۳ (صلحنامہ) ۴۷۶ - ۵۱۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳ -
 ۶۰۷ -
 حمناھي - ۱۰۱ -
 حنکوي سيندھيہ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۹ -
 حريہ ۱۹ - ۲۳ (معافي) -

چ

- چوتھہ - ۹۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۲ -
 چلني (ناقرحاني) - ۱۸ (سکہ) -

فہرست اسما الرجال وعیروہا بترتیب حروف تہجی

ا

- احمد صلا - ۳۷۱ - ۳۷۲ (حلویس) - ۴۳۴
 احمد صلا اندالی - ۳۷۱ - ۳۹ - ۵۷۱ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۹۱ - ۵۹۳ - ۵۹۵ - ۵۹۸ (فتح
 نانی ب) ۶۲ - ۶۸ (مراجع)
 احب سنگہ ۱ - ۲ - ۲۱ - ۲۳ -
 انبی سنگہ (مہاراجہ) - ۱ - ۸ - ۸ - ۱۱۸ - ۱۱۷ - ۱۲ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۴ - ۱۳۸
 ۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۹ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۲۸ - ۲۹ -
 او دیکن دلہائی - ۱۱۶
 اعتماد الدولہ ۳۶ - ۳۷ -
 ابراہیم قلی - ۵ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۶ (قتل) -
 ارمی نالی - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۱۸۳ -
 اند رام - ۲۹۱ - ۲۹۳ - ۳ (قتل)
 اسٹنسر (مسٹر) - ۵۵۳ - ۵۵۷ (فتح فلعد سیرت) ۵۶۶ -
 احمد کمر - ۲ - ۶۳ -

ب

- بیداری - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۷ - ۱۷۸ - ۱۷۲ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹
 (رتن سنگہ) ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۹ - ۲۸ - ۲۲ - ۲۲۵ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۳۵ -
 بہرام خان - ۱۳ - ۱۹ - ۱۳۷ - ۱۵۱ - ۱۶۵ - ۱۷۸ - ۱۸۱ (مقبول سن در جنگ)
 بہرور خلی - ۳۹ - ۱۱ - ۳۲۶ -
 براہنہ ۱۱۳ - ۱۳۹ - ۱۷۲ -
 بدر - ۳ - ۳۴ -
 بدرہ ۶۷ - ۷۸ - ۹۵ - ۱۶ - ۱۱۳ - ۱۷ - ۱۹ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۲۵ - ۲۸۶ - ۳۱ -
 ۳۲۲ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۵۷۷ -
 باندھری ۱۳۹ - ۱۳۸ -

ملکمی نماد

که حوس عهد نموده و بر خود ازم و منضم شمرد که در فکرش احوالات از رعایت و عداوت حوش و بیگانه برهمه داشته آنکه نفس الامر و بیان واقع باشد درج سازد چنانچه در صدر این اوراق اشاره بدان رفته التماس از نظرات انصاف نس و سندگان حق گری آنکه حوس الحق ^{مست} مرگفته اند اگر احیاناً بر مقوله که موجب مزاحمت نا کدرت بوده باشد و موف نمد بر لال عفو از خاطر درنا معاطر زائل سازد -

• منظومه •

دل ز بیز عفو روش می شود و ز دشمنش سینه گلش می شود
دوست دلد عفو را بروردگر آنکه از دست دوست دلد دوست دار
و بالله التوفیق دهم شهر صفر المظفر حرم الله بالصبر و الظفر سال هزار و صد
و هشتاد و پنج هجری علی صلحها الف الف بركات حرم این دفتر افعه
انسان ۱۲ •

دوم ماه ذیحجه الحرام نامی این واقعه در احمدآباد رسیده در تمام صوبه شائع و واضح گشت حلال کلی در بدو سب افکند متمردان گویان سر نفساد برداشته برهری و تاحث فریاد سب تناول کشوده بردن و بردن مواشی پرداختند و در سلح همان ماه مابین دروازه سارنگپور و کالو پور دیوار حصار بلده را بقدر در آمد و در آمد اسب شکافته آنچه در حادثهای قرب و حوار آنجا بدست آمد از باطنی و صامت بردند و روزانه در بیربات و سده در بلده تقطع طریق و نقب رنی بخانه بر اندازها اشتعال دارند همدین سال راحه لکپپ رمیددار کهج رحت هستی بر سب و کهر سنگه پسرش وایم مقام گردید *

سبب قرار یافتن این اوراق بدفترو نخستین

هر چند که از هنگام آغار تسطیر و تحریر این اوراق مرا طبع زین نوع خواهان بود که کمیب خوش حرام قلم مشکین روم از حوالی میدان ترفیم سوانحات آیدده جدی نار ماند اما از آنجا که مشیب الله غالب بمصمون صدائق مشحون عرف رنی نسخ العرائم از تقدیرات فلکی نثار برهم خوردگی اوصاع سلطان که از آن مجملی مدد رح گشت و مجهله معسده سورحمل حات حبب استقرار و رازب آصف حاه نامی و همدور ورود موکب همایون ناساه مطعر لواو سب امری در حلال این حال احتلال در نال راقم وارد گسته لهدا تسوید رویداد پیش را بر روی افرائی و سریر آرائی آن حضرت داشته این احرا را ناوجود عدم لیاف در نظر ارباب تدیس و اصحاب دانش و سخن سدجان عالی فکرت و مدشیان بلاعب فطرت که پایه سخموری را برطاق بلند گذاشته اند چون حالی از استعارات و دعب عبارات اس حکم طفل انجد حوان دارد و من هیچمدان را چه یارا که خود را از کمیده تلامذه آنها شمارد دفتر نخست فرار داد انشاء الله العزیز اگر حیات مستعار نامی و فراغ خاطر از بیدرنگ ساری زمانه عذار سعله پرور نا پایدار پدید آید دفتر دوم را از آغار سال فرجده فال جلوس میمند و افعال مانوس بر صفحه روزگار ثبت می سازد چون بعضی مقدمات حاتمه تعلق بدین دفتر داشت ملحق صاحب *

گوید رفته شب را زاننده بمقتضی و مت بلده آمد انعاماً او احرهمل روز سردار
مصدق حال بموجب قرار داد در راج پور رسیده روز دیگر بدلی ملاقات افتاد که
هنگام نیم شبی بدلی دریافت خبر راست با دروغ که آنحضری گندس را با او نوع
دیگر مرکوز خاطر است از مخطوطه عدل منوهم شده همان وقت شب راه ناره
سفر بدش کرد و هر لحظه را که به شعیص و تحصیل پیشکش حصه گلنوار
به ضلع سوربه اشغال داشت حوس مراعت نانت برگشته به دولقه آمد و بعد از
حد روز نرد داماحی گلنوار عازم برده گردید و بر مک مکند نائب داماحی را و
که از بلده به برده رفته بود دست و نهم برگشته آمد و همدی سال از انجا که
نائب از ادات لم برلی رم دوام بر صفت حسن هیچ یک از انام و انعام مرموم
به ساحه و حناط ازل فعلی حلد بر اندام نی حداتی ددوخته و وجود کدام
مورحوس با معرفت شهود بهاد که هادم اللذات مصر هسندش را مبدم بساحت
ناتندگی اند و خلود سر مد مخصص داب حدارند مهار حلد که همیشه بوده
و خواهد بود کل می علها فل و ببقی وجه یک دوالخلال و الاکرام • دست •

هرکه آمد بجهال اهل فسا خواهد بود

آنکه دهنده و ناتی است جدا خواهد بود

هر صاحب روحی را شریعت ناگوار لحد نوشندنی و طریقی مسلوک عدم پیمودنی
و رفته حیات بمقراض ممان بدنی و رحت شستی بملک نستی بر سندی
است حوس (۱) بکن عمر نالاحی راو پیسوا لکرر شده بود پس از معلود از
مورث مالوا نه بوده رسیده بهلو بر سدر ناتوانی گراشته صاحب فواش گسب
و روز بروز موص رحانی و حمدی در براید و بصاعف نه آمده که از علاج
و بداری گریست روز نهم شهر دیقده الحرام بخل بدوماد حدات از مرموم دد
حرانی از دد آمد و بحر حسرت از ملک و مال با خود خبری نرد • دست •
چه خوش نانی است ناع زندگانی گرامس بسوی از بساد حرادی

(۱) بکن نالاحی موصی بروت سندا طاس می نه سراج کرده بلند که آنرا درمیلی

آب رسیده گردید و سامان ستانده روی را ۱۱ ال معلوم که د ۱۲ برفل •

گفت و شنید امر مصالحه و روج منافسه در میان آورد و معرز خان پسر بیکنام خان نا بهگوان ملاقات کرده بر دخیل کار داشتن مکسدار مرهته و خاطر نشان نقایای وجه متعدده سال گزشته مومن خان انفصال یافت و تهیل راو و بهگوان نصه پتلاد برگشته آمدند و معرز خان نه بهروج روت و بساط منارعب برجیده سد مومن خان که از امداد افواج نادرشاهی همقرین فسوس و از دلدهی و اعانت داماحی مایوس شد سپاهی را که فراهم آورده بود از سعید و سیاه بر طرف ساخته سرانجام وجه مساهره شان نگرفتن بیوره حانه شماری و مصادره نموده انراء ده کرد هشتم شهر ذیقعه آپاحی گدیس بنابر ملاقات داماجی راو روانه نموده گسب و زوری چند توقف گرفته مراجعب نموده بموضع کهره رسید سرسرام که سردار محمد خان را دران حا آورده بود ملاقی ساخت و فرار یافت که بنده آمده مکسدار را بر نیمه حصه همراه برد و خود بیسب و دوم داخل بنده گردید گویند راو ولد داماجی گایکوار روانه بروده گسب و تهیل راو و بهگوان از مقامات پتلاد کوچ نموده نه محمود اناد دواره گروهی بنده رسیده شب بیسب و ششم ماه ذیقعه از اسحا ایلغار نموده بیخدرانه فریب یک پهر روز بر آمده فصد الیده معموله برگنه تها منه را قصد دستگیر ساختن عیدا نام فصاتی که از چندی مدار کار آن برگنه شده رسیده محاصره کرد عیدا از ماجرا و مافی الصمیر او واقف گشته جمعی از فصاتیان را نگرفتن سر راه و ممانعب فرستاده از راه بخته کاری نه عجر و التماس گفت و شنید معاملت در پیش نموده پاندره هزار روپیه را متعهد شده پسر را بیرعمال می سپرد چون ریاده طلبی شد عهده بر آئی نداشت من رمیدارانه بکار برده باعتنا طاهر نتصرع و انکسار بیش از بیش وهان وهون و کم و ریاده مشعول داشته کولیان اطراف و جوانب قرب و حوار را بمعاونت حواند و آنها اجانب کرده مانند حشرات الارص سرار سوراخها بر آورده رو برآه آوردند تا آنکه آفتاب از سمب الراس رائل گسب رسیدند عیدا ورو را بر گردانیده بچنگ در پیوس و جمعی از طرفین کشته و حسته گشتند و روز ناخر رسید بهگوان از ادیشه شبخون متمردان عطف عدان نموده بقصه نموده که نفاصله چهار گروه

حصه مرهنة تمام نمادند همدی را اوقات حجر و زرد دامالحی را و گانکوار که تا معدوسی از گوالدر صلاح و موافقت مله هولوکر که با نکتدنگردم از وانی مترتند بهت برداحت احلال احوال و دندارک سرانجام اسباب حشمت و حلال عرف شهر شوال در بروده رسند دکهفیل را تقویت دنگر پیدا شد و از برگدای و بصلای حصه او و سوگنده گره از سوار و پیاده نائیل و داز گران اسباب حاجگی و انبال منعطف هرجا و هر مکان و کهایدیراو بران و سناهی سرش منعاقب یکدیگر دنگر ملاقات آمدند و در اندک فرصتی جمعیت خوبی اسباب ظاهری بردش فراهم آمد موسم حلی از استماع آمدن دامالحی را و حو از مکتوب صدرش که از ابتدای نعل و نصرف پیسوا نالهی را و درین صوبه رعایت گاه و بنا جاری که عهده برآنی در خود نمیدید زمانه ساری نموده حو دل می خورد و اف بود بنصیر آنکه منادا مراعات ظاهری را منظور داشته بکومک فوج آنا گندس بردازد و ازاده لای را عائق گرداند معدوسی را تا نامه رحی بهانف فرستاده استمرار و استسار امری که پیش نهاد خاطرش بود نمود و او به مفصلی وقت و صلاح کار خویش دلی معنی راضی و همداسنل نه گست بهیل را و بهگول که تا موج موسم حلی زن و خود داشتند نه حسب اتفاق وزی نبره قتل و حدال امری شده و جمعی از پیادگان عرب و روهنگ که دس مدسی نموده بودند نعلوی دکهفیل در آمده حندی کسند و حسنه شدند و دیگران از معرکه نبره حسنه بر آمدند و موضع نا را در منعطف کهنلت بناح د آو ده برگسند دامالحی را و نعل ربع بدنامی گویند را و سر خود را تا فوجی که رحست کرده بود و او شامل بهیل را و شده نه دیگر برنا ۱ بر سولای که جمعی از پیادگان سندی که بجر است نبوت و گاه و دانه نانی مانده از کهنه بهی بعض شده بودند بدانچه پیش آمدند دکهفیل رو آو ده در آمده آس دادند و آن حمله را امان داده بد ساختند و همانجا منزل گرفته د و بهیل جدا اکنده گاه و دانه ناک رفتند دین انا فرسند موسم حلی از بروده آمده بگرانش سنج دامالحی برداحت موجب انسدگی خطر کردند

میتواند رف و در صورتی که فوج نادرشاهی برسد و گزرها و معبرها مسدود شود
 احتیاری نا من نخواهد بود از آنجا که همدور آب و خوردن شان باقی و رف
 آن برسیده بود آپاحی گدیس ازین معنی سر بارده با استعداد نایره افروزی
 تدور حرف برداخته بدیگی پتیلاد اردو را فرود آورده فوج را بمعرکه آرائی و تاحب
 دیهات چوراسی کهندایک مامور صاحب درین اندا دهم شهر رمضان ار
 نوشتجات دارالخلاف بوصوح پدوس که احمد شاه اندالی روانه دارالسلطنه
 لاهور بعزم وطن مالوف لوائی معاونت بر افراشت و شجاع الدوله بصوبه متعلقه
 حویس رف دکهندان که در اندیشه مآل کار در دله بودند اطمینان قلب حاصل
 نموده بر چهار گروهی بدر پیش آمدند مومن خان نازحد برگستن افواج
 شاهی حلی در عزم خود راه داده فوج را بمعامله و آراستن معرکه قتال
 و جدال فرستاد و نه دفعات میمانین زد و خوردی واقع می شد آپاحی گدیس
 را که از ممر افواج خارجلس از سینه بیرون رف بدادر سر انجام احراحات
 و طلب داشتن جوان مرد خان نانی به معاونت ناراده انتراع بدر تمامی
 فوج را سرکردگی نپیل راو و بهگوان گراشته خریده با معدودی نه ندده آمد
 و راگهو شکر نامی را برد جوان مرد خان نانی رخص کرد که وضع احراجات
 سپاه او مشخص و معین نموده بر نگارد و جمعی از سوار و پیاده متعینه ندده را
 روانه صاحب که نا نپیل راو و بهگوان ملحق گردند و چندی در انتظار جوان
 جوان مرد خان متوقف گشت پس از آمد و شد رسل و رسائل چون موافق
 نمی کرد راگهو شکر نامی بدل مقصود برگشته آمد از آنجا که سردار محمد
 خان ناره سیدور را بقسمی که مذکور شد متصرف و فایض بود فوج کسی
 نمودن و بر او ستاقن حکم افتاد حرح الحیم بدادر رف بدنامی و بدنقشی
 تدبیری اندیشیده سرسرام را که نا سیر خان پدر سردار محمد خان اباعن
 حد روابط موافق و موافق مربوط مصدوط داشته اسب و درین ایام از
 چند گاه معطل در ندده افامب داشت واسطه ساخته نوشته کفالت مهر
 حماعداران سپرد که او را مستمال ساخته نه آورده ملافی سار و بدستور پیش

سه تا رسیده بودند تا جمعی از سوار و پیاده بطرف برگشت دهند رفه یعنی فرمود
 که موانع حد را بناحت در آورند بطریق و صامت آنها را نه بخواه سنا
 داد خوانمرد جان نه جواب بمقتضای وقت که هرگاه تا حمد آنان برسند منبرم
 نوشت و تکدام جان نه نگاهداشت سنا اشعل و زبده معزز جان سرحد را
 بدین فرود آورد و این معنی د اطراف و اکناف صوبه شایع گشته در هر قصه
 و برگه حلل کلی نه بدو بست مرهه افکند و منبردان از هر گوشه و کله
 سربساده نداشتند ملی و اغطراب د سکته بلده که هنوز مرارت صدمه نخست
 از مدال شان نه درنده افتاد و کسور او نائب نظام مندوالی و متوانر بودند
 و حالت را پوشیده مصحوب مسرع سربع السرب صدمه و ردیف رافعه ناه سنخوز
 ساخت حور نه برگشت حموس حصه تکدام جان معزز بود دس ادم مکاسدار
 آنها بدع الوف منکرانند معزز جان را تا فوجی که فراهم آورده بود یعنی
 کرد موس جان در علب حلب ازرا که دم از اتقلى مرد مرعی داشته تا فوج
 حو بموضع دشوان که تا حموسه دست اسب عدوان کومک اگر احتیاج بود
 روت و مقدمه آن ها انفصال نتب معزز جان موس جان پیوس و متعقل
 گنگاش مستحضر بلده آراسته می شد که حتر معاود آنهاجی گنفس سرعت
 نام و رسدن نردنکی معلوم گشت لهذا عدان عزیمت بصوب ندر کهدلت
 معطوب ساحه آمد و آنهاجی گنفس در معامله هفت هشت کزهی منزل
 گزیده بنابر استعسا و انکشاف بلعب هفگامه آرازی بدلی برسان موس جان
 نه بست گمی بریده و ملی که تا حتل انواع شاهی بمسعر التلاوه رسیده
 و امیوز و فردا بصوبه مالوا که میرسد ملی استقامت مرهه درین دنار منزلزل
 می کردن نامم داد که اگر بهگوان با معدودی نه بدین بند نالاسته آنها
 نفس الامراسب گفته شود و او برحمت آپلجی گنفس آمد و موس جان
 در بر آمده ملامی گشت و بحکم احکام را نموده گفت که حور اندانی مواد
 مورد و انت د مصبوط و مصبوط اسب اگر بیس از سدن اواج دس مرهه ندکی
 سدد و بلده اسناد بصواب ادب است که بحال و مثل مصون و محتویس

پیررفته بود پدنتی را بموحداری و حفظ و حراست قلعه آنجا تعیین نمود چون
 اطراف و اکناف آن مکان اکثر کولیان که حارس راه مسافری و متوکلین اند
 واقع شده مداخل پرگنه بمخارج مستخضطان کفاف نمی کرد و نائب موحداری
 که مستأجر بود با لیل مردمی بنام داش کولیان و رمیدداران آنجا فایم
 شدن دکه‌بازان را نظر بر مآل کار و عده آنها مناسب حال ندانسته جمعی بود
 سردار محمد خان که از لونا واره به پشن ناحوان مرد خان و رادهن پور پیس
 عمه اش می بود رفته ترعیب و تحریر بر انتراع ناره سمنور نموده همراه آوردند
 و با سکته آنجا که دیر از تسلط و تحکیم مرهته نکان ربخیده بودند ساخته کمر
 بر احراج و جنگ بسته در آمدند و ناندک رد و حور که معدودی از طرفین
 کشته و حسته گشتند دکه‌بازان امان طلب شده بر آمدند و سردار محمد خان
 بپا مردی و معاون کولیان باز دیگر متکمن گردید از آنجا که در بلده فوجی
 که تواند به کومک پرداخت نمود کنعیب را کیسورائو نائب بطام به آبا
 گدیس که در صلح سورته نگرقتن پیسکس حصه پیشوا اشتعال داشت بوش
 درین ولا حاضر رسید که مومن خان متصدی بدر کهنایب حسب الحکم در ماده
 تدطیم و تمسیق صونه و رود یافته اراده بلده دارد معصل این محمل آنکه در
 هنگامی که افواج شاهي سرکردگی شاه ولی خان و شجاع الدوله و نجیب
 الدوله بصوب اکثر آباد تعیین شده بودند چنانچه مذکور شد در باب احراج
 و استیصال دکه‌بازان از صونه احمد آباد حسب الحکم بمهر شجاع الدوله مرفوم
 بهم شهر رحب المرحب که بنام مومن خان صادر شده بود رسد و او بدریاف
 قتل و عارت مرهته و متوجه شدن افواج بتصور آنکه عنقریب بصونه مالوا می‌رسد
 شروع بفراهم آوردن سپاه نموده فریب هزار سوار و چهار پندجهرار بیاده از عرب
 و روهیله و هندی نوکر صاحب از آنجا که احکام بنابر امداد و اعانت و شریک
 کار گستن بنام حوان مرد خان نانی و یکبنام خان موحدار بهروج بیر رسیده بود
 بد آنجا فرستاده در انتظار حواب باصواب و اجتماع سناه به تهیه اسباب بدر
 پرداخت و محمد لعل روهیله و سلیم حماعدار را که حسب الطلب از بدر

ملک رام حشر پور را خود را با لوح برانی که معنی نمود و قلعه که دست شخص
 اندیشه از سحر آن کوتاه و طائر در بر حلال از عروج کنگره اش بازمانده حسب
 اتعالی از بختی قلعه را بدست آمد سوز حمل خدای بنابر انعام نعت
 الدوله که با لوح در نواح دلاله علامت و محل اراده با صوابش بود کسل خود
 را برسانده سلسله خدای می نمود و جنگ جنگ را در مبدل بی کران
 بصیر حوالی میداد که در بی اندا حشر پیوستن زاناب عاتق حضرت قدر قدرت
 دوازدهم ماه دبعده الحرام و دایره دولت و افعال در سواد بنارس صدور و حکم
 بسن پل در دلی گنگ و سدن شعاع الدوله با حنام و حرگاه سرح که برای
 پیسکش والا مرتب ساخته بود به علامت دایره کوهی و اردوی معلی این طرف
 در برای گنگ و آمدن مدرسین این بشارت در دارالخلافت در نام نمود موجب
 فسخ عزیمت حلال محالی که پیش خود سینه بود کردند و تکاره حوی
 مآل کار اندیشه مدد گشت و عدی بدر از گناه را در ناب گریس قلعه و سینه
 ساخته عری بختاب نانشاهراة و انعهد معروض داشت که قلعه دار نظر بحضام
 دندوی می خواست که قلعه را بفرهنگ سلار قدری درگاه بمحافظت آن برداشته
 قلعه دار دیگر از حضور مقرر شود حواله می نمائیم و بدعوات هنگام نیم شنی
 سرب و بلیت و حرائر و دل و زعفرانها را از قلعه بر عرابها بلور کرده شروع بفرستادن
 مسکن خود نمود از اینجا که بفرست این اوزان منحصر بر سرانجات این صوبه
 و معترض این او لکه اسب اما حرم بلع وارب ناچ و دهنم دا علامت است
 حرم سترانی سخن و سلسله انتظام شون کلام مدتی بود آنچه درین سال
 در احلال شرح و مرج که از بس برداشته با عرصه شهود گراشت اندکی
 از بسنه و مسی از حیرت بر سفل انکار و احصیه رعموده کلک بدایع در گس
 اکوین بدایش سرانجاتی که در بدایه سال در صوبه روی نموده می بردارد سابقا
 در این بدایه سید از بصرف سداد محمد حل ولد شد جان دلی و در آمدن
 بدست دکه حلال از نمک حرامی سلطان و حلال علامت در ضمن و افعال سل
 در و مد و عقبات و در و گسسه درین و لا که امور نظامت در آنا گفتم در

و مملدان را گرفته آداب نادرشاهانه بها آورده شادایانه نواران بمنزل نرگش
 حلب و مالای مروارید و سرپنج و جیعه مرصع و یک رنجیر فیل و یک
 سراسر توامع یعقوب علی خان نموده بخیمه خویش فرود آورده و بلواری
 صیاف و استمال پردهاخته نامیدواری ترفیات ناحود رفیق و همدانستان
 صاحب چون خاطر آصف حاکم نادر اموریکه واقع شده از حضرت پدر و درت
 مطمئن نمی گشت خیال تبدیل سلطنت ناحود بسبب از اینجا که در محاربه
 و مجادله عهد احمد شاه نادر نادر شاه در نواح دارالخلافه و وزیر الممالک
 صدر حدگ که مجملی از آن نادر تعزینی در محل خویش ایراد یافته صدر
 حدگ خوانی مجهول الحال را بدست آورده اطلاق اسم بی مسمی سلطنت
 بر او کرده بود پس از در نور دیده شدن نساط قتال و جدال که صدر حدگ
 دصونه اوده شتاف و سورحمل حاکم که شریک او بود بمسکن خود رخصت
 گشت آن جوان را همراه آورده دین پرور دبیره محمد کام بخش بن حضرت
 حلد مکان فرار داده نگاهداشت در پیولا که وزارت آصف حاکم را نواف زید
 محل و میرزا جوان بخش ولیعهد و شجاع الدوله و نجیب الدوله و حمید
 اعیان و ارکان سلطنت کاره بودند و در دارالخلافه حمید بن نگاهداشت
 شده و اکثر سادات ناره همراه آمده مورچال فایم نمودند و نجیب الدوله با فوج
 خویش برده پانزده گروهی افام داشت و احراز مختلف از اردوی گیهان
 پوی حضرت پدر و درت شاه عالم که در مملکت بدگانه به تنظیم و تسبیح صوحناب
 شرقیه متوجه بود و مکرر با ناظم بدگانه و نائب صوبه عظیم آباد عرف پنده و حماعه
 انگلیس که درین اوان در بدگانه علیه همساییده و سر به شورش و فساد داشت
 و راجهای آن صلح معارک آراسته شده و محاربات روی میداد آصف حاکم این
 معنی را از مساعدت و وفات انگاشته به صلاح و صوابدید سورجمل صورت مرام را
 در مرآت خیال چمن معاینه نمود که قلعه مستقر الخلافه اکثر آباد را بدست
 آورده دین پرور را به سلطنت بر دارد و بر تخت اجلاس داده لاسکر
 دارالخلافه ناید کسید تا از مکن عیب چه ظهور آید برین اراده سورحمل

الله فاتحه خوانده میب در بهر داخل حمده شد و شعاع الدوله رحصت گرفته
 بصرفه مدعیه نگوهای طولانی راهی گشت شاه در نایع سالار در مقام کرده
 نرسه کزهی نایی پت رسد دران منزل نادرشاهراده مرزا حوالی نحت را که
 حبت مسانعت آمده بود بنج زنجرفیل و بنج سر اسپ و در لک رویه را
 عله که نه فلعه ملوک دحیره بود داد و خلعت رم و فلعدان وزلرب حواله
 یعقوب علی حان کرد که وزیر الممالک آصف حاه نمان و حه پیشکش را که فرار
 نقته گرفته برساند او را و لحه دلیر سنگه و کدل آصف حاه ا نه همراهی نادرشاهراده
 رحصت فرمود که بدا الخلافت رسدند و انان شاهی منوحه پیش کردند
 بالجمله نواب رنن محل والدۀ ماحده حصرت قد مدد یعقوب علی حان
 و لحه دلیر سنگه را معروف ساحده گفت که وزارت آصف حاه که نحدن امر را
 ناست مینک گشته ما را بدول ناست اگر زر مطلوب اسپ و حه پیشکش را
 مینسانم و کسل راحه دلیر سنگه ا که بدست آور و وزارت آصفحاه بر مصالح
 دار الخلافه یعنی کرده بود بدخل ساحده میب نفعهراز سوا و پینده نگهداشت
 فرموده بحفظ و حراست و موزحال نندی شه فام نمود درین نس پوشده
 شاه ولی حان رسد که یعقوب علی حان را زود برد آصف حاه رحص
 فرماید لهدا باقتضای وقت ناست و هعم شهر شعبان او را روانه صاحب
 آصف حاه که از دیپانت حراسه استقلال امروز لرب و روانگی شاه از بهرت گنده
 دتغان سو حمل حان بر آمده نه منبر رسده نه صدق فراهم آوردن سنا و انظور
 م فلعدان بود از اسماع رسدن یعقوب علی حان با عطا نه بردنکی سوو حمل
 و مهادنه ناگرمیل ا ناسندیل برساند و حمده بعمله که نامطلاح فرمان نایی
 می گویند بنا نمود و نه گفتادشرو کدل و مدار کار مله او هولکر مرهده که بموجب
 طلب بدش آمده بود بیجا کرد که اگر مرکل او مدد و معارف ناشد عطا کرده
 سود ناسم داد که باید گفت لیکن دکهان را با حال از صدمه نحتست شوش
 و حواس نه حاد مده که دتعلی تواند درمیری برداحت نه گاه استقلال شود
 حده اند الحامل آصف حاه و فرمان نایی نه خلعت ا نه شد و م

مصمم اسب پس از گعب و شیدد بسیار که معصل آن طولی دارد التماس
 نجیب الدوله منظور شد از اینجا که مهاراحه ناگرمیل پیوسته به قصب و وسط
 مهمات ملکی و معاملات مالی و دیانت وزارت و دیوانی حاکمه و تن مامور
 بود درین هرج و مرج با پیشکاران و اهل دفاتر به همراهی وزیر المالك آصف
 حاکم در مسکن سور حمل کناره داشت نجیب الدوله روم استمال از شاه حاصل
 نموده با دوستجات خویش فرستاده او را طلبداشت و بمالزمب فایر ساخته
 حلقه و اسب و قتل مرحمت شد نجیب الدوله در تعیین نائب پیسکش
 سخن در میان آورد و فراریاب که شاه ولی خان اشرف الورا تا فوج شاهلی
 و شجاع الدوله و نجیب الدوله بمستقر الخلاف شتافته بدان امر پیام ورزد
 شاه در دار الخلاف اقامت داشته باشد عرق شهر شعبان اشرف الورا پیش
 حیمه را متصل قلعه کهنه برپا نمود رسوم رخصت یافته داخل گشت و شجاع
 الدوله و نجیب الدوله از آن روی دریای حمن متوجه اکثر آباد شده به سورج پور
 رسیدند از اینجا که بیشتر بل اکثر سپاه همراهی شاه نوکر عارت بودند فراهم آمده
 عرض کردند که از تعیین فرمودن فوج بمستقر الخلاف چندی را اراده اقامت در
 این ملک و گرفتن پیسکشات معطور اسب ما را احارت عارت با مساهره مرحمت
 سود والا نه بوطن میرویم چون نوکران علوفه حوار چندانی نبودند از استماع این
 معنی شاه بمبار مساورت و حاجی شاه ولی خان را که همور کوچ نکرده بود
 طلبداشت تمام روز حلوت نمود آخر الامر فراریاب که شاه در عارم وطن شود
 و حیمه را متصل باع سالمار بیرون فرستاد اکثر سرداران اواعد و عارت گران همان
 روز عجلت نموده به پای بی منزل گریه کردند هر چند نجیب الدوله باوجود
 تعهد منلعی التماس توقف نمود پریا نه کرد درین ضمن راحه دایر سنگه پیسکار
 آصف حاکم که به همراهی مهاراحه ناگرمیل آمده بود فایر یافته در نائب استقرار
 استقلال مدصب جلیل القدر و زرات تمام موکل خود بدریعه شاه ولی خان به
 تقیل هکده لک روپیه از نقد و حواهر استدعا نمود پس از گعب و شیدد شاه
 منظور فرموده سیرد هم ماه مذکور دو گهری روز بر آمده بر مزار بعضی اهل

نواج دارالعلم ایمنی امده بود از تقریر^(۱) فاعیان شدند و حه از حالت فراز
فرلی العلی دند روز روش نه جسم چهل بندش مانند شب^(۲) دنگو ندرة و نار
گست • منظومه •

روان کرد از چشمها رود حور ز حور گشت روی زمیں لاله گوی
ز دل رفت صنوبر ز سررمت هوش بر آمد ز حاش فعل و حروش
و از رسیدن مله را و داماحی راو گنگوا و نار و شکر دانا و هاتکا نگوالله که د
فص مرشد بود و نه همه صفت مرتب ده شراز سوا دند بی درد شال فراهم آمده
بود و دواغ گردید سدا شنو را معتدرا نا بیج شش هرا سوا بدان صوب رخصت
فرمود که بر آمدگان معرکه را کومکی باشد و از فرط عم والم که هر لحظ بسلی ما
دم زده بر حور پیچید و آه سوز ناک بر قتل سر و بغدادی بها از دل دند کسد
بهلو بر سر بقوایی نهاد و رنده رنده از عقل و شعور بیگانه گشت کار برد از آن بموجب
دوشنه رگه پشته را و برادش که بلخر حرم و احباط نه دکن مقام داشت بر داسنه
رحمت بهتری نمودند و مسروحاً سوانتخاب صد نه دکن شایع و واضح گست خانه
معاند که شدولی بلند نه گست و کاشانه نبود که ناله و فعل بر نجات • نعت •

عم سوخت دوزن نگان نگار را ما نم کده شد چهل چهل را
الحاجل بحسب الدوله در حجاب شاهی العلی نمود که از باندات بردانی
و اعدل عدو مال شایستهایی معنی که از آن داسانها راندند منصفه ظهور پیوست
اکتور ملاح دس و دولت در آن است که نه شمس حللی و گرمی است طوع
آبب مستقر الخلاله اکثر آباد ابراشده شود ما بعد السیف دگهتلی که نه
گوالدا اند و حمامه که نه صوبعت و برگدت قهص اند دالمه حارج گردند ما کده
دیدی ندده ملک از لوب و کدورت وجود ما بود آنها ناک و مصفا گردد و از سر
حمل حب و زمندلان دنگر خاطر حواء پیسکش گرفته آید ناسم بقامت که
مدب بک سل و حمیری منقصی گسته که از وطن بر آمده ام ازادان آن صوب

(۱) نامان جمع نامی که خمر مرگ رساننده را گویند ۱۲

(۲) دنگو صب سبار نگرنگ را گویند ۱۲ •

خواهد بود که با اسب یراق نجات یافته باشد الحاصل اسیرانی که در دست افاعه بود جمع کثیر از آنها بدانرا و امتناع اکل لحیم نه قتل در آمدند و بسیاری از خوف حان نگار برده و ارستند خون کاکل بر سر شعاع کفره هدد اسب اریکه بمطه نیگاه از دین گسته نگردد کدند آحر الامر نه شعاع شجاع الدوله سوای دسوان و صبیان که بدل عدویب در آمدند از سر قتل دیگران گراشته حواله فرمود و او هر کدامین رایک روپیه خرچ راه داده بیرون کرد بی شائده گرفتار از روزی که مرهته پا بعرضه و خود گراشته بدین قسم بله و رسوائی گرفتار نه گسته باشد چه صابطه شان همیشه جنگ در فرار و هائی و هوی بوده گاهی بجنگ صف و توپخانه و اردو بازار مدارت نکرده بودند چون از عادت خویش عود نمودند بدلتی و مسکنتی گرفتار آمدند که هیچ جسمی میداد القصة بجذب الدوله فتحها مها بمهر خود تمام مادهو سنگه رمیدند از حی نگر و سورحمل حات مستملر و نوع واقعه دوش که در قتل و عارت فراریان کوتاهی نه کدند و یعقوب علی حان که بموجب حکم شاهی بدانر محافظ دارالخلافة بدستور پیش مرخص گشته بود رسیده مدادی امن و امان نگوش چهاییان رسانید و ساه مطعر لوا پس از معامات چند با عییم فراوان که نقل و تحویل آن با سعی تمام میسر می گشت عدان فتح و نصرت بصوب دارالخلافت معطوب ساخته در عرصه هشت روز چهل کروه طی مساوت فرموده برور مدارک پندجشده اول روز -

طعر از یمین نصرتس اریسار ملک یاور و اختر و تخت یار داخل قلعه مدارک سد شجاع الدوله و بحیب الدوله واعیان سپاه فرلانش و افاعه و احوال در و پیشکس گزایدند و از بیسگاه شاهی در (۱) نفر حیر دوعده یک ماه با نامه محبت آمیر مستمل برنوید فتح و طعر و چه متوجه شدن این صوب درد حصرت قدر قدرت شاه عالم رحص شدند چون خبر فار سواس را و گسته شدن دیگران و نه عارت رفتن دکهیدیان نااحی را و پیسوا که در

(۱) چیر بفتح اول و ثانی و رای مهمله ساکی لغت ترکی کسی را گوید که از طرف

در آمدش و سواش راو که نا فیل بدست آمده بود شعاع الدوله نا حازه شاه
امر سوحی نمود شمشیر بهادر برادر ^(۱) علاءی نالهی راو که زحمی بر آمد
بدشوای خود ا نه بهرب گدشه مسکن حاجت رسانید و بعد حجاب سرد از حجاب
و مملکت سداشور بهاؤ و حکمجوی سندهنه متعقی نه گشت اولدلی آنها نا حالت
بصورت این ملحقه که هشت ماه از این فاصله منعصی گسده بر هر چند روز حذر واهی
بی اعل که در فلان مکل در ^(۲) زنی خوگنل نسل مندههد و جهت نمود مردم
ناظله شادمانی دل خوشی می نمایند خون از فواران معرکه مرگ سه هزار
سوا تمام شب از سایه خویش هرلسان رانده وز دنگر نه دارالتکاملت سددند او
ناشل آنها دست نظارل بر آنها دراز ساحنه حدسی از اسب و برلن گریزند در
و شکر که در قلعه مدورک بود بر سر گشت واقف گسده نا همراهان خویش فرا
بر فرار کرده نا جمعیت همراهی در بصوب مستقر التکاملت اکثر آنان بهاد در
بس طریق نا ملهول هولکرو داماحی راو گانکوار که نا جمعی نه آمده بودند پیوست
از آنها که خوف تعاقب استلا یافته بود حرر دریلنی حمل نموده گوالله که از
اکثر آنان به جمله حمل کروه است علنی باز کشده در انتظار فراهم آمدن گریختگی
و رسیدن احبار معروف گشند جمعی که از ^(۳) دست نالهی و هول حال
راه نجات گم کرده نه مصاف و فریات دور و دواج رسدند دهاتس بعضی را گسده
و برخی را از نلس طاعیری علوی ساحنه نکل انلاج اشرفی و حواشر نمک آب
حواشده از بعضی که بر آمده گرفته کسند و آنچه را وا گراسند از قدلی موب
انموب بهخیزش اتمام و ازان اشعار جنگلی و در موزه گری اقلان و حبران حدسی
نه گوالله و بدلی نه اطراف مدبر گشته راه دهکس پیش کردند آنچه در معرکه
بر سل نمدد المعب مصاعف آن نه جماعه بر آمدگیل گرش شاید کم کسی

(۱) مآلات ناول مغنوح و لام مسدد ریل متعرفه که از یک سوهر ناسد ۱۲

(۲) رقی ناول مکسر سدد نالی خامه و صرب و آراس ۱۲ •

(۳) دست ناحه کنه از انطراب و سفاب است چنانچه در محاورات منعار می مضطاج

شلی از هم گستریست و چون هرلرلی بر زمینی بخت و هر طرف از کشته پشته
دیدند گشت اکثر لاری با ریل و توده و بدنتان از خوف حل در پناه حندق در
آمدند و سواد از معرکه عدان ناب شده هر گروهی راهی در پیش گرفت و هر
نفره حادّه معینی حسست و بر عالمی روش گردید -

• بیت •

که در جنگ نبروزی از احذر است نه از گنج و بسیاری لشکر است

عاریلی اسلام و بهادان با ننگ و نام همه خانه تعاقب در احده مرد و مرکب می
انداحندد بخشی از هول حل و رواندن از آن وادی خطر ناک از ساز و لیس
علی گسند ناگی ا گزاشده از گوش گوشوار از دست حلقه‌های طلا از
گلور بربد ا کده و بریده نسبی در پیش و نسبی در عقب ستر عورت نموده
رو بصحرایی ناکامی بهادند

• بیت •

حنای بزم ناک و هراسان گریخت که زان را از گرانی گسخت

از دور بعضی نقد بفرج انعامد که نا درازده گروهی اطاف حواب آ
معکه دار لش گسند که طعمه کلاب و کرگس شد ابد

• منظم ۲ •

بابل سراسر همه کشته بود

همه دشت از گشتگان شده بود

ز بس کشته افتاد در کوه و دشت

لک گفت من بس که احد گریست

دلسرا بر سر کعبه : هدعا شدند

بناح ننگه اعدا شدند

: لشمر کسی بصب کر به داشت

همی سر زد و د و سملی گراست

بخت اند آمد بسی ساد با

: حوی حمله الس و نا د حفا

نه داد آمد از غیر طریف نبل مس

حو مبی که ا د همی را بصب

دُرانی توسن حالات و مرکب شهابت بجولان در آوردند - * مدطومه *

بر آمد ر هر دو سپه نوق کوس   رمین آهلی شد هوا آندوس
 نلرزد کوه و بجدید دشب   عریو از دهم آسمان در گرش
 ر شوریدن ناله کربای   در افتاد تب لرزه در دست و پای
 تو گوئی که باد فیامب ورید   رمین پاره شد آسمان بر درید
 حامیان نصد اسلام نعرم وانق و دب راسخ جهاد فی سبیل الله داسته و کشته
 شدن را عروج معارج درحاب شهادت پداشته الله الله گویان حمله در گشته
 نحدک کوه یراق در پیوستند و لرله در رمین افگندد - * مدطومه *

چو رعد حروشان در آمد بجوش   از ایوان کیوان گرشته حروش
 چو شیران جنگی در آویختند   ر تنها همه حوی خون ریختند
 دهاده بر آمد ر هر دو سپاه   تو گفتی بر آمیخت خورشید و ماه
 چکاچاک نرحاسب از هر دو روی   ر خون شد همه رزمگه همچو حوی
 در آراس بر می که خورشید و ماه   دیدسب هرگر چدین ررمگاه
 ناورودیکه حمعیب سه جدد اسلامیان می شد چون فتح و طعرداد الهی اسب
 مصداق کریمه کم من فئته فلیلة علب فئته کثیره نادن الله نصد طهور رسید مرهته
 بیر داد مردی و مردانگی داده کوششهای نمایان نظهور رسانیده نزدیک بود که
 چشم رحمی نه موج شاه رسد که ناگاه شجاع الدوله ناتعاق نجیب الدوله بر کمرگاه
 آنها رده در آمد - * دب *

در افگند حود را دران کارار   چو شیرری که گور افگند در شکار
 و اکثر سرداران عمده و سران سپاه را بر خاک هلاک افگند درین رد و حوررد
 نسواس راو پسر نالاحی راو که فیل سوار بود نرخم گولاه تعدک فالب تهی
 ساحب بهاؤ آگاه گسته مصطرب الحال از فیل فرود آمده اسب سواره نا
 حنکوحی سدهیه نمار حنر گیری دران معرکه در آمد طهور این معنی سنگ
 نعرقه دران گبره افتاد و تورک موج نرهم حوررد و بر حرأت مقابل افرورد که نسان
 شیر ژبان و ندر دمان نکل کوسعد در افواج مخالف در آمدند و سلک حمعیب

سوا و ده هرا پیاده مورچال شهر نداه نام ساحت ازانجا که درپ چهار ماه
 ادواح حو در عصر مراح در مقابل نددگر انداده برد و خورد می برداچندد از
 طول انعامند حدال و قتل طرفن ملول گشته شاه از معامف خودش حرکت
 نصوب دا اللعنه فرمود که شاید مرهند از نداه خدند برآمده به جنگ مندان
 منادرب نماد نا آنجه در مکس عب باشد نا عرصه ظهور گرارد بحسب انعل
 ندبر کمی آدون که فی وینه نک آنرا بدشواری منسر می آمد اعالی وادانی
 آنها سوره آمده شب چهار شده ششم حمادی الدانی سرا و اعل هرهند برد
 سداسو بها وراهم آمده ظاهر نمودند که حلر بلان نامی مانده از بدافن علن
 از تگور باز می ماند و دست سناه از نانی فوب لاموت از حرکت نکوناهی
 د آمده حال سردن ده شمس ازین حالت و (۱) محصه گوله و آسان تراست
 تمام آن شب (۲) سها را حقت ساحنه به کنگاش و مشوره به پلن رساندند
 رانها برلن فرا گومت که کوچ نموده نه دارالعلام باند شدافت که همه چهار
 از ممر عله حرانه آسانش خواهد بود و پسب نه شه دانه نا حریف جنگ
 ناید کرد آخر شب نار بعدی کرده حو گاران بوپ کسی سدری سقط گسده بود
 گاران بغال اردو بارک از هر که مانده کسده آنجه بوانسب بوپها را همراة گرفت
 و بدنسب ادواح از عدول و حدد اول و (۳) حوزه اول و (۴) ترقه برداچند هنگامیکه
 دگ حدت گله زین کلاه ده همدوی شب ناحی آورد کوچ نمود شاه از
 ندانت اس معنی نلسعداد مقابله سوار شد دکهنل ندیری اندسده بدبر
 گوله شدن احمیل و ائقل و اردو بازار بوپ خانه ایش انداچند نا نکدن گوله
 بوپ و حرانرو بلن و جنگ فراولی مداد نموده نا خود مسعود ساحتد بهاند
 اسلام از بدبر کله و اف گسده از یک طرف سجاج الدوله و بحسب الدوله
 با عمراهل خویش و از حاتم دیگ شاه و نمو شه نا جمعیت مزلفاس و افاند

(۱) محصه ملول مفتوح ندانی د گرسنی ۱۲

(۲) سودف کوش گناه از سر کسی کوش است ۱۲ •

(۳) حوزه لب حب •

(۴) ترقه لب واص و مرنو لب مرنی اند •

لهذا جهانخوارا با پنج هزار سوار حرار شمشیر گرار رحصب فرمود که نه تهنه
 و تادیب آنها پردازد و او نایلعار چون نلای ناگهانی و فصای مدرم آسمانی اول
 بر جمناهی که سر راه بود رسید بقتل و عارت آن حمائه پرداز احب حمناهی نه
 هزار جان کندن خود را ازان مهلمکه رهایده ددار الخلاف رسایید جهان خان بهمان
 حلدی و جانکی گرم و گیرا بر گویند پندت که نه صله سهل فرود آمده بود تاحب
 آورده بحدگ در پیوست از تعدیرات فلکی گویند با جمعی بر خاک هلاک افتاد
 و لشکرش بعارت در آمد سر گویند را بریده سالماً و عادماً نه لشکر شاه پیوست
 چون گویند سردار عمدۀ آنها بود نجیب الدوله در مقابل قتل سرداران کدخ پور
 سر او را در لچک رزقاری پیچیده بد ملهار هولکر فرستاد اراجا که پیوسته رویداد
 معرکه آرائی حدال و قتال از مہمیان سریع السیر نه سمع پیسوا بالاجی راو که از
 روی حرم و احتیاط از پونه ددار السرر برهانپور انتقال نموده افامب داشت
 میرسید بدار پش گرمی با جمعی فریب ده دوارده هزار سوار کوچ نموده از
 گرر هاندیه عبور دریای برده کرده نه دارالفتح اوحین که ددار الخلاف فریب داشت
 افامب گرفته گوش بر آوار شش چون از دکہمیان انسداد رسد که ازان طرف
 دریای حمن میرسید نتوانست شد و در اکثر معارک چندی از سرداران کشته
 افتاد و از برق شمشیر اسلامیان چشم شان ترسیده بود یارای صف آرائی
 و میدان داری نداشتند و طرف بانی را بدار حائل بودن حندق و بستن سد
 آتشین توپ حانه یورش بدن مایع گسته لهذا شاه فوجی را بر سر راه دارالخلاف
 که رسد عله و حرا نه بآنها میرسید رحصب فرموده طرق را فرق کرد یکدازه محط در
 اردوی مخالف افتاد علاوه آن برول نازان که در موسم ر مستان دران دیار اکثر
 اوقات می باشد لشکر برد عله نمود چار پایان ریاده از حد و حصر از فقدان گاه و دانه
 تاب مقاومت بیاورده بچراگاه عدم شتافتند از تقریر کسانیکه ازان لجة خوینوار
 کشتی حیات شان ساحل نکات پیوسته بود واضح گسب که فریب نصب هزار
 سراسیم سوای جانداران دیگر از انسان و حیوان شمار در آمد بالجمله فوج شاه
 تا دریلہ دوارده کروهی دارالخلاف رسد ناروشکر دروب دارالخلاف را سته پنج هزار

ببرد شاه از مقامات سهالکه که نه فاصله بود حوض نعمتی لشکر از سولر و پیاده
 و بوپا خانه عدیه گسده پیوست کوچ نموده بغارت دو کرده بر لب آب نیایی
 حوض حوض زد و حیدرتی کنده بوپا خانه را حیدر حوض دکهفلی طرف و شوارع را
 بند ساختند در لشکر اسلام گرانی رو نمود که می رویه نک و دم آذر آرد مروجده
 می شد نیایی صحن حیدر رسید که بصلحه نا کارول بر از عله برای مرهده از طرف
 بهدر گدشه می برد شاه فوج یعنی فرمود که سر راه آنها رسیده پس از زد و خورد
 و کشتن و حسی جمعی از طرفین مرید دست هزار گاو کشیده آوردند سر
 نصیب الدوله بر از صلح سهال دور با فوج سنگی عله بسلر رسانند و آن مع العسر
 یسرا هویدا گشت نوزدهم شهر ربیع الثانی جنگ عظیم بعد از آمد فوج شاه
 غالب گردید دست و پنجم دکهفلی بدارنداک نه هفتت نمودا شده بحدک
 در پیوسته تا یک شهر از شب گرشه از هر دو سو کشتن و کوشش نه عمل آمد
 که سوای زخمی پنج هزار و سه صد و هشتاد و چهار لش مسلم و کافر از معرکه
 برداشند و حدمه نماد که شتون مقتول و ناله مکتوح بر بصلست روزی حیدر
 دکهفلی را عوس ممدان از سر بدر رفت از آنجا که بوپا خانه سرکار بادشاهی
 و بملت کچ بر از بوپا و حرار و بان زیاده از اندازه و شمل بدست مرهده انداده
 بدور لکر راجعه بند نصب کرده بود لکر اسلام را حراب ریختن نمی شد
 و متعالف را رعاب شمسر حامیان اسلام در دل حا گرفته بود لهذا باذلاحی
 بوپا و بان و گاه نگاه نظیرین مرادلی معرکه آراسته می شد و کسانی را که احل
 مسمی رسیده بود گسده می گشت پس بین شاه را آگهی آمد که بموجب
 نوشته بهای از دا، الحلافت لکر لشکر دو هزار سوار نو نگاهداشت با جمعی
 از مرهده سر کردگی حفا حی پدید بهت بدترینست و اسداد طر
 رند عله آن روی نیایی حوض یعنی ساحه و نه سرای لعل حان دو گریشی
 بازی الدن بگر امت گدشه اند و گویند بقدت مکادله حمله انا و متعالف
 آن صلح باده هزار سولر هم و حیدر بحدید نموده نه فواج مرهده رسیده
 داده دبرد که متع رسدن عله که از بعلقه نصیب الدوله میرسد شود لهذا

نموده پایی پت را پست سر داده بمعامله شش هفت کروه به مقابل فرود آمد و از روی حرم و احتیاط حندق عربص عمیق دور لشکر حفر فرمود و توپ خانه را ربجیر بد حیده مستعد رزم و بیکار گشت بیست و سوم شهر ربیع الاول حوالبان رزم طلب و مدارران نا نام و حسب طریقین به هئیب اجتماع جولایی نموده برسم فراولی تلاش آغار نهادند و ابتدا بکدک و قتل نموده معدودی از جانیین کشته و حسته گشته خدا گردیدند شجاع الدوله از و حامب عاصب و سوء حاتم اندیسیده بدائر اصلاح دات الدین سلسله حدیان امر مصالحه گردید و ملهار هولکر را واسطه این معنی ساخته هر چند مکرر تکرار و تذکار مدعا پرداحب سداشیو بهاؤ که نظر بر استعداد طاهری و سر انجام سروری رحیق ناده عرور پیموده و از کثرت جمعیت و اسباب حشمت و شوک دود بخوت در کاح دماغش پدچیده احدی را در عالم کون و فساد که یارای مخالف و معارض او تواند کرد گمان نمی برد و عاقل اران که -

* بیت *

حدائیکه بالا و یسب آفرید رنر دسب هر دسب دسب آفرید

تخصیص از قتل و عارت کدج پور دشت استکدارش دو بالا گشته سر پر شورش می خارید -

* بیت *

ناساب دنیا چنان عره شد که حورشید در پیس او دره شد

اطهار امر مصالحه را از عصف حالت طرف ثانی پدداشته مستانه بجوانی که راه سلوک مسلوک شود به پرداحب -

* قطعه *

ای طفل دهر تو که ر پستان حرص و آر

زوری دو شیر دول و افعال در مکی

در عهد عمر عره مسو از کمال خویش

یک آور از رمان بزرگان در مکی

روحی را آن طرف دریایی حمن تعیین فرمود که به اسداد طریق رسیدن داده و کاه و مصالح سرب و دوات که از محالات متعلقه بحیب الدوله به لشکر شاه میرسید و روحی سر راه دار الخلافه فرستاد حدق از حیوانات را بگزارند که نظرف مخالف

دکهنل رناده از حد و حصر مالد مور و ملخ هجوم آورده بودند و در حبس آن جمع غیر اسلحه شرمه فلل عدد الصمد حل صوفه در جنگ مبدان دنده نهاده بعضی منوچه ملعه کلچ بر گشت که تا رسیدن کرمک و موح شاه از دست حدار مدافعه بردازد دکهنل برارل و تحلل در مقابل دنده حلور بر بختند و فرجت نشد که در بروی مخالف بسته شود پس از کشش و کوشش که از حائس جمعی بر خاک هلاک افتادند عدد الصمد حل و قطب حل و بخت حل تا سرلی و هدهه نفر دیگر از عمله و ملعه زنده به گنر آمدند بخت حل دل گرفتاری انه سندیده خود را خود ضایع ساخت و عدد الصمد حل و قطب حل بموجب اشارت سداشور به قتل رسیدند و صامت و ناطق لکرو کلچ نوره بعلد به آمد فریب دست زبکدر فل و سه هرلر اسل سولی آنچه عات گران دهن بودند نصط در آمد از سران بخت حل و عمله و فعله به غروب و سم و شکسته سراج دناکی و حرانی گرفته مصروف در آورد از انجا که ملعه کلچ پوز بحسب الدوله بعلت مستحکم بنا نموده برج و ناره را به بهانت مبادت و زمانت در آورده از بعد و حدس مشکور بود مسموع گشت که فریب یک کور زنده را می شد تا بوب خانه و مصالحه جنگی و اسباب ملعه دای دست مرغه اناد و بحسب الدوله که بهمراهی شاه آنطور دینای حل مقابل دارالخلافت به تربت کلچ بود بمحور اسماع این خبر بدان صوب کوچ نمود و شاه در منوچه آن ضلع گردیده روز اول دست و پنچ کروه طی فرمود و به تربت شرحه تمام در چهاردهم شهر بعد مائس ناعب و کفکرة که نسل نایب بهمت تا وجود نکه به سهولت می توان گشت بر آب زده غور دینای حل نمود سبگم گراه سدن جمع کندر عربی بحر فنا گسند حدیقه فریب عد و مدحاه اس و حائلن بسته بر گیر اح گپاب واده دا الخلاص بر آردند و به همین بهر بر گزینی دیگر اند بالجمعه شاه مس از عبود شش مضمه سولی ست ا بست به گراسه به به که شعبه که وعی به که دینای حل بعزم مقابله داده نموده موحل و نم کرد سداشور به از اسماع حیر شاه از مقامات کلچ بر کوچ

حویس مرفوم گردیده و پس از رسیدن حمر وحسنت اثر وقوع فسیحۀ نامرئیه
 عالمگیر بادشاه بمرامم ماتم و سوگواری پرداخته جهب انتظام مهام جهان و جهانیان
 که بدائع و دائع الهی اند بر تخت موروثی جلوس اول فرموده چتر شاهی بر
 سرده علم سلطنت برافراخته بودند دواب زینت محل والدۀ ماجدۀ آن حضرت
 دافرة العیون نامرۀ دین و دولاب مرزا جوان بخت حلف ارجمند آن حضرت که
 در دار الخلاف افامت داشتند بمقتضای وقب و افتضای حال که از فضا
 و قدر سان سریر سلیمان که چندی بلوث و حود نامود عفریت مُلُوث گسته یود
 اختیار سلطنت هذد بکف اقتدار مرهقه رفته نامر استقرار فرمان فرمائی آن
 حصرت تدبیری اندیسیده سید الدین خان را که در حصور بود سدانشیو نهائ
 فرستاد و او به تعهد دادن مدلعی عاجل و آحل فرار سلطنت بر حضرت شناه
 عالم و دیاب و ولیعهدی شاهزاده مرزا جوان بخت گراشته نوشتجات بار داشتن
 شاهجهان و اجرای خطبه و سکه بنام نامی آن حضرت بر بارو شنگر حاصل ساخته
 آورد چندانچه او بموجب نوشته روز جمعه سلخ شهر صفر المظفر ختم الله بالخبر
 و الطفر سال هزار و صد و هفتاد و چهار ولعهد را بر کرسی احلاس داده آداب
 شاهانه را بجا آورد و تخت و چتر که بدست و اختیار او بود در سواری حاضر
 نموده با موج مرهقه در رکاب همراه گشته بمسجد جامع آورد و خطبه بنام و القاب
 همایون حضرت شاه عالم خوانده و حوة اشرفی و رویه را باسم مبارک نور آگین
 ساخته به سکه رسایید سدانشیو از انشاء راه ملهار هولکر و حکو حی سندهده را
 با فوج گران بطریق مقله تعین فرمود و حود با لوازمۀ توپخانه و اردو بار بار روانه شد
 عدد الصمد خان بدریاب این حمر بصوب کج پور که حائی ناستحکام و تعلق
 به حکیب الدوله داشت و بجانب خان درادرس با جمعیب و لوازمۀ توپ
 خانه در انجا بود شتاف ملهار و حکو حی پاشده کوب رسیدد بکانتخان بیر
 بیرون بر آمده با عدد الصمد خان پیوس و معرکه حدال بر افتال آراسته گردید
 و طرفین بکک در پیوستند ملهار هولکر از کیفیب بربداد سداسیو را آگاه
 صاحب و او ناگهائی با یلغار رسید و آتس حرب التهاب پریرف از انجا که

دکهنل مختبر نمود و او بدینری نگارنده از آن طرف آب شروع بانگدنس بود
و بل و هلی هوی گرله شدن نحوش در آمده دکهنل ا مشغول مدافعه کرد
و از طرفین بوبخانه رعد کردار بعرض در آمده دود بلوب سحاب وار بوی درنا
پیچیده گوله مانند بزرگ آشنی بلندن گرفت درین فرصت سورحمل نا وزیر از آن
وادی هولناک کدله گرفته لب گدشه ا ما من خود ساحت شعاع الدوله او را
به عقداست مسیال ساحنه خلعت و دم شاه حامل نموده فرستاد و وزیر به بهر
گذشه نامعلفان خود پیوست سداشمو بهای از اطلاع اس معنی که بدینرش
خلاف تقدیر حلوه گر گردید بعد حرابی بصره خلعت بدل جهت سورحمل
فرستاده نوشت که از ما حدائی گردید و به شاه که مخالف ما و شما است پیوست
مستلب بود اکثرین حدس انفاق امداد ناسدادان طروق و شولوع بردارد که حدقه از
حدوبات علیه بلسکر غیر نتواند رسد سورحمل که روزی حد د لب گذشه اقامت
نمود بموجب اشاده شعاع الدوله بر مسکن خویش معاودت کرده از امداد
اعانت طمنی تقاعد و زد دیدن ضمن حد رسد که شش هرا اقامه نوم که
حسب الطلب شاه به سر هدد سده و عدد الصمد حل موحدا سه هدد و قطب
حل که به بل کردل از سانی مقابل داشدد نا بلعل از گر کونده عود د نلی
حسن نموده بنائی پت رسدود بدخل سکبدیر همراهی سداشمو بهای که نا بدی
س هزل سوار دکهنی بمحتظت گرهلی آن صوب یعنی بود لب مقارم
د خود ندیده حدقت حال ا به سداشمو نوشت و از حورن از ممر گرهلی
دیگر که عمق آب بستر بود خاطر از عود مخالف جمع ساحنه بلو شنکر نامی
را با جمعیت سه بهای هرا د بلعه ملاک گراشته ده الحلافت را که لبس ی
الد عود دبه مدی می آمد که وضع و شریف از سلق خودعا ازیس رطه
به کده گسده فند بودند سیرد و از بوپ خانه ناسخی بوبلی اردعا بعد
و مصالح سب و بیوت و بل و امر گنده ناسعدان بما سوم شهر ربیع الاول بدای
بوب راهی گشت از انجا که حصیر بد مدب کنوا لب شده عالم که صوب
حظم آرد بدینر عدم موافق وزیر المملک بسیرد داسدد حدیقه د محول

دو مهر بیار گزرایدده آداب بجا آورد و رخصت شد و حصرت ناندرون محل متوجه شدند ازان بعد جمیع مکانات و باغ حیات نخس و یتسختانها را ملاحظه نمود و بعضی حجرات کار بجات را کشود تخت طلا مرصع ناب آبار شریف که نای ماده بود بر گومت و بندوبست قلعه را به مستحقان خود سپرده بحکمه گاه بر گشت وزیر الممالک و جات پیغام فرستادند که مدعا دیدن قلعه بود بعمل آمد محافظ قلعه نادرشاهی به اختیار من است کسان خود را بر دارند از اینجا که نظر بر ملک و ثروت و کثرت جمعیت که از گردش فلکی و تقدیرات لم یرلی علیه بر ممالک دکن و هندوستان است بهم داده راع مرور و استکبار در کاح دماغس آشیانه بسته اراده بی فائده دوع دیگر در کانون صمیر مخمر گشته بود مهمل چند در جواب گفته منظور به کرد -

* بیت *

ر ندادشی در دماغش قناد هوائی که داد آحرش سر بباد و سعب دیوان خاص که پوشش (۱) تنگه نقره داشت کده فریب ده لک روپیه را نقره به صراخانه فرستاده سکه رساید و صرف در آورد جماعه مرهته چون ملحد گرسنه شهر را خانه حالی پداشته در سرای امرایان و اعیان در آمده آنچه یافتند بردند و نگمان دیده اکثر امکنه را کدند و چوب و تحته را بجای هیرم بمصرف رساییدند -

* بیت *

چو تخت بد کسی را پیش آید کدد کاری که کردن را بساید ازین معنی وزیر الممالک و سورجمل جات که همه جهب ناده دوارده هرا سوار بودند پیچ و تاب خوردند از اینجا که فوجی از آن سرکار نادرشاهی سوای وزیر الممالک که آهم تقویب سورجمل داشت دیگری نبود سداشو اراده برداستن ایدها و صرف نمودن مَطْلَع کرده فریب پاندره هرا سوار دکنی را معرر فرمود که بطریق محاصره بدور دائره او پردازد ملهار را ازین معنی واقف گشته چون منع نمی توانست کرد سورج مل را آگاه صاحب و او طریق مخلصي ادبیسیده و حاده معرفی بسته شجاع الدوله را چون رابطه سانس مربوط داشت از مافی الصمیر

(۱) تنگه بصم اول و نای و فتح کاف با هارده صفحه و تحته را گویند ۱۲ *

راو سر و شمشیر بهادر براد نالاهی راو و داماهی گانکوار و دیگر مردان
 دکهلی مانند مور و ملخ که از اندازه شمر و حساب بیرون از نوبه منوچه
 هندوسنی شده بود رسد و شعاع الدوله حسب طلب شاه آمده ملحق گردید
 وزیر الممالک روز سداشو بهار را از مساعدت و مت و بلوری نشت نداده آمده
 او ادد و بعد گرفتن عهد و پیمانی موکد باهمان سورجمل حالت را طلبنده مقامی
 ساحت و گنگسها درمیل آمد رانها بران قرار گرفت که حور رودبار حم طعنایی
 داد و یکایک احمال باطنی نسبت عمده شدن شاه از محال است دارالتلاوب
 را بدست آورده گزرها و معررها را مصبوط نماید ساحت و از همه خاکسبها را حور
 نموده مردم کاری ها بجا وایم ناند کرد و انبار نموده رمب حور یعقوب علیعلی
 حمنی که عهده برائی از محافظت شهر تواند نمود نداشت ناظره فلعه
 مدک را استعظام داده منحص گشت کسان وزیر الممالک و سورجمل حالت
 بتعلق دکهلیان هر چهار طرف بر فراز جانبی گرد و پیش امهانی سورجمل سده
 رنگدن نوپ و رنگ بردارند یعقوب علیعلی بر بعدر وسیع طاقت در صد
 مدافعه در آمده حندی کوشد شاه ابدالی در ازل طرف دریای حور سد
 مقابل فلعه و شهر نده معسکر آراست از انجا که دنیا کمال طعنایی و کسبها
 ن دست دکهلیان و گزرها و معررها مسدود هر چند حله خوبی نموده ناکده
 مغرب نگشت لهذا بر لب آب نوبها نصب نموده رنگدن گوله در دایره مرعده
 بداحت یعقوب علی علان که نامدد کومک موی دل بود مانوس گشت
 و آدره و مصالحه حنکی کمی بر دست ن بمصالحه ن داده گرفتن عهد موی
 ندیده و وزیر الممالک و سورجمل ن آمد و ن فلعه بدست سورجمل بعمل آمد
 سداشو بهار را که از او و ندها بعضی حلال تو از کار در سر و امر
 مت اب مد نظر بود مغرب دین فلعه ملوک و محل حلوس بدشاه داده نموده
 بدست کس حاب ا از فلعه برداشته مرد حور بعضی فرمود و نا وسواس او
 داماهی گنگوار و حندی دیک از معمدل مراعت به فلعه ن آمد و حور
 سداشو بهار را که از او و ندها بعضی حلال تو از کار در سر و امر

و استیصال جات بر افراش و تا نزدیکی جی نگر رسیده تهاججاتی که اران جات در نایب کده و غیره بود برداشت و گعب و شنید پیدکش نا سور جمل میان آمد درین صمن ملهار هولکر نا موج مرهته دران دواج رسده ارانجا که مابین هر دو موج فاصله چندانی نبود و رعب و هراس موج شاه ار مقدمه حنکوچی در دل مرهته نقش بسته بود ملهار راو کوچ نموده نزدیکی مستقر الخلاف از دریای چمن عده شده شیوه جلی حویس ار قتل و عارت و حرانی ملک تعلقه نجیب الدوله که او را مدساء و بادی طلب شاه میدانست در آمده دست تطاول ناآن ناحیه دراز ساخته سکندره را که مکان معتبر بود تاحته عظیم راید الحصر دست آورده حرانیهای آن ضلع در نظر داشت که شاه واقف گشته باستصلاح نجیب الدوله نیم شنی کوچ فرموده در یکسده روز هفتاد کروه مسافت طی نموده بدارالخلاف رسید و ار دریای چمن گزشته خود را رسانید و ناملهار اندک رد و خوردی واقع گشت و او چون حریف موج شاه نمی توانست شد به عجل عاجله و سرعت سریعه و سنج عریض آن صوب نموده ار آب چمن گرازه گردید ارانجا که لشکر شاه بدار کوف راه و ماندگی کوچهای طولانی دو روز مقام داشت که ناگهای دریای چمن رو به طعنای آورد مایع عبور گسب هر چند بدار بهم رسانیدن کشتهای و ستن پل سعی شد دست بهم دداد درین صمن حنکوچی سندهیه و وزیر الممالک و سورجمل حات ملهار هولکر پیوستند روزی چند وزیر الممالک باستصواب ملهار و صوادید حات بواسطه نجیب الدوله بعضی گعب و شنید استقرار سلطنت و وزارت حویس و فرار صلح دکهمیان میان آورد چون صورت نگر حوائی گریده ممرک اصلی بهرت پور برگسب درین دین سداشیو پدنت عرف بهاؤ عم راده نالاجی راو که رتق و فتق مهمات و نسب و کشاد معاملات مالی و ملکی بید اقتدار و مصدق اختیار او مدوط و مربوط بود ار استماع واقعات صدر نعزم کومک و امداد و اراده حنک و (۱) احتراء نادرشاه نا توپخانه عظیم و لشکر حسین و سواس

و حور داشت و مردمان کلک بدایع سلک گشته حور پیوسان به سر هفتد معصوم
گردد بمقتضای وقت تا نحب الدوله علی گونه بمنان آورده گرگ آشنی نمود
و به عزم اسداد طرق و مقلد شاه بقلع افواج مرهه کوچ کرده بر گرهلی درلی
حمی اقامت گرفت و شجاع الدوله بصوبه اوده متعلقه خویش بر گشت
نحب الدوله که با شاه مربوط تا جمعیت همراهی و علی تنگ حال ملازم
شجاع الدوله که با شاه سوار بود از راه بالعدل عربت نظرب لشکر شاه
معطوب ساحه بهم شهر حملی الاولی سال هزار و صد و هفتاد و سه ملحق
گشته حور از گزر و معمر واقف بود جنگ کتل باوج شاه ازان رود باز
گرشت وزیر الممالک صلاح و فلاح حال درجف آزایی و معرکه برداری قتال
و حدال آنجا به دنده متوجه دا الخلاف شاه چهل آباد و سنی مور حال شده
آمدند فوج شاه در منعاقب انبله نموده سد دکهنلی که بیرون بست شهر
افزاده بودند تا یک سده روز به جنگ بوپ و تنگ بردارنده آخر الامر که کا
جنگ به معویت انعامد و دلتی بران حی آنا سنده عم حکموی که
عمده فوج دکهن بود کسه اناد و حکموی زخمی گشته لرزل تا کل استقامت
دیگران به آمد فراز بر فراز احنه نمودند و جسم و خدم به عت و باج فوج شاه
فت بالضرورة بلی نایب وزیر الممالک که به بست گرمی مرهه بود از معانده
این حالت بر ملالت ندر به لعرش به آمد بعده السف دکهنان برای نظرب
دیوای و وزیر به بهر دو مسکن سر حمل جاب که از سانی نایب احتیاط متعلق
و احدی خود را در انجا فرستاده بود حفاظت سعی دکر دنده آمد و بی ممانعت
به شهر دا الخلافت بدروسب احمد شاه گردید و دست عاتگران افانده بر مسکن
مسکن و دیوب اعالی و ادانی کساده گسب تا دو سده روز به قتل و عت
مردانند جمعی که دتی بودند بهین حدوده بممال گردیدند شه حندی به
دا افانده متوجه گشته بقوت علی حل دمی ا تا جمعی بصوبه دلی
دا الخلافت و متعلقه ممالک مقر ساحه مصواب دبد نحب الدوله
ایستقامت مصوب مسند الخلافت اکد آمد که بی بدست زمندان

مجملی از و رود موکب شاهنشاه احمد شاه ابدالی و
 شرح سوانحاتیکه در دارالخلافت رویداده و رسیدن
 سداشیو پندت عرف به او عم زاده پیشوا بالاجی
 راو با فوج گران و وقوع جنگ میدان با افغان
 و به غارت رفتن فوج دکنیان به حکم ملک
 منان و صدور حسب الحکم بمهر و شجاع
 الدوله در باب صوبه بمومن خان
 و رسیدن داماجی راو گایکوار در
 بروده و انتقال پیشوا بالاجی
 راو از مملکت هستی
 بدارالملک نیستی و
 رویدادی که تا آخر
 سال هزار و صد و
 هفتاد و چهار به
 عرصه ظهور
 آمده

سابقاً در ضمن تخب شیبی مرزا سنگی مخاطب به ساه جهان رسیدن
 شاهنشاه احمد شاه ابدالی بدارالسلطنت ناراده انتعام و متوجه شدن وزیر
 الممالک باعانت و امداد حاکموی مرهته که از چند ماه تا تحیی الدوله رد

ارساء در نگاهداشت نموده بزرادند بدو نیست برگشتن متعلقه خویش از بلاد
 پس برآمده و بصورت انوش بر شناده از امکنده حدد تا انچهلم مصاف کهچ
 به عنوان خدمات حبری گرفت از انجا که محمد ظفر بلی عمه زادند محمد
 مهلت حل و لد شتر حل تا نددنگر مخالفت داشتند و محمد ظفر از حومه
 گنده بدو برآمده دادند هنگامه آزادی داشت محمد مهلت در نگاهداشت
 فوج نموده بدو برآمده بود حوال مرد حل جهت مع گذشت آنها و دانن
 انعام بدان غلغ عارم گردید و د پس طریق از هر جا و هر مکل بعنوان خدمات
 حبری گرفته راهی گشت محمد ظفر و محمد مهلت متعاقب نددنگر رسیده
 ملائی گشتند حوال مرد حل بدلیل عملی و نقالی هر دو را از متعاقب
 و مخالفت باز داشته انعام بخسود و بتعلق هر دو لسكر بستن و بتحصیل
 دگدات سرکار سوزیه نموده تا نزدیکی لولانه و دشتدوه رسد چهارم شهر حمدی
 الدنی آنای گدیس دطم صوبه داخل بلده گشته اعلی و رئیس فرقه بواهر
 و حدود دده ملائی شدند و بمقام مسجود برداخته بهار حی ا که پیش از
 رامای بعلت خطوط احد لکبت به دد در آورده بود بموجب سفارش سناحی
 گایکوا خلاص صاحب و در حد رسد که حوال مرد حل از نزدیکی دشتدوه از
 محمد مهلت جدا شده براه دانی بتعاله معموله بدر مکانم بلاد پس شد
 و ششم آن ماه داخل سد دوازدهم سناحی گایکوا به عزم بدیده برآمده اند سد
 و عربا حی گمانند گایکوا که به بستن و بتحصیل حصه غلغ صوبه مقرر شده
 بود از دوله اسی گردید آنای گدیس مدبک شعه د بلاد استقامت
 کرده متعاقب کهره دجه و د و بخش ا شامع به بدین دگهی و دگه
 کهره را تا بدی براهد عالی ناح دده کسو او دمی ا به بدین بلاد نص
 نموده بصورت برگشته کسی و ددم گاه و گریس بدست برآمد و د غلغ کسی ما
 ا بتدواری علی دده بصورت صوبه است •

که سلطان حدسی و محمد جهان به غلب حدعه ناره سینور گرفتار آمده بودند حدانچه سنی دکر یافته هر چند بصرف و شلو پرداختند آنچه مد نظر بود به عمل در پیامد لهدا ستوحی مسلسل و معلول همراه گرفته بُرد عدد الله رندی حماعدار عرب واسطه امر خیر شده به تعهد سه هزار روپیه از فید بر آورد راماحی دایب نظامت تهاور جی نام زباز دار وکیل راحه لکھپ ر میددار کهج سدب گرفتن خطوط مرسله او دستگیر نموده فید صاحب و شب عره شهر ربیع الثانی سیاحی گایکوار به عزم بروده راهی گشت آپاحی گندس بر موضع او دمیتفه معموله چوراسی کهمدایب رسیده نا رمیددار آجا بُرد و حور پرداخته یارده هزار روپیه پیشکس گرفت و چون کولیان موضع دهوان طریق وادی تمر و عصیان نیموده چمدی پیش اربن مواشی پرگنه جموسر را آورده بودند بر سر آدبا فوج کشی نموده آن جا را تاح و چمدی از کولیان کشته و حسته شدند و از آنجا کوچ کرده به نزدیک ددر کهمدایب وارد گشت و نا مومن حان متصدی آن جا طرح مصالحه و اظهار احلاصمدی نموده ملاقات کرد و نیمه حصه نائب مرهته آدکا را بطریق نالمقطع به هشتاد و چهار هزار روپیه بعهده او نمود و یک ربجیر فیل تواضع مومن حان را گرفته کسان خود را از ددر کهمدایب برداشت و بصوب پرگنه تهاوره جهت پرستش معدسترگ آدبا در موضع داکور معموله آن جا راهی گشت و از آنجا بصوب ناره سینور شتاف سیاحی گایکوار که به بروده روانه شده بود یاردهم شهر حمادی الاولی بملده آمد و کهاندیراو گایکوار از بریاد بنابر بندوبست و تادیب کولیان پرگنه بهیل که سانی به شوحی پیش آمده بودند متوجه گشت و از متمردان ضلع ساحل رود واترک صامن گرفته موضع لوهار را تاح و چمدی از رئیسان کولیان آن نواح را دستگیر نمود و بصوب پرگنه بیجاپور و بیلگر متعلقه حوان مرد حان نعم ایدر راهی گشت و اکثر از مواضعات بیلگر و بری بیجاپور بطریق صیاف چیری گرفت و کلای راحه شدو سنگه که ایدر را در تصرف دارد رجوع آورده بموجب قرار هر ساله خاطر نشان نمود و او نعم بندوبست پرگنه کری عطف عمان نموده رسید - حوان مرد حان نانی که جمعی

ورقه سناة روز به ملعة بهتر آورده و در سندوحی فرو گرفته تقاضای موالف در پیش کردند و کار حسودت و درشتی را از حد گزاندند سندوحی از خدوة سری آن گروه هردم خون ما بر خود می پیچید و گاهی سرج و گاهی زرد میکردند •

• نعت •

همچنان شد ز عصه رنگ رنگ

شد برآزوی طاقش بی سنگ

خون د حالت عزل پیسرفت کار نمود از مرکب بحوب و مقدار نمود آمده طریق

• نعت •

ملاطعت و ملایمت پیش گرفت

به ننگ این بندورزه حمال

که نادان نهد نام آن ملک و مال

• نعت •

و مسنی باد دولت و حاة از سر بدر ساحت

ناده بر خورس و هسلر بسنی سهل است

گر بدولت رسی و مست نگریدی مردی

بالحملة بهرین این اطلنداشده معاللات بلده اسرد و واسطه رفع تقاضای سناة

نموده فنصل داد بانوار این اگهو شدکر را کونوال ساحت کسل خود را د

معاللات بلده نصب نمود و سندوحی د بهنگ رانگی د آمد و بانوهم شهر

بع الاول باتعلی بحوله این که بدلر استغفال آنا گدس می شدتت از بلده بر

آمده د تالاب کانوریه بدین دروازه رانور داخل حنمه گشت و حدر سد که

آناهی د فواج برده رسده بانوار این راماهی نامی را بتعلی خودش به حفظ

و حاست بلده نصب نموده و سلمی لانکرا حراراه را جهت احد پیسکس

حکم خود به قلع سوبه معر کرده حلقب داد و او باتعلی سدر گرام بدین بر

آمده بدلر امی دای ملافت آنا گدس شدتت هعدهم سندوحی و بانوا این

فواج نموده دس اهی گسدد و د فواج بداد که آنا گدس سدر دایلی

مردی نموده سدر بود نامی سدد و سندوحی بدر موده رانه گس از اسنا

حیر اندیش از جادین میان آمده از جنگ باز داشتند و نه قطع و فصل ما ده
الدراع پرداختند *

مقرر ساختن پیشوا بالاجی را و نیابت صوبه احمدآباد را به گنیس آبا از تغیر سداشیو را میچند

از آنجا که بنابر امور چند معاملت استقرار صوبه به سداشیو را میچند صورت
نگرفت پیشوا بالاجی را و نظم و نسق صوبه احمدآباد را از تغیر او به گنیس آبا که
از چندی به مکسرداری برگشته حموسر و مقبول آباد میام داشت و در پونه بود
از ابتدای مرکب سر که بحساب دکه میان شروع فصل می شماردد از اتعاف درین
سال مطابق هجدهم شهر شوال موافق سال هزار و صد و هفتاد و سه بود مقصود
و مقرر داشت و او بنابر انقضای ایام پیشکال پر اشکال به تخصیص دران سرزمین
نعل و حرکت با احوال و افعال دشوار بل متعذر و فراهم آوردن فوج متوقف
گشته بهب مداخلت به نا پونا راین نائب حویش که در حموسر بود نوشت
و او بیست و دوم شهر صفر المظفر مرادف سال هزار و صد و هفتاد و چهار در بلده
آمده سدتوحی را دید و اسناد و نوشتجات را طاهر ساحب و گف و شنید
مداحل محالات و مخارج مرسومات سیاه ایام آغار سال میان آمد لهدا چندی
در دادن دحل محالات بلده ایستادگی واقع شد و در برگنه حویلی دحیل کار
گسب فریب یکماه ندین کسمکش سرآمد درین بین سیاحی گایکوار که در دریاد
بود چون فی الجملة مراجش بحال آمد باحمدآباد رسده در خانه که یسب
خانه سلیم خود ساخته فرود آمد نا پونا راین به عزم بندوبست برگنه حویلی
و محمودآباد تا پتلاد بیرون برآمد روز دیگر -

* بیب *

عروس آفتاب حو دیدار

ارین بیللی تنق محمود دیدار

را ناز و نوحه با عل و زنجیر بحال نگاه با خود آورده به سلفوحي سرود که نثار
اسدراي سي هزار روييه که مشروط سدرس ناره سغور داده نعداب شکسته و شلاق
برندان گرفته اند • بدت •

از مکاتبات عمل عتقل مشو

گفتم از گندم نروند خو ز خو

فاعدوا يا اولی الانصار که کرد که نعمت نرنا رام که بس از معاود سناحي
گاپکوا به بحصل پيسکش ناتی متعالات رفته بود انصراف حاصل نموده نادرهم
شهر دبعده الصدام برگشته آمد حور هنگام نرول نرلن رسد نسبت به سالهلی
پيش به افراط نازل گشت و ن اواخر انام که اکثر غلاب حریقی پيش رس از
حنس بلحری که بعضی حا حوشه بسند و حسکده نازل حصاد و حصاد شد
و نلش بی مت آمد از سر نو حویات ن حوشه سر و سه گردید و اکبری نا
بود و نا حدر شد و ن سال هزار و صد و هعداد و چهار از نوشته سداشو رامعده
وانج گسب که معاملت صوبه با او صورت به نسب و امر نظامب به گندس
آنا مکسدار برگذ حموسر و معقول آهاد مقر شد از نریقت این معنی ناگر نام
نوسنده گچایی که ناتی امر حدر و شر بود و معلمی ندر صعه بدست آورده
از حامت عتقت اندسده نا حندی از معاوین و همکاران حویس گریخته
به مومع دهبه مسکن کولل رف از انجا که از اندایی حکومت نسوا شش
سرا رونه ن مانده به صعه مضاف سناه مدعده بلده نر دمه حصه گاپکوا معنی
گسه حذانه ن محل حویش سبق ذکر یافته نریمک مکدد نائب داملحی
حور شریک و سهم شه طب و نلس است ناظها انکه ن امر احد و ح
و انواب بدعوب ن حصه ناظمه عاند او سده ن گعب و شنده این معنی
دوسه اندسده بود و انددگی داشت از نرین نر بنا حویس اندامده
نمر حو شه معده معده به نعی مورحل و آاسی معرکه جنگ و حدر
که بد سلفوحي و هی اس گردگی بهگوان بر حدره او نرنداد و جنگ نوب
و نرگ ن گدست و معدوسی از نرین گسه و حصه گسند اواخر روز مصلحت

و نه ناحیه ای آن بدعت پرداخته سر دشمنی و یک رویه و چهار آنه معجز شد تا از چندی و کوتوالی رخصت شود. کردن حاصل گردد و نیز شریک یکی از ادبا منظر کدخدائی از بلده نه مصداق یا قریب که جان نامه بود چهار رویه در آنه نظم و درونه کهتره پارچه و موحدار کرد بدعت و اگر حال حبس کدخدا شدن از بیرونات داخل بلده شود ده آنه بدعت میم باز حیل در آنه داده رخصت در آمدن می بیند از آنجا که سفتوحی نه صاحب این رسم بدعتات می رسید و نکهه طع و وصل معاملات بدعت و ادب پرداخت بلکه که بدعت حومه اش سر مدارج عاید کوتاهی داس بر عاید و برای حذف و میل احد و حر که در حکومت پیستوا بدوده نه عمل آمد -

نه بیم بدعت که ساطعان ستم روا دارد

و بدعت اشکری داس شرار سرع نه سینم

که هادی راو که حبس بدعت و کویان یرگام بهیل شتافته بود چون بیوقت هنگامه بر پا شده تا وجودیکه بدعتات تا کویان اوهاریه جنگ میان آمد پیسرم فسد و نظم و دسق ادبا نتوانست کرد لهذا موهوب بر و موب دانسته نه بدعت معاونت نمود کویان شقاوت دنیای حیره شده شیوه حلی خود را پیس کرده و قطع طریق و کستن و حستن مسافری و مترددین و بدین مواشی قریات و حوالی بلده هنگامه آرا شدند - که هادی راو از استماع ناخوسی طبع سیاحی راو برادر راده اس ناحمد آباد آمد و زوری چند متوقف گشته او را با خود بدریاد برد و والد سفتوحی نادیده اش روانه مسکن خویش گردید سفتوحی که بدعت مسایع تا دو گروهی رفته بود هنگام معاونت در میدان بدیکی عیدگاه اسپس توسنی نموده بد حلوی آغار نهاد و در چاهی که دران بدیکی بود افتاد اتفاقاً پایپایش در وسط بدیوار چاه بد شد سفتوحی را که همور رشته حیات نگسته بود حلو در دسب بر دهده چاه رسید که مالرمی سر وقتس در آمده دستگیری نموده بر آورد و اسب نه تگ چاه فرو رفته هلاک گردید بهگون پس از انقراع بدعت و سب ناره سدور هجدهم شوال المکرم بلده در آمد و سلطان و محمد جهان

برعکس و بحرص آمدن نمودند و از حوالی مرد حلی و سردار محمد حلی به ناسخ
 بحسن و آمیز روانه شد حور بدین خلاف تقدیر بود پوشیده حالت دست کسل
 کالو ولد بهگوان اقتاد بس از وفوف بر مصممی با خود اندیشد که • دست •

به قتل امیر محکم نگرد

که فردا نشد نداک برتر

و سلطان و جهل را به بهانه طلب داشته تا بدعه و لطف دستگیر ساخت و زن
 و بچه اش اسیر نموده ناطق و صامت آنها را به ضبط در آورد و بعد از بوشنکاب
 انا برداد بود بدش به احمد آباد فرستاد و جواب رفت که آنها را مسلسل
 و معلول به حسن شدید بمحافظت تمام باز دارد و بس از انام معدود بهگوان
 بروح اشاء سداشو را محضر که بفرست و بدوست و مستحق برگشت بناد که
 ملتوی بود روانه شد و معاملات آنها را به مقامات حدد فصل داده به بزه
 سدر شدت و موافق حدد که دریلی مهدری ابداحت به آورد همدران اولی
 والد سیدحی نائب نظامت از وطن تا سر راگهوک ندره او بود و برادرزاده
 سیدحی می شد بفرست ملاقات آمد حور ایام بس زلز که بهندی جنوبی گویند
 برادرزاده اش سده بود و اس معنی را برهمین در کمال سر و شانی به عمل
 می آند بر انجام حش و سر روزی حدد برداحت و برهمین یکی از هدول
 گجراتی که به امیر حیدر و شر در مراحل صرف بهمرسانده و رانی رفتی مهام
 احد و ح و احداث بدعات گشته بود بعنوان ندانند ملاکدنی اس طری منلعی
 به ندک سده و گر • املاک مدافین و بحال پیسکل و اهل حیره دین مدعیه شهری
 بهریق نموده محصلان گشته به معص ایصل سدد که بس الحمر به جنوبی
 بهوه اسب بدست و بدست حدد دیگر به شو طمعی اس شعی حدد گردید
 ازان حمله به ای • کجادی به هود که لکس گویند و در دمی از آنها مدند
 به مزاج که کندی مدند و حدمه دیگر که سرچر کدن رس بهوه مزاج دلد
 بهمزاج آنها به بهوه خوانند و به مدیم آنها کونوال حوری از آنها مکتوب و به
 سول مدعیه بود و به هدد حصد حلد مکل جمع اس ابواب منع گست بهین

روپیه مقطعی فرار داده یرعمال معتد گرفت درین بین چون از سانس در مراجس ماده سودا علیه داشت درین ولا رونه طغیانی آورده از جاده اعتدال منحرف گشت و بحركات و سکونات غیر مانوس منجر گردید کار پردازان بدائر اصلاح در ماه شعبان بنده در آوردند و هر بنا رام نا فوج بصوب دافی محالات نامستخصه پیش روانه شد پیش ازین بتصرف در آمدن ناره سیدور بمک حرامی سلطان حبشی و محمد جهان -

* مصراع *

فولای اسب مصطعی را لاحدومی عدد

سمب گزارش یافته اراجا که دنیا دار مکافات اسب در اندک فرصتی و کمتر مدتی آن تنه کاران بد روزگار و بد بیتان ناهنجار نه حرای کردار خودها رسیدند و نه شامب کفران نعمت گرفتار گشتند -

* بیت *

بد میکنی و بدک طمع میداری   خرد نه بود سرای بد کرداری

شرح این گفتار بطریق اختصار آن که بعد از سپردن قلعه ناره سیدور آنها اگرچه بوکر و درانجا سکنا داشتند در کمال مدلب و حواری مطعون و ملعون آشنا و بیگانه در لباس عار و حسار اوقات می گزاریدند و چشمداشتی که از مرهته داشتند چون عرص شان بر آمده بود معایبه می شد از افعال نا پسندیده و اعمال نکوهیده خود بعد حرای نصره نادم و پشیمان و بیر وجهی که مشروط سپرد قلعه بود پاره نایمان گفت و شدند این امر نه عنوان حق السعی متصرف شدند و وجهی نه حرج ارباب حل و عقد رفت پدر فلیل که عاید آنها گشت حسر الدنیا والآخرة گردیدند چون روی نار گشت برد آفراده خودها نه داشتند که نه کدام آبرو پیش او توان رفت و نکدام چشم روی او توان دید -

* بیت *

مرده بودن بریر سنگ اندر   نه که رنده بریر سنگ اندر

لهذا در صدد چاره خوئی و آوردن آب رفته بچوبتنگاپو در آمدند و چندی از مستحقطان دزوب را نه مواعید دل بریر نا خود یار و همدستان ساختند و بدین دسب آویر جوان مرد حان و سردار محمد حان را که نه پتن ستافته بود عذر تقصیرات گزشته و حدایاب ماعده در پیش کرده بوسند و سردار محمد حان

• دست •

عهد کردم که سر از عهد نه پیغم هرگز شرط کردم که ر شرط بر نکلور نه کم
 حور در بعضی امور حذرال منعهد و منعقل بود لهذا نه منشی آمده حذرال
 را دید ، نه همه جهات خاطرش را مطمئن ساخت و فعل و سواران همراهی را
 از اه حسکی روانه نموده از حذرال رجعت شد و او بفکر حرم و احتیاط از راه
 نگذشت و انعاد و گفت

دست و پا نه کمر عهد کن نانه شوی عهد شکن عهد کن

و برکوب کسی نشست و چهارم شهر حمادی الاولی وارد بندر سرب گشته بالظنه
 رسیدن فعل و سواران نه ناع حلی رابع زندگی بند بومع و زرد دس از حدسی
 که فعل رسید از راه تزاری لولی عزیمت بند کهندیات دافراشت حور بهروج
 سر اه واقع شد تنگ نام حلی فوجدار آنجا بلوازم ضدتت و نواصعاب برداحب
 و به کوههای متوالرروز بدستند نوزدهم ماه حمادی الدانی نه کهندیات سد
 و برمک مکند فلیب داماحی گانکوا که از بعدر سنوکرام نه دلباب نلده مقرر
 شده بود سوم شهر رحب المرحب نه نلده در آمده و از امور منعلقه خویش سر
 گرم کردند کهندبرار گانکوا که نه صلح کری و محتالاب تنگ حصه گانکوا نداده
 دستنص و بدصل فنام داشت معاودت نموده به موضع سه کهچ سه کپوهی نلده
 رسده بدلقه شدتت و از انعاده کام معموله بهیل که کولنل سر نه فساد برداشته
 ددند افی گشت و عمدلرل اوآن حدر سد که نداده بعضی امور مدنی
 ملائت جنگ سدا دگش و پیسوا نالخی راو بددهات جنگ معب نملی آمده
 و جمع کندر و حم عذر از طرفنل کسه و حصه گستند نابی التحل امر مصلحه
 نه حمی که بسوا راغنی کسب مدنی آمد و این معنی از بی بوحانل دادند
 انعاده نه مدوخی دلب نظامت شب شدوشم سه حب المرحب درغوج
 بدوسب جهت ایلان و اظه سه امر نه نواحب مروت و سلک نوبه حده
 مود ساعی گانکوا که نه نملع سه به نهانی احد نسلل حله خود سده
 بود نه که کوله نه آمده حله احد ا حله مدو و نه مددا آنجا یک

ما مئی را بنظر در آورده بر آمدند و نه ملک رمیداری و صوبه اوده و بنارس و فلاع سور حمل حات رفته استقامت گرفتند بعضی که لاجار بودند و مغالیک چند و سایر الناس بی سروپا استقامت ورزیدند مسموع شد که دران مقام خطوط شاه اندالی با حصرت طل سبکائی که مرهته گرفتار کرده بود برپیر رسید اراکحه اندیشه داشت از مصامین آن استعطا نمود لهذا مهدی قلی حان و بالاشخان داروغه دیوانخانه خود را با جمعی از بی ناکن بحصور فرستاد که کار ناده و حاشخان را سازند -

زمانه جو عاخر نواری کدد نه تند ازدها مورباری کدد
آنها چون نلای ناگهائی و فصای مرم آسمانی رسیده از ربائی وزیر تعرض رسانیدند که خود بدولت متوجه لشکر شوند مبطور نه شد که مراج اقدس کسل دارد چون میل خاطر همایون را بصحب درویشان گوشه دسین میدانستند بتقریب ملاقات درویشی که در کوتله فیروز شاه رافعه شهر کهنه اسب هنگامیکه *

* بیت *

حاجر زر ترکشید از سوی حاور آفتاب
ساحب روشن ربع مسکون را سراسر آفتاب

روز پنجشنبه هستم شهر ربیع الثانی سال هزار و صد و هفتاد و سه آنحضرت را سوار ساخته بردند و در اینجا بالاشخان رخم نکرده بر پهلورد و بی ناکی دیگر از عقب شمشیری انداخته از پادر آورد -

* بیت *

همانجا پر طاؤسی بیداحب جهان از فراؤسی بیداحب

* طعه *

ربی با حفاظ اسب دیبای دون که هرگز از و شوهری بر نخورد

که بر پایه تخت او پا نهاد که از دسب او تیغ بر سر نخورد

آخر همان روز مهدی قلی حان و طغر الله حان بموجب اشارت وزیر در فلعه مدارک آمده از سلاطین رادهای والا تنار حصرت اقدس اشرف مررا سنگی این محی السدة بن محمد کام بخش این حصرت حلد مکان را که بیسب و پدح

تأمد و رفت سفر برگشت و انام بدان در مقصی کردند بحسب الدوله عمو
 دنا نموده بمقابل جنگجوی معسکر آراست و جنگ بوپ و جنگ ار طرفین
 حای گشت مردب سه ماه بدی متوال نانتقام رسد شعاع الدوله وند ابوالمنصور
 حان بعد جنگ ناندیشه اندک تا حال بلی مرهده آنطرف د بای گنگ برسنده
 و محالوت مرهه لکهدو معلقه خویش که متصل به نعلقه بحسب الدوله است
 بکمک ا آمده مدلتی و واسطه امه مصالحه طرفین شد در پی ضم احمد
 شاه اندالی نا نهمو شاه بدادر دداک مافاب عمو د بای انگ نموده عازم لهر
 گشت ماحدا بدل و دکهدل و (۱۱) ندره اویده نگ حان و صدیق نگ حان که
 که باشا و وزیر الممالک نا مرهده مدعی بودند ناب مقاربت در حوذهها ندیده به
 جنگجوی پیوستند و کسان شاه اندالی در بلد لهر و مرگدای بدجاب بلسر
 هدد عمل و بددوست خود نمودند از آنجا که بدادر مهمل ظلی جنگجوی امر
 مصالحه عمو نه سب شعاع الدوله لدر عمو در بلی گنگ کرده به بحسب
 الدوله پیوست و بادشاهرا ده شاه عالم را که د نواح اله آباد متوقف بود در عتب
 و بددبص آمدن نمود جنگجوی به درایت اتفاق شعاع الدوله حوین در سن مدت
 عهده بر آ نا بحسب الدوله بدوانست شد به وزیر الممالک نوشت که نا حصر
 ظل سعیدی زود رسد هر چند که وزیر بداد توجه رایات عالیات مره بعد احیی
 عرص نمود بدادر کلمندی مزاج آمدن دحق بربرائی بدمت حوین از طرف شاه
 اندالی حایطش نا جمع بود بددل آنکه منادا حصر آمدن د باطلی بد
 و بدوسه دشد شعاع الدوله و بحسب الدوله و بادشاهرا ده در ابعن نموده از
 هر دو حدب عتنامه آا شود از و حامب عاتب انددسده معقل را د
 احمل و ابدل از دا الخلاف بر آ ده د ملاح سور حمل حد برسد که د کف
 حمیت از مصری معه وظ بشدد و خود داخل حومه شده به دح آرد حش
 که شی به کمک جنگجوی راه سد از مایده انس عفی وجمع و سر پرف
 بدحل و بدل و بدوس حوذهها فراسده و از سور حتم انددسده هر کس

و جمعی آمده ملازم نادرشاهراده شدند و یکماه در اینجا اقامت گرفته متوجه عظیم آباد گشت و گهنامه را و چون موسم برگشت ناوطن رسیده بود نائیلان و گماشتهای خود را در محالات و پرگنات دارالخلافه و صوبه لاهور بموجب فرار بر نصف حصه تعیین نموده راهی گردید وزیر الممالک اقتدار و اختیار بیس از پیش بهمرسائیده از عزل و نصب خدمت حضوری و مملکت و حکم رانی بکف کفایت خویش گرفته بدو بسبب قلعه و دیوان خاص، نکسان معتمد خود سپرد پادشاه بمقتضای وفای و مدداری در پیش نموده بهرجه مرصعی وزیر بوده تابع گشت و بدانجه وجه فوت و بعضی احراجات که میفرستاد قانع شده بجز نام سلطنت چیزی نداشت و بدان مصلحت طاهری عرص و وزیر مقرون بجانب میفرمود چنانچه خانخانان حالی خود با لطف الله خان دیوانس (۱) را در یتسخانه میر آتش طلبانیده نظر بدد صاحب و نه بر ابدال خاطر حواله نامور مرحومه اشتعال ورزید -

* مبطومه *

کیده مهر سینه که نمهد رجب دل شودش از بیی آزار سنج

بیدد او چرب رانی کدد بر گردد قصد بهانی کدد

و در سال هزار و صد و هفتاد دو که حکمجوی سدهیه ولدحی آپارا پيسوا بالاحی را و بتحصیل نصف حصه هندوستان و عمل و دخل نمودن محالات دیگر با فوج تعیین ساخت و او ددارالخلافه رسیده بصوب لاهور روانه شد و صوبه را بتصرف در آورده در پرگنات پنجاب تا دریای بیلاب که به آتک اشتهار دارد عمل مرهقه به عمل آمد چندی حکمجوی دران سمب بوده صاحبنا پتیل نامی را ناموح دران صوبه گراشته چون هنگام برشکال در آمد معاودت نموده در سواد دارالخلافه رسیده باستصواب وزیر الممالک نکرده موکتیسر که بر لب رود خانه گنگ و سی و پنج کروه از دارالخلافه مساف دارد و چون آن خانه تعلقه نجیب الدوله ملصق اسب سوال و حواب نصف محصول محالات متعلقه او نمود و چندی

(۱) یا تشخانه لغت ترکی بمعنی جای پاسداری در خانه ملوک را گویند که یتسخانه

و بحسب الدوله خاطر گرایی داشت تا گه پتیه را و تقوا را بمجلسه در محاللات
 دارالخلافت و ممالک معروضه بشرط رفاهت و بر آوری بحسب الدوله تا خود
 مدعی ساحت نام معصومه بداحات بحسب الدوله تا صدور مدافعه و آمده
 قریب یکماه جنگ بود و بعدگ بمن آمد آحاد الامر بحسب الدوله نکالت
 ملایم هولاء بر آمده نه سهارنو امکنه مدعلقه خویش آن طرف دپلی گنگ
 نت آصف حاکم نظام الملک بدار الخلافت در آمده ملازمت نموده امر وزارت
 را گرفت و بلسقلال تمام مدار کار و اس و فائق مهمات سلطنت گشت حاجات
 ملی آمد و نت اکسده در حائنه خویش معاهد کردند و نیشهراده شاه عالم که
 مدعلقه خود شدافته بود و بی فرصت فوجی را بهم رساننده قصد ددات می شد
 آصفخانه بوی نیشهراده را و بیوفات و بهمساندن استدلال صلاح حال خود
 ندیده فامس طلب حص و شقه بدستخط حاکم مکرر حاصل نموده نرسدن
 و معلمی که نامر شده بعد کرده بود از اموال نیشهراده و بدخواه بر محاللات
 سرانجام داده سمب لاهو رخصت کرد گه پتیه را و بدان صوب منوجه گسده
 بتعان ادینه بنگ حلی و بددلی نیشهراده را از لاهور بر آورده عمل و دخل
 بالمجلسه نمود و نیشهراده شاه عالم بدلمر مدافعه و رسدن شعفا لاجه سنده و
 بدرون دا الخلافت نود آمد و نه تکلف وزیر خواه تا خواه داخل گردیده
 حیدری اسامهت گردید چون آصفخانه را اطمینان خاطر نمود ناگاه فوجی را بعس
 نمود که نیشهراده ا بدست آرند تا چونکه اکثر مردم از خوف وزه حدائی
 کرده بودند تا حیمی که داشت منوجه مدافعه گردیده یک شدانه وزیر جنگ
 هم و بعدگ بدراحد جنگ کنان با سواران معدود خود را ازین مهله به آورد
 و فرد بدپل سکه بدو که ناسه حله عرول سوله گه پتیه را و بدد و بمول بغالی وجه
 مه گراشته رفته بود بدقت وزیر المملک فوجی را فرستاد و جنگ بمن آمد
 اما بددات بدد نیشهراده شاه عالم بدیک طرف خود را داینها مدسب ندانسته
 و بر دپلی گنگ آمده و بدد نیشهراده و نیشهراده آمد بحسب الدوله
 بددات آمده بداینها بعضی ضرورت بدداحت و حیدری از بدات و ده

احلاص که برملی سبب و علم مدبر امور عالم مدبر و حوائص بلند مکان
عمده امرای عظم الشان و وزیر ممالک مدبر ممالک مدبر و امیر و پیشوای
معدار لازم الاحصاص و الاعزاز و احب الاحترام و الامتياز ركن السلطنة نادر شاه
سلطان اقتدار نه وفادار و وزير الممالك عمده الملك مدار المهار آصف شاه نظام
الملک بهادر فتح جنگ سه سال مستر اسپين سر بعد گرفتن مومل و الا شل
شلک نوپ حلقه نموده خلعت نه معش علی حل سر هانی علی حل
نابت رساندن برملی و خدی از عمله و علقه قلعه را شال داده مکان حوس
برگشت و بر آن دو لک روپیه بختوا امر را برد سند معنی الدن حل منصبي
برسد حوس سند منصديگری بدست عدم سرانجام وجه احراج حصور کبوی رسده
بود نافععل که بدست آن از سند معنی الدن حل بدو است شد معروف بر و ف
دنگ گراشت پس از خدی مستر برلس نامی از بدست مستر اسدن سر از بدستی
کنل و قلعه دا مقرر شده آمد و او رفت کهاند بر او بران داماحی گنگوار که د
فصله زیاد اقامت داشت حوس هنگام فصل و ارتفاع غلب رسد نگاهداشت
سوا و پیاده نموده بدست مستحص و تحصیل مال و احب و نامانی منمدل
دگنات بعلقه حوس بر آمد از آنجا که نه ان ایام در نواز سلطی گنگوار و خدی
حلی دیگر حمل لنگی حمر فروشی علی روس الاشهاد را نموده بودند بدو حوی
دست نظام سه نفر آنها را دستگیر ساخته بدست بدست دیگران بدست نوپ
سه دانند و از روی نوشته سداشت و امضای از بدست بدو فروج پیوست که یکی از
کدبیل حمر مظفر حل کلانی که در سرکا پیسوا نوکر بود حمر بدست بدست
بدو بدست بدست که بدست ممالک و رانی و متفق مهمان است انداخته بود
حوس مفید بود که بدست بدست و بدست بدست و بدست بدست بدست بدست
نه او ده عدد اسب و بدست بدست که بدست بدست او اطلد داشته بدست
انه بدست بدست و بدست بدست او اطلد بدست بدست بدست بدست
و بدست بدست بدست بدست و بدست بدست بدست بدست و بدست
بدست بدست بدست بدست و بدست بدست بدست بدست و بدست

ملح سوزیده روانه شد از آنجا که از انام مانده و روزگار حاله کنی که منصوب
 بر نیکو معبود همدون د سلفنگور بوده و بدتر رویداد هنگامه معصوم سداشده
 رامچند که حرابی نعه آدمی آنکارو نمود حدانته در محل حوش سن
 دگر ناته برهمفل منوسل او آن بت را در بلده آورده در جابهلی خود داشتند
 دینی و سیدوحي از حقیقت واقف گشته باعداع حوش امر حبری اندشده
 خانه را در اندرون حصار متصل بدوازه سنگ بر انداع نموده ده نعمر شکست
 ریخت برداخته آن صورت ا دانکا نصف فرمود و یک لک و نشت و بدعرا
 حراج در عرض یک ماه درانجا ده عنوان بدر ابراحت و ده اکثر اوقات شدانه
 روزی خود بدتر بدش رفت تا درگاه منومف می شد عدد اعدام گروه گروه
 و حوش حوش بدش می آمد و هیچ وقتی آن بت خانه حالی از دینی
 نشت سابقا در فم سوانکاب هنگامه بد سورت روانه سدن عمده النکا
 ما معتر الدن ده معنی نا عانت مسر لام انگلس و نون او دانکا سمت
 گزارش بر برنده نرس ایام که امر قلعه داری نه کیندل انگلس و غلقه او که
 معن الدن حل منصدی را حراب انکاب امری نماد او را حب الوطن من
 الايمان گپیل گدر گست و ناحارت حدردال نامدعلقان حوج نه مسقط راس
 اوده نه ماه تبع اول نه بد سوت د آمد .

ورود فرمان والا شان در باب تعویض قلعه داری

سلم کویبی انگلیس و سد متصدیگری

سلم حید معین الدین حان و

سوانکات دیگر

حسن سوانکات بد سورت از د آمدن سد معن الدن حل نصوب
 آدمی کنده لعه اندن اندن سد دنی تلی حان که از دهم دمر
 و لا ب نله د و منصدی آه حانی بداحت بدیده و به انکاب یو ساری

نسیب چون بهگون را سبیل وصول نقایا بنظر بیامد نه تهدید و تهدیه سلطان
پرداحب او چون از مخالفت و اراده سردار محمد خان نا حذر بود نه هیچ
قسم صورت رهایی خود را در مرآت خیال ندید و از صعوبت حدس و صرف
و ستم نجان آمده نا بهگون سارش نموده فرار سپردن ناره سیمور مسروط نآنکه سی
هزار روپیه نقد در وجه مصارف سه ندی دهد و از نقایا دسب برداشته تمسکات
را مسترد سازد بهگون سدتوحی را طاهر صاحب و او این معنی را فوز عظیم
و فتوح حسیم شمرده ظهور حسن خدمت و کار طلبی برد پیشوا اندیشیده
عهد و پیمان را مؤکد نایمان ساحتند و بذات تمشیب این امر بهگون بیسب و دوم
شهر محترم الحرام سلطان را همراه گرفته بر آمد و در نزدیکی ناره سیمور رسید
سردار محمد خان که درین عرصه حمعی را نوکر و برحی از کولیان را نه عنوان
کومک فراهم آورده نه اراده احراج محمد خان رد و خورد داشت از رسیدن
بهگون تاب مقاومت در خود ندید دست کشیده نه لونا واره شتاف - * بیب *

اگر از مخزن توفیق عطائی نرسد

سعی سودی نکند به حائی نرسد

و کسان بهگون بی ممانعت و بلا مشقت بیسب و هفتم آن ماه داخل شده
نتصرف در آوردند و بموجب فرار وجه موعوده و تمسک را واپس و سلطان را
خلعت داده خلاص صاحب و نا چندی از پیدگان او را و محمد جهان را نوکر
گرفته تعینات همانجا نمود و آنچه از توپ و جرایر و سرب و نارو نا اسدانی که
که در علچچه بود بصط در آورده بذات بدو بسب و تشخیص قریات و صامعی
کولیان بر آمد و در بیرپور مقامات چند ورزید درین بین سر سرام که برای آوردن
فیل و اسب و مانقی نقد نه لونا واره رفته نایک رنجیر فیل و هفت سراسب
و نقد رسید و برعمال دیب سنگه رمیددار آنجا را رهایده روانه صاحب بهگون
یس از انصراف بدو بسب کالو یسر خود را نا جمعیت دو صد سوار و همان قدر
پیاده بمحافظت ناره سینور گراسته معاودت نموده بموضع کهیره بیوسب و فیل
را نا اسپان برد سدتوحی ناحمدآناد فرستاد و نه اشاره او چه احد پیشکش

مجلسه در روز فصد کسند و فلانکه مستحکمی بر سینه بنا نهاد و از منبر دانی علوت
گرد دور و فواج ضامن معتبر بدست آورده و فوجهای برگزیده در روز نه صحنه آن
و مشروط بعترا داشت پس از انکال او بسر حال سرش بعلی بر برت
حنانکه در صدر این اوزان بر محل خود اندراج یافته حوس او اکثر اوقات در کپوکه
و حوره گدازه اقامت داشت تا نعل مستعل دانها گزاشده بود در وقت در آمدن
گهنگاه را و بنصرف در اوزان صوبه سردار محمد خان بنش در آنجا بود سر
سرام که در وقت مهمان بدو بعلی داشت بود رگهنگاه را و آمده مساعی حمله
معا آورده پوشیده عدم مزاحمت نه بدو و در روز بفرمانند صحنه نامکسدار او
حامل کرده به دارومدار بر می بود و سردار محمد خان که به عنوان شرافت سرد
و گرم روزگاری دیده و حل و مر آن بکسند به اعوای سلطان نام حسی به سرام
را که صحبت موافقت نکرد بر آمد و سلطان بحد سرب مداخل گشت پس
از نه گرسنی شد حل اقتدار و احده حشی بنش از پیش از بداد بر برت نه
سال گزیده که سداشورامعندر بدان صوب فوج کسی نمود سی شرا رویه
دظه نصف وجه نامنا صقه مقرر صاحب و سلطان ا بر عمل گرفته آورد حنانکه
فل ازین سمب گزاش دهه فریب نه دوازده هزار منجمه آن بدو به معرص
انصا نه آمد معدان سلطان معدان ا ازو حالی دیده و فلو احسب المدعلی
حوش یافته سردار محمد خان را که او در از سلط و بعل او گران خاطر بود
و کم سنگ واقع شده از کسند

• • •
مردم بی سنگ بحد کم بود سنگ گران گوهر مرد بود

۱: و حاتم محمد بن عبدالمطلب بحد بود نه سرانجام تنه وجه مقرة
و حاتم سلطان متقاعد گشت شر حقد او به محمد حبل تا که ا نه لا
به دولت سلطان مستقل بود برت بدو متعصب بودا محمد خان که بر
یک و بدعی کرد بصل محمد سردار محمد خان او بحد و پس این
نه بدو و حسی نمود ا نه کسند بدو نه آمد که از حود و بدعی بهم
نه بدو محمد حسی اندراج نمود ری حقد نه اند نه بدو به بدعی این

هر سال در احمدآباد بدین امر اشتغال دارند و در بدر سورت که در حکومت
 صدر محمد خان و علی نوار خان بددت آنجا حرأت ارتکاب این کار علی رؤس
 الاشیاء و معرکه آرائی نداشت درین سال که سید اچهن با غالب و امداد
 بیسوا نالاحی را و تمکن یافت بخاطرش حطور نمود که بدستور احمدآباد بدان
 عمل پیام نماید اراجا که ایام معدود آن ب را در مکایکه بریب و ریب
 آرایس آراسته گراشته پرستش می نمایند اتفاقا در صحن حلوحانه مکان
 سکونت او مسجد محقری واقع شده بود آنجا را مناسب دیده این معرکه
 در آنجا برپا نمود و عدد احسانم هر روز جوق و گروه گروه به پرستش رفته هجوم
 می آوردند چون در بدر از وفقه عرب و عجم و رومی و روهیل و حوش و حماعه
 کثیر از مسلمین چه از ساکنین و چه از واردین می باشند از پرستش صدم در
 ب الصمد و اف گشته حمید اسلام و غیرت دیداری دامن گیر شد ده عنوان
 هجوم عام از خاص و عام فاضی را سرگروه ساخته رونه خانه او به اراده شکستن
 صدم نهادند دکههیان به ممانعت و مدافعت که پیش آمدند جنگ در گرفت
 و چندی از طریق کشته و حسته شدند نالاحره اهل سلام علیه نموده ب را از
 مسجد بر آورده بر خاک مدلب اداحتند و خانه را بعات بردند پدید
 مکسدار آورده خاطر گشته دمار تدارک و تلافی این امر میخواست بیرون ستافته
 هنگامه آرا شود سید اچهن واقف شده به عذر خواهی پیس آمد که در بلوای عام
 و مقدمه دین و کثرت اهل اسلام مرا یاری آن نمود که توانم منع کرد و بدالسامی
 و دلبری مستمال ساخته نگاه داشت *

در آمدن باره سینور بتصرف مرهقه

مجموعی نماید که برگرفته ناره سینور که از بلده بمساف سی و پنج گروه واقع
 است در عهد حصرت حلد مدول عذاب محمد خان نانی موجود از آنجا را
 به عنوان وطن داری و چون سر راه دارالتحالفه است و در مرت حوار کولیان مطاع
 الطريق سکون اند محتاط طق و شواجز را به عهد حویس گرفته حصاری

مربوب رسید حسب الطلب پیشوا دانست رمت تا محاسبه گشته و معاملات
آینده درست نماید طفل عود فرو کوحده نه سرعت در گشت و بیست و هفتم
شهر رمضان نلده در آمده در بهنه روانگی سرگرم گردند و سه زنخدرفل و احمال
و اثقل زنانی را ناحمعی از گروه سناه پیش روانه ساحنه حردده جهت مربوب
ساحس کاعد مدفوع گشت دروس نس ناتا مدابر کلر که دبابر عارضه حسمانی آمده
بود حت هسنی نه ست سداشدرامحد روزی حدد نه مایم و سرگواری
برداحده هشتم شهر شوال المکرم نمرم بوده نه آمده بر نالاب کننورده نبرون نروازه
وایپور نورد آمد و بعد از سه مقام سندوحی را بدستور سلق نه نلانت نلده
و بهکول را ناحمعی سناه نعدنات و سر فوج ساحنه روانه مقصد گردند نلها
زمندار خلون و نرعمال امکنه نکر که سبرن بهکول بودند نلها که ابراه ذمه خود
نمرد خلاص شده رمت و دبابر انصل وجه دمه دبب سنگه زمندار لونا ولره
و استخلاص برعمل آنجا که رد و بدل درمسل آمد فراریانت که نک زنخدرفل
و شعت سه اسب و نهه اقمشه و مایعی نقد را ادا سازد لهدا بهکول سرسرام ا
که سلق از طرف شدر حال نه موج دبازی نهه سندور مقام داشت و دبابر مربوب
و حوار دبب سنگه معرفتی دلبود جهت آوردن نقد و حلس بدان صوب
حصت برمود .

رویداد شگامه بدار سورت فیمائیس اهل اسلام و مکسدار مرشته

از حمله سوانعتی که در شهر محترم الحرام سأل شرار و مد و هعداد و سه
ری داده عظمه آزایی اهل اسلام اسب نه نقد سورت تا مکسدار مرشته بعصل
نس احمال نه سدل احصا آنکه در ماه بهبرون بحساب شد بددل دکیمی
صوب کفیس معدود خودها را از کل ساحنه روزی حدد نه دبش مقام می
و بد و نه معین نه قبل با دمی جنگ مزاحو حاکم بدورک دمه بحمل
و اهدا سول سله نه و نامی اندازند حددده ابدای حکومت دکیم

عایت نابها جان و مان را در معرض خطر دیده دسب بسته رجوع آورد سداشیو رامچندر که خود بدر دران معرکه بود مردم را از عارت نارداشتته دسقیان تعیین نموده او را همرا گرفته بر آمد و در مکان مناسب حیمه زده معسکر آراسب از انجا که بد ابدال مرهته در اوج اسب ناسهل ترین وجهی هلود تاخته گشت والانه آچیان مکانی بدود که نا این فوج شکسته شود بالجمله گف و شدید پیشکش و مصادره در پیس کرده پس از رد و بدل یک لک و بیس هزار روپیه که واصل سازد انفصال یافت و تا انراء دمه معیبه وجهه او را بطریق یرعمال نار داشته کوچ نمود رمیددازان اطراف و حواب از رویداد هلود عتوب گرفته از نزدیک و دور رجوع آورده بلا درد سر نادای پیشکس پرداختند ستوحی برادر سداشیو رامچندر که نه بیاب بلده می پرداخت نموح نوشته برادرش دنگله چوبی دو مدرله دعاشی که سری پ راو برای پیسوا مرتب کرده بود حمل عرابها نموده نا اسباب و مردم ریادتی روانه پونه صاحب و سیاهی گایکوار که دنابر گرفتن پیشکس امکانه متعلقه حصه خود نه صانع سورتبه ستافته بود نه تشخیص و تحصیل پرداخت بعضی حارا نتاحب در آورد و موضع کوندله را محاصره کرد هفتاد و پنم هزار رریه مصادره گرفته معاودت نموده بیس و دوم شهر شعبان المعظم داخل بلده گشته در خانه سلیم که در تصرف داماحی پدرش اسب ورود آمد و کهادیراو برادر داماحی که در دریاد افامب داشت وجهت بدروسب و صامی عدم تمرد کولیان یرگنات متعلق حصه خویش بطرف بهیل بر آمده بود همه حا پیشکس گیران و بدروسب کدان بقصد ایدر براه پرگنه بیچاپور در آمد و مواص چند را نتاحب آورد حوان مرد حان از پتن بر حناج استعمال که آنجا بدو تعلق داسب رسیده تا سرحد تعلقه خویش همراهی گریده رحصب گشت کهادیرا و از صلح ایدزوا پرداخته براه پرگنه کری معاودت نموده بدولقه پیوست و مقامات چند ورزیده نه دریاد شتاب سداشیو رامچندر که در نواح جونه گدهه سید محمد مهابب از زوی حرم و احتیاط بمحافظت برج و ناره پرداخت از انجا که سه سال متوالی از امر حکومت عونه مدقعی گشته بود و موسم نازان

حسینی رحمت احمد آباد نموده بر هلود تعلقه دنیا رهنمندان کوچ کرده بر موضع
در اندر که تعلقه ده کوه واقع و مناسبت حاصل و فلیست مکان اشتهار دارد دانه
ساخت و بعضی مورخان برداحت - بناها از اطلاق این معنی کسل خود را
با کومک که از اطراف و حوائث رسیده بودند و مصالح حقیقی بدانتها فرستاده
خوب بلحمی نه هلود امامت گزینت بعضی از هم حشمل و معاندان او از راه
کنده و عذار که شوه است بس مدموم

• رباعی

لی حلق چهل تنک دگر کنده ورد   گونا که ز مرگ حوسنی بی خبرند
شمعور در سگ گرسنه از بهر شکم   از روی حسد نکندگی می نگردند

نه سداستو ام حلد معرفت بهکوان که نه هراولی و بی رفتن مهمان پیسکس
می برداحت و همراهی داشتند دمدم احده و حکونگی جمعیت او ا
مدرسندند به ده نمونی آنها شب بهام شعبان المعظم بی حدانه نه هلود
ناحب بود و کسل زمندا سر ممانعت بر سر کسده نه بسب حداره که
حدان اساحتکام نداشت نه انداحی نوپ و نعلک پیش آمدند سداستو
امحدد حمات عرب و سدهی را پیش انداحه نوزش نموده خود را بنلی
حدا حصه سدد و نلداران را نکند و شکانی دیوار مامو صاحب و از طرف
دیگر نفلان ا نه شکس نه ازه دراند ناوحدیکه گولک نوپ و نعلک مانند نکرک
اسس می نلید جمعی که احل شل سده بود نرجاک شاک ادد
نه اقه زندی و سلم و باحدان حماتدان نا حدنی زحمی شدند نه اندک
دممی نه ازه شکست و حقه دیوا ادد نممی سده حمله اوده نه اندون نه
آمدند و او نفلان و ادمه ا نر نراج ا ن معموره که مرقع سپهی ا ن شده بو
ا نده نفلان نفلان از ستم حکا می مروت از احمادان و مصد نه سوره امد
نه نه نفلان نه نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان
مسکمی سر نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان
نه نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان
نه نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان نه نفلان

حسکی بدتر عدم موافقت دکهنیان و بعد مسافرت حرکت را مناسب نمی
داد ازاده دارد که تراه کستی نه مدنی رسیده نه پونه شداند حیدرال حس
خواستش او و نوشته مستراسکین راعی ناین معنی گسب و کیتان ددر سورت
ناشاره حیدرال کستی چند بطریق بدرفه نه کهندایب مرستاد مومن حان بعضی
صورتیات و مخصوصان را در کسیتهای ازان خود که مرتب و مستعد داشته بود
در آورد و سوازان و ستران باز بردار تا یاساول تراه حسکی راهی کرد که در مدنی
آمده ملحق کردند و محمد رمان حان ولد و دادالدین را نائب و گلاف رای
پیشکار در کهندایب بحالی خود نص فرموده چهارم شهر شعبان المعظم نادان
کستی عزم را برافراحت و لحام سگان مرکب ازاده را بدان صوب معطوف
داشته وارد ددر سورت گسب مستراسکین سرکیتان آنکا بیرون در باغ حویس
بود آورده مهمان صاحب و کیعیب حیدرال نوش و بس از رسیدن حواف
بحص داد مومن حان نه مدنی بدوس حیدرال نه اعزاز و احترام برداخته
مقدمس را گرامی داشت و در مکان مناسب فرود آورده مهمان برتر گسب
مومن حان باعناق حیدرال حقیقت رسیدن خود را بدالاحی راو نوشته مصحوب
معامدان روانه دوده کرد *

کوح نمودن سداشیو و امچندر نایب نظامت از
لیموری و به ناخت در آوردن هلود و گرفتار
گشتن بابها زمیندار آنجا و مراجعت
نمودن به بلده و روانه شدن
به صوب یونه

ا که دامن آنها مفلس ندانست مہدم فرمود و نہ برمہ شکست و ریخت
 سانی و لہو برداشت و مکل حدوا کہ پیش زری قلعه بود در برداشدہ مدال
 ساخت و امر حکومت و قلعه دای تصاویر دستر اسس مرکبیل نعلی گرفت
 و ریں و نقس مہماب نہ دانتد او نہ آمد ازملہ سئی را رحصت فرمود و روح
 مریدہ کہ از راہ خشکی رسیدہ بود حوں حدلان از باطلی متعیر نبود پس از
 انقراج اس فل و فل ناسدان طری آمد و ریت ہنگامہ آرا شدند دانی الحال
 کہ بموجب نوشتہ کنیل کہ حدال بہ نشوا نوشت دست برداشدہ رسید
 و ناسکل ا نہ نکت سند معنی الدن حل کہ برلی نام مصدی او باشد مقرر
 فرمود و بقی کعبہ بعنوان حہ ج بعض ساحلہ فلرستکل را در جمیع امور متعلہ
 ساخت سند معنی الدن حل حوں حادہ بتحر ادعل دپید خلعت نکت
 و یک رنعد فل نا و دان •

روانہ شدن مومس حان متصدی بمدر کہسایت برد ییشوا بالاحی راو نہ راہ مسئی

سابقہ مدس حسن ناسؤل و حواسس ییشوا بالعی را و نغیر آردنی
 مومس حان حسب الامداد علی ا سمت گرلش دتہ دپس ولا بموجب ناکد
 ناسؤل نہ دع نگندہ نعل مکان نمودہ نہ حکمت و تقاعد نا حود می اندسند
 و ہر قسم از مسندہ اطعمیل ملک حامل نمکسب حدنی نہ لب و نعل
 امیر زو داندہ اش دان ہر گرفت کہ حوں حدال انگلس را نغیر
 ب و حہ نکت آردن و ا نگندہ سوب ابط مروت و انعد نا بشوا مطوط
 و مربوط شدہ نہ مسئی کہ ا بودہ شس مارل است مطوط گسہ توسط
 از حہ حود ا جمع ساحلہ مطوط نمید •

بول مہدم بدند نعل و ای مواب حراحت دل مد داہ ا لوا کدن
 لہدا مسہ اسس کند ہ ہر دہیت ا کہ ہ ان ہر دہی نہ ہر سوب نہ ہر
 ہر حود ہاندہ نہ ساحلہ حادہ کہ حطر رحدی ل سده و شب کہ از ہ

الشمس و این من الامس واضح و لائح گشت - احمد خان فوجی را نا توپ چند و لوازم مدافع برنگی بدر که سر راه در آمد کشتی واقع است فرستاده مورچال بندی نمود بیست و ششم شهر جمادی الثانی کلاه پوشان عرابها را نادان کشیده رو به قلعه نهادند توپی چند از فراز برج بر کشتیها انداختند کارگر پیامد و گویند که از راه ساختگی بدون گوله بوده نالحملة کشتیها بکار رسیده کلاه پوشان در نایکه از آن آنها بود نرول نموده یورش بر مورچال رنگی بدر بردند و از عرابها توپها بر آنها بستند نالک رد و حورن پای استقامت مورچالیان از حای رب و جمعی کشته و خسته گشتند و رنگی بدر بدست کپتان در آمد سید معین الدین خان نظر بر جانب داری پیشوا نه مقتضای رب نکومک احمد خان ببراح و ندله هل جواء الاحسان الا الاحسان از او نه عمل در پیامد چهارم شهر رجب المرجب کلاه پوشان دمدمه ها بسته توپهای ونداره که تیر شان پانزده منی و بیست منی بود محادی قلعه نسب و نه انداختن گوله چند آشوب در محصوران اوگند هر گوله مانند بلای آسمانی که بر سقف عمارت نرود آمدی نا خاک راه برابر ساحتی و هر تیری که سان صاعقه بر سطح رمین شستی تا آب فرو رفتی چنانچه از صدمه یک گوله نیمه شاه برج بدان عظم قلعه را تا کمر گاه مهدم ساحب و چانک دستی بکار برده فرصت سر حاریدن و مهلب دم کشیدن نداده دود از کاج دماغ سان بر آوردند اگرچه از فرار قلعه توپ میرسید اما بدر سارس کاری نمیکرد و در عرصه یکسدانه زور فریاد الامان بر آمد رور سوم سید معین الدین خان پیام مصالحه داده فوج خود را نه استعمال فرستاد و کپتان فارسخاندرا همراه گرفته از دروازه مکئی داخل بدر گشت و حانه احمد خان را که خود در اینجا بود هاله وار (۱) قتل نمود و جمعی که دست به رعب در پیش آوردند کشته و حسته گشتند و قلعه را حالی ساخته نه کسان خود سپرده بیرقهای علامت انگلیس را پهلوی بیرقهای شاهی نصب نمود بستر کلاس را قلعه دار کرد و برای ملاحظه نمودن قلعه رب بعضی عمارات

سر خطی بنام سید معنی الدینی حلی و سید عبد الله سجاده نشین سید عدد
 رسی و حلی و اعلی مشتمل بر اندک در بند ظلم و تعدی و بی سعی از حد
 تجاوز کرده بحار نظامانست حافظ ناصر بحار بمی بولند پرداخت و مکفون
 بمهر حداد آن ست که در ملک شاهی امس و امان باشد و تراحدی حرف
 مثل دود کسل احمد حلی قلعه دا که بموجب در نفر واسنه ما را کسه اند
 وتل ا حواله نماید و آله آماده برحاس باشد و گرده جهاز را بر موسم سفری
 سن و معلقان سید احسن را که در مندی اند لحار بر آمدن بخواهم داد
 خون خبر پیوستی لله بند سبی در دزیا و رسیدن فوج دکهنی از حسکی
بعداد ال سید عربی حد مسکون از مردم سرکاری و لوازم بوپ خانه
و مبارکی گول در فرستاد که قلعه ا از احمد حلی مستخلص سازد و بر ناره
پوسه لنگ اند احمد درب در ماه حدی در گفت و شدند سری گست
از انجا که تقدیر آسانی با دید آنها مواقف داشت • انبات •

که شود دات عالم پیچ پیچ • باتصای اندی شعبد شیخ
خون مصادیق کند از حرج سر عاقلا گردد حمله کو و کر

به مضمون آنکه ا اد الله شأ مها اسلمه احمد حلی که پیوسته به ترب شراب
انوائی و نعمون حام بعلنی شب و روز مس لاعمل می بود و حافظ
مسمود حان بدش نظ بعلت او از اندای دست آوردن قلعه لال نام
حسی ا که معتمد بود حانس قلعه ساحنه وس ار بدرود کردن او غالم نانی
ا احمد حلی نفر بعل داشته بود امری از و بصدده تائده بهدد حس
و قتل و عقک و حرم او در عالم آب منکعت و به مسب زبان مدد دل
از امی سب • نبت •

• نبت • سب در داد اس رس ا عدوی حد راد است
لال ا وی خوبس داس مهم نق در مرج وقی می تاکت مس اس
سکس ا س معنی و ف کسه از مسب و بوی بعب داسه
و در مندی او اما خود به سب ا که ا دا ا س اس س

پیش ده چند افراد از انجا که در همدن هنگامه آرائی با سید معین الدین خان و برادران او اموال لکوک کلاه پوشان در لائی بموجب اشاره حافظ مسعود خان بناد فنا رفته چنانچه در محل خویش سنو دگر پربرفته حدسیان که پیوسته بدمستی نموده پا از انداره گلیم فرا ترک نهاده به ایداد و اصرار مردم خصوصاً بمادر عداوب ناتوانان انگلیس می پرداختند چنانچه چندگاه پیش ازین دو نفر پارسی ملازم او را کشته بودند درین والا که با متصدی بخوینکه مرموم شد اتفاق رویداد بلکه خود را سهیم و شریک امر حکومت او ساخته بر دروب حصار شهر یدناه مستحقان هر دو فایم گشتند مستر اسپین سرکپتان از مال کار اندیشیده دسب از تجارت و معاملات کسند و به مستر بوجر حیدرال سردار خود را که در مدئی اسب از رویداد محکم صاحب حیدرال احتلال احوال بدر سورب و تعلب و تسلط حدوس را ده پسندیده چون رعاب سلطنت بر حاکمانده و بمادر قرب و حوار مدئی از یونه که بمساف سس روزه راه اسب و علنه پیشوا را دیده از دیر بار راه سلوک مسلوک و روابط محکم مربوط می داشت در باب احراج احمد خان و انتراع قلعه او استمراج مشروط به شروط چند حاصل نموده به اسپین سرکپتان بدر سورب نوشت که بر آمده به کستی ها در آید و بر باره در دریا لنگر افامب انداخته مترصد رسیدن مصالحه جنگی و کومک ناسد و نظر بر متادب و رضایت قلعه و عافیت اندیسی از روی حرم و احتیاط پندشوا را نوشته از مار بدر سئی و فوجی را از راه حسکی طلب داشت اسپین سر بموجب اشاره حیدرال اسباب خود را حمل کشتیها نموده بر آمد سید معین الدین خان و احمد خان از بر آمدن کپتان دفعه و رسیدن ارمار سئی و فارسخان که تا حال در انجا بود مضطرب گشتن بعضی از تجارت پسگادرا فرستاده بستمالت و استفسار این حرکت پرداخت و او که در انتظار رسیدن اشاره حیدرال بود بمقتضای وف از راه ساحلکی گفت که مرا اطمینان خاطر نیست لهذا کناره کشیده ام و تابع امر حیدرال بدانکه از خواهد نوشت بعمل حواهم آورد درین ضمن فوج مرهته راه حسکی بیرون رسید ازین معنی فلو و اعطراب عظیم عاید حال سکنه سد اسپین

دایمی نان گردید سند کامل الدین فاضلی ا که شده مرآت سنی نا علی نواز
 حان و اتعلی داشت بازده ننگو مو حائل نوارده نوسازی را بردارد و رسد عله
 از ان اطراف آورده آبی نرری که آد ناحمی رو بدان صوب نهاد و بر مخالف
 پورش نمود مصرا گولہ ننگ بر شقعه او رسده مسلم گشت • نیت •

ننگسی را گره از سنه وا شد سنم شد مرگ شد بی نلا شد
 همراهان نواز را بر فرا احمد کردید علی نواز حان مصطفا نده مشورت صلاح
 اندیشان ظاهری پیام مصالحه نمدل آورد و روز جمعه نهم آن ماه نذر ا
 حالی نموده بحانه خود که ن محله سوداگران جریده بود مت و اجهی نذر
 سند ساعت محله ن سرا مدفوف گشته نادمه داخل مکل منصی سند
 شده ن مشیت امر مرحومه و ندرست نرداحت و کومکل بهرج را حلال
 و اسب داده رحمت نمرود •

رفتن قلعه آهلی اساس نذر سورب نتصرف
 انگلیس و مسلط گشتن او در امر حکومت
 و مقرر ساختن فارس حان نده نیاست
 سید معین الدین حان و معطل
 شدن احمد حان قلعه دار

از جمله سوانح اس سئل نس مله آهلی اسلس ندد مذاکر سورب
 نصرف کننل انگلس است شرح این مقل بر سند احمدل آن که حرم
 احمد حان رد حلف مسعود حلی حسی مله دا ندرن اسمران و اسصلاح
 و مسیر و اتعلی نعل و اتعلی نده نطخص کننل انگلس ا از خود اسی
 و خود سیر نعتب دای سند معین الدین حان نرداحت و او نده نیت
 گرمی مله ده ن حکومت ممکن کب حمله حورش اسلط و نین نس ا

و او ظهور این لطیفه عیدی را از مساعدت وف و یآوری بخت پدیداشته و درین
وف که فریب پانصد کس از سوار و پیاده فرستاده بک نام حان بعدوان کومک
رسیده بودند چون چهار هزار کس از سائق و لاقی فراهم آورده بود بیستم شهر ربیع
الاول بقصه راندر آمده متصرف گشت و مسعود نامی حدسی را که از جانب
علی نوار حان در اینجا بود دستگیر ساخت و دست نه عارت کشوده رفاهی
و استقلالی بدست آورد علی نوار حان باوجودیکه فریب هشت نه هزار کس
داشت بمخاطره بغاق قلعه دار و بیوفائی دیگرانرا که استعطا نمود حرأت مدافعه
نتوانست نمود بالصورة با احمد حان فارغ باب وفاق شد پاسخی نیامد و سد
حعیظ الدین حان پسر سید اچمن را از دریاچه قلعه ناندرون گرفت و شب عره
شهر ربیع الثانی قریب نصف شب سید اچمن باشاره قلعه دار کشتی سوار در
آمده در سرای حقیق حان فرود آمد و طعریات حان با جمعی که با او ساخته
بودند آمده ملحق گشتند هنگام صبح که روز دوشنبه و عره بود کسان سد اچمن
باتفاق مردم احمد حان رو بدربار حاکم نسین حمله ور گشته معرکه جنگ تیر
و تفنگ آراستند و قریب سیصد کس از طرفین کشته و حسته شدند و مورچال
مقابل یکدیگر بسته گردید و دروب حصار شهر پناه مستحفظان سید اچمن
به شراک مردم قلعه دار فایم گشته انواب دخول و خروج را مسدود ساختند
و از فرار قلعه توپهای ازدها پیکر آتش فسانی بدربار آغار بهادد امان الله حان
حانه سامان علی نوار حان بیر حدائی گریده رفت از مشاهده کناره گیری
کار پردازان حلل در استقلال سپاه افتاد از و حامد عافد اندیشیده به تقاضای
مرسومات پیش آمدند چون وف گنجایش بداشت بموجب اظهار هر کس
داده مدو ص گرفت و بدلاسا و دلجوئی هریک پرداخته به مورچال فرستاد از انجا
که اطعام لازم بود و راه رسیدن عله مسدود امان الله حانه سامان از راه بغاق آنچه
دحیره گرفته بود در مکانی داشت که دست دمی توانست رسید - * بیب *

از دشمن دوسب رو پیرهیر چون هیرم خشک ر آتش تیر
در سه پهر نیش و کم گرانند در آخر کار سقایان بیر گریختند بی آبی علاوه

احسن برعایت علی که حم از د ملاطفت و ملائمت د آمده پیغام مصالحه
با علی نواز حل درمحل آورد که الملمی لا تذکر آینده نائب مسدول بوده
دست منازعت کوتاه داد از انجا که او را عروزر بددا از کرب اعوان و انصا
اتعن احمد حل ملعه دا از حاداً وفاق در انداحت

• بیت •
شاحی است از دحت حماقت رگ عز
حود را کسی ز ناتنگی کم نمی کند

حوس مضامی بدو دیگر معلق بدیده دود ارس معنی سرباز رد • رباعی •
محمد که مرد مرد عاقل باشد د کار فصاحتی و عامل باشد
کس ا بدود ؛ حوسنی بدو سبوی حاصل باشد و گ که عاقل باشد

سد احسن بدیک د آمده د انداز دست بست از انجا که د مزاج علی
د از حل مرد سوادای علله داشت بداد امور حدد انگری از که بردازان و بدیکان
مدل ظهیر حل حسی و ولی الله و جمعی ا و بقدر بددل و د ح ف
رحا سر می بدود بدعن بدیکر د بدود د ارس سد احسن بدودله انگری
د آمدود علی دوا حل بد پاتمت سد سد احسن و بدودکی باحمد حل
لمعه دد گفت مردم حود را د هماهی موحی که د سد احسن حسی می
ملم بدسد ظهیر حل و بدیکان واقع گسده ملعه دار ا بدلاکل عقلی و دلی
گوبد که بدانس معلمی از اعلی او دار داشتند و عقد موافق با سد احسن
سد که روز دیک که علی نواز حل فوج حود ا با آلات و ادوات حربی بد
مردن احسن از ملعه نداد و آنها که رفتند بدیکر د و بدیکر بدیکر بدیکر
کسند و حسنه حکمت حوده بد گسند علی نواز حل از تاملد و بی احمد حل
اشعه شده بدامی حسوت آمر و عده و حد بدسد لعه دد د سد احسن
اساء بدود که باصله اندد ا طرف دلی می که بدیکر ملعه اسب آمده
• بیت •

مره دسب اوز احمد دد کسی بد گد
د دسب دد د ابد دد بد بدش دسا

آمدن سید معین الدین خان عرف سید اچهن از پونه باراده بندر سورت و بدست آوردن آنجا باستظهار احمد خان قلعه دار و بیدخل گشتن علی نواز خان

سابقاً در ضمن سوانحات سال هرات و صد شصت و دو کیعیب برآمدن
سید معین الدین خان عرف سید اچهن از بندر سورت و شتافتن فرد بالاحی راو
پیشوا و در آمدن صدر محمد خان سمت گزارش یافته درین ولا که حدر اتحال
صدر محمد خان و تمکن یافتن علی نواز خان که استماع نمود دربرعه مطهر خان
گاردی بدان بر کشیدن انتقام و مستعل ناصر حکومت بندر فرد پیشوا مستدعی
گسب و گلب - * بیب *

من ناله ر بیگانه ندارم که دلم را

هر عم که رسید اسب هم از خویش رسید اسب

از انکا که مدتی همراهی گرفته و نه تصدیعات اوفات گزایدده بود پیشوا
اجاب نمود و ادیشید که اگر او باشد در معنی دسب نشادده او خواهد بود
بدان ان نوشته حات مراقب و اعان بدام تکار و اعیان سکده بندر سورت و در
باب امدان و کومک نه داماحی گایکوار نوش و حمعی از همراهیان مطهر خان
گاردی همراه داده رحص فرمود و او بطی مراحل و قطع منازل نه سوهن گدهه
رسید چون از ممر احراحات و ضروریات کار نه تعسر انکامید بحسب اتفاق که نیر
نختش رو نه اوج افعال آورده نه سهم السعاده پیوسته بود رودده چند که باصطلاح
این دیار انکریه گویند نقدی صرافان بندر را نه حاکسته بداد اورنگ آباد می
بردند سر و قب او وارد و دو چار گستند این معنی را فتوحات عینی و امداد
لاریبی یدداشته تصرف نمود و کوچ کرده بر دواوده کروهی بندر سورت آمده در
صدد و فراهم آوردن سپاه اشتعال ورزید و از بیک نام خان فوحدار نروچ استمداد
نمود گروه سپاه پیسته از اطراف و حواص و سیلئه روزگار انگاسته فراهم آمدند سید

سدا شدو امجددر سردار محمد حلی را رحصت کرده ده صوب برگده حواسه
وانه گریبد و ترموع و آسند معموله برگده ایندر که از قصه دندگر بعلقه حوان
مرد حلی شعت گزوه رابع است ده بی راه بقدر حالت و مزاحور مکل بشخص
و تحصیل کنل سدا و از انجا بموضع اکلور معموله نجا در بعلقه حوان مرد حلی
معک آ است زر او حلی که در نسلنگر و از انجا فریب بود آمده ملحق گشت
همدل اوان ربحور داس و ستر کرام که بود راحه لکبت نه کیم شدتند بودند
معاودت نموده ده بلده رسدند و ربحور داس فرد سدا شدو رامجددر روانه شد
و بضم شهر حمدانی الاولی که او براه سمندر در سواد نالی نور رسد محمد بهان
نوحدر انجا ده بست دیولر حصار که در بی اوفاب عمارت نموده و برج و باره بسده
در آمده بحدک ده پیوست حوان مرد حلی حسب الطلب بهم آن ماه
با جمعیت فریب هوا کس از سوار و پیاده آمده شریک کا کردند و فریب نک
ماه که کا مذااعت بطول انعامد و در بی مدت تربات اطراف و حواد
به راحت و فراخ ده آمد سی و بیج هزار روپیه سولی عاب دهب که آن ده
منامی می شد ده و سلطت حوان مرد حلی انحصال پست و بر عمل سرد به
شهر حمدانی الدبی کوچ نمود و از منزل او بعه اداره حوان مرد حلی
با برادش حصت فرموده بصوب لمری منعلقه جهالوار راهی گس
و ده بی راه از سرجا زمنداک ترموع کهنوس ده هرله روپیه گرفته کوچ نکو
ده لمری پیوسته ده بعض موخل و اندر حلی دایره قتل اشعل و زید سدا او
اولی سنجوخی داد سدا شدو رامجددر دایره بلده دروا حصه متصل دروا
را بیکه صوب ساحل ده سار که ده وقت سری بی او بدار طعمانی نا دروا
مده گاه ده سار از مسعد سندی سدا دروا سارنگو طلب سدا
شیرم ده ستم لمری حدیکه از انجا که سار کسی که حوان بعد صدمت
ده سار مسعدیکه دروا را حانجهی اس سار سار آورده مسعدیکه سار
نور ا از سار حوا و سار فریب صاحب حوان از سارنگو نورلها کسی
مده و ده ده وقت بهست مده مده

برافروختند روزی چند که بدین موال بر آمد شمی سدا شیو رامچندر در ناها
مرتب ساخته امر نگداشتن فرمود و خود بر پشت گرمی سپاه ایستاد حمعی که
بها مردی هم بالا بر آمده یاسنانا با حذر گشتند و جنگ توپ و تفنگ
در گرو درین بین صبح طالع گشت و جهان را روشن صاحب چون بیسرف
کار نمود معدودی رحمی برگشتند سردار محمد خان بدون انفصال جاره دید
سلطان را با مقدم آنجا بیرون فرستاده سی هزار رویه را متعهد گسب و سلطان
و مقدم بطریق یرعمال ماند از آنجا که مومن خان حقیق بر آمدن خود و آمدن
سدا شیو رامچندر و گرفتن بیسب هزار رویه بدوع دیگر مدرج ساخته مصحوب
مسرعی با برخی تحایف و سب توقف را نوشته بود پیشوا فرستاده بود در
ماده استرداد آن وجه آوردن مومن خان حسین نام یاساول و چند نفر حواسیس
با نوشتات رسید مومن خان او را پیش سدا شیو رامچندر که در ناره سینور
مقامات داشت فرستاد او باطهار اینکه باب تفاوت حصه گرفته ام بيموجب
بیسب جواف داده یاساول را رخصت کرد و خود بر دیب سنگ رمیددار
لوناوارة که از مدت ممتد اتفاق رفتن باطمان بدان صوب شده روانه گسب رمیددار
در پشت حدار آنجا پناه گرفته نه جنگ توپ و تفنگ آسیایی حرب را نگرش
در آورد سدا شیو رامچندر گوشمالی او را پیش نهاد هم ساخته نه سستی
و پیش بردن موچال امر فرمود و سردار محمد خان را با حمعیت همراهی طلب
داشت که آمده شریک کار گردد و او نه کعالب عدد الله ربیدی و حماعه عرب
باسد سوار و پیاده آمده ملحق گسب چون شدانه روز چند که نه رد و خورد
سپری گردید سدا شیو رامچندر کوهچه را که دران دواهی بود د نظر در آورده
چون دما بر اندوهی جنگل و تراغم اشجار بالا بر آمدن صعوبت تمام و کمال
اشکال داسب امر نه بریدن نموده نه سعی تمام توپ پله رس که سرکوب مکن
بودن دیب سکه تواند شد نص کرد و ناداحتن گولته چند که در آنجا کارگر
افتاد بود حیوت و پندار از گاج دماع بی معرس بر آمد بالضرورة سب توسل
ددامن عدر و ددام رده رجوع آورده پنجاه هزار رویه را تعهد نموده یرعمال

کوچ نمودن سد اشیر و امچندر باتفاق داماجی گایکوار
 بصوب بندر کمربایت و از آنجا به عزم بند و بست
 و گرفتن پیشکش و مقرر نمودن سنتوجی به
 نیابت بلده از تغیر نار و رسیدن خبر
 آمدن سیلاب در بندر سورت
 و روانه شدن داماجی
 گایکوار به پونه

سد اشیر و امچندر سنتوجی برادر کلان خود را از تغیر نار و به نیابت بلده
 مقرر ساخته نسب و سوم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و هفتاد و دو باتفاق
 داماجی گایکوار کوچ نموده به موضع عیسن پور دو کوهی بلده منزل گرید و از
 بندر سورت خبر رسید که هجدهم آن ماه آب رود تبتی که از پایان حصار آنجا
 دریای شور می پیوندد طعیانی نموده سیلی بدرون معموره بندر در آمد
 و حلقی را نگراد محیط بیستی فرو برد و قواعد اکثر عمارات رصین و متین را
 متزلزل ساخته از پا در آورد و امتعه و افسه تکار بکاری و براری را صایع و نابود
 نمود و پس از دو شدانه روز که در تلاطم و تموج تضعیف یاف و ده همین بهج
 دریای برده بهم جسمی آن از حاده اعتدال در گذشته در صروح و عمرانات
 سواحل حویس حرابی رسانید و دوعه بانی بیست و پنجم همان ماه کمترار
 نسب سانس در بندر سورت رود تبتی موجب اتلاف جان و مال سکنه آن
 حاجت گشت علام حسین خان ولد عدد الحمید خان سدد درگاهی مهر صدر الصدور
 درباب تقرر صوبه از تغیر محمد منور الدین خان که بنام عدم ماحصل تعلعه
 ده بندر سورت رفته رجوع نموده صدر گسب اراکا که از مدت ممتد مقدمات
 وظائف و ورزیده و اراضی ارباب معاش و اصحاب عمائم درهم پیچیده شد و انواب

معر بیشکش برول نمود حوس از حدنگاه پیس ازین مومس حل از راه عقمت
اندیسی و مسلوک ساحس طریق ارباط و مسندد مدائی اتکاد و گذارش بعضی
احوال و درخواست مسئولات اراده پیام گرایی خود را بنا مریس خویش
نقول آنکه

هر برانکه آن شیران شکا اند

نمای خود پیام خود گرانند

معتمدی ا درد پیشوا فرساده خواشش آمدن را بدونه مسندعی گشت و دوشده
عدم مراحمیت کهندانت و داس دستکاب شکست بام سداشور و امچندر و داملمی
گایکوا مصحوب خواشش از انکا رسد مومس حل نه اسعداد سرانعام روانگی
نه آمده بوسه حاک مرسومه نرد سداشور امچندر فرساده درخواست دستکاب
نمود و او بامش نوشت که حوس عامل آنکا نه بعضی معاملات حسانی بغاوت
طاش می نماید رجه بغاوت را خاطر سل او نموده راهی شوند لهدا حدسی
بوف واقع شد و سداشور امچندر بغیر داشن داملمی دفعه بانی نوشت
و نه سرانعام بویا حده و لوازم سفر نه نزدیکه مقامات و زند از انکا که راجه
لکهدت زمنددار کپی را پیوسته حدل منصداای و خطاب راجگی در سر بود
بدد انصرا اس معنی و کلا بدیدر چهل مدله نه عهد حضرت فردوس آرام گاه
سدد و مکته را سل اسلن کتبی که شهره آذان و کاران گجراتی و نسوفات نا
عده داشت بداده گیتی بداده و اکلن دولت بداده به منصب و خطاب
مر را اجه لکهدت سراناز که بدده خواشس صاحب مویکی بده که از کپی دیب
اس بوسه مکفون نموده بود دیب و لا معتمدی نرد سداشور امچندر
داملمی بدده بعد سرانعام حد ح لوح اسعداد نمود لهدا بجهو داس
از دوت سداشور و سادکام از طرف داملمی مقه سدد که بدانکا شاده
سدد مدسی در مدله دسب نموند و حدین سل ننگ نام حل عامل
و حد مریح بدده منصب و خطاب بون و خطای سل و بدده سراناز
که د

معاودت نموده در حوالی حونه گدهه آمد و نه حسب اتعاق سیاحی گایکوار از
 ار ضلع کولوار و کاتپیار تسخیر حصه خود کنان در آنجا پیوس شیرخان
 نایی چند سر است نه صدغه تواضع سداشیو رام چندر و سناهی گایکوار ارسال
 داشت و از طرف دیر سداشدر مدتی تا بعضی پیام مداخلت نایب در حونه
 گدهه و پارچه صادقه دهی روز چون بنابر امور چند که در معاودت بصورت
 بلده لازم دانست بر گشته هشتم شهر شوال المکرم ناحمدآباد آمده نه تمسیر
 مهمات مرحوعه امور بطامب اشتعال ورزید و راهد علی و میر نجم الدین
 ملافی گشته گذارش حقیق بر آمدن و رهائی یافتن نمودند و او استمال
 و دل جوئی و حلاع داده رخصت فرمود پانزدهم سیاحی گایکوار دیر معاودت
 کرده آمد آنجا که سداشیو دلال محمد شاهم و محمد رضا را تا رسیدن سداشیو
 رامچندر متوقف ساخته و حقیق را نوشته بود سداشدر رامچندر راهد علی را
 در رخصت فرمود که باتعاق سداشیو دلال و محمد هاشم در انتراع بدر کهنایب
 سعی نمایند راهد علی نه پتلاد رفته چندی نه تطمیع فوه سپاه کهنایت
 پرداخت جمع حداثی گزیده بر آمدند و بعضی وسیله زوری انگشته از
 حقیق کار مومن خان را آگاه ساخته واهی را که رسیده بود متصرف شدند
 چون یکماه بدین مموال سر آمد مومن خان که از اراده آنها واف گشته نه
 حرم و هوشیاری حذر از می بود پیسرف کار بنظر نامد و صورت مراد در آئینه
 مقصود حلوه گر نمی گشت راهد علی یازدهم شهر دی الحجة بلده آمد
 و محمد هاشم با برادر و متعلقان میان کالم که با رنمل رمددار آنجا از سائق
 احلاصمندی داشت رف همداران اوان حسب الاشارة یدشوا سدهورام و پسرش
 را که در بروده بود نه پونه کردند و نوشته حات متصمن طلب داماهی گایکوار
 رسید چون سداشیو رامچندر بنابر بعضی امور رفتن او را صلاح کار نمی دانست
 در باب بودن ناحمدآباد نه نالاحی را و دوش مطور نه گشت و چنگلی
 نامی سراولی بدن او رسید بالضرورة داماهی سب و ششم دی الحجة
 متصل عیدگاه داخل حیمه گشت و بنارنج سلج سداشیو رامچندر در تالاب کاکریه

محمد هاشم چار ناچار بلوارم صیام فیم نمود و متعلقان را طلد داشته بتوت را
بیر مقرر کرد هنگام شب که محفل از عبر و اپرداح سرگرم احتلاط شده
سر رشته سخن را بمدعا رسانید و یسر خود را حاضر ساخته دسب بر سرش نهاده
قسم ناو نمود که آنچه دسب توحس از گفته اهل عرض گردید فروعی از صدق
نه دارد و (۱) طامات بی اصل اسب - * دسب *

مشو سخن هرکس بشو سخن من کارباب عرض اسب ر هر باب عرضها
بالعمل نار گران و اسپان را نوکر گرداندد و بدستور سانس از آمد و رف حورسند
داردد تا زبان بدگویان بسته و روی معاندان رد گردن چون چاره حر رضا و رف را
مقتضای نمود قبول نمود - مومن حان مطمئن خاطر گشته روز دیگر بحانه
معادد کرد با وجود این معنی ازانجا که از اظهار بعضی مخصوصان و محرممان
از حواله از راه حدر سگالی یا از ممر حقد و حسد مرکور خاطر مومندان را هر روز
عوتی و هر شب ددائی نگوشش میسرسانیددد که بهیج نوع خاطر جمع نمی
گشت و ظهور اظهار احلاص و قسم را تا ویلها نموده میگفتدد که حمیع مراتب
ظاهر داری و بععل انداختن مرتسم اسب چون مجبور بود پیوسته با خاطر
پریشان نه کج دار و مریر بطریق معهود آمد و رف را مسلوک میدانش و در
باطل جستجوی راه نجات و کناره گیری نمی می آسود روزی چند که در
آمد بیسب و بدحم شهر رمضان نار گیران را نه تمهید نمودن اسپان مستعد ساخته
در یک رتبه متعلقان مخصوصی را سوار کرده بعنوانی که کسی گمان نبرد که
از آن کیسب بیرون کرد و گفت که بمجرد بیرون شدن از دروازه مسارع نموده
تا پلاد نار نگردد و محمد رضا را برد مومن حان که بمعالله قرآن اشتعال داسب
اواخر روز که از تلاوت فارغ شده مومن حان بدرون رف محمد رضا برد برادر آمد
و باتفاق یکدیگر لالتوف و اهمال با نار گیران که معد بودند سوار گشت و بتاختن
در آمده در دروازه حصار رسید از راه پخته کاری و انداختن معظه از مستعدان
استعسار نمود که سواربی مومن حان که در حدر آوارگی مرافان سوار سده نکدام

آوردن گوشه عافیت و مأمی افتادند و بن الخوف و الرحا زوری را نه شب و ششی را زور میرسایدد پس از زوری جدد را هد علی که عمدۀ تکار آکا و انا عن حد متوطن و نام تجارت اشتعال داشت و اکثر اوفات بحم خان و مومن خان عدداً صاحب مدعی بعدوان فرص حسنه گرفته معامله محصول بصاع بازگانی او محسوب نموده میدادند و بدین صیغه مدعی طلبد داشت دریدولا از تقریر بعضی مخصوصان مومن خان نسب نکال خود امیری را که مکنون ضمیر اوست راسب یا دروغ شنیده بر آبرو ترسان و لرزان گشت و در تدبیر جستجوی طریق نکات قدم اندیشه نهاد - * ییب *

چو حصم فصد تو کرد از برای دفع ضرر نچد و جهد نکوش از نه عقل مشهوری و ناحیر سگالان نه کنگاش محفل آسته فرار داد که چون اکثر اوفات نامتعلقان نه تفرج ناع آمد و رف دارد بر آمده باید رف و گماشتها را نه دسب آویر امری اول بیرون کرد و میر نجم الدین که او دیر استنداط انحراف مراج مومن خان در ناره حویش دریافته بود رفیو اینطریق گشت و زوری را معین ساخته با متعلقان و پدج سراسب که از خود داشت رفقای شدانه زوری را سوار ساخته بیرون بر آمد و دمار معظه در ناع درنگی نموده رو نه یدلاد نهاد و مسارع را از باد صا استعاره کرده راهی گشت و سداشیو نلال فوحدار آکا را از رسیدن حویس اعلام نمود و او جمعی را بعدوان استعمال فرستاده معرر و محترم در آورد - * ییب *

بیک تدبیر بیکو آن توان کرد که نتوان با سپاه بیکران کرد اراکا که بر آمدن دعوی و بدان صورت اتعاق شده بعضی ضروریات و سرانجام حدمه و (۱) تحیر نا برای فراحور حال فرستاد و کیعیب رسیدن او را نه نار و یدد نائب بلده نوش مومن خان که از رفتن را هد علی با حذر گردید طوماری بحط حویش مستملر استمال و موکد نایمان معظه و عهد و پیمان موطده نگاشته مدد رح صاحب که اگر از گفته عرص گوئی متوهم شده بر آمده اند.

(۱) تحیر لعة ترکی بمعنی فئات است *

را نالقطع و گریهی اربوبه هشت آنه و چهار آنه ندانن نقد ملل و اسب و کار
 رشتن و اتساق بعضی انفصل داده مفوض گومت و مردم رسالت سدهورام را
 جواب شد که از طلب خود بگذرد اکثری بدتر بومف نا انفصل فرودار شده
 عمر کدام اهی پیش گرفته بودند و عدد آتیه زندگی نابعصی حنامه داران عرب
 و سوزنل گنجوانی بنده آمدند از آنجا که نرخ لعل بیشکاف اندلی بعلق
 بربرین حصه عونه سرکه بنسوا بموجب اشاء مومس حال نه بونه شدتند و عامل
 را آورد و نه هفکامیکه کهنه را و احمدآباد از حول مد حل اندراج
 نموده بنصرف نه آورد واسطه گفت و شدند معاملت بند کهنه است و اصلاح
 داب العس کوشنده و از حدنی بمسافده ارفاع و اطوار مانده ناشعکلر بست از
 بیسکای کسده بنسعدعلی رحصت عسل دریای گنگ که کاسی گویند و از
 معلد مسهوره معدده عقود داشت و مأذون نمی گسب و پس از رویداد مقدمه
 احمدآباد بدتر بدم موافقت محتب ناسدهورا نه کهنه است و سنادند حدانکه
 نه محلل حویس سنق ذکر دنده حورن از جمع امور نه ع و معطل بود از کهنه است
 ناهمدآرد آمده مکن جهت برخص الملس نمود نه امر و ددا گراسب نا آنکه
 جهت بسید مدنی امر مصالعه مامو گسب وجه بقیا ا کرده نه کهنه است
 آمد حورن قضا نه به اش مروج دیگ نامضا بنوسده بود معدنل و عس دانده عرب
 بکنس و دم از شپ گرسنه که بحدنه اش مدفت نه بی الا جمعی را که گماسته
 بودند نه از ریخته نه به ساحلند و تلس انومون حل بسب دادند
 حورن حکایت است ملک بنع نام می بریم که نه احد نه حدنه و تیل بند

بر آمدن راحد علی تاحرو میر بستم الدیس و متهم
 ششم دشتی از بدر کهنه است و بدام مصادر

افتادس سلیم حماعدار

سازم - مودله نه حل و عس بنعل العس - ماس گسب و نه بی
 نه حورن و ماس حورن حدنه و وساده ک کردند و نه دانده حدنه - نه بی بسب

نومیدی گسته دستند جمعی از عرب و روهیله هنگامه نموده ددرواره پینه آمدند چون بیشراف کار بطور در بنامد برگستند مومن حان از آنچه می اندیسید چپریکه عرصه ظهور بیامد مطمئن خاطر گردید پاپاحی هر پاله و نادر راو یک روز معام داشته بلده آمدند و عدد الله رسیدی و حماعداران عرب برداری خودها آورده انوار دحول و خروج را بسته بمحافظت برج و ناره یرداخته توپها را بمقابل دستند مومن حان سلمان جماعدار عرب را بنابر مصلحت و ب هنگام رفتن آگاه ساخته و شریک کنگس نکرده بود طلب داشت و او ناندیشه ربجشی که در احمدآباد درباب کعالب هری کشنداس سر گروه ادرسم فروسان بمیان آمده و مدعی را از بر طرفیان متعهده شده توهمی بخاطر آورده بیامد کنگا جات در زوری توقف ورزیده نایجه از اسب و شتر نقد و حدس که هرگر در مخیلند او نمی گرش بدسب آورده بود فایع شده از و حامی عافیت اندیسیده بصوب ایدر شتاف و گف و سدید سپاه درمیان آمد محمد لعل را که گروه روهیله داشتند و از روی حساب هستاد هزار روپیه طلب آنها بر آمد پیغام فرستاد که بر نصف آن که چهل هزار روپیه باشد انفصال می تواند شد و چون اراده نالجرم دارم که تا بعید زندگانی جدائی نه گیریم ما یعرف خود را فروخته بیسب هزار روپیه را دسان می نمایم تدبیر بیسب دیگر اگم شود رهائی میگردد مومن حان بدسب آویر تدبیر این کار او را برد خود طلبداشت و او از روی حرم و احتیاط مررا محمد رمان شاهزاده را درمیان کعیل گرفته ناسه چهار سوار آمد و دو روز در گف و ششود این معامله بسر آورد مررا محمد رمان امری را که منادا حلال در آنرو شود دریافته محمد لعل را مختار صاحب و او هنگام شب بر آمده به موصع دهوان مسکن کولیای جان خود سلامت بیرون برد همداران اوان برج لعل وحه باقی را گرفته نا عامل حصه پیشوارسید و عامل را در پتلاد متوقف داشته نایش را همراه گرفته به کهدمایب آمد و در محاللات بدر دحیل کار صاحب مومن حان بموجب فرار نیمه طلب عدد الله رسیدی و حماعداران عرب را داد و نا دیگران که در بیرون و اندرون بودند طرح گف و شدید انداخته بعضی را نیمه و برخی

[illegible]

ولا بروز شده که بهره‌تعلق داده اند معرر نمود حناچه هر دو روز بدواریش می
آید و این بدعب دیگر احداث گشت و در سکه کجک را که مومن جان بر
طرف ساخته بود جاری صاحب و بیروهای پیس چوترة کوتوالی نار دیگر رنگ
بهکوة که مخصوص خوگیان اسب رنگین فرمود سداشیدو رامچندر پس از تعیین
عمال و مکسداران هر مکان و هر محال سوم ماه کوچ نمود و سیاحی را و حلف
داماحی گایکوار بصوف کبر پنج و بهیل حبیب تسخخص نالواح و پدسکس
رمیددران و صامدی گولیان رحص یام و سدهو رام را نا پسرش ناشار داماچی
(۱) نجاو در پا انداختند همداران اوقات داماحی بدار عهدهی که داشت متوجه عسل
دریای بردا گردید و سدهو رام را نا پسرش همراه برده در بروده به مستحقظان
سپرده نار داشت و پس از فراع عسل در اندک مدتی و کمتر فرصتی بنده در آمد
و سیاحی را حبیب احد پیسکس صلح سورته متعلقه حصه حویس تعیین فرمود
و اراده آثار حیر جاری و یادگاری بحاطر آورده حوص کاریر و مدلهی و چاهی در
صای پشت حاده سلیم که حود می بود و سنگ از مسجد مدهدمه سدیی سپر
آورده نگار برد حسن لب بانی آن مسجد هویدا گسب که سنگهاش نار دیگر
عصرت حرات مدرات در آمد و پاره در ترمیم حصار روف چون آب چاه شور
بر سر از سر دولاب و مدعهای واقعه دروار حانچهان که درایام پیسین سید مطهر
تسید مستو بر رود نار سانس ساخته آب آورده بود و سلیم دولاب معطل و شکسته را
سیریت سیرت رضانه حویس آب کسی میکرد راهی اران کساده دران حوص رسانید
که در سر انام و انعام اران مدهل شیرین شادگام و ریای می سود *

رحیم خان به بندر کهنبایت و انجام کار سپاه

کشته شدن بوج لعل پیشکار

در آن زمان که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کسیده
در آن زمان که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کسیده

در آن زمان که تا انجام کار مانده و صعوبت محاصره را کسیده

داخل بلده گسب از آنجا که خانه سلیم سر راه واقع است برای بودن خود مقور کرده برف و زوف امر فرموده نقله دهد در آمد و بر دروف و بروج دور حصار ناسدان گماشت و ساعتی چند درنگ ورزیده نخیمه شتاب و اواخر روز سداشیو رامچندر از دروازه خابور سم رود سار در دهدر آمد و نادوارا نامی را نکوتوالی بلده مامور ساخته نکسان ابواب شهر امر فرمود و هنگام شب نه حیمه گاه رف روز دیگر که حمهورا نام از خاص و عام رو بخانه و مساکن خویش آوردند از مساهده خانه خرابیها که بنابر ادای وجه نداده افرنا و هم مومان بیرون شتافتند انان الیب را فروخته و چوب و تخته را شکسته و اندوخته های بهانی بر آورده بودند چون کاسه رباب حالی و مانند کف مجلس بی حیر دیدند اشک حوین بدور چشم شان گسب و وطراف نسان مطراف ناریدن گوب و ازان حماعه کسایکه در عارضه عامه در گشته بودند و از بعضی عقب نماده که حراعی افزود دیگران که نه بیب الاصل در آمدند بیاد رفتگان از سر دو ماتم بریا نمودند و جمعی که ربحور و نالان رسیدند از آنها که بیر پیمان عمر شان لریر گشربح هستی نه عالم بیستی بر ستند عرض عجب شدونی برحاست و عریب حالتی بر صعب و کدر گرشب و مرص یرفان نگرفتاران بلد بیر سراپ کرد و هر روز گزهی رفتگان سانی بیوستند و این حال فریب سه ماه بطول انجامید که از سدخانه و تعالی وصل خود را شامل حال نامی ماندگان صاحب نالحمله چون ابواب حصار مفتوح گشربع سیاری زیاده از حوصله و اداره نه شهر در آوردند و حشم گرسنه چسمان علا ردگان سیر گردانید و سداشیو دامودر منحرد استماع فتح ابواب کسان خود را فرستاده سه ربیحر فیل او که از فاعه کسی نزدیک بهلاک رسیده بودند برد خود طلبداس و دو روز دیگر توقف ورزیده بمسکن خود روانه گردید و داماحی مردم نو نگاهداشت را از سنا تاسید بر طرف ساخته بساط حصوم و معارعب در چید سداشیو رامچندر از فرودگاه قدیم کوچ نموده نزدیک ناع شاهی فرود آمد و آخر روز حوان مرد حان را همراه گرفته در دهدر آمد و ساعتی چند بوده نخیمه رف حوان مرد حان که رحص پشن در حواس داشت حلاع

تجویر نموده دوازدهم شهر جمادی الثانی فرستاد و سه چهار روز که او در گف و شنید آمد و رف نمود قرار گرفت که یک روپیّه نقد مدجمله آن سی و پنج هزار روپیّه بابت اشرفیهایی سلیم که وضع شود بدهند و در کهنایب دستور سابق نیمه حصه سرکار پیشوا متعلق باشد و کهوکه را دس بردارد و سدهورام را نما و گارد و خود را متعلقان و همراهیان و اسباب نعراج نال بر آید و جمیع امور به کفالت داماهی گایکوار مسجل گشت - برج لعل مومن خان را آگاه صاحب چون کار از دست رفته و تیر تدبیر از شصت جسته بود حرسر رضا جمدانیدن و نه سلام بر آمدن چاره نداشت بدین استدعای سلیم که هرگاه اشرفیهایی معروف او در حساب محسوف شده خط پاکی که با او آینده تقاضا نباشد در حواس نمود و نوشته آوردند -

روز دیگر که چرخ شعله دار کرد صدوق حیل را سر بار

برج لعل بهب سرانجام باز بردار و سواری رتبه و نهل شتاف درین بین شداسیو رامچندر تصور آنکه درین وقت که مردم چندانی نمادند و مورچالها حالی و هرکسی در فکر حر و بار خود است فرصت را از دست نباید داد و او مردم را نه یورش مستعد ساخته چند صرف توپ پیس انداخته از طرف مورچال خوان مرد خان یک جلو دوانیده نزدیک دروازه شاه پور رسید مستحقان آن صوب که اکنون بدین حفظ خان و مال خودها فایم بودند از فرار برج و ناره دس نه مدافعه کسودند چون بیرویان پیش قدمی نموده فریب پیوسته چیره دستی می نمودند مومن خان را آگاه ساخته گفتند -

دشمنه یکی عربده آشوب دگر حاس

با رفته یکی فتنه نلای دگر آمد

و او فوراً با حاضران رسیده مردم را بجنگ تحریص نموده از دریچه دروازه بیرون فرستاد و از طرفین در میدان نه جنگ تیر و تفنگ و کوه براق پیوستند و چندی را که در آخر کار راه نورد وادی عدم نایب سد رفتند و حمی حسته گشتند برج لعل که بود داماهی بود ازین ماحزا واقف گشته گفت که هرگاه قرار صلح

بیعی امر برپا کرد مطلق عام و نبرد اماں بعلادگان حاصل در داد اکثر نکه از محتاطه
 در عین دگر بیدل حرارت نمی کردند مطمئن خاطر گشته از هر طرف که طریق بر آمد
 بختند برین شدت و در نلی بدین قرار گرفته هر کسی به سمنی کلاه کشند مومن
 حل از مسافه این حالت از و حامت عاقبت اندیشد .

• نیت •
 روز سبزش آمدنی نماد به بدین و نقل اعتمادی نماد
 بتصریح بفرم و احتیاط که نلی شخص عمده در مدخل نسد به داماهی گلبوا
 سلسله حیدل امر مصالحه و باج ناب آشنی گشت حوات رسد که تقسیمی که
 شاه بر مقبره کند به نیت او که از برد پیشوا آمده صلح نماد که حویلی دران است
 و می در مدخل آمده بجمعیه جهات حاکم جمع متعلمان حون او نک در منزل نده بود
 فامدان درانه نمود اما نه نرسدند و روز بروز مردم از فعدان نلی ننگ آمده کده
 وقتت بحسد دن نندد مومن حال هر حد بدظ دامل نگریسته دبد .

• نیت •
 پیران که بوده اند مسدان کجا شدند

آنا چه حال است که از ما جدا شدند

دگر بمان که نه حقیقت که و مسدت اصل حصد آگاه گسند از حال طرف موحل
 ا نفس در او داده همه اند غیبت ننگ ساجند داماهی گلبوا نظر و رابط
 سلسله نعم الدله حون بر گشتی سده در گسند آچه حون متکفل امر مصالحه
 سده گفت و ساند را ناسداشتو امجد نمدن آرد و نفعاله تمام انسی
 صاحب مومند بر که نقل و انلس آچه شد برلی بسند مدنی انس که
 طلب دسر از آنجا که روح اعل ننگ را که به از حرد ناسب و نه مکاه
 و صحره مومند بر صاحب

• منظومه •
 مسند نه دبد که دانا بود به گفتی نغم و توانا بود
 او که نه مسند گوید حوات ندریکه مسد ظهین صوب
 مسند نه پس است آمد مدلی صون که مجلس نفعه آمد
 به کس نه رنگ حدس ناسب بهم نه حویلی و حلی ناسب
 مسند نه که نه دل مسند + نه مد مدح نلی مسند

مومن حان آمدند و طاهر ساختند که هردی حیاتی را از فوت لایموت که لازم
شریب است چاره و اندیشه نیست - * بیب *

دور شکم دمدم تافتن مصیب بود روز نا یافتن
اگر کم و بیش عله که کولیان می آرد نا سپاهیان بدتر جلب مدد در تاریکی
شب گرفته پنهانی میفرود شد و آمدنی معصر بر دو سه روزه اسب و دیگران
اران معصوم و بالعرض و التقدير اگر بهم رسد شخص و احد را روزی یکرویه می
ناید مرسومات را گنجایش نیست اگر تدبیری تواند شد پای استقامت فایم
می باشد لهذا مستحقان درو سه گانه آمدنی رسد را طلب داشت و الترام
بویسانید که هر کم و بیش را در بدر بچسب بیاورد و از اینجا تقسیم شود یکدوم
که آوردند چون حوان یعما بدست هر که افتاد گروه تدبیر دیگر اندیسید که
تمامی عله را در سرکار خریده می فریک آثار میداده باشند و محمد لعل را
مقرر فرمود که حامیای مردم را تعحص نموده حفس عله از هر جا و هر چه باشد
صط نماید از خانه چند که جدس شالی بر آمد سپاه دادند درین بین حقائن
و معارف آگاه شاه دور که نا عزیز الدین محمد حان بحسی وقائع نگار رشته فراب
داشت نوشت که در یکدو روز روانه بدر سورت ام اگر تواند آمد رسم وداع
به عمل آید و او بر حص مومن حان رف و یک شب مانده بر گشت و بدعام
آورد که الحال هم چیری درفته اگر خواهش باشد اعلام نماید چون حوانی
دروپ کوچ کرده راهی گردید *

قرار یافتن امر مصالحه بوساطت داماجی گایک وار

و سوانکاتی که دران بین روی داده

چون تدابیر و حه فوت سپاه نتوانست شد کار نغافه کسی و صعوبت انجامید
و سنگ تعرفه در جمعیت شان افتاد از هر جماعه حمعی و از هر مرفه گروهی
بخوسی و ناحوشی از فرار و صیل بدستگیری ریسمان که از درو مابع بودند رو نه
دشیب آورده رفتند سداشیو رامچندر بصوادید داشتند مدبر در سرس بور

محمد ششم بخشی که در ایام نوبت بهیچ نا بهگول معرفتی و ساعه بهم رساننده
 بود گفت و شنید مصالحه بمیل آمد و در آنوقت که او بکفالت عدد ننه رفتی
 حمایه عرب که حاکم دغلی دروازه بد و بعلی دارد آمده بالمشقه بظهور
 مدعا و عهد و پیمان مصالحه نه پیش کند شب دو از دهم حمایه اولی
 بداعا ولید گشت و نا مومس حل و محمد هاشم و سندهورام و محمد لعل بر
 نا دروازه ملائی شد و ذکر عمل نه میل آورد حوس سندهورام نمی حواس که
 این امر بواسطت محمد هاشم سابعام یاند درین مکالمه گرانه درشت گویی
 مدعا ساحه محبت را معص نمود و هر یک بمنازل خویش رفتند محمد هاشم
 حاضر بسل نمود که حوس سندهورام از او عدلی که دارد بر همون کاهاست او را
 شریک و سهم مصلحت داشتن بسمه بر نای عزم خود زنی است نه مسمی
 که ملاح و ملاح که خود دلی بسد نه عمل باید آورد و سب دیگر بهگول را طلب
 داسب و او و مومس حل بهمی مکل نه ناسمالت و عاطقت لب کسودند
 و در آنوقت که دروازه شب بتا بعد مدا المهام سداشو امجد بناغ ساشی
 بدید و بهگول بظریق کروگان بود مومس حل نشد محمد هاشم بود او شدانده
 گفت و شنید نماید و د سب آینده بموجب دلیز عمل آمد و او احواس که
 محمد هاشم از بود بتا ماحض نمود غیر تک ممکن خود رفت سندهورام
 او نه حاسب نه نه درش س حساب گشت حوس اکت کاها را نه سر حوس
 نمود می این اطلاع باده بعام امر مصالحه بپوش فرسوده اندو نام عدلی را
 ساند سب و درانه بدی دروازه تک بود درانه مسعود سندی بسر دکن
 رسیده حاسب و نه خود و در ز موالی او آمد و سب نموده سها را
 حاسب سحبه می بود ان حوس بپوشی او سداشو امجد رفت او را
 و نه حاسب خود حضور نمود او نه پنهان کاری نه دلی و نه سب

حاسب نه سب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب حاسب

سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب و درش سب

ارابجا که حقائق معارف آگاه امر حیر مدبّر داشت و پوستحات پیسوا نمرد
تاکید و در حصول رضامندی او رسیده بود اظهار آزدگی نمود سداشیو رامچند
توانست سرپچید و به قسمی که او ناپسوا افراز کرده بود طوعاً و کرها قبول
نمود و شاه نور بعد دو روز بدل خوشی تمام روز به شهر آورد و از دوزارک حمل پور
که سلمان حماعه دار متعینه آجا بها مردی خود حسب چین ساخته بود در
آمد چون همدور و قفس برسیده و تقدیر بدوع دیگر پیوسته بود در عینت او بعضی
از عرص گویان پیش رفت -

هر کرا عادت دمیم بود بی ارادت او شود ظاهر
پیش بر سنگ میرد عقرب گرچه بروی نمی سود قادر

به دلائل لا طائل آمد و رف و بعد و ناعب شدن او را معلل نعرص ساخته
مراج مومن حان را ار حاده صواب منصرف ساختند و در ضمن اراد شان آن
بود که امر مصالحه بواسطت آنها تعلق گردد و پای غیر در میان نباشد درین لای
که او آمد بدر تعادل ر ده یک شدانه روز ملاقات نکرد روز دیگر -

* بیب *

چو از دمهایی سرد صبح تمام نکدم طشپ مهر افتاد از نام
حقائق و معارف آگاه ربچیده مصحوب رسید بیگ بیعام نمود که هرگاه آمدن
مرا کاره نباشد رحص شود - مومن حان آمده سر گرش بیرون را شنید
و همان ترانه و ادعای ساق را نگوشتش کشد و شاه نور مرخص گشته رف چون
خدر صورت به بستن صلح شائع گشت حیوانات دفعه و حود علقا بهم رسانید و
کسایکه -

حالی ر عقل و دانش و عاری ر مهم تیر
حر حفظه و شعیر ندانسته هیچ چیر

که درین چند روزه فروخته بودند نادم و پشیمان گشتند و فلق و اضطراب در خلق
پدید آمد باوجود این همه مراتب شاه نور از بیرون گفته فرستاد که چون امر حیر
و ثواب مد نظر است دوسه روز دیگر متوقف حواهم بود - اگر راضی نباشد ندانچه
گفته ام حاضر م چون او را بدو دیگر بقلم داده بودند عمل در نیامد و معروف

که (۱) دست راست که بر پستان زمین از ساعد موی او (۲) دست در
 آغوش و از مفاصل تنش دست شسته نشسته اند اگر ساحنه و بر دهنه من که محض
 نه می آید این همه از دور و از را بریده و تصدیقات بر خود گوازا ساحنه آمده ام
 خون از پیشوا دهن من پوشیده حالت بعدی تلخ آورده ام شاید صورت مصالحه
 می نماید و رفع عنگامه و حفظ حال و ناموس مردم گردد چون مومس حل را بر
 (۳) بمائنت دند گفتم بدین نه از مدی و کذب این گفت و شدند واقف گشته
 جواب می آید علاج روز دیگر که دادند بدین شدت داشت خون راقم را سابقه
 مع می نا او بود و رنجور داس در از آشیل مدم رفته دند کرد از نقد
 طمد ماحرا و محبت در شسته مطلع گردید و از بکوائی کلام مفهوم گشت
 دمری گفت که شاید محبت و سعی من انگل شود دیگر احسنه نا
 خداست از انجا که از مدی انقباض حمام شده بود نگرما به شدت انتفا
 نصف خوا عی شد تا تصویر دوروز دیگر متوقف بود ناری بدن و سینه سه
 روزی صورت سه نموده و گرسنه حمل مرض دانی را متددید و محض ماه
 که سه روز بدین شدت و باظهار گفته مومس حل برداشت جواب دهم
 که این راه داد اطلاعی نیست و موعی از مدی ندان و اگر کسی گفته باشد از
 پس خود گفته آنرا به احمد علی ای حل نگرانی محصوران که از فدا
 بی ایمان باحال شده و طاقب شل طاق و کرد باستخوان پوسته و عریض ا
 رفت (۴) غلبی منبر نسبت مسوده نموده اند حدان کلی نموده بدین
 دست کعب و سفید و آمد و رتب گریس راحه حاجت روزی حد دنگ نمائند
 که حموله بلده باغری خود معنوج میگردن دیگر

راست حدکم چه کم بداد که در صورت ملیح بحداد

۱ : دست راست که از ساعد و موی او (۲) دست در

(۳) بمائنت دند گفتم بدین نه از مدی و کذب این گفت و شدند واقف گشته

صورت دانی بماند

(۴) غلبی منبر نسبت مسوده نموده اند حدان کلی نموده بدین

سی بی گنه را شود جان هدف   سی مال گردد بمحاق تلف
 حسانی که ناحود بر انداختی   چنان بیست باری غلط ناحتی
 صلاح و فلاح تو باشد دران   که اکنون کنی صلح با دکهیلان
 بد اندیش تو حوا که حوا مه   با و آشتی صد ره از جنگ نه
 شد آن بخیه را رشته کوتاه دسب   سخندان ز گفتار لب را نه دسب

مومن خان حمیع مراتب را شنیده پاسخ داد که فعل ارین بدفعات استدعای
 مصالحه مستمل بر و گرانند بدر کهمدایف و کهوکه نه شرکت که در تصرف
 دارم سوای آن مکان دیگر و سه لک روپیه بعد مکرر رسید احانت نه کرده ام اکنون
 ندانم باس خاطر شریف اگر فریات چند از برگذنه یتلاد که در قرب حوار بدر
 کهمدایف واقع اسب بران افرایدد میتوان صلح نمود - حقائق و معارف آگاه در
 بحر تحقیر فرو رف که او بچندین انرام و سماحت که مدب عظیم بر خود گرفته
 پیشوا را بران پله آورده و ثانیاً سداشیو رامچندر که تجویر آمدن بلده و سلسله
 حدیانی امر مصالحه را نمی کرد و احوال محصوران که برای العین مشاهده
 می شود چگونه خواهد بود ناردیگر لب نه نصائح و دلائل عقلی و نقلی
 کشوده گف - * بیب *

برده بودی و دادت آمده بود   چون تو که ناحتی کسی چه کدد
 می بایست بدان فرار صلح نمود اکنون   کار از دسب رفته و آب از سر گشته که
 ثبات قدم دشوار اسب اگر عهده برآئی تواند شد گوئیم و شدویم ارین چه بهتر
 که مستقل باشند اما خود عور نمایند که درین مدت یک سال و نیم از حضور
 کدام تدارک نه عمل آمد که آینده بدان امید توان داشت اولی و اسب آن
 اسب که اندکی حرد دورین را کار فرمائید و ساعتی سر بجیب اندیشه فرو برد
 که حال سپاه از ممر تنگی محاصره و صیق معاش نه کجا انجامیده خود را در
 معرض هلاک انداختن و جان و ناموس بر ناحتن را کدام دلیل اسب مگر
 آیة فلا تلقوا بایدیکم الی التهلكة بخوانده همان مثل مشب و درفش می ماند
 و درین عصوار علنه ییسوا در مملکت احدی را آنچه از شما ظهور آمده یا را بیست

سی دنده شادی و رنج و عشا
 به خلوت سخن گویم مجلس حموش
 که پیروز یعنی کسی را ست حقت
 به نوا گزاد ز اندازه نیش
 که ناشی سر اصرار نه همگسل
 دیش سنان از نو پیروز باد
 دیش ملحقرا نیش ازین نه منبج
 که شاه و وزیر اند معلوف شان
 نماید اقتدای منور و وزیر
 نماید از سلاطین همد احمد
 که میادس را ندانند گشت
 بطرز دیگر حواشد امور که
 گوی نار گشت است حدخ کهن
 نگرس فرازان نه آد کند
 که ا اسنان دانه بر بر نکند
 ز حشکش زدن دند و از صلح سود
 نداده کسی از سواش فلاح
 نکندانه خو خدمتی سوحش
 سی حاتمها شود سوحده
 حد ناحوس حصومت همه آس است
 که از نظره سلاطین دهد سی
 که دست زبردست بودر حقت
 و اندک دیشی و دیشی من آب
 سود دنده آد و انگب سو

به نیک و بد روزگار آشنا
 خدمت و احمده و نیر هوش
 چنان آزما مرد درنده گفت
 که دقل و دانش دهد کا حوش
 غش حواش از کرد کا چنان
 دحمده نعت عدو سوز داد
 سخن سواز گفت من سر منبج
 کتون تک است احقر دگهسل
 نموده میانی به نعت و سر
 خو از گدش آسنان بلند
 دایر مملک زان نند گریست
 بهر مدنی گدش روزگار
 ندانم آن نسوا نه دگش
 خو گدرون کند گدلی را بلند
 نهش ندان گونه سد نه بلند
 چمن گر و صلح و جنگ آرمود
 حصومت نا و نعت اولا علاج
 نسند حشش آس نه وحش
 شود آس نه من افروز حده
 طایع حصومت سی ناحش است
 حد کس ز نکت کده کسی
 یلی هم سر مرد به نیت
 وگ نه و نه نه آس آب
 نه حصومت گدسله صاب سو

رخصت شده گف چون نظر بر حصول نواب می سنیل الله که در سفر حجاز
و دم دهاده ام کو صد کروه پیشت رک اگر تیر تدبیر بهدف مراد پیوند * مصرع *
چه حوش بود که بر آید بیک کرسمه دو کار

و مسارع را از برق و باد استعاره نموده رو برای دهاده عرب شهر حمادی الاول در
بیرون رسید - سداشیو رامچندر چندی از معتمدان را باستقلال مرستاده در بردیکی
حیمه حویس حاداد و نرلی در حوز برزگان مرستاد حقائق و معارف آگاه که
در بین طریق از تنگی محاصره و پریشان حالی حصاریان آگاه شده بود همان
شب با سداشیو رامچندر ملاقی شده سر رشته کالافه سخن را بمدعا رسانید پاسخ
شدید که اکنون کار محصوران نه صعوبت ادحامیده درایام معدود فارغ است
احتیاج بمصالحه ندارد شاه نور بمالعه تمام رخصت در آمدن بلده برای اطلاع
بر احوال و مشاهده مال کار گرفته روز دیگر به دروازه کالو پور آمده حذر رسیدن
خود را به مومن حان اعلام نمود او رشید بیگ را که دران اوقات حسب الطلب
ار بندر کهمدایب آمده بود باستقلال مرستاده درآورد و ایسان و رنچپور داس را
در مکان رشید بنگ فرود آورده او را مهماندار صاحب مومن حان حیر مقدم
گفته بیعام نمود که بالفعل از کوف راه استراح فرمائید هنگام شب به ملاقات
میرسم - از اینجا که حقائق و معارف آگاه علی رؤس الا شهاد بنابر تمسب امر
مصالحه از پوده رسیده و بکلدی یکش در بیرون ماده بلده در آمد جمهور
انام از خاص و عام لشکری و شهری امیدوار گسته نالحرم والیقین دانستند که البته
صلح صورت خواهد گرفت عله را که با سپاهیان آثاری بیک و نیم روپیه رسانیده بودند
در معرض بیع درآورده دفعه چهار آثار و پنج آثار در راسته و بازار آوردند و مصداق
ان مع العسر یسرا هویدا گشت نالجمله مومن حان با سندهورام و محمد لعل که
آمد شاه نور را که مرد معمر و گرگ نازان دیده و سرد و گرم روزگار چسبیده بود
ملاقات کرد و بمضمون این منظومه دید و شنید -
* منظومه *

چه پیروی خرد مند فرانه گرفته ره حرمی دانه
چه ان دیدنه و دانش آموخته سفر کرده و صحت اندوخته

آنان اعی شورد اولی است که دینصص انتحاج بعضی مطالب ما که حالی
 ا براب نیست بعضی بدیدرو ای عائب شما صورت بدید و آن است که درس
 هم و زمان امواج پیشوا نالهی او نه تمام ممالک متحرکه هندوستان دست
 نظارل نه از ساحه نه تاحت و نواح می بردارند مفادای معولل برهم
 عریس گویند کدربی و گرد وحشی فملنس ارتفاع داند حوس دونه از
 حصه بدد برپ است رفته بدوینکه مناسب باشد رباط انتحاد و مواد
 مدت ا از حاتنس مستحکم و مصبوط سازند که آینده حلال بربرنداشد حقانی
 معاف آیه انگست مدول بر دنده نهاده زو نه آو د و بعد طی مراحل و قطع
 مدلل و دد دونه گسب و پیسوا نالهی راو مقدم انشل را گرامی داشته بمواعلت
 طغی و بالطنی بداحت شمندان اوان که حد هفگامه آزانی جنگ و حدال
 و آاسنه شدن معرکه حرب و قتل احمدآباد رسده بود شدند نظر برانلی
 حسی و حمت دس اسلام سلسله حدان رفع مدقسه و بمیان آوژدن امر مصالحه
 گدبد و پوشه نم پیشوا و خطی از طرف خود نه موس حل مدلی بر اینکه از
 گشته بدید گفت اکنون گدیب را بر خود مسلم دانسته احمدآباد را مسلم نمایند
 که آینده رباط محمت و مود مطوط و مطوط بلند مصحوب دو نفر حاموس
 مد موس حل نه مسلم اسدعلی بعضی مراتب که نه انتعا منظو نکست
 وحب و امر محصوره و نراج از مدت یکسال بکارزد و موسم دانگی چهارات
 دپس مد شده دور را که نه بددر صورت بپس آمد حوس از بوشت و حوالت
 و برده نه مدد گسود یو احمدآباد بدد د دیگر نظر بر نه خلق الله و حفظ حل
 و آسوی مومنان نه مقدمه مستحقه دحواسب داسب از پیسوا بددغه
 دجام نه گسب و شدند نموده ما داد که بعد که پدایب و کهوکه نه شرکت
 نه و یک یک دسه نه برص احراحت نه مدلی دند و بکر بدیدر بدل از حمله
 مدی که گدسه موس حوس مسلم بشد و دین ماده بدوینعت نمیر و بسط
 مسر د بدد دور مدد حامل نموده داده نه حوسوس و دپس داس که
 نه مدد گدستی و ز مدی نه نه که مسوا بود و مرید همند نه از نموده بود

و آنی بدارد هر چند گوله ر ددد حر آهن سرد کوفتن نمری بداد و حلی در عرم
استقامت محمد نور تهاه دار بیفگدد *

رسیدن حسن قلی خان ملقب به شاه نور از نزد پیشوا بالاجی را و جهت رفع هنگامه و تمشیت امر مصالحه

حقائق و معارف آگاه شاه نور که در پیشگاه خلایق و جهاندانی نار باب
محصل قدس مسائل و ار بدهای روشناس درگاه والا و بظاظ حسن فلیخان
بهادر مقتدر و در عهد حضرت فردوس آرام گاه نایلچی گری درد شاهنشاه نادرشاه
مامور گشته و نگرارش پیام و رسانیدن تدبیرات پرداخته آمده بود و نا
وریر الممالک انوالمدصور حان صدر جنگ و امرايان عظام و بهر دل عریز معر
و مکرم چون برای رزین او اعتماد کلی بود تفقیح و اصلاح اکثر امور بد و معوص
می گشت پس از ارتحال صدر جنگ چندی بمراعات حقوق سابعه نا حلف
ارشدش شجاع الدوله در صوبه اودهه افامب داشب از اجا که اوصاع زمانه را
مختل و مهمات سلطه را مهمل و معطل که روز بروز به تحلیل رفته مصمحل
دید و ایام کمرسن که اردل العمر را دریافت پیر خود حصر وار هادی طریق
هدایب گشته بجاده عافب بخیری رهمون گردید برادر ادها را که بفریدی
برداشته بود عوارضات دیدوی از اسب و فیل و نقد و جسد ما یعریف خود را
بآنها همه نموده بخشید و پسب پا بر سر دیای دنی رده در لباس فقر در آمده
ملقب به شاه نور گشت و بدار تحصیل مثنوات احروری و استعمار حدایات
روی بیار به درگاه معدودی بهاده کمر عرم ادراک حج بیب الله الکرام راد الله
شرفا و تعظیما برشته احلاص بر میان حان چسب بسته بوداع شجاع الدوله روم
چون او مانع امر خیر نمی توانست شد گفب هر گاه به بدر سورت بهب
رکوب چهار ناید شتاب در عالم اتحاد دیرینه اگر ار راه حبجسته نیداد او رنگ

[illegible]

اندازای سرگرم گشت و کوله در فلعه می رسید و تارور بر حده شدن سباط
 مدارع نه همین صانطه بدان شعل اشتعال داشت و داماحی بیر در ناع عاری
 الدین حسین توپها نصب کرده تنور حرب را می افروخت و هر روز جماعه
 بونگاه داشت را حاجا تعین میفرمود و کولیان اطراف و حوالب را بدر
 گشتن و عفو حرائم گزشته مستمال ساخته روز مره معرر کرده بحفاظت طرق
 شامل مردم حویس گماشت - برادر بلو که اسب و خلعت یافته و از در آمدن
 بلده حری شده بود کمر برداشتن مورچال آنطرف را بس و جمعی از عرب
 و سندهی را همراه گرفته بر آمد - دکمیدیان بدر از معابل در آمدند و حدگ
 تیرو تعنگ در گرو کولیان داد مردی و مردانگی داده تا هنگام شام آسای
 حرب را نگرند داشتند و جمعی از طرفین کشته و حسته گشتند در بین رد
 و حور برادر بلورا بدوق بران رسد و او بدر لدگی بهم رسانید خون پرده
 ظلمانی شب مرو هشته گردید بسب از حدگ باز داشته کولیان همراهیان
 که از ممر کمی آدوفه و فقدان عله گرفتار آمدند هر چند اراده نمودند که در تاریکی
 بس نه هئیب مجموع بیرون شتافته اگر تواند باز دیگر عله آرند اتعاق نه شد
 بالصورة بتدریج فابو کرده بدر رفتند و برادر بلو که رحمی بود با معدودی مابده
 نه معالجه مسعول گسب همدران اوان جمعی دیگر از کولیان که عرق طمع بلکه
 رگ جان بحرک آمده ناعله رو بلده آوردند ازانکا که مستحفظان طرق بداتر تسبیح
 و توبیع نه حرم و هوشیاری می پرداختند آنها را که نزدیک مورچال حوان
 مرد حان رسیده متوجع و فابو بودند که کمین دستگان شوارع آگاه گسته سر
 راه گرفته چندیرا کشته و حسته دسته‌های عله را گرفتند و روز دیگر گله‌های کولیان
 با سته بدر سدایشو را بمجدد بستاد چون جانب جنوبی بلده از هوا ناس تا موار
 حصرت ساه نهیکهن قدس سوه بر ساحل آب سائیمتی که امر محاصره تعلق
 داماحی کلکوار ناسب و کسی متبر نشده شد با اکثر راه آمد و رف سوار و پیاده
 بدر بدید و عله مسلوک بود درین ولایه سیدو سیکه ولد اندد سیکه متوجع که
 در بلده در تصرف دارد و بصحه ازانکا محضه داماحی متعلق اسب و تا حال

نمایند اگر نگاهداشتن با جماعه منظور باشد و چه فیمب را نوشته بدهد والا همین تصحیح بر طرفی باشد و خواهی نخواهی موجودات اسپ و جوان داده بیشتری که طریق نجات یافتند بدر رفتند و برخی تمسک گرفته ماندند و جمعی نه سازش کولیان که دران اوان فریب هفتصد نفر سرناری و چهل راس گاو جنگ کمان عله آورده بودند اسپا را بر آوردند و حودها بیرون هر جماعه و گروهی فابو افته بیرون بر آمدند روح عله نه سه آثار و دو آثار پیوست که پنهانی نقالان چاشته خور از ناسپاهیان حریده میفر وحتند نتلاش میسر می آمد و کار انسان و حیوان نه بهایت تعسر انجامید و حالتی بر حلق طاری گشت که هیچ چشمی میداد و تا کجا از عهده تقریر و تحریر توان بر آمد -

تو فرص کن که چو سوسن همه زبان گرم

کجا ر عهده تقریر آن شوم آزاد

عصی را که نه راه بیرون شدن حود نه طریق فرستادن اسپ گمان داشتند ترحم بحال بی زبان کرده یکه کردند که شب و روز در حرانها تگایو نموده اگر پرگاهی دو چار می شد منچریدند و گاو و گاو میشان اهل بلد را نه اندیشه عافیت که بوب فوب نآنها خواهد انجامید از بیرون بردن منع شده و اگر احياناً نه سفارش و شعاع کسی رحص حاصل می گشت همین که با از دروازه بیرون می نهاد حماعه عرب و روهیله مستحفظان دروب و بروج از پا در آورده تکه تکه می بردند سقای چند که گواران و جاموشان آب کشی داشتند چون عهده بر آئی نبود نقیم اعلی که گاوی نه پندجاه روپیة فروخته شد و فصانان بی مروت گوش آب را با گوش میتة اسپ و گاوی که از بی موتی بچراگاه عدم می شتاف مخلوط ساخته فروحتند و کار مردمی که نه پای رفتن بیرون و نه روی تحصیل عله داشتند بخوردن نان تخم کل شانه و دیگر و که نوعی از بدورات صحرائی اسپ و آن بیرار فیمب گندم تجاوز کرده بود انجامید که در ایام معدود تمام سد نوکران قدیمی استعفا داده وداع و عالم گردن از رمید کسیده بیرون رفتند و نوکر داماحی گایکوار سده کمر بر محاصره بلده بستند و حی

و من بیوفت قابو کرده می آوردند تا سپاهیان مانعانه دراز را ساز و ملک انطباق که پیشتر می آمدی رسد از آن سو بود هنگامی که می آوردند بدست نموده برخی را بر آورده در همان تاریکی شب حبیده واهی بدست میان بد سال به برج اعلی و روحانه زرها اندوختند و آن می بودند برخی دیگر بران میروند در گوشه و کنار می وختند که محسب و محسب کسی را میسر می آمد و بعضی که درین مدت محبوسه دحیره تا صوف در آمده و انداخته های گشت و بست دحیره پرید و یکسری فلور را انداخته و به سواج میسوز

و مردم به خیال اینکه شرگاه در بعضی یک سال بد بود بکشت نه شعبی بهر خواهد آمد از و حاکم آمدت بمالی گشتند حاکم در بد وقت و ملک حریم بیرون را شنیده نام و پیش در گوشه حاکم افتاد و بدود و موج انس سادحه یکبار طواف شان طاق و عدل معبر و اساعلم از دست زده کردند و چار اراده بیرون نمودند که درین تملکهای خانه محیف حرمی را کما می بودند و بیت هر کرا دیدار نان توانی شوس و بعضی حور بر آسمان دیدی و بس

و چه مستورات صاحب عصمت از خانواده های شرف و نجابت که از رانده کاشانه پای شان به دهلیر خانه رسیده و بتخریج مهر جانوری و جبره ماند انوری نظر به طلعت نا محرم و صورت یدانه بیفکده بودند چادر بر سر و چشم حیا در پیش اشک ریزان از راه در بچه دروازه را یگه از آب رود در سائر اقلان و حیران در میان ریگ تفسیده با نظار حصول احارت متعدده مورچال عاری الدین حسین متوقف بودند چون در مقابل سیو کرام که در حال بعضی اطلاع داشت دستوری در آمدن میداد اما دمار تحسس و حستجوی مال محصولی بی حفاظی بعمل می آمد و از پیرویه یا نقدی که بر می آمد نه علف می گرفتند و هر روز به همدس حالت علا ردگان عنیب عراث را همین آس در کاسه انتظار بود و گاهی که اثن می یافتند از صلاح تا رواج دران ریگ گرسه بر کنار آب افتاده هنگام شام یا نام روز دیگر که مادون می گشتند می رفتند سدهورام ار خدا شدن افواج نا طراف دخیال اینکه شاید درین وقت دست در می تواند نمود او احراش پندجم شهر

وقوع جنگ میدان با فوج پاپاجی هرپاله و زخمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عبد الغفور جماعدار و وهیله

* منظومه *

دگر روز چون حسرو حاوری   بر آمد برین طاق بیلو وری

رمانه در روشنی نار کرد   جهان ناری دیگر آغار کرد

محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی نا همراهیان و محمد اعل و عدد العفور
و سرمسب وهیله فوج را آراسته و جرایر انداران بر کدار آب رود نار سابرمتی
نهادیده نعیم تاحتن و برداشتن پاپاجی هرپاله که سنگ راه رسد شده بود از آب
گرفت مخالف که از ممر حرم و هوشداری آماده و مستعد بود دستمال آمده
سر راه گرفت و بجنگ تیر و تفنگ در پیوست و میگرداشت که از میدان ریگ
پای بالای پشته آن صوب گزارد و آنها پیر از بیم گول توپ روح حصار و تنر حرائر
حرأت پیش قدمی نمی یافتند و تا یکیاس و نیم از روز بر آمده معرکه آراسته
شد و چندی از طرفین مجروح گشتند درین رد و حورد گول بدوق بر سر
محمد رضا رسیده پوست مال حراشیده رف و اسبش پیراران حنه حورد
بالضرورة عطف عدان نموده رو به دریچه ناع بهدر آورد همراهیان و جمعی از بی
دلان حنان را همراهی برادر بخشی وسیله طهور حسن خدمت بدست افتاد
و اران معرکه هولناک بدر رفتند محمد هاشم که بر برج گور کهرکی مشرف در
دربا بود مومن حان بسته ده تفرج هنگامه گیر و دار می پرداخت بر آمدن
برادر را مشاهده نموده سرا سیمه الهی حیر گردان گوینان بر حاسب و آمده
کیفیت و کمیت حراحت را دریاف نموده بس و بدادر اصابت عین الکمال
سپرد در محرم سوح مومن حان پیر رسیده نه دل حوئی و احوال پرسی
مرهم حوش دلی نهاد ازانکا که چندان رحمی نبود در اندک فرصتی و کمتر
مدتی اندمال پریرم و زوری برای غسل صحت مختار گردید چون برادر

اطلاعی ندارم جماعه مارواریان گفتارش را محمول بر روع مصار دانسته اراده حس نمودند چون در فول خود صادق بود مستعد بر قسم گشته گفت * * مصرع *
گواه عاشق صادق در آستین باشد

و بطریقی که در این دیار معمول است که در امور عظمه یاتیلی پر از روع کسبج بر آتس بار نموده می جوشانند که فی المثل اگر سنگ صلب را در اندارد آب شود و انگستری یا مامد آن دران انداخته حالف (۱) که بر صدق گفتار خود اعتماد دارد غسل نموده باعتقاد در سب انداخته انگستری را بر می آرد و حدّث داری بروی تَرْدَأْ وَ سَلَاماً می گردد و مصرتی نمی رساد و بدین امتحان صادق و کاذب ممتاز می گردد *
* ییب *

حوش بود گر محک تجربه آید بمیان

تا سیه روی شود هر که دروعس باشد

او چون بر راستی گفتار ثابت بود از چنین روعی ده حضور جمعی کثیر انگستر بر آورد و شمس دهی انگستان بی عش و ساعد سیمیدش از نوتّه امتحان تمام عیار بر آمد حاصران از هر طرف صدای صد آفرین و تکسین بر آورده هریک مراحور حالت از نقد و حدس انعام فرمود و او از ترک راستی سرخروئی حاصل نموده رهائی یاف *
* لب *

ار راستی است جای الف در میان جان

واو از کجی همیشه بود در میان خون

و محمد یاسین را که نقدش همه فل بود دوم شهر ربیع الاول که سلح ماه ربیع جوانیش بود حالوی. او بصورت پدرش و جماعه روهیله برحم نداده از پا در آورد تا عدوت دیگران گردد *
* منظومه *

هر که پا در مصیعی مکردها	عافیت سر نداد حواهد داد
حیله ماری است کود و سر دارد	هر یکی گونه گونه خطر دارد
آن سر حصم را کند دل ریش	این رساد صرر بصاحب خویش

اما چون د آرئس له که مائده عظم بود آمد و شد داسه بیع و شرا می
مورد
• طعه •

مطلبها طلب شده و دست هر کس به فکر آنها که در سر راه سلامت نباشد
با حل نه امید ندادنی نبوده و اول مصالحه گزینده بودند اندازند و نه حسرت
و حوی طبعی محاسن که اینک کلی مصالحه و تقدیر گاه و داده خود و حایل
از ناد می آمدند و در جماعه داران موج و جماعه جماعه سر مصدقه
و موجودات آمده بر طبعی میگردند حور هنوز طریق بیرون شدت نه شب
محال بود هنگام فرصت نه مسکن و ماولی خود اندد و جماعه دال نلی
نقدی گشت طلب اقامت روزیداد و بعضی نه لعلت و سلامت مرسومات
اگریند و دیگران موقوف به وقت گراشند و روز نه ساعی لکس کمی
و فکر مری شدن گریب عمدان اولان از بند کهنک حور رسد که نلی مقدم
موقع سو معموله دگنه نداد که در انداد به همراهی سداشو رام حد نه حلال
اندک نه اندک فریب که مصالحه حواعت انعامد نظر بر واسطه کاری هنگامه
ند کهنکیت شاید دامر مدتی کلی مامور شود و گوی نیک نامی رنبد
آمده حور از عمر مومس حال که لرادا مصالحه داند و نه که خود پلی استعانت
آمده نحصه دای مصد گشته از آنها که از مدد داتعم الدوله و او مربوط بود
نه من مظهر حسن خدمتی نظیر گزینده مومس حال این ادا حویش
۱۷۱ ساخته به کهنکیت شد و از آنها فوج را هدایه گرفته و فریب هرار کس
از حد نگاهداس نموده در دگنه نداد به شورش و نداد داشت تا مرجه
یک نه کرده به نجات آنها را مبرد و نشتن و تحصیل نموده نطلب سدا می
داد و نه نیک خود حسن خدمت به ظهور مدد و اندر انداد نیک بود
و نه انداد نول و بعضی معتظه که ما مومس حلی داس معتقدان کهنکیت
گرمه و بدلی مومس و نه بعضی از گونه حوای و توان نلی اهل عرص
و ارباب حسد که ادبی مومس حوای مدد نداد حوای او سده منجم ناصد که
او نه من مدد نداد اگرچه ناصد مدد دای شد اسامه نلی منطه اندر حوای و
نلی مومس دای نلی و نلی که مومس کهنکیت گشت به کهنکیت آمد مومس
محمد مومس نداد که نلی مومس نداد مومس نداد مومس نداد مومس نداد

اسب و مومن خان بنابر رهنمودی عابد اندیسان و ^(۱)ردان حاک بیر کولیان شاه محمد نام جماعدار را فریب با قصد کس از سوار و پیاده عرب و هندی و کولیان آنجا را نقرار دادن روز مره بطریق تهاه و ددین پنج در قلچۀ کالی در گروهی بنده محمد نور را با جمعی از سوار پیاده نا در عرب توپچه و مصالح سرف و ناروت نه اتفاق کولیان آنجا داشته از قایم بودن این دو مکان کولیان و رسد آوردن گالی که از اطراف و حواصیل بنده می آوردند سهولت داس که اول در موضع ولاد فراهم آمده بوقت فانو در قلچۀ کالی جمع گشته از احرسدها نه تدریج پوشیده از چشم اعیار میرساییدند و مخاطره مرهته در نزدیکی بنده بود سدانشیور امچندر و داماحی گایکوار در سه دفعه فوج بر موع ولاد تعین فرمودند هر چند بجنگ و جدال حد و جهد نمودند جمعی کشته و حسته برگشت می نمودند چون مدت محاصره بطول انجامید و با وجود انقضای ایام ناران حللی و ترلری در ارکان عزم دکهمیان بنامد و از ممر رسیدن وجه مقررۀ کار نه عسرت انجامید معدمان و کولیان آنجا از و حامی عابد و مال کار حودها اندیسیده بنابر رفع مصار آیدده نا داماحی گایکوار ساخته نه شرط در گرش افعال نکوهیده و جرائم گشته خاطر را جمع نموده فوج دکهمیان را طلب داشتند شاه محمد نا همراهیان چار نا چار خود را در معرض هلاک دیده نه مدافع پرداخت و روز را نه شب رسانید مقدمان و کولیان که نا دکهمیان دسب یکی شده بودند حق صحت را مرعی داشته در پرده ظلماتی شب تاریک بیسب و چهارم محر الکرام بنده رسانیدند و تهاه مرهته فایم گسب و طریق رسیدن رسد اران طرف که اسهل ترین طرق بود مسدود گردید چون مدت یکسال کامل نه جنگ و قتال بی حاصل سپری شد و حالتی در رعایا و نرایا نماد نا وجودیکه مملعها نه صیغه بیوره و مصادره و آوردن اثاث الیب عمر و ورید در هر ماهی بقدر بیسب روره عرب و روهیله نه حوشی و نا حوشی می گرفتند و ده روره و گاهی پنج روره نه سواران و دیگران تقسیم می یاف نه عل بوکری بیش فراری

(۱) ردان حاک بیر کنایه از تاریک بینا و دقیق بطران *

[illegible]

می نماند به حدس و گمان و گویا کسی که با چوب زینت شده میگرداند
 از آنجا که بود نگهبانان گنجینه‌ها را به حدس و گمان و حدس و گمان
 شده بودند آنها را از دور یکی که خود بودند به حدس و گمان و حدس و گمان
 به همان آوازه از آنجا آمده و از آنجا می‌رفت و از آنجا می‌رفت
 و حدار در پناه تنی کلاه سیاه از حدس و گمان و حدس و گمان و حدس و گمان
 و حفظ اقامت می‌نمود و چه می‌نمود و از آنجا می‌رفت و از آنجا می‌رفت
 سرشان دیدند -

چهار ویرانه پس خدمت دگ -

چه آنها که در این آب و خاک است

در هنگام محتاجی به کار مردم ندانستند و در وقت پوختن
 آباد و اکثر عمارات در خاک و ماوانان صیحه و زاری برآمدگان
 حد نمی‌رسانیدند و شمع که کسی بیرون - قامت از مثال احدی - آهسته
 و نه مراع نال در جاده می‌آوردند اکنون که از تمام اوقات واهی و بستی
 و تمامی حایرة علمی عویشها گشته در عین سوختن شوا و مدهی تار و
 ورنش ارضی و لکاف سماوی که دست رس نبود به دستور نامی می‌شدند
 علاوه جمیع تصدیعات به عرض تب ویرقان بدل سابع کوفتار آمده شرزور گویا
 مسلم و همدون کوز وانات صعیرو کثیر تاب اقامت حرا به هشتی
 شهرستان بیستی انتقال می‌نمودند و طریقه ای که برول این نلیک
 کبری تعلق ناهل این دیار بوده درین عارضه عامه اکثر از حانوادهای
 حیاتی برای نام نامی به مالد -

پدید آمدن مردم حلال کشاده شده دستگاه احل

گویند که از بیرون برآمدگان نلثی به سلامت که بعضی مردع بعد رفع
 به بیابان اصل رجوع نمودند چندی را که و صف رسیده بود به پیش روان ملک
 عدم ملحق گشتند از آنجا که دران ایام رگه‌ها را برادر بیسوا نالاحی راو به
 اتفاق ملهار راو نا ووج گران در نواح دار الخلاف اقامت داشت وکیل مومن

لا یقول کمر بسته بر آردند نه حسب اتقان باسدتی از تو سفلت نداد
 گسته دند بدداشت که رنجند با بدش و ا شده جهت بسن بر حاست کولان
 کلاه گرفته بر حرد انداخته بدر رفتند بالجملة حرون آمدنی سلات ندند محطه
 دگهفلان منحصر بر سربانی کولان گشته وز بروز دج رو نگوانی آورده به بدی
 آب و شش آدا پیوست نانی استعانت عوام الفلاس از حلی مت بالنصوة
 نه سفلت مجموع دست از حاکم کسده آواگی گریزند و بر واره اندو
 که اسهل دپی طن بد رو نظرون آمد راسم گشند حاهی مدرک جمعدا
 عرب که تعظمت آنجا مرمز بود از وا دند حال عریا و مساکس و جمعی ا
 عجبتر حریجه زن که حریجه بر سر و معبری د بر از فداان بل بقور شکم از دایره
 حوج نغسده و سال علف حسک ست و مبلو بهم حسیده دید و فقی سده
 متولد نیک دراز و نیک گسته حدان و سر گردان سر رسنه و ده معاش کم کده
 و ده دوت آیموت کلاه و ده شمع نغسده دآن حوعلان گوئل دادا بدین
 سدها حنجر آمدند امیر دوات و کله حدی الدبسته بعد حصول اجازه بدین که
 حنی تطبیق آمد ا دیکلی دیدند و شغفند شد وز دسه دسه از شد مدعی
 و ده گروهی از مسلم و دوا ان و مرد علی و دند و کسکه از حروف گریب
 و که د گوسه و کلاه معاونی و د نیم و شاس و زی بسب مرمز بودند به بدیل
 عس د مرا حسده دکن د آمده و به بدین بدند سدهوا ام دند احاط
 و بموجب غله سر گدفلان و پس سفیدان به دایره بدو شد و ده صف
 دند ا از حون و جمعی ا از آنها به دوا بعض فرمود که مددا بدین
 و دنگی دانی و دانی می دده باسد به اله حده که دوا می دند
 دند د سا حله بدو به دحس و د دد انداخته وا که بد
 دسوس خدا سفلت منه به آمده که حسنه و می نمودند ا دند بعضی بدو
 به که ا حون به و دجهت دپی دانی به دایره به می آمد فقط می د
 دانی می ا دانی بدست بسب دانی به دایره به می دده دنگ به
 دند به دند واک حسده به دنگ به دایره به حل آمده که به

نادر شاه را دهایی عالی تدار و مکان بودن امرا یان نامدار بود سگ بشید بجای گپائی
 بطهور آمد و مسکن راع و دوم گردید که نعر افعال آشیانه دستند و خون ایام شادی
 شدود که لکن گویند در آمد چه حشدهای عروسی که بمواحتن نقاره و دمیدن
 بغیر نجا بیارزد و عریب تر آنکه هری کوتوال که پیش آهنگی سندهورام
 کرده خود را شریک و سهیم او پنداشته اکثر اوقات سواره دسرراسته و باراز بر می
 آمد محتشمانه و فری بخود بهاده ناستمال رعایا و بر ایا تدسم کنان لب می کسود
 و میگفت که اکنون از هیچ عمری بخاطر راه داده و از جمیع جهات جمع داشته نه
 کسب و پیشه مشغول باشند که احدی متعصر احوال شما بیست * بیت *

چو از سر و تن حای گردد تهری   بگیرد گیا حای سر و سهی

الحاصل فرقه مراد کولیان نقس دو شس آورده که بچندین و حوه انتفاع عاید
 شان می گشت گرفتن روز مره مدافع عله و کاه و بیع و سوا امتعه و اقمسه
 که حریده ددیها ت فر و حوازی می فروختند و دردی اسب و شتر لشکر مرهقه
 که سدها بر آورده نه پناه دیوار حصار رسانیده می بردند و نه کساده پیشانی
 دستبهای پنهان طلا بر سر و دندانهای مشروع و کمخاف در پا و نه پیرایه گوس
 و گردن و حلقه طلا خود را آراسته آنچه در مخیله با نا بزرگ شان نگرفته بود
 شود کوچه و محلات نه سیر و گشت بر آمدند کوکو محله محله خانه بخانه
 خط شامل و تعمق نگریسته سنانگاه بختر گیری می پرداختند و شام شام دامن
 دامن از زر نقد روز مره کیسه می انداختند .

در جوان را دشمنان حرمها   ترک ناشی برانند دشمنان

مکملان دشمنان شکر و قند   نه شمایان حراستخوان دشمنان

در وقت نادر می دست ساس از دردی اسب و شتر نگهیدان و رسانید
 در وقتان ناو خود سید و سب گشت مرهقه و عریب ظهور آورد چه بچه
 سب حرمی سواران سب سقهورام نا خود داده برادر در کمین دانسته
 سب و نه می حاد که سب احداث ناو خود گذا . مدد بود گرفته سب
 در و مدد و شوق و نوری شمره که در دلی و دل ناو حرمی

کوبال سرگه کویان مریع دپوه ناسمپهرا ن محل حوش دلقه طوطی
 حدمه دوزبان ندان که نا گنده از انجا که دان مرده مریع کولیل دو گیره شکفا دارند
 حدمه اکوبالان نامدد و گروهی اکلیل و بدنه شمشیری ناکدبگر متعالف
 و کاشی موانی حوزن کوبالان مریعت حدمه اه بحص تقدیر د بلده ن آمده
 مقلعهارا نقد و حفس نه عات گرفته مانه دا شدند ر بقعه و لحقه ورن و نجه
 ن احمدآدد حل امامت انداحندد و نه روز از گفس روز مریع نقد و نوزی
 اسب و شعر اکرمه و اندفاع فوجت عله و انعام مناع اهل بلده نکلی
 و کولیل اکدمی نر و نواج اع حقد و حصد تحریک و گ طمع نه حفس
 ن آمد و سوزن کف نفوس و بعضی از خود و حوات انداحب نددی ن ناس
 مک ندره که مریع سکون نغزای و نرداشتن ارس نمد کلاشی اندسده
 نا حاشو امجدن حلقه حلقن دانن نمانس عدم نمد و حصل و انگلی حلقه
 ن کوس اطعم و نرمان آمده و بقوله و مریع اسداد طن سد انهد نمدود
 حافنی حیت انداحب مریع ا ندره کاه و عله گفته آوردند و حفس
 حدمب ا نمدود ساجندد از لجا که سک ن نمان حعل اسب • مفظومه •

• ندره کلسدیس لحن و حفا است

حفس حود اشحنون کاه و کهر است

نرین مریع مریع ا طائب است

نرین مریع مریع احب است

• ن کاه مریع سد و امو ننگ که ندره ده اسی نر حده ن کاه اس
 نرین مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع
 نرین مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع
 نرین مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع
 نرین مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع
 نرین مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع مریع

و شامیانه جهت استفاد و تقدیم آداب بیرون دروازه ایدریه که بدھلی دروازه
اشتهار یافته نص فرمود و وریب نصف النهاری بیست و ششم سہر
دیکھجئے الحرام بخانہ رام کہ سب عارضہ جسمانی جندی متقاعد بود آمد
و رسیدن عطیات و شقہ خاص و ارادہ استعمال طاہر صاحب و گفت * مصرع *
نا شد کہ اربن خط شوم نوی مراد

و مسود اوراق را بجد شدہ پیش فرستاد و خود همانجا متوقف گشتہ سوازی
و سپاہ را طلب داشتہ او احررور از خانہ راقم نا تحمل و آراستگی ہری او ءائی
را نا خود گرفتہ آمد و آداب بصاطہ معمول رو بدرگاہ والا بجا آوردہ شقہ را کہ
نقام وریگی مرموم بود حوادثہ بہ سمع حاضران رساید *

نقل شقہ مزین بخط انور

آنکہ مدوی نا اعتقاد مومن خان مورد مزاحم والا بودہ دادد کہ عرصہ اسب
آن مدوی فرردم اعتماد الدولہ خانخانان بہادر از بطرامدس گزراید و سوج
بددگی آن مدوی رانی نعرض رساند بددگی آن معقوس خاطر گردید ناید
کہ در تقدیم کار بادشاہی مستعد بودہ شرط حلال ہمگی بجا آرد دیگرار بوستہ
فرردم خانخانان بہادر معلوم خواہد شد توحہ والا بحال خود روز افزون دادد
و خانخانان بدر در حواف استمال تمام و فرمایش حدد سراسر کچہی
بموجب حکم امدس نوشتہ بود دستار بستہ فرق مدارک را بر تارک افتخار داشتہ
و شقہ را طرہ وار بران حادادہ شادیانہ نواران داخل بہدر شد و ہری پدید را
رحصن فرمود اما رسیدن عطیات و ورود شقہ خاص فائدہ نکال مومن خان
بہ بخشید و رحمہ در میان عرم دکہیدیان بیعگند درین محل لختی از بیریگی
گردش فلک دون پرور سعلہ نوار و دور پست و طرطان حبلہ سار کہ بروق مرام
کولان شقاوت نشان دیو حلیب و عولان رة رن وادی جہالب میگردید و شطری
از بخت برگستگی و لگون طالعی و پریشان حالی اہل بلد کہ بمصداق فی
حیدھا حدل من مسد گرفتار و نہ کشمکش تمنخواہ داران در آزار انچہ برای العین
مشاہدہ افتاد ادیکی از بسیار سمب گزارش می یابد چگونگی اتعاق ہری

بدون التورود احمد مرخوانده برگسندد از آنجا که دهمدم شهر سواران نزدیک
ماندن مرد بهبه به سداشنو را حذر که معظرو طالب و مال مطلوب حکومت
بود و به نگار و نگار این مصوم گونا .

گوش بر آواز دارم مسرود آن لب کجا است
دیده بر آه است تار دولت دندلر کو

بنده اظه سر و شادمانی نمود و در لاسر شهرت دقت که بلده معنوج
گست لاهامره و اورنش عات که از فرط نشاط کمدل العجمه بنده و اسیر گسند
به حست و حزن آمدند و شهن و نهی بر داسنه گوی سعت و مسرعت از یکدیگر
بود و به شهر آوردند که در تن طریق از برگسنگن بر سر گرش و آتف شده برین
پس و حمال معلوت نمود و دزی حذر و اسوس و دامت و دعوی کوللی
حده انداز گیرانده به آمد که را بدوعدنگ حله جو گسند و عی از مالی نام
پندنی که حلقه و ندانی باشد حد الزان داشت بدیده ایسی تا بعضی پیام
اشی و اع مدقمه و کعب و شدد اندام و امر مصلحه بخازن موس حل
آمده ملا می گست و به حزب زلی و حدیث کلامی به حدقه روز معروف بود
که درین تن و مسلم برنمداشی که موس جان به بهقت است ا حاطقت
مداب نفس و حلی تا شده اندالی به دنگ سپر خلاف مصد و عرغه
برجه "امدک اما احلک جائت بل اسل داشته و دوسه بود که بهی بکل
است که به زد و خود دگهانی به حفظ و حراب ملک نادانی از جان
و حل می گوید از دیکه معد و اند دند نام ملک و شاه بدست
نفس و حرات به و داند بهی بسس حواله و کدل حد و او مصعوب به
و مدان داند حله به و سو ح دند ان به حمال و حمال ا
و حله حالی بود که به سر نه و به از دانه و به عی از مالی می
و به مدان دند می به است حد می حلی از اندلی و دند مطلوب
و به حمال دند و کعب

س و دند و دند می به حمال

س و دند و دند می به حمال

که ادبی غله که مختصر بر آوردن کولیان سرزمینی سده کاه و غایب و عامه برابا عاجز
و مضطر در مصائب هلاکت افتاده در تدبیر جمع این نایب و شامی تهلک چاره جو
و در آوردن دکه میان تک و پو بیسایدن احبار و بویداد نلده و مهم ساری ساری تا
مستحقطان برج و سازه کام بود و سعی میکردند تا بجای که برگشت حصا منایی
شمال و معرف که بربک گذار رود بازساز و نه نلده برج اشتهار دارد سیدد پانصدان
آنها را دیدند که بایر بعد بمسافت از اسکر بیگانه بربک گذار اند یا از سمر
نسخودی نه علق میکردند حاطر سار از بخاطر آنطرف جمع است
دروندان را برین معنی آگاه ساخته بدان سو دشمنون گشتاد و بختاد که اگر
تدبیر موافق تقدیر باشد و بران روح بر آمدن اتفاق شود درواری حایبور که
ارانشا مرید است و حبیب آب کسی و آوردن رسد غله و گاه حسب چپ
نکرده و تخته هابی در را که کهنکی دریاخته میانی شکستد ساید فتح الدان
و کسود کار به ظهور آید چنانچه او احرسب هم سپردمی الحاکمه الحوام روح
دکیمیا از سوار و پیاده ناسه ربحیر میل مسب و بردن آنها دانجا رسیدند
و کسیکچیا برا عامل یافتند و در عدد گراستن بدنان بر روح و دیوار آن طرف
در آمدند چون بر خلاف تقدیر بود بحسب اتفاق حماء کولیان که ناعله و گاه
می آمدند دو چار گشته از اراده بیعائده شان واقع سده جنگ کدان در درواری
آوردند و از قبل و فال آنها مستحقطان از دوم علق بیدار و از حقیقت کار آگهی
یافته مدافعه برحاسته بدو را نگار داشتند کولیان بدرواری در آمده حماء عرب
متدع آن حارا نه تقریر ماحراری این سادکه لب کشودند آنها در پیرون بر آمده
به معانله ستافتند درین بین عدد العصور و سرمسب که با سواران طلایه سب
گشت نزدیک رسیده بودند بیرون تاحته برد و حوزد پرداختند دکه میان که
بردن آنها را در پای دیوار رساییده بودند استقامت ورزیده بجنگ تیر و تعدگ نایره
حرب را افروختند که مومن حان به سرعت حوزد را بر روح رسایید و از پایان و نالا
تا دو ساعت از روز بر آمده معرکه آراسته شد و جندی از طرفین کسته و حسته
گشتند و چهار سر است مرهته بر خاک هلاک افتاده ماند چون پشیروم کار

ار صدق ندارد چون بر مومن جان رفتن دکهیمان پیرایه و صوح افگند ار ادکا که مسجد سیدی دسر و مسجد معدره اصلخان دندانی ار ورزای سلاطین گجراتیه که ار حدار حصار بغاصله پله دندوق واقع اسب و شب و روز ار بودن مورچال معادل دران نا خاطر نگرانی داشب نادیده ایکه منادا نار دیگر آن حماعه آمده فایم نشوند اکدون که میدان حالی اسب امر نه انهدام نمود - سدخان الله این مسجدین همان مساحداند که مارواریان در وفب محاصره بجم الدوله قصد حرانی آنها اندیشده بودند او بطر نه حانه حدا و آثار بزرگان سلف که الحال کسی را معدور و گدجایش دمای چنین امر حیری میسر دسب نه تخصیص مسجد سیدی سیر که ممتاز و مطدوع و در استحکام متین و رضین بود منبر ادوالعالم و دیگران را تعین ساخته مورچال خود را قائم نمود که اران آب سالم ماند و حرانی آنها که بر دسب پسر س معدر شده بود نه ظهور پیوسب حون مساحد ار سنگ حارا عمارت سده ناوحدیکه سنگ تراشان و عمله و فعله کار میکردد چندان کاری پیش نمی رفب تدبیر دیگر نگار برده نا چوب و هیرم انداسته آتس بمسجد ردد که دسان آتسکده مجوسان نمودار گسب و ار فرط حدت ناری احرای سنگی سوخته گردید که نادرک اشاره ار هم می ریخب -

می بخور منبر سحر و آتس اندر حرقه رن

ساکن بتخانه ناس و مردم آزاری مکی

دکهیمان را درین مدت ار تقریر بیرون بر آمدگان و آیدد و روند مدار کاری و صاحب احتیاری سدهورام ظاهر شد و دانستند که در حمیع امور مختار و نا اقتدار اسب و نادی و ناعب این هنگامه و معرکه گراوسب مکرز پیام ملاطعت ملایم و رفعات مشتمل بر دعوت مصادف و محادب و مواعید دلبریر دادن مدلیعی ار بعد و فرار داد نوکری و تجویز حاگیر موکد بعهد و پیمان و موطد نه کعالب و ایمان رسید و او احاب نکرده پاسخ داد که نا مومن جان عهدی دسته ام که که اران در بگرم و رسمی یاد کرده ام که ازو رو گردان نشوم هر چند بر سرم آید سدد اسب و بدان حورسندام -

دست مردم نداد، سوختنی است و حقد درش نمی مومس جان نامخصوصان
 شد دای الهی مسأله داده و بعضی با تعادلش نکرده آمد ا انکا
 که طرب نظرات کم کم بود به مدرش بود ا را و بدی برقرار برچی به آمده
 نظر در حقا معا انداخت به حقد نه نگاه از نازک نوس گسد بدر
 معصوم درش چه؟ مه جای و حقد عامی دشمن و پیچیدن بود
 حدی مدی نه گسب بها نظر بدان حاد پیوست خوشامد گویان به مظنه
 اندک گفته می دیوع شل است به آمده و برده اند می امل رنگ مدی گفته
 مدایی حق لب به بهفت گسارند درش نکهتن می حقدند •

بہترین امتحان عالی

سنگینی بستم به جلدی صلبه شد
گشت به ازل جسم به شد و شد
به معنای شده مدول ۲ یکی طری
که کف به شد و در حدی و شد
یکی به شد که دل می است آمد است
به شد به شد نام حاکم شد
بانی شد که از حواف می شد که شد
گسسته شد و شد و شد شد

[illegible]

بدداشته دست بدعی استسعا برداشتند و نه تصرع و انتہال نطلب باران
 خشوع و حصوع نمودند بحسب اتقان در شب چهارم شهر شوال المکرم
 تیر دعا به هدف احاب ییوس و فریب نه یک پاس از شب گزشته
 شب گزشته برمی درحسید و ابری برحاسب و باران نه شدت فروریخت و
 (۱) عدایر و (۲) عوایر را پر آب ساح و در (۳) حفرهای مورچال رنده افکند و مورچالیان
 را بیرون کرد بالضرورة آنها در همان تاریکی شب که برق می درحسید کلما اضاء لهم
 مشوا فیہ و ادا اظلم علیہم قاموا (۴) ناکول و نارچه افتن و حیران رو باردوی خویش
 نهادند و در پیش دیوار مورچال عیب که متصل به دایره شان استوار ساخته
 بودند حای گرفتند یابی استقامت شب سیدان شدستان و نام و فده مسحد
 سیدی سیر که بدست یاری مردم گرد و پدس فایم بود بیرائل گسب و بیاران دیگر
 پیوستند تا آنکه سعده صبح نموداری نمود و حورشید عالم امروز از بس یرده
 سحایی چشم کشود

* بیت *

چو روز دگر صبح گیتی فرور نه فیروزی آورد شب را فرور

و شد باران تخفیف یافت مستحفظان برج و باره که درین مدت چون اکثری
 در مورچال مقابل از حماعه عرف و روهله شامل مرهتهها بودند و تعارفی
 وماندن شده نه تفقد احوال برداخته هرچند ناسمه حوادلند احدی احاب
 نکرد چون بیک نگرینستند کسی راندیدند و مؤذگانی این فتح آسمانی را مدشران
 بریکدگر سعد نموده نمومخا رسانیدند و سدهورام که حفاظ و حراس
 دروازه سارنگپور بعد از اتمام او بود بیرون برآمده مردم را بحرات ساحتن مورچال
 و کشیدن و سوختن جوب و تخته امر فرمود آنچه فادل نقل و تحویل بود دست

(۱) عدایر حمیع عدیر ناول مفتوح حائیکه باره از سیل مانده ناسد و جمع سد نگاه آب *

(۲) عوایر جمع عویر بمعنی عاز کوچک است ۱۲ برهان *

(۳) حصرة بالصم چاه و گرد آن را گویند *

(۴) کول بضم کاف ناری بمعنی دوس و کتف و نارچه محفف نار است از رحمت و عیبه

در آنجا بودند دسب برداشت همدران اوان شاه اندالی از ودهار نا فوج گران
 که بر هندوستان فوج کشی نموده بود به دارالخلاف رسید و هر روز بانواع
 مختلف حبه‌های موخس مخمر بر احتلال اوصاع سلطنت میرسید - مومن
 حان دمقصابی وقت بدریعه نجیب الدوله که پدر شاه تفریسی دانش حقیقت
 حال را بوسب و استمداد حواس چون معدمه آنجا به صلح انجامیده بود
 جوانی درسید ناکمله دکهدیان که پیسروپ کار دسب آمدن حصار بنگ
 و حدال و زرم و بیکار حالی از اشکال و بغایب دشوار بود بتدریج حده و سارس
 نا یکی از حصاریان بحاطر آورده محفل کنگس آراستند که به تطمیع زر بعد
 و مواعد دلپذیر امیدواری شاید کاری بر آید * بیب *

کاری چو بجدل بر نیاید حوس حوس در حيله بر کشاید

نعمتی از گجراتیان که در دیورن بودند و معرفتی و خصوصیتی نا سلیم حماعدار
 عرب داشتند بنابر بیس آمد و مضمون ساختن سلیم بواسطه هر نا رام یا بیس
 گراسته پیامهای سارس آوردند و او شرط نمکخواری را مرعی داشته بی کم
 و کسب مومن حان را برین ماجرا آگاه ساخته و بموجب اشاره اش او در در
 معادل دام تدویر گسترده و بحرف ربانی و آهسته گوئی صید را رام خود صاحب
 و مدلعی را حبس تمشب این کار در حواس کرد کار از پیامهای ربانی
 میانکین گریسته دسب آویز رفته بویسی انجامید فرار یاب که پنجاه هزار روبیه
 بعد و فرار داد نوکری دایمی نا ناصد کس بمهر سدا سیورام چندر موکد نایمان
 و موطن بکمال معتدیان اگر برسد این مهم سر انجام یابد - * بیب *

مهرن در وادی مکر و حیل گام که در دام نلا افتی سر انجام

۱. آنجا که از امتداد مدت محاصره نه تنگ آمده و مدلهای حطیر احراجات
 سده عرت میسد - سداسدو رام چندر راضی گشت و این دروغ مصلحت آمیز
 را رومی بدست و بحال دو هزار اشرفی را دسب میانکین بتدریج برسم علی
 اجسب و دسب 'ف' مدکمله وجه معلومه العدد و ناقي را بعد حصول مدعا
 و فیه الغاب و موم و مسکول ساخته نا طومار قرار داد نوکری حوایبق محتوم

توپ و بدوق از پشت جدار اکتفا نمودند در آن ایام که دوعه چهارم بیوره مقرر گشت رعایا و برآیا نه ستوه آمده اناب الیب را در معرض بیع در آوردند و بیوت آنهائیکه بیرون بدر رفته بودند اقوام و اقربا و محله داران محصلان تحصیل و تدخواداران را همراه گرفته کسوده نقد و حدس آنها را بپیر نه فروش رسانیدند کولیان مشتری نقد این کالا گشته نه بیمه بها خریداری نموده هر شب پستارها بسته بیرون در فریات نقیمم اعلی میفروختند حتی دفاتر هندی که از سالهای دراز و آنا و احداث شان بود برون فروخته شد و حساب و کتاب و داد و ستد تمامی بیناق و در آب بسته گردید و زن و مرد باوجود دادن ته ساط در دست تدخواه داران گرفتار آمدند -

سکسته حم مجلس بی درم یکی شد نه گنجینه محترم

سراها همه بی یلاس و حصیر گدا کدخدایا گس و نا نو اسیر

و مکرر از بیرون پیام مصالحه آمد چون هنوز وقتش نرسیده بود انری نه تحسید و کم خردان نزدیک بین حمل بر صعب طرف نانی نموده وسیله خوشامد گوئی که آن خوشامد گو تاره زورگار بدست آمده هر روز حذر واهی از بیس خود احتراع نموده و سخن تاره تراشیده که مرهقه عاخر آمده و فلان شخص حذر آورده که امروز یا فردا بر حاسته می رود -

* رباعی *

تا چند سخن تراسی و رده رنی تا کی نه هدف تیر پراگنده رنی

گریک سعی از علم حموسی خوانی بسیار نه این گفت و شدو حنده رنی

از احکا که از حادهائیکه خداوندانش بیرون رفته بودند کسان سدهورام کشوده از

دهان و آشکارا آوردند مملها را ظروف مسی و برنجی بر آمد مس را گداخته

سکه رن و بخرچ سپاه داد و دری را سکس چون یکصرب توپ فرار ده دمه کالو پور

دیکاره سده بود عوص ان ن یکصرب توپ قماره که شوائی نامند ربحب توپ کلاں

در اول تیر سکس و ممداره منبر عدم و موف توپچی معطل ماند درین وقت

حسب التحکم امدس نه مبر و بر املک در پاسب عرمداس مومس حان

و مبر و ممدان رسید املک خدمت منجمد و سر بیع مومع و عالم و تاره و املک

حورن به علم نوکری بیس قرار در هر ماه مملعها می نایس بار دیگر بیوره زیاد
ار بسب سانس معور گشت - با وجود گرفتن بیوره متعدده و مصادرات تنوعه
کفاف نمی شد و علاوه آن روز موره کولیان که شام به شام نایس داد و آن جماعه
ار اطراف و حواله بنابر طمع ار مساهده بدسب آمدن بعد و حدس هم کاران
موسع دهنور و جاشته حوری ایام محاصره بحم الدوله که حاشته حورن به ار میراث
حورن اسب جمع کثیری فراهم آمده بودند - * شب *

نوی سیدان این مروز نوم بد و نیک کردند یکسر حکوم

در هر ماه نوره و گرفتن مصادرات و پیش ار پیش اهتمام به عمل می آمد و در
اندک مدتی و کمتر فرصتی مملعهای حظیر طلب سپاه بالا رف و کار مصادره
ار عمرو ورید و نکر و خالد گرش چشم مروت یوشیده شد و تمیر آشنا و بنگاه
مادد حقوق احوت به عقوق تبدیل یاف و ترس ار خدا و خوف روز حراستاً
مدسیا گردید که سرخ و تفصل آن موجب اطمینان سخن و طول کلام و ناعب
مالل اسب بر مستحفظان دروب و دعی بلیع شد که احدی را بدون احارت
و بسب آویر مهری بیرون نه گزارند چون ار اظهار بعضی طاهر گشت که در
حانه حوان مرد حان چند صرب توپچه دوگویی و حرائر مانده یعنی بیگ حان
درواعه حدسی مامور گشت که بر آرد چون حکرات حانه را کشودند سیرده صرب
تویحه و هشتاد حرائر و بدوق که بر آمد بر آورده بر سر کار گراشت و ما بقی
اناب الیب را صبط نمود و نگمان دفعه حائی چند نه کندن آمد و چیری
برنامد درین مدت که شب و روز ار طریق ننگ توپ و تفنگ سرگرم بودند
و بدوعات هنگام سدهای تاریک ماه که در ماهی یک دفعه و دو دفعه سدهورام
نا تمامی ساه بر مورچال بیرویان ریخته ننگ تیر و تفنگ یرداح و جمعی
ار حاندین کشته و حسته می گشت اما فائده مترتب نمی شد تا آنکه در ماه
سعدان المعظم شنب چهارم - * شب *

چو حوزسید تانده دموده پشت هوا سد سیاه و زمین شد درسب

تدبیر دیگر در پیس کرد و تمام سیاه را از سوار و پیاده گروه گروه و مرفه بهره

نوشته و مصحوب حاسوسان رسید اراجا که مسیب ایردی بدو عدیگر پیوسه و نه کلک تقدیر امر آخرت گشته و احل حلعی رسیده و هنگام زوال مال و مدال حمعی پیوسته بود رد فضاء آسمانی که طاف آسانی بیست نتوانست کرد مومن حان نظر بر جمعت طاهری که فریب ده هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده و مصالح سرب و ناروب را دحیره بهاده و کولدان را متعق ساخته و محکمه حصار را پناه قرار داده راضی نه صلح نه گش و جوانی که مطابق سوال باشد سرب چندی از سکنه از صرافان و تجارت پیشگان که بین الخوف و الرجا می گزرایدند از رسیدن فوج و فرار نگرفتن صلح عافیدیدی را کار فرموده کناره گرفته متواری گشتند و هرکرا فاسد بدست آمد نه سازش مستحفظان بیرون روم بالجمله سداشیو رامچندر ناتفاق داماحی گایکوار عبور دریای مهندری نموده بموضع کهیره رسید حوان مرد حان و دکمیدیان آمده ملحق گشتند و کوچ نموده بموضع بهالی شسن کوهی نلده وارد شد و از مصمون جواب که موافق مدعا نبود و افع گشته در فصای یست ناع مهر علی حان و تالاف کانکریه و افعه سواد نلده فرود آمد و زور دیگر که * ییب * سپاه سحر چون علم بر کشید جهان حرف شب را قلم در کشد

یابردهم شهر ربیع الثانی نه عرم ستن مورچال و آراستن معرکه حدگ و قتال اراجا بر حاسته در راحپور تا سر سپور شرقی نلده مقابل درواره سارنگپور و کالو پور افتاد و چند صرب توپ از فرار بروج حصار انداخته شد اراجا که حیطان بیوب مدهدمه یورحات درمیان حایل بوده توپ کار گرمی شد مومن حان نه نص کردن شهتیرها و تخته بندی دو برج متصل درواره کالو پور را بلند ساخته توپهای پله رس گراش که تیرش نه فرودگاه مقابل کار گرمی افتاد - سداشیو رامچندر و داماحی را و حماعه مرهته و ما و له را نه ستن دمدمه و پیش بردن مورچال امر فرمودد و آنها بدان امر اشتعال وریده در پناه دیوارهای حراهای پورحات در آمده هنگام شب که پرده طلماهی جهان را فرا گرفت و چوب و تخته سیاری آورده مسعدیکه مسجد سیدی شیراشتهار دارد و از صاحب ملک سارنگ نامی امراء گجراتیه اسب و نه فاصله تیر بدوق از حصار واقع شده

رسیدن خبر رویداد احمدآباد به پونه و بر آشفتن
 پیشوا بالاجی راو و تعیین فرمودن سدا شیورام
 چندر به امر نظامت و انتزاع بلده از
 مومن خان و پیوستن او باتفاق
 داماجی گایکوار با فوج جرار
 و بستن مورچال و آراسته
 شدن معرکه جنگ
 و قتال

حون موه بعد اولی و کره بعد احری هئامه آرائی مومن خان ار گروتن
 بدر کهو که و تاحب حموسر و مریات پرگنده پتلاد و کستن راگهو نائب صوبه
 و در آمدن خود بر بلده و بر ادراحتن علم مختالع و استعداد مدافع نه
 سمع پیشوا بالاحی راو رسید نظر بر افتدار و تسلط حویشتی که احدی را دارتکاب
 ایندکین امری و حرأت این قسم کاری گمان نمی برد و از برط عصه و عص
 آشفته رنگ رنگ گسب و در صدد انتقام در آمد - * مطومه *

حدر دار شد پیشوا آن رمان که شد رجه درکار امن و امان
 ده پچید بر حود حون پچیده مار زبان کرد شمسیر رهرو آب دار
 نه شور و شعب دست رد بر دهل صلا رد رهرو نه کین معل

و سدا شیورام حدر را که از حمله بردیکان و مخصوصان برتنه مرتب احص
 و بمدرله مکب و ثروب از دیگران ممتاز و دریایه اعتدار و اعتماد در هم چشمان
 رحمان داشت نه دیاب و رتی و قتی مهمات مالی و ملکی صوبه احمدآباد
 نام رد ساحب و داماجی گایکوار شریک دار بیمه صوبه را نا کهاندی راو درادرش
 معاودت رحص فرمود آنها بطاق عرم را بدین یساق چسب بسته نه استعداد

[illegible]

و اموال سرکار والا که بزر در ادا بوده و اکون سوای خوب و تخته نا کاره بر بیامد
مگر یک صد و هجده مقل از حجره حرا نه مهر دیوانیان پیشین مانده و راقم بزر
در اندای تعلق پریوتن دیوانی مهر بران رده بود بر آمد و از روی سر رشته
دو تر همان صد و هجده مقل مختوم بدست اسب چیری مدرج بیست آدر
نا خود بزر چون ساعت داخل گستن قلعه ارک نزدیک رسید پانزدهم شهر
صفر المظفر از حویلی مهر علی خان بیاره بین پوز انتقال نموده روز دوشنبه
روز دهم نا تجمل و آراستگی لوح فیل سوار شادبانه دواران در آمد و سادات عظام
و مشایخ کرام چار نا چار آمده لب ده تهیبت کشادد و گفتند * بیب *

نه فال حیر رسیدی بدین حاکسته مقام

خوش آمدی و علیک السلام والا کرام

و سرگروهان مسلم و هندو تجارت پیشگان و صرافان از عافیت کار حائف و هراسان
بدر حال و فراخور رتبه اشرافی و روپیه بدر و مدارک ناد دادند مومنین خان
هریک را استمال و دل خوئی پرداخته رخصت فرمود و بررای و تدبیر خود
آمریدها گفته و از مساعده مکانی که بدان حال اراکنا بر آمده بود سادما بیها
نمود و ساعد معصود را در کنار دیده گفت - * بیب *

دامن چون تو نگاری ر کف آسان دهم

که بخواند سیار بدست آمده

و متوجه سرانجام مهم مالی و ملکی گسب و اهتمام تام در حفظ و حراست
درج و دازه و استحکام آن بیش از پیش فرمود محمد رسید بیگ و ستم و راقم
که نه کهندای رسیدد جمعیت اراکنا را که دو هزار کس از سوار و پیاده موجود
بود در خود گرفته نه مقابله و مدافعه جوان مرد خان و دکپیلان که دست
نناخب و تاراج قریات متعلقه کهندای در از ساخته بودند شتاب و دوسه
دفعه بیه این جنگ واقع شد اراکنا که دکپیلان معلوف و همه در معرک کداز
گیدی می نمودد همراهیان جوان مرد خان بود و حوزد می پرداختد حماه
از طریق کسان و حسته می شدند عریه ندیده و بزر حد بر آمدن لوح از پوند

مختلف سدی ذکر یافته و نامی احوال از سوق کلام آیدده موضوع می پیوددد
 نالکمله چون سندپورام از رقاب رفیب خاطر جمع صاحب تعیین خدمات
 و تعلقات متوجه گشته محمد لعل زوهیله را بقودداری کرد تعیین فرمود و محال
 دحاس را بد و سپرد و محکالت دیگر را سوای کتبه پازچه که مومس حان به میر
 نعم الدین ولد سید عقیل حان معزز کرده بود به متوسلان و مدسولان خویش
 تحویل کرد از آنجا که هنگام ارتعاج غلات و حصاد و حساد مرزوعات رسیده بالفعل
 که برگذ حویلی در فاصله در آمده کار تسخیم و جسمه تحصیل بالواح را جاری
 ساحت مومس حان حقیقت حال از احراج دکیمیان و در آمدن خود در بلده
 را به سرح و وسط به حداد اقدس اعلیٰ عومه داس و دوسب - * مطومه *

که آتش دشمن بر انگیزیم باعمال شه خون از ریختیم

بیک رحم کردیم گارس تنه سپردیم حاس به فتراک ساه

حوال مرد حان که بر سر راه بیدمکام به انتظاری سداشیدو دامودر و فوج دکیمیان
 بسته بود آنها به پست کرمی و دلدشی او موی دل شده آمده پیوستند
 چون جسم شان را از مدمه بخش ترسیده دید و از خود حه میب چندانی
 داشت حرات امر دیگر بیدمک پس از مساوره و کتلهها زای ها تران قرار
 گرفت که در نواحی بلده تا رسیدن کومک از پندشوا اقامت باید داس و
 طرف دانی دست تطاول بر پردهات دور ست دراز نتواند صاحب و از
 بیات برگذ حویلی وامکده دیگر به در مقدور و تقاضای وقت تحصیل نموده
 شرف اسکر در آمد و بدین دست او بر برای مدد خرج شراشیل خود
 و دراز حان شور و پاقتد بویه روز مرد بهی کور و کیفیت آمدن و تدبیر
 به دیسیده بود تا سرح و وسط بهادر ادت حق و ظهور حسن خدمت
 به ساحتی او دوسب و از دکیمیان نویسیده مسرور سریع السیر را می کرد
 و اوج نموده مجموع سادات سس کوشی بلده آمد شور و راه از آنچه حدی کرده
 و آری رت حان به حان به نامی دکیمیان مجمع دبیمپور شمش کوشی
 و در بلده و در دلدشی اعتبار کرده و به نامت چاه برید و شوج ده

* بیب *

نکار حویس تأمل نمای کر تعجیل ریان کمی و کسی را ریان ندارد سود
تصدیق قول نموده آنچه از راه فطانت و زیرکی ناوحد عمقوان حوانی که بزرگی
بعقل است نه سال نا خود اندیسیده بود گفت که تا موضع کهوره معموله
چوراسی که بر شش گروهی دولقه و افعسب سرحد کهندایب است و تعلق نما
دارد رفتن را مصایقه بدست و تا رسیدن آنجا حدریکه معرون بصدق باشد خواهد
رسید و ندان موحب بعمل خواهد آمد و مررا محمد رمان شاهزاده ایران دیار را
که از چندی در رفاه او بود نه دیانت معر ساخته نا جماعه که اسپان شان
نایلعار تواند رسید سوار گشته رایب عریب بر افراسب و فریب نه صبح کاد
نموضع کهوره بیوسب و رویداد احمدآنا بسان سعدده صبح صادق واضح و روشن
گردید بر رای صائب خود آفرین بر خوانده گلگون عرم را گرم رفتار صاحب
و بدولقه رسد فتح محمد پر مار و فصاتیان آنجا و سلم حماعدار عرب که در آنجا
امام داسب برسم استعمال بر آمده ملاوی گستند و ساعتی چند بنابر
استراح مک نموده بعضی از فصاتیان را نامدواری نوکری و سلیم را
ناوحد عدر عارضه جسمانی تکلیف همراهی نموده زو نراه آورد و یک ناس و نیم
از زور بر آمد زور یکسده بیست و دوم ندره بیی زور بیرون بلده برول کرد -
و ناانتظاری رسیدن ساعت مختار انجم شناس چهپ در آمدن فلعه ارک چون
زوری چند در میان بود بحالته مهر علی خان بودن را معر کرده داخل بلده
کسب حاجی و مارک حماعدار عرب که در زور در آمدن رسید بیگ اندک
حراحتی برداشته بود فلان را عمای نسته در بدیکی میدان سه دروازه رسید
و مومس خان را سوز میل ساخته رساند زور دیگر که ساعت مختار سندهو راه
بود نا محمد رسید نگ و محمد لعل و کندها حات و شهری کوتوال سر کهوره کولیان
نا پسرش آمده مومس خان را دید و لب نه تهییب کسانده گفت - * بیب *

المدّة اللّٰه که اگر ربح کسیدیم دیدیم تو اور تونه معصود رسیدیم

* مومس خان د موحور رفته و مملوک شریکی را مومد تحسین و آمیزش کرد ایدده

آیا شدن مومن حال از رویداد و رسیدن باحمد آزاد بطریق ایلغار و سوانحاتی که تا رسیدن سداشیورام چند روی داده

معتمد شدند یک معتمد داخل کردند و دوا اولونه و ن بدس به ن
بلده حوس و مت نگش احوال ا گنجاش داشت سحاکه سوانی نکه نری
حوس است ا از دما افعال است و نموده برساندن مرده فتح الداد مومن
حس حصب نمود و از از شمتا سمن برمت بصوب بلده که بدست معطوف
ساحه و داد آن و حوس نسیم سحسی دند سنج کل حال نگش و دمی
مردود و ش لکی از نگه شده حاسب بران دشب جندان و دل شدان
با اندوز دگاری با - نموده به آوردگی بر دما حصب - د نموده ش -
ای طلال داد گشت و مومن حوس ا که نه بختم و برای معتمد ا حوس
وی نه حوس بود بدول ساحه دود بدست آوردن سدد عصور سدد
گشت .

مردود به از مس - بدل د آمد - است بر من اش بود است آمد
ا سمدج اس حصب دشب اند به دشب و دنگ احا حصب اشنگ را انکی
به ده بدس حصبین بر گشت .

است دشب یک سدد س ما است
مردود است ا که حوس به ا و حوس است

دما حوس دوا سدد به ی گردید حسی و حصب حصب و
مردود سدد و - که دشب و حصب - از حصب حصب دما دما دما
که دما دما حصب و حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب
حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب
و حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب
حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب حصب

فصای ایام ماصیه اصحیه ماده گاوی را فرمان ساخته آرایش دکان نمود و جمعی از سندهیان نتخانه نوادائی کهن سیئه کروره کهنه پاره برگر کهرکی را مدهم ساختند رویداد صدر را که از واعات عمده نلده بود رافم عرصداشب نموده مصحوب فاصدان سریع السیر روانه نارگاه فلک اشتداه نمود که در عرص دوارده یوم از نظر ایستادگان پاینه سرپر اعلی گرشب - نالجمله دکهمیان از رود نار سائر چون باد بر آب گرشته افتان و حیران سداسیو دامودر و دهدد و هری نا دیگران بصوب نرم گلم که حصاری دارد و سیوکرام نائب داماحی گایکوار بدولقه و هریا رام نه کری حدا شنده رفتند و جمعی از پندتان و کار پردازان تعلقه دار محال کهنه پاره و سایر و دارالصرف و بخاس که در بیرون قلعه ارک در شهر حادثهای احمد و محمود را تصرف کرده بسسه بودند از برول دلائی ناگهانی و فصای آسمانی که که حوده را نتوانستند جمع کرد و عوارضات طاهری شان نه تاراج رفب نا دو گوش و بیلی بیرون حسته بعضی نه شاه عدد الرراق و چندیکه از سانس نا سندهو رام تعارفی داشتند رنهار حواة گستند محمد رمان حان ولد فداه الدین حان که نا جمعی از بعدر کهمدایب بر آمده بموضع دهوره پیوسته بود از حقیق کار و اف گشته نه نلده آمد رشید بیگ ناستصواف سندهو رام صلائی عام داده نه نگاهداشت سوار و پیاده متوجه گشب و سباهی و ناسباهی را فرمی نمادد هری بی سرو پایی سر و شمشیری از حود یا نه عاریة گرفته نوکر شد و حکماءداران فرقه عرب و گروه روهیله که نا مرهته بودند استمالب داده نوید نوکری رسانید و دستور سابق نه حفاظت دروب و حراسب برج و ناره تعیین فرمود اتعافاً حوان مرد حان که دموجب طلب دکهمیان از پش بر آمده می آمد ملان موضع مانسه و پندها پور سموج سادحه نلده را شنید و بموضع پیتها پور آمده نا هریا رام که در کلول بود روز دیگر ملاقی گشب و در تدبیر کار گف و سعید میان آورد و مسرعی بود سداسیو دامودر روانه ساخته ناتفاق هریا رام رو بدان صوب بهاد و روز آور حان برادرش را برای آوردن سداسیو دامودر بحصب فرموده در انتظاری بر سر راه بیرم گلم شسب *

و این دست طارل دار، ساحه سرحه دست ش که آمد تا حمله
و است مری گهتبه او نادر حسن بعل بدرد .

رمدادان که محکم جسم اندود   از ده گنجی قتل و نکود

و هو الاشع دادرى : مد ساحت عند الله وبرى اريد مى دگرى
 ۲۱ گسه بس از جنگ در گذرد و الا بهد برى نو آمدگان گسوده
 س و مددنگ در شمعهاى د آمد و ش حدى انه كوتالى حفره
 مد : ا مدسى رسم موسى حلى د اود • • •

مردمی و گوشتی که کد کسان ا الی که آگاه کد

و دین پندس ا   به آمده که کولان حفا صند دکانس صالی و سرائ
 در پی سر به ا   صند به سگاه از نقد و خمس صند به سده دند و حساب
 طی : نقد حل   بی سام دند کم   خمس سده   صند به سده دند
 ا   که سده   سوادظم ا   سده ا   دند به سده دند   دند به سده دند
 که   به   دند به سده دند   ا   دند   به سده دند   دند به سده دند
 به سده دند   به سده دند   به سده دند   به سده دند   به سده دند

سنگ و آله و اب و آیه سنگ و کوه کس می بود احوال عمر

۱- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۲- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۳- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۴- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۵- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۶- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۷- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۸- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۹- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۱۰- در این کتاب که در این کتابخانه است

و میدان را از عذار اعدار حالی دیده تا راسته بازار مسجد جامع و خانه و لندیس
رسیدند جماعت کلاه یوسان بدام حوط که نه سردادن بدوون چند از شب نام
دسب کشودند سندهورام پیش آمده مدع نموده گفت که ما شما کسی را کاری
نسب ازین حرکت بیجا دسب بار دارید چون مانعی دیگر در پیش نبود نه
عمار کاریر مقابل دروازه بدر در آمده فایم گشتند و بحدک بدوق و حرائر
و افگندن نان پرداختند و از آن طرف عدد الله زبیری و صالح حماعدار عرب از فرار
نام دروازه بقار خانه نه مدامع حای گرفتند چون همدور صبح حوط روشن شده
بود سندهورام و محمد لعل بگرد کوچه و محلات گرد و پدش اسب تاران بر
آمده خانه بخانه ساه نه زورگار و آبهائی که برای حدین زوری منلعی پدش
حور کرده بودند رسیده از مزده در آمدن خودها نا حذر کردند و براف دعوت
فرمودند جمعی نامید واری نوکری احاب کرده خون - * بیب *

بر افراح رایب سپهدار سرق شه عرب در بحر خون گسته عرق

فراهم آمدند دکهمیان را که اعتماد بر نوکران خود نبود و شهری و لسکری را
مخالف و موافق طرف نانی دانسته نارحودیکه فریب دو هزار کس از سوار
و پیاده بود از سایه خویش هراسیده دسب از پاکم ساختند - * مدطومه *

ناحزر گردون گرده حال فتاد احتر دکهمیان در روال

ر نام و ر در فته آمد درون بر آمد فعان از درون و درون

و حازه بحر بدر زتن بیافتند و مصطربانه نه سراسمگی آنچه درانوف توانستند
برداشته راه دریکه ناع طرف رود سائرمیتی راه بر آمد گردیدند و نه شتاب ردگی
که بر یکدیگر سفت می هستند هکوم واقع شد درین صمن کسان رسید بیگ
شمونی عسی سهریان از جانب مرار ساه و حیه الدین قدس سره که دیوار
حصار سهر پناه بعداد فاعه ازک پیوسته اسب از نالای محیل چون نالی آسمانی
سود و نا مکدن بدوق چندی را محجوج ساختند دکهمیان از شول حال
دند دیو از ر حول دیزل سه رجیر میل سداسیو نامود که از دریکه بر آمدن
دند بود و نالی اسب و ستر و کار و حر نا بار گراشته بدر رفتند و نا رسیدگان

• نیت •

بزرگ دهنده بدار گشت   و آسودگان کز دشوا گشت
در این فصل به درازای اسلوبه آید و مستحقان بوج و نایه سرایه من
 و نایه نایه من به گفته نگوشه و کدشا حوریده بد بید منی متعجب اند
 دهنه نای و طسه نوازان به درازای بوسندد   حلیم روشنه متعجب به آره به و را را
 ای به نکرده بمانده نایه من گراست   سر حور   آید گفته دند   • نیت •
 من آنگه به نایه نایه نایه   ز نوازای نل شم به انداختند
 و نل آید نیت به شکسته به نایه نایه   محمد شد بنگ و سانه ا
 محمد لعل گفته حای که به سوالی ما مدد و منظر جسم ا حور حلقه به به
 نایه نایه حور نیت به نیت به آمدند •
 گشتند بنگوشه و بنگوشه   به آمدند به آره نوح نکر

گشت   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 که نیت   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه

• نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه
 به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه

• نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه   به نیت نایه نایه

حرکت مددجوی کرده معدودی حسته کسته برگستند و محمد رشید موصع دهر و اله
 چهار گروهی بلده که سر راه دهور واقع است فرود آمده معسکر آراس و سندهو رام که
 جسم انتظار بر شارع چار داشت ناهری کوتوال سردار کولیان آمده ملحق گسب
 و سه چهار روز بدان فراهم آمدن کولیان و دیگران در تدبیر و کنگش تعیین راه در آمد
 بلده فرستادن جواسنس توقف ورید درین بین دهدد و هری نائب صوبه دوری
 فوج را فرستاد و آنها ماندند ناری طعلانه حدگ فرافاده نموده سرمامک (۱) گفته
 نار آمدند تا آنکه در شب دسب و یکم *

زور چو در پرده بپوشید رار رار نردن داد شب پرده سار
 صوفی حورشید بخلوت دسب کرد فلک سدکه بروین دسب
 سندهو رام بردنای چند ترتیب داده رونه شهر بهاد و ار راه پخته کاری طرف
 شکسب و ریخت دیوار حصار که چوب سب محکم کرده و حصاریان رحه یابی
 بیرویان را ار حاک اندیسیده به حفظ و حراستس اهتام و الترام داشتند گراشته
 سم حدودی ما بین دروازه دد و اسلوریه که در حدارش حللی و رحه ددانش
 و طرف نانی را گمان امری اران وادی میرو ف رجی را نظر در آورده بردنایا
 را بهاد و حمعی از کولیان و سدیان پا به تلم مراد گراشته نالا بر آمدند پاسانان
 آنجا را که مخاطره خطری بحاطر حطور نمی کرد و شب ناخر رسد فضا پند
 ععلب در گوش شان گراشت و مدر سرمه حواب را نا میل بی حدری در چشم
 کشید سپاه سلطان مدام که تاحتن آورد معلوب صاحب تن به عجر و فروتنی داده
 بهلو برمین بهادد و نسیم عیار بیسه سحری چادر بیهوشی بر سر انداح
 و ماندند گورستانی نظر در می آمد نکیر واری پرسس و سوال نگرر تیغ آتش
 نار یک دورا پرسیدند *

چو عافل بخسبد درده یلنگ توان کوف آسان سرس را به سنگ
 که درین اندا حماعه عرب نا طاسه و دهل صعود نموده بیرقها را کشودد و طاسه
 و مرفع را نواخته چوب بر دهل کوفتد *

(۱) سرمامک نام ناری است که طفلان نارید و بهندی آنکه مجانی کوید *

سر رشته دار حصوری را گویند و محل اعتماد او بود تجویر نموده دستار و دویته داد و راعم را طلب داشته دران مجمع مخاطب ساخته باطهار نصب دهد و هری پرداخته گفت که ددانچه فضاء آسمانی به امضا رفته بود شدیدی شد اکنون به استمال رعایا و درایا داید کوشید راعم بدر نه صادق دلدیان دستار و دویته به دهد و هری داد و او به تمسبب مهمام اشتعال ورزید * * مطومه *

مثل آدمی بس نادان مثل مورچه اسب در میدان

آن یکی کسته زیر پای دواب وان دگر دانه می برد به شتاب

اراجا که او کم طرف واقع شده بود و کمند حوصله اش از مدارج علما کوتاهی می نمود در دو روزه حکومت به تعیر سلوک و دد معاشی خود را متعیر صاحب که طبایع دکهمیان هم متعیر گشتند تا دیگران چه رسد و راگهو مقتول در مدب ده ماه بیاب بخوش خلقی و حسن سلوک نوعی سر برد که به دیکوئی یاد می نمایند و او سراوار ستایش بوده * * بیب *

مهرن کس نه بیک فرحامی بهتر از زندگی ددانمی

بالحمله سدهو رام که از بلده بر آمد عدد الله نار گیر شنگیر نموده بر سایدن مشتلو قدم سعی به کهدنایب بهاد و مومن حان را از ماحرا واقع صاحب و او فوحی را ترتیب داده به با شلیعی محمد رمان حان ولد فدائ الدین حان و برج لعل تعیین کرد که باتفاق سدهو رام باصرام مهم پردازد و آنها تا فسنه دولقه آمده دنانر طعیانی رو دیار سائر حرأت پیس قدمی نکرده رجعت بهقری نمودد از استماع این خبر و حسب اثر دکهمیان را دل از جای رف و نه صواب دید خبر اندیسان جوان مرد حان را به معاونت خوانده نوشتند و در حفاظت و حراست حصار متوجه شده دروب را مردم کاری سپردد و سیو کرام نائب داماحی گایکوار با همراهیان خویش و جمعی از نو نگه داشت سپاه بی روزگار گجرات متصل دوواره سارنگ پور فرود آمد و (۱) الک آن صلح را خبردار گشت * * بیب *

خروس حرسهای روئین رنان نرون برد حواف از سر پاسان

(۱) الک بفتح اول نرون بلنگ بمعنی بنده و دیوار است ۱۲ برهان *

که خلاص حواهم صاحب اگرچه آنها را اراده نوع دیگر بحاطر نبود چون نگاه و حلول که هر کسی بجائی و شعلی رفته بود سوای چندی از پندتان دیگری بدظر بیامد و صا اشاره کرده که فرصت را از دست مده و قدر گف که مقدمه الفتح همین است که ناگاه محمد لعل سدان بخرج را بر سدفه راگهو آشنا ساخت که بر رو در افتاد نه همان چانکی که سر بخرج بر بیامد نه شمشیر خونریز کارش را تمام کرد و عدد الله نار گیر بدر شمشیری حواله دهد و هری نمود کارگر بیامد و نه سرعت تمام حودها را ناسپان رسانیده دونه دروازه حان پور بتاحتن در آوردند چون برق شمشیرهای آخته و گرد اسپان تاخته را دربان مشاهده نمود در بر روی شان سب و نه ممایع پدش آمد بر دسب انوپ رام پسر سندهو رام مجروح گشت در را کسوده بدر رفتند و راه موصع دهبوره را جستند و آواره قتل راگهو در شهر افتاد جمعی از همراهیان سندهو رام که ازین معامله آگهی نه داشتند در صدد بر آمدن بودند از وفوف ماحرا حلو کشیده متعرق گشتند و هر کسی نه کج عایب حفا در آمد راگهو شنکر کوتوال که در حانه اش بود از وفوف این واقعه دلا توقف حود را نه راقم رساند و ساحت را طاهر ساخته نه سداشیدو دامودر که سرفوج بود و از پس بر آمدن سلیم در و ناق او فرود آمده و سیوکرام نائب داماحی گایکوار رویداد را گفته فرستاد اراکها که دکهمیان را اندیشه و گمان بود که هرگاه مصدر این امر شده اند گروهی را نا حود یار و مددگار ساخته باشند شاید از طرفی هفگامه بر حیرد و حنگ در گیرد از سایه خویش هراسان گشته دروازه قلعه ارک را بر روی آشنا و بیگانه بستند و سداشیدو دامودر و سیوکرام نا همراهیان حودها رسیده پیش دروازه بدر صف کشیده ایستادند راگهو شنکر که پیش راقم بود پس از اطلاع استعداد فوج و حصول اطمینان قلب گف نا میدان پیش چمتوئه کوتوالی همراهی نماید ناالصورة رفته رسانید چون صدائی و ندائی از گوشه و کنار بر بیامد و کسی هم نبود که مصدر کاری تواند شد نه اندیشه بی اعتدالی احاصره و او ناش که فرصت دانسته در شهر دسب اندازی نماید مدادی بر آمد کسان راگهو مقتول ملک گلاب را غلب و ناعف ریختن خون او دانسته نه قتل

کشته شدن راگه و نایب صوبه بر دست محمد لعل روھیلہ و باقی سوانحیات آن سال

چون ار ابتدای حکومت پيسوا نالاجی راو درین دیار کافہ رعایا و عامہ درایا
از گرفتاری دار و گربور و مصادره و راسته نه فراغ نال نه کسب و بیسه نه کسادہ
پیسائی که بمنازل حد و قلوب و تالیف صنائع مرقوب احدی نه گمان ررداری یا
امر دیگر متعص و مانع احوال و مشتت خاطر عائب و حاضر و محصور ایدا
و اصرار و کسی را ناکسی سروکار نبود -
* یب *

بہست آنجا که آرازی نه باشد کسی را ناکسی کاری نباشد
نه امید تدارک خسارتہای گزشتہ و حرقتصاہبای ماضیہ کہ از بی مروتان حقا
پیسہ کسدہ بودند ہر یک بقدر حال و توسعہ و نقص و وام در حرف و تحارب
افروڈہ اشتعال ورزیدند و کسایکہ از او دید بیدادی حکام حلالی وطن گزیدہ رفتہ
بودند بمکر اصلی و مسقط راس رجوع کردند چہ مسہور اسب کہ ملک نا کھر
و انصاف جمع می تواند سد و نا اسلام و ظلم نہ - نالحملہ یک گونه رونقی
و نہای در بلڈہ پدید آمد اراجا کہ گردش فلک کج رفتار و احتلال اوصاع روزگار
در ہر شہر و دیار اقالیم سنعہ رو دادہ و نلیہ حرانی عامی در عالم افتادہ و ہر فردی
از افراد نہ حال خود در مادہ مستریانی کہ در ایام سالعہ از اوصی بلاد ہندوستان
و روم و شام و عرب و فرنگ بجهت انتیاع انواع اقمشہ و اقسام امتعہ گجراتی
کہ در آفاق طاق و نا نام و نشان اسب می آمدند و مدلعہای حظیر را بیع
و شرامی شد رو نہ کمی فاحش بہادہ و بصاعب شان چون کالای دد بربس
حدادودان مادہ از کسادی بازار و معدان خریدار در ہر راستہ و بازار دکان بدکان
لب نہ شکوہ و شکایب کسودہ نہ تدکار و تکرار آن پرداختند و ار شکر مدعم حقیقی
کہ از گرفتاری مصادر و دادن بیورہ و رھانیدہ و در عہد امن و امان در حاملان
بشادہ عافل و داهل گشتند *

* یب *

در ہمہ حال شکر باید کرد کہ معادا ازین نثر گرد

* و طعه *

مدار یزد خود از هیچ کس دریغ و نگو اگرچه از طرف مستمع بود تقصیر
 سحاب و طره ناران ر کوه و ده گروف اگرچه در دل حارا می کدد تا بید
 اراجا که مسیب الله غالب آمد مومن حان میر شمس الدین نامی که از و دیدم
 در رفعت او بود و سانس نامر بخشی گری می برد احب در باطن نا او تمهیدی
 دسته متعاضی مرسومات صاحب و در طاهر بکلیک زرگری کار را نه حسود
 ساید و او اظهار رنجیدگی برای نمود و معطله کرده اراجا بر آمد و ناحمد آباد
 در آمد و نه دریاب اوصاع و احوال بلده و تحدید عهد و پیمان که نا سندهو رام
 و محمد لعل و گنگاحات که متکفل و متعهد الصرام این امر شده بر دمه خودها
 گرفته و حدد هزار روپیه حب حرج مردم همراهیان آنها واصل گشته پیس حور
 نموده بودند پرداخت و نه دعوت دیگران اشتعال داشت که از آمدن دس را گهو
 نا حدر گسب چون ناو رسیده که از رفعتی و دیدم مومن حان اسب تو همی
 دخاطرس گدسب طلبد داشته یسدد که مقصود ازین آمدن حدسب و مطلوب
 و مدعایب درین بلده کیسب او رنجیدگی خود را دسب آویر نهاده صاحب
 ناور نکرده از شهر بیرون فرستاد و سید هئی نام قصداتی پتلاد که از جانب مومن
 حان در بلده آمده در پرده حفا تا تعاق بهائی چند نامی صراف پینسه سرانجام
 حرج کم و بیش نموده داعی سناه سی روزگار بود نه سعایب بعضی گرفتار آمده
 محدوس گسب - زین العادین نامی و صند کری که دبائر عدم موافق هریا رام
 و حدر از آنجا دز تیه سرگردانی آواره دسب نا کامی میگردد دریاب عرم مومن
 حان نموده اراجا که گفته اند دشمن دشمن دوست این کس اسب آمده بدر
 پیوست و نه خواندید و معرب او شد در اب وجه حرج برسم علی الحسب نه
 محمد هاشم عرف آندا و حاندار عرف جانمو برادرش مصدقایی مصدق کبی روانه
 سد که مردم را مزاحم آورده دران علع شکامه آوا سودد و دوس بر آواره بوده
 شکامه کار رسیده ملحق کردند و آنها بدان امر پرداختند سندهو رام کولیان مومع
 و ... در ده خانه ده کده می بلده جامع اسب به فرستادن سب و سائل طمع

و حاشا که این نایب سر شریف مقدمه نجاتی که حوادث بروز و اوشق نایب
 احادیث نموده تا متعلقان بدو حواله مت مومن حلی که پیروند و بندند و اندیشه
 نیست از این شایسته مقصود مقرر اند و در عشق نگر مطلوب شب امروز
 مددند بعضی از مرد بدا معراکه دل در اندیش عاقبت پس از د
 حد حوائج و مضامین بعضی در بصیرت را به مثقال زبان سعید به گوش
 - همس گسندد و گفند •
 • نیست •

و شمع که مشروب نبرد کار بی مسورت نکو دلد

هر چند که نایب صوبه بهمنه ظاهر جمعیتی و مویی نیست اما نظرون اقتدا
 نسوا دلیلی راو که دین بر نگر ندانم کامل پیوسته و گوشت اعدائش به مدد ملی
 تلور شده نایب و انبیا که احمد آزاد به اندک همی و کمتر فریمی معوج
 گس از حکمران دست رد در حوادث بروز مددا •
 • نیست •

حرف بهل سبب بعضی در دعد مدوا سببانی

بها که ملک تادور بروج دیگ حسی گسند و فصلی آمدنی در دیگر به امضا
 سده بود آتی به ناسد •
 • نیست •

انها که صا حمله تادور رند کس بتواند که آب دند رند

او که فریاد و سده همس ملک بود بصیرت دلیلی معق و درین موافق
 سر داد و گس •
 • نیست •

بصیرت همه تمام حورون و دلیلی است

به بعضی مرد سببانی حورون و برین

در همس از که حورون حدال سده و اندیشه تادوری از مویی مددا سده بود
 ب و همس از که اندیشه و سبب و حورون احلاس و سرب و
 حورون آمد است است حورون و گلهتیه ولو تا دوج سببانی در مدد فرمود
 حورون تا گس از حورون مرد حلی ملک از دواج نموده و دین مدد از حورون
 و حورون سده - سوار ف گسند و دوج و دلیلی از دلیلی کلام سببانی
 • نیست •

ترمیم نموده بمصمون بیر معطله ماند بیوت آنا و اجداد و اعمام حوان مرد خن که بسب عدم حمر گیری و سکهای جماعه مرهقه که درین صدمه بعضی حرات گشت چوب و عمله اش را آنها بردند و فراریکه در فرار نامه درج نا رگهناته راو درسب نموده بود رایل گردید اکنون حمیع خانههای او را که چندنی نه صورت حرانه ماده جماعه مرهقه دشته و حوب و تخته را بجای هیرم بمصرف می رسانند و می مروشد بالکمله مومن حان متصدی بددر کهنایف را که انتراع حکومت ار دسب دکهیدیان مدبتر بود ار استماع رحنه پیری حصار بلده استواری دیوار عرم و کساد اندیشه خود تصور نموده نا رار داران و مشیران شب و روز محفل کنگس و تدبیر کار می آراس - * مصرع *

بهان کی ماند آن رازی کرو سارد محفلها

ورفته رفته و گفته گفته این مقال در فیل و فال در آمده ریان رد حاصل و عام گشت و ار حمر واحد تجارز کرده نه حد تواثر انجامید و این هوا ار پس پرده مقام نه مقام ار هر گوشه رنگی و ار هر شعبه آواره نگوش راگهو نائب صوبه رسید و او تدارک و تدبیر ساز رفع آهنگ مخالف قانون فکرت راسب کرد و سر نه دایره اندیشه در آورد و بدرگاه صدا و مسا نگرد حصار سیر معبر نمود درین بین سلیم حماعدار عرب که ار برد دهوماحی بر طرف شده بلده آمده چندنی توفف ورزید بمنابر امری که نه دهولقه رفته بود آبد و در بیرون دروازه حمال پور رسیده احارت در آمدن بخانه خویش که در ایام حکومت حوان مرد حان نا در برج سنگی مرتفع ساخته و متعلقاتش در آنجا بودند در حواس نمود چون ار بددر کهنایف احدار متوحش می رسید راگهو ار راه حرم و احتیاط بودن او را درین وقت در بلده مدلس ندانسته پاسم داد که او چندنی در بیرونات سر برد سمورام و محمد لعل و گنگاحات باتفاق شاه عدد الرراق که جماعه دکهیدیان اعتقادی نا دارند نه شعاع سلیم برد راگهو رفتند و او پلس خاطرها را مرعی داشته گفت که در خانه او که متصل بدروازه حمال پور است نباشد و در بلده بجای دیگر اقامت گیرد اگر حواسش بودن مکان خود معطور اسب بروج را مدهم ساز والا اعل

برول نارن شدید و شکست و ریخت بهم رسانیدن حصار شهریده احمد آباد و آشکارا شدن ارادهٔ مومن حان در گرفتن بلده و احراج دکمپیان

مقدمت بر این کتاب در این مدخل بدین اطلالی حیات برودت حد
 این سوزان معانی در این کتاب که حقیقی برین امروزه شده بود و شکست
 این بدان در مدانی تراغ برین موسم حسن آانی درین دل امیر جهان
 و جهان بخت بخت بختی درین از حد اندال بخاور کرده از سر انداز
 و در گذشت در بخت در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده

در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده

در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده

در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده
 در این کتاب در این کتاب در حد امراطیورست تواند بدین اکت آینه الی زاننده

و کمین و فب بسته سب رنده داری دمود اراجا که پاسدان فرار برج و ناره
ماندد انجم آرایان نام میزوره تمام جسم گشته ده پایان می نگریستند مترصدان را
اتفاق سر بالا دمودن ده سد *

چو صبح در برگردون کسید خلعت دور جهان کشاد راج یرده شب دیجور
شب دسیدان انصرام این مهم را در شب آیدده گراشته بعزم استراحت رو
نه حیمه گاه دهاده بر ستر مقام عنوددد سیاجی ولد داماحی گایکوار که در بروده
استقامت داشت ار اراده و رسیدن مومن حان واقف گشته ناحمیع موحودنی
مسارعت نموده فریب یکپاس و بیم از رور بر آمده بی حدرا نه که احدی را
گمان نمی روف ناگهان تاران *

در آمد بدان وادی فتنه حیر باهنگ جنگ و قصد ستیر

حمعی ار لشکریان که ار روی حرم و احتیاط بدرون دائره جا داشتند ار مشاهده
سیدن حریف بی آنکه تشخیص کم و کیف حمیع نمایند متزلزل شده برهم
حوردد و اکثر بیدالن را عدان استقامت و اختیار ار دسب روف و نه صوف
کهنایب حلو گردایدده تا در آمدن آجا بار نه کسیددد طرف نانی ار دریاب
پا لعرش آدپا قدم حرأت پیش دهاده حمعی یکه تاران بار گیر دلیرانه بارگی
بر انگخته در اردو بارار در آمده نعلنگ کوه یراق برد و حوردد پرداختد مومن
حان که سر بنالین دهاده را فد بود ار سور و عوعالی داروگیر و نده و دستان افاده
دموده ار ملحرا واقف گشته نا گروهی که حاضر بودند چانک دستی نگار درده
سرواه مخالف گرو -

* بیب *

رب ضرورت چو نمادد گیر دسب نگیرد سر شمسیر تیر

دربین بین حمعی دیگر بدو پیوسته نه مدافعه پرداختد و چندی ار احل گرفتگان
که پانی حدود نگورستان در آمده بودند برحاک هلاک نموده اسب ویران
کریتمد سیاحی گایکوار که در مدد تاحتی در آمد ار رسیدن گوئم توپ که فتیله ندد
ود سده بدو اسب کرد اراجا که ناشوردمه ولیل رسیدد بود عدنی تاب سده
بار گشت و مومن حان مسج عزم حوردد نموده نده را بار کردده نه کهنایب روف *

اجل نگر و گانی عمل نهاده چنانچه تهی دسب و پا در عالم وجود گراسته بودند
رفتند * بیت *

هر که آمد عمارت نو صاحب روم و مدول بدیگری پرداخت
ورنه نافی مانده بدان شب محتاج و پریشان و آن عمارات حالی را مکنه
ناهی^(۱) چون کسکول گدایان بی چیر و سان کلدی بی بویان وحش حیر
بدان رصابت و متانت شسک و ریختی که بدان راه ندافته بود مانند چعد
و نوم ویرانه دران کاشانه سر می بردند از نا بخردی یکی از سکنه ستاره سوخته
آنجا که آتش را کسته و احگر را گراشته در حالی را فعل رده بر آمده بود آن
جدوه افروخته گش و ناگهانی التهاب یاب و از وریدن ناد حادثه رانه کشید
و آب همسایه نه هم سایه رسید که هر شعله اش در تفسیر نار الله الموده نا رانیه
همران و نایره اش در تقریر علیهم نار مؤصده نا مالک دورح هم بیان هر احگرش
حشک و تر را لا تقی و لا تدر میگفت و از هر شررش کالقصر کانه حمالة صغر
آشکار میگفت *

آتشی را که سوخت حلقی ازان حرنه کشتن علاج فاقوان کرد
ارابکا که مرغ نگاه را پرو بال سوخته می گشت و طائر اندیشه محص خیال
کتاب می سد *

جهان آتشی شد بر افروخته که مرغ نگه اندران سوخته
هر چند بدان اطعای آن نآب یاری تدبیر سعی و کوشش نه عمل آوردند چون
اراده الله نمود سودی نداد و تمامی محله که چندین خانه متعدده مسکونه
و غیر مسکونه بود سوخته مانند کوره احمر پران یدید آمده خاکستر گشت و عالیها
ساحلها نموداری نمود *

هر آنس که دسب قصار فروخت همه فکر و تدبیر ما را بسوخت
و بدان مرصوص از پا در آمده بر روی یکدیگر علطید و تا روزی چند از شدت حدت
در گرد و پیش متنفسی نفس سرد بخود نمی توانست کشید پس از فرو

(۱) ناهی بپر عمارت حالی را گویند ۱۲

پس آمده یزعمال می سپردند تا موضع اندد موکری رفته معاودت نمود و رجه متشخصه بموجب افساط و میعاد به معرض ایصال رساندد ازانجا که از چندی اکثر تجارت پیسگان بددر سورت و کهندایب امتعه و اعمشۀ نازرگانی را در قصهٔ حموسر نراۀ کستی آورده به سودا و معامله می پرداختند و کفایب تامی از برای آنها در اخراجات عُسور که درانجا از قدیم معمول بدسب و به صیغهٔ را هرداری بطریق معاطع چبری معرر اسب داشت و حدودت این معنی موجب کمی فاحس حاصل بددر کهندایب شده بود و هم از مدتی ررداری ناوارتن مراف تجارت پیشه که درانجا سکما گرفته و نائی و ناعب این امر بود در نظر آورده درین وقت که گکیس آیا فوجدار حموسر که از حمله متکفلان هنگامه آرائی بگودب زار بود به پیونده شتافته و آن حا از وجود جمعیتی که بممانعب پردازد حالی بود طالم حالیه سردار کولیان موضع دهبوان را به طمع تاحب و عارب نا خود متعلق صاحب و آن گروه شعاوت پژوه که پیوسته خواهان و حویای چمپین امردد سَارب عارت را شنیدند انگش فدل بردیدهٔ مدب نهادند - * بیب *

شنیدند عارت چونر ناو پیر همه سنده کردند آماج تیر

مومن حان نا فوج آراسته از سوار و پیاده کولیان را که از طریق و معبر واقع بودند پیش انداخته راهی گشت و چون فضای آسمانی رسیده حانۀ نا وارتن را که مطمح نظرش بود و او بمجرد استماع رسیدن فوج نا جمعی از دکهبیان که درانجا بودند فرار نموده بددر رفته ها له وار فدل نمود و اثاث الدیب را بتصرف در آورد و در پلمج روره توقف نقد و حدس آنچه توانست نار بردار از کهندایب طلب داشته روانه کرد و مرقهٔ سناه و کولیان دسب عارت بمساکن و بیوتات آنجا کشادند مال معب و دل بیرحم را ی رسیدن بداشت و بدسب آویر بدرقه عارنهای حدس معروته به دفعات به مکمل خود رسانیدند و بدسب اکثر سپاه پیرایهٔ طلا و نقرهٔ رناب امتاد که عتمول سدد درین بین محمد هاسم نا محمد رضا بردارش که درمیان کالم اقامت داسب و ازانجا فریب بود حذر دروعی را که شنیده بودند حیر سگالی بکار برده آمده ظاهر ساختند که فوج مرهته نارادهٔ این طرف در او کلیسر

دائی و خود می بیند و مدخلی ا حالی ا حلال اعده و موحدا تحت و از
 ثبت بلده نوج مدانشو دامور که به شعراعی بهکویت زار آمده بود حواب
 حالات شتیرا آزموده دیده - مشاع

شعده کی بود میند دنده

حس مت تحت پاته بند ج تقاضای سده ا حرة خو کس و بند
 مشاع روح و انماحت مومع بهجم منعله لمسی و سده دظلی مرمب انجا
 ا به افقه او داد و از عمج بهنی سنی مدانی ندانی نگوشش دسد
 حانس سار کردند و دادند نصب آری بند کهر که از مدیم الايام از مدله
 سلفه بعلق بند کهدلیت و ثبت منصفی برانجا می دسد و از حقش بند
 اط و مدبط سده حلی ملی منصف و درین ایام ن تحت کسل پیسوا ن آمده
 مد با خود صمم داده حدت و آیه ها انصب آرده انراهم ملی حلی ا
 نمود و حرف به ادلیت گراشته معاودت نمود و دسی از عده ها که سده
 حدی به طویل نسکس گرفته به کهدلیت آمد و معتمد و ملن حان د
 ا به سنی حلی روح اول نسکس انامدای روح از سوله و دنده به سب
 ا ا کانه را نصب نمود آنها بدان صوف به سب به سب مداح
 ا به دنده و ا دایان روح آ ده به ن حاک و دلیت نسکس مدول آمده
 به سب و به نصب مد و به مدله خود عده دند و مدب ن مد که به مدای ا

گش و یکی را از طرف خود جهت ایصال آن برآمدنی محال و میعادى ده قرار گرفته بود گراشته ناهمدآباد آمد و بهگوب راو نائنان را در بندر نصب نموده بموضع نا پاد شتاب و فرقه سپاه متقاضى طلب و مرسومات خود شدند چون عهده برآنى داشت نه سارش بعضى خود را در پناه فلعه کسید و در بروى غیر بسته گف و شدید انصال سپاه در پیش کرد بعضى را ندان کم و بیش نقد و گاو حر راضى ساخته مدخ الوصول گروم سدهورام و محمد لعل و عدد الله ربرى حماعه دار عرب با وجود تخفیف مدلى که از آنها برآمد تلخواه بر نکوحى و وجه متعده مقرر نوشته داد و خود را احلاص ساخته نه یوه رفت تلخواه داران بعد انقضای میعاد نا نکوحى تقاضا در پیش نمود و از کهنایف دامى برسیده نه سختى و درشتى کار را رسانیده گرفتند و نکوحى هر چند بنابر ایصال زره مومن خان بیستر نوشت کمتر پاسخ آمد و نه لیب و لعل امروز و فردا یرد احب ثابى الحال بهکاریداس نام نویسنده نوکر خود را در طاهره استمال و عذر خواهى برسیدن زر و وعده رسانیدن در اندک فرصتى و در ضمن جهت دریافت کمیع حمعپ اوصاع و احوال بلده که حیالات دیگر در سرداش فرستاد و آن گددم نمای خو فروش نه چاپلوسى و سالوسى وعده یى وروعى پرداخته هیرم تری فروخته رب *

شتافتن مومن خان به گه و گهه و به تصرف در آوردن

آنجا و تعیین ساختن فوج بسرکردگی محمد

زمان خان به صوب سورهنه و آمدن خود

بتاخت مواضعات پتلاد و رفتن به

جمو سرو غارت نمودن آن جا

ازان حا که مومن خان درى شدنامه آرانی نه نکهداس سپاه ریاده

از انداره بطر برحط آبر و مکان پرداخته مدلى طلب آنها نا رب وعده

به سری بت او بدگر فرستادن کومک نوشت و او تکوچی نامی مدا کلر سداشدو
 دامود ا ناچار عد سوار و جمعی از سواران گجراتی منعنه نوله را بدن
 که مامور ساحت و حسب الطلب بهگونت راو سندو رام و محمد لعل
 ناحصنت شایسته به مار داد توکری رفته ملحق گشتند بهگونت راو که بحسب
 ظاهر فوجی آماده دند به سواد بدگر کهندات آمده سر به شوش و فساد
 برداشت و دست نظارل داز ساحنه برگنه حوراسی را در دست ضبط نمود و به
 سجنس و تحصیل محصلان گماشت موس حل نفر فوجی را از مدیم و حدید
 که بدیقت اراده از معد و آماده داشت به مدافعه و مقابله معنی فرموده و معانی
 بدعاب جنگ بود و بغلک بدل آمد گلشی ازین طرف و ازین سوعله رو می
 نمود دپس بن نوشته طلب رگهفته راو به سری بت راو به رسد و او نسیم شهر
 معر را گهونام از همراهان خود را به نبات بلده مقرر ساحنه روانه شد . تب .
 دحی که شد کده از حلی خویش به بند در انجا دگر بنای خویش
 و همدل اول واقع ناگریر احوی فسم علی که از حدیدی از بند کهندات
 نا معقلی به احمد آباد آمده بود چهارم دهم شهر عد و داد و داع دگر بر
 داعهای سابق سوخت . داعی .

فرید : دسب ملک بی نداد هرگر گره بسنه کس ا نه کساد

هجا که دلی دند که داعی دلد مد داع دگر بر سر آن داع نهاد

بالحمله بس از روانگی سری بت راو نامدب دو ماه دگر بهگونت راو به زد و
 حورن دست نائی زد و مدلی طلب سناه نالا م و پیشرو کلر بدظرش
 د نماند از طرفین بن مصالحه در داده مدلی کانی سندو رام و محمد لعل
 که مره بعد احوی آمد و رفت و گفت و شنید نمودند قرار پتیب که آنده از
 محصور نمنه و محلات دگر از حصه مرهده دپس انام هنگامه به بصرف موسی
 حل د آمده باشد مسدود سزد و ده فرا و بیه نالقطع بدن صده معنی دتب
 و نایه قتل و حدال اطعا برنومت حورن نالعمل زر نقد و حودی نداشت
 تکوچی مدار که سداشدو دامود نظر بر رفع مائنه وجه مقیه را کعدل و منعهد

کروهی بهروچ رسید حدر علنه حامد بیگ و معطل گشتن بولن را شدیده رحمت
 مهقری نموده بر گشت حامد بیگ مایعرف و اندوخته های عدد الله بیگ را
 که در فرد بولن و توانعاش بود نصب در آورده او را بطریق نظرند نگاهداشت
 و استقلال و استعداد تمام بی معایب و شرک غیر در امر حکومت مستقل
 گشت و بولکلای دربار جهان مدار مهم ساری نموده منصوب و خطاب بیگ نام
 حان بهادر و سدد درگاهی فوجداری بهروچ نظام خود حاصل نمود و مکهو بیگ
 را که مصدر حرأت شده بود جمعی را برو گماشت که بهانه نموده بیرون برده
 نه قتل آوردند و تنش را در رود برندا عرق کردند و العهده علی الراوی همدران
 اوان عربهای حفس انیشم که از بندر سورت ناحمدآناد می آمد و گذر بهروچ را
 گراشته راهی گشتند گرفته نگاهداشت و مورد تقصیر ساخته مدعی بصیغه
 مصادره گرفت *

هنگامه آرائی بهگونت راو مکاس دار بندر کهنابایت

با مومن خان و روانه شدن سری پت

راو حسب الطلب رگهناتمه راو

سابقا رهائی یافتن بهگوب راو مکا سدار بندر کهنابایت رم رده کلک بدایع
 سلک گشته جدیدیکه او در فلنچه موضع داپاد معموله چوراسی کهنابایت افامب
 گریده نائنان خود را در محالات تعیین ساخته بقرار بالمصافحه حاصلات را میگرو
 چون سنکراچی و دیگران که کفیل و متعهد حرکت بیجا و هنگامه آرائی او شده
 بودند روانه پونه گشتند در سال هزار و صد و شصت و نه بگهوت راو را عرق
 حمیم بحرکت در آمد و دسب غیرت گردان گیر گشت در صدد تدارک
 مافات و آوردن آب رفته آنروی ریخته بچو در آمده نه نگاهداشت جماعداران
 عرب و روهیله پیداحب همدران اوان سدائو دامورد با جمعیت هزار سوار
 و پیاده با سه رنجیر میل که سر فوجی احمدآناد از پونه تعیین شده بود بلده رسید
 در حابهای حوال مرد حان و آنا و احداد و اقربای او برود آمد بهگوب راو

که بدستور علام علی ننگ نه دانت حسن علی نوب و وفق مهات بردارد
و گفت و شدد در میان آورد حامد ننگ را که بهر قسم نای خود فام کرس
مدنظر بود نه بدنه صالح نمود

• مصرع •

زمانه نابونه سازد تو با زمانه ساز

و فائز بخش و عدایت بخش و جمعی از مسئولین خود را از بندر سور
طلب داشته حدسی برفق و مدبرا نه کچ دارو مریر زمانه سازی کرده مستقل شد
و در صدد بر آوردن کسانیکه با خود متعالف می دانست در آمده نه بدیج
بر طرف ساخت و اعوان و انصار موافق جمع کرد محمد هاشم را که سر
و سرگزده اهل خلاف نصو کرد در رحمت فرمود و او را برادر و متعلق
نه مدلی نام تعلقه رمل زمندا کولی که با او یک گونه ربط احلاص بهم رسانده بود و از
بهرح تعلقه درلده کویه راع است رده امانت گردید بولی از مساعده این امور
بر مال کار حوس اندیشه مدد گردیده در تدبیر علاج راعه فعل از وقوع درآمد و با
خود در اهدام ضرر خود حامد ننگ حمله اندوری مختصر ساخت • نیت •

سرور از ملک نابرس است من ملک را فنده پیرا من است

مکبو ننگ نامی از اقربلی عند الله ننگ که از حدسی در کعبه معظمه و مدینه
طیبه زان الله شریها و معظمها متعارر آن مقام منبر که بود و نوب انام معاود
کرده آمده او را با مدداری و تطمع امر دانت با خود هم دانستن ساخت اتفاقا
برزی سر حامد ننگ هنگامه هولی نازی آراسته بود نعلت ربحتی رنگ بر او از
خاند آمده نه زحم شمشیر او را متعرج کرد و حامد ننگ که در از اطوار و اقوال
بولی بر قصدش آگاهی داشت از او که اعوان و انصار موافق گرد و پیش خود
فراهم دید ازاده کونه ساحن دست بولی که سر خود سریش می خرید نمود و که
نه ملازعت و مرچال و حدک انعامد بولی محمد هاشم را که در مدلی نام بود
از وقوع راعه آگاه ساخته نوشت که جمعی از کولیل را بطریق معاودت با خود گرفته
زرد نرسد و از ظهور ان لطیفه عینی را اوج نر بحت و اسل و حصص کوکب
نعت و زوال دانسته بر حلاج استعجال کولیل را همراه گرفته در راه آورده بود و

ساحب سید محمد عید روسی درین باب نه نائب خود نوش و او جماعه عرب را که در اینجا نوکر بودند طلب داشته سر حقه راز سر بسته باز کرد چون مدعی طلب آنها بالا رفته بود بشرط ادای آن ارشاد مرشد سمعنا و اطعنا گفته نالراس و العین و زمان پریر گستند -

هم درویش چو همره شود حواجه ر اسرار دل آگه شود
حامد بیگ این مژده را شنیده کورت دوم تن تنها بهان از چشم اعیار هنگام شب تار ناندرون حصار بهروچ رسیده دحیل وار در حاقه عید روسی شسب و طرف بانی نا حمر گسته حر و ناریش بحرک آمد فوحی را نه گرو و گرش تعیین صاحب عربان بطاهر بناسر پاس حرمت حاقه نه ممانع برخاستند و او نه پش گرمی اعراب پای مردمی و مردانگی مسرد جماعه دیگر که از سابق با او موافق شده بودند پیوستند و آتش جنگ تیر و تعیگ در گرو و تا سه شنبه روز افروخته گشت و چندی از طرفین کشته و حسته شدند حامد بیگ علیه نموده خود را تا مکان حاکم حسین رسانید درین صمن مصلحان حیراندیس نه میانجی کاری و رفع فتنه و فساد و دم سعی بیش نهاده نه صلح و صفا پیس آمدند و آب یاری گفتار آنداز اطعمای نایره نمودند و نه ادله ناره و دراهین و اطعه مدلل و مبرهن ساخته گفتند که حامد بیگ نبیره عدد الله بیگ اسب و از یک سلسله درین حر و زمان که مرهته همه حا مسلط گسته مگر این پسته که فصل حق شامل اسب نتوانست تصرف نمود مصون و محروس مانده مبادا حکومت خود سالی که همور نوی شیراز دهاندس ی آید بطرکم دیده و دفاع خانگی را که حرانی متصور اسب اگر نوع دیگر اندیشد تا چه از پس پرده عیب در عالم سهود ظهور کند حامد بیگ که صاحب داعیه و حرأت و نالارث و الاستحقاق شایان این کار اسب اگر مستقل و مواضع باشد مصایقه ندارد اگرچه کسایکه عقل سن کامل بود تصدیق این قول نموده مستحسن سمردند اما بولن ناعوامی حر و ناقص سر فرود نمی آرد تا آنکه تیر تفک ناما جگاه محل سرا رسیدن گرو و از اتغنی مردم بدان طرف هراسیده نه اکراه تن مصالحه در داد و قرار یاب

و علام علی سرافقکار بر انداخته مراجعت نموده نه حدودی ساحل پیوست
 و امر بکشت بندو بفرست و مصداق فصل الله المعاهدین علی العادین
 بعلوم ظهور پیوست و معتمد هاشم مرجع گسسه تا متعلق از بهر چ بر آمد
 حین روزی باز گشت بندر سوات صوری نداشت نه کهدایت آمده بود مومر
 حلی منصبی آنجا تا برادرش نوکر گردید و چندینک گرش بندر امری بولی
 آنها را طلب داشت حامد نگ که بے بدل معصود نه سورت سند نظر بر مدلت
 و ضمانت حاصل بهروج که نه جنگ و نزاع بدست آوردنش امکل نبود طرح
 سازش تا بهگوان منوسل حمانه مرهده که از حدنی متعلق خود را در کف
 حمایت و نه آن مکل داشت و تا بعضی از مصداتین انداخته نه بددل
 هفت و لیس در برده حقا که کسی او را بشناسد در آمده منواری گردید و در
 بندر بهم رسانند اعلوی و انصار و خروج اشعل و وزید و اس رز سر سده بهده
 کل کل برمه افتاد و برده از رح کر برداشته شد بولی پی نگانش بود و جمعی
 ا نه کوتی و نسو لو بعن فرمود حامد نگ که هنوز اقتداری و نمکی دست
 بهم نداده بود لحدراز را قزم دانسته بخانه بهگوان رمت و او واسطه شده بدرون کرد
 باز دیگر بدان صورت نه سورت بر گشت و پیوسته در اندیشه و حال روزگار
 مکرار اند تا آنکه رفته رفته هنگام وزیدن نسیم عطر شمیم انسام از هلم مرادات
 نه آمد و شکوفه گل بختش شگفته حدلی گردید *

بخت گر حدلی بود سدلان بددلان شکست

بخت گر گرپان بود باگوده دندل شکست

و پیر حرد علی بدتری بدشش داده حصر واز هانی طریقی که بمدرل مطلوب
 ساند و بی مقام مقصود بد رهنمون گشت و بدر جاناعه سند معتمد عدد روسی
 ساند سند حد الله صاحب سعاده آنجا را که فلب انشلی جان بشی مرا سند
 احمد عدد روسی که نه بهروج آسوده اند فراست مریده بود و فرقه عرب مرید و معتقد
 اس حاندلی اند ناظم ما بی الصمر و مرکوز حلقه برداخته عقد دل خود را
 کسوده احمد علی مدد نمود و شرط انتاح مدعا ندی بر خود قزم و مستمع

و (۱) دَام مرهفته خطرناک دید مَاهِجَه (۲) عریب را براه بخاری نه شناوری در آورد و نا لوازمه توپ خانه و مصالح جنگی کشتی چند ترتیب داده نادان قصد بصورت بهر روچ بر افراشت و از اراده اش بولن واقف گشته کنگاش مدافعه بمیان آورد و اندیشه هائیران فرار گرفت که سر مقابل بیر و رزق چند مشحون از مردم کابی و آلات و ادوات حربی بحرکت در آمده متوجه نشود تا از ممکن عیبی ناد سرب کشتی کدام یک را بر ساحل بحال رسد و رزق هستی کدام احل گرفته در گرداب بلای بیستی فرو نشیند و بنام محمد هاسم که نائب و مدار کار بود مرغه تاحدائی افگنده تکلیف شد و او نه معلمی خرد دوربین از روی حرم و احتیاط و امور چند داندیشه مریده و قیاس که گفته اند *

دربیا در مباحث بی سماء است اگر خواهی سلامت بر کسار است عذر پیش آورده لکن تقاعد انداح چون وف کار بود بالضرورة علام علی بیگ نامی را که او بیزار اقربای سلسله بیک عالم حان و کوکب بختش بدرجه ارتعاع رسیده بدین کار تحویر نمود و او توکل علی الله بسم الله مجریها و مرسها خوانده سوار گشت و اعلام پردها را کشود و ناد مراد طفر در و ریدن آمد درین صمن عرانیهای طرف دانی نمودار شد و از طریق مراکب حسی را نه حوالن در آورد و ستوران ناد پیمای حطی نمایی یکدیگر تاحتند نائره آتش جنگ توپ و تفنگ بر سطح آب بر افروخت و از دود ناروت آبی از روی دریا بر حاسب تگرگ آتشین ناریدن آغار نموده نا و حیات جمعی را در لجه ممات عرق صاحب و موج طوفان فنا هوش از نقیه السیف سواران آبی می برد از آنجا که هر امر در گرو وف خویش است حامد بیگ پیشرو کار ندیده عدان سکان را معطوف ساخته از چهار موج حوادث بر آمد و براهی که آمده بود برگشت * * بی *

خدا کشتی آنجا که خواهد برد اگر نا خدا حاصه بر تن در

(۱) دَام برورن را م بقیص دد که آن و خوش غیر دریده است ۲ ابرهان *

(۲) مَاهِجَه برورن باعچه سر علمی را گویند که بصورت ماه ساخته باشند یعنی کرد

حدائقه مدنی ذکر یافته با حذر طلب حای کمال ارباب هم رساننده محصل اعتماد
و مذاق اعتبار شد حوی او خود مرد عیاش و مدام نه پیمونی حام مدام از دست
ساتنای گل نام سیم الدام کام مرام را حاشی عشق می حشاند و کفتری معنده
حوش الحای و نعمه سرانی عارت گردش و انال در کمال حس و جمال و مه
طلعتی باعج و دلال •
• نیت •

نهان در گیسوان شان لاله القدر علی از نور او شای مطلع العبر
نراهم آورده پیوسته روح را روحی و دل را روحی می نتهند و نمعی از حدش
گل رحله گد حل بر می داشت و حظی از کامرانی مهوشان می اندوخت •
• نیت •

کسل عیش و معسوق آباد رانام دو معری یاد می داد
مسعول و مسعوف بوده رنق و رفق مهمات مالی و ملکی نه بد اقتدار و نصی
احدتر او سده دلب مطلب کرده بود حس علی سر خود سال خود را
ندامنش انداخته سغارش نموده د گروشت بولی نامی مدحوله عند الله نگ
که بتعلی ما دند حذر طلب حل می شد منکفل مهام و متعهد حفظ مکن
و معام گسته سرانجام مهم سازی نه دکالی دیویر جهل مدا بولی حصول منصب
و حظای نگ عالم حل حبب حس علی ناسد توحیداری بهروج از دیر
حائله شرفه بهر دیوان اعلی نوشته طلب داشت و محمد هاشم نه امر نبات
و نست و کشاد معاملات نه صلاح و صواب دند بولی نه نمشت امور مرجوعه
می برداحت حامد نگ که تدابر عدم موافقت با حذر طلب حای بر آمده
نه دند سوت سر می بود د گروشی عم را مساعدت و مت و فوت نصت خود
دانسته مسئولی و متوسل را که نه وانی سرگردانی هم فرن حرمل و حرانی
مانند نبات العیش مدعی و تراگنده بودند بروس مثال نه گرد حوش
نراهم آورده و جمعی انوکر ساحت و حدی را نه غول کرمک از صف محمد
حال منصدی دند سورت با خود گرفته حرن طُرق برای را تدابر مصاطره (۱۱) دند

تواضعات متعارفی از طرفین پرداختند - راقم را که شامل آنها بود مومن خان هنگام وداع برخصب سکرانجی با خود برد و دو شانه روز در آنجا بوده نه سکرانجی که بر موضع کتهوته معموله یتلاد مقامات داشت پیوسته ناحمد آباد معاودت نمود همدران ایام محمد منور الدین خان صدر صوبه از ممر بیکاری روانه ندر سورت شد و محمد پناه ولد رحیم یاور خان سراول که نعلاب و تهمت درد اوساری گرفتار آمد سری پاپ راو نه قتل رسانید و چندی از گولیان که با بر که بدست افتادند نه دهن توپها بسته پراوید و محمد نانی وطن دار موضع کهریره که از چندی بیمار بود ودیعب حیات سپرد و حیر طلب خان که از انتقال نیک عالم خان برادرش ناصر حکومت بهروچ می پرداخت دامن از گرد هستی بر افشاده متوجه دیار بی گرد و غبار بدستی گردید و در وادی حاموشان اقامت گزید *

عاقبت مدخل ما وادی حاموشان است حالیا علمله در گند افلاک امداد

متصرف گشتن حامد بیگ که آینده بخطاب

نیک نام خان بهادر مخاطب گشته

حصار بهروچ را

حیر طلب خان که از انتقال برادرش فایم مقام گردید روزگاری چند که در محل موعودی نانی داشت ناصر حکومت بهروچ تمکن یافت چون هنگام رحیل در رسید پهلوی ترستراتوانی بهاده صاحب فراش گردید و از استیلائی مرص حسامی آثار و علامات پدید کردن جهان فانی را با خود دریافت و نه هیچ وجهی ازین سفر نا گیر که در پیس آمد هرچند فرصتی و مهلتی را چاره خوگسب سودی نه بخشید *

سکندر که برعالمی حکم داشت در آن دم که میزب عالم گراشت میسر نبودش کرو عالمی ستاندد و مهلت دهندش دمی محمد هاسم که با محمد رضا برادرش و متعلقان از ندر سورت وارد بهروچ گردید.

* سعدی *

و گندش آنا فوحدار حموسر و مقبول آناد و فوحداران دهبوی و نهغدوبه نه
 ناکند اگند و مدعی شدند نوشت که بتعلق نکدنگر بر بندر کهندات فوج کشی نموده
 بلسطلاح محتوسل کمر جهد و لجهاد حست نددند نغران سنگراهی
 سندهرام و مستعد لعل روزنه و حماغه داران دنگرا نوکر نموده باجمعیت مردم
 و حددد رونه کهندات بهاد و فوحداران اطراف و حوادب که ندی نسل ندی
 گشته بودند آمده بدو پیوستند و قرب نه دوازه هزار سوار و پیاده را نهندد کرده
 بدانصارسد و مورحال فایم ساحه کندن نقب و نمن ندمه آغاز نمود و از طرف
 آتش جنگ بوپ و نعلک در گرفته هرروز حرمس هسنی خندی نه سوحب
 مدرفت و قرب سه ماه منوالی ندی و ندره ستری گشت نریس بن مصلحان
 خارج باب صلح شدند خون هنوز رقتش نه رسیده بود سودمند نماند • لب •
 نا در نرسد وعده هرگز که هست سودی ندهد نایع هر باز که هست
 سنگراهی به سری پست او ناث صوبه مره بعد احیی حبت کومک نوشت
 و او دو دعه نه فرستادن سرب و نلوت گزاندده از ندی سوا و پیاده ناعد داشت
 و به دبع الوفت از سروامی نمود خون آمد و شد سعراو از حد اعدال نکارز کرد
 به اندیشه اینکه نانی التحال ندعای عاند حالش نه گردد فوجی از سوار و پیاده
 عرب و هندی و مارله نا دو قرب بوپ نا نغندو هری پیشکر خود ندی که ندی
 کرده راقم را نظر برآنکه با مومندان اهی داد اگر مصالحه فرایند نانی و ناعب
 تواند شد تکلف نموده فوج اعمراو کرد و هم شهر حماسی النابی رخصت
 فرمود خون نه سنگراهی مصلحی گشت انعاماً نه همان روز امر مصالحه نه سلسله
 خدانی نانا بن صراف نعلوت پیسه ساکی حموسر که نه همراهی گندش آنا
 فوج دلو آنها آمده بود و ندی مقدم امن برگند نلاد صوت گرفته و قرار دعه که
 بهکویت راو آینده مرتکب حرکت نجا و مصدر امر فساد نه شود و نه کفالت
 سنگراهی و دیگران این معنی مُسَعَّل کردند موسم حال روز دوم محتوسل را
 بر آورده بهکویت راو را نارج نوشدنی و نالکی اوزا که آورده بود داده ندرین
 فرسناد و مقرر شد که نمانس ملاقات واقع شود روز سو د فصلی سواد معمور
 بندر سنگراهی نا سرداران شدت و مومن حلی نه آمده یکدیگر را دیدند و نه

حلقه انگستری فرا گرفت و او را در گران خواب علف بی خبری مانند تخت خفته بر نام خانه عنوده یامت *

گرفتند در خواب حرگوش شان بدر رمب ناگه سر رهوش شان
 بهگوب راو و گنگادهر نائب و نتمل نویسنده گجراتی نوکر او که نه صدعه
 وکالت می پرداخت و دران روزها که از اراده باطله اش آگهی داشت از کم
 حوصلگی و دون فطرتی سنگش (۱) کم بود پا از انداره خود بیرون نهاده سراً
 و جهرأ زبان یاره گوئی و هرره درائی کساده نه طبر (۲) حکایتی میگفت
 و نه (۳) عمر (۴) لعری می حسست و نه (۵) لمر معمانی حل می نمود و نه هم
 چیستانی می پرسید و نه رمرگاهی شرح اشارات حواده شماتت کنان وعده
 نوعید می داد و نه طعن سنان زبان چنان حاصران را می رنجاید دستگیر نمود -

* بیت *

حراحتی که نه تیغ ران رسد نه دلی نه هیج مرهم راحب نکو نخواهد شد
 و اثاث الیب را نه عارت داد و در مکان حاکم نسین آورده محسوس ساحب
 و چاهی که برای دیگری می کدد فضا او را افکند *

پرار مهر و کین اسب چرخ کهن گهب سر کشد گه بر آرد ر بن
 موسن حان محصول چهارات و مالوحدات پرگنه را بلا شرک عیر قبص نموده
 حمعی از سوار و پیاده نو نگهداشت کرد و برج و نازه را استحکام داده دسب
 سلیم جماعدار عرف این ماجرا را شنیده عدان عریب پیچده نه دولقه آمد و نا
 دهوماجی که از طرف داماجی گایکوار بر صلح سورتبه تعیین شده بود نوکر شده
 رب چون برین سانه بالاچی راو مطلع گشت نه شکر اخی فوجدار بیرم گام

(۱) سنگ بفتح اول برورن رنگ معروف و بمعنی نمکین و وفار و اعتبار هم گفته اند *

(۲) طبر حوشی کردن و حدس و بنار حرامیدن ۱۲ *

(۳) عمر ناول مفتوح بچشم اشارت کردن ۱۲ *

(۴) لعر ناول مصوم سخن پوشیده معنی ۱۲ *

(۵) لمر ناول مفتوح ثانی رده عیب کردن و بچشم اشارت کردن *

داشته بزرین برآمده لورا آورد و یک مدرل نالکی و یک سراسب توان نقره
و بارجه پوشدنی داده بنگان بودندش که در اکثر روز مقرر بود رحصت کرد •
• منظومه •

همی نا بر آید به بدبزرگر مدارلی دشمنی نه از کلزار
حو بدوان عدورا به موت شکست نه نعمت نباید در مدنه هست

ناوجود ای معنی او از راه غرور جوانی که شعنه از حنون است در وانی
عزایت و نادانی افکاده در بدبزرگر بیکه اندیسیده و عرمی که برای کمر بسته بود
نه آمده نگاهداشت و مراهم آوردن مردم اشدعال ورزند و در اندهاز فرصت و فلو
شمی را بروز و روزی را نه شب می رساند - سلم حماعه دار عرب را که از حوان
مرد حل حدائی گزیده در بلده اقامت داشت مدلی پیسگی فرساده نا در
مد نعر عرب عالکانه نوکر ساعده طلب داشت و او اسعدان خود نموده در حد
کروهی کهبندت رسیده از آمدن خویش بدو اطلاع داده مترصد جواب بسب
او ناسخ نوشت که در فلان روز که برلی هنگامه آرائی احداث کرده بود بروز موعود
و وقت موعود خود ابرساند حون مشیت ابرنی در حلاف ای نامواش بود
آن مرمومه نه مگر مومس حال نه آمد و بر سر مکنون آگاه گردید اگرچه از سانس
بر لاده بی نائده اش مطلع بود بدست آوردن دست آویز حلاف شده از خ
عد برداشته شد و نا مشتران و کله بردازلی مصعل کنکاش آراسه گفت که ناوجود
ملاطعت و ملامت بهکونت او را •
• منظومه •

نعر کنی من نفس پیشت ندارد بحسب قصد اندیشه

نرم ازان پیش دشمن ز بدد کرد نه گریزانم آید گردد

کابنه نه قل راست نباید اندک دیوانگی را شاید بالصره علاج و اینه بدل از موع
نظایر آورده مهرب نه هنگامه حلاف شب گون از رح کدات عداز روزگار ناغصا
برداشته می شد و بدبزرگر بیکه معنی صادق القول در حمله اندروزی مکر مکر
زمره بیکه گواهی می داد مومس حال نا حصه مت موهودی خود پیش
نسبی نموده به وقت بهکونت او سند و مکل سفارش ا حون نگن در

حیر اددیس را در میان آورده به تضعیف کم و بیس وجه طلب گرفته بر آمدند و شیر خان از شر آنها رهایی یافته در کار خود مستقل گشت و در سال هزار و شصت و هشت خدمت کرورائی محال کُتُر پارچه به مرزبانی طاهر محمد خان مقرر شد و به دستور داروغگی مُهر او را بر داحلای حاری صاحب *

دستگیر نمودن مومن خان متصدی بندر کهنبایت
به گونت راو نائب پیشوا بالاجی راو و تعیین
شدن سنکراجی و دیگران جهت استخلاص
او و فرستادن سوری پت راو راقم را جهت
رفع مناقشه و رهایی یافتن به گونت راو

چون سوری پت راو جدا بچه سون ذکر یافته و سمب گزارش پرورفته از بندر کهنبایت مراجعت نمود اگرچه پیستر از وقوع این معنی مومن خان متصدی آنجا بداند بعضی امور برج لعل بیسکار خود را برد پیسوا بالاجی راو مقرر کرده بود درین ولا شکوه و شکایت بی اعتدالی سوری پت راو بران افروخته رخصت فرمود او بدادکا شتافته ملافی گشت به گوب راو که مکس حصه مرهتد بندر بدو تعلق داشت و در پونه بود نظریه ظاهر بیسی کمی مداخل و افروزی مخارج مومن خان داشته و از کیف و کم حمیع مراتب که به رای العین مجابیه کرده و افع بود از راه با تجربه کاری انتزاع و به تصرف آوردن آن حارا با سهل واهی در حال و ملا دهن نشین پیشوا می نمود و الصرام این مُهم را بر دمه خود گرفته رخصتی حاصل ساخته رو به صوب کهنبایت آورد و برج لعلی که دران حا بود بر ماجرا و قصد او و افع گشته مومن خان را آگاه صاحب * * بین *

دور نگر کر اسر نا مرد می   پر حدر اسب آدمی از آدمی

چون به گوب راو وارد کهنبایت گشت مومن خان طریق سلوک را مسلوک

سختی و درشتی متقاضی می گشتند چون جمع کثیر فراهم آمده بودند و بالا
 حاصله د نصابه و تصرف داشتند بدفع و احراج آنها نمی توانست پرداخت
 لهذا بدستری با خود اندیشید که گفته اند

نه شمشیر از یکی با صد توان کست

برآنی لشکری را بشکستی بشت

چون هنگام بختی و تحصیل و موج کشی سیده بود بدین آمده جماعتداران
 عرب را با همراهان برعهده آن که آنحضرت در معرض بختی در آمد بلا شرکت عبر
 در طلب آنها بدخواه نمود همراه گرفت و شرمه ملل از آنها بر بالا حاصل مانده
 نامندوبانی مراقبت گردیدند و به فاصله مریب سی کروزه از حومه گدیده رفته بدین
 معطله مکانی را نام برده هزار تاحت بدین بر سر آن درمیان آورد از آنجا که
 بدستری عرب پیاده می باشند عند الله و دیگران ا به محافظت اردو گراشته
 سواران حوش اسبه را اندک و زده نموده شعی انلعز کرده باین شهر رفته
 حومه گدیده حلو بلوگی را به کشند و به بدشت سرنگرست و بدرب را مسدود
 ساخته به مردم کزی سرور روز دوم که اعراف ازین بدین واقع گشتند سولران
 داشته کوبلی و همه جا با زان رسیده از راهکنه گملی و مظنه بدان جا نمی رفت
 شعی بلی بالای حاصل آمدند و جماعت خود را آگاه کرده بدستری پسران بالا
 برآمدند و بدین پیادگان نفر پیوستند و باندیه جنگ ا انفرجه آتش در بهاد
 بنگ انداخته شعله افروز ساختند از آنجا که از موقع انس واقع ناگهانی
 آگهی نداشتند که برای روز نیک و بد دحیره داشته باشند روزی حد که بر
 آمد آنروز بعد ملل بود تصرف در آمد و کوشش به عصر انجامد بهیندی
 سه بیام مصالحه درمیان آوردند و جنگ موقوف گشت از راه حدیعت
 ملل در گفت و شنود نموده جمعی به بانی آمده دلاکین و حاتهای عرب
 و حواله دروازه را علوت کرده انچه بدست شان آمد از حبس ماکول و ملحقان
 بسی زاد حد روز را برداشته تا واقع شدن و سر حطب گسی بدر زده بدر
 مدافعت ا به کشند و حدی دیگر که بدان امر تمام نمودند مصطلحان

را نه مهر دستی نغام دیوانیان مَمَالِکِ محروسه مرموم ساخته سپرد و کلاهی دربار
جهان مدار فرمود چنانچه پروانه نامرد فدوی درگاه بدر ورود نمود *

نقل پروانه

آنکه رفعت و عوالی یدها مراتب فدوی و دولت خواهی و کار طللی
آن عوالی پناه از سانس مرتسم خاطر اسب و مکرر نه عوض رسیده بود اعتماد تمام
بر دولت خواهی و فدوی هم رسید همه جهت بعصل الهی حالا نادرشاه
صاحب داعیه روس افروز تخت سلطنت شده و وزارت ما تعلق یافته و ف
حلوله افروزی مقاصد دولت خواهان صادق و خیر اندیشان موافق اسب همه
جهت خاطر جمع داشته مستعد فدوی و دولت خواهی نه کار نادرشاهی
ناید بود ان شاء الله ترفیات دل حواه رو خواهد نمود و ما را متوجه دانسته نه
ترسیل عرائص و تحریر احوال ناید پرداخت راقم پنجم شهر رمضان که پروانه
ورود فرمود سری پاپ را و را آگاه ساخته بدائر اعلان و احداث جمهور انام رخص
نواح نوب شادمانی داد و جهت حوادن خطه طینه بالقاب همایون چون
فردای آن ششم و روز جمعه بود فرار داد که سری پاپ راو خود در صحن مسجد
حامع حاضر شود که خطیب نه انشاء خطبه بر منبر صعود نماید چنانچه روز
موعود سری پاپ راو آمده خطیب را بعد انعراع از خطبه متخلع صاحب
و فرد اجارت و مضمون سکه که رسیده بود نه کار پردازان محال دارالضرب مهر
خود نوشته داد که چهره اشرفی و رویه بدین مضمون سکه مبارک عالمگیر نادرشاه
عازی بر افروزد پس از چندی که مهر وزارت مرتب گشت پروانه موافق صابطه
در باب استقلال دیوانی و خدمات دیگر نغام فدوی درگاه رسید همداران سال شیر
خان نابی که حونه گدهه را نه تصرف داشت و عدد الله ربیری و چندی
حماعداران رفقه عرف را نوکر ساخته حفاظ و حراس بالاحصار را که بر فرار فله
حلد رافع اسب سپرده بود و تدریج که مرسوم و مشاهره آنها مدعی بالا رم
و دسترس ادای آن بیک دفعه داشت آن حماعه پا از اداره گلیم فراترک نهاده
در تقدیم نوکری و فرمان پریری چنانچه نایب نمی پرداختند و پیوسته نه

• رباعی •

گل صبح دمی بخود بر آشفت و بر بخت
 ناداد صبا حکمینی گفت و بر بخت
 بد عهدی دشمنی که گل نه ده وز
 سه برزد و عهده کرد و نشکست و بر بخت

سلطنت حصرت ابوالعدل عویر الدین محمد عالمگیر بادشاه عاری اس ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه اس حصرت حلد مرول

نیز ملوک یکصد و دهم شهر شعبان العظم سال هزار و صد و شصت
 و هفت و بیست و نصف النهار درنگ سلطنت و جهانداری و سرپر خلافت
 مصر کسور سنائی به حلوس منصف مانوس حصرت قد مدت کنوان وعب
 ملک مدب مالک رواب عزیر الدوله اس ابوالفتح جهاندار شاه بادشاه اس حلد
 مغرول جهاندار شاه زب و زینت نامت • منظومه •

سرپروردن جسمی حمصد حاجی سکند سرکنی دارا بداعی
 ز عدلش خون رخ حولی مه دش نیک حاحمع گنده آب و آتش
 حکم معدس معقلی لعلان ظهور و نه شرف عذر پیوست که می بعد لقب
 اشرف عالمیور اس ابوالعدل عالمگیر بادشاه عازی بر مداسر دولت مدب منصف مدو
 باشد مددا مدس حلوس مذاک از عرفا شهر مد اعدله مدوده محسوب
 و مرموم فمانند امر الامراء عداد الملک که نانی مدانی سرپر آرائی آن حصرت
 مد مدخلط مدخلط حدش آصف حاه نظام الملک جهاندار مدی جنگ مد سال
 و نه و اربعه منصف حلد الد و زاب اعظم و مرحمت خلعت حاتم و حاروب
 و سر بیج و حیده و ملعدس مرمع دنیائی اعلی سرراز گردند خون هنوز مهر و زارت
 مرموب نه شده بود عهده دیوانجات سرپر آرائی حصرت و تعویص وزات خویش

و باعث حرکت الویة عالیہ او را می انگاشت تمهید دسته و تدبیر اندیشیده عاقبت محمود خان را که در جمیع امور خیر و شر مسیر و مدبر بود بجناب اقدس رخصت کرد و او باریاب محفل قدس گشته از طریق مکاروب و مکاتبات بنوعی اراده باطله مرهته را نه عرض همایون رسانید و دهممه سار کرد که خاطر دریا مقاطر و ضمیر انور وحشتناک گردید - * بیت *

حاطر آلوده ر صدق اسب دور هیرم تر دود برآرد نه نور

* منظومه *

مده راه صاحب عرض پیش خویش که آمیخت با یکدگر نوش و بیش
 بصورت دهد نوش و یاری کند بمعنی رند بیش و حواری کند
 و در نیمه شب جریده با حانخانان به طریق ابلعار گلگون عرم بر انگبخته متوجه
 دارالخلاف گشتند امیر الامرا که تدبیرش را موافق تقدیر یاف صبح آن شب
 با افواج غارت گرد که میان باردوی معلی رسید و بی ادنان مرهته پاس ادب و حرمت
 نداشته عارت نمودند و اهل نه و معسکر را چون حروف تهجی پراگنده و منتشر
 ساختند و نه همان جلدی و چانکی پاشده کوب عدان توسن تیر رفتار را نه تعاقب
 رها کرده گرم و گیرا نه دارالخلاف پیوس و افواج مرهته را در گرد و نواح
 فرود آورده بدودسب خود را در فلعه مدارک نموده در آمد و بملازم اقدس
 رسید چون بر مرآت صمیر مدیر پرتوایصاح دانش که باعث این همه آشوب
 را سنی و مقصودی نه حر امور و ارت نه دارد مدار اطعای نایره فتنه و فساد دریای
 مرحمت نه حوش آمده نه عطای حلع آن رتبه اعلی مفتخر ساختند
 اراک که کاک تقدیر بر امر دیگر جاری گشته بود فروسین نه گش و حمعی از
 سی ناکن حماعه بدحسائیان همراهیل را فرستاده آن حصرت را آورده معتکف
 ساخ و این واقعه در روز یکشنبه دهم شهر شعبان المعظم روی نمود و روز دوم
 عاقبت محمود خان چشم مروت از آب بی آرمی شسته نکشیدن میل
 دیده نور العین خلاف را از ازرنگ مشاهده معرول گردانید فاعتدروا یا اولی
 الانصار -

مقلعده گشتن احمد شاه بهادر بادشاه ار امر سلطنت

مکاری نیاری امیرالامراء عماد الملک

حرم منصب حلیل العذر وزارت اعظم امام الملک حلی حائل حلف
 میرالدین حلی حالوی امیرالامراء عماد الملک مقوص گشت امیرالامراء که
 خود منوع این امر بود بر خاطرش گرانی آورد حضرت اقدس دریافت
 مافی الصغر فرموده مکرر به حضور حلی تا نیکوگر آشتی را موکد بپیمای فرمودند
 از آنجا که سورج مل حلت در مراقبت صعدر جنگ آمده مصد شورش و فساد
 عارت گریعصی عمرانات سواد دار الطلاند بوده جنگلی نمایان کرده حرم
 گهفته را در برادر پیشوا نالهی را و نا اندوهی و کثرت دکنهای حسب الطلب
 امیرالامراء رسد استصال ندان حلت و ملع و مع قلاع او را پیش بهاد همت ساحده
 بالوازمه توپ خانه و ادوات و آلات حربی و موج جنگی رگفته را و او را همعدیل
 گنده بر سر او لشکر کشد و ملع کمر که به حصانت و صانت سر آمد امکان
 دیگر بود محاصره نموده به جنگ برپا و بعدک نایره انروز قتال و حدال گشت
 ابواج مرهده دست بطاول به ناحت و بلراج فریات و معموره متعلقه حلت کسوده
 ابری و علامی نایمی گراشت خائصال بدتر امور مصالح ملکی ظهور
 این سائعه را خلاف رای اندیشد که ننگه را در مملکت در آورنی و از گذر
 و معرواقت ساحس و باسعتت و استصال او علده کردن ضعف و کم استعدادی
 و ناتوانائی خود ظاهر نمون است به عرض اقدس رسانده و از پیسگاه خلافت
 مکرر طعاری عرا به دستخط حلی در باز داشس دست ازین کار بشرف صدور
 بیوست اد علی نه شد بالصورة به صواب دد حلی حائل رایات عالمت به عرم
 نع نزاع بر افراشه شد که شاید بدنی وسله وحشت به العت معدل گردد
 و مست ابرنی بدوع دیگر علی بربریت صا مقدمه لکرا کسید و بدر بر ساقه
 سائق گردیده به سکده و گول حلالی رساند امیرالامراء که قریب از آنجا بود
 که حرم با حالوی خویش به حسنی در جمعده صده مصر داشت

سروش از تن جدا ساخت و مصداق -

• مصرع •

زبان سرج سر سمر می دهد نیناد

صادق آمد هم درین سال فایم قلی خان که از همراهی جوان مرد خان تخلف
وزریده در هنگام آمد و رفت و کعب و سفید امر مصالحه از رگه‌بانه را و پانزده
هزار روپیه سالانه به شرط بیست سوار تا بیان تعینات بلده شده بود شب
دوازدهم شهر رحب المرجح نازل موعودی رحب زندگی از جهان فانی
به عالم حادثاتی بود -

• بیت •

چون دانه دل به مصرع هستی که بسته است

کاحر نرنگ حوسه به در هم شکسته است

چون مرد عیاش خوش ناش بود احواض ریاده و مختارح افروز از مداخل
داشت و مدعی بدافع حفظ آب و بعد از احتمال بحم الدوله در عزل و نصب موده
به صرف در آورد و در سرانجام کارهای جوان مرد خان و نخل ماده گمان رز داری
که مردم به او داشتند و صرف المثل شده بود عشر عشر آن بر نیامد • بیت •
بر احوال آن شخص باید گریست که دحلش بود نوزده حرج بیست
و نیک عالم خان موحداز بهرچ که از چندی به عارضه جسمانی مبتلا بود -
هرچند اطباء حادق به معالجه کوسیدند سود مدد نیامد چون پیمانه عمرش
لب زبر شد در گرداب عمراب الموت افتاده ته دشین گردید -

• منظومه •

طییدن را مگر این نکته حل بیست که در به سینه داری احل بیست

اگر خود علم حالینوس حوانی چو مرگ آید به حالینوس مانی

و حدر طلب خان برادرش فایم مقام گشت حامد بیگ برادر راده اس را که در
امر حکومت منارعب دانش بیرون نمود و او نا مدسوبان خویش در بندر سورت
رفته استقامت گرفت و در انتهار فرصت و فابو شست - خدمت داروکی
مکال کثرت یارچه بروردی ریح محمد خان تعلق پیروفت و سند درگاهی رسید
ارادها که از اندای دحل مرهقه متصدیان بی دحل و مدحصر بر مهر رونه
حاب واحالی ادای محصول و فلیل در ماهه که بالمعطع مقرر سده و احرای مهر
باحتیار خود داشته بود لهدا مهر او را جاری نمود *

دروس آرام گاه دعویص نامت حسب الحکم اشرف اعلیٰ نه مهر حلل حادان
 ، باب استقلال امور دیوانی و خدمت دگر شرف و رود انگند •

نقل حسب الحکم اعلیٰ

آن که رعیت عوالی نهاده کفالت دستگاه علی محمد حلل نهاده مورد
 مرحوم والا باشند چون خدمت دیوانی صورت احمدآباد و عدوه دستو سابق تان
 رفعت و عوالی نهاده بحال و برقرار است داد که بخاطر جمع و استقلال نام نه
 دالت و راستی بردارنده دفعه از دالت حرم و هوشداری مهمل و نامرعی نه
 گرلرند و دستگاه دیوانی و طوا متر دگر سررشد کاعد مواج ضابطه و معمول فصل
 بعصل نه فاعده معدنه و ضابطه مقدره نه ساحه نه دوتر معلی می ساندده باشند
 در پی تک ناکند دادند حرم مقدعه بقی دحل بودن متصدیان ناساهی از
 اندلی عمل مرهه در محال کنهه پلرحه و سایر نازگان درگاه فلک نهگاه سدد
 در قطعه حسب الحکم اقدس در باب دحل کار ساحتی متصدیان نام مدوی
 نهگاه و نامرد بحال و نازگان مسلم و هندو مستعمل برتهدند و وعد عصب
 سلطانی در رجوع بودن نه ضابطه معدنه و معمول عدم رساندن لوازمه در
 و رود نامت از اینجا که سلط ساطب بر حاکمانده و ادعای احکام والا بر طرف
 شده و مرهه غالب و آنها را دیوانی لحرلی حکم اقدس نمود نه اظهار آن که
 اسی سولی امانت و دلت امانت حلقه سونی نه داست موقوف داشده
 بقول آن انه مهر خود نه دفتر دیوانی سرد شدلی اوای سری تک او
 نهاده بهم حرلسور منسوب نه مهادبو که نه برج واقع بهی متصل گر
 کهرگی ساحل رود سلمی از سالهای د از بحاک انداشده بودند نه رعیمونی
 دشمن و حده اوایان کنده و از مسعد حکما آورده بعد نمود و لنگی اهم
 ساندده نصب کرد و ^(۱) و بعلی بریش آغاز نهادند و نه عمل روز شا کسورار عامل
 و اوج دلر پرکنه بر اسم را نه لست دشنام حدد خارره فصلتی ادعا به یک غروب

می رساندد و دینار نردن قوافل شب ناش می شود سری پ را و نه مطنه
اینگه اران جماعه که بدین وسیله در پورجات می ماندند هنگام شب فابو کرده
بلده در آمده سرفه و نق ری می بردازد لهدا بیس و هعب نر آنها که
در پوره نوایاس وارد شده بودند جمعی را فرستاده به قتل در آورد چون بی ندرفه
بیش رف کار نمود آنها تا موضع نثوه و چهار گروهی رسانیده ار همانجا معاودت
می نمودند سندوحی سر فوج متعینه بلده که چندگاه بیس ارین ناتفاق سندکراحی
فوحدار بیرم گام بصوب ضلع سورته شتافته بود تا بکنت عرف دوارکا رفته پرستس معد
آبجا را کرده بقدر حال از همه حا پیشکش گرفته مراحت نمود و نا سندکراحی
به سواد بلده آمد چون عصیان و طعیان فساد کولیان شعاوت نسان ار سرحد اعتدال
گرفته بود سری پت راو آنها را بصوب ضلع رود میسوه و پرگنده بهدل رحصب فرمود
که بدو بسب نمایند و صامعی عدم تمرد متمردان نگردد نام بردها بدان سمب
شتافته چندیکه بدان امر فنام داشتند دکهیدیان عهده برائی ار کولیان نتوانسند
کرد و آنچه باید ار فوه بفعل نتوانسب آمد بلکه نتیجه بالعکس بخشید و
موجب ار دیار و فته و حدره سری آن فئه صاله گردید و معاودت کرده سندکراحی
بصوب بیرم گام و سندوحی بوطن خود شتافت و نه عوض او دهد و دنتاری
سر فوج متعینه احمدآباد معر شده آمد همدران سال که ار چندی دینار امری
وزیر الممالک صدر جنگ بی مرضی و احارت حصرت افدس ار حضور بر آمده
و سورج مل حات را معاودت خویش طلب داشته در سواد دارالخلاف
مصدر شورش گردید و اکثر امرایان عظام ندر پیوستند و امیر الامرا عماد الملک
مقابله بر آمده چند ماه بصوف آرائی و معرکه پرداری که سر آمد امیر الامراء
گهنامه راو را نا فوج گران مدعی را بطریق حق الاعانة متعهد شد ناستمداد
(۱) استیجاد طلب داشت و صدر جنگ دسب ار محاربه نار داشته بصوبه
ار دیهه متعلقه خویش و سورج مل نا مکده خود راهی گشت و امر حلیل القدر
وزارت اعظم به امام الملک حانخانان حلف فراندین حان دستور معظم حصرت

سری ست راو بنده و نانب آن گروه شقاوت بروه را پیش بهاد همت ساحنه را
 گهوشگر کوبال را ناحمی از سوار و پیاده نو نگه داشت و جماعه مارله بحدند
 نموده بر مومع لوغار بر معموله بهدل که فرقه متحرکی از مسکن کوللن است
 بعین فرمود که آن حاد نه ناحت در آورده نه قتل و سر آنها بردارد کولیان بی
 دنبال نه متحرک آگهی رسیدن فوج مکن را حالی گراشته در بیشه و زوم زار
 و (۱) گروه مرت و حوار خریده کمین نمودند جماعه علوت گر مارله حلوانی بی
 بود و انگنی بی مکن انگشته آنجه پاتند گرفته بر آمدند که از جهل طرف
 کوللن کمین را کشاده هجوم آورده بکنگ در و دهگ نه مشامت رسیدند
 و حدنی ابر حاک هلاک اندا حند و نگدا شدند که ملی استعامت سلن نام
 گردد لاحه رو نه گرور نهاده کوللن سگ صعت نه دنبال انداده همه حا عاتق
 کتلن جمعی را حصنه ناموضع ولان رساندند و انس صورت نامرئی جماعه
 مارله نماله که انس منظومه مدلس حال حسرن مآل آنها است زوی داد .

• منظومه •

حوسک حننه حوادد و گنده دهی	همه یاره گو همکوزاع و رعس
بود شرحه حننده از آب و خاک	حورند و ندارند زان هسک ناک
بهسل رد موندن حور دام و دد	للس حسد رسنه هم از حسد
حور در بیس گنرند راه گرور	بحدند بر بوس بر حور
حور حه حله ج اولار و کونه قدم	حور انعی و ارم سراسر شکم
ناضیه اگهو شکد نابعه السیف د لئس عه	و حسر هفگام شام دگسده آمد
و ظهو انس سبجه کمال بد نقسی و حدیه دسی کوللن گست و دش از پیش	
نه سوده و طع طبع دلد شدند از انجا که درین دلد بر حدنی وقتی بی نداده	
آنها که سواج حه ف طن مآف (۲) است و سه نه سلاحت برین دشوار	
جمعی این بدنی سده نا اسد بجات مسکن و عاده سلاط مریدان نابوره آمده	

(۱) گروه بهدی که در ۱۲

(۲) مآف آمد در ۱۲

نامی ماندگان بخسود و باد و باران باتفاق یک دیگر فرو نشستند و در بر روی خود
 بستند و خسرو حاروی تیغ زرنگاری آخته بر لشکر عمامی تاختن آورده اربی
 اعتدالی بار داشت و صغوف سخانی را برهم شکافت و نقیة السیف نامی
 انسان را در کدف حمایت خویش گرفت و مژگان ترشده گریه اهل حرمان را
 (۱) ناکام شعاعی خشک ساحف چون طرق و شوارع آمد و شد از حلال و طاع
 الطریق سیل که سر راه گرفته و در کمین گاه معمر و ناله بنسسته شورنش داشت
 بالضرورة راعم را توقف لازم شد تا در بس و سوم نا بدرقه امداد ایردی وارد احمد
 آباد گردید *

سربه فساد برداشتن کولیان شقاوت نشان پس

از معاودت سوری پت راو از بندر

کهنبایت و سوانحاتی که

دران اوان روداده

حون حذر برگشتن سوری پ راو از بندر کهنبایت و پیشرو شدن کار
 و کمیت حمیع او نه سمع دور و نزدیک رسید حلال کلی در بندوستی که
 بخودی خود از رع و تسلط آواره دکمیان بنسسته بود بیکباره برحاسب و هر
 معسد متمریدی از گوشه و کنار سر نه سورش برداشت و چندی ار لے ناگان کولیان
 در هنگام مراجعت او بر رع ماندگان همراهیش بس اندازی نمودند
 و اعماص واقع شد موجب حرأت و حسارت دیگران گردید و طریقه حلی و شیوه
 عطرتی را پیش گرفته از چهار طرف گردان حمل را چاک رده خودسری بر
 آورد و بس تعان از بار داشتن سرفه ایام گزشته بر کف اسوس سوده نه
 تدارک مافات نه تطاول درار ساختند و نه حذر نقصان ماصیه دستور روزگار
 حکومت سابقه نه بردن بیوتات و شکافتن داکین بلده و پورجات پرداختند

رد و بدل سولی آنکه رگهفته راو در سال گرشده گرفته بود هفت هزار روپيه نه
 صعه گاه و دانه را افزوده و خواست کرد و راقم اسنادگی داشت که عظمت الله
 ظاهر کرده لب کساد که آن وجه هر ساله بر برگه مقرر و مستمر است بدوین
 سکوت ورزید و برای حطری نسلی گنگانهر را تا خود برد مومس حلی آورد و او بر
 برگه بدخواه نوشته داد سوم شهر مذکور سری دس راو نه احمد آباد راهی
 گشت و راقم نه سب انام عاشورا بوقت ورزید که ناگاه روز هشتم عصب نه صورت
 رحمت نازل گشت و بلف عامی از آسمان برود آمد یعنی بارش بی هنگام نه
 شد تمام شروع گردید .

کسوده در حوش را آسمان نه سوی زمیں کرد سلی زوای
 که یک شعبه اش در دلاب بود و قطره اش موج و سلاب بود
 زین و زمی گسب نه و سوله بدعا نه شش حب زلزله
 فلک داسب دریده نه دهن بدکلی حالی نمود آنکس
 در روز و دوش بی نتاشی گریست که برکس نمود اسب آمد ز سب
 نه از گنه یک لمعه حشمی کسود بون کرد گونا ز دل شرحه بود
 نه روز تا سوعا و شب عاشورا نادهای بد که ناد از مصر عاد و نمود می داد
 نه و بدن در آمده مدد و معاون آن نازل شد و مصداق کرمه و بدعتا ابواب السماء
 نه مہمہر نه ظهور آمد طوفان نوح آتشک ساحب و دران شب باره که ناشب
 بلدا نه داری خمسر و از دبحور سه فا برو ناشب روز رستخدر نسبت آحتب
 داشت بل می اکثر من احبا بوده که فردی از افراد انسل و حدوان بی زبان
 ا ساندن شمع بدگانی نه معج حلی سی ازین بلف گمان نمود اکثر انده عملات
 ا مہی حاربه علی ششها ازم آمد و برلزل نه بداس انداد و سکنش را حر
 حریدی نه نه نه عدم و گو نسبی ح' دما د و اشعه کهن سئل بدومد بلند
 نه که نه خود سی تکفد احص می سودد از بوم و من مانفد حس کلن کده
 شده من مدات و حاکمی و دیگر نویسی و شرمعی بر حاک اده دادد
 بس نه وال بو عسرا او بدعلی بعالی اصل خود ا شامل حل ساحبه بر

پس و نیم از روز برآمده تلور حرف گرم ماند و چندی از طرفین کشته و حسته گردیدند و ازانجا که بیرویان شب روی نموده حسته و کوفته بودند دست از محاصره باز داشته در پناه عمارت اکریور و مکان بودن گماشته مرهقه به صورتیات سری و استراحت مشغول گشتند او آخر روز راقم به اساره مومن خان رفته به سری پ راو دوش که امروز قرار بر آمدن خود داشت بدان موقع هنگامه متوقف گشت در حواله راقم را برد خود طلبید و رفته او را دید و او تمهیدی و تقریری ادیشیده به سخنان او اندود ظاهر صاحب که دوستی رکبهاتیه راو وزود یافته که مومن خان بندر که بنایب را تسلیم نماید در عوض مکان دیگر برایش تحویل کرده خواهد شد و با متعمد او را همراهی یارند که بالمسابه باو دیر گفته بود و شدان سب محاکمی دروازه تخته بندی نموده مورچال بست روز دیگر که .

روز یکم دوران نهار روز مهر عمارت شب از کارگاه سپهر از طرفین درستان شهره گولگ توب و تیر تملک ریان گیری یکدیگر پرداختند آخر روز که ساعده دایره امروزی شل بود سسب و تردد آمد و شد پیام بران موقوف گشت راقم عظم الله را بموجب اشارت کنگادهر نائب بهگوب راو حصه دار ازانجا که ام خود به پوده شناخته بود از طرف مومن خان شمایه برد و سری پ راو نکار و ادکار بر داشته ماسق با او نمود چون مومن خان واضح شد انا و امتناع و زریده سر باز و روح اهل بیسکار از یتاد و سوارانکه دایم در رفه بهگوان رفته بودند متعاقب یکدیگر رسیدند و یک هفته ایام معدودات جنگ طرفین که نهاده از پا در آمدن داخل حیات مصلی اهل رسیدگان متذکر بود به سر آمدن سری پ راو چه بود به با دیدن ناسخ و دشمنی کنگادهر بر قریات برگشته چو راسی که دویم از ساج ملات و حصان حدودات رسید و در تخته مصلی و تحصیل ساج حیات او در امتس و دایره مصلی کشت و برگشته را به مدظ در آورد تا که به محرم حرام سل شهر و دایره مصلی و شایب بموجب اعانی سری پ راو راقم عظم الله و به ساج مصلی و دایره مصلی و شایب بموجب اعانی سری پ راو راقم عظم الله

شود سده بمدافعت بردارد سری پت او هنگامی که شب سده حردۀ مانند
تقره در و نلن بد باطن نمودار گشت •

شبی گفنی یکی درلی روف است

ز یک جانب محیط نقطه کل

به صد بندر کهنات رهبری را پیش کرده در راه آورد و در لویکی شب که
شخص و سمر حاده راه و برهه شخص نمره را معطل ساخته بود دلیل گمراه در
نردیکی بعد راه را گم کرد و در والی گمراهی و غلات افدک عرب بدر ساعت
از شب مانده نسب و ششم شهر دصحه و قندک سده نوش شب رو عدار پیسه
دعراهم آورن نقد انجم آسین نا لا شکسته به نهانخانه عدا می رسانند سد
و دنوا منهدمه را که راه در آمد یعنی یافته بصلوا در همل وزها بعدر شده مایع
دخول گشت حرن برج و نره متصل دروازه کواره شرن رونه را از مسدود عطل
حالی و مانند خانه مفلسان (۱) نامی بتندد حماعه ماوله بدست نلوری کمد
درفراز بر آمدند و سوا ل •

دان وقت رایت بر ابراحند سدرواها بی حشر ناحند
سه چهار کسی بر نام دروازه بودند آگاه گسته بدرون حد سر دادند آنها که نردیک
شریات رسده و بعضی در راه و نیمه راه در کار بالا بر آمدن بودند ناندسته اندک شاند
نلسدتن زباد باشند از مقدمه در آمدن بعصر احمد آباد که حشم و دل شان
بر رسده بود دلگ و زریده هر چند سری بت راو بر پشت سر رسده نصرب حوب
شانه و اکتاف شل را نرم ساخته نند گفت کمتر شنیدند مومس حل که مسعد
معد بود به معرود سندن آواز بدرون بلا توقف حلد و حسلی با حماعه حاضران
حدود آرسند •

دویدند بر بهره جنگ آزان بهم از بی کار کن نلورن
و به سه دیوار سدنل را زده زده نایلی انداحت و آتش جنگ بوپ و ننگ
ا امروزحت رام که داسعا بود آمده عروب حل را معاينه نمود و مپ یک

(۱) نامی خانه حالی را گویند ۱۲

گوشه و کنار درون و بیرون سربرد و چون شخص دیورده^(۱) کو نکو و محله دمکله گشته بر کماهی حالات واقف شده برگشت و بدست آوردن آن جا را با سهل ترین وجهی و آسان تر طریق در نظر سری پت راو بجلوه در آورده ترعیب و تحریم نمود و انصرام این مهم را به عهده و اهتمام خویش و جماعه ماوله گرفت سری پت راو در تدبیر آن در آمده دمار انداختن معلظه دست آویز دهانه می حس است که اگر طرف ثانی بر قصدش مطلع نگردد و غلب و زور شاید که شاهد معصوم در کنارش آید و دست تمنا بر گردن حامیل گردد اتعافاً یک منزل رتبه دو منزل که اختراع نموده و بتکلف نقاشی و پوشش زرد و ری برداشته برای رگه پاته راو مرتب ساخته بود روانه کرد و حمیع حوئی از سوار و پیاده عرب و سیدی به عنوان بدرقه تعیین نموده پیس رحصب فرمود و خود با جماعه ماوله که فریب پانصد شش صد نفر بردار و سواران و مجده چند تو نگاهداشت ناطهار رسانیدن رتبه تا پتلاد بر آمد و به سرعت تمام دانا پدوس و صارا مومن خان برج لعل پیشکار را برای انجام بعضی مطالب برد پیشوا تالاحی راو که فرستاده و او در پتلاد رسیده بود از آمدن سری پت راو واقف شده ملاقی گشت و از راه فراس و کیاس از گف و شنید دریافت که بدرقه رتبه نهانه و اراده اش چیست از روی حرم و احتیاط همان ساعت مومن خان را آگاه ساخته نوشت که از مکان خود با خبر باشد و فریب دو پاسی از شب فرستاده او به کهدایب رسید از آنجا که دمار کمی مداخل و افروبی مخارج جمعیب فلیل بقدر حال داشت و جمعی را زوری چند پیدش ازین جهت بدرقه به گوان نوکر پیشوا بصوب دهددوقه فرستاده بود در صدد حفظ و حراست در آمده آقا محمد حسین را که در آنجا سکونت داشت از راه احلاص و ارتباط قدیم با همراهیانش به معاونت طلبید و محمد رشید بیگ حماعدار معلنه دادر شاهی را که بر طرف بود بفر حواده بر تحقیق حال واقف صاحب و کمربندی نموده در مکان حاکم نسین گوش بر آوار نشست که هرگاه از طرفی صدائی بلند

(۱) دیورده حص گرفته را گویند ۱۲ *

اشغال داشت بدو امری در معرض باز پرس در آمد و معلی بصفه حرمه و اصل ساحه در آخرگاه خود را برحم حمده از گرفت و گنروزرگر خلاص کرد و محمد هادی حل تحسیر دوازده الدین حان بلحل طبعی در گشت و محمد رکن الحق براد رانده مانی نظام الدین حان از پیسگاه حلافت و جهاندای نه منصب نصای بنده سرانواری نافته آمد و رام که کا حنر از دواج برزندی ربح محمد حان نه پیش داشت و طرف بللی در بند کهنایب از سی ست رار احارب گنده سوم شپردی الصحه الحرام روانه گشت و هجدهم که ساعت سعد این امر بود کدحدا کرد و بدو بعضی رسناب معلومی روزی حدد بوفع داشت

شتافتی سری پیت راو نعرم گرفتس بدر که نهایت و معاودت نمودن

حون بدو سبب مسکال که دایان سل بدوراط نازل گنده برلزل نه مواعد بدوین عملوات اکثر معموره حای انگنده بود شکست و ریتعی بعدا حصار بند کهنایب نه بعضی حاراه یانت و نه سبب موب عهد انقصی انام دوان بومم و بعدر آن نسنده سری پیت او از تقریر عادیپس و ولردس ازس حرابی واقع شد نه حنن وقتی ظهور حس خدمتی را بدو بطر آورده بدو اندراج آبغا را نا خود می اندسند سرده رار نامی وکل و سرگینه حمانه بیادگان ما وله دکهنی ا بر مکون نمبر آگاه نموده سر حقه راز سر بسنه را کشوده محترم ساحت و نه کمنل آن گوشده گفت که اول بدو عنکه کسی او را بسنسد و معروف احدی نه گردد و نه نه اده بدو نه کهنایب رفته از شکست و ریتعت و کعب و کم سناه مطاع شده اده آمد و برآمد ا بفظ تامل و بعمق نگسنده بدو اکر عهد برآبی تواند شد نه بسعت اس که نطل عمر را استوار بسنه بدو و او صورت بی سرب ا نه شکل و شمایل حوکلن سناح چهل دورد و شامون بسا آسنده حمل و لار در حدکسر بلنس غلطده نه اده او د و روزی حدد بدوین خدمت مُصَحَّک نه عر

دماذ و تهانه بندقی و صامدی کولیان از میان برحاسته بيم و هراس را رائل
 ساحن در ایام حکومت سانس برین پیوسته آن گروه شعاوت نژده نه هئیب
 اجتماع میدان را برومق مراد حالی از اعیار دیده بی مراحم و دهش
 در بلده در آمده کوچه بندقی دموده دسب تطاول و تصرف دراز ساختند و نه
 صرف تیر درو دکان را شگفته مشاعل افروخته نه بدن کالا و اسیر می پرداخته
 و مکرز اتفاق باعسس هم چهره شده از طریق کشته و حسته گشتند لهدا
 سری پ را و بدستور و ضابطه فلاح دکهن دو حرس کلانی در فالت تدبیر ریخته
 نه کشکچیان (۱) و محافظان روح و الدک که حفاظ و حراس مدحصر بران
 شده سپرد که هر شب از شام تا نام بونه دمونه از دو جانب حصار دو نفر از برجی
 نه برجی حرس نواران بنابر ادتلاء و ایقاپ پاسدانان انتقال دموده دسب بدست
 می سدرده باشند و از عسقی تا فلق جرس را نه فعان در آورده در فصیل دور شهر
 یداه گشت نمایند باوجود این معنی شعی چندی از کولیان در سروس حرس
 نوار برقرار حدار حصار حاضر آمده یکی را کشته و دیگری را حسته ژنگ را کر
 ساختند و بدر رفتند و بدعات مصله صدر نه تدبیر و بدعات نواحدا گسب چون
 درواره حمالبور نا دو برج حنئین (۲) نه صدمات گوله و توپ و آتس گرفتن نه
 حداب گشته از تعنتج و تعلیق معطل مانده بود نه تعمیر آن پرداخته در اندک
 فرصتی و فلیل مدتی نا دو برج از سنگ حارا و تخته های عظیم استوار از
 آهن استحکام داده مرتب صاحب و در بیرون درواره رای پور که در ایام ماضیه
 و روزگار سالعه پوره بوده آن ویرانه را آباد کرده تمام رکهداتبه پور موسوم دموده
 سدوحی سروس را بااتفاق سکرچی فوحدار بیرم کاه بنابر گرفتن بیسکس صلح
 سورتبه رحصب فرمود شمدران اوان صادق علی خان از ممریکاری از بودن
 احمد آباد بیراری حسته روانه بدر سورت گسب و دهرم چند نامی که نه
 پیشکاری مرمی حان متصدی بدر کهدایب مقبره سده بود چمدیکه بدان امر

۱) کُشُک معنی تونکی بمعنی ناسانی *

۲) حنئین بهلوه بهلوه *

ساری در راسته و بازار بهمرسند و از بدوینک مشنری آمده نه کساده پیسانی حریده
و علامت ادای حاصل بر او زده می بود و هر کوزه دبی از دهب کولیل منمرد
و مطاع الطریقین محمد حیدر برمداز دارد از انجا که قبل از اصالت عس الکمال
و موقع احلال نه لکن معموری و رو آردن آسانی مانعط و زوال اندیدل اطراف
و حواب بلده نوحاب نمثابه شهری دیگر نه دورش بود و در هر یکی از آنها بقدر
صبر و کد جمعی از پیاده و سوار نه حفظ و حراست معنی و منصوب و در
بدنهلی ست و کشاد رصی و مصوط که مانع دخول و خروج ننگه و دزدان
مرد مانده و کولیل شقارت پیسه نواد شد داشت و بدلیز بهانه ندی و غامبی عدم
نمرد منمردان که یلوی نا از انداز کلمه مرا بر نهان و حرأت و حسرت سره و قطع
طریق را نداشتند و اگر احداناً در یکی از پورجات برسدن دروب و شاز مصدر
شورش و فساد می گشتند موحلدان کرد بازه نی دور و حلجی دور و دور دور که
بهر کدام حدیعت دور حدیعت داشت نه کومک سده ناسر و قتل
می برد اندند و روزانه گشت معتظ طریق اشعل می نمودند نهاده عظم
و رفاه جسم بلده بود اکفون که نه مرور ایام نازله حوادث و مصی شهور و سنس
و درود معنی و نی که سمت گراش نانه و سنس ذکر بر نه نوحاب و بران بی
حراج نه از حدیعت حسنی و از سقف علامتی و از نوت ادی و نه از حدیعتش
حسبی که نفس فی الدار عده دبار جانق آمده هداه منمردان و حرانه گسته بلکه حد
و حدود منازل و مساکن از حواظر شگانش معنو و نفساً منسأ سده و کسانکه
لژی سالی دزم رو به بها نهاده اند بریل حل حسرت و تلوح منمردانه
و نوری یکدیگر غلطاده عکس دور آنها مصمون اس مقابل نه سمع اهل کمال
و اصعب حیرت و لرباب حیرت میرساند

• مصرع •

آنکو بنا نهاد مرا نه چهل کجا است

و نا و سلل اكد نوحات از نمائر معنو و زایل شده بسل جنگل که روانه و شعل
و حکاشه و حیرات اقصا حاکمیده و انواع گناه و اشعا صحنای برنده
عهد و نوم آمده سده سولی حاکم دیوله حصا شهر نهاده نهایی و مانعی و حاکمی

داماحی گایکوار که بصورت بهیل و ضلع رود میسوه و اترک نثار بندوبست پرگنات
حصه خود راهی گشته بود تشخیص کنار و ضامدی عدم تمرکز گولیان گرفته فصد
کپربنچ را که کسان شیرخان نانی در تصرف داشتند محاصره نموده مفتوح
ساحب و نراه بریاد عارم بروده گردیده سیوک رام را نه بیانت حصه بلده مقرر
نمود چون تمام صوبه نقرار بالمناصفه با او تقسیم یافته حسب اخراجات سپاه متعینه
بلده که با نائب پشیوا متعلق بود شش هزار روپیه در ماهه در حصه گایکوار مقرر
گشت که نائب او میرساییده باشد بالجمله سری پ راو که از دهولقه مرخص
گشته بلده در آمد نه تمسب مهم امور نظامت سرگرم گشته بیروهای پیش
روزی چنوتره کوتوالی که از مدیم الایام درنگ سرح که مخصوص سرکار والا است
در طرف ساخته درنگ گل ارمی که گیرو و بهکوه گویند و تعلق نه خوگان
و مهادیو دارد و مرهقه علامت خود اختیار کرده مرتب نموده نصب کرد -
گاریسی موقوف و حاموس و گارمیس را که در بعضی امور او هم ضرور داشت
در حصص و احارت یوسب کدی آنها را مدهوط و مربوط فرمود و برو گوسعد که
حماقه مرهقه را نیز مطلوب و مرعوب است در روز دوشنبه و اگیارس و ایام
مخصوصی دیگر که تعلق نه همدارو منع کرده در نامی ایام سالاحی آنها متعین
گشت و در دار الصوب در وسط دائره سین حلوس سکل کحک قبل بمداست
گلیس معمود شان اکنده نمود در باغ واقعه بهدر که پیوسته نکل و لاله و ریاحین
سور و حورم نازاستگی تمام و در هنگامه ناصفا بود نظر بر ارتفاع نه کاش بقوات
و آموزش بطرح مقرر صاحب خون از مدیم الایام و عواطف مستمره و قانون معینه
دارگاه سلطانی و مع صاحبان مادیق و گرفتن محبتکاه آهنگران مقرر است حدانچه
در شرح اسناد داطمان و موجدانان ثنک و معروف می سود و سابق بدین از حد
و اعلان در بلده در سه بعضی از آنها که بودند در کتب حمایب در کتب حاجیهایی
بعضی دیگر و اعیان معاون حدان بدان سعل بموجب فرمانیس آنها استمال
در حدود در آن می صرف مادیق در صاحب دیم و بییه مادیق محصول نظام
مقرر در در حصص صاحبان عامی و من الزمیت سد که است بیست دکن مادیق

* قطعه *

گرما آن حلال می شد نفس گرم
 که لب از ناک آن خون شمع می سوخت
 ز ناک گرم بیداری که تقدیر
 به دنیا دوری دیگر بر او رخت

بغیر آسایش انا و انعام در ظل سائنات ظلام شب را بپروزی را احسنه کرده بود و ربوب به نصف شب محصل بر ناله رحمت رسیده بر ساحل رود با مهدی کسود نالصوره رانم و دیگران که رحمت انصاف حامل نه شده بود مراقبت نموده ندانها رسیدند و اواخر روز حسب الطرب رفتند و بکسر استمال مسود او ان ریل عد خواهی و دل خوبی را کساد و نام علی حل را واسطه حصول ضامندی صاحب و گفت که نالعمل نه مسمی که بعضی نالند و معرور کرده است فعل دماند سل آینده که سر فصل حوادث آمد باقی مدعا و مقامد نالعالج می سازم از انجا که مقدمه سلطنت نوع دیگر شده و انحلال کلی در او ضاع مملکت از ناله بکدام بشت گرمی زیاده بوی انا و امتناع دماند و طاقت حرکت و اندل نا اهل و غل ن خود نمی دید حر ادعای مغربی و مدعی ندوب سکوت و رند منجمه کوازمه دنیای و حدمات معال کهره نازحه خیزی نالقطع قرار گدوب و مومع سند نیز و مومع کوحا و معموله برگده حولی و مومع نامول عمله برگده ندانمیز را و گداست و عدم مراقبت نوشته داد و مومع نیکول معموله بهامده معون ماند و مرحص ساحنه خود کوچ نمود و ام نادیکران معارود کرده و دردم سپ حب المرحب و اد احمد آرد گسند و نوسند و اگر اشت مومع نامول را و ن حول مرد حل نسد او دطه اینکه برگده ندانمیز و بست نص نعلی و به هم ا خود درین نوشته به خود مدخل - حب

• مصرع •

اشفا احل ای اسب رای برینگاه

• بیت •

ما زبانی هم یاری داشتیم خود ملطوب آنچه ما پنداشتیم

پشت سر انداخته و تیغ مدافع و مخالف را در علاف تعاد کرده دم بخود کشیده بودند هر دم رمیدار لیمری رجوع آورده چهل هزار روپیه را متعهد ادا گشت چون موسم درول ناران فریب بود نه سمب دیگر متوجه نه گسته طفل عود فرا کوفته نه دولقه آمد و سری پاپ راو حسب الطلب رفت و نه رافم که دسب از حمیع امور کسیده متقاعد بود و کار داحالی ادای محصول تجاران کهثره پارچه که بدون مهر دیوانی و متصدیان صورتی نه داشت نوشتنه رگهنامه راو رسید که آمده ملافی شود اتعافا نثهل سکهدیو که برهمنائی حوامرد حان نه یالن پور شتافته و یک لک و پانزده هزار روپیه نه همه جهب بر محمد بهادر موجودار آنجا بطریق پیشکش مستخص نموده و تعهد ایصال آن را بر دمنه حوان مرد حان گراشته معاودت کرد و از دردیکی قصه بدکر یک رنجیر فیل و پارچه بو شدنی باو داده رخصب یثن نموده نه کوچهای متوالی ناراده الحان نارگهنامه راو نه ناع شاهی رسید فایم فلی حان و رافم و عزیز الدین محمد خان و حاحی نور الله نه اتفاق نه فصد ملاقات روانه شدند اتعافاً رگهنامه راو از دهولقه سری پاپ راو را رخصب انصراف داده نه موضع تارا پور معموله پرگنه چوراسی بدر کهندیاب که از بدر نه فاصله هعب کروه واقع اسب روف و گف و شهید بعضی مقدمات نا مومن حان متصدی آنجا درمیان آورده ده هزار روپیه نه صیغه کاه و دانه بر چوراسی مقرر نمود چون مظفر علی و راهد علی جمعی از تجارت بیسگان مسلم و هود سکده بدر بنابر امور چند از مومن حان دالسی برد رگهنامه راو آمده تالیمری همراهی گریده بودند نه مقتضای وف که تعحیل راو روی درپیش و (۱) نعل در آتش داشت نه استمالف آنها پرداخته مومن حان را سعارش عدم تعرض نموده فرستاد و حود کوچ نموده نه فصد یثلاذ پیوسب فضا را رافم بیر همان روز برواف نثهل سکهدیو وارد آنجا گشت و سر سام ملاقات سر سری بهم دسب داد چون ایام تمور و عین شدت گرما و سورت هوا که مرع در روعن حود برشته مگردید و بیلوفر ار بیم حدت خورشید سرار آب بیرون نمی آورد -

فوج پس امر مامور شده بود چندی مدوفا گشته بتعلق او بدان صوب روانه شد و دامالحی گانگوار جهت تدوینست برگزافات حصه خویش سمت بهیل کوچ کرد از انجا که بدلیز نرسائی کار برآزل که از معاملات دکبیل علری بودند مقدمه تعلقات و خاکدر که حسب التواش اقم صورت نه ست و کوچ رگهاتنه راو برزمندار، لیمری مقه بود (۱) اعراض نموده نه ناده نه آمد و مقاعد گشت *

کوچ نمودن رگهاتنه راو نه صوب لیمری معموله
 حمالاوار و مقرر نمودن سری پت راو نه
 بیانت نلده و امور نظامت و معاود
 نمودن بعد گرفتن پیشکش زمیدار
 آنجا نه عرم مسکن نه سمت
 دکهن و طلب داشتی
 فدوی درگاه

رگهاتنه او از مقامات گد دودیس نه عرم گهن پیشکش زمیدار لیمری معموله حمالاوار عرب بدر کاتم کوچ نموده متصل موئع کوحد تک کزوهی ناده بود آمد و سری ست راو بدوب نامی از همراهیل خود انه نلب نلده و بن و بق صمدت نظامت مقیر نمود و سغوی مرشته را ناحماته اش سرفوج ساحه نعداب او کرد و حال بر محتلاب نلده و درگاه حویلی نصب نموده رده آرد و نه لیمری بواسطه به بعضی مبرحال و انداحس طرح جنگ بداحب انجا که امیرکرت و انوشی فوج ندازه مستتر گهن نلده از زمیدان و کولیل و مندبان معلوب واسطه و سراس گسته سدر صمدت را در

گفته سوم شهر حمدانی الثابیه باتفاق محمد منور الدین خان صدر صوبه و فاضی
وصل الله و عزیز الدین محمد خان بخشی و فائز نگار و محتسب که برای نام
امورات نادشاهی منحصراً اینها گسته و نتهو ساه نکر سیئنه و محمد انانکر
و محمد عظم رئیسان قوم بواهیرو حمعی از صرافان و تجارت پیشگان مسلم
و هندو که بنابر ملاقات رافع انتظاری داشتند رفته رگهناته راو را دید و
عدد الاستعسار اندکی از بسیار گفت و شنید امور مالی و ملکی صوبه در میان
آمد نه استمال و دل حوئی پرداخته پارچه پوشیدنی فراحور رفته و منزلت
هر کس داده مرخص کرد و روز دیگر حسب الطلب فادون و صوابی که در عهد
حصرت حلد مکان در محال کهتره پارچه و سایر و غیرهما محالات نداده مقرر
و مستمر بود بدعات و رسومات احدانی ناظمین را در حسو منها نموده
نا زر بمهر خود مرتب ساخته مصحوف مکرران دفتر دیوانی فرستاد رگهناته راو
از روی آن طوماری بخط هندی و زبان مرهٹی در سف کرده نگار پردازان و سرشته
داران خود سپرد که بدان موجب نامورات مرحوعه هر محل و مکان طریق
معاملت را مسلوک دارند و روز دیگر باتفاق داماحی گلیکوار سواری فیل
و آراستگی افواج دکمیان از دروازه ایدر که نه دهلی دروازه اشتها یافته داخل
نداده گسته تعرج کمان در قلعه بهدر در آمد و تا هنگام اصفرار شمس توقف ورزیده
نراه در پیچه ناع نه حیمه گاه رمب و صباح آن کوچ نموده متصل گذر دودیسر
ساحل رود سائر برول کرد رافع بیر حیمه خود را در آنجا فرستاده رمب و گفت
و شنید حدمات و حاکمیر در ییس گسب همدران اوان پاندر و یدد که سانس برین
نصوب سورته شتافته برد ییسکس آن صلح را گرفته آمده نا رگهناته راو پیوس
و حوان مردخان متعلق و اسباب خود را روانه نداده پش صاحب و فوجی ازان
ننهیل سکهدیو معدوان ندومه رفته تا ند نگار ساید و حون نا رگهناته راو فرار کرده بود
که (۱) قایدی لشکر نموده پیسکس از محمد بهادر فوجدار بالین یوز بدهاند بر آمده
در حلد فرار راحو شهید ندرون نداده فرود آمد و نه انتظاری ننهیل سکهدیو که نا

بمدل جا کرده نشت ناع غازی الدس حسن حلق فرود آمد و راگهو شدکرا
 یاتقان کهدو پیشکر نهل سکیدو نا جمعی نه کونوالی نلده معر ساحت و او
 مریب نصف شب از دروازه را نگر داخل گشته در قلعه بهدر نشت و دروب
 حصار را که هست حق بود امر کشون فرمود و صوبه نه نشت و صرف
 مرهده رمت

نشت دارا گرمائی نلدلر اندر جهلی

نام شاهی از سکند کس نه نردی نرزان

وروز سلج نهل سکیدو نا همراهل حوش در بهدر در آمد و حوش فرار ملاقات
 حوال مرد حل نا رگهفته راو دران روز مقرر بود آخر روز نطانه اش آمده
 نا حود نرد رگهفته راو که سولزه شده بود در آن طرف حوی ستر در یک نا
 یک دنگردو حار شده ملامی گشند و رگهفته او را نه حنم حویس طلب
 داشت و سه سراسر نعل و نرجی آتمه و یک رم دکدکی مرصع نواعش
 را گرفته نرجه نوشدنی نه غلظه دکس و یک زنجیر نل داده رحصت فرمود
 و بموجب اظهار حوال مرد حل نسکی که محمد عظمت کرانی نشت طلب
 گرفته بود نهل سکیدو محصلان شداد و علاظ حماعه مرهده را گمانده نه حدر
 و عطف و انس گرفته ندر و ستر و او نه سرانجام بلر نردلر و روانه ساحل منعلل
 و ادب النبت اشعلل ورزید حوش از گردش فلکی صوبه نه نشت و صرف
 نسوا بالحق راو رمت سدازه ضوابط و رواب نلشاهی که از مدنی نعلل
 داسب از سترج اس سائعه دعه رنده امیدواری بهود و جمعیت و نرستانی
 امریز و مردا کست و دسربوع از عم نلشد حاری اوزان در حرکت و سکون
 نردن و مامل کس و در مال ۲ شرحدد بیک حنل و نبرد اندیشه را نه
 انطاف و اکدب حله دانگ مدنگ شددر نل د اندر دپس حرورمان مکنلی
 و مامی که حالی از حلال نلشد ندمت داسب که سوز آب و حود دپس
 دره ناتی است حوش سرو ۴ نا مردم نود آمده نود

• نشت

نا همن مرد مل نلبد ساحت حله نول کرد مل اس ادب

از زور داخلای سوار و بیاده در سر رشته حضور وجه سه ندی داده شود در حویلیهای قدیم و حدید تعلقه خان بهادر و برادران و وانستگان و نوکران کسی از سرکار فرود نیاید موضع کهنه مع یوره کهریا له نلس سیم فصد مائر و موضع ناسنه موده در و نسب و دیهات حاگیر محمد خان و خان دوران و عابد خان نوار نصف محال و نا قایم علی خان و زورآدر خان و متصدیان و نوکران و وانستگان مراحم بخواند شد هر جا دادند در شهر و پورحات و فصات مانند و آمد و شد دارند یا بروند کسی مراحم نشود نه تفصیل صدر قرار نامه نه عمل آمده بای یورزش این قرار نامه نادهران دلیل تا عمل سرکار داده شد و از طرف داماحی راو گایگوار که نصف حصه دار است بپردازد هری این جانب است ملهاری هولکرحی آیا سندی و رامچندر نثیل سکهدیو سکها رام بهگوب و مادهو راو و گویال راو بمصون شرح صدر نوشته دادند و صباح آن که صراف زورکار طبعی مهر در نگار نگار گرفته در حارسوی بازار عالم آباد دکان معاملات داد و بند کشوده چون سکه در زر سب و تحرکات انامل پنجه شناعی سره و ناسره را از هم جدا کردن آغار بهاد درات کائنات چسم انتفاع ترکب سیمین پرورش از شر سو درختند که کیسه های زر سرخ لک رویه سعید مرسله و کهناتنه راو ناپیام تسلیم معانیج دروب نه خوانمرد خان رسید و مرفه سناة قدیم و حدید از سوار و بیاده و عمله و فعله چون مگس شیرینی نگرند جمع آمدند حماعه عرف که شدت تقاضای شان از دیگران زیادتی داشت احکام کار را نه سماحب و لحاحب رسیدده وجه طلب خود شاسمرده گرفتند و نه قدر حال بعضی را که لاند دانست بحسبی داد حماعداران و سواران سایر نا محمد عظم کرابی که منلعی طللس می سد و نه سختی و درستی پیس آمده بودند چون عهده نرآئی نه دانست نه انتضای وقت که شد نام برشم ربی را گداس نمود موموف نرفانو دانسته نه دشت و ملید و معد و وعید و سحابل چوب و درم تمسک نه میعد و امسدا نوشته داد و نسب و شتم شهر حیدری انوللی مله که بهادر را حالی ساخته رجوع به طلب ارجل آقا و احداث نموده درول کرد و در کهناتنه راو از مگلی قدیم

سرد کوفت و گره نباید زد و سود تا وجود این مراتب بدلترا تمام حصصت که
 دانی الحاصل سطحی لازم یابد نگوش حوان مرد حل شطبی از این معانی بود
 حواند از اینجا که شوش و گوشش را سینه بودند موبده گشت و در باسغ گفت
 که فردا آحرر روز قرار ملاقات بپل سکه دیو و سکه آرام مقرر است ناند آمد که
 بتعلق دند شود روز دیگر نیست و بدعم حوان مرد حل و فام علی حل و راقم
 تا معدودی از محصولات و کار برد از این راه دیدیم ناع در فصلی رود بارسا
 محاسنی مله که شامیانه جهت ملاقات و انعقاد محفل طرفین برپا کرده بودند
 ربه و بر گرفت فام علی حل راقم را تکلف همراهی نموده بدلترا آوردی بدلت
 سکه دیو و سکه آرام که در دهان دحلل متصل ناع عازی الدن حسنی حل آمده
 در ملی درخت انظار می شد به بودند شدت آورده و بالمشافه متعداً عهد و پیمان
 و بربرائی را گراشت بدلت دس و معاملات دیگر بلا شرکت و مراجع عترو
 مطالب حد که به دعای مرموم کرده بود نکالت و ناندھی حدانکه از سواد
 نقل آن واضح می گردد مرموم و موطن بدلت ساحه به وداع نک دیگر بداحتند

نقل قرارنامه به مهر نالاحی و او

آنکه ناد داشت قرار داد که با شهادت و عوالی مریت حول مرد حل
 ملی معر نموده شد از این سرمو دعای نخواهد شد تا عمل سرکر و هرکس از
 بدادان و از اولاد این جانب باشد از این قرار داد عدول به کند برگه دس و عترو
 د و ست بلا شرکت به محال خاکد مدم برگه دس محال برگه بدلترا محال
 دگه می محال برگه مرموم محال برگه بدلترا محال برگه بدلترا محال
 دگه که الو محال دگه ادش نور معه به و ا محال برگه بدلترا د و ست
 محال دس ۷ به خاکد متع نموده شد بلا شرکت د عترو خاکدرا متع
 ۱ مرموم ۱۱ و د فوج سکه و نالت تا فوجا دنگ د برگه بدلترا مرموم
 د و د ۱۵ وجه مراجعت نرسد لدی به ست داده و کاه مراجع به سرد
 ۱ بدادان حل بهاد تا حدت به مد سوا و بدلترا مدامی نوکر دس

داد، هر که نارد اندک نراند بدادند بدو ملک هوش ربا سراسند آغاز
کردند و برلرل نه انکل فصل استقلال اندادند و طومار انواب صلاح و فلاح کار را
ن نه مصالحه نه دادن و مسلم بلده نمودن و فلاح مددعت پیشوا نه گرس
انگند و اقتدا نه و گرس را رهرو رهنمون گشته نه شد و مد بحوش العنابی آب
و باب داده فصل فصل بدلائل عقلی و نقلی مدلل و منبره ساحه مرآت نمودند
بالصورة حوال مرد حل فارغ باب آشنی و سلسله جدول امر مصالحه شد
و بدل سکه دورا واسطه ساخت و اور گهدهته را و را که مدنظر لطیف عینی
و شنیدن بدلی تربیتی بود و گمان ظهور پیکر اس معنی که نه محله اش
و حوسه نداشت نمی بود و معانیه صورت اس بود که در مرآت ضمیر می
دند آله صاحب و در واقع حدس بود که اگر یک ماه دیگر مانداری می شد نه
استعدا حربه و حدی بطریق مال امانی بلده انفصل می باب اما حوس
مست ابردی آنچه نه عزمه ظهور آمد علی برده بود چه سود عده مراد
گهدهته ۱: اشتراک رسم اس پیام روزه شکستن آورد و مانند گل حندان شده
و خود داند بدلی بسند مدانی و اظهار مدعا و مانی الصمد احاط آمدن
معتمدان که بدادلی حوال مرد حل داد و علم علی حل و حنون ام پیسکه
و منگل حی مدله کار و اعل داس نادرهم شهر حمانی اولی بدرون شدافه نک
حدافه ۲: بوقت زده بعد گلف و شغفد لک رویه نقد بدانربوع تقاضای سناه
و شدافه مداف حوال مرد حل نک رنعدر بدل که داخل بواضعات دیگر باشد
و بسود ده دانه معین نموده معاود کردند از آنجا که حدی د سندن روز موعود
مدد نالک انصرام اس امر نه خبر بوقت و برون انداده و حوس و نقش سند
گهدهته او محمد دلی ولد محمد بدلی حالوزاده حوال مرد حل که نه
همراهی بدل سکهدو بود کسکه اشرفی و نه مقززه اسرد و او را بلده مرسان که
نه حافظ بدلی نموده بدند و مرار گرفت که بدل سکه بدو و سکه آرام بدوان
کهدته لونا حوال مرد حل ملامت کرده بالمواحه عهد و پیمان را موکد و
موکد بهمن برید اتعافاً نه عمان روز حوس معزیمه بدلی نه گاه که مستعمل

تصرف را از کنگره مراد کوتاه دیدند باز داشته به تدبیر ترتیب بعد دیگر پرداختند و به فاصله یکروز و دو روز و گاهی زوری دو بار هر دقعی که مترتب می شد میبایست اراجا که حصار مرتفع و پهنای واقع شده راهی کسوده نمی گسب دروازه حمال پور که از صدمات گول توپ و دریدن نقب حراب گردید چون از درون حش چپن عریض کرده بودند فائده به بخشید بالجمله تا روز انفصال که چندان طولی به کشید سب و دو نقب رده بودند که بعضی ازان از کندن این طرف و دستی آف معطل گسب و یک دو دفعه سدهورام نائب فوحدار کرد با جمعی از راه دریچه میدان دیوار حصار که از مار واریان یاد گرفته ساخته بودند بر آمده بر مورحال نیروندان ریخت و چندی از طرفین کسته و حسته شدند - کار پردازان و پیادگان عرب و روهیل و سواران که جوان مرد خان در پتن فرستاده بود به تدریج هنگام ظلام لیالی که شخص ناصره از مساهده عاری و معطل بود مانویافته به بلده آمدند و چندی دیگر آسیای حرب بگردش مایده دانه و حود احل رسدگان طرفین را خورد و حمیر می صاحب اراجا که بنابر سنوج این سائحه راه آمدنی محالات بلده و پرگنات مسدود بود و از سکنه شهر که از دادن بیوره و صادرات به ستوه آمده طامف شان طاق گسته حوان مرد خان از آئنده نصیه شان صورت سرکشی و امتناع معاينه می نمود و از سوق گفتار شان حواهمسندی حکومت مرهته مفهوم می شد تکلیف بیوره و در حواسن سیه مکلف ساختن را درین وقت حائز رنور شوریدن تصور میکرد و بسبب نکیسه اندوخته حود ردن گوارا نمود -

رند بر هر رگی فصاد صد بیس ولی دستش بلعد بر رگ خویش
چون بنابر حرج سپاه که هنگام کار بود لاجار فرعه سر انجام پنجاه هزار روپیه بنام کار پردازان انداح آنها به حسب طاهره هان و هون دفع الوقب داشته چلوه رفیع آن را در نور دیدن تسلط حکومتس دیده با مخصوصان خیر اندیش در لعلس دوستی و مآل اندیشی به اظهار و حوهای چند در چند که عهده بر آئی با این موج گران و غلبه و تسلط پیشوا بالاحی راو که درین حرو زمان اسب امکان

فدائی لشها بودند برداشته بودند و روز دیگر حاسوس را با جواب حواں مرد حل و خود مرخص ساخت که دفعه دوم دو نفر حاسوس با جواب رسیدند و نزدیک بود که جرعه صلح دمودلری نماد اما مدبر بعضی امور و بدنامی اندیشه دست ازین گفت و شدند باز کشند حواں مرد حل دن کردند گماشتند کسناهی مکس دار پیشوا و سر سناهی دهانکر نائب داماحی را از بلده بر آورد و کرب سوم پوشند رگهفته را و بحول مرد حل سدد که صوبه از پیسگاه خلافت و جهانفانی بها تعلق بر برفته است اسنادگی او بی حساب است اگر دست آوری داشته باشد ظاهر سازد دینی عرصه در بدین دمد مدتها سده و بوبهانی که از بدین سورت و برده سدد بود بره از آن نصب کردند و بعضیها را که در سراج کرب و حشر جماعت مرهغه حواں موش دراز ناحی و مانند کرب در دلدل و طره جماعتی و عیب امتی اند که بصورت آدمی و آدمیت را نونکرده و در حوصلتا نکه آسودگی و حسنگی ا نهمنده از مطعومات بدلی حوا و ^(۱) فتنی حندی دانه را آشفتائی داده و از ملفومات نه لنگوبی صبر عریس گردیده حلال و حرا اسناخته جسم مروت ا را آب بی آرمی شسته داند و حوا دینوی طلی و نه گرد آورش بگانه آفتی

• منظومه •

گروهی نه سر مروت آدمی	ز مردم جدا دور از سر دمی
نه دلدل سر رحم نه در دنده شیرم	ز دل غم نکرد نه گفته سر
ز سما و گرما سدا اند ناک	ز سنگ اند و آتش نه از آب خاک
نحنگ اند آیدد حرد و برگ	نحنگل و دلدل حرد دنده گرگ

نه اندک از منی و کمتر مدنی نهی جدا اندیده دیر بدلی حصد مدنی دروازه حاتم و حوازه بد ساتنده درت انداسه آتش دادند و نیک دح نا مدنی دبول از شمع جدا شده اند و شکست و ریختنی بهم ساند و نوی نه شد که نه موش و - هولت توان معود کرد دکم بدل نه شفته آبی دم حواں بس دپند و حنگ بوب و ننگ از طافن د بوس حوا دست

کار نمودن طریق دست از نایره امروزی باز داشته بمحافظت مورچال پرداختند
 اتفاقاً یکی از آن احل گرفته ها که از فصیل پائین آمده بودند نه قصد دست
 برد و رفتن کالا بخانه میثما لعل صوبه نویس دفتر دیوانی که متصل به وصل
 آن حاکم در آمد چون وصیه را مانند نخب خویش برگشته دید ورق
 برگردانیده مسح عریض گذا نموده زبان معدرت به عجز و بنار کسود و سرانکسار
 بخاک سوده ریخته حواله و امان طلب گشت - * تب *

نکاحی نباید درون آمدن که نتوان از آنجا برون آمدن

میثما لعل مطمئن خاطر ساخته در حواله خود نگاه داشته به راقم که در آن معرکه
 حاضر بود طاهر ساخت - حوان مرد خان را ازین معنی آگاه نموده او را بخانه
 خویش آورد - زور دیگر احارت رحصب او را گرفته یک دستار داده مصحوب
 چویندار خود از دروازه را یگهیریون فرستاد و اوچویندار را همراه برد رگهباته را و رف
 و سرگرفت را بیان نمود رگهباته را و چویندار را بخصور طلب داشته از احوال راقم
 و تعلقه استفسار فرموده واقف گشت و گفت که جمعی دیگر در معقود الخضر و در
 گوشه و کنار اندوا دارند اگر از کج حفا بر آورده بفرستند خوب است - طاهر کرد که از
 گم شدها اطلاعی و خبری بیست مگر لاش جمعی که بر خاک هلاک علطیده
 مظموره بیستی خریده اند افتاده - گفت چندی را همراه برده آنها را بر آورده
 بدرون بفرست - پاسخ داد که برون جمعی که درین وقت که از هر دو طرف مستعد
 نه رزم و بیکار اند صورتی ندارد مگر لاشها را از بالای دیوار حصار به حندق اندازد
 و معدودیکه برای برداشتن آنها در بیرون آمده باشند گرفته ببرد و تا برون آنها
 توپ و بدوق سر نه دهد و متعرض آنها نگردیده ممکن است رگهباته را و این
 معنی مستحسن آمد و یک دستار به چویندار داده مکتوبی بنام حوان مرد
 خان و راقم مدعی بر سلسله جویی امر مصالحه بقلم آورده حاسوسی از آن خود
 را تا هر دو حریطه رحصب کرد - راقم نس از اطلاع مضمون مرفومه برد حوان
 مرد خان رفته کسان را برای انداختن لاشها در بیرون و بیفکندن توپ و بدوق
 فرستاد و جمعی که بموجب قرار بیرون آمده یفاهی را گرفته مترصد و منتظر

ساحند

• نیت •

و هر سوزن را بر خطر شد از بردن شاه راه دیگر

و از انصاف اللیل که بدین کار برداشته هنگام سحر به دو ساعت از شب
مآذنه قرب هفت مد نعل را نشل حاصلگی ز گهلقه راو دست بردامی حراب
رده سرار خاک کنگرها بر آورده بر فصول جمع شدند • نیت •

کشدند صف بر فراز فصل مصر اندرون شد یکی سبل نعل

و جمعی بنائس میزد آمده انظار بی نورل دنگلی داشتند و صارا را حبیبی از
ناسدین دروازه کالو نور که مانده کنگهم بسط دراعنه بالوصد حقه بود ناگاه جسم
چهل بندش را گشت و بران جماعه اندک و دانست که حقیقت حسرت و اس جمعیت از
کست جمعگان سترگی حشری را بدار و حذر دار نمود و آنها بدرمی چند
حالی کردند سواران طلا نه که دران بردنکی گشت کمال رسیده بودند آواز
بدرن اشیده حلوریز خود را رساندند مستعظلی آنجا به نشت گرمی
آنها مد حرارت پیس نهاده از نالا و نائس بحدک در پیوستند که متحد مناز
شرانی ناحندی از طرف دیگر رسد و قرب نیت و پنج نفر مرهه را
در خاک شاک انگذند از مشاهده اس حالت که طسب رسوائی از نام انداد
بی استعانت دکنیان به لعرش در آمد و از طریقی که صعود کرده بودند رو به
خبط نهاده و از غول حان بعضی دست از نا حطا کرده بر روی بکنگر افتادند
انواح مرهه که دین رمت رسیده انظار بی فتح الداف داشتند قرب نیت
حلورکسده برگسند در نیت خمس (۱) ططنه (۲) طلعه شاه حلوری از نام اتق
مشرمی بلده آواره گسب حواس مرد حان حردلر شده گرم گرا خود را رساند
و اس حدک برپ و بحدک از هر دو جانب زنانه کشیده در گرمیت • نیت •

ده ده سر آمد ز دیوار و نام بحدک از در سو شد بی اهتمام

و نا نصف النهار از نسب و فراز د کوشش و کشش کوبانی درفت حوس پیشرفت

(۱) ططنه معنی کزو مراست ۱۲

(۲) ططنه بلول معنی ج سده لکر ۱۲

فلیل نونگاهداشت - فایم ملی حان که نه محافظت و حصان برج و ناره می
پروا حنقد از رسیدن جوان مرد حان اطمینان قلب حاصل نموده چون از شب
رنده داری و پیام لیالی گزشته ملال و کسالت طاری حال شان گسته بود نه
بیت فضاء نمار حقن و تدارک مافات وعود و رمود را بجا آورده نه سکود سجده
سهر در آمدند ادناه و ایفاط را فراموش ساخته بررو افتاده بخواب عفلت
عمودند - * منظومه *

چو شمع شدستان گردون دست عدان شب تار آمد نه دست
فرور هشب حورشید زرین رکاب سرپاسانان گران شد بخواب
شبی چون ^(۱) شنه روی شسته ^(۲) نه قیر نه بهرام پیدا نه کیوان نه تیر
و حوان مرد حان حسنگی ره نوردی همراهیان را بخاطر گراینده کسی را نه
حفظ و حراست تعین نه ساخته بود جماعه دکهیان که پیوسته در انتظار فرص
و کمین فانو در حسنجوی رخنه مانند صور فابوس خیال نه گرد شمع حصار می
گردیدند نزدیک نه درواز کالو پور شرفی بلده رسیده چون محله حاموشان
بی صدا و ندای بیدار ناش یافتند از روی حرم و احتیاط هرچند استراق سمع
نمودند صوتی جر بقیر حواب از مناحر دماغ نه سماح گوش شان رسید ظهور
این لطیعه عیبی را از بیداری نخب و یآوری وصف دانسته بر سه برج برد دانه
راشتند ارادجا که درجه چند مانند معراج عمرشان کوتاهی کرد نه کندن
و افکندن سرفات اشتعال ورزیدند - * بیت *

یکی کرده از رخنه دیوار پست رده در گریبان آن رخنه دست
و منسر مسرع را بجهت رساییدن این اشارت برد رکبهاته راو اشارت کردند
و افواج مرهته از استماع این مژده متعاف یگدیگر هر کس از جائیکه شنید بی
تحاشی رو بدانصوب نهاد و چون طوفان بلا موج زبان نه پای حدار حصار پیوس
جماعه که نه سَلَم مراد عروج کرده بودند کنگر هلا هموار نموده راه در آمد

(۱) شنه نام سکی باشد براق و سیاه *

(۲) قیر بر وزن میر رو عی باشد سیاه که بر کشتی مالند *

و معدنی دبی حوی اقتادند از آنجا که او از علق سرورشی معاربت نموده از
 او ناله محبوب برگشته بهراد و راناناد مرید همداد گروهی نلده دایره داشت
 مانده نامی از معنده نلده که دره بودی و رودگی طلق بود و بس از وصول
 رگفته او بر نالاب کانکره رانه شده سراج نلده ملحق گردید و حقیقت بوجوح
 انعامد حوال مرد حل معترد استماع نکوح طولانی نه رادش بو آمد و بو
 حانه و جماعه عرب و وهله و پیداک گل دیگر و سوارانی که اسل شل توانایی
 ایلعلر نداشتند با اسباب ربه اند و سران مصحوب روزآر حل نانش نه نلده
 من حصص کرد و مرید نوحه سوا حراز حوش اسه ناند ریلر را زنده و اندک
 نموده شداب وی و مسلعت را از نلدهنا استعلا کرده رو نلده آورد * شب *
 عیو را و بر آمد نه ماه لرزل ن آمد نه بی او و او

و از احو وز نه قصه کری پیوست و نلدر استراحت و آسودگی حانل و مع
 احتیاج بسی نلکنس شب بوقت وز زده امره (۱) حنه نوشی نموده گ
 رتد گس عدل شدد را سنک ساحه حوس سل او احمدآناد پیس مرید
 وز جمعه نوانسم شلای که عوز ناسانل نلی حصر بعضی نلکواب
 و نرخی نلدا بودند سد * منظومه *

دم معم کنس شاک ز بس حسم ز مسرون سرآورد طفل و علم
 نه کسند شب زنده نالان حاص نلر م سودای جواب از دماغ
 سد آن شل نلده سل دملر نلپای سارم می ناگهل
 و از کد سلای شلای طلع نلدا نلر حودنکه موخل محتلف نرندک ناع
 عازی الدس حوس دم بود عده سده ن آمد و نلعب تقویت بست گرمی
 لکمر و جمعب بست حطر سکه گند و ا ن آمدن حوان مرد حل رگفته
 ار (۲) حوب شده منعقل موخل آن مرید را نلقلب و زی نلقل
 شلای مرد عدل و حطاب صاحب سب دیگر که شب سروردم بود شرده

(۱) حنه زه المی ترکی ۱۲ *

(۲) سر حان حل گناه او ما خبر کنس ۱۲

نوشته داماحی گایکوار کوساجی تعلق دار درباد نه عرم نلده ایلغار نموده هنگام شام شب هفتم شهر ربیع الثانی موضع محمود آباد لهوری دو کروهی شهر را تاخته فرود آمد روز دیگر دسب انداری سر راجپور و بهرام پور نموده نه موضع کوچرب که از نلده بغضله حوی آب سارمندی واقع اسب رسیده عارت کرد و بدان اکتفا نکرده ناآتش مهر سوخته حیمه رد - پتیل سکهدیو که موضع کهیره پیوسب محمد دوران ولد محمد نابی وطن دار آنجا آمده ملافی گسب و همراهی گرید - ورگهپاته راو بیر ملحق گردید و باتفاق روز دوشنبه هستم و ص اصغر ارشمس نابی چهل هزار سوار بر تالاب کانگریه برول نمود و روز دیگر متصل مرار حصرت شاه بهیکهن، عدس سره جنوبی نلده بر ساحل رودنار سابر فرود آمده افواج را بمحاصره تقسیم نمود -

زمین در ترلرل رسم ستور ر گرد سپه آسمان را فتور سمب شمالی نلده نه عهده و اهتمام داماحی گایکوار مقرر گسب و او در پوره فاصی عدد الله افامب گرفت و جهب شرفی از کنار تالاب کانگریه و پور حات آن طرف سپرد گوپال هری و جانب عربی و جنوبی ددمه خود و سرداران دیگر تعلق بریور -

نگرد نلد حلقه سب آن سپاه چوهاله که رد دایره گرن ماه و نه ستن مورچال و سینه و ساحتی ددمه و حفر نقب امر فرمود حماعه دکهنیان مامد مور و ملج در اطراف و جواب پراگنده گسته نامر ماموره نه شعف تمام دددا عارب نلده را تیر کرده شب و روز خورد و حواف و آسودگی بر خود حرام ساخته در حاره حوئی فتح الباب سرگرم گستند چون هور مکانی را استحکام داده و یناهی مرتب نه گسته بود از دور که نموداری میکردند برسیدن گونه توپ از فرار بروج سنگ تعرفه میان شان می افتاد * بیب *

مرو مرد سردر گردان فراغ مرو مرد آسودگی را حراع فاصدانی که برساندن خبر مرد جوان مرد خان نتگامشی در آمده بودند بنابر بعد - ساف که از حندی مکان معین بودن او خبری برسدده هر کدامین براهی

نومف وزرنده زور آور حل را بدین امر مامور سلوک اولی و انسب خواهد بود
 حرم اراده الله بنوع دیگر پیوسته و در دیوان مصایم عزتش نامضا رسیده بود
 بحالطرش بنامد تسلیم داد که در همین سی حبل گروهی خواهم بود اگر دور بردا
 اعلی شود برادر ارحصت نموده معلولت می نمائیم • نت •

دنده را گفتم که در هجران حرا ندان

گفت نشدنی ادا حاء العصاعمی الذی

و کوچ کرد و پیسکش گران به سرحد بانی نور بختاه گروهی پیوسته بحسب
 اعلی محمد بهاد ووحدا آنجا ملاقی گشته ناعلی سرناحب فرای صلح
 سروهی ا د نظاش حلوه داده به طمع د انداحت و تقدیر عدان حرم و
 احتیاط را از کف حوان مرد حل زبده کسل کسان به دلمه صد کرده در
 مرد گهتبه از بتعلق داماهی گانگوار با موج سنگس که از طریق عبر مسلوک عازم
 این محوط گشته بود سند و ناگهانی حرم و صول و عو درلی برده د بلده آمد و
 مسرعین سریع السیر به تعاقب نیکو موالی و متوان برسانند این حرم در
 حوان مرد حان روانه گشتند و دروب حصه را سینه حسنت حلی نمودند • نت •

به سند دوزاخلی حصار کسایدند بر خود در کارزار

عنا و برابری سکند بوحاب و دیات مرب و حوار نا احمیل و اثقل و اعل و عدال
 دسان و لرزل د به بلده بده د بهاد حبه دیوار حصه در آمدند نام ملی حان
 نظر بر لب جمعیت مدینه سریع به نگاهداشت نموده مستحفظت برج و ناه
 و نص (۱) دوتگ بر سر ب برداحت و جمعی از سواران ا به طلانه شب
 گسب درین حصه مقرر رمود و مداسلی ندان ناس و عو شدار ناس از ا فصل
 بلند گسب گهتبه را از اطلاع حالی نوس شهر از حوان مرد حل و سده
 مسعود و م یازی بخت مداسنه بدل نیک گزنت متدد ریم علمف
 بر خطف و بدی محوط به د به دوتگ نکی ا به مهدی عو رمود
 و هی اسرا دکی بدل سکندو به طمع متالا حصص رمود و بموجب

پاندور پدّت از تالاف کانگریه کوچ نموده در موضع بیکول چهار گروهی که در جاگیر شرطی دیوانی صوبه و برام تعلق داشت فرود آمد و دست تطاول مرهته بدادجا دراز شده بعضی به عارت رف و یکدو مقام دران جا ورزیده به فرودگاه سابق آمد و پیام آشتی درمیان آورد حوان مرد خان جیون رام و منگل حی حها را فرستاد و آنها دو شدانه روز توقف گریده پیکر مصالحه را دادن دلیل به عنوان ضیام و یک سر اسب ماده نمودار ساختند و او به صوب او لکه سورته شتاب *

برآمدن جوان مرد خان به عزم تشخیص و اخذ
پیشکش و آمدن رگهناتمه را و برادر بالاجی را و
وداماجی گایکوار و محاصره نمودن بلده و
رسیدن جوان مرد خان بطریق ایلغار
و بجنگ پرداختن و تسلیم کردن شهر
و تعلق پذیرفتن صوبه با پیشوا

حوان مرد خان پس از روانه شدن پاندور پدّت که از ممر او خاطر را جمع صاحب چون هنگام ارتفاع علاّت و (۱) حصّاد و (۲) حصّاد مرزوعات رسیده بود به عزم تشخیص پرگنات و گرفتن پیشکش رمیدداران ضلع رود نار سائر معتمد منابر شروانی همراهی خود را به محافظت قلعه بهدر گراشته باتفاق روزآور خان برادرش بالوارمه توپ خانه متصل باغ شاهی داخل حیمه گشت اراجا که دران اوان صوتی از اراده رگهناتمه را و برادر بالاحی را و نافع گران باین سمع به گوش میر سید بعضی مردم بعیدالفکر دور اندیس از استماع این خبر که احتمال صدق و کذب میرتب ظاهر ساختند که اگر بمقتضای وف خود در بلده

(۱) حصّاد درودن علیه ۱۲ کتر *

(۲) حصّاد بفتح اول و صاد معصمه بیراستی درختان است ۱۲ *

گرفته بودند همدیگه را سالم برگشت که نه حواص مرد حل رسانده شد بازدهم
 دینده و می نظام الدین حان نه متعنه عقی در بهان حواص مرد حل برای
 احراقی امور شرعیه نه روز عیدانصی فصل الله حواص زاده لو را خلعت داده
 دحل کل فرمود و خدمت بعضی گری و فایع نگری صوبه که نه منصب دلاری
 باقی مانده که صوبه نه بعضی نماد و نه حاجر دانی و نه حوی از بادشاه که کسی
 احبار و سالی را برسد بحر نامی که آن در مدس گشته از انتقال علام حسن
 حان نه عرب الدین محمد حل حلف مهر علی حل معر شد و در سال هوار
 و عد و شصت و شش نادر و نگ بدقت از طرف پیشوا نالهی را و ناتوج نادر
 بدو بست واحد پیشکش و مندل الی معلقه حصه پیشوا عدو دانی مهتری
 نموده نه کهنهات برآرد موم حان منصی آنجا از زوی حرم و احباط نه
 محافظت برج و ناله بردارنده مستعد مداومت و ممانعت کردند نادر و مصلحتان
 حیدر ابدش رسیده گفت

مرا نیست با سر دشمنی تو سامان جنگم حرا منکی

بس آمد و مت و گفت و شنید مخاطمت را نه محاکمت مندل ساحتند و ناکندنگر
 ملاقات کردند شعت شرار و بیه نه صیغه کا و داده برگشته حواصی را گرفت و نواضعان
 منعلانی نالجه از طرف نه عمل آورده نه و ناع ناکندنگر بردارند موم حان نه
 موجب در حواص نادر و بدقت چهار ضرب و نکر و تقی ننگ حان که از
 حراسان فتح الدوله در کهنهات امانت داشت نالجمعی از سوا و پیاده بعضی
 از ساحت و نادر نگ از آنجا کوچ نموده ن سواد نلده منصل نالاب کانکره بود
 آمد حول مرد حل دیو حصه مسعود ساحت نه حفظ و حراست برج و ناله
 و من مو حل سرگرم گشته ناله بس نه را که ن مندل آنها بود نه مردم نالهی
 سوده آمدن از و ناک گشت دکهان بوپ سا که از کهنهات آورده بودند پیش
 انداخته نه حاجت و نه و ناک و ناکدی ن آمدند

اول - سولان آس نلد - سدیدار سرکنه مندل سید

و ی حیدر آس حیر ن کدش ن آمده بعضی گشته و حیدر کردند

در پیش و سپر ممانع بر سر کشیده مستعد رزم و پیکار گشت - رگهاتپه راو در پرگنات سورت و آن طرف دریای درده ورود نار مهندری که بلا شرکت غیر در بست در تحت و تصرف داماحی بود نه قراریکه تقسیم یافته در پرگنات رسد حویش عمل و موحدازان تعیین فرمود و بنابر فرستادن وکلا برای گفت و شنید معاملت بلده و پرگنات دیگر که نه شرکت معل بوده و دحیل کار نمودن دیکر پندت در دیمه حصه گایکوار بجوان مرد حان نوش حان مرد حان بموجب نوشته هیجدهم شهر حمادی الاولی او را در معاملت مرهقه شریک کار سیوک رام نائب داماحی در محالات بلده و پرگنه حویلی صاحب و در تدبیر فرستادن وکلا بود که درین بین حذر معاودت رگهاتپه راو بنابر بعضی امور نه صرف مسکن حویش دریافت نموده موقوف داشت و سیاحی دهانکر از تعیر سیوک رام نه بیاب داماحی مقرر شده آمد حوان مرد حان جیون رام و منگل حی کار پردازان خود را نه استقال فرستاده در بلده در آورد هفدهم شهر شعبان المعظم نه تعیین گماشتگان و نائبان پرداخته و چندی توفف ورزیده پسر خود را نائب گراشته نه بروده شتافت و کشنابی نه (۱) مکاس درای حصه پیشوا رسیده در راحپور تا رسیدن ساعت افانم گروب و یاردهم شهر رمضان آمده حوان مرد حان را دید و خلعت و حلقه طلا و پالکی تواصع او را گرفته نه امر ماموره سرگرم کار گشت و محمد منور الدین خان صدر صوبه که سابق برین نه دکهن شتافته بود برگشته آمد ارادکا که با مقرب الحضرت چنانچه سبق ذکر یافته گفت و شنید تقرر صوبه نه حوان مرد حان در سن شد و هندویات وجه احراحات نه حضور رسیده احارت تحریر فرمان والا شان نه دارالانشاء و سیاهه عطیات ندب گردیده چون در کار خانه عینی حکم محکم نوع دیگر روم رده کلک تقدیر شده بود هجدهم شهر ذیقعدة الحرام وزیر الممالک صدر جنگ مقرب الحضرت نواب بهادر رانه نهان مشورت امور سلطنت بخانه خود طلب داشته نه دعا کسب و ترمیم فرمان و عطای عطیات در حیر توقف در آمد چون کار پردازان بازگذا والا بنابر اعتماد راحه رام ناراین وجه احراحات را نه

(۱) مکاس - نکسر اول جمع کردن حراج و حراج گرفتن و ناح گرفتن ۱۲ *

منصب و خطای نیک عالم حل و بعدم امور مامور معوض گشت نموده
 کلک بدایع سلک شده پس از سری شدن مدب حجاب مستعار عند الله ننگ مرزا
 ننگ بدوش بقطاب منصب فوجداری از استقلال بدوش و ناسال حلق
 استقلال و معل ننگ برادر او بدعوت منصب مجلس و خطای حذر طلب حلی
 بدستور سابق مقرر گردید بعد از استقلال آصف حاکم که دهم جنگ به سردای دکن
 مستقل گشت معدا نوشته استقرار و بعضی رفاه ننگ و موطه دار بداحت
 و حدیقه در فایز گردید نمود دهم جنگ بدعا کسبه اناد و احتلالی د
 اوضاع سردای دکن بدیدل گشت و بدو هر ساله بعد وضع احراجات لایسی صوری
 از حامل برگذات می نالست نرسد ننگ عالم حل بدوش وقت فایز بدیدل بدستور
 اصل اندیشد که آینده و امی به کسی نه دهد و بلا شکست جمیع محصول را بدست
 و تصرف خود آرد تا از کل حصار مهم سازی نموده به دریغه مغرب العصور دواب
 بهادر به منصب بدو هراری داب دل صد سوار و خطاب ننگ عالم حل بهادر
 و صد برگذات از بدو حاکمه شریقه حامل نمود و بدست او بر سه بدی و حصه
 مرسته جمع و خرج را بهادر ساحده خارج الدل گردید .

قرار گرفت حصه پیشوا نالاحی راو در بخش
 داماحی کایکوار در صوبه و آمدن رگمها تهه راو
 برادر پیشوا تا بدو سورت و دحیل کار
 شدن نایب او در بلده و باقی سوانجات
 آن سال

همدین سال در حصه مرسته موده بدلس پیشوا نالاحی راو و داماحی
 کایکوار راو بدو مرسته ای و گمها تهه را برادر بدو نا فوج گران و داماحی عزم
 این صوبه گشته به جهت کرایه داد - و بدو مدد و مو حیل بدحصا بست صد
 محمد حلی ماضی انعامه طلت بدو و بدو بداحت بست مدامت

از صندل و چوب آندوس منقش بطلا که حسب العزمایش معرب الحضره مرتب
 نموده تا برحی تحائف و یک حقب مورچهل صندل طلا کاری که بسیار نه تکلف
 بود و بحصور ارسال داشته رسید چون بغایب مرعوب و مطبوع بود مقرب الحضرت
 بطر برپیش آمد داشته بنام ودوی درگاه آسمان حاه بجناب اقدس گزادید و پسند
 طبع دشوار پسند گشت از راه فصل و عطا حکم خلعت چهار پارچه ملدوس خاص
 و سر ییم مرصع شرف صدور یاف و حواله وکیل شد که بفرستد از آنجا که درین
 مدت نه سب حلل هرساله مرهته که نه صلح سورتهه وچ کشی می نمود حوان
 مرد حان را اتفاق گرفتن پیشکش آن صوب شده بود درین ایام که بنابر بعضی
 امور و تقسیم صوبه میان داماحی گایکوار و پیشوا بالاحی را و گف و شنید
 در میان آمده و فوجی بدین سمت رخصت شده فرصت را عیامت شمرده فایم
 فلیخان را نه بیانت تلده مقرر ساخته بیست و هفتم شهر دیقعدة الحکرام بدان
 صوب برآمد و پروانه مهر وزیر الممالک در باب استقلال ابوالمحسن حان کروره
 محال کهنه پارچه بنام راقم ورود فرمود و در سال هزار و صد و شصت و پنج حوان
 مرد حاد اول نه سمب تپوکبه ناره و کولوار پیشکش گیران نه کانهیار شتاف
 و نه اسلام نگر عرف توانگر رسیده بقدر حالت و تقاضای وقت پیشکش گرفته
 بیست و سوم شهر ربیع الاول معاودت نموده نه نلده در آمد - چون مومن حان
 متصدی بدار کهدایف را نا گماشته گایکوار پیوسته مدافسه رو میداد از استماع
 تقسیم مرهته صوبه فیمابین پیشوا بالاجی را و داماحی گایکوار برج لعل پیشکار
 حود را بد پیشوا فرستاده استدعا نمود که حصه بدار کهدایف بطرف پیشوا
 قرار دهد و نائب او را بیارد چنانچه حسب الخواهش او نه عمل در آمد
 و نائب پیشوا رسیده دحیل کار مقرر گشت *

مقرر شدن فوجداری و عاملی پورگنه بهروج از خالصه شریفه نیگ عالم خان

سادعاً در ضمن ایام حکومت مهاراجه انهی سنگه کیفیبت توسل حستن
 عدد الله بیگ فوجدار پورگنه بهروج و حمو سر بآصف حاه نظام الملك و تحویر

و بدین امری احوالات و حلال مرهنة که بهانه بدنی و بند و بست کولان
ممنوعه واقعی نمی شد شنی بر سکنه نلده و بوجاه نمی گزشت که بی
دکلی کولان نه هئنت اجتماع در آمده نه شکلی نروب و بعضی حدی مسکن
و بریدی دکاکس اسون برداخته از نرس کلا و اشرد حداد و کد ناتو و اطفال خورد سال
معل و نالنه بکله گل سم دنده نه عیون نمی رساندند .

نرس و نرون فندک کولان رعایای مسکن نه آه و معل
نموده شنی از شعی تا سحر که ناند ز درها صدای نرس

نا امنی شوارع و طریق نعلانی رسیده که بیک صدا را حطرو بردن سم را حد ناله
مدد دبی و مستقری حه رسد و نرس نسلای ندرتة انعمه قاله طریق موانل مسدود
بی رهبری آنها حاده اس معنی معبود اگر احیاناً نحلل گرینه نرحل شود .

نست ناسازگر نراز کند نسل گرسوی پیاز کند

نک بیک حاصالش بستند همجو سرش برهنه گردانند

و بعضی نرسم خوردگی بوموع آمده و سرشند ندر گسخته که اصلاح ندر ندر
و حدره سری آنها نعلانی رسیده که از خوف سوارل موان آن گروه گذرل نه کدر
حوی نه سمرمی نه انقراع خاطر گسی نمی توانسند نمود و مکر انقاع شده
که بسرومت شل رسیده نسه رحو را می بردند لهدا نرس و مت مرکب اس
امرشدن را مناس حل خویش نندده از اقلل آن امتناع ورزند حوان مرد
حلل از حقیقت آلا گشته راتم را تکالیف نموده که برای او سلسله حقلل نرسل
نه مقرب العصرت شده مربوط سازد فرمان نقر صر نه دانی برای او حاصل کند
حون حوالش اس کار حمت خود نداشت نداشت که اگر او را مقرب العصرت
نسنرند خود سرند و نه خطب نله والا و صدر فرمان والا سان امتناز نسنسد
از دل و حال ن خدمت گرایی نمر نخواستود و و هر سه بد فرماید نا جمعیت
مورحونی حنه حواحد شد حون اس معنی از اعطیه و کدل بمقرب العصرت سند
گفت که ما موکل او مانتو نرد هر سه او اس سم نوشته ندر نرس خاطرش
حون نا حوال مرد حل سلفه نست اگر او ندرت امر مرهونه نرشته ندر
مورل لب همدل ازای حندی از مگس دل که نلمطاح هدد حوربی گویند

نقل پروانه بمهر مقرب الحضر و الخاقان جاوید خان نواب بهادر و باقی سوانحات آن سال

آنکه وزارت و عوالی پناه شهاب و معالی دستگاه علی محمد خان بهادر مسمول مراجع والا باشند درین والا از پیشگاه خلایق و جهانداری خلعت فاحره و سرپیچ مرصع و منصفه شمسیر ناب استقلال دیوانی احمدآباد و اصافه یک هزاره دات و هسب صد سوار و خطاب، بهادر و مدصب پانصدی دات پنججاه سوار و خطاب حانی نه محمد رفیع و محمد شعیب پسران و پانصدی دات و پنججاه سوار و خطاب کاظم علی خان نه محمد عدد الله برادر آن و ررات پناه از حضور پر نور مرحمت گشته باید که شکر تفصلات و عدایات بارگاه والا بجا آورده بحضور لامع العور عرصداش نمایند و باستقلال تمام از کارهای تعلقه سرگرم و حذر دار باشند که حسن مجرا نه ظهور آید - رافم نه شرائط آداب پرداخته گرفت و جوان مرد خان را دید و او یک سراسب ترکی توامع نمود - حاوی اوراق عرصداش نا پیچ مهر دیار بپایه سریر خلایق مصیر و عریضه نه مقرب الحضر و الخاقان در ادای شکر تفصلات از سال نمود چون در مهر خطاب بهادر را درج نه ساخته بود مقرب الحضر توکیل تاکید فرموده در دارالخلایق مهر دیگر مرتب ساخته بر عرصداشت رده از نظر اقدس گزراید بالصورة تبدیل مهرها کرد بحسب اتفاق دران اوان راحه بیتی بهادر متلاشی صوفه احمدآباد گشته فرد پنججاه هزار روپیة پیسکس بدریعه مقرب الحضر داده بود بحسب حواله و کیل فرموده گفت که فرد موکل خود فرستاده بنویسد که اسباب دعا و علم بهم رسیده اگر خواسته باشد بالفعل او را تکلیف پیسکش بیست هرگاه باشد خوب اسب از اینجا که از گردش فلک دوار حال این دیار از تعلل مرهته بعدی انجامیده که اکثر پرگنات و محاللات در و بست در تعب و تصرف آبهارفته و در بعضی که نا جوان مرد خان بطریق بالمناصحه قرار یافته سربک و سهیم غالب نا وجود گرفتن بیوره متعدده و مصادرات متموعه قریب چهار لک روپیة نه جهت داخل صوفه رسیده

مراجعت نموده بمشیت امورات مروجۀ بلدة پرداخت و مغلل حی چهارا که
مدا کارش بود به گنبد اهل عرص باز داشته معلی مصلحه گرفته خلعت
و نالکی داده به دستو سابق مستقل گردانند دوازدهم شهر ربیع المرجب
درهمونی چندا بعل گماشته بهاژ سنگه دسائی بدرمکام موضع نفوذ معموله
آنجا شدانت حین نزل انام مناهی از دیوار حام بدانجا نفا نهاده بودند جنگ
بوپ و بعلک د گرفت جوان مرد حل که پرست روح اسناده بصرص
و بعب بر ناحت آنجا می نمود عند الواسع بحسی که نا پیش گراشت
برحم بدر نفوذ د غلطد و حدی دیگر کسند و حسنه گسندد انعاماً گولک بعلکی
د بهلوی راسب مصل نذاف بحوان مرد حل رسد پوست مال گرشت
و آنجا را صاحب د آورده به بلدة آمد .

و رود عطیات نارگاه فلک اشتباه و اضافه مصب و خطاب بهادر به فدوی درگاه آسمان حاه

همدان سال محدده مآل از پیشگاه عظمت و حلال بموجب عرص معرب
الخصر و العاقلین جارید حل که به خطاب دیوان بهاد سه بلند گسند از آنجا که
از قدم منبرحه الحال اس نفا رمند بود حدایحه مکه سنی دکه دعه بدرحمب
خلعت حله بهاد سر پیچ مرصع و سمندر قصه به نشان و عطلی اندک
منصب که از امل و الموده د شرابی داب نک هوا سوا و خطاب بهاد و حکم
لم و نفاه مناصب مناصب براد و منبری زادها معتبر مناهی گسب و اس
نبرد مسرت حاند از پیش راحه رام نفا اس و ککل دله حهان مدا بدرانگ انکساف
نافت ناسو پوشت که این مراتب را به حسب ظاهر ساز و سامانی مطلوب
و حالت صوبه و نه پوشده دست بوجهات دیوان بهاد که نسبت بحال ام
اس می اس او کفایت مرفومه را ظاهر ساحت حرات شد که امندول اسلاف
مناهی بدر مسند لم و نفاه دیوب موهوب خلعت و سر رنج و شمشیر نا پوشده
بها حدود که بهاد د بود حواله و ککل گردید و د اس ع اوبت باحمد آرد سده

متولی درگاه شیخ احمد گنهور گنج بخش قدس سره بنام رافع وزود فرمود حقائق و معارف آگاه شاه پید محمد که در مسجد جامع امام داشته نارشاد خلق می پرداخت بیست و هفتم شهر حمادی الاولی رحب هستی نه حاقاه بیستی درد و مریدانش مددی بر مضجع او بنا نهادند و فدای الدین خان که نه منصب سه هزاره دات دو هزار سوار سر قرار بود در بهر چ از چندنی سکوت داشت چهاردهم حمادی الثانی نخل حیاتس از پا در آمده و از کشاکش رمانه وارسب -

از بهر قطع نخل حیات تورور و شب
چون ارغ دو سر نفس اندر کشاکش است

و بیست و دوم شهر رمضان راحه رای سنگه درایدر رحب هستی نه عالم بیستی درد - و دهم شهر شوال چون بدو بسب کوتوالی از شیخن سرانجام نه شد دستور سانس سلیم نه حال گردید و در شهرستان وحود صدر خان برادر حوان مرد خان فساد اخلاط اربعه حادث و طاری گشت و طبع آن متوجه گردید چون تاب مقاومت بیارزد پهلوی رستر ناتوی نهاد و هفدهم شهر شوال یکی از بی نا کان عناصر چهار گانه غالب آمده پیکر خاکیش را از پا در آورد * مدمومه *

چار طبع مخالف و سرکش   چند روزی بود ناهم حوش
گریکی رین چهار سد غالب   جان شیرین برآید از قالب

حوان مرد خان فرین اندوه و ملال ماتم داری پرداخت و این مقال نه گوسس رسید -

گر پیر بود ساله میبرد عجبی بیست
این ماتم سخت است که گویند حوان مرد

وروز آرز خان برادرش از بیسلنگر بنابر تعویه نه بلده آمد و بعد ازربعین حوان مرد حان جبه بد و سب و تشخیص پرگنات و گرتی پیشکش رمیداران صلح بود سائر متنی برآمد و قایم قلی خان را نه بیادت بلده مقدر ساحب و در سل هزار و صد و سب و چهار پس از انزعاع آن پانزدهم ماه ربیع الاول

است

• منظومه •

حوائج این ملک از پیمان بود و زبشلیان جهانی بر دوشل بود
 اگر ربع اشان کند شهر دیر شود امن از بدنه ها این دده
 و به مغرب العصور نوشت که اگر از پیشگاه نصل و عطا منصبی گمی آنجا
 بنام هر مرشاد حواهر راده اش مرحمت شود حور بدست الله اسب در بانی
 نجا ا نه عهده و اهتمام علی محمد حل که نامردیونی صوفی احمد آباد مامور
 است و از حسن سلوک رعایا و برایا راضی و شاکر نهاده لوازم امداد و اعانت
 نجا آورده دخیل کرمی نماید و اظعلی اس ناتره میگردد و اس معنی از
 برسم زلی گنگا دلس نه راقم وانج گسب سه چهار روز نه گرشنه بود که مرد
 حقیقت مر سوله احد ا که مع ب العصور حواله راحه رام داریس و کدل کرده
 می رسیده بود که موکل او محل اعتماد است و از احوال و اوضاع اس ملک
 واقف بدویسد که اگ بدرد را متعلق ساحی نه دکیس مرض علاج داند برنگد
 و او بخندد مرد ا که بر سل داشته بود رسد ناسخ نوشت که اظعلی زبده آس
 عالم سوز آنجا بدین آب داری معاوی سدا دکیس درین وصف نه نظم می آید
 و ازین که نام فدوی درگاه را مندرج ساحی از ان اطلاعی نه دلد و سابقه و تقریب
 عاده نوشته است بالعمله سند منصدمگری نه ده هر برشد شوب صدور یاقب
 و احد رگه پته داس سعیت را داتم و پیسکاری برلی گنگا داس و دوهزار سوا
 و هملی مدر دده ناپک زبحر فدل بهر پر نموده انظاری انصافی ایام نران که
 دس بود داشت و دوسه زلی گنگا داس سند که مسعد نسد که متعدد
 سندن موج نه سوش گده خود ا ملحق سارد از آنجا که مسب ابروی ندان
 نه دوسه بود نا عدد المعز دمی سه دار و راحه گفتگو واقع شد و احد نا حواجر
 زاده گسه اندک و این معنی صوات نه دست عمدان سل حولان مرد حلل مستحق
 دمی را از بعد سلم نه کوبوالی بنده مفر صاحب و حلم و یک زبحر فدل
 مده معدد معنی نظام الدس حنی که از حصر مرحمت گسه بود سند و در مظهر
 پیوانه نمده و به الممک نه دگند حفس ملبوس حنی و دخیل که ساحی

استدعا نمودن راجه گهناتپه داس دیوان صلابت
 جنگ بهادر سردار دکن متصدی گری بندر
 سورت را بنام هرپرشاد خواهرزاده خویش
 و کشته شدن راجه با خواهرزاده بردست
 عبدالغفور رساله دارو سوانحاتی که
 دران سال رو داده

اراسکا که هنگامه و فتنه و فساد بندر سورت چنانچه سنو دکریماب نه طول
 احکامید جمهور انام عموماً و تجارت پیشگان خصوصاً از انقلاب حان و مال نه ستوه
 آمده نه چاره حوئی و طریق مخلصی هرچند بیک خیال و برید اندیشه را نه
 اطراف و اکفاف دوا میدند غیر از التجا بردن نه صاحب شوکتی که قلع و قمع ندیان
 فتنه ادگیران تواند نمود نارگش نکد لهدا شطری از درد (۱) نال و شرح حال حسران
 مال نه راجه رگهناتپه داس دیوان صلابت جنگ بهادر سردار دکن نوشتند از
 اتفاقات رای گنگا داس پیشکار دیوانی صونه احمدآباد چون دران کار بدادر هرح و
 مرج که در دیوانی حر نامی و شانی نمادده معطل و ما حصلی که اوفات گزاری
 تواند نمود بدانش از چندی نه دکن شتافته ناراجه ملافی شده از راه
 حیرخواهی نه تعزیمی رچی از رویه سلامت روی راقم را طاهر ساخته مشتاق
 گرداید و ابواب رسائل ویمابین مفتوح گشت راجه رگهناتپه داس بدادر التماس
 شکان بندر سورت و رفع فساد بدریغه معرف الحکومت و الخافان حاوید حان که راتق
 و فاتق مهمات سلطنت بود حقیقت هنگامه و حرانی و درحواست سکته آنجا
 نه پایه سرپر حلافت مصیر معروض داشب که ما دامیکه پای صعدر محمد حان
 و سید اچهن و این جماعه در آنجا برپا است تقاعد ورزیدن شخص فتنه محال

الحکرام که فریب هسب ماه اربین قصیه منقصی گشته بود جماعه و لیدیس
بدوعی در بندر سورت رساییدند که احدی نا حذر نگردید - * بیت *

عجب مردم آنی اند این گروه
که دریا بود برد شان بی شکوه

و دفعه طاهر شده - * منظومه *

جهان در جهان فتنه انگیز دید
سی آتش فتنه را تیر دید
سی حادثاها بوی و کهن
ر آسیب آفتاد از بین و ن

ار مشاهده این حالت و دریاف حقیق که پسر و دامادش مدلع حظیر بصرف
این فتنه انگیزی در آورده اند نه تو بین و تسلیع آنها پرداخت اما چون تیر قضا
ار شصت بسته بود فائده مترتب نه گشت سید اچهن قریب دو ماه دیگری
پایداری نمود از آنجا که آدوق قلعه مدعصر بر برج کهنه شده بود عارضه (۱) رحیر
در متحصنان افتاد اکثری ره نورد مطموره بیستی گردیدند و باقی ماندگان آماس
کردند بالصروره نا حافظ مسعود خان چون جمعیت وافر فراهم داشت سلسله
حندان امر مصالحه گشت و او بجمعیت حیات خاطرش مطمئن ساخته احمد
پسر خود را نا جمعی نه قلعه فرستاد و سید اچهن از تنگنای چار دیوار بر آمده
مخانه او آمد - حافظ مسعود خان قلعه را متصرف گشت و سید اچهن را روزی
چند در کنف حمایب داشته نا متعلقان نراه کشتی روانه مدنی نمود و او از آنجا
نرد پیشوا بالاجی راو نه پوده شتافت و این واقعه در محرم سال هزار و صد
و شصت و سه پایان رسید و بساط فساد در نوردیده سد (۲) حند رال انگلیس که در
مدنی بود نه مسترلام گماشته خویش نگاشت که حاکم داری سید اچهن نمودن
و نداد دادن لاتی و در منارعب حکام ما تکرارت پیسگان را در آمدن مدست

(۱) رحیر شکم رفتن نا پیچش ۱۲ *

(۲) حند رال نه لغت انگلیس ناظم آنجا را گوید ۱۲ *

به محافظت (۱) ناره دریا یعنی ساحت که بر سر (۲) حو لنگر انداخته (۳) روارون
آمدنی اطراف را ملاحظه نموده و اگرارد نالحملة جنگ بوب و جنگ از
بلعه و خانه وانی انگلس در گرفته عالمی را به و نالا ساحت و جمع کنیز از سده
و رعیت از صدمات گوله ره آورد وانی عدم می گشتند و اموال و امنه بخت
پیشگی و اهل حرفه و نبوت و دکانس اسده نازارها به علت و سوجب و
می آمد

جهانی شد از کسه نالا وزیر

کنده ز کشی نمی گشت سر

و سلامت کوه و مراحل به محاسبی بلعه نالب حدی رسد از آنجا که خانه
حافظ مسعود خان نالانی انگلس قرب و حواله واقع شده بود از دشمن و نعل
اندیشه داشت و نظر به منافع و استحکام عملیات لانی که از عرب گوله بوب
با لقب رحله بربر بود مستعظانی آنجا را که چماعت پیدگل هندی بودند بددل
نقد حال و امیدواری آینده و استقلال رهبری نموده بورش برد و آنها بدر رفتند
و مبلغ خطر بود و حدس بعبار و آتش مهر تلف گشت نارحود این سابعه
مسدود استقلال از دست نداده بختگ و رساندن کرمک و بعضی ضروریات
و مس بی مس نبودند به سند اچس می برداحت حوس گریس بلعه بختگ
و بوش قرب بربر نبود معرکه حدال و قتل نامنداد اعتماد و مصلحی کلی
ه. رزه مصاف این عکامه را و به محمد خان سرانجام می نمود و فریاد
و ملای ظلومانی سم دیده و آه و ناله ملهوان عم دیده به عنون سده گوش
سازنی ملاه اتلی ا کرساحب از آنجا که موسم آمدنی جهیزات نمود حدی
در حرکت عمریت سعد متحد حل نا حبری رو داد نا آنکه به ماه دصصه

(۱) ناره عبارت ازین است از خشکی تا آنجا که جهیزات کلی لنگر اندازند واده کرده
است و بهندی دیواره و ناره گریند ۱۲ •

(۲) حمیر لنگرگاه •

(۳) روار جمع ری که نوع کشتی است ۱۲ •

گشته متضمن آن بود که آینده او را نه حکومت بیاورد و من بداند تختم درنگ داشتم ثانی الحال بر اصرار تخلف اجماع نکرده مهر نمودم اکنون که مدادی بدم او بر آمده و اراده آوردنش در پیش اسب بر چه حمل توان نمود قطع نظر از عهد شکنی که بود ما جماعه انگلیسان مدموم ترین حصائل بکوهیده اسب کسی را که بآن صورت بر آورده آواره ساخته باشند و بر عریش اهتمام داشته و عهد و موثیق بسته شده ناسد هرگاه ممکن یابد توقع بیکوئی نمی توان داشت و چشم داسب بهودی را بساید و من محور این معنی و نا شما هم داستان بیستم و مورچال بر حانه ولاتی خویش قائم کرد ولاتی باصطلاح آن جماعه مکانی را گویند که امتعه واقمشه خرید و فروخت در انجا می شود الحاصل مسترقم جانب داری سید اچهن را بر دمه هم خود گرفت و کمر معاوی او چسب سب -

نه کیس حواهی میان را تدگ بسته دل چون سنگ را بر جنگ بسته و جنگ توپ و تفنگ با مسعود خان و مورچال علی نوار خان آغار بهاد علی - نوار خان با و قار محمد خان و حاجت مسعود خان محفل کنگاش طلب داشتن مسعود محمد خان آراسته گف -

چنان نقش آرم بر روی کار که حیوان شود دیده دروگر و رایها بران قرار گرفت که چون کپتان انگلیس مخالفت گرفته اسب جماعه و لندیسان را که ناری دعوی هم چشمی دارند با خود موافق ساخته بدین کار مامور سازیم و آنها این معنی را برپرا گسته کسنتی چند روانه نهاده نمودند که مسعود خان را در پرده حفا که انگلیس و غیره اطلاع بیابد بیاورد و علی نوار خان بمقتله بریدی بداند رسیدن این بود از راه نراری روانه نمود و بر کماشی حالت و بریداد آگهی داده دوست -

چو دمه بخوانی سبک بر بسین که بی روی تو عستم اندر هکین مسعود بری نمید و تدبیر یافت گشته (۱) عوانی چند مستحق از مردم کاری

مادون آمد تا وجودیکه عالمی سوخت و هگرهلی بی خارگل کلب گشت رگ
 شعاعت شان را گرم نه کرد و عری حنمت شان بخوش در ندامد مغلب
 القلوب نکلده دلپای شان را برگرداند بی جنگ و براغ پیش از آنکه بوبت
 بآبهارسد و کار ناسعمل آلاب حرب انعامد رو گردان شدند بعشی ملتئم و لعنه
 ملتعی مصافظ مسعود جان گسده منجمله وحیی که شب برلی خرچ سناه
 سده بود نانک سر اسب دواضع نموده ما بعی را بوشه سحر و زان راه مقبر ساحده
 در آمد و سر خود را بسلامت که بهلوان زنده حوش است نه بهروح رسانده
 سناه بی سردار حوس گله بی شدن و بی سر هر کسی کف عاقبت بدست
 آورده منوسل و شنگ علی نواز حل گشت و او روز دیگر بی ممانعت نه دربار
 در آمده امطل و بدل خانه و اثاثه را ضبط نموده مدانی دنام صعدر متعدد حل
 در آورد و مورجل در قلعه بست و ازین آهلی اسل

• منظومه •
 که سد سجد دوش از سدر ملک همجو گردش ده (۱) خاک روبر
 سده معمل بی اشداه نامعس حدق فصلش نماه

که بوپ هلی روپ بی ازدها پیکر سه طلقه حنده شده است آتش در بهاد شل
 انگذند و بر دربار و حانه حنظ مسعود جان و مورجل گد و پیش گوله سال
 تکرک آتش بلیدن گومت

• منظومه •
 سد از اس لعظ هتنامه گم سر و معر از سنگ عراده نرم
 بهسل شده معر با از دماح ز سودای بی دده سرها فراع
 ز مه نا ملتعی مدامی گرفت بر گویی جهان را سندی گرفت
 سده آتش بوپ زبرل سرک بهم شده از شرلش حصه

ممدوم کنلن اندامس از اسماع مدانی نما معد متعدد حل محتظ مسعود
 جان که دمی هتنامه شمعدش دبر مسعود دنام نمود که روت در آوردن سعد
 ممدوم حوس ستمی که نه سر حمه مکه مستحل و دایمل مگرد و مدعت

ز گرهي نباشد که در ضمن او را بدام نلا اندارد پراگنده خاطر بود - * مصراع *
در کارم و بیکارم چون مد بحساب اندر

ددار و مدار میگرزاید تا آنکه قریب ده هزار ار سوار و پیاده درد بخشی در دربار
مراهم آمد و بیست هزار روپیه سید اچهن برسم علی الحسب که درد اقرار
انداختن طرح جنگ معین گسته بود برای تقسیم سپاه فرستاد علی نوار حان
آگهی یافته بقول آنکه دسب پیش روال ندارد پیشدستی را کار فرمود و نوار دهم
حمادی الاولی - * نظم *

دم صدکیین مهرمان سپهر همه کینه گردید و نگراشت مهر
بر آمد برین توسن تیرگام بر آورد رخصده تیغ از پیام
قطع رشته صله رحم نموده مسارع و مسابق کرده نه عزم برداشتن مستحفظان
دروب حصار و دسب آوردن دربار سوار گشت و جنگ کدان دروازه چند دسب
آورده نه معتمدان خود سپرد چون حمعی درین هنگامه از طریق کشته و حسته
شدند حجاب شده و اندیشه عذر از پیش روی حافظ مسعود حان بر خاسته
گردید کسان حویش را نه مددگاری و بستن مورچال فرستاده مستعد رزم و آماده
بیکار دسب و نموح تلقین و اشاره او تجارت پیشگان اتعاق نموده نوکران
خودها را شریک کار ساختند و از هر طرف نائره فتنه رناده کشیدن آغار دهک - * بیت *
ریک فتنه انگیز شوریده کار دسی فتنه برحاسب از هر کدار

موج سید اچهن که نه سرداری و نا شلیقی بخشی بدان اطعای بیران فساد
کمر ددی نموده بودند ناسداد طرق و کوچه ددی سیل نلا راه در آمد آدجماعه
بدربا پرداختند و تدبیری نکار برده دکاکین مساکین راسته بازار جهتی را که گمان
رحنه یورش مخالف میوب آتش دادند که مکر سد آتشین مانع شود از نجا
که اکثر حانهای ددر حیطان و سقش بی دسب اسب نه یک لمحہ در
گرو و از همسایه همسایه دیگر سراپ نموده بهرحا که رسید تر و خشک
را سوحب - * بیت *

گفته اند آفب همسایه نه همسایه رسد ر گریبان چه ربانها که نه شد دامان را

حافظ خود را جمع ساخت تا حفظ مسعود جان که دلترا انعداد دروب بر رویش
از سند اهن مدوحش بود بر ما می الصبر خویش آگاه ساخته دریافت دعوت
نمود و از احانت کرد و نه مرادند نددگر علی نواز حل نگاهی نه بددل
لعل ناسد عدد الله عیدروسی صاحب سعاده به فرستادن ندر و هد نه ساخته
بصافه آمده دحل ولر گشته نه بدوسن سهام مرانعام مران در خانه کمال
اندسه د کمن شست و حفظ مسعود جان که دلترا حراست خویش جمعی را
نوازی از جمعیت مدعی افزوده تا خود داشت حلمی او گشت سند اهن
ازین سائعه آگاهی یافت

دنگ شد بددلش جهان فراح نفس وی شد آسمان فراح

در مدح مدافعه و اطعانی ناکره مدنه د آمده محمد هشتم دمی بخشی خود
را به نگاداشت ما روز ساخته با جمعیت سلق و لا حق بمصانظت دربر مقرر
آمده خلعت داد

ای که می دانده می موسی لعل عائب

اول از تقوم خاک سنده ساعت را دس

معناج و دلم و ظفر علامان حدشی دنگ حل که حالی از رشد نمودند رفعت
دتر محمد حل بران زاده املی خود را راحم دانسته و مرده آردن معد محمد
حل را شنده مرانقت گردند و جمعی دیگر که دوسل با علی نواز حل داسند
از سند اهن حدائی گردده دتر دوسند علی نواز حل مرده از خ کار برداشته بر
مدل انقل علی رؤس الاشهاد بقراهم آردن سناه اشغال و زند و حسب الطلب
حفظ مسعود جان حمانه خویش از دندا راحدیری که نه معارفت طلب داسه
دسند گره مدحوب بدسین بدسرعظ حل و مثل که از رویداد هفتمه سلی از
دلاب حتمل مدرب گره دوزد بقول آنکه ملر گردده از رسم می دسند بقدر
حانت نوکر گره د بر روی خود داسه دسند حفظ مسعود جان اگرچه نه عهد
و دسمل مراد داسل تا علی نواز حل دست می شده بود اما داندسه اند
معه الهتی سند اهن و او سرش نموده داند ظفر این معرکه آئی جنگ

بار برس در آورده مصادره نماید و آنها متعزس دریام ما می الصمیرش را نموده
به حائفاه سید عیدروسی رفته دحیل آن حاسدد چون در بدر سورت بدابر کثرت
میریدان و حرمب آنها مقرر شده که دحیل آنجا را احدی متعزص نمی
تواند شد و گویا (۱) تستی فرازیافته سید اچهن کناره گیري آنها برهمونی علی
نوار حان که آنها متوسل او بودند حمل نموده بدطن کشب و بدعام کرد که نالعل
حددی به دارالسور برهان پور که وطن اصلی و مسقط راس اسب درود و در بدر سورت
نداشد او از استماع این حشر موحش که در محله اش نمی گرسب درکار خود متحیر
گست خون چاره ندانست ملتکی بعد عدم سرانجام سفر گسب نائده مترتب به
گردید و پاسم آمد که بیرون برآمده در ناع نقل مکان نماید که ما بحتاج خواهد رسید
بالصروزة رفته فرود آمد و کمز عداوت بر انتراع حکومت حالو چسب سب چون
بدولت حریمه که بی آن این امور صورت پذیر نبود که گفته اند * مدطومه *

چو خواهی مسخر کنی کشوری   ر گدگی کن آراسته لشکری
دایر تهیدسب هدام کار   چو ناری است بی نال و پر در شکار
هژ بریکه چنگال و ددانس بسب   بدریان روز میدانش بیسب

در بحر اندیشه عواص فکرت را عوطه و ر ساحب مشیب ایردی یازری نمود
و در زمین تدبیر که هم سنگ و حب لولوء تقدیر تواند شد بدستش افتاد
یعدی وفار محمد حان ولد صعدر محمد حان که برادر ریش می شد و او
داماد بیگلر حان برد والده و مادر رنس از اندوختههای آنها واقف بود مصحوب
معتمدی گفته مرستاد که اگر اتفاق نماید سید اچهن را بر آورده صعدر محمد حان
را که در صوبه تهنه آواره دشب ناکامی اسب طلب داشته بدستور سانی بحکومت
مستقل سازیم - وفار محمد حان که حجلب رده از دسب رفتن قلعه
و محکوم دیگری بین الخوف و الرحا رندگانی می نمود و متعلقان صعدر محمد
حان که نوید آوردن او را شدیدند با او همداستان گشته تعهد سرانجام احراحات
که درین کار صرف شود نموده قوی دل ساختند چون علی نوار حان ازین ممر

(۱) تست بفتح اول و سکون سین مهملة بمعنی سد است ۱۲ - برهان *

و موعی نداشتند در حایه حوی و بهانه سازی انداده تا خود منگفت • منظومه •

منش ایمن از دشمن کینه حوی اگر چه بود خورد خوردش مگوی

اگر خصم جاری بود در دهی نواند که در نا حلد ناگهی

ایها تا روزی حاتم مسعود جان نثار و فرج ندر غلب و سرور دامن عدا

که هنگام رسیدن علف نوس بود و خوردن دُمل نوزن بلبل که کرکی ندر گویند

و نامطلاح اهل گنجرات بونک نامند تا جماعه حدشنان و همراهمان ندرین شدت

سند اهرن ظهور این معنی ا از مساعدت وقت و تازی نصیب نصو نموده نه

علاج و مواندد حذر اندیشان عدل حرم و احتیاط را از دست داده مستعظان

دوب حصه شهب نفا را نه الدندان ابواب و منع در آمدن او مصحوب نکه سوای

اعلام نمود و او همه جا نازل بر دروازه که مد سند امر به تعلیق می فرمود و نوا

حافظ مدود حلل آگهی نافته به سرعت تمام رجعت بهتری نموده برگشت

حسن دروازه سند می خویش سند دتیب وید دیگر آورد تا آنکه بد از نداد ویدی

سند که در کار سنس بودند و او سفت حسنه خود را ندرین انداخت نصیب

حسن آمده از سند اهرن استعفا و ناعب این حرکت نمود و او گنجانی

کامری را منسک ساخته عد ندر ار گناه گفت امارع شده و دعدعه که د دل

حفظ مسعود جان جا گرفته بود زایل نه گشت د مصطفی و حداست خود

نفس از پیش برداحت و نهایی نعم نفع د مرغ سند اش کاشف اعدا

که انا اعدا سند اهرن رو نداد داشت و وزگا عدا طبعی ندر فانی پیمود -

دندمی که می اندسند نصیب دلعنس می نصیب سرور نکه می ناص

ا ناص اعدا خلاف خواش او می اعدا و مهو منصوبه اش اعدا مداد خانه

می بود و حلل ندر نا نیمی نه جهوره نصودش می نصیب

دندم حور کداس و تقدیه حسه نص

د دست و شست یک در نص ندر دست

دس و د خطورش حفظ نمود که ولی آتد کالی دمی اعدا - انا حکومت

م سنگ حسن مصد امر حور - دس دسنگی بهد - نده اند د معین

سایر بلاد موسومۀ حوال مرد حل و تمام ملک عالم حل ده هزار رویه از محصول
 برگه بهروج ورود نمود حوال مرد حل را از رسیدن احکام والا آگاه ساخت ازانجا
 که از اندلی سرپر آزاری حصر و قدرت حکمی تمام او شرف بداد بداند بود
 سرآ شهر حمدانی اولی نه عنوان عظم و تکریم نه خانه رام آمده گریب و اراده
 داشت که نه انعام حکم اشرف بردارنده آن وجه را بدهاند اما بنابر اعلی
 معون شد طس الانس نه عمل نه تمامد و حسب التحکمی که نامرد ملک عالم
 حل بود نمود حوال رسد که بس اکتال آصف حاکم برگه بعلی بنصر جنگ
 نه دود احارب او مطلوب است حوال بنظر حق ارکان دولت که با خودها تراج
 داشته کار نه حرس بکنگر می بسند و علم مرهه رو داد و هی عظم و ضعف
 حسم نه تسلط سلطنت بهم رسد ادعان احکام والا بکل از مثل برخاست و باز
 دسی نه شد عمدت اول حوال مرد حل شانی حله سوزن سران حوش
 نه بیس نموده نه لوازم شانی نه داحیه برسم منکرند نه دنگ احلی بدعت
 اسی نه نموده معوضان بعضی نه نموده معوض انصال رسانند و محمد جنگ
 که بهر که قصدتی نه بداد بی مصد ساد گشته آنجا را بنض نمود حوال مرد حل
 نه ایلای بدان محو شدت نه بدوست کرده برگشت و بداد الدس حل که از
 حلی نه مریغ اند سوخته بنا داشت از بدس آنجا و صحبت با حلی
 که دسی است التمل ملول گسند از حوال مرد حل استدعای آمدن بده نمود
 حوال او انمی نه گسب و حق درنده را فراموش کرد لاجله به بهروج رنده سکونت
 برزاد و سوزد ام دسی نه بدب گهاندی او نه بده آمد و حلیس بدب
 با وحی نمویع کیده سنده در شرک رویه نه علف کاه و دانه گرفت و نه عوب
 نه گاه بهدل ا ملک دیک نه ستم و بهحصل حصه مرهه زاعی گسند حوال
 نه حلی نه اظه دسی مناع احد محال کرانه دکانی را که از اندلی
 ادسی بده نه بدخواه دنا و مسکن مده بود موهوب ساخت و مدلی بر
 آورده بد لواب حداد مهاب نموده که دنگ موهوب نه گسب و عند العسل
 حل حوال محال بود بسب امی از احمد آمد نه آمده به عوب بده و ازانجا
 نه به ح و به دنا اقلامت کردند

ورود احکام والا در باب اینباع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانحیات آن سال

شمدران سال از دستگاه مطمح و حلال احکام مدسی مهور و زیر اعمالک
در باب انتیاع حدس ملبوس خاص بدست شوارز رویداد بدام مدوی دگام
و حسب الحکم در باب رسانیدن ده شوارز رویداد بدستگاه آمدنی محذرت

سائر بلاد موسومۀ حوان مرد حل و تمام ملک عالم حل ده هزار روپيه از محصول برگند بهر ورج ورود به مود حوان مرد حل را از سندن احكام والا آگاه ساخت از آنجا كه از اندكی سپير آزادی حضرت مود مود حكمی تمام او شرف نهادند و نوازه شد شهر حمادی الاولى به عنوان عظم و تكريم به خانۀ رافم آمده گولف و لوانه داشت كه به انعقاد حكم اشرف برداخته آن وجه را بدهاند اما سائر اعوانی معوان سلاطین اقلس به عمل نینامد و حسب الحکمی كه نامرد ملك عالم حل بود به سندن حوان رسد كه بس ارتحال آصف شاه برگند بعلی بهلصر جنگ به نوبه احزاب او مطلوب است حوان تمام بعلی ارکان دولت كه با خودها نزاع داشته گار به حارس يكديگر می بستند و علنۀ مرهقه رو داد و هي عظم و ضعف حسم به سلاطین هم سد ادعای احكام والا تاكل از مدلی برخاست و باز نرسی به شد محمد ن اول حوان مرد حل شادی خنده سوزلی سرائ حوش ن پيس نموده به لوازم شادی به داخده برسم مفرکدان بلو دنگ اهلی بدعب اشرفی نوده نمود و محصلان بعلی مرموده به معرض ایصال سازند و محمد جنگ كهوگه مصدقی به بلاد پس مصد فساد گشته آنجا را نص نمود حوان مرد حل نداد اصلاح بدان صورت سندن بدو بست کرده برگشت و فداوالدين حل كه از حلفی به موقع اند سويده تمام داشت از نوبس آنجا و صاحب نا حسن كه بدانی است الت ملول گشته از حوان مرد حل استدعای آمدن نوده نمود حوان او انمی نه گشت و حق ديرويه را فراموش كرد لاجل به بهر ورج رنده سكوب بد و سوكرام دامی به بدلت كهاندی او به نوده آمد و حنلرس بددت نا وحي بموقع كهده سنده دو هزار روپيه به صدقۀ كالا و دانه گرفت و به صورت دگانه بهل و امكنه دنگ به سحنس و بحصل حصۀ مرهقه راهی گس حوان مرد حل بذاظر بعضی مناع البحر محلل كرايه دككني را كه از اندكی نر آبادی نوده به بدخواه بقا و مساكن مقي بود مود مود صاحب و مدلی نر آورده شد انواع حدات مديات نموده كه دنگ معوج به گس و حد الحسن حوان معطل بود بسبب امی از احمد آباد به آمده به صورت نوده و از آنجا نا بهر ورج نوده به اختلافت گردید

کشته می شود و استماع آوار جوان مرد خان که اصرار نالدهدام مصر و خودس داشت نموده از حجاب شده بر آمد و گمادش به یقین پیوست و دانست که مطلبش چیست و مقصودش کیست در را کشوده با شمشیر آخته دست از خان شدین شسته بر آمد و سخت گویی آغار بهاد - هر که دست از خان نسوید هر چه در دل دارد بگوید - و روز سومی مراهم آمدگان که بدلتار پا در آوزدن او جمع شده بودند آورد و آنها بیکدفعه از هول خان کوچه داده درمیان گرفتند و یکدوئی برحمتس مجروح گشتند که از هر چهار طرف هجوم آورده از پا در آوردند -

پشه حو پر شد برسد پیل را با همه مدوی و صالبت که اوسب و لاش او را کشیده از دریچه ناع در یک رود نار سارمتی انداختند و هنگام حقن در بیرون دروازه خان پوز مدون گردید حمعی که در ناره بین پوز بودند این واقعه را شنیده هر کسی راه خود گرفته کدازه کشید و اسب و یراق و یالکی با ائانه آنچه بود جوان مرد خان به صط در آورده از روی حرم و احتیاط مسرعی فرستاده صدر خان و زور آور خان برادران را که موعع اوبکه ادایه معموله پشن رسده بودند از صورت رویداد آگاه صاحب و نوبت که چون نظام حواهر راده شهیار مقتول با همراهیان در اردو اسب منادا ازین سادکه واقف گشته مصدر امری شود آنها به مجرد اطلاع به محافظت حویس پرداخته در همان رویه جا گرفته نظام را گفته فرستادند که حدائی گریده بهر حا که خواسته باشد برود و اوار و قوف این معنی هراسیده رف و صدر خان و زور آور خان بیلده در آمد *

ورود احکام والا در باب ابتیاع جنس ملبوس خاص و ارسال سر رشته ها و سوانکات آن سال

همدران سال از پیشگاه عظم و جلال احکام مدسی مهر وزیر الممالک در باب ابتیاع حدس ملبوس خاص بیست هزار روپیه مقام مدوی درگاه و حسب الحکم در باب رسانیدن ده هزار روپیه منجمله آمدنی محکالات

مدد اندقام و دفعس و آمد و نامخصوصان مدعی که از بد معاشی او دلگدازان
دادند طرح کنگاش انداحب و گفت

بر آدم که یک مدارا کنم بر او دسمنی آشکارا کنم

ما حار حار اس از وی سی حرا حار در ناگزارد کسی

اکتوی هنگام آن اس که مرهمی بر حرا حار سکن زدانش که بر دل اسب هم و از
ف و گراف و نقاشی و راهم و رانها بران قرار گرفت که او را نه بهانه
طلب دانه از منل بر دارند و د او احد روز دوشنبه چهار دهم شهر صفر که شام
عرب آفتاب هشتاد بر سه دوا دسمنی رسیده و زن گسسته بود پیک اجل که
دلی طلسم یک گریه کن گسسته نه بهد آورد و بر سر د سلبد و او جمعی را
حون گرگان سده بخون مسلح و مکمل سینه دمت عدد الاسفله معلوم نمود که
برای تقابلی طلب سینه اند و او نموده اند بهمنده مقصد طلسم را بدای
حمل نمود و حنل سب که بغیر استعمال و گفت و شدد این جماعه خواهد
بود خون ما نه گورستان صحن اندوز گراش داند دلی همراهی معتمد معزز
سروانی سل فضا آسمانی رده دوش که بدی امر مقبر سده بود اجل
و از باسقا ناس آمد و دسمنی بر او انداحد معزوح صاحب و او ازین حرکت
حیرت زده شد و که در دست ملازمین بود کسده رو بر آورد و او کذرا گرفت
شهار نگار اینکه حوان مرد حان بیرون اسب آنچه شدنی اسب بهخصوص
سود بهمان حالت قدم پیس بهاد حلاج و معزوح مدعیان ننگدگر راهی گسند
دین بی جمعی دیک را مسند و آماده مساعده نمود و حوان مرد حل را داند
جمع ندست دعدعه بخاطرش خطر نمود به نصر اینکه سلبد همین جماعه
بی مدعی از هنگامه آاشده بشدد حوان دلی نمود تا دو نفر در دله که تا او
نوردد به حیره نه آمده بر راست از انداحه حوان مرد حل از روی حرم
و احفظ به سب نام با حدی سینه برعک و بعضی مدد نه قتلش می
نمود و بعدومی حدد بر د حده حانی گست حون سده نه نازک بود گرا
شده دلی اند مطموه نسبی اسد سدد از مساعده این حالت که رایگان

گسب بدمداد بدمستی و خود سری آغار نهاده از خود حساسی بر گرفت * بیب *

ناده بر خوردن و هشدار نشستن سهل است

گر بدولت رسی و مسب نگریدی مردی

و روز بروز در اسباب تحصیل و تکثر افروخته بر آراستگی دکان خود نمائی می افروزد
و عود کند در مجمر قلب فلنس بر احگریددار می سوحب و رایحه بخور (۱) حیلاً
از گریبان بلند یرواری بمشام حان می رسایید تا آنکه راغ اسود سودا در کاج
دماعس آشفاده بسب و معرض را پریشان ساخته بفصله عروزی که مدموم ترین
حصائل نا پسندیده و دلائل ترین شنوۀ نکوهید است ملوت صاحب و پیوسته
در محافل صدر بشندی و نالا دستی را می حسب - * لب *

کاکل از نالا بشندی رتبه حاصل نه کرد رعب از افتادگی پهلودستن مایه شد
و بنظر حقارت در همراهیان حوان مرد حان از اعالی و ادانی می نگریست
و در محاورات و مکالمات عدان زبان نهوده گویش در کف اختیار نماد و از حادۀ
طریق ادب دور افتاده پازا از اندازۀ گلیم فرا ترک نهاد - * لمولعه *

هر آنکو بهد یا ر اندازۀ بیس برودی سر آرد ایام خویش
ارادها که منلعهای رسوماتس نالا رفته حوان مرد حان بمقتضای وف تلحی
معاشرت او را گوارا ساخته تحمل می ورزید و موقوف بروف داشته گفتار
و کردار ناهدجارش را نادیده و ناشنیده می انگشت و بدر تعادل رده در لوریده
سیرش ممداد و این معدی را اقتدار خود تصور می نمود - * بیب *

شراف عروزش چنان برد هوش که بودی یکی برد او بیس و بوس
و کارش بحدی انجامید و سر خود سریش نوعی خارید که هنگام بر آمدن صدر
حان بدانر بددوسب که او را تکلیف همراهی شد سر نارده امتناع ورزید و گفت
که اگر مرا نه سر خودی نه این کار مامور سازد فرمان پریرام و گرنه نا دیگری
همراهی نمی نمایم و نظام حواهر راده اش را ناهمراهیان تعیین ساخته خود
نا معدودی نامر فوحداری اقامت کرد حوان مرد حان که او را تنها یاف در

(۱) حیلاً نالفتح تکر کردن ۱۲ *

آنها را مسلمین و معام انعام اند و عباد کلی دارند بنائند الهی و امثال
 پادشاهی از لژاده ناطقه آنها که این شهر اسلام را حوس نا کو و حاله ضمیمه
 زمینداری ماروار نمایند و مسلمین را مستاصل گردانند مصون و محفوظ ماندد
 درین ولا از اشدله دقین صوبه داری صوبه گجرات از پیشگاه خلافت و جهانمانی
 به تحت سنگه بران ابهی سنگه مسلمین و عدیه سنگه شهرن گرداد حدرب
 افتاده اند و دل برنگ وطن مالوف بهاده اند لهدا امید داریم که دای
 رغاه ارحم الراحمین و حاتم النبیین حم بر احوال ما جماعه مسلمین و عدیه سنگه
 این شهر نموده این ملتسم اده مهر و شهادت خود مری سازند که بحضور
 تاریخی دگاه سلاطین سجده گاه بریده اعدله رسیده تلاش آنها دحک بر دانی
 ندند که ملین بالمعقل خاطر د شهر اسلام سکین و زنده دعای دوام دولت اند مدد
 حصرب مد مدد شاهنشاه دس بر معدلت گستر مواظبت می نموده ناشم
 التهی اما مهاده پیس از رسدن معصر قسم عربت این صوب نموده بود
 د سال هرا و صد و شصت و دو خند سراسر عربی و برچی تکاتف ا بدد
 سوز که برای و رد المالک می بودند د بوده کهند او کسیده گوب ه حد
 که دس باب پوشدحات وزیر بنام او و پیسوا بالاحی راو رسد فائده ده بحسدد •

به قتل رسیدن محمد شهباز و وهیله

از حمله سوانحی این سال به قتل رسدن شهباز و وهیله است معصل این
 محصل بر سنبل احصا آنکه او دایام حکومت نجم الدوله نا دوسه سراسر
 و حدی از ننگل اناعده را د این دله گسند د زمه سائر ملارمان نا آندوش
 مقد بود مانده د طرف گست و د همس ملک د اند و امکنه دیگر دکی
 نموده حد این اسب و سه انعامی بهم ستند و د هدمه آانی بدکوحی
 برد معصه حلن آمد و شریک که گسند مصد برود کدند و نا او حدی وقت
 گزیده آبرونی و مکفی از حطا ددوی بدس آورد به حسب اعر دلی
 مد دهر وهیله از سول و نداده ولرد احمد آبد حده بود د اندک مدتی و کمتر
 مدی ساه حرمه اش از دده مانی و معی لب برو از شراب فخرود ملا مل

راو مدار علیه راحه ساهو بجای پدرش بتعلقه پدسوائی مستقل گشت کسان
 خود را فرستاده ریدکوحی را که کهاندی راو نار داشته بود خلاص کرده بردند
 و مررا لهر اسب خان سوانج پویس از ممر نیکاصلمی تعلقه که ارباب تحریر را
 کسی نمی پرسید پریشان حال بود باستماع حدر وصول امیر الامراء نه خود هبور
 نظر بر ساعه و معرفتی که نا او داشب مراد بیگ را برای نام نائب مقرر ساخته
 روانه گشت - حوان مرد خان از تقرر صونه بهماراحه بحب سنگه ار راء عافب
 اندیشی علاج رافعه را پیس از روموع بخاطر آورده صورت حال و محصری بهمر
 و دستخط سادات عظام و مسایح کرام و اعیان و اشراف و سر گروه نکارت پیسنگان
 مسلم و هندو مرتب ساخته بدرگاه معلی ارسال داشب *

نقل محضر

آنکه حصرت طل الله حلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین ار سادات
 عظام و علمای دوی الاحترام و متصدیان خدمات پادشاه دین پناه آنکه در
 عمل صونه داری بهماراحه انهی سنگه در بلده احمد آباد و برگدات مضاف
 صونه گجرات آنچه از بهب و عارات امتعه و اموال عربا و حفر حانها
 نه خیال دیدنه و هتک حرمت اسلام و ناموس مسلمانان و تحریک مساحد
 و اماکن بررگان و افشاء مراسم کفر و بطلان و حرید و فروح حبمر و حناریر
 در هر کوچه و بازار بر سبدل اعلان نظهور رسیده بر احدی ارادانی و افاسی
 مخفی و پوشیده نسب و راحبوتان همراهی ایسان بعضی ار ساء مسلمات
 را نه طمع و ترعیب و بعضی را نا کراه و ترهیب ار دین متین سید المرسلین
 بارتداد گرفتار کرده بهاروار برده ادد و عظیمه مصیب در اسلام آن اسب که آن
 ران مسلمنه تا حال دران دیار رده ادد و مسلمین چاره استخلاص آنها ار دسب
 این کفره ندارد در هنگام محاصره بلده وصیح و شریف مسلمین دل ار حامان
 برداشته و مال و متاع بآنها وا گراشته نامتثال حکم نادهاهی و حمیب دین
 حیر الانام علیه السلام ار شهر بر آمده شریک جهاد با لشکر اسلام سده ارین حبب

دانی، محه پیسکش و ندرانه به‌طور دور اسال می‌داشتند تا شدیدی در
 بدو بست صوبه نموده اسال می‌داشتند ششم برلی اتصال مقدمان
 و معاملات شرعی داوغه عدالت مسلمان نگاه‌دارم یا از حضور معرر شود امیر
 الامرا متعلکا ابدان اقدس از نظر انور گزراوند و چهاردهم از پیسگاه عظمی
 و حلال مهاراجه نصیب سنگه نعلی خلعت شش باره بطور خاص و سرپیچ
 و شمشیر حصه مربع بقوص صوبه دای احمد آنک از بغیر نظر الدوله سر بلندی
 یکتب و ده همراهی امیر الامراء بنگر بدو بست صوبه دایالضمر احمد و خود حضور
 رحمت گشت و بهائی معتمدان را بنگر دیکتب حقیقت و حالت صوبه
 مرخه و سناد و آبها نقد و قطعه واقف گشته رفته ظاهر ساحند • مصحح •
 آن مصر مکرم که نو دندی حراف شد

• تب •

دای حمی که نو دندی بلی ده بلو دماوند
 حالی در آمد و سر سندی بهلو دماوند

حون طاققت عهده دآبی ده خود دنداد دادۀ انی صوب نکرده همدران اولی حوان
 مرد حلی محمد شهنواز زوشله را که مصدر برداد گشته خلعت و نکرده فعل
 ده عوض طلب دادۀ بنگر بدو بست ده گشت کبی حصت فرمود ده همل روزها
 ده بر راه فعل سقط گشت و حوشحال حد دگر سنده که پیمانه عمرش لغز سده
 بود و دعت حباب مسند ده فکس ارواح سدد و محمد شهنواز از ضلع کبی فراع
 حامل نموده آمد حون انام دیود حصان مروعات رسده بر سعد خان بنگر
 مستخص و گرنس پیسکش ضلع دیبلی ساربر آمد و اگوشنه نامی ده دندت
 اماندی راو ده بلده ده آمد و ار دکن حمر رسد که اصعب حاه نظام الملک
 رحمت عینی از حیان دبی ده عالم حلودانی برد و سردانی دکن دلمر حدک
 خلعت از دیش نمکی دتم و معز الدوله از اسماح تقیه صوبه بهاراجه بهعت
 سنگه دنگ و بوف را مناسب حل دنده رشتۀ امند امر مرغو را منطقه
 ساحه برآه کودره غازه حصه دنداد گردید از آنجا که نالهی او ولد بلخی

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشيت امور نظامت جوان مرد خان و ديواني فدوي درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه برادر مهاراجه انهي سنگه متوفي رمددار جودهپور
که چندی پيس ازين بموجب حکم حضرت فردوس آرام گاه ناحيه همراهي
حويس بحصور آمده در مددگي درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حضرت
بملازم افدس فائر گشت چون در ايام حکومت برادرش در احمد آباد آمده
و از صوبه واقع گشته بود درين ولا بدريعه امير الامراء سادات خان التماسي تقرر
صوبه تمام حويس کرد از انجا که امير الامراء از حور و تعدی مارواريان که دران
دوب نه عرصه ظهور آمده اطلاع داشت مسرور و مسرور چمد که بطريق مچلکا
نوشته بحصور افدس سپارد رسانيدن درجه پريرائی را متعهد گسب و او
نوشته داد *

شرح مچلکا

آنکه فدوي درگاه از راه فصل و کرم بخدم نظام صوبه گجرات سرور
شده افرار می نمایم که شرح ديل در تقديم خدمات ناساھي موافق صابطه
پردازم و خلاف آن نه عمل ندارم - **اول** محالات حاله شريعه را تصرف نکند
عاملان را دحلل داشته امداد و اعاد می نموده باشم - **دوم** اهل خدمات
ناساھي را موافق صابطه متعلقه خدمات دحيل و از حسن سلوک خود هرکس را
راسی دارم - **سوم** منصب داران که حاگیر در صوبه گجرات تنخواه دارند
تصرف حاگیر آنها نکند و راسی نامه بحصور والا ارسال میداشته باشم - **چهارم**
مسلمانان سکته صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راسی داشته باشم بی موجب
کسی را آزار و ايدا نرسانم - **پنجم** آنچه در عهد حضرت حلد مکان صوبه

مراد نقت امراى دورى الاحترام و کافه انام از لسكرى و شهرى پيسكسهاى لاى
نفس گسندند و نديها بر فرق دائى از زر و حواشر بكنه زنى بصد و سدس الهى
و بهند كساده رطب اللسان و عذب اللسان گسند و آداب بكا آورده بمرغ
عرض رسانند

• منظومه •

كه شاسته نحت شامى نوئى   سراوا ظل الهى نوئى

گل طرف ناع مزاجان نوئى   حراج مرا حا دول نوئى

بد ن بد شاه و شهراده   حوا و حول نعت مرزاده

بود نسب نا حمله ن دامد   همه نديگانم پيرامد

نوحا نعت نديم بهر نياز   نكى پيش نودنگى در نياز

بفصل حسوانه شامل حل ناز نازى متعقل مدس گست و نديان الملك
ابوالمقصو خان بهاد معتز جنگ ا بعلع حمله و حمله م و سر پيم و حمله
نا ن كلكى و فمندان م صغ يعقوبى و راب اعظم و دستوى معظم بر نواحد زير
الملك ساجند و نه حمت حاب حمله و سر پيم و حمله و شمس نديده
مجمع سد ندي مد نديسى امير الامرائى سادات خان بهاد دولقه جنگ
سز اى دود و ريق و ندي مهاب ساطط داي مائ و ندي اقتدا معد
النصوب خاريد خان بجومر نديده بعلع حمله فامد فمندان م
نخسندند و نه زامى انان ناگرميل حلع فاحره سادات مهاب ديدوانى حاله
سره و ديدوانى م سطا گدند و ستر نديگان نديده معلقى ماحو ندي و مديان
نه عذرات نديشامى از حلاع و حواشر و اسب و ندي مهاب كامد گسند
حواحد م ر ا نى نه احمد آرد سد حوا مود حل بدياح نديت
سدمى امه نمود و مديان ماس و املى بديان ندي نديده آوازه ساجده عبا نديا
ا ندي گريدند و حظه نديعت شعله نديده مديان ا نديت عمامون مديان ندي
دادند و نه دارالنصوب و حوه اسدى و وبيده نديان حمله مديان احمد شاه بهاد
نديشه مديان نديده نوئى گفند

حضر موحس بعرض رسید قسم عریض فرموده نه ماتم و سوگواری پرداخته
 عدان موک طغر توانان را بصوف دارالخلافه معطوف داشتند و در مقام
 لودیه تعلقه پانی پت نور مبارک سه سده عرب شهر حمادی الاولی بر تخت
 و زوئی جلوس اول فرموده برهان الماک معتمد جنگ چتر سلطان بر سر
 آنحضرت امراشته آداب بجا آورد و متوجه پیس گردیدند پس از ورود نه سواد
 دارالخلافه انس آن محضوف حمت الهی را متصل مرار حضرت نظام الدین
 اولیا بخاک سپردند و موحس حکم اسرف آن حضرت را فردوس آرام گاه بر
 معتمد روزگار مثبت ساختند -

دوام ملک و نهایی قدیم کس را بیست
 حدای راس نهایی قدیم و ملک دوام

سلطنت حضرت ابو النصر مجاهد الدین احمد شاه
 بهادر بادشاه غازی و صوبه داری فخرالدوله
 و تمشیت بامور نظامت جوان مرد خان
 و دیوانی فدوی درگاه

چون سواد دارالخلافه مصر حیات ملک احتشام حضرت پدر و درت کیوان
 رفیع ظل طلیل اله احمد شاه دادشاه گردید امرایان عظام و ارکان دولت و زور
 آفرین خان داطر و مقرب الحضر حارید خان نا تحب روان و چتر و سائل
 رنگاری و ایال کوه پیکر و اسنان ناد رفتار نعم آستان بوس و استبدال شتافته
 سرف اندوز ملازم گشتند و آنحضرت سواری تحب روان و ار حتر سلطنت
 و جهانداری بر فرق همایون امراشته نا کوکند و حسم متوجه قلعه ارک
 دارالخلافه و دولت خانه مبارک شدند و نور فرجده پنداشده ششم شهر
 حمادی الاولی که ساعت مختار انجم شداسان بود بر اورنگ خلافت و فرمان
 روانی آنا و احداث دالارت و الاستحقاق جلوس نانی چون حق تمرکز و سکه نور

د حدس هنگامه از معروفه مهمل دارالسلطنت لاهور بدروه عرص نکر نکل حضور
 نص گذر رسد که احمد شاه اندالی تا موج گرل از دارالملک کلل گرشه
 مدرجه ابن صوف است حکم معلی شرف نقد نقب که امواج فاعره سرکردگی
 وزیر الممالک ممرالدس حان و ابو المنصور حان صعدر جنگ ممر آتش
 و سادات حان دوالعقل جنگ و امرا نل کرام و بحسلی عظام و راحه انسر سنگه
 زمفدار آلمر نالو ازمنه نوپ حانه و ادواب و آلات ندرن بمقابله و مدافعه شلند
 لکل دولت مرمای بربر گسند نه ساز و سامان یسان اشغال ورزیدند و نر اندک
 مدعی از پیسکه جناب خلافت مآب دستوری نامه مدرجه گسند و بر در سه
 مغربی سده نداد دعوی همسی و همجسی که اطاعت نکر شای بود
 محفل کنگش آراسند و انها بران ما گرفت که از جناب اقدس در خواست
 لحازر نادشاهزاده حان و جهاتل احمد شاه بهادر نمایند که د رکاب طغر اندسب
 بوده بالصرام مهم بدازند سادات حان دارالخلافت آمده النملس امرا نل
 را بعض رساند دجه استعسلی و بدترانی دامت و نادشاهزاده را رخص و مودود
 از انجا که طبع اسرف مائل و اعن سر مملکت قدس گسند بود هر چند اظا
 مانی نه داند لانی مذارا نمودند سودمند نماید

• شب •

حون رضا آند طنب اندک شود آن دوا نه دفع خود کمره شود

حون شب نسیب و ششم شهر جمیع الدبی سال شرک و صد و شصت و یک هجری
 ادا حاکم احلیم لاسناحون ساعه ولاستعدمون نه سند داعی حو را لعلک گفته
 طرد وح قدس ناستانگ نه درس نریس دیوار نموده بدگلان تنی عرب و سدان
 عصمت برعلیت مدب ملک و مال اشغال آن حصص انا و د اب طعه
 ادب بد شاهزاده حواج بحسب معفی داسند مسرع سیرع السد بود و اب
 بحسب و نکس روانه ساجند و اس نانی نه سفهمی رسد که د نواح سه سند
 د فوج شاه اندالی دلمی دمن نسیب بهم داده و بداعت مدک جنگ عه
 اسند گسه و ناصی الہی انگوا بهپ وزیر الممالک حل نل شده ورزیدند
 بدلائل سکس حو ده د بدند دسند اده دادا بدقت دامت حون ابن

نبرد اچندد و بلی استعامت او از حلی رمت نه سعی و کوشش تمام از این
 و طقه خون حواء رو نه نفاذ حاصل نهاد باز گتران نه دنبال شنیده حدسی را کسبه
 و حسنه تا دروازه همراهی نموده رساندند بالحمله خون مدب محاصره بطول
 استقامت بود و نه آذوقه و مصالحه جنگی قنور راه نرفته جماعت مارولرانی
 همراهی الهه رای سنگه و گتراندلی و رنقل شد حل و مردم معمره پیدانگل
 و عمله و معله بربا خانه بدلی آغاز نهاده بدرخواست مرسومات زناده از معمری
 که نه سماح و لحاح رساندند لعل و رنگوی ملحاء گشته پیام آشنی
 و سرد آن ملحقه برون برسد شتر حل و راحه رای سنگه نه کفالت محمد
 شهنز روخته که عداب از بهاندهری باشد بر آمدند و شتر حل نه ناره سبزو و راحه
 ناند شدتک و رنگوی و محض الدوله تا کباندنار ملافی گشند و او محض الدوله
 را مدد ح ح بعد ملل مقرر داسه روانه بناد نمود و رنگوی را دستگیر ساخته
 نگه داشت و آقا محمد حسن و محمد شهنز کومندلی را حلاج داده رحص
 فرمود از مدوح این ساخته مداه الدس حل که در قصه امریه نه دلگرمی
 رنگوی امام داشت برف را علاج حل نداسه نه کربنج انتقال نمود
 و از اینجا موضع اندر سوده مسکن حیدر زبندار آمده سکونت گزمت •

افراشته شدن رایت طغر آیت نادرشاهراجه حوان

نحت وارث تاج و تحت احمد شاه بهادر

بمقابل احمد شاه اندالی و رحلت حصوب

فرهوس آرام که محمد شاه نادرشاه

اریس سیستانی سوا نه مملکت

خاودانی

خون نه نام کور و اسناد مست ابروی مدان بعلی مردینه و عابد لند
 رای حسی کسه که عربی حدسی را حوان ذبی بدیون کیدلی و این سندی

و او چهار حصه موده کجرات را به دیاب داماحی برادرش از تعمیر ریگجوی بند
تعمیری موده «رخص گردانید» - کهادی را از سنگه ارازی ریگجوی
و انذراع قلعه دورسد از ریگ پسر خوانده اش و تحیل کار گشتن حاکم بن پندت
به دیاب او در موده واقع گشته مسافت را از سرق و ناد استعاره موده عام
این صوب گردید ریگجوی در قصدش اطلاع یافته با مشهورالدوله و سیر خان و راحه
رای سنگه نا موح آراسته مقابله و مدافعه را با خود تصمیم داده در سواد قصه
پژاد رزم طلب آمد و از و خامت شامک ملاح تا در جنگ میدان علی رزم
الاسپاد و نا ظاهر نا او هم جهیز شدن و اندک پس ادب داماحی «مساب حال
دداسته معاودت به چهار دیوار حصار دورسد موده در آمد کهاندیر از حلد
و چسپان در رسید چون جمعیت چمدانی نا او در سیده بود از «موس خان
متصدی بندر کهندی که از ریگجوی عبار آلود خاطر بود و حواس مرد خان
استمداد و استعانت خواسته نوشت «موس خان آقا محمد حسین را با چند
صرب توپ و حرائر نا جمعیت سوار و پیاده رساند و حواس مرد خان محمد شهباز
رویهله را با همراهیان و جمعی دیگر مصحوب حاکم بن پندت و حصص مرمود
کهاندیر او به عزم دورسد آمده به محاصره پرداخت و ریگجوی را محصور
ساحب و قریب پنج ماه متوالی جنگ توپ و تفنگ سر آمد زوری دران
ایام آکوحی برادر ریگجوی نا حماعه دکمیان از یک جانب و از سمب دیگر
راحه رای سنگه نا مارواریان و همراهیان ناراده میدان داری و جنگ صف از
تنگنای قلعه دورسد کهاندیر او بیر کمر مقابله و مدافعه و سر راه گرفتن حریف
را چست بسته به تسویه صفوف پرداخت و حماعه از یکه تاران و جوانان رزم طلبان
نا گیران حوس اسبه را ناحتن معادل آکوحی مامور ساحب و انها دوعه حلوریر
به ترکناری در آمده رو بند آوردد آکوحی بدادر عادت مستمر دکمیان که جنگ
در گیر دارد رو گردان شد نا گیران دسب از تعاف او نا داشته بر سر راحه
رای سنگه که فیل دشان را در پیش انداخته به تجمل و آراستگی از یک جانب
می آمد عطف علان موده ریختند و فیل دسبش را در حمله نخسب گرفته

کرمک محصوران بدادند و او شکر نمود و متعذرانه هنگام درخسندگی علم
زنگی روز از افق شرمی گرم و گذرا رسیده بر فرودگاه آنها ریخته بختک در
پیوست عدد الواسع و همراهانش که از روج اس واقع و سروج اس سائحه غافل
و تصدی د. مرحال محلی ملحه معدن و اکسی هموز از حواب حرگوش
سر بر نداشته و برخی نرفع احتیاج شری می برداشتند که اس نازله ناگهانی
ماندد صلی آسمانی بود آمد سند منبها ولد سند نور الله و سند بعد الله ولد
سند فاسم که از روی 'هرو' و خلادت 'له' قرار را بر خود روا نه داشته چون فرصت
اسب سواری نه یافتند پیاده قدم حرات پیش نهاده نا بکدیگر گفتند • لب •

یا بر مراد بر سر گردون بهم نا نا مردوار د سر شمش کدم سر
و به مدافعه و مقابله در آمده سر راه بر حریف گرفته بختک کوه بران داد مردی
و مردانگی داده عرصه بدر را بخون رنگس ساحه سح روی همراهان امروخته از
نا د آمدند و دست بطول مرهه د عارب ده و ادواب حرب حیره گسب رفتی
عدد الواسع را بونق فراهم آمدن و نه مقابله برداختن رفتی نه گسب و هرکه هر حرا
بود من بختکراسه تقدیریم بر خوانده ازان معرکه هولناک رو نه ملده نهاده هنگام
شام ^(۱) باعلق منکسره و ععل گسسه و شعل شکسته در آمدند • لب •

برد مرک حوشدر ازین زندگی که آرد بری تو شرمندگی
و این واقع هجدهم ماه معرالمظفر روی دان و بهگولن با عسب طفل عود
کوفته بیکوخی دوست

مقرر شدن کهایندیر او از تعیر ریسکوحی

و رسیدن او و محاصره نمودن نورسد

و دستگیر شدن ریسکوحی

ارائحا که آدمی نانی ناهل طبعی د گزشت اندکا دتی رجه دار
راو سدهایم سر او ملن منکعل امر گسده بود که تندی را و بدو بر مل حست

چون ماهی بی آب بی تاب سده به طع علائق مساکن آنا و احداث حالی
 وطن گریده آوارا نادیده ناکامی گشتند و آله بقایه صورت مالوا و اطراف و اکداف
 راهی شدند و حسانی و سمعی از ره روان عالم فانی به مادی دریانی که ازان و فب
 ویران و بی چراغ گشته تا حال صورت انادی به کرم و احدی از رفتگان ناوطن
 برده گشت و این حالت تا هنگام برول رحم سب آینده امتداد یافت تا
 آنکه ارحم الراحمین وصل خود را شامل حال نامی مرادگان فرموده به عصداق
مصمون عداق مستحقون و الله ابرل من السماء ماء فاحیا به الارض بعد موتها
 فرمان داد و آب حیاتی به خلق تشنه کامل و جان لب رسیدگان وادی
 حرمان چکانیده ازمین بلیه رهائی بخشید -
 • رباعی •

هر چند دیدیم ما نگواری تو هر چند گد کدیم عزاری تو
 از ناظر رش ما کسی آگه نیست اینها کل آنست که ستاری تو
 و در سال هزار و صد و سب و یک چون حذر ارتحال بحم جان متصدی بدر
 کهنایب معروض پایه سپر حالمت صیر گسب از پیشگاه وصل و عطا حسب
 الحکم بدام مومن خان بمهروزی الممالک مبرحمب سد و او نامر حکومت آن
 حا اشتعال ورزید •

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع
 بخششی را با فوج جهت استخلاص قلعه
 جتیلیور و برگشتن او بی نیل مقصود

ساعاً به تصرف رفتن قلعه موضع حتیلور معموله یرگنه حولی دسب
 کسان مرهته و در آمدن عذر حدشی رفم رده کلک بدیع سلک گردیده درین ولا
 جوان مرد خان حبب انتراع و استخلاص آنجا عدد الواسع بخشی را با فوج
 و چند ضرب رندورک و جرایر تعیین فرمود و او بدانجا شتافته نامر محاصره و بستن
 مورچال اشتعال ورزید رندکوجی که تقریبی در سواد فصد پتلاد آمده بود ازمین
 معنی آگاه گسته بهگوان نامی را ناحمعی از دکهنیان رحصب کرد که به

نست و نیکتا کل یعنی معط گناه که بعضی حسک آجو گویند اشدلر داد
 که نه از معنی (۱) نالنه و مروز حاله و متعدده سالعه حدس حد بی افعان نه شده
 که مطرأ آبی از آسمان بربر نیامد و برگناهی از زمین سر بر برد تا نه مریزعل
 چه رسد علاوه حوادث و (۲) علقات دیگر گشت
 لمزله •

حدان خشک سالی د آمد ددد که هوش از سر خلق عالم برید
 د آسمان سه سر رسنه شد نه ببع گناه از زمین رسنه شد
 فعلی از که و مه نگردون رسد بریدند از زندگانی امسد
 حواص برید حل نا جمهور انام از حلص و عام سه روز منوالی (۳) نلسنه
 نه آمد و حوبلی اشک از حشمه سلو حشم زوان گسب و حر عقی (۴) افعال
 و ددامت اثر لعلت ظاهر نسد و هر حد نظر انظار نه حاسوبی آفاق حاد
 گسب سولی سوان بود آه حسرت لکه انری مری نه گسب وعد نعره علاوه کل
 مدلی عدلی نگوش رسد روز بروز ناله بسعیر علا و کفک نوح حدویات ناله نت
 و نه آله و حله آله نه منوان نلاش سبحدگی بقت حالی عرب و وحست
 حدب بددا گسب عوام الدلس مروت که نکلون نضهلی گدا اطفلی ناکره
 حوج می نمودند گریه گریه • نورد وانی عدم می گشتند حدوان بی زبان ترش
 نکی بدی انسا گریه آمده از بی کاشی کاشده گله گله نحرگاه نسنی می
 حدمند اکل میده حاج و حلال گشت تالاب ها و آله حوس کاشه گداان
 و معالسا حسک و حالی متدد معط آب در گه انبی علاف انرود رود سلبرمی
 حدولی ندس نمدد که وفوی ندسب از حان شستن نه ندم ادا می گسب
 و مظہ کریمه یا لایس افعلی مارک و نا سمار افعلی و بعض الماء حلوه ظهور نمود
 ناله رعبا و عده نه ایللی دگدا و مریب حصوماً از ضلع بدن از مری بی آبی

(۱) نالنه کهنه خانه گرسنه سجده ناول مصوم و دال مکسور سال رنگ معسب

و سال معط ۱۲

(۲) نالمت جمع مامب بمعنی آب است ۱۲ •

(۳) سبباً طلب آب نمون می ناول خراسان •

(۴) افعال سرصدده حدس ۱۲ •

چنانچه گزارش یافت - کیدار را و بنی عم دامادی کایکوار تعلق دار پرنداد سرکار بدر سورت را بقرار دادن سه لک روپه بجانب دارایی خویش طلبداشته بود و انجام کار صدر محمد خان به دهی که نگارش پذیرفت به عریضه ظهور در آمد و سید اچهن در امر حکومت مستقل گسب کیدار را و فایز یافته صدر شورش و فساد گردیده پیغام داد که اگر صدر محمد خان داخل می یافد وجه قرار داد میداد اکنون که امر حکومت بر او قرار یافته آن وجه را بدهد و چندی درین هنگامه طرق و شوارع آمد و رزم تجار و متروکین مسدود ماند چون از سید اچهن تدارک به عمل در نمی آمد لچار تن به فدا داده سوم حصه آمدنی محصول بدر را تا ایصال آن وجه بخواه بوسه نائب کیدار را و طلب داشته تحویل و سهیم کار صاحب و پس از استقرار و باوجود ایصال زر نسبت بعضی حوادث که روی نمود بیدخل نتوانست شد و مجموع حاصل بدر سه سه قسم منقسم گردید حصه اران متصدی و بخشی در وجه بخواه حایط مسعود خان نائب یاقوب خان دندار اچپوری و بهره سوم از بهره متفرز گسب همدان ایام پروانه مهر وزیر الملک اعتماد الدوله در باب تحویل کار ساختن گماشته ددیع الدین خان وفایع نگار کهنه پارچه و سایر بنام مدوی درگاه و رود فرمود و به عمل در آورد همدین سال در عریضه دوم ماه شعبان المعظم فریب به نصف النهار رمین لرزه که درین مدت امام رزم دیدید گاهی شده بود واقع گسب و ماندد، و ریدن نسیم در گذشت که بعضی را محسوس گسب .

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات

به تر لوتره اشتهاار یافته

از حمله سوانحات عبرت افرای این سال که به شامت افعال و ددوب ما مردم مانع برول (۱) عیث السماء گشته و موع قحط شدید که در افواه اهل گجرات به تر لوتره که عبارت از صعود هوار و هشت صد و سه نکر ناحیب

(۱) عیث نازان و نازان نازیدن ۱۲ *

فرستاد مسر لام که پیش روی قلعه مترصد آمدن عمدة النصار بود نه متحرک نبوی
 آوردن بلا ترغیب نه حائز خویش فرستاد خود نه دربار آمد و با علی بنوار حلای نائب
 منصوبی رفته نه مقصای رمت گفت و شنیدی نموده برگشت و حائز خود را
 استحکام داده نشست و روزی حد گراندد عمدة النصار را نه بتبدیل لیس نراه
 کسبی نمندی رساندد و او همانجا سکونت ورزیده از اندیشه گرمی و گدرا رست *

قوار گوفتی حصه مرهته در بندر مبارک سورب

حون از ابتدای مساد مرهته درین صوبه که د نواحی بندر سورب سرکردگی
 پیلاهی گلنوار نه عریه ظهور آمد از آنجا که حیدان مدرب و مکندی نداشت
 منصوبان آنجا نه مقابله و مدافعه می بردا حیدد حفاصه در محل خویش
 سبی دگر نمانده تا آنکه نه مرور شهر و سبی که جمعیتی بهم رسانید دست بطاول
 نه ناحت و با راج برگشت آن قلع د از ساحت که رسم علی حلای نا فوج آراسته
 د ایام حکومت خود سال نه سال بمقابله و مدافعه او بر آمده تعاقب می نمود
 پس از شهادت رسم علی حلای که حار سر راه پیلاهی بود تمامی برگشت آن
 طرف دیلی مهدی و سرکار بند سورب لا شرکت عبرت نصنش لا بشویش
 د آمد و بهرام حلای را مدرب و مکنت مدافعه و مقابله او رست بهم نداد اما حون
 علاء برگشت سورب که سولی آنجا نه دروخت نمی رمت و رعایا از خوف
 منصوبی حائف و هراسل بودند نه ملاح و تکلف آنها نا منصوبی طریقی سلوک
 مسلوک ساحه فرا داد حصه نمود که رعایا مترسندده باشند و به فراج نال
 و جمعیت خاطر د مساکین خود را آباد برده نایم معاملات و دروخت علاء
 نه کسده نمانی د بند آمد و رمت نماندد و این صورت نا رویداد فراج سند
 احمی و معد محمد حلای گرب دوم نه کیچ دار مرور استمر داشت و نظر بر
 مدبب حاصل و نور مصالح نوب حانه مداخلت مرهته د بند نماندوانست
 شد حون سند احمی مله نامی را از برده بقره حق الاعانة نه شرط احراج معد
 محمد حلای بمعاولت طلب داشت و او گسده اندد و معد محمد حلای حراغه
 اسرفی بدست آورده د حصه تمام نده مرور حلای شهر نده تحک د بدوست

نوشته عمده التجار با احمیری خان دستوری یافته در عین گرمی هنگامه آرائی
 صدر محمد خان که بار دوم برپا نموده بود رسیده شریک آن معرکه گستند
 بالحملة چند ماه که بجنگ توپ اندازی و معرکه آرائی منقصد گردید و صورت
 فتح الداد سورت چشم نه کسود چون جمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صدر محمد خان مثل حسین بیگ خان و متر عدد لصد ره دور سهرستان
 عدم گسته بودند و موافقت تجار و عموم سکینه بممانعت مساعده گردید پیسرو
 کار دیده دسب منارعب کوتاه ساخته در کوف چهار بمندی و ارانجا نه صونه
 تهته راهی گشت همداران اوان چون متواتر و متوالی و افعات صدرار معروضه
 احبار نویسان و دیگران بعرض اعلی رسید در بعه صدر جنگ میر اتش که
 از هنگام آمدن از وطن مالوف وارد بدر سورت گسته از صادق علی خان واقف
 بود حسب الحکم اعلی متصدیگری آندک تمام او که در احمد آباد افاه داشت
 فرستاد - صادق علی خان بطر بر حسن معاشرت و قدم ارتباط نه حاوط مسعود
 خان و دیگران کیعبد را بوشب حواب رسید که چون عهد و پیمان با سید اچهن
 موکد نه ایمان گسته اسب معدوریم درین بین محصر و عرصی آصف حاه و مهم
 ساری سید اچهن نارگان دولت عائد گشت سدد متصدیگری تمام سدد معین
 الدین خان عرف سدد اچهن ناصافه مدصب و حطاب بهادر و عطیاب نارگاه والا
 و سدد قلعه داری نه سید حفیظ الدین خان پسرش مرحوم گشت پس از
 چندی احمیری خان فرستاده آصف حاه ناجل طبعی در گرش و همراهیادس
 نه دکهن شتافتند روری چند فیمابین سید اچهن و عمده التجار صحبت نه موافقت
 و (۱) مخاوت که دسر آمد دمار امری عمار کدورت از تعاف یافته نه عداوت
 و مخاصم مددل گردید سید اچهن عمده التجار را نه تمهدی در قلعه طلب
 داشته بار داشت مستر لام کپتان انگلیس نظر برهم بيشگی واسطه گفت
 و شدید او شده تدبیری اندیشیده برای بعضی مقدمات که بالمشافه عمده التجار
 در دربار تملق نماید حضور او را مستدعی گسب سید اچهن فریدس را حورده بیرون

از طرفش بفرمودی عدم نه نگارون آمدند حافظ مسعود خان بخشی و کتل
 باقوت حل دنداراحوی و بخار و بشکل عرب و زومی و جماعت کلاه پوشی
 انگلیس و ولندس و برنکس به اندیشه ای که خون سد احب را هنوز
 احبلی و نه کار خویش اقتداری دست بهم نداده مددا معلوف گسسته بی بمصالحه
 در دعد نلس منانی نام آصف حاکم که نگوش شان رسیده بود ملصوط داشته
 مراعات آن را بنظر در آوردند و از مخاطره آنکه اگر احیاناً معذر محمد خان
 بلر دنگر نمکی نند حاکم سلوک درپیش نماید و سد احب برار آنها اسامداد
 و استعانت درخواست داشت لهدا اتفاق نکند بگر عهد و پیمانی را نه عنای و طلاق
 موکد و موظد ساخته فرا دادند که می بعد معذر محمد خان باعبری را نه امر
 حکومت نگاروند و بعد معذور و مسو و به معانعب و مذابعت بردارند و این
 معنی را مستحل ساخته اسامی خودهارا بدت نمودند خون مسر لام کنای
 انگلیس که نه (۱) بخدمت لنت و نه بگ داشت بنی الحائل بتکلف و سلب
 جمهور که بخلف نتوانست نمود منضم ساخت و نه کدامین با مصالح جنگی
 و ادوات و آلات حرب الفک و بیوج حصار را قسمت نموده نه عهده و اهتمام
 خویش گرفته بمحتفظت و جنگ نه پیوستند و نیز عزوت حائل که مختصر
 گویند مشهور و فامندی حکومت نه سد احب بنظر ارسال بارگاه والا مرتب
 ساخته شدند و از روانه نمود آصف حاکم که از نوشته سد احب و نائب
 نوهدای سروج از رسیدن حد آگهی یافت عمده الحاکم ملا نصرالدین که از
 مسر عدم موافقت نامبع ننگ خان و بعد محمد حل که از حدی ار
 حل و ملن آوا داشت ناگامی نامبروای برگشت برطن مازوف نه همراهی
 ار به می بد حاکم و نک زنجیر بدل داده با احبلی خان نام جماعتا
 حصت فرمود و نه سد احب حصراً نه اسدلال و بود معروض داشتن نه بد
 عطلی اسدد نه گامی و نه سادات نظام و مسائلی گرام و اعلی و اشراف و حفظ
 مسعود خان و بحال و کلاه پوشان عموماً نه اسداد و اعدب و مراعات سد احب

(۱) بخدمت مهر گرش ۱۲ •

پناه به عزم روانگی درول کرد و به سرانجام شهر و ادای رنج و مسرت سپاه شغال
 وزید سید اچین به از استلال و امتداد رفته علی دوار حاکم خواهرزاده خود را
 که هم داماد صمد محمد حاکم بود به بیاض و آتشیکی و بر ساحت به دوار
 وستان و از مدخل طبع و بار و دروب شهر رفته پرداخته به معتمدان مردم
 کاری سپرد و داشا را حاکمیش و مادی اسم امف حاکم را آورد سید اچین به
 وراج نال در قلعه حاکم کریم صمد محمد خان بنابر اخراجات لایمی معایف
 خود را آنچه شماره آورده بود در معوض بیع و نموده سپاه در آورد و امثال را
 سید اچین خریداری نموده کریم باوجود آن نموده برایی بداشت و آنچه بود
 متعلقه اش بود دستش می رسید لهذا قبیل اددود و مدال کردید محتاج نام
 حدسی عالم بیع بیگ خان که معتمد و محترم زار بود و در دامن بیرون برآمده
 به صمد محمد خان ظاهر ساحت که در هنگام تعمیر این باغ از فوط کیا سب
 و عاصف بیلی بیع بیگ خان در نجیب دلال حوض و ملج کلی را از سرج
 بودیعم نهاده چون چشمه آبخوان در طلعات از می پنهان است و من ازان
 و طلع ام ازانجا که گفته اند که روز سعید برای روز سیاه است کدام وقت زیاده
 ازان متقاضی صرف آن خواهد بود صمد محمد خان بدلیل او حق نمود
 و گفتار او را مقرون به مدق یافت ظهور این معنی آبی بر روی کار آورد و مسیح
 عریض سفر نموده کمر همب بر استقرار مرکز اصلی خویش چسب بسته بخواهم
 آوردن سپاه و ستن مورچال بر حصار شهر پناه اشتعال وزید - * * * * *

دگر ناره آهنگ جنگ ساز کرد در سته و تنه را نار کرد

فرو برد سر در گریبان فراغ فرو برد آسودگی را چراغ

سوی ناره جنگ آوردان تاختند به تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتش در بهاد توپ های روئین تن افتاد سکنه بدر را که هنوز
 از صدمه اولی آسایسی و از سوگواری در گریستان معرکه بخش آرامشی پیدا
 نه شده بود که نار دیگر فتنه حفته که چشمش گرم نگشته سر از بالین برداشت
 و ناله حرب را مشتعل ساخته هوش از کلاه شان حیرت باد گفت و هر روز جمعی

احسن جمعی از شتعل و محصور علی را همراه نموده بازاده گریس دوره و زدن
 مراحلا برآرد معدنی که از کوچه و محلات واقف جماعت مرهده را همراه
 گرفته نکوچه که سر دگرش به دیوار اتصال داشت در آمدند اتفاقاً در وسط کوچه
 خانه که محمد ننگ نام فرستاده نادر شاه دایر اندام و ساحس حقد منزل چهار
 پیس ازین ولایت گسده با دست چهار صد نفر معلنه همراهی فرود آمده و از
 مساعده هنگامه پیوسته مردم خود ا مسند داشته به محافظت خانه خودش
 می برداخت و کاری از مملکت عمر و وزید نه داشت درین وقت که آن گروه
 دایر عادت مسند مرهده که بر اکثر خانه سوراخ دست اندازی نموده می
 آمدند رسیدند و از ممانعت برخاست و جنگ نه و بعد از پیوسته فضا
 درو بعد از آنکه گاه محل در مله سردار مرهده رسید سندن همان بود و تسلیم
 شدن همان دگر همان لش او را برداشته جمع مہی نمودند چون جماعه
 مرهده بی سردار شد بمنزل اعلی شدند و از طول انعامدن این واقعه حه
 حده حرانها از انلاف مال و جان نعل و سگه رو نمود و حه عمارات دلکش که
 از عمارات گولک برپا نا حاک یکسان نگشت و حه دکانس و اندله مسجون
 از امدت واقعه اطراف و حواب بلاد متعدده بعباب و سرحان و نامد باقی
 مژدها برین حال این مقل می گفند

• نظم

در صلح ا فرزند شلغان حراج بود شهری و لکسی اعراف

وگر روز میدان کس آرزود بلا ز اسمیل بر زمین آرزود

حه و سگه از صغر و کندر و نفع و شریف نه سنه آمدند صغر محمد حلی از
 مسعود این حالت چون بدست آردن طلعه بالعه خوددند از وحامت
 مردم که نعل و اعلان بعد از هنگام نهایت نفع بیگ حان ناارعه آورد
 خط اند دس مدد هنگامه احدی نه معلومت برداخته تقاعد دارند
 اندهند که منادا در بلای طولی عام بعدد بالتصویر بیا گزگ آشنی بمنزل
 آورده معلان اینک دیک گراشته در را حی نمود و خود ناحمی از
 متصوران و محضی ناح احداث کرد مع ننگ حلی واقعه اندر حه عا

دیده در گریست و این معجزان چون شاک در آید که در سر مستی
از آصف خد که در جسم دردی بود پس در چون میداد و در پیش آمد و چوایی با
در جویس می در دست می و ملی در آید و در خست و آید و سود آید
دند بر افتاد از آصف خد و در خست و آید و آید و در آید و در آید و در آید
میگردانید تا آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
از کبر و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
یونوت و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
و در آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
سید و کد و کد و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید

در آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید

و بود مکان در آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
محمّد خد را که آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
افتاد و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید

حق و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید

و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
حدادی و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
تدبیری و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
داشت و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
آمدنی و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
که آن و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید
و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید و آید

(۱) امضا نکسر اول روان گردانیدن فرمان ۱۲ *

(۲) سینه نکسر اول معنی مورچال و دمدمه است ۱۲ *

خود را نه تقدیم این کار بر عیب و نقصی نمودند سند منهن سمعنا و اطعنا گفته و بالراس و العی حیوانه بحسب ظاهر اشیای ملاقات برادر را دست آور ساخته و تراه آورد و ولید بدد سورت گشت بنگ جان نظ بر احوب سند احوب د تکیم و معظم برد احده مهمال بددر گردید و او در حلوب مکون شمیر مرکوز خاطر آصف حاه را تا برادر در میان آورده حندی منوع بود انجا که هر امری د گرو مت خویش است سند احوب را حرأت نسد و هر حد در این امر بددر ناس خاطر برادر و فرموده آصف حاه در نظر اندیشه نست و باز ساحلی بدست نداد سند منهن خون پیشرفت کار بطرش نیامد معاود بمکر اصلی نموده کیفیت را تا آصف حاه ظاهر صاحب و مضمون لکل احل کفایت بر حوادث و گفت

بر آید د زمان خویش هر که بوقت خود نهد هم مبروه نه

سوال شد د همه مقصود بدوز مگر روزی بردا حدود امروز

آصف حاه را که این حکایت خلاف حواش و مرضی نگوش رسد مرا عتی که سابق تا سند منهن مرعی بوده حلال بر طرف نا آنکه ^(۱) بدید احل بنگ جان در رسد و نامه طلب حضور رسانده از شهرستان عسلی بدرون بود و صدر محمد جان نامر حکومت منمکی گردید و بدستو پیس در امر بتحصی گری و صاحب اقتدای سند احوب مستقل ماند آصف حاه کره دوم سند منهن را بکلف نمود و او بددر تقدیم رسم فتنه و تعزیه منسک گسته آمد و برادر او را انصام فرموده آصف حاه به مدالعه تمام می گفت خون هنوز حندی د امضا تقدیم آسمانی و مشیت بردانی د مکمن عیب ^(۲) لب و رنگ صفت بود کس و کوشش را فائده نداسد

تا د برسد وعده هر که که عیب سوری نه دعد پانی هر پیر که هست سند منهن که روی دگر گشت نداشت احله معروف مانده پهلوی برسد ناتوانی

(۱) برید ناول مغنوج و زلی مکرر فاسد و رسول ۱۲

(۲) لب ناول مغنوج درنگ کردن ۱۲

که لو بود راحه رلی سنگه در اید نوکری بود رحصت نموده که او را مستعمل
 ساحه به معلومت و شریک کار گسی آورد شهرت زنه معتمد راحه را برای
 بعض مدد حرج و گفت و شنود همراه آورد حور هنگام حدانی گردیدن از
 نحرالدوله و عده دانی یک زبندریل بمیان آمده و نه عمل نداده انعلی آن
 و راستن روز مره احوال مرد حلی معتمد گشته فرساده را رحصت فرمود
 بیکوخی که نه شمع موع و لاد نه اندیشه دحل کل ساحلی نحرالدوله که دست
 نمانده او باشد حله حو بود راحه لی سنگه حسب الطلت حول مرد حلی
 می آمد کسان حور را بسر راه او فرساده نه مواعد دل بدتر نسوی حور دعوب
 نمود و او احانت کرده شامل گشت از ظهور اس معنی موی دل شده عرم ا
 بصم داد و شعر حال را بدتر طلت داشت و او هم آمده ملحق گردید و کمر
 بر محاصره نلده حست بست

• مصرع •

هرچه بدتر است حر نازیده تقدیر نیست

دین بس حمر گشته شدن نایب او که نه نلاد بود رسد که هریا نام سر حوادده
 گماندند او که بامر قلعه داری بزرگ می برداحت در سواد قلعه نلاد آمده
 دست دطارل نه از ساخت نایب بیکوخی که به مقابله و مدافعه او برآمد
 بدست بدتر بدتر بادیه پیملی وانی عدم گشت حور مسدست ابرسی پیونده
 بود لاد نالایق او را عائی گشت و نه عرم گرفت قلعه بزرگ و نصب نایب
 دیگر نه بدانصوب نهاد و قلعه بزرگ محاصره نمود هریا بعض حسنه بحدک
 بوب و بحدک اشغال رید از اینجا که بعضی از مدعیان بایکوخی موافق بودند
 نه ایام معدود کسان او نه سازش آنها ندرتها گراسته برآمدند و قلعه معدوم گشت
 و هریا بد رات حور زبلی حد نه نایب مرغه بدستو سلق نه گماندند او
 اشهر داشت حول مرد حلی علی رعم بیکوخی حدلی بدست را که نه بدست
 بقلعه نهد از طرف او می برداحت طلب داشته نه نلده دحل کل ساخت
 و گماند بیکوخی را بدست کرد

• نص •

طلس حمر است این بدستی درون و مله در لب نایب دیگر

کهدنی آن ضلع نموده به قصد بن تهلی پیوست و آنجا را محاصر نموده به
 سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد و مخترالدوله از تدک طربی تسخیر آنجا
 را بر خود بسته دنا بر سهرت و آواره کلیدی از طلا و عرم داشت با نسب و یک
 اشرفی ددر درگاه والا ارسال داسب و از نظر اسب کرش باحمله چون هدنام
 نار گشت مرهته رسیده بود کالاحی او را به دهولقه رسانید محمد حاندار قصباتی
 آنجا که به بیاب و وحدانی می پرداخت می دحل سده به بلده آمد و کسان
مخترالدوله باتفاق مرهته فاض و متصرف گشتند ریدکوحی از امرته خود را به
 سرعت تمام رسانیده ملحق گشت چون دران ایام در تفاوت حصه بیوز
 و مصادرات با حوان مرد حان گفب و شنید داشت و کار دماخوشی انجامیده
 بود رسیدن کالاحی و مخترالدوله را از عتدات وقت و مساعدت بخش سموده
 باتفاق موضع سادد معموله دهولقه شش گروهی بلده را متاح در آورد و ناطق
 و صامب آنجا را عارت نموده مدخل گردید - حوان مرد حان بدویاب این خبر
 با فوج آراسته و لوازم توپ حانه به قصد سدخون از روز نار سار گشته بر آمد
 و پاسی از شب گشته چون صلاح کار دید عنان عریب را به بلده معطوف
 ساخته در آمد کالاحی و مخترالدوله را سپرد ریدکوحی کرده حون روانه مسکن شد
 و او مخترالدوله را همراه گرفته موضع بدچر چهار گروهی بلده بر ساحل دریای سار
 ورود آمد از آنجا که فریات پرگده حویلی حصه مرهته بموجب قرار که سن
 دکر یانته در تکب حوان مرد حان بود - اکنون مصادف به مختاصم تبدیل
 یافت محصلان شداد و علاط بر تمام پرگده تعین نموده جسمه تحصیل هر چهار
 حصه جاری صاحب و از آنجا به موضع عیسن پور دو گروهی دائره کرد حوان
 مرد حان بیرنه اراده مقابله و مدافعه در باره بین پوره افامب ورید و هر روز
 ووحی از طریق به معابل یک دیگر نموداری کرده به حدک توپ و تفنگ می
 پرداختند از آنجا که ریدکوحی را از بدسب آمدن مخترالدوله خیال نص او
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تشخیص و تحصیل کیان روده فریات دیگر آورد -
 جوان مرد حان از مکون صمیرش آگاه گشته محمد شهنار روهیله را نظر بر سابقه

برود آورد معصهر حل حلف بحکم الدوله که بططاب مومس حلی معصهر و مناهی
گسده بود بلراده دلاالت و لغات فعل ممکن داشت از سدوح اس سائعه سمن عربمت
نموده نه حفظ و حراست معموراً بددر برداشته واقعه نا گیر را نه دایه سرپر حلافت
مصر معروض داشت و داوالدس حل که از سابق رتبه در موضع دهوان
مسکن نظام حاله کولی امامت داشت از اسماع اس قصه نامرغه بدلر فتحه
و بعره باز ماندگان که آمده بود از ممانعت در آمدن رجعت بهتری نموده
نت و بدش از پیش بر آرد گنها امرو

نماد نک نفس رجم سلسل دشمنم بر دل
ولی از دوست گر حلی حلد سلسل می رجم
پس از حدی که از بولس دهوان و مصاحبت کولان دل نگ و معصهر گست
به ریسکوحی پوشد با معادل نه قصه امر به آمده حلی گرب و او نه مراعات و دل
حولی بر میبرد و همدران انام شقه حصو برور منضمی فرمایش روعی وی زور
ملودس و روعی داسک (۱۱) که از بلاد فرنگ می آرد حواله و کدل بدری درگاه
اسماعیه سده بود ورود فرمود بدش تمام روعی و اسک بقدر ملل که مسر آمد با
عمر داشت فرساده و از نظر اقدس گشت و از راه فصل و عطا بمرحمت خلعت فاحره
سر فراز شد و حواله مرد حل بدلر بددست صلح دریایی مسوره که بلسردار نامی کولی
ممدرد سر نه شورش برداشته مصدر فساد بود محمد شهناز زوینله را نا لوح بعض
فرمود و او حدی نا او به زد و حراد برداشت و نا سردار گسده افتاد •

معاود نمودن کاباحی تا کبیر با فخرالدوله از

صلع سورخته و وقوع ناحوشی فی مانیس

حوان مرد حان و ریسکوحی سائر تعاوب

حصه و مصدر عسکامه شدن او

و بدست آوردن قلعه نورسد

کاباحی تا کبیر که با فخرالدوله بصورت سورخته رفته سلسل و معصهر

(۱۱) داسک لب فرنگه یعنی سلسل که در حدی مانیس می گویند

درگزشتن بیلگرخان عرف گدا بیگ خان قلعه دار بندر مبارک سورت ازین فیروزه حصار و غرق شدن زورق وجود نجم خان متصدی بندر کهنبایت در گرداب فنا و سوانحاتی که دران اوان رو داده

همدرین سال که اینک خان که پس از ارتحال بیلگر خان برادرش از پیشگاه
حلاف و جهانمائی از انتقال او بخطاب و قلعه داری آهلی اساس بندر مبارک
سورت سرافراز بود چندیکه بدان امر اشتعال نمود ناگاه سنگ و صاار منجنیق
فلک دواز بر سرقه اساس وجود حاکیش رسید و حارس هادم اللذات فرمان فدر
تو امان عول دژ شیدی پیکر هیولائی آورده بیست و یکم سهر صفر از دردد عناصر
اربعه بیرون ساخته به کوتوالی تملکلی لحد نصب نموده فرستاد و مصداق آیه
کریمه یدرکم الموت و لو کنتم فی روح مشدده هویدا گشت - * مظلومه *

صا بر نگردد ر در سستب بود فی المثل گر در از آهت
چو تقدیر از عرس آید ورود ندارد بلندی دیوار سود
از اجا که در حین حیات و ثنات عقل چون ایام از دل العمر را دریاوت و روز اسقاط
ووائی جسمانی و استیلائی صعب و ناتوانی را در خود مشاهده نمود از راه
عافیت اندیسی - کناس و دانشمندی را نه کار برده نارسال پیسکش نارگاه
فلک اشتباه پرداخته قلعه داری را پس از ارتحال خود بنام و قار محمد خان
ولد صدر محمد دامادش التماس نموده سد درگاهی حاصل ساخته بفران
اونه حراست و محافظت قلعه سرگرم کار گشت و بیر دران اوان^(۱) شندک آمال
و امانی نجم خان متصدی بندر کهنبایت به لنگرگاه محیط نا پیدا کنار
ادرکه العرق عدم دهم شهر ربیع الاول پیوس و از چار موحه تلاطم حوادث روزگار
به ساحل ممات رسید و بار خانه اعمال و افعال را در فرقه حراء نما کابوا یعملون

(۱) شندک بسم اول و سکون ثانی و صم ثالث کشتی کوچک را گویند *

- عزت است که کرد که نعت
- با ندائی که دادند آورد کس نبرد نگرشش از بر بود
- وز نخواستند عالمی به شود خواست اونی خلاف خواهد بود
- تا حمله معزبان دنیایی را با دینار حانه فایم علی حلی طلب داشت و را
- گذاشت جمع خدمان بدین رساله شده هشتم دنی العکله که یوم القرونه بود
- به نعت امور مدله خویش سرگرم گردید و معاند سه نعت و حاسد
- ست نظرت اسود الوجه می الدایی گشت
- بعد نادهی ای حسود کس نعتی است
- که از مشقت آن حرمبرگ نسل ست
- بداشت سامگر که ستم برما کرد
- سرگردن او معاند و برما بگرشت
- اتفاقا همدان اول روزه مثل که بمهر احمد و محمود کرده داده بودند و بعد
- سرب منظر به گینه حورن کالی بد برش جداوند برگشت بخدمه آن را
- و نعت حانه والا سرود که بد کار باشد و روزه دیگر بمهر خود کرده داد و در سال
- هزار و صد و سیست حوران مرد حلی نعت آوهر بر آوردن حسب الحکم اعلی
- بدعت اشنای نبوه نموده بمعصی ایصال نه آورد و رینکوحی بدله بعضی امور
- نه نزدیک مومع اسلای چهار گروهی نداده آمد و حوران مرد حلی دلم و ملحق
- و راتم همراه گرفته رنده ملائی شده معاودت کرد و رینکوحی رنت اله داد
- نعتی نائب فوجدانی بولاقه که بابکی از مصطفیان آنها رنعتی داشت
- کسه شد و مصطفیان مصد گئی نائب فوجدانی آنها را نبرد و ملحق حاجند
- از آنها که فوجدانی گئی به معن حلی نعت داشت باجمعیت شسته بد آنها
- شکنده به نعت مداحیه ادراج نمود و محمد منور الدین حلی مد صوره از صر
- ننگی و دم مداحیت راند دهن گردید حورن حلی از نسود کولایی نه برگند
- مونده و محمود ادان روداده بود محمد شهنز و عیله بر آنها نعت گشت و او
- بنفوسست نموده آمد .

او احکام را بجوان مرد حان ظاهر ساحت و نظر نرفده ارتباط که مکرر سبق
دکریافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغار بهاده گفت * قطعه *

حوادمردی دو چیز است ای جوان مرد
به سویم گوسش به تا گویم راس
یکی آن کر رقیقان در گزاری
اگر هر لحظه بینی صد کم و راس
دوم کر تو بیاید هیچ گاهی
چنان کاری که ناید عذر شان حواسن

اخوین قسم معطله یاد نموده عذر حواه گشتند که ما را هرگز سودای این کار در
سرو خیال این عمل در دل ندود مدیمی و نمک پروده سما بدین امر نا نالیس
رزن شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

این تلامی ملک نا و نکند   نکند گر ملک نمک نکند
ارابجا که او سبحانه تعالی منتقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام ارو کسید
که در اواخر واصل گردیدن بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مہینش
و پسرزادها و دخترزادها یتیم بی پدر و مادر بدیده بی بصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش نداد رفته پریسان شده ناها ملحق گشت - * وحید *
نمک و سودا الماس شیه اند بهم   به علط هر که نمک خورد بر ار عمر نود
* قطعه *

جهان پیمانه را ماند بعیده
که چون پر شد تهی گردد به هر بار
کدون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
به پندارم که پر گردن دگر بار

هر چند که این همه در اربعی موجب ملال خاطر ناظران گشته و باعث
صداع سامعان شده چون دل پر داشت بدین وسیله حالی نمود و بیر مکان

متصدی ندد کهفایت و سناعه داریه کیده دایه رکاب سعادت نه لمعل ظهور
سد که دونه مال بدوایی و نکات پیسگی که دوزن مهر علی محمد حل امنی
باشد منظور نه کفد و محصول دونه باز دقت نماید و احکام صدر نه راقم سد
حون موسم اتکی امدعه نکات پیشگان داریلکلات و نکات قرب بود نظمه
ای معنی ندر دایه نا خود گفت که هرگاه انلاج حکم معس داریه کیده
دایه رکاب سعادت شده گماشته های نکات آنجا نوشته باشند نکاتی خود
روز خواهد کرد از آنجا که نه خط حلص مری سده بود که بدنوان صوبه ندر بدوید
محران دندر حاله شریعه حقیقت دوانی را که طالب علی حل بدوانی سر
اناز بود و از شریع خدمت نه بعلقه دونه و نه حصو فوت شد دوانی آنجا نه
کسی مقید بسب از نظر انور گر اندد حون حواشش اندری بدان پیوسته
ود که دنی تقریب این کا برام بعلق ددر حکم سد که نه عهده امن نماید و
حسب الحکم اشرف اعلی مهو وزیر الممالک نه مسدست امر دوانی حوائه وکل
کردند و سرآه والی هدایه عسی ان نکروها شنافو حدرکم • منظومه •

ای ساکاهاکه نه عالم   روز و عالمی زبند برهم
نه نظر آن بد و گران ناسد   حسیر کلی همه نه ان باشد

والفح و مصرع •

عذر سود سب حدر که خدا خواهد نه ظهور پیوست

حون نه عرض شدن مقدمه دوانی و مرتب گسی حسب الحکم مریب سه ماه
کسد عفا روانه شدی دایه داریلکلات ددرسد و از نوشته حل آنجا کدعب
مدر احکا داریه کیده دایه حصو و متصدیل بدان مسرعا نه نکات بسکی
و حدارندلن بصعت احمدآباد منکسف گسب و آنها به حوان مرد حلی ظفر
ساحه حیره حوسدرد سوانی را گراشت بعلای علاهی و نه مالی ندد منبا
مل موه نویس اندر بقیه ای صدی و کذب احکام فرسناد ددری بس حسب الحکم
نوانی و رد فرمود • نظم •

مع زامت شب روز زرش سب   سب آشک را مع صدی دمید
از آن منعم سب حدرسد   نسلط صحن نه دلم ندرشد

امریست ناممکن که صورت بستنی نیست و در تقایم میخندید از استماع این مقالات که آتش در بهاد می ادداح تا بیا ری مصمون این مدطومه مدطشی میساحب -

نه ههگام سختی مشو نا امید کر ابر سیه نار آب سفید
در چاره سازی بشود در مدد که سیز تلخی بود سود مدد
و آن انلیس سراپا تللیس سالوس^(۱) لآحوس بعد چندی نه عدد حواشی علس
نه لاس مکر و تر و یر شده از در حیر سگالی در آمده نه طبری کف که اگر
چیری نه عدوان رشوت برای محدر خان متعهد سودد ساید دین و سیله امیلی
را بدهام و کرورائی که ازان دیگرست و سپرد دارد می تواند سد پاسم داد
که حق کسی را عصب نه کرده ام و عازیتی پیدیرفته ام حالی پدر خود را گرفته
ام نکالی که دادن رشوت و عصب باشد کردن ناین مدلب بخوام بهاد
واهب العطایا که رارق العداد است بهتر ازین را عطا خواهد فرمود • عائب •
ده در سود کساده اگر سته سد دزی انگشت ترجمان زبان است تل را
و در اندیشه کار متامل گشته نا خود گفت -

گرد دیوار حانه گشتن چمد فتح در را کلید ناید حسب
و هاتف عینی و سروس لاریبی نگوشم میخواستد -

• بیب •
گر رسد گل ر چمن یدش مدال ای دلل
که درین هفته صد برگ و هوا نار آید

و تمهیدی نه خیال آورده تسوید نموده برای رام ناراین وکیل دربار جهان مدار
و سبب حان محلی بچگاه بهرور حان را نوشته فاصد را رخصت کرد ارا بجا
که تدبیر موافق تقدیر بود بمجرد رسیدن رقایم سانس ولاحق که آدبا چشم انتظار
بر شارع چار داشتند محلی فرد حقیقت را بطر اودس گزراید و بخط خاص
مرین گشت و حکم محکم شرف صدور یافت که بدیوان صوبه بیر به مدعی بلیع
یرلیغ نویسد و احکام والا دنام تیغ بیگ حان متصدی بدر سورت و بجم حان

ظاهری و ضمناً بدقت اندک درجه حدل و اندیشه است آمد و رمت داشت
 احکامی که ورود فرموده بود نموده گفت که بنابر انعام تحت معدر حل را از
 احکام آگاه باید ساحت و تقوی و گراشت ناند کرد آن شقی که از در کزشتی
 بهروز حل واقف گشت از آنجا که موش جانگی و از جمع جهات مطلع بود
 و حاریکه از ممر امداد و اعانت بهروز جان در سنده بر کنده اش می خلدند دعه
 بر آمد و سهام مرام را به هدف مراد پیوسته یافت بحسب ظاهر همراهی نموده
 نرد معدر جان آمد و احکام را ظاهر ساحت و او گفت که به حوال مرد حل
 گنده جواب حواهم داد حمله درپیش آورد و آن کم ظرف بد اندیش که درپیش
 رویش نسنده احکام دست داشت بصحوش آمد گویی لب را کسود و از
 ری طرور استعجاب گفت که درپیش رمت سلطنت کنجا مانده و احکام شاهی
 ا که می برد بقدرات حل را در حواصلت نمایند از استماع اس گفتار نااهنگ
 زباد از دغش رام را عدان حوصله از دست رفت و عالم را د حشم ندره و نر دند
 احکام را از لب واحب القطعش کسده گرم و گفت که اگر در نرد حون
 دونا اهلی اندر ندرود اما ما را بعانت عرب و موحب اندر اس • • • نطعه •
 کرده نند بهروز شب نره حشم حشمه آنساب احه گناه
 است حواهی هرله حسم حدل کور بهر نه آنساب ساه
 و بر حاست و آخر روز حوال مرد حل ا دنده از احکام واقف ساحت و گفت
 من از ان جهل لب دسمیل شکند
 برا حه شد که همه لب در سمل شکنی

از آنجا که او را نر از وحوش حدل خاطر نشانی نموده رجه ن مواعد مصادمت
 و مخذلت انگنده حاقو بدیده اسلاف و احلاف را به عقون منزل ساحت بود
 اندر بدیر نکست و حوانی که مطالی سوال باشد حمل به شد و آن مرر مد بر
 از مرسختت نا که نر از ان دیگر که لب لبک حوالی داسه نارام بودند سرأ
 و جهرأ منگفت که اکنون نجه نرقع و کدام امدد مانده اید کسی که محلل امداد
 و اندر بود از منلی رنه بعضی خدمات ا مگرد جواب دنیا ند هیهات عیهات

و فروغی از صدق نه دارد * * رباعی *

مرد تمام آنکه نگفت و نکرد و آنکه نگفت و نکرد

و آنکه نگفت و نکرد زن بود زن نه از آن کس که نگفت و نکرد

بالصورة رویداد او را نه مقرب الحسرت بهرور خان نوشت فصارا پیش از رسیدن این سالکه او را شخصی در حضور گسب از آنجا که اکثر خدمات حضوری در تعلق داشت حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر افس نگراندند مکرر آن بعد ترفیم تعلقات حضوری امیدی و کرورائی که تیره یارچه احمد آناد را که از واسطه عرص معروض بود بیز درج کرده گرانیدند و حسرت طل سدحانی هر یک از تعلقات را منصوب یکی از بچکانه های او بدستخط مرین فرمودند چون بنام احقر رسیدند حکم شد که دیگری تجویز نمایند مقرب الحسرت و الخافان جاوید خان و زای رایان ناگرم که سرف اندوز حضور بودند دروۀ عرص رسانیدند که امیدی بنام علی محمد خان مرحوم و درین ولا نه پسرش که بخطاب پدر سر فرار اسب مرحوم گشته تعلق نه بهرور خان ندارد مگرواسطه او بوده و از خانه رادان موربی شاه اعلی زصوان جایگاه اسب و کرورائی که نه محسن خان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکس سرکار والا قبول کرده و برعیاب بهرور خان واصل نه ساخته مکرران نوشته اند هرچه حکم بصاد حاص مرین فرمودند و حکم والا نه شرف نداد پیوس که حکم استقلال امیدی بدهد و کرورائی را بیز در سپرد امین نمایند که وجه پیسکس را از لوازم خدمت نه صدف در آورده ارسال حضور نماید و دو قطعه احکام مدسی بهرور وزیر الممالک از دفتر حاکمه که مرحوم شده بود درین وقت رسید از آنجا که آن پیر گفتار عدار و آن (۱) دیوث (۲) لئیم (۳) عتل (۴) حنار از راه خدیعب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوث بفتح و یای مشدد مرد بی عیث و بی ننگ و بی حمیت ۱۲ *

(۲) لئیم بحیل و ناکس ۱۲ *

(۳) عتل - ناول و نانی مصمون و لام مشدد مسم گرو سحت گو ۱۲ *

(۴) حنار - بالفتح مع تشدید تا عذر کننده یعنی بیروائی کننده ۱۲ *

برده اجازت حاصل ساخته از روی برزبر صواب عدلی اندیشیده و قصد مکاری
پیش نهاد صغیر خود نموده رجسولاً حنا را به نعل حرام حوای محضوب کرده
و دیده احوال بی نصرتس آنه مثل یوفائی مکتول و معذوب داشته است .
نه از حلی شرم و نه دس از خدا نه اندیشه کرده از وز حرا
نا خود پیکه نا حلف مهندس را پیسکه نه تعلقه کرزائی مقرر داسنه بود لکن
بعول آنکه .

گدای درزین فرزد خود اکورمی سازد

خود پیام گره انی معنی شده بعد صفت و نوم کردا برع حنا ندیده عازای بی
آزمی نه رج رسوایی مانده آمده چون حروس بی هنگام نه برانگ برداسنه
و نمهند بسنه حوشش بصوب ان آنکه الاصواب لصوب الصغیر شهنق و بهمن بلند
کرده سرانند و رنجانند سامعه آغار بهاده ظلمه ساخت که بعد حلی تا دم علی
حل فعلی داد نه منخواهد که مکتول ضمیرش بر ملا اند و ان عقده نکساند
داده دازد که دایعگی کهره ناحیه را از بخش نه آد ندنه مصلحت کرانی
که ازین دیکرست و در سرد شما و از دنگه تعلقات بعضی و ضربی منصور نیست
امنی که از مردم داند بعد انصلی یک ماه را گراشت خواهد کرد چون
حله بحر اذعالی نداشت سکوت وزرد و آن ^(۱) شماز مشا ^(۲) بنیم موجب
نما داسنه رفت و روز دیگر که شهر حمادی ^(۳) اولی بود جمیع تعلقات را
مبط نموده نا حلف دریمی را پیسکر ساخت که پیوسته ناشیم بی نه
مقلل دکانی حدود سو ازان تا یک ماه و نیم مه حموشی نه لب
زده دتظلمی ابعالی وده که ایدد وزی او اطلب داشته گف که حرا بموجب
دلر نه عمل د می آید ^(۳) مهمل و نا مربوط حدود از رطاب و یلس گفته است
و ظلم نه نفس پیوست که گفد وانی دریسنی می معزش نا نه حداسب

(۱) قمار ناول مفتوح و سدید دانی ^۱ س مردم عبت کننده و سخن حسنی کننده ۱۲

(۲) لیم سخن حس ۱۲

(۳) مهمل ناول مصمم و صنم دانی مندرج فایع نکاز و سپرد ۱۲

• نظم •

سر سرزم اشکر حفا آورد   حق دین و نمک حفا آورد
 نیست ند اصل را و نا و تمیز   اصل پاک است مایه شمه چیر
 و کمر عداوت نه نطق سقاوت و ^(۱) حشانت چسب بسته در مدد عزل خدمت
 امیدی که نا راقم نو در آمده تمهید راسب مانندی بسته ناع سمری نه معدر جان
 دموده نه طمع در ادحاح که از محفل گذر پارچه که کورزائی نظامت آنجا از
 طرف سرکار نه شیخ رسمی معتر است نعلاب و تصرف از معلوم نمی شود و در
 ساطب چه افتادار ناقي برانده که نا متصدیان نادمشانی باشد دیوانی موده
 و داروغگی کهنه پارچه را که از عددالحسین جان انتراج شد که پرسید اگر دروغگی
 و امیدی و کورزائی و مسروری و تحویلداربی و مقیمی که نا مردم است مدط
 دموده یکی از آن حدود حواله شود از وجه اواز مده معلمی شاید و از معاملات
 شیخ رسمی خاطر جمع میگردد اگرچه معدر جان پلسج داد که امیدی از مدت ها
 نا جان مرحوم و اکدمون نالانی یعنی راقم تعلق دارد و کورزائی که نه محسن
 جان و او در حضور و در سپرد ایسان امیدی را نمی توان گریب و مدلس
 سیب از آنجا که آن ملعون ^(۲) افسار اندر من کردار را اصل مدعا ^(۳) محاروف
 و معطل ساختن و کشیدن انتقام کیده دیبیده راقم دود شعدده نه کار بودن نه دمیدن
 دمدمه و افسون عقداللسان پرداخته حسم و هوشش را بسته گف که اگر نه مدط
 در بیاید دیگران آزاده میگردد اگر بخاطر برسد آینده واکراش می توان کرد
 و ندین وسوسه آن ^(۴) حناس ^(۵) کناس ^(۶) سناس صورت ناس او را از راه

(۱) حشانت نکسر اول کیده ۱۲ *

(۲) افسار برورن رفتار یعنی افسون *

(۳) محارمت ناول مصوم کسی را بیرونی کردن و معاش بر کسی سخت کردن ۱۲ *

(۴) حناس بالفتح و التشدید دیو سر در کننده و وسوسه کننده ۱۲ *

(۵) کناس - حاروب کش ۱۲ *

(۶) سناس ناول مفتوح نایی رده نوعی از حلق که نه یک نایی بر میچهند ۱۲ *

که همما باشد بود طلب داشت و او از و حاکمت عاقبت مدامل گشته از راه
مصارفت که آینده نالمره خاطر معشوش مطمئن باشد گفت که بدین احازت
و رحصت علی محمد حلی که مدیمی ایشانم و نه پیش نجم الدوله نمره
سعیاش اشغال بودم بر این کار اقدام نمی توانم کرد بدین ضمن منظور نظر دیده
بی بصیرتش آنکه اگر احتمالاً صحبت در نگردد و در سناه (۱) حال نلای افتد
با نکلان شدر بجه نه سحره گرفتار آید بدستکاری حمایت برآید و برهد - معدر حلی
بدعلم آن معلم انالسه پیغام کرد و حلی مرحوم او را که برین بپند حاکم آمده بود
فرستد •

مکی بریعت بدگهرزاده را به بدست هدیه داده را
و او به کساده پیشانی در سرانعام امور حدر و شرفتنه رفته پیش آمد کرد و بصرف
در مزاج معدر حلی بهم رساند سره شورش جاییش آغاز بهاد •

سوارز نکتوف حاه بدتر شود حد گردد موی ملر از در شود
نه (۲) لبع معدر و کنیر مدوم و حددد کار برد از آن معدر حلی نه آمد و نه حانه
براندازی سکته بلده هانی طریق نهالت و گمراهی گردید و کار نعلانی رسانند
که در او اخر جمیع حعون سلیق و حق را بسا مدماً و هداه مندورا انگاشته
نه یک دو امر سهلی حلی معفر را آزاده و مکد صاحب و نا رانم برد دعا ناحت
و موزی در مواد احلاص و اتعداد با حول مرد حل و برادرش انداح • یاعی •

بد اصل و گدا خو حواحه کردند نه فکر است

معوز شود نداند از دشمنی و دوست

گرداننده کوزه ز گوهر سازی

از کوزه همکن بیرون برآورد که نه و است

دلحمله بر دلحال والد معور نش از نش منوحه حل در ماندگان سده
نه نلک حولی دپیده داحت

(۱) چهل مرتبه سالی ملک را گویند ۱۲ •

(۲) لبع گویند مازو کریم ۱۲ •

گش -

* بیت *

آن سرکه سرای قیج باشد شربت دهیش دریغ باشد
و آن گندم نمایی جو فروش معرفتی با زوجۀ نجم الدوله بهم رسانیده به نمودن
ناعهای سرکفایت تصور حمایت متکفل سرانجام فریات تعلقه اوسند پس
ارتحال نجم الدوله و آن مرحومه هدا الدین خان و معتضر خان در کرب
و کیش کنگش داشتند وضا را حاوی اوراق که در انجا حاضر بود به تعرس
دریافته او را آگاه صاحب و او عیال خود را گزار نموده خود در (۱) کف خان
مرحوم پناه گرفت -

* بیت *

نکوئی با بدان کردن چندان است که ند کردن نه حای نیک مردان
تا آن که مقدمه حواین بخوینکه سعی دگریخت میصل گش و ساط حکومت
شان در نور دیده شد و فراس رزگار فرش امر نظامی برای جوان مرد خان
گسترانید و صدر خان برادرش برچار نالشی بیاب تکیه رده نه رتی و فتق
مهمات مالی و ملکی مامور گردید آن (۲) محتال (۳) مختال در مال کار خود
انسید که هم وسیله زوری و ار ممر مواخذه و مصادره محفوظ و مصون بوده
باشد چون در ایام حکومت مدارالک و دیوانی خان معور مبرور ار نقیر
و فطیر امور نظام واقف و صدر خان و کار پردازانش ازین معامله
عاری -

* مصرع *

گیرم که حدا حامه دهد کو اندام

* بیت *

هر نطری را که بر او رختند حامه ناندازه تن دوختند
نایکی از احوان شیاطین در صاحب و او پیس صدر خان تقریب کار پردازی
و واقف کاری او را به کوشش کوشید ارا بجا که او خواهشمد این چنین کس

(۱) کف حاب و پناه ۱۲ *

(۲) محتال مکر کننده ۱۲ *

(۳) محتال متکبر و فریاد ۱۲ *

شادانی از هم کاران گویى سمعت مى بود و از سالهلی دراز و سرانجام مهم
پیش والد راقم پیش آمد نموده بامر پیشدستی مى برداحت و د اعلان و هم
حسمن شد و آسویى پیدا نموده معروف و روشناس گشته . نظم .

... ناکسل را بر افراشدی و ز نسل امسد بهی داشتی
سر شنه خویش کم کردی است به حسب اندرون مایه بوردی است
از آنجا که کا مرما را بداده نیک دات دد بازو دد دانی را کسد و بصاعت مدالس
را ناسد ساحنه مداملت طریقی سلامت مى پیمود اما گاه نگاه که حوصله اش
ننگی مى نمود به مصمون کل شیخی بیرجع الی اعلاه حوج نموده موشکی مى
دراپد . نیت .

درو ننگل بگرد شد که نعلانش بداست

در نیت نا اهل ا حورن گردگل برگند است

و مقتضای کرطعی به نفسی مدنجاندد . نیت .

ندش عرب به از ره کس است مقتضای طبعش این است
و با راقم که برداشت نمکد موافقت نمود بالحمه پس از عزل منه زالملک
والد معوز حورن کلینکه فراحو حل او باشد نداشت سغارش نموده د سرکه
نعم الدوله نوک ساحت تا آنکه بوبت حکومت و امر نظامت به نعم الدوله
سد و او به کیروائی نظامت کهره داحه و سلم مامور گسب و از بد انعالی
و زست اعمالش عالمی مدعربه حسب اتعلی فداوالدن حلی بدلمراسی نا
او ^(۱) حب انتاد و نعم الدوله د معرض بار دس و عدد گرفتن مصاد د
آمده بمحصلان ملاحظ و شداد به هکی عبدالوهاب ننگ سرد و که به شمدعه
وزن و پس انحامد آن کعه مکه به محه وانکه دست انتقاله بداس
استماع حال معوزد و اسلن نظر بر آنکه از من کعه مى شود و بنام من
مباحنه اذ به شعامت برداحه مدت بدبر گسب و نعم الدوله و فداوالدهی
حلی بنندلی حاضر ایسان از سر حرمه اش د گرشد اما از خدمت معوزل

و (۱) طاحونه ملک که چندی بمراعتش گردش نمود در آخر کار دانه وجودش را در هم ساندند -
* نظم *

جهان آسیائی است مردم دبا که بر خون همی گردد این آسیا
دو سنگ بر ریز آن ده بین یکی آسمان است و دیگر زمین
تو اندر میانه یکی دانه بخود نیش گر مبرد و برانده
که ناگه نگردد همین آسیا کد استخوان ترا توتیا
و صدر محمد خان برادرش که نامزدیابی می پرداخت بعد انقراض ماتم
و سوگواری به حفظ و حراست و استمال سکه آنجا کیفیت واقع نا گیر را
معروض پاینده سرپر حاله و مصیر گردانید و هفت سراسر عربی بژاد ناد رفتار
و ده هزار اسیری تمام عیار بدائر پدیسکش بازگذاشت و الا راونه نمود - و محمد هادی
وکیل او بدریعه صدر جنگ مدراستس از نظر اقدس گزاید حلق و بیل و امانه
منصب و خطاب بهادر و سد متصدیگری بدرار پیشگاه وصل و عطا مرحمت
شده حواله وکیل گشت *

تعلق پذیرفتن دیوانی صوبه به راقم از انتقال طالب علمی خان

اندرون سال دیوانی صوبه از انتقال طالب علمی خان بدائر تقریبی برام
تعلق پذیرفتن معصل این محمل آنکه برهمبوی و اعوای ملعون دیو حاصلتی
انلیس و طرتی - عفریت طلعتی - دون همتی - عول کرداری مردم آزاری از فرقه
همود کم اصلی - بد دسلی - شعدده ناری - دمدمه ساری - * نظم *

کافر بد حاصل بی پیروی همه مکاری تمام تروری
همچون عولی دراز نا لائی رسب روئی کریه سیمائی
بد کدش بد گهر عجب ملعون همه چیرش حرام الا خون

از آنجا که حریت چلی در طیب حدیثش آغشته بود در هر امری از امور نه

سر معمولی بلاد همدۀ کوهی بلاد رسد و گنگادهرنا و نهرالدوله رفته بدر
 پیوستند و داملمی حدسی درانجا مقامات ورزیده کهندد او برانر خود را نه
 دانن برگنه زیاده و نعلت برده اغی و مسدال ساحت و بموجب درخواست
 او ملعه بوسد ا بدر بدر را گراشت و رفع مدزعت و حصومت گست
 ددادالدن حلی که از روز ناحوشی نا معنضر حان از کهندت برآمده در
 دشوان اقامت داشت دیی و لا که داملمی و دنگران فراهم آمدند برای حصول
 بعضی مرام خویش آمد و فائده نه بخشند داملمی از سرکوخ نموده بموضع
 کو کلچ ده کوهی بلاد آمد بعضی گفت و شدند معاملات با حولی مرد حلی
 نموده کا بوحی تاکد را نا بوح مرهده نصرالدوله را عمده داده نوب ضلع سوربه
 حصص کرده خود نعم مسکن برگشت و رینکوحی و ددادالدن حان نا دیلی
 مهدنی به (۱) مسامت برداچندد و ددادالدن حان نه دشوان شدقت
 و رینکوحی نا-ر ماموزه اشعل ورزید ازانجا که فاعه بوسد مکن مکن مکن رینکوحی
 د نعت کهندی راو مادد نصفه امریه را که برسی کوهی بلاد واقع اسب
 برلی سکلی خویش د نظم آورده اسل ملعه طرح انداچند نه بعمر آن
 حمی ا گراشه بدلر سعتن به دهولقه آمد •

ارتحال تیغ بیگ حان متصدی بدر مبارک

سورب اریس خاکدان و تقرر متصدیگری

آستانه سعدر محمد حان براشرش

اندپس سل کسی عسلی مسعود مناع عیش و کامرانی بیغ بنگ حان
 متصدی بدر سورب روز سه شنبه نعت و بکم شهر شهاب العظم از بدر بد
 متعلق بدنی زوی لعل طرزانیه شده دریم سکت و طدب بدر بل املش
 گسده در گرداب محبط اما اندپ

• بدر •

دری برطه کسی می شود حرر که بددا نه شد متعلق بر کف

(۱) مسامت من لوی کرد و در اصطلاح بجهت رساندن صابر اس ۱۲ •

میسوز و مقدور نمی گشت هرکدامی به اجازه جوئی ملجاء گشتند قصارا ملهار شوالکر میسزاده ناحی را در دایر تشخیص و تحصیل مموله ملاره لوح کتی نموده از دواج برگشته کودهه و دودد میگردشت در بوقت که رسیده بود و رسیدند لونا واره که با قصد بیریور تراعی در میان داشت حبس حصول مرام جوین او را آورده بیریور را تاحس چون از کپور پنج قریب انستاب بود و بیکوچی واقع گشته سرگشت حدود را به ملهار شوالکر نوشته استمدان نمود و از پاسبان داد که اگر در یک وریده افتد و در بیکوچی دل بشرط بودن یک سانه بطریق حق اذعان سبانه مفظور خاطر نشان نماید می اتم - بیکوچی بدیرینه اکوچی براد حدود را با چندی از معتمدان شیده جان به مریه بعمل میسزاده طلب داشت مختارالدوله و گنگا دهر و گوساحی ازین امید آگاه گشته چون تاب مقاومت ان لوح گران نداشتند دسب از مختارالدوله را داشته آب دیده سوز گشیده درازدش شهر محقر طبل نار گسب گرفته افتاد - از زمان پیش از رسیدن میسزاده بیکوچی ملهار کوچ نموده رفته بود و اتفاق ملاقات دسب بهم داد - بیکوچی ظهور این معنی را از فتوحات عینی و امدان ازینی بداشته از قلمانی چار دیوار بر آمدن مانوچه کار خویش گردید مختارالدوله را دکانین بداشته راه دتوانه پیش گرفته آمدند و محمد طمب موحداز انجا را بدین ساخته متصرف گشتند - چون از هنگامه آرائی کسان کماندی زار و برپا نمودن مختارالدوله داماحی آگاه گسب بدایر دوج مذاقسه و دیراز چند سال اتفاق آمدن این صوبه به شده بود که بدیراز را همراه گرفته به برده آمد و بیکوچی را برد حدود طلب داشت - گنگا دهر و گوساحی از رسیدن داماحی اتفاق کماندی زار شنیده مختارالدوله را شعرا گرفته از دهولقه موضع حنیلپور معموله برگشته حوالی هفت گروهی نداده که قلعهچه دارد و در حصه مرسته دد و درین ولا به نصف حواص مرد جان در آمده و عنصر حدسی از جانب او دجمعی از سوار و پیاده تعیین کرده بود مدخل گریز شدند و حدسی قاب استامب در حدود ندیده بر آمد و گنگا دهر کسان حدود را به محاصرت آنجا تعیین نمود درین بین داماحی از برده کوچ نموده به موضع

به مقدمه بحر الدوله به معروف برداری و معرکه آزائی برداحت • • • نیت •
 برمع را مسافت خو نزدیک شد ازان حشم حور شد نزدیک شد
 و مد زان درزم ظلیل هر دو جانب بر روی نیکوگر نیکوکاری مددان داری به
 حوائی ن آمدند •

براندند بر یکدیگر به گی صلاح از منل رمت یکدیگرگی

و نه حمله نصحت نالذک زد و حور و مواعد استقامت مصطفیان همراهی شهر
 حل منزل گشت و رجه در منل بیدای دنگران انگد و یک مقاومت
 فواره یو گردان شده مددان را به حریف سردند • • • نظم •

گویی زان بر نند زان رسد بر بود رسم مصطفیان در گریز
 کوز که زان را شد از کز دست زهم حرم نکست و حو نک شکست
 بهم هر دو لشکر در آیدند شب و روز را در هم آمیختند
 از مساعد این حال عرب حمت شهر حال به حرکت آمده عه فرار را نکرد
 روا نداشته

سجیده بر حور پیچیده مار برآرد شمشیر زهر آب دار

و نه عزم که زان استقامت و زنده نامرئی به و حلاوت قدم حرات پیش
 بهاده مدافعت برداحت اما از بی بها حه حور اگرچه سم و سم نمد و از
 به حه اند هر چند که زان بی بود بیس بیس مرکش به به ننگ از نا به
 آمد و او که زان برش عی آتش بود پیاده رو برآه آورده حریف از بیس و سارش
 به آمد نزدیک بود که از پشت ناکی همدش نمر بود آند که سقایی او حریف
 آب حیاتی که سرمه زلدگس بود رساند یعنی اسب حور را بیس کسده
 حور او را حاکت و نا آید کسده انداد شهر حل سوا کسده ازان وظه
 حور حور و مهله حل سده بیرون آمده دتعلق وینکوحی ن حه دبروا حصه
 کسده شخص حست و از طرس به مزحل دانی برداحت بهنگ نوپ
 و نیک ن پیوسته ن سال هر دو مد و نده و نه ازانها که حلی مستحبه
 هده کسده بطول استقامت و از حقی مری بهرفت که در منل و در منل

مدعا آنکه یرگناب را نتصرف در آورده ناحمد آباد باید پرداخت و از جوان مرد
خان داد دل باید حواس *

تا در میان حواسته کردگار چیست

و دو روز گفت و شنید و عهد و پیمان سپری شد شیر خان در مراقبت
و مجادلت متدد خاطر و دودله بود که نوشته ریدکوحی مسعر بر رسیدن خود
در نواح بازه سیمور دمه رسید و شیر خان از تردد بر آمده در کتمان این راز کوشید
چون قصه کبر رنج که در تصرفش بود از اینجا فریب المسافة واقع شده هنگامی
که چشم و گوش طرف ثانی در نوم غلبه نمود *

چندان حرف از روی غلبه حرات که بیداری خود ندیدی نخواب
بی حدانه خود را نه کبر رنج رسانید صحنه‌گاهی که حاج سلطان روز حجاب
دعای را از رح شب تازی برداشت و شخص مدام از کاشانه دماغ نمودگان
دستری حبری کناره کشید و خمر الدوله و دیگران از شب روی شیر خان و رسیدن
ریدکوحی نا حذر گشتند و پاسه کوب نه تعاون پرداختند اما نگرش بر رسیدند
و در سواد قصه کبر رنج که شیر خان معسکر آراسته بود آمده بجدگ تیر و تعدگ
نائرة حدال و بیران قتال بار دیگر بر افروختند روز دیگر ریدکوحی بپرسیده شامل
سیر خان گردید و از بی دخل ساحتی گماسته بپاندی را و واقف گشته بدان
مداحل نایب خویش مرار نامی را که در دله افام داشت مواعید
دلپذیر بجوان مرد خان نوشت از اینجا که تعریبی از (۱) حاوی اوراق معاملات
بصف برگه حویلی حصه مرهته در عوض برگه پندل شنیده بخاطر داشت
درین وقت فانی یافته در حواس نموده یاسخ نوشت ریدکوحی را که بهر نوع
در ملک پای خود را فایم کردن مد نظر بود بالصورة پیروته و اگراش و جوان
مرد خان مرار را نه بیان او در محالاف بلده دخیل کار صاحب یالجمله
ریدکوحی باستظهار و اتفاق شیر خان روز دوم *

دم صبح کین شاه رزین چشم ر مشرق بر آورد طفل و علم

(۱) حادی گرد کننده و فرد گیرنده *

مرد حل ظهور اس معنی آنکه فال بنک گرفته علی رعم بونلخی دایم کهاندی
 او را از بلده بی دخل ساحت و آدنی مصالحت و برگنه حولی نه ضبط
 آورد بونلخی برعزات آمده کوساحی و گنگدهر نا فوج دکیمی و جمعی
 از مصدقین آنکه بنام فخرالدوله نوکر کرده بود برای ششخص و معصلند
 ساحس عمل حوان مرد حل دگنگه موده واه دگنگه دیگر که هر چهار طرف
 منصوب شوند رحصت نمود و فخرالدوله (۱) مامود (۱) عروس کیم آلسه سر
 وح گردانند بیکوچی را که نا شتر حل احلاص بهم رسیده بود نوشت که نا
 سدنش وحی افراهم آر ده مدنظر و مدعود او بشد شمر حل از اطراف
 و حوانب سده را طلب داشته نوکر ساحت و حسم انظاره شایع آمدن
 بیکوچی حاضر کرده نه سواد قصه کنرینج نسب از انجا که از آن حاندیس
 مدرجه این محبوب شده بود نک گونه بومع ری داد و شتر حل ندان
 احراجات سناه مصطرب گشته مرقات حدت برگنه موده و دریاد انصاحت
 آورد حون شغور حد واقعی پیوستن بیکوچی نداشت نه معصلی وقت از
 اه سقت اندیسی محمد امام بدع را جهت سلسله حیدانی امر موافق
 بیانگت بود بونلخی نسل رساند و حود بومع کنرینج معارود موده بومع
 کهبیل آمد فخرالدوله که نا روح مرغه دان بواج رسیده بود نظری
 شب حون بر شتر حل رسیده نجاگ ند و بنگ ند بدوست و معردی از
 طوایف گسده و حسنه گسده حون عجم ریب بود نست از جنگ گسده
 نه الجبل آورد آمد ن س محمد امام بدع که نا بونلخی ملاقی گسده ابواب
 موافقت نا شد حل معنوح ساحه نا معصلی از او سدد و فخرالدوله
 و سردلان مرغه ازلی واقف ساحه سدان شد نه حدب املاون داد
 فخرالدوله نه شد حل گفت که امانی آپدکر اکنون بعددگانی نحب
 و بری وقت مرغه طریقی موافقت و مراقب موده مدد و معارج است که
 حسب حسب سده ننداک مهلت ندارد و آب ده بحدود آورد خلاصه

(۱) عروس که کنه از صرتی ناند س و مهت که طه را ندان برسانند ۱۲ مرفل

برادران را بحالی او رخصت نماید لهذا فاسم علی را مقرر نمود که بعد از عین روانه کسب و بحکم حاکم و رخصه را بدر سپردن همدرین سال شدت درول بزرگان قبول نماید مواعد اکثر عمارات افکند و حوان مرد حاکم و حیدر بنی در حواله را از تعین وایر مالی حاکم به محمد عظمی کزانی تفویض کرد و محمد سههار و شیله را با سه مرد نفر از سوار و پیاده نوکر صاحب و کسان از مالی وائی رینکوجی را از حدس برآورده بفرستد و که اندیز او نیز متعاقب او بود از مالی وائی ستان *

برپا نمودن پوتاجی پشیل فخرالدوله را بنابر رنجش

جوان مرد خان و مقرر گشتن نیابت داماجی

برینکوجی بدستور سابق و رویداد

جنگ شیر خان با فخرالدوله

و رسیدن رینکوجی

از آنجا که بنابر مقدمه تفاوت حصه وجه بیوره که دران ایام بر اقوام سکند بلده تعزین یافته بود و ریاده و کمی بخش مصادرات ویماین حوان مرد خان و نائب مرهته کار به حسود و ناحوشی انجا عیده بود و او شکوه این معنی را به پوتاجی پشیل که دران اوان سر روح و راتی و فاتق مهمات که اندیز او شده در صاع پرگده پتلاد رسیده مقام داشت تمهیدی نموده فخرالدوله را که در قلعه موع عیاض پور بار داشته بودند پالکی سواری و ویل دسان و حیمه تعین ساخته برای نمود حوان مرد خان و حصول مراد خویش مابعد (۱) متوس و (۲) حواسه برپا نمود و درین ضمن حاکم بحالی رینکوجی به دستور سابق شایع گشت جوان

(۱) متوس بفتح اول و نانی و سکون را و مین بی نقطه صورتی را گویند که مراعات

در کشت راز سارند بجهت دفع جانوران ریان کاره ۱۲ برهان *

(۲) حواسه بفتح اول و نانی و سکون را و مین بی نقطه صورتی باشد که در وایر و رزاعتها نصب کنند

تا وحوش و طیور از آن ترسیده آسینی به کشت برسانند ۱۲ برهان *

و محمد هادی حل و رام را همراه گرفته از ضلع دریای و انرک و سایر را بدادند
 سران قصد نعلگر که در تصرف زور او حل برادرش بود روزی چند مقامات
 و زید مسود ازان از اسماع کسل مدنی احوی اسماعیل محمد حل که د
 کهنیت بود عازم بلده گردید و نزدیک موقع پیدها نور نا گولیل مطاع الظرمی
 جنگ رو نمود و مدنی کسند و حسنه گستند چند در برام سید از انجا که حفظ
 ا سجدانه تعالی شانه شامل بود کلی بنامد •
 • نیت •

اگر ربع عالم بنامد ر حلی ندر رگی نا بخواهد حدای
 و نور عند الصبحی داخل بلده گشت و برادر او را از کهنیت طلبداس
 حواله حل پیستد کوچ نموده نارادهش نو فته سعد حل را مسندل ساحه
 فع کدوت نمود و هجدهم شهر ربع الدانی سال هرا و عد و نجاه و هسب
 بلده د آمد و معدر حل ندره همان ایام رسید که اندر او که بصلع سو به شدتند
 بود معاودت نموده واد قصد دهوله گشت و نجات بلده ا از بحر مور و مدد
 مقام نریمک نغذب مقرر کرده وانه نروده گردید از انجا که پیمانه عمر احوی اسماعیل
 محمد حل ندر بر گشت سوم شهر شعبان بنحور حمت انردی پیوست شعور
 از عم و الم والد مرعوم بناسوده بود که اس داع دالای داع سوحت و حکوه ا
 کدای صاحب •
 • نیت •

عرد رنده داع عمی نریمک بد یکداع نیک ناشده داع دگر بد
 موس از حوانی او حوس امر نا گویر را حله و د مانی نعر صبر و شکنای
 نسب لحریم ندعلی طلب معرفت اشعل و زید •
 • نیت •

ما اعدائکم و لکم لعن باز از روی حقنسی نه از روی محار
 نا زبانه خمی کادم بر نطاع و حود ندم بنصردن عدم یک یک در
 حوس از ایام نهم الذریه نذر و نعی ارفه ند کهنیت می نرداحت و از حسن
 سلوک حوا را امی و شاکر و نعم حل را ناقص حدر حواهی او نر لوج سنده
 سب و مریم بود و بدوسته صلاح و موافقت او نر منکد از اسماع اس قصد
 د مرغه مدت کسه رسم معافت به ربه برام نوشته اندعا نمود که یکی از

از مسکن با اراده اینصوب بر آمده درین ولا نه بوده رسید و کربتاری مختر الدوله و عارف اردویس را شددده نال توقف و اشمال منابر فراهم آوردن اسباب مذهبیه از آب رود نار مهندری کرسب و رینکوحی را که در ولعه نورسد بود همراہ گرفته هجدهم شهر رمضان بر تالاب چندوله در سواد بلده رسید و تمامی اموال و ائانه مہر و بیہ را گرد نموده نہ تصرف در آورد اراجا کہ از رینکوحی خاطرش عذر آورد کدورت بود بدسب آویر نار حواسب محاسبہ نا چندی از پندتان و کار یزداران او را دستگیر صاحب و چون فرار ملاقات نا حوان مرد خان داسب در باغ نگینہ واقع تالاب کانکریہ از ہر دو جانب آمده آمد و پیمان و توامعات متعارف نہ عمل آورده بوداع یکدیگر برداختند و روز دیگر کہاندیر او مقام وزریدہ مختر الدوله را نا متعلقان نہ سواربہای بی حفاظ همراہ گرفته روانہ گشت * نظم *

چنین سب رسم سرای فریب   گہی در فراز و گہی در سبیب

ارو سادہمانی روز مستمعد   گہی تررمین و گہی بر بلند

و از ولعه نورسد ناطق و صاحب رینکوحی عبط نموده نائب خود نصب کردہ رینکوحی را بدو سپرد کہ محکوس دارد و مختر الدوله را در قلعهچہ تہانہ دار بشین موضع عیان پور کہ بر ساحل دریای مہندری واقع و مکان متین اسب مستحفظان گماشتہ نار داشت و خود کوچ نموده نہ صلح سورتمہ ستاب حوان مرد خان پس از کوچ کہاندیر او دروب حصار را کشادہ دم از استقلال و استداد رده شد و حیدان نہ فراغ نال نہ تمشیب مہام سرگرم کار گشت *

رمان خوشدلی دریاب دریاب   کہ دائم در صدف گوہر نداسد

اراجا کہ نا عدد الحسین خان نائب دیوان صوبہ سبب نوشتن بعضی امور نا مختر الدوله کہ بر خلاف مرضیس بود و بجدسہ بدسب آورده بیاب دیوانی و حاگیرات را از تعیر او نہ فایم علی خان سپرد و پس از چندی صعدر خان از برادرش منابر امری رنجدہ برداھن پور ستاب حوان مرد خان بہب تشخیص برگدات و تحصیل پیشکس و گرفتن صامدی رمیداران و کولیان قائم فلیخان را نہ بیاب بلده گراشتہ بیسب و یکم شهر سوال در آمد و صادق علی خان

که اکثر انعام کزین بدیدها کشید نالحمله روز دیگر که زنگی شب از شصتوں
را برداخته روزبرامت منبر خدا بحسی بحر الدوله با جماعت کدوار مرقه
ساده و نکات پیشگان عرب زده رحمی عربی و نالین رو نه شهر نهاده و آمدند
و در مسجد جامع بدان حال اقامت گرفتند سکته بلده از راه جدا برسی و حد
کدی و نیمه حل برداخته برسانیدن دان و کسوف و میبختاج برسی کسب ذکر
نامی بیقرری و دواب و احمر احمری حامل نمودند زوجه و طفل بحر الدوله
حوال مرد حل آگاه گشته حلحی نور الله را نارینه سوادی فرستاده آورده معتر
داشت درین سن رسیدند گفتا بهر حال حواله سرای فخر الدوله که مغایر بعض
و بعض او را آمده بود به بلده آمد و او را برد و معاشرتی طی از زن و حواله
و افسه و اسل برکی و معان کوه پیکر و نعامی سر و شامل امارت و انان
که لکوک را از زش داشت با اسب و ستر همراهین و بعضی نکات پیشگان که
همند معتقد بحده هلی سئل برداشته آورده بودند دست مرغه انان و حرری
نه حوال مرد حلحی سند •

• تب •
سنگ بد گوهر اگر کلسه زرس سکند قیمت سنگ بفراید و زر کم نه سود
شاج کدو شحد دست نه دامن سر و سهی زند آسملی داد که کدام سه سر اول
سوزی لب و گده اگر چه با و مرد دعوی برابری کند و لکس • مصحح •
اس نمی آید لکس دل برند و آن را بحوال

آمدن کهنانیر او بدایر فراشم آوردن مال معروته فخر

الدوله و قید نمودن ریسکوحی و ملاقات

نمودن با حوال مرد حان و عمراه

نردن فخر الدوله و نگاه داشتن

او در قلعه عیث پور

آمدن او و داد دامن او که او منانی به دهن او داده

از طاقت کند و حواس مرد حال را برآورد؛ خوش آگاه ساخته همگامی که سناه
 شام بر لاسکر مملکت بزم روز ناحس آورد میبست نصف شب حدائی گرفته
 بدیاریا سارنگیو آمد حواس مرد حل ندانست شدتند بر خورد و او را بوعده
 بنیاد یک زنجیر فل در نداشتش این عمل مسرور ساخته و حضرت نمود و بحر الدله
 حواس حدان بوحی از خود نداشت و اکثر سناه بی روزگار فراهم آمده بود که
 شده بودند و آنها خرج نمی رسید که به حالت ماندن و ده روزی باز گشتن
 داشتند در گرداب حرب فرو می افتادند •

بهر لاسکری حواس ندانی رسد	در ندانی پیشروانی سد
اگر نداد شوکت حسری	دل و دست شمشیر زن کی موی
کسی کو نداد ز نو سر دبع	نو نابد ندانی آرد ز تر دبع
نوروز رزم انگه نکدم بد	دار که جهتی دهی کم بود
دلاوری نبت همگام کا	حواسی است بی بل و بر در شکا

حواس مرد حل حدانی گریختن راحه و ندانی دیگران از مساعدت و مهربانی و نوری
 بخت یافتند بفرمودن شد حل که اکثر حواسداران نو فراهم آمدگان جسم و
 داشتند و ندانی که سنگ نعره به آنها انداخته بودند از راه نراندی به شهر حل
 گفته میسند که بپندرد او را موح گردان موحه این موح است عذیب موح
 حسن معاشرت با الدوله آمده بود و مودد دیک • اقبال اولی است
 اینجا که از سندن نسیج رلی سنگ که سفل میل و بدو منگوم بدولت گوش
 را قطع شده آمد و نسیج مدد خرج کرده و که خود مختار بود این برانه و
 رسیده بدین ملت و ندانی هم انداخته عذر احوال را بگوش متع الدوله
 کرده و رانه با عداوت حواس و اکسی حواسان که • طاقت او را کردند
 و ندان حاصله او و از بیداد این سینه متع الدوله آگاه گشته خود سوز
 شده خواست که بدی و ندانند اولی که کب در دلت حواس او از مکن خود
 و این ندانند به سمت و ناحس و آمد حواس نراند مود و عطی و
 دیک و رانه سوز و آید و از دست ندانی مخصی و حاصل

صیراه دریاة سندو اقامت داشت تا جمعیت مورخونى باسعدال شدتند درند
 نو ملاقى گشت نظرالدوله بداد نالیف ملوف خلعت شش دانه و سرپیچ
 مریع و یک زیندر نعل نواص نموده تا خود روى ساحت از انجا که عرو و ندا
 در شوق طبع و بدمعاشی او که اشتهای نما داشت نظر بر فراست سندی
 و شالدوله برایش که صند او تا ناصر جنگ حلف آصف حاکم منسوب نو
 تا که اندر او راه سلوک نه پیموده نه سنده روی مندرجه ان صوف شده نه سعی
 حذر اندیشان که مکتوبی نه او نوشته مدعی بر اظهار سر کسی بهو و خلایب
 خود بود خون مرده ا که در من صوفه آتدا بنشر گسند از وفوف ان معنی
 اندشده عدا کذب و وحشت بدش نشدده گردید * * نظم

دشمنی همه نفس خون حار من — اناش فلد خو بس کس
 و یک کعبس حمله شوریده کا بسی فند بر خلست از هر کده
 حوال من د جان که از و اطمینان نداشت نه بدسر مأل که خود جعل کنگاش
 آراسته در ظاهر بدنه استقلال و نه ضمن نه بهد و استعداد مدافعت و ممانعت
 نیست و حاکم سعلن در اصلی مریع اساره یک ای نلده داخل حده
 گشت و بهم سلطان را نزد گنگاهی مدا که که تدر ا که ن دواج نلاد تا دوح
 دکمل سده بود حصت نموده از و امداد حواس قائم ملی حل با و کعب
 و شند نمان آورده به مة داشتن ترا رویه در مریه حاج سماء گرفته عرو شپ
 متلن مد و در مریع من نو نود آورده حوان مود حل از مرالف
 مریه موی دل گسند که مریعت نیست و جمعی دیگر از کعبانل افراهم آورده
 امداد مدافع گردید بحر الدوله از به سندو ش حل اند عراولی تا سر
 حواس من ساحت عزم پیش گردید و احد ای سکه ا از اند طلب داسب
 و از و در دلی فصله که نام ملاقی سده خلعت من پاده و یک زیندر نعل
 نواص پلست فراست شعر حل نه عراولی مة گشت و از انجا که وحده ده
 صده بهل نوارده که وی نلده مد و عقم نه به احمد داد است مریعت نو
 فراست حوال مود حل احل نلده گسند معد حل دانهش ابا نوح بتقی

و لا تسعد مني نبت گسده بود از پندھا کدان تر باض روضه چهل انتقال فرمودند
 نار ماندگان را بدد فراوان و بوعده دندار به قامت مندا ساجده • • نبت •
 برآمدا نراز دمای اندوه مرو ناپید سلی کوه نا کوه

حون امی نا گرد بود زبلی نه کلمه ترجیع انا لله و انا الیه راجعون کسوده نامر
 بخت و تکلیف برداخته بکاک سرور آمد که او سحخته بعلی بدو معرفت
 بد مرزد حدانکه اشال بسبب بخت مرزندان شغقت بدری مندول داشتند
 لله الحمد که از آنها راعی ازین سه بدخی سرلی انتقال فرمودند و اهاب بی
 ملت اولاد و احفاد ما را نه بومنی رمنی دارد و عواقب امور شان را بخت گرداند
 سده و حوده • • نبت •

بماند آن فرخ آنس سر که سازد فروزان حراج بدر

از انجا که عمه کولر و حدر حواء خلایق و معجز اندا و اضرار لحدی نبود سکنه نلده
 عموماً آشنا و ننگانه مریب اندوه و ملال گسند • • نبت •

ننگ و بد خون همه بداند مرد خنک آن کس که گوی نفکی بود
 بد فلتحه و رسوم روز سوم راتم که بحسب حال سقمت داشت برادران را جمع
 دموده به دلسا و سلی برداخته گفت • • رباعی •

دلسا خو رباط و ماد و مهاتنم نا ظن بدی که ما درو می مانم
 آن حال ذوالخلال منماد و نس دانی همه کل من علیها فانم
 و نه بقی که غردی حدتی ا سربت ناگول مرگ حسدیدی و حجت شمدی نه
 تمام دلسی نه بدی است و این عم و اندوه تا بقیه حدات مسده فراموش
 بدی بسبب • • نبت •

پس انرم که گسده ز دینی بکریان بود دل من است نه و اسک من بهل
 اگه دندی بپد اندمید حاله بپد حست که نا و دلسا آن مرحوم نه معده
 دال دال و نه نه بدی بسبب و بدی بپد • • نبت •

راسن رسی و لیر حده ددا اگه مرد دمش رده ددا

بد خلع را که دمنی متعین است مرد از نه محبت اندمواب دتعد

ارتحال خان مغفوت نشان علی محمد خان امیر کشمیر پانچه ازین خاکدان بروضه رضوان

از جمله سالکات عم فرای این سال که عالم الحزن رافم بود رحلت والد
مرحوم معفور اسب از اینجا که او سدخانه تعالی اورا رفیق العلب و حدا ترس
آفریده بود از مشاهد حوادث رمانه و اطوار ادوار دوران و خرائع این ملک تاب
استقامت درین دیار در حود ندیده دل کدده شد و اراده عافیت بخیری
بخاطرش حظور نمود که متعلقان صغیر و کبیر را در بدر سورت نه حفظ و حمایب
حافظ حقیقی سپرده خود را شرف اندوز کوبین اماکن مسرفه سار چون از مدتی
احمدآناد مسکن فرار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیشیده اسباب
زیادتی بر طرف صاحب و سرانجام و استعداد سوارپها و باز بردار پرداح
و بدار حصول دستا راهداری مرهته از دیوخی تا کبیر نائب داماحی
و آگاهی عزم خویش نه تیغ بیگ جان متصدی بدر سورت بوش و حواب
با صواب از هر دو رسید و قصد ایشان تصمیم یاف و اراده الله که بر همه غالب
اسب بدوع دیگر تعلق پرورف جوان مرد جان آگاه گشته با صدر جان
برادرش و فایم ملی جان آمده نه دل خوئی و مسخ عریب نه مدالعه تمام
بحد گسب و راضی نه شده مقرر فرمودد که رافم تا قسم باشد نه تعلقه
امیدی نماید و بیعانه نه مکاریان داده دهم شهر حمادی الاولی حرک را تعین
کردد - اتفاقاً صبیحه حور سال رافم که ایسان العلب تمام باو داشتند تب نموده
حدری بر آورد و اراده لایق را عائق گسب چون بیمانه عمرش اندیر شده بود در
ایام معدود در گرسب و عم سدید عارض حال ایشان گردید که زور سوم او حود
تب کردند و زور زور مرص استاد پرورف از دریاب حالت خویش اسمعیل
محمد خان برادر راقم را که در کهنایف بود طلب داشتند آحر "مرکار حیطة
تدبیر و تدایمی و معالجه بیرون رفم دوم شهر حمادی الثانی زور دوسنده مرید
بدر ساعت از زور بر آمده که در دیوان قصا ادا حاء احلهم لا یستأخرون ساعت

و در سال هزار و صد و پنجاه و هفت بعد از مدتی که در آنجا بود و پیشکش
 مددانی فلان دیلی سید معارفت نموده به بلاد د آمد و کهاندیر او نیز از سوزیه
 که فلان برگشت رسید ریگجوی ا نائب مستعل گراشته به مسکن خویش
 شدت ریگجوی به قصد اهد متر بر ساحل حومه و انبرک دوازده کروهی بلاد
 آمده بدین بعضی گفت و شدند ملاوت بخوان مرد حل برشت و او فلم علی
 حاج و رانم را همراه به موضع کهنه که از فرودگاه ریگجوی مرید بود رست و نگذاشت
 ا دده به تبدیل دستل - قد مواجبات بسده آمد و کشتلی از بعد مرار نایک به
 بدست حصه مریده به بلاد سده دحل که گردید همدران اوان معمر الدوله سر
 از سندن نوشته جان و وکل جوان مرد جان خلعت شش ناحه که مصحوب
 حل محمد جان و وکل از رسیده بود سد و بدعت نوره که حقدی رفع گشته
 بود د پس و لا به عدان سر شمالی دگور اهل حرفه و قوم به قوم مسلم و هندو فی
 ده به فلم ریده که از ان معلمی به عمل آمد گرفته شد و حسن ظن عامه رعایا
 و ا برای به ان بعض الظی سر مددل گشت و حشم داشت هم وطنی که
 داسدد لندعه بالعکس بحسد و حوسنی به اندرة انعامد • • نظم •

حسن است دستور خرج کهن که حسن سر بر آبی برآرد زین

دین تصویرنی سرای دو د ر دندل مطهر رسد نوحه که

ده نوحه مرید چهل ذرا ریده به بر دده از سد ملل سده نفس امام الدین
 که ن موضع گرفته آسوده اند و به دو دده از محمد عبدالواحد بارگان و
 نواحد مرید شصت هجده ا ریده حنرا سرا حسن نموده گرفت از انکه که
 ن حکومت هم الدوله ان مظاور معلمی به طریق صده داده و دین امام
 که ا همه ملک سدان و جان مرد گریان و دالین به دگر هی اکثر من احبها متروک
 کسه ال نموده به دای سرت شدت و ده غرله زوده حسن انراشم شد
 حسن دین و دین سده دده ا که ن حقه اش گراسته به کهفایت نده بود
 ر آورده که دین و مدد که دین و گد و احد و حد که اسده گردید •

نه مغر الدوله مغرالدین خان دادر شجاع حاکم که نه منصب هفت
 هزاره داب هفت هزار سوار سرامزاری داشت نه گزرایدن در لک روپیه نه
 عدوان پیسکش سرکار والا مقور و مقوص گردید و نه مرحمت خاتم و سر
 پیچ و حیه مرصع و یک ربجیر ویل مفتخر و مداهی گسنت ارانجا که کیفیت
 گسنته شدن مقبول عالم نه حضور در سیده بود او سدد دیانت دلا قید اسم برد
 سیتارام نام عراب که از سمن نا او معرفتی داشت مرستاده نوبت که از
 منصب داران متعینه هر که لیاف بیاب داشته ناسد و عهده بر آ تواند سد نام
 او را صدرج ساخته نرساند و رسیدن سدد نه حوان مرد خان که متردد خاطر بود
 واضح گشت و دیر کسی که مصدر این امر تواند سد نه بود لهذا حوان مرد خان
 که تا حال نائب مقبول عالم بود این معنی را از مساعدت وقت تصور نموده
 سدد را گرفته تمام خویش و قوم نمود هر چند که ضلطة استیصال این قسم
 دوشته حات معمول نمود اما بذات اعلان و استهوار نوبت و چهارم شهر دیحجة
 الحرام بدع شاهي رفته در سر بسته داخل بلده گردیده مذهبی نام مغر الدوله
 در آورد و وکیل را نا عرائض روانه کرد ارانجا که در عهد حصت فردوس مکانی و ایام
 حکومت و نظام وکلای حصرت حلد مکان نتخانه چفتا من احداث نموده
 ستیداس حوهری را دمر آنحصرت آثار شرعی گراسته مسجده ساختند و موسوم
 نه موة الاسلام گشت چنانچه در محل خویش سبق ذکر یافته اصنامی چند را
 که مصوب بهارس ناتیه معدود قوم سراوکان از سنگ مرمر مرتب کرده در
 انتظاری روز معین نصب آنها بود که از تعدیرات فلکی بید الصم بید الصمد
 گردید ارانجمله دود را که هر یک بقدر صد من ناسد نه حیلۀ شکستن محفوظ
 داشته در زمین دس نمود درین وب وزنه او صعب اسلام و حمیت دیس را از
 فلوب رائل و طنائع را بحکام دیدوی راعب و مائل دیده نه ایثار رشوت رخص
 حاصل کرده بر آوردند علی رؤس الا سهاک نه حمل عرا بهادر بلده آورده در نتخانه
 که در بر زمین ار قدیم داشتند و از خوف اهل اسلام بهانی دران بهانخانه نه
 پرستش اشتعال می ورزیدند نصب نموده د پرستی را آشکار ساختند

گشت و نه دیوخی پیوست ناهود اس حالت نه نصر آنکه خود ا نه مهر ج
 که قرب است رساند کوح نموده نه مروج نادولی حله کزوهی مروج رسد
 عریه برار ناک کردند رحیمی شده از قبل براسب سوا گشت و معروف
 مریده ا برشم شگفته تا معدوسی د ساحل ود نه دیده خود ا سند عرون بدون
 کشی عرو امکان نداشت و کشی ها را ناک عالم حان که او در ار و اندسه
 ناک بود و حه ناشی دیوخی بند داشت لهدا اسب را بر آب رد که نه سناری
 گزاه شود ناکه اشش درو حل درموند که جماعه مریده سده د گراندد
 و نفعات حل که دستگیر گشت نه قتل در آمد و اس راعه د نعت و نکم
 شه ذبقعه الحرام آن سل روی نمود و مروج اس ساعه نه حوان مرد حان
 وانح گزید از انجا که مقدمه سلطنت که دران وقت می الحمله نه سلط بود بود
 مآل کار خود اندیشیده حیث عهد و پیمان تا معتبر حان ناعنه ساق
 حواسمد بود که او نائب مستقل باشد سب •
 • بنت •

نما که نوب علی است و نوبی و ارادت سوط آنکه نگویم از انچه رت حکایب
 اما نادر گفته عرص گزیده که از و حه اطمینان تواند شد دودله ساحه گفند •
 • بنت •

خود کرسی معاش امن ز آفات که راحب شد طبع را مانات
 ناهود آن دوسه دینه بوشت و حواد اس معنی درملن آمد که نپس نس حد
 که موده نه نه الدوله از نرشدی دله الطلعه رسد و گفت و شدیدا مروت ماند •

صوبه داری فخرالدوله فخر الدین حان

بهادر شجاعت جنگ و مقرر شدن

بیست نه حوان مرد حان و دیوانی

عبد الحسین و قایم قلی حان

حوا بیداد صد از مودله احدی نوبس و نراض معنه حان نه بر عرص
 ناکه ناکه - ناکه - ناکه رسد از ناکه قایم و حلال موده دلی احمدارد

مداء الدین حان و مقتخر حان نه عددالعزیر حان عرف مقبول عالم که نه فلعه
 داری حدیر می یرداحب رسید ناستعداد وراهم آوردن سبابة و لوازم توپ خانه
 سرگرم گشته چند صرب توپ و مصالح از فلعه فرود آورد و نه نگاهداشت پرداخته
 رستم را و نامی از حماعت مرهته را یر نوکرگروم و متخلف حان فلعه دار ملیهرا
 را که احلاص مدد بود برواف دعوت نموده ناتعاون و سرانجام رو براه آورد * بیب *

کدوتری که دگر آشدان بخواهد دید

فصا همی بردش تا نسوی دانه و دام

القصة اول عزم بدسب آوردن بدر سورت را پیس بهاد همب خود صاحب -
 متصدی آنها از وقوف این معنی نه حفظ و حراست و استحکام برج و ناره
 پرداخته مستعد ممانعت شش باوجودیکه از صلح سوهن گده نالیسب گرش
 مخاطره مرهته را بخاطر دیارزده و طریق مصالحه و التنام نه آنها که در صوبه افتدار
 دارند نه پیموده ناستقلال تمام ارا ضاع گشته نه موضع تراچه رسید دیوچی تا کنر
 نائب داماحی راو که از سینه روزی او واقف و نه عدوان خودسری رفتن او را
 دیده نه خود اندیشید که اگر نه احمدآباد رسیده متمکن گردد چه سلوک در پیس
 خواهد نمود - لهذا نه متصدی بدر سورت نوش که نه استقلال نه مدافعه کوشد
 که از نرون نه مقابله می رسم عددالعزیر حان از وقوف این معنی گرفتن بدر را
 بوف دیگر موقوف داشته عدان عریم نه سمب احمدآباد معطوف صاحب -
 دیوچی تا کنیر سد راه گشته نه مقابله پیس آمد و او جنگ کنان از سیاری
 مخالف بیدیدیسیده قطع طریق می نمود هر روز جمعی از طرفین کشته و حسته
 می گشتند اراکها که رستم راو در ایام سانس مکرر نه صیغه نوکری نا داماحی راو
 بوده دیوچی او را تطمیع نموده بجانب خود مائل صاحب روزیکه مقبول
 عالم متوجه مدرل موضع کهیم کهنودره گردید جنگ صعب نوموع آمد - کمی
 آذوفه و مصالح سرب و ناروت و کشته شدن جمعی از جماعته داران و علی میان
 نام که هراول بود رحم کاری برداشته در همان شب در کرشب رستم راو که نا
 دیوچی ساخته بود چندی از جماعته داران دیگر را اعوا نموده رو گردان

این امر بود حمل بر نغان او نموده متعذر نآوردگی ساحتند و اور بعدد باقائل
 مومع دغولان که مسکن طالم خالده کولی است رنده سکونت گرفت حول مرد
 حان نس از انفصال معاملات میده و کوچ کهندر او از نگنده ناع داخل بلده
 گسند نه نسیمت مهم بدراحدن روز آو حل بران خود را نه نلیت بلده نس فرساده
 نرینه سده نحم الدوله که اسلاف و آذاب النیت او را در منصوره طلب خودها گریه
 بودند بعضی از راه خوشامد که امندولاری نوکری داشتند و از اکثری آنچه را
 حواس نمود از حنمه و نریش طلب داشته گریه و از همان حنم نریش
 ابراحنه و نساط در ریش گسوده گشت و حدم و حشم نعدمت تمام نمودند
 فاعندرا نا اولی الانصار

حان است آئین گردنده دغر که نغشد نه مهر و سداد نه مهر
 و از اسلاف و انفال در زنجیر نعل یکی مکده و درم ماده دل شتر حان و یک زنجیر
 حول مرد حان و یک زنجیر زور آور حان از حنمه داران نه نسمه بها خریدند
 نوپ سی صد حران که حران حان نه عوض خودها نگاه داشته بودند آنها را
 نوک ساحت و نه آخر کار حرانها را گسوده گریه و همدان نس نرب نوپ از
 خود و نرگ و مصالح نرب و نرگ از آن نحم الدوله را نه نرب خود در آورد
 و معد حان برادش را نائب مداب و راق و نلق مهماب مالی و ملکی ساحت
 و نه نسمه و نریش نیکش نا ح نه نلع نرگنه کوی رحمت نمود نظر
 علی حان و محمد زملی نیک و موم علی حان و محمد علی حان صلاح
 و نلاح حان خود را نه نرند احمد آواد ندیده دو از نس شهر دینده النحران نه
 نرم دا اللعانده رانه شدند و طائب علی حان دیوان موبه که نه حصو بود
 همدان ابام باحل مومود د گریه

روانه شدن عبدالعزیز حان ار قلعه حیره عوم
 احمد آواد و کشته شدن او در نین طریق

حان نرسمه حول مرد حان منی به مداخل موبه و نر آمدن

باینچا دمی انعامید اکدیون آنچه خدمت کرامی از دست من بر آید گوناخی
درخواست نمود -

دمی را دمی سهل باشد چیزی اگر مریخی حسن اعلیٰ من است
حیمة و سرانجام میبایست فرستاده شود آورد از آنجا که معاملات مریخ با مریخانه
درست شد معتمد در حال بک ریختن پول میده داشت نواصع و متخیر حال را همواره
گرفته تا ریختن مریخی و مفاصل فوده دان و مریخ بیک نامی در ریختن مریخانه در بلده
مقرر شده آمد میسر حال او را در مریخ گیرید و که با او بود و ریختن از مریخ
کوچ نمود در دماغه رات و ریختن مریخی را ریختن دان نمود در مریخ سوزش
شماره و داد الدین خان در ریختن مریخی ظاهر صاحب که از مریخ نمود و ریختن مریخانه
و احکام دیگر هم معتمدان در اسناد و آورد مریخ و داد گیر مریختن نماید
و آن ریخته شود آورد می تواند شد او که است آنچه ما بعرب من بود در طفیل
شماره تجارت رات اگر برای خرج سرانجام نماید حاضر و او مریخ در تدبیر این
معنی در که ریختن او را کردید چون ریختن را گیرید ایام حصه آنجا که در
عوض بیوم نام نجم الدین در دست داشت در پیش بود و داد آنجا شذوخته بر
تالیف نابکسر آورد آمد معتمد خان و نجم خان ملاقی شده دیک او را تحویل
کار نمودند و تدبیر تمشیت مداخلت نمود که داد الدین خان سلسله حدان
شده بود معتمد کنش آراستند پس از گف و شید قرار یافت که عکاله
لک روپیه اگر سرانجام یابد کم بسته می کرد و حوالین در تدبیر آن شده آنچه
نه ساط نجم خان و جمع دیگر از مدسولان و اقربا و از گرفت نقد و حسن
تجارت پیشگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روپیه
و اصل ساخته در تدبیر باقی ساعی بودند - ریختن را که مدعا از مداخلت
حصه دفتر کهنایم و گرفتن زر بود گفت که می نه نرسد که ده کوزه از
کهنایم است رفته باستعداد مهم می پردازم هرگاه نقیه وجه مقرر را گرفته
بیاید باتفاق بدان امر پیام نموده شود و خود نه نرسد شتاب و معکس
گشت که گفتار و کردار مریخی از صدق نه دارد چون داد الدین خان ناع و نانی

آنها را مسلمین و معا انتقام اند و عباد کلی دادند بنائند الهی و اعدای
دشمنی از اراده باطله آنها که این شبهه اسلام را حوس نا کو و حاله غمینه
زمیندای ماوار بمانند و مسلمین را مسدحل گردانند مصور محفوظ ماندند
دین و لا از اشتهای نفس نموده دای عورت گناه از پیسگاه حلاوت و حبهائی
نه تحت سنگه نران ابهی سنگه مسلمین و عذره سنگه شهره گداز حدیث
اقتاده ادد و دل نه دک وطن مالوف بهاده اند لهدا امدد دانم که دلی
نهاد لحم الراحمین و حاتم الدینیین حم بر احوال ما جماعه مسلمین و عده سنگه
این شهر نموده این ملتقمس اده مهرو شهادت خود مرزی سازند که بحضر
نه یللی نه گاه سلاطین سحده گاه بریده اعتدله سنده تلاش آنها دهجته بر دانی
نداند که مانل ظلمندان خاطرن شهر اسلام سکئی و رنده بدعای دوا دولت اند مدت
حضر مد مدت ساهمساه دس نه معدلت گسد مواظبت می نموده داسم
اندی اما مهاله بدش ا سندن محضر رسم عریمت این عورت نموده بود
نه سئل عروا عده و سصب و نه حد سراسر عربی و نه حی تعاف ا بدد
سرب که برای و زبالمالک می بودند نه بیده که بقدار او کسند گوی نه حد
که دین نه پوششدهات و زبیر نهام او و پیسوا داحی رلو سدد فائده نه بحسد

نه قتل رسیدن محمد شهباز و وشیله

از حمله سوانتهات این سل نه قتل سندن سها و سبله اسب معصل این
محمل نه سبل احصا آنکه او دایام حکومت بعم الدوله تا دوره نه اسب
و حدی از بغداد بکن ابلهه واد این دله گسده نه زمانه سبر ملازمان نا انحصوس
للی بود مانده نه طرف کسب و نه عمن ملک نه اند و امکنه دهک نه کنی
نموده حد لاس اسب و نه انعمی بهم نه بدد و نه خدمه اانی نه کنهی
برود مقصد حلی آمد و شنگ نه گسده حد نه بدد که بدد و نا او حدی نه
کرده ابروئی و مکانی از خط ددی دسب آورد نه حب اتعن دسی
مد دور و سبله از سول نه بدده واد احمد آورد سده بود نه اندک صمی و گمد
مدی نه نه عرمله اش از ددا متی و صمی نه نه و از نه نه عرول نه نه سل

راو مدار علیه راحه ساهو بجای پدرش تعلقه پیشوائی مستقل گشت کسان
 خود را فرستاده ریدکوحی را که کهادی راو نار داشته بود خلاص کرده بودند
 و مرزا لهر اسب خان سوانج نویسنده از ممر بیحاصلی تعلقه که ارباب تحریر را
 کسی نمی پرسید پریشان حال بود ناستماع خبر وصول امیرالامراء به خودهبور
 بطر برسانه و معرفتی که نا او داشت مراد بیگ را برای نام نائب معمر ساخته
 روانه گشت - حوان مرد خان از تفرز صونه بهاراحه بکب سنگه از راه عاصف
 اندیسی علاج و افعه را پس از وقوع بحاطر آورده صورت حال و محصری دهر
 و دستخط سادات عظام و مسایح کرام و اعیان و اشراف و سر گروه تجارب پدگان
 مسلم و هندو مرتب ساخته بدرگاه معلی ارسال داشت *

نقل محضر

آنکه حصر طل الله حلد الله ملکه التماس جمهور مسلمین از سادات
 عظام و علمای دوی الاحترام و متصدیان خدمات بادشاه دین پناه آنکه در
 عمل صونه داری بهاراحه انهی سنگه در بلدة احمد آباد و برگدات مضاف
 صونه گجرات آنچه از بهی و عارات امتعه و اموال عربا و حفر حانها
 به خیال دینده و هتک حرمت اسلام و ناموس مسلمانان و تحریک مساعد
 و اماکن برزگان و افساء مراسم کفر و بطلان و حرید و فروح حمرو حناریر
 در هر کوحه و بازار بر سیدل اعلان بظهور رسیده بر احدی ارادانی و افاسی
 متخفی و پوشیده نیست و راحبوتان همراهی ایشان بعضی از نساء مسلمات
 را به طمع و ترعیب و بعضی را نا کراه و ترهیب از دین متین سید المرسلین
 بازداد گرفتار کرده بهاروار رده اند و عطیمه مصیب در اسلام آن اسب که آن
 زبان مسلمه تا حال دران دیار رده اند و مسلمین چاره استخلاص آنها از دست
 این کفره ندارند در هنگام محاصره بلدة وصیح و شریف مسلمین دل از حانمان
 برداشته و مال و متاع ناها و گراسته نامتثال حکم ناساهی و حمیب دین
 حیر الانام علیه السلام از شهر برآمده سربک جهاد نا لشکر اسلام سده ازین حب

صوبه داري مهاراجه بخت سنگه و به تمشيت امور نظامت جوان مرد خان و ديواني فدوي درگاه آسمان جاه

مهاراجه بخت سنگه برادر مهاراجه انهي سنگه متومي رمنددار جودهپور که چندی پيس ازين دموجب حکم حضرت فردوس آرام گاه با جمعيت همراهی خویش بحصور آمده در بدگي درگاه والا حاضر بود پس از ارتحال آن حضور بمالارم اقدس فائز گشت چون در ايام حکومت برادرش در احمد آباد آمده و از صوبه واقع گشته بود درين ولا بدريعه امير الامراء سادات خان التماسي تقرر صوبه تمام خویش کرد از انجا که امير الامراء از حور و تعدی مارواريان که دران وقت به عرصه ظهور آمده اطلاع داشت مسرّوط بشرط چمد که بطريق مچلکا نوشته بحصور اقدس سپارد برسايدن درجه پيررائی را متعهد گس و او نوشته داد *

شرح مچلکا

آنکه فدوي درگاه از راه فصل و کرم بخدمت نظامت صوبه گجرات سرور سده افراز می نمايم که شرح ذيل در تقديم خدمات نادرشاهی موافق صائمه يردارم و خلاف آن به عمل نيارم - **اول** محاللات حاله شريعه را تصرف نکم عاملان را دحیل داشته امداد و اعانت می نموده باشم - **دوم** اهل خدمات نادرشاهی را موافق صائمه بتعلقه خدمات دحیل و از حسن سلوک خود هرکس را راضی دارم - **سوم** منصب داران که حاجير در صوبه گجرات تذکوة دارند تصرف حاجير آنها نکم و راضی نامه بحصور والا ارسال ميداشته باشم - **چهارم** مسلمانان سکنة صوبه گجرات را از حسن سلوک خود راضی داشته باشم بی موجب کسی را آزار و ايدا برسانم - **پنجم** آنچه در عهد حضرت حلد مکان صوبه

در حین شکوه از معرغه منتهل دارالسلطنت لاهور ندوة عص نر پتل حضور
 نفس گنجو رسد که احمد شاه اندالی نا موح گران از دارالملک کلل گرشه
 مدوحه این صوب است حکم معلی شرف ده دمت که انواع فاعره سرکردگی
 وزیر المملک میرالدین حار و ابو المنصور خان معدر جنگ مندر آتش
 و سادات حال درالغفر جنگ و امرا نل کرام و بتحصیل نظام و راحه اسر سنگه
 زمیندا آمدر نالو از مگ توپ حانه و اداب و آلات ندرن عقبه و مدافعه شدند
 لکن دولت رمان ندر گشته به سار و سامل یسان اشد ل و زردند و نه اندک
 جلی از پیسکه حدب خلافت مآب دستوری یدنه مدوحه گسند و نه دوسه
 مغرلی سده نداد دعوی شمسی و شمسمی که اطاعت نکند سو بود
 متعل کلش آراستند و انباران ده گمت که از حد اندس در خواست
 لحارب دوشهرا ده جهان و جهانن احمد شاه به نر مدد که نه کل ظفر اندس
 بوده دصام مهم ددارد سادات حلی درالخلافت آمده اندس امران
 راندرین سدد دهه اندس و ندرانی دوت و دسافراده ا حصه مودد
 از انصا که طبع اشرف مائل اعب سد مملکت قدس گشته بود به حد اظا
 م لی نه داند لای مزارا نمودد سودمند نمد

حون صد اند طلب الله سود آن ده دفع حود کمره شود

حون شت نصیب و سم شت بیع الدنی سال سوا و عد و نصیب و نک شت
 اده احلم ایضا ح سینه و لاسه دمن نه سد داعی حون ا نیک گفته
 صد ح اندس راندنگ دوس دمن دوا نموده دنگان بی عرب و سدا
 نصیب دهمب مدوب ملک و منل انجلی ا حصه ا د بد ب طه
 ادب د سافراده حوان نصیب منعتی داسنه مسح سوع سد ندر ا
 ح و نکلی د سده و س دسی ا ششمی سد که نه نواح س سدا
 د موح س اندی دمی این نصیب هم دده بد ب مدک جنگ عرف
 سده و س دسی ا سوا پ و د مدک حان نه شده و د
 سده سده ح دده ددند دده دده اده دده دده

نمودند و احدی را بلی استعانت از او حای رقت نه سعی و کوشش تمام ازین
 وظیفه حوس حواء رو نه بقاء حاصل نهاد تا گران نه دندل شدتند حدسی را کشنه
 و حسنه تا نه ازه شعراهی نموده ساندندد نالعمله حوس مدت محاسره بطول
 انحصارمده بود و نه آدومه و مصالحه حقیکی بطور راه دعه جماعه مایواران
 شدانی لحه رای سنگه گجراتان رینعل شد حل و مردم منعمه پیداکل
 عمل و فعله بوب خانه بدلی آغار نهاده بدخواست مرسومای زناده از معزری
 که نه سماحت و لاحت رساندند لحه رینکوهی ملجاء گشده پیام آشی
 و مدد آن ملجاء بدین مسند شعر حل و راحه رای سنگه نه کفالت محمد
 شهنواز روسته که عذاب از بهاندگری ناشد بر آمدند و شد حل نه بکوه سید و راحه
 بند شدت و رینکوهی و محروالدوله تا که اندرار ملامی گسترد و او نصیرالدوله
 ا مدد حاج نقد ملل مقه داسنه روانه ملال نمود و رینکوهی ا سنگه ساحه
 نگهداست و اما محمد حسن و محمد شهنواز کومکلی را علاج داده حص
 فرمود از سروج این سبجه فداه الدین حل که نه نصفه امریه نه دلگرمی
 رینکوهی اولمت دست بوب را علاج حل ندانسه نه کنونی انقل نمود
 و انا بجموع اند سوبه مکی حنا زمندار آمده سکونت گشت .

افراشته شدن رایت طغر آیت نادرشاهراده حواس

نحت وارث تاج و تحت احمد شاه بهادر

مقابلله احمد شاه اندالی و رحلت حصرت

فرودوس آرام کاه محمد شاه نادرشاه

ارین سیتی سرانه مملکت

خاودانی

حوس نه نام کوه و مسند محسب اندلی بدل بعلق درینده و نادر
 نه می کسه که هرین حدتی ا حوس فتنی مدود که دلی و این سبجه

و او چهار حصه نموده که در آب را به دیان دماحی برادرش از تعمیر ریدکوحی بدر
تفویض نموده و رخص گردانید - کماندنی را از ششگانه آرائی ریدکوحی
و انتراع قلعهچه نورسد از شریا پسر خوانده اش و دخیل کار گشتن خاندن پدخت
به دیان او در بلده واقف گشته مسارع را از برق و ناد استعاده نموده عازم
این صوف گردید ریدکوحی بر قصدش اطلاع یافته با مشور الدوله و سید خان و راحه
رای سنگه نا موج آراسته مقابله و مدافعه را با حدود تصمیم داده در سواد قصه
پژداد رزم طلب آمد و از و حامی عاصم علاج کار در جنگ میدان علمی رؤس
الاسپاد و نا ظاهر نا او هم چهره شدن و انداز پلس ادب دماحی عاصم حال
دداسته معاودت به چهار دیوار حصار نورسد نموده در آمد کماندیر او حلد
و چسپان در رسید چون جمعیت چندانی نا او نرسیده بود از مومن خان
متصدی بدر کهدایب که از ریدکوحی عذر آورد خاطر بود و جوان مرد خان
استمداد و استعاب خواسته دوش مومن حال آوا محمد حسین را نا چند
صوف توپ و حرائر نا جمعیت سوار و پیاده فرستاد و جوان مرد حال محمد شهباز
زوهیله را نا همراهیان و جمعی دیگر مصحوف خاندن پدخت رخصت فرمود
کماندیر او به عزم نورسد آمده به محاصره پرداخت و ریدکوحی را محصور
ساحت و قریب پنج ماه متوالی جنگ توپ و تفنگ سر آمد زوری دران
ایام آکوحی برادر ریدکوحی نا جماعه دکهدیان از یک جانب و از سمب دیگر
راحه رای سنگه نا مارواریان و همراهیان ناراده میدان داری و جنگ صف از
تنگنای فلعهچه بر آمدند کماندیر او بیر کمر مقابله و مدافعه و سر راه گرفتن حریف
را چست بسته به تسویه صوف پرداخت و جماعه از یکه تاران و جوانان رزم طلبان
نا گیران حوش اسپه را بتاحتی مقابل آکوحی مامور ساحت و انها دفعه حلوریر
به ترکتاری در آمده رو بدر آوردند آکوحی بدادر عادت مستمر دکهدیان که جنگ
در گیر دارند رو گردان شد نا گیران دست از تعاف او نا داشته بر سر راحه
رای سنگه که فیل دشان را در پیش انداخته به تجمل و آراستگی از یک جانب
می آمد عطف عدان نموده ریختند و فیل دشمنش را در حمله نخبست گرفته

کرمک محصوران ندارد و از شنکدر نموده بحدخانه هفتم درجشدگی علم
 زندگی در از انی شرمی گرم و گدرا رسیده در فرودگاه آنها ریخته بحدک در
 پیوست عدد الواسع و شمراشدنش که از رومع انی واقع و سنجح انی سابعه عقل
 بسدی د مرحل محلی ملهعه معنی و اکدی هنوز از حواب حرکوش
 به بر نداشته و برخی بربع احتیاج سری می بردارند که انی نازله ناگهانی
 تعدد بصلی آسمانی فرود آمد سند منها ولد سند نور الله و سند تقدر الله ولد
 سند قلم که از روی بهر و حالات ع. از ابر خود روانه داشته چون فرصت
 است سرلی به بقتند پیاده قدم حیات پیش نهاده با یکدیگر گفتند • بنت •
 یا بر مراد بر سر گردن بهم تا یا مردولر د سر شمت کلم سر
 و به مدافعه و مقلله در آمده سر راه بر حریف گرفته بحدک کوبه برای دان مردی
 مردانگی داده عریضه بدرد را بحون نکس ساحه سه ج زوی حیره شاه ادوخته از
 پا د آمدند و دست بطاول مرهقه د عتاب به و ادواب حرب حیره گست رعلی
 عدد الواسع ابرانی فراهم آمدن و به مقلله بداحس رانی نه گست و شکه به حا
 بود من بحدخانه نادم به خوانده از ان معرکه هولناک رو به بلده بدهده شکام
 سام ^(۱) باعدی مفسره و عین گسته و دحل شکسته د آمدند • بنت •
 بود مرک حوشه از ان زندگی که آرد بزی بر شرمندگی
 و این واقع هجدهم ماه معزالنظر ری داد و بهگوان با عصب طفل عود
 کرده بهلکوی دوست

مقرر شدن کهان دیرو او از تعیر ریکوچی

و رسیدن او و متعصره نمودن نورسد

و دستگیر شدن ریکوچی

از آنجا که ارمی دتی دحل غلغلی د گریست ادنا دتی روحه دتی
 اوسه دمی سر او دحل مقلله امر گسته بود آمدنی را و بدو دحل حست

چون ماهی. بی آب بی تاب سده به قطع علائق مساکن آنا و احداث حلالی
 وطن گریده آواره نادیده ناکامی گشتند و واهله بقا واهله بصوف ممالوا و اطراف و اکناف
 راهی شدند و حساسی و شمرایی از ده روان عالم فانی به مادی قربانی که اران و مت
 ویران و بی چراغ گشته تا حال صورت آنادی به کرم و احدی از رفیکن نارطان
 در نه گشت و این حالت تا هنگام بروز رحمت سال آینده امتداد یافت تا
 آنکه ارحم الراحمین وصل خود را شامل حال نامی مرادگان فرموده به مصداق
 مضمون عذاب مستحق و الله المل من السماء ماء فاحیا به الارض بعد موده
 فرمان داد و آب حیاتی به خلق تشنه کاملان و جان نلب رسیدگان وادی
 حرمان چکاییده اربن بلیه رهایی بخشید -
 « رباعی »

هر چند ندیم ما دگرکاری تو   هر چند گد کدیم عزاری تو
 ار ناظر رش ما کسی آگه نیست   اینها کل آسب که ستاری تو
 و در سال هزار و صد و سص و یک چون خدر ارتحال بحم جان متصدی بدر
 کهندایب معروض پایه سریر حالات «صیر گشت ار پیشگاه فصل و عطا حسب
 الحکم بدام مومن جان مهرورز الممالک مرحمت شد و او دهر حکومت آن
 جا اشتعال ورزید .

تعیین نمودن جوان مرد خان شیخ عبد الواسع
 بخششی را با فوج جهت استخلاص قلعهچه

جتیلیور و بوگشتن او بی نیل مقصود

سابقاً به تصرف رفتن قلعهچه موضع حتلیور معموله برگشته حوبلی دسب
 کسان مرهته و در آمدن عذر حسنی رم رده کلک ندیع سلک گردیده درین ولا
 جوان مرد خان جهب انتراع و استخلاص آنجا عبد الواسع بخشی را با فوج
 و چند صرب رندوزک و جرایر تعیین فرمود و او بدانجا شتافته نامر محاصره و بستن
 مورچال اشتعال ورزید ریدکوجی که تقریبی در سواد فصد پتلان آمده بود اربن
 معنی آگاه گشته بهگوان نامی را ناحمعی ار دکهیان رحص کرد که به

چنانچه گزارش یافت - کیدار را و بدی عم داماحی کایکوار تعلق دار پرکدات سرکار بندر سورب را تقرار دادن سه لک روپه تعادب داری حویس طلبدانسته بود و انجام کار معدر محمد خان به دهجی که نگارش پذیرفت به عریه ظهور در آمد و سید اچهن در امر حکومت مستقل گسب کیدار را و فایافته معدر شورش و فساد گردیده پیغام داد که اگر معدر محمد خان تدخل می یابد وجه فرار داد میداد اکنون که امر حکومت بر او قرار یافته آن وجه را بدهد و چندی درین هنگامه طرق و شوارع آمد و رفت تحار و مترو دین مسدود مباد چون ار سید اچهن تدارک به عمل در می آمد لچار تن به قضا داده سوم حصه آمدنی محصول بندر را تا ایصال آن وجه تنخواه بوسته نائب کیدار را و طلب داشته تحیل و سهیم کار صاحب و پس ار استقرار و باوجود ایصال زر نسبت بعضی حوادث که روی نمود بیدخل نتوانست سد و مجموع حاصل بندر به سه قسم منقسم گردید حصه اران متصدی و بخشی در وجه تنخواه حابط مسعود خان نائب یاموت خان دندار اچپوزی و دهر سوم ار سرهفته مقبر گسب همدان ایام پروانه دمهر وزیر الملک اعتماد الدوله در باب تحیل کار ساختن گماشته ددیع الدین خان وفاع نگار کهنه پازچه و سایر بنام مدوی درگاه و رود فرمود و به عمل در آورد همدین سال در عشره دوم ماه شعبان المعظم فریب به نصف المهار رمین لرره که درین مدت اقامت رانم دریدیدار گاهی شده بود واقع گسب و مامدد و ریدن نسیم در گذشت که بعضی را محسوس نگشت *

وقوع قحط سالی شدید که در عوام گجرات

به تر لوتره اشتهاار یافته

ار حمله سوانحات عذرت افراى این سال که به شامب افعال و ددوب ما مردم مانع برول (۱) عیث السماء گشته وموع قحط شدید که در افواه اهل گجرات به تر لوتره که عبارت از سمود هزار و هشت صد و سه نکر ماحیب

(۱) عیث ناران و ناران ناریدن ۱۲ *

سدد مسر لا که پیش روی ملعه مترعد آمدن عمدۃ النکاح بود نه منحرد نوز
آوردن بلا توفیق نه خانه حوش برساند خود نه دربار آمد و نا علی نواز حل نائب
مصدی نه نه مقتضای وقت گفت و شنیدی نموده برگشت و خانه خود را
استحکام داده نیست روزی حد گراندد عمدۃ النکاح را نه بددیل لاس برآه
کسی نمندی راستند او همانجا سکوب و زنده از اندیشه گرت و گدروا رست •

قوار گرفتس حصه موهته در سدر مبارک سور

حون از اندای مساد مرعده درین عروه که نه نواحی بدد سور سر کردگی
ملاحی کایوا نه عزم ظهور آمد از آنجا که حدان مدد و مکندی نداشت
اصدیل آنجا نه مقابله و مدافعه می بردا حیدد حدانعه نه محل حوش
سوی نه که پدنه نا آنکه نه میز شهور و سنس که جمعندی بهم رساندد دست بطاول
نه ناحت و نا راج درگفت آن ضلع نه از ناحت که رسم علی حلی با فوج آراسته
نه ابا حکومت خود سل نه سل مقابله و مدافعه او به آمده تعاقب می نمود
مس از - هاد رسام علی حلی که حه سر راه ملاحی بود تمامی درگفت آن
طب دریای مهندی و سرکه بدد سورت نه شرکت عدر نصرفش نه سورش
نه آمد و بهرام حلی اعدب و مکنت مدافعه و مقابله او دست بهم دداد اما حون
نق درگفت سورت که سواي آنجا نه ریخت نمی رفت و رعایا از خوف
صدی حاتف و غراسل بودند نه ملاح و تکلف آنها نا مصدی طریق سلوک
سلوک ساحه مرا دان حصه نمود که عیلا مرستندده ناسدد و نه ذراع دل
و جمعیب حلی نه مسکی خود را آبد بوده بفار معاملات و نوبت علات
نه اسوده مدسی نه بدد آمد و مت نامبود و این صورت نا رویداد نراع سدد
اهس و معد محمد حلی گت درم نه کی دا میزبر استعمال داشت و نظ بر
دست حصه و رفو مصحح نوپ حده مداخلت مرشد نه بدد نمیتوانست
سد حوی بدد اهی مله نمی را از سوده بله حق الاعانه نه شط احراج معد
محمد حلی بمعارف طلب داشت و لو گنده اندد و معد محمد حلی نه انه
سوی مدسب آوده نه حصه هم بدد میزحل سپه مدد بعک نه میبوست

دوشته عمده التجار با اجمیری خان دستوری یافته در عین گرمی هنگامه آرائی
 صدر محمد خان که بار دوم برپا نموده بود رسیده سربک آن معركة گشتند
 بالکمله چند ماه که بجنگ توپا اندازی و معركة آرائی مدعی گردید و صورت
 فتح العاف سورت چشم نه کسود چون حمعی از مردم کاری و اعتمادی همراهی
 صدر محمد خان مثل حسین بیگ خان و سر عدد لصد ره نورد شهرستان
 عدم گسته بودند و موافق تجار و عموم سکده بممانع مساعده گردید پیشرفت
 کار دیده دسب ممانع کوتاه ساخته برکوب چهار بمبئی و اراچا نه صونه
 تهنه راهی گشت همداران اوان چون متواتر و متوالی و افعاب صدرار معروضه
 احبار نویسان و دیگران بعرض اعلی رسد بدریعه صدر جنگ میر اتش که
 ار هنگام آمدن از وطن مالوف وارد بدر سورت گسته از صادق علی خان واقع
 بود حسب الحکم اعلی متصدیگری آچا بنام او که در احمد آباد افامه داشت
 فرستاد - صادق علی خان نظر بر حسن معاشرت و قدم ارتباط نه حافظ مسعود
 خان و دیگران کیعیب را دوشب حواف رسید که چون عهد و پیمان ناسید آچهن
 موکد نه ایمان گسته اسب معدوریم درین بین محصور و عرصی آصف حاه و مهم
 ساری سدد آچهن نارکن دولت عائد گشت سدد متصدیگری بنام سید معین
 الدین خان عرف سدد آچهن ناماده مدصب و خطاب بهادر و عطیات نارگاه والا
 و سدد قلعه داری نه سید حفیط الدین خان پسرش مرحوم گشت پس از
 چندی اجمیری خان فرستاده آصف حاه نازل طبعی در گرش و همراهیاس
 نه دکن ستاندد روزی چند ویماین سید آچهن و عمده التجار صحبت نه موافقت
 و (۱) مخاوت که دسر آمد بنابر امری عمار کدورت از تعاف یافته نه عداوت
 و مخاصم مددل گردید سید آچهن عمده التجار را نه تمهدی در قلعه طلب
 داشته نار داشت مستر لام کپتان انگلیس نظر بر هم پیشگی واسطه گفت
 و شنید او شده تدبیری اندیشیده برای بعضی مقدمات که بالمشافه عمده التجار
 در دربار تدعیج نماید حضور او را مستدعی گشت سید آچهن فریدس را حورده بیرون

از طرفش بزرگ بودی عدم به نگارنده آمدند حاکم مسعود خان بخشی و کتل
 داتوت خان دندار احمدی و اعیان بنشکل عرب و رومی و جماعت کلاه پوشان
 انگاس و ولقدیس و نیکسنس به اندیشه ای که حرم سید احسن را هنوز
 احدی ندیده و نه که خویش اقتدای سب بهم نداده دادا معلوف گسده بی مصالحه
 در دزد بیس مدانی نام آصف خا که بگوش شان رسیده بود ملغوظ داشته
 مراعات آن را بنظر در آوردند و از محظوظ آنکه اک اعدائاً معمر محمد خان
 بزر دیگر نمی نماند چه سلوک در پیش نماد و سید احسن در از آنها اسامداد
 و استعانت درخواست داشت لهذا اتفاق یکدیگر عهد و پیمان را به عنان و طلاق
 سرگرد و مرطود ساخته و دادند که می بعد معمر محمد خان ناعسی او امر
 حکومت بگزارند و نقد مقدر و منسو به مخالفت و مدافعت بردارند و این
 معنی را مستعمل ساخته امامی خود را اندک نمودند چون مستر لام کنلی
 انگاس که در ^{۱۱} نهم لب و رنگ داشت دانی العدل تکلف و سلامت
 حمور که مخالف لغوائس نمود منعم ساخت و به کدامین با مصالح جنگی
 و ادوات آلات حرب الکک و بروج حصه امنت نموده به عهده و اهتمام
 خویش گرفته بمقتضات و جنگ و دوستد و نفر صورت حل ا که معصیر
 گویند مسعود رفاهمندی حکومت به سید احسن بداد لسان بزرگه والا مرید
 ساخته شدند و او را به نمود آصف خا که از نوشته سید احسن و نائب
 و هدایای بهرج از بیداد به آگاهی برتیب عمده الدعا ملا محمدرالدین ا که از
 معمر محمد مخالفت با بیع رنگ حل و معمر محمد خان که از بخشی از
 حل و ملان او را سب دگامی به بدولتی به گسب بوطی ملاوف به همراهی
 او به می به حلق و یک رنعمه قبل داده با احسنی حل نام جماعت
 حصص فرمود و به سید احسن خصوصاً ن اسدال و دیود معروض داشت و به
 اعلی آمدن دگامی و به سادات خط و مستقیم کدا و آمدن و اسراف و حفاظ
 مسعود حل و جماعت و کلاه بوسه نمود و آمد و اسراف و مراعات سید احسن

پناه به عزم روانگی برول کرد و به سرانجام سفر و ادای وجه مرسومات سپاه اشتعال
 وزرید سید اچین دم از اشتعال و استداد رده علمی دوازده حان حواشر زاد خود را
 که هم داماد صدر محمد حان بود به بیاب متصدیگری مقبر ساخته به دینار
 وستان و از بهکامطب برج و ناز و دیوب شهر پناه پرداخته به اعتماد مردم
 کاری سپرد و دشاره حلویش مادی نام اعف حاه بر آورده سید اچین و
 وراج نال در قلعه حامی کرم صدر محمد حان بدان اخراجات لادی مایع
 خود را آنچه همراه آورده بود در معرض بیع و تقاضا سپاه در آورد و ایال را
 سید اچین حیداری نموده کرم باوجود آن عهده برائی نداس و آنچه بود
 متعلقاوش بود دستش میسرید لهذا قزین ادویه و ملال کردید محتاج نام
 حدسی عالم تیغ بیگ حان که اعتماد و محرم زار بود و در رفیق بیرون برآمده
 به صدر محمد حان طاهر ساخت که در هنگام تعمیر این نوع از مرط کیا س
 و عاصب بیسی تیغ بیگ حان در تحت الان حوص مملع کلی را ز سرچ
 بودیعت دهاده چون جسمه آتشیوان در طلعات ازعی پنهان اسب و من اران
 مطلع ام ارانجا که گفته اند که زر سعید برای زور سپاه اسب کدام وقت زیاده
 ازین متقاضی عرف آن خواهد بود صدر محمد حان بدلیل او حفر نمود
 و گفتار او را مقرون به صدق یاب طهور این معنی آبی بریزی کار آورد و فسخ
 عریب سفر نموده کمر همب بر استقرار مرکز اصلی خویش چسب بسته بهرام
 آوردن سپاه و ستن مورچال بر حصار شهر پناه اشتعال وزرید - * مطومه *

دگر ناره آهنگ جنگ سار کرد در ستنه فتنه را نار کرد

مرو بود سر در گریبان وراغ مرو مرد آسودگی را چراغ

سوی ناره جنگ آوزان تاختند به تدبیر دیوار پرداختند

و از هر دو جانب آتش در بهاد توپ های روئین تن افتاد سکنه بدر را که هنوز
 از صدمه اولی آسایسی و از سوگواری در گریستان معرکه نخسب آرامشی پیدا
 نه شده بود که بار دیگر فتنه حفته که چشمش گرم نگشته سر از بالین برداشت
 و ناره حرب را مشتعل ساخته هوش از کله شان حیرت باد گفت و هر روز جمعی

احسن جمعی از شعاعی و معصوم علی ا شمیرا نموده نهاده گریس دریا و زدن
 مباحثها برآرد معین علی که از کوه و معلاب و افع جماعت مرهده را شمیرا
 گریه نکوه که سرنگوش به دیوار اتصال داشت نه آمدند اتفاقاً نه وسط کوه
 حله که محمد نیک نام نرساده داد شاه ناصر انداخ و ساحلی حله منزل چهار
 پیش ازین ولایت گشته تا دیرباز چهار صد نفر معلنه همراهی نمود آمده و از
 شایعه هنگامه پیوسته مردم حدود ا مسعود داشته نه محافظت خانه خویش
 می پرداخت و کاری از منزلت عمر و وزید نه داشت درس رفت که آن گروه
 بدو عادت مسند مرهده که به اکثر حاکمها سرور است دست اندازی نموده می
 آمدند رسیدند و از معانعت نرجاست و جنگ نه و جنگ نه دوست نصا ا
 نه دفاع از کمی گاه محل نه مله سردار مرهده سند سند همان بود و مسلم
 سند همان دهکده ای اش او ا نرساده جمع مهابی نمودند چون حماعه
 مرهده می سردار شد ممکن اعلی شدند و از طول انکامندی اس اعه حه
 حدود حدانها از ابلاب مثل و حل نکه و سکه دو نمود و حه هموار دلکش که
 از مدبر گوشت نوب تا خاک نه نکل نشت و حه دکانس و اندامها مستحور
 ا ا حه و اعمده اطراف و حواب بلاد متعدده نه اب و سوحان نه بنامد باقی
 مددخانین حل اس مقل می گفتند

نظم

نه صلح ا نبرورد سقلی حراج سود شهری و لکسی ا نراج

وگ و سندان کس آرند بلا از اصل برزخس آورند

حه و سکه از نه برو کند و جمع و شریف نه سوره آمدند معبر محمد حل از
 مسودا اس حالت خون بدست آوردن مله نه قوه خود دید از خدمت
 برست که حله و اعلی بعد از حله اعلیت بیغ نیک حل تا از نه آلود
 حله اند اس مدب هنگامه احدی نه معلومت ندر احده تقاعد داند
 دهمد که مدد نه باقی بلولی عام بعدد بعضیه بیا کک اسنی و سنی
 آورده معین اس نه نه دکه گرانه نه ا حتی نمود و خود تا جمعی از
 مله و نه نه معینی رج احداث کرد بیغ نیک حل و اعه اندی حله

که او نزد راجه رلی سنگه ن اند نوکرتوده رحصت نموده که او را مستعمل
ساحنه ده معلومت و شریک کز گشتن آورد - شهناز رفته معتمد راجه را برای
بعد مدد خرج و گفت و شنید همراه آوردن حوں هنگام حدائی گزیندن از
قطر الدوله وعده دادن یک نصیریل معنای آمده و نه عمل ندیده آمده ایغلی آن
و رستندن و از مره احوال مرد حلی معتمد گشته پرسندها را حصت فرمود
پندوخی که نه غلغ مومع واد ن اندیشه دجل که ساحن نصیرالدوله که دست
سازند او ناسد حاده خو بود راجه رلی سنگه حسب الطلت حولن مرد حال
می آمد کسلی خود را بسر راه او پرسنداده نه مواعد دل بدتر نسوی خود دعوت
نمود و او احببت کرده شامل گشت از ظهور این معنی موی دل شده عزم ا
نصمم داد و شعر حان را در طلت داشت و او هم آمده ملحق گردید و کمر
ن معتمد ا بلاد حصت نصت

کهننمی آن غلغ نموده نه وصفت بن تهللی پیدوس و انجا را «هاتمر» نموده نه
 سعی و کوشش مفتوح ساخته عارت کرد مختارالدوله از ناک طریمی تسخیر آنجا
 را بر حود دسته دایمر سهیت و آواره کایدی از طلا و عیوداس تا بیست و یک
 اشرفی ددر درگاه والا ارسال داس و از نظر اسرف کوشش بالجمله چون شدکه
 بار گشت «رهته» رسیده بود کالاحی او را نه دشواری رسید «محمد» حان قصداتی
 آنجا که نه بیاب و وحدانی می پرداخت می دخل شده نه بلده آمد و کسان
مختارالدوله باتفاق مرهته وایس و منصور گشتند زینکوحی از امریه خود را نه
 سرعت تمام رسانیده ملحق گشت چون دران ایام در تفاوت حصه نیرو
 و مصادرات تا حوان مرد خان گشت و شدید داشت و کار دایخوسی انجامیده
 بود رسیدن کالاحی و مختارالدوله را از معتمدات وقت و مساعدت بخش سمره
 باتفاق موعع شدند معموله دهولقه شش کروهی بلده را انتخاب در آورد و ناطق
 و صاحب آنجا را عارت نموده مدول کرد - حوان مرد حان بدیانت این حذر
 دایموج آراسته و لوازم توپ خانه نه قصد شدخون از بود بار سایر گشته بر آمد
 و پاسی از شب گشته چون صلاح کار دید علی عرب را نه بلده معطوف
 ساخته در آمد کالاحی و مختارالدوله را سپرد زینکوحی کرده حود روانه مسکی شد
 و او مختارالدوله را همراه گرفته موعع مچر چهار کروهی بلده بر ساحل دریایه سایر
 ورود آمد از آنجا که قریات پرگنه حویلی حصه مرهته موحث قرار که سبق
 ذکر یاتنه در تحت حوان مرد حان بود - اکنون مصادق نه مخاطم تبدیل
 یاب مصلان شداد و علاط بر تمام پرگنه تعیین نموده چشمة تحصیل هر چهار
 حصه جاری صاحب و اراکانه موعع عیسن پور دو کروهی دائره کرد حوان
مرد حان بیرنه اراده مقابله و مدافعه در باره بین پوره امام و رید و هر روز
 موحی از طریق نه مقابل یک دیگر نموداری کرده نه حدک توپ و تهدک می
 پرداختند از آنجا که زینکوحی را از بدسب آمدن مختارالدوله خیال نص او
 در سر بود در تدبیر آن در آمده تسخیر و تحصیل کنان روده قریات دیگر آورد -
حوان مرد حان از مکمون صمیرش آگاه گشته محمد شهر رویه را نظر بر سابقه

برود آورد معترض حل حلف بحکم الدوله که بصطاب مومن حل معترض منافی
گفته بود بآراء دوله الخلافت نقل مکن داشت از سوج اس سائحه نسخ عربست
نموده نه حفظ و حراست معمولا بحد درداخته واقع نا گزیرا نه پایه سربر خلافت
مصر معروض داشت و دادالدین حل که از سابق تحیده در موضع دعوی
مسئ نظام حاله گولی امامت داشت از اسماع اس صده نا مرفه بدادر مکتبه
و بعینه باز ماندگار که آمده بود از ممانعت د آمدن رجعت بهتری نموده
مت و نفس از پیش بر آورد گها البرود

نماید یک نفس زحم سلسل دشمنم بر دل

ولی از نرسب گر حای حلد نمه می رجیم

مس از حدی که از بون دعوی و مصاحبت کولان دل تنگ و مدعیر گس
نه یککوی نوشته با معادل نه صده امریه آمده حای گریب و او نه مراعات و دل
حربی نه میبرد و سمداران امام شافعی حصر بربر منضم فرمایش روعی وی رو
مادس و روعی د لسک^(۱) که از بلاد فرنگ می آرند حواله و کدل مدوی درگاه
اسانده شده بود بوزد فرمود بدلاش تمام روعی و لسک بعد ملل که مسر آمد با
برداشت فرستد و از نظر افسس گریست و از راه فصل و عطا مرحمت خلعت فاحره
بردار شد و حوالن مرد حل بدادر بدترینست بلع د پای مسوه که دلسردار نامی گولی
ممدن سر نه شورش برداشته مصدر نساد بود محمد شهباز روحله ا با روح نفس
ممد و از حدی نا او نه زد و خود برداخت و نا سردار گفته انداد •

معاودت نمودن کاباحی تا کبیر با فتر الدوله از

ملع سورشته و وقوع ناحوشی فی مابین

حوان مرد حل و ریسکوحی بدادر تعاوب

حصه و مصدر شکامه شدن او

و بدست آوردن قلعه نورمد

کرمی ناکند که با دله احمدیه بصورت سورشته فقه مسندین و معصیل

(۱) د لسک یک فرسه یعنی سلس که د ملدی نامی می گویند

دروغزشتن بیلگر خان عرف گدا بیگ خان قلعه دار بندر مبارک سورت ازین فیروزه حصار و غرق شدن زورق وجود نجم خان متصدی بندر که نبایت در گرداب فنا و سوانحاتی که دران اوان رو داده

همدین سال که اینک خان که پس از ارتحال بیلگر خان برادرش از پیشگاه
حلاوت و جهانمائی از انتقال او بخطاب و فلهه داری آهلی اساس بندر مبارک
سورت سر افرار بود چندیکه بدان امر اشتعال نمود ناگاه سنگ فصار منجیبی
فلک دوار بر شرفه اساس و حود خاکیش رسید و حارس هادم اللذات فرمان و در
تو امان عرل دژ سیدی پیکر هیولائی آورده بدست و یکم شهر صفر از در دود عناصر
اربعه بیرون ساخته به کوتوالی تنگنای لحد نص نموده فرستاد و مصداق آیه
کریمه یدرکم الموت و لو کنتم فی روح مشدده هویدا گسب - * مضطومه *

فصار نگردد و در دستم بود فی المثل گر در از آهمت

چو تقدیر از عرش آید ورود ندارد بلندی دیوار سود

ارادها که در حین حیات و ثبات عقل چون ایام از دل العمر را دریاف و زور اسقاط
فوالی جسمانی و استیلائی ضعف و ناتوانی را در حود مشاهده نمود از راه
عافیت اندیسی - کیاس و دانسمندی را به کار برده نارسال پیشکش نارگاه
فلک اشتباه پرداخته فلهه داری را پس از ارتحال حود بدام و قار محمد خان
ولد صدر محمد دامادش التماس نموده سد درگاهی حاصل ساخته بدانان
اونه حراست و محافظت فلهه سرگرم کار گشت و بیر دران اوان ^(۱) سنگ آمال
و امانی نجم خان متصدی بندر که نبایت به لنگرگاه محیط نا پیدا کنار
ادرکه العرق عدم دهم شهر ربیع الاول پیوس و از چار موحه تلاطم حوادث زورگار
به ساحل ممات رسید و نار حائنه اعمال و افعال را در فرقه حرآء بما کالوا یعملون

(۱) سنگ نصم اول و سکون نانی و صم ثالث کشتی کوچک را گوید *

حدیث است که کرد که بیعت - . قطعه .

با صدائی که دادند اسرد کس نفرد نکشش از موی بود
و نعره‌اند عالمی به شود خواست اربی خلاف حواحد بود
بتعمله معبران دیوانی را با نغیرار خانه فلم علی حل طلب داشت و را
کداشت جمع خدمان بدس رسنه شده هشتم نی الحکمه که نرم التریه بود
به نمشت امر، متعلقه خویش سه گم کردند و معاند سه نعت و حاسد
ست اطرب امور الوجه نی الدایی گشت . قطعه .

بعد نادهی ای حسود کس نعی است
که از مسکت آن حرم‌مگ بدسوان ست
و دداشت سنگر که ستم نما کرد
در گردن او نهاد و سرما بگششت

انتقام‌های اول روزه مال که مهر احمد و محمود کرده داده بودند و بد
سرب مظهر به گسه خون کالی بد برش خداوند برگشت بحکم آن ا
دند حله والا سرب که یک مژ باشد و رنه دنگ مهر خون کرده داد و د سل
هرک و مد و سست حوال مرد حای بدست آربر بر آرین حسب الحکم اعلای
بدست اشنی بدو نموده بعضی اتصال د آورد و بنکوحی بدله بعضی امور
به نربگی مریع اسالی حیا کریشی بدله آمد و حوال مرد حلی فلم لمصلن
و اتم را همراه گرفته رنه ملامی شده معاروب کرد و بنکوحی رامت اله داد
نصبتی ذائب فوجدلی بدلفه که بپیک از مصدقان آنها ربکی داشت
گسه شد و تصدقن تصد کی ذائب فوجدلی آنها انفرود و الحق ساهند
لر آنها که فوجدلی کسی به معدن حل معلق داست باجمعت ش سه بد آنها
سند به سه بداحه ادراج نمود و معتمد معز ادس حای عد صونه از صد
هنگی و مد مداحلب رانه دهی که بدد ح ن حلی از فسد کولیل د هرگنه
مرلده و معتمد این بداده بود محمد شیدر رهله بر آنها معن گشت و ا
بندوبست نموده آمد .

او احکام را بحوان مرد جان طاهر ساخت و بطریق قدم ارتباط که مکرر سق
دکر یافته گله این امر بقول آنکه گله از دوستان می باشد آغاز داده گفت * قطعه *

جوانمردی در چیر است ای جوان مرد
نه سویم گوش نه تا گویم راس
یکی آن کر و رقیان در کواری
اگر هر لحظه بینی صد کم و راس
دوم کر تو بیاید هیچ گاهی
چنان کاری که ناید عدد شان خواس

اخوین قسم معلطه یاد نموده عدد حواله گشتند که مبارا هرگز سودای این کار در
سر و خیال این عمل در دل نمود مدیمی و نمک پروده سما بدین امر ناالیه
درون شده از راه برد پاسخ داد که ان شاء الله تعالی در اسرع اوقات سرای کردار
و پاداش این کار خواهد یافت -

این تلامی ملک نا و نکند نمکد کر ملک نمک نکند

اراجا که او سبحانه تعالی منتقم حقیقی در اندک فرصتی انتقام او کشید
که در او احر واصل گردیدن بدرکات ححیم مرگ دختر و ناحلف مهینش
و پسرزاده و دخترزاده یتیم بی پدر و مادر دیده بی نصیرتش دید و اندوخته
های کسب حرامش نداد رفته پریسان شده نآنها ملحق گشت - * وحید *

نمک و سودا الماس شیه اند بهم نه غلط هر که نمک خورد بر ار عمر نبرد

* قطعه *

جهان پیمانه را ماند بعیده
که چون پر شد تهی گردد نه هر بار
کنون کر مرگ آن ملعون تهی گشت
نه پندارم که پر گردد دگر بار

هر چند که این همه در از بعضی موجب ملال خاطر ناظران گشته و باعث
صداع سامعان شده چون دل پر داشت بدین وسیله حالی نمود و بیر مکان

امریست ناممکن که صورت دستنی بیست و در قهائم میخندید از استماع این مقالات که آتش در نهادم می ادداحب تأیاری مضمون این مدطومه مطاعی میساحب -

• نظم •

نه هنگام سختی مشو نا امید   گر اندر سیه نازد آب سفید
در چاره سازی بحدود در ممد   که بسیار تلخی بود سود ممد
و آن انلیس سراپا تللیس سالوس ^(۱) لاجوس عد چندی نه عدز حواشی ملس
نه لاس مکر و تر و یرسده از در حیر سگالی در آمده نه طنز بی گفت که اگر
چیری نه عنوان رشوت برای معدر حال متعهد شود ساید ادین و سیله امینی
را دهام و کورزائی که ازان دیگرست و سپرد دارد نمی تواند سد پاسم داد
که حق کسی را عصب نه کرده ام و عازینی پیدنیفته ام حالی پدر خود را گرفته
ام بحالی که دادن رسوت و ممد باشد کردن داین مدلب بخواهم دهاد
واهب العطایا که رارق العباد اسب بهتر ازین را تطا حواشد فرمود • عائب •
ده در سود کشاده اگر بسته سد دربی   انگشت ترجمان زبان اسب دل را
و در اندیشه کار متامل گشته نا خود گفت -

• بیب •

گرد دیوار حانه گشتن چند   فتح در را کلید باید حسب
و هتاف عیدی و سرور لاریبی نگوشم میخواند -

• بیب •

گرسند گل ر چمن بیش مدال ای دلدل
که درین هفته صد برگ و هوا بار آید
و تمهیدی نه خیال آورده تسوید نموده برای رام نازین وکیل دربار جهان مدار
و سبب حان محلی بچکانه بهرور حان را نوشته فاصد را رخصت کرد ارا بجا
که تدبیر موافق تقدیر بود بمجرد رسیدن رقایم ساق ولاحق که آنها چشم انتظار
بر شارع چار داشتند محلی فرد حقیقت را مدظر امدس گزراید و بخط خاص
مربین گشت و حکم محکم شرف صدور یافت که بدیوان صونه بیر نه مدعن بلیع
یرلیغ نویسد و احکام والا دنام تیغ بیگ حان متصدی بدر سور و نجم حان

طبعی و نعمت بدینست اینکه در حیل و اندیشه است آمد و رمت داشت
 احکامی که درود فرموده بود نموده گفت که بدینرا تمام حجت معدر حل را از
 احکام آلاء باند ساحت و تقیید را گراشت داد کرد آن شعری که از در کزشتی
 بهروز حل و ارف گشت از آنجا که موش خانگی و از جمع جهات مطلع بود
 و حایر که از صد امداد و اعانت بهروز حل در سده در کفده اش می جلد دفعه
 در آمد و سهام مراد را به سدوف مراد پیوسته دقت بحسب ظاهر همراهی نموده
 نزد معدر حل آمد و احکام را ظاهر ساحت و از گعب که به حوال مرد حل
 کفده حواب حواهم داد حمله در پیش آورد و آن کم طرف بد اندیش که در پیش
 رو پس بسده احکام در دست داشت بعوض آمد گویی لب ا کشود و از
 می طبرو استعجاب گفت که در پس رمت سلطنت کجا مانده و احکام شاعری
 که می رسید بقذاب حل از حواست نماید از استماع اس گعب ناگهنا
 به از دهش ام و اعان حومله از دست رمت و عثم را در حشم ندیده و در دید
 احکام را از دست واجب انطعش کسده گرفت و گفت که اگر در مرد حوس
 و نا اهلی اندک ندارد اما ما اعانت بربر و موجب اندک است . . . بطنه .
 کر به سده بهروز شب ده حسم حسمه األلاب احه گناه
 است حواهی غزل حسم ححل کور بهد به األلاب سناه
 و بر حلس و آخر و حوال مرد حل ا دیده از احکا و ارف ساحت و گفت
 معازل حبال لب دسمال شکند
 ما حه شد که عه لب دسمل شکنی

از آنجا که از در و حواهی ححد خاطر نسای نموده رجعت در مواد مصدومت
 و مصداقت انگذده حوال بهیده األلاب و األلاب را به حوس معدل ساحت بود
 به بهد نکست و حواهی که مطابق سوال بشد حمل به شد و آب مرد مد
 از سر شمتب نا به در لری به که اس نمک حواهی داشته با رام بودند سر
 و حها مهکت که کدوی به نوع و کدام امد متده بهد کسی که معل امداد
 و امد بود از مهلی به بهد حواهی حدمک ا مگرد حواب دیا بهد حبال حبال

و مروغی از صدق نه دارد *

* رباعی *

مرد تمام آنکه نگفت و نکرد   وانکه نگفت و نکردیم مرد
وانکه نگفت و نکرد زن بود   زن نه اران کس که نگفت و نکرد

بالصورة رویداد او را نه مقرب الحضرت بهرور خان نوش فصارا پیش از رسیدن
این سابعه او را شخصی در حضور گسب ارانجا که اکثر خدمات حضوری در
تعلق داشت حکم معلی صادر شد که از دفتر حاکمه نوشته از نظر اقدس
نگراندند محرر آن بعد ترفیم تعلقات حضوری امیدی و کرورائی کهثره یارچه
احمد آباد را که از واسطه عرص معروض بود بیز درج کرده گزرایدند و حضرت
طل سبحانی هریک از تعلقات را منصوب یکی از بچکانه های او بدستخط مرین
فرمودند چون بدام احضر رسیدند حکم شد که دیگری تحویل نماید مقرب الحضرت
و الخافان حاوید خان و زای رایان ناگرممل که شرف اندر حضور بودند درو عرص
رساییدند که امیدی بدام علی محمد خان مرحوم و درین ولا نه پسرش که
بخطاف پدر سر فرار اسب مرحمت گشته تعلق نه بهرور خان ندارد مگرواسطه او
بوده و ارحانه رادان مورنی شاه اعلی زوان حایگاه اسب و کرورائی که نه
معسن خان اسب چون هنگام تقرر خدمت پیسکش سرکار والا قبول کرده
و برعیاب بهرور خان واصل نه ساخته محرران نوشته اند هرچه حکم بصاد خاص
مرین فرمودند و حکم والا نه شرف دعاد پیوسب که حکم استقلال امیدی بدهند
و کرورائی را بیز در سپرد امین نمایند که وجه پیسکش را از لوازم خدمت نه
صبط در آورده ارسال حضور نماید و دو وطعه احکام و دسی بهرور وزیر الممالک از دفتر
حاکمه که مرحمت شده بود درین وقت رسید ارانجا که آن پیر کهتار عدار
و آن (۱) دیوث (۲) لئیم (۳) عتل (۴) حتار اراره خدیعب و مکاری نه مراعات

(۱) دیوث بفتح و یای مشدد مرد بی عیث و بی دنگ و بی حمیت ۱۲ *

(۲) لئیم بحیل و ناکس ۱۲ *

(۳) عتل - ناول و نایی مصمون و لام مشدد ستم گرو سعت گو ۱۲ *

(۴) حتار - بالفتح مع تشدید تا عذر کننده یعنی بیوفائی کننده ۱۲ *

برده اعزاز حاصل ساخته از وی برزبر موب عادی اندیشده و نصفه مکی
 بیش بهک نمیرجود نموده رجسده حنا را به نقل حوام حولی محسوب کرده
 و دنده احوال بی نصرتش انه مثل دیوانی مکتول و معنوب داشته است •
 نه از خلق شرم و نه دس از خدا نه اندیشه کرده ز روز حرا
 ناحودیکه نا حلف مهندش ایشکده نعلقه کیهائی مقرر داشته بود لکن
 بول آنکه • مصرع •

گدایی در پس نرند حدود اکو می سازد

حدود بنا که این معنی شده بعد صفت و نوم کردا برقع حنا دیده عازائی
 از می نروخ سوانی مانده آمده حوس حیرس بی عتقا نه ترانگه برداشته
 و نمهد بستم خودش بصورت ان آنکه الاموات لصور العنصر شهس و بهی بلند
 کرده سرانند و زنجارند - معه آمار بهاده ظلمه ساخت که بعد حل تا دم ملی
 حل نفی داد و نه متحوادث که مکفون نمیشد نه ملا اند و این عده نکساند
 داده داد که دل و عی کهیده ناحیه را از بخش نه آد بنگه مصلحت کیهانی
 که ازین دیگر پست و نه سید شما و از دنگ تعلقات نفعی و ضعی منصوص نیست
 امده ای که از مردم داند بعد اتصالی نگ ماه و اگر اشت حواحد کرد حوس
 حله بحر اذعالی نداشت سکوت و زد و آن ^(۱) عتقا مساه ^(۲) بضم موجب
 بنا دانسته است و روز دیگر که - شهر حماسی الاولی بود جمع بعلت را
 نموده نموده نا حلف در بی ایشکده ساخت که پیوسته ناشنم نمی نه
 لعل دانی حواحد سو از آن تا یک ماه و نام - حموشی نه لب
 رده دهان می ایمنی نمده که ایاد ای او طالب داشته گف که حرا بموجب
 ده نه عمل نه وی ایاد ^(۳) ل و نه مربوط حواحد ا طالب و دس گفته است
 و بضم ^(۴) این بموجب که گفته وائی - به بی معش نه نه حد سب

(۱) مصرع اول منبوج و سده دس - دس مردم لب کنند و سطح حسی کنند ۱۲

(۲) مساه - حسی چس ۱۲

(۳) حواحد اول مصد و مده بی منبوج ضاع - بایز و سیر ۱۲

[illegible]

- (۱) حساب کسر اول کنند ۱۲ *
- (۲) افسار بر وی ز دیار یعنی 'فوسی' *
- (۳) مجازت ناول ، معنوم کسی را در وی گویند و معانی بر کسی سبب گویند ۱۲ *
- (۴) حنا بالعم و العشد د - و سر در کنند و وسوسه کنند ۱۲ *
- (۵) گناس - خاروب کش ۱۲ *
- (۶) نسان ناول معتقد به ثانی رده نوعی از خاکی که به یک پای بر میخیزد ۱۲ *

که بعداً باشد بود طلب داشت و او از و حاکمت عاقبت مذموم گشته از راه
معاشرت که آینده نالمره خاطر منحوسش مطمئن باشد گفت که بدین احزاب
حسنت علی محمد حلی که مدعی ایشانم و نه پیش نعم الدوله نمره
سعیش ابدی بودم برای که اقدام نمی توانم کرد پس هم منظور نظر دیده
می بصیرش آنکه اگر احداثا صحبت در نکرد و در سنه (۱۱) حل بلائی اند
با بگمانی شد و نه سحره گفتند آید بدستهای حمایت برآید و برهد معذر حلی
بدعلم آن معلم انالسه پیغام کرد و حلی مرحوم او را که برش نهید حاضر آمده بود
سدک

مکن سرینت سدگهرزاده را به بدست همدو مده داده را
او نه کرده بدستی در سرانجام امر و خبر و شرفند نه پیش آمد کرد و تصرف
ن مراج معذر حلی بهم رسانند سر و شورش حلین آغاز بهاد • بدت •
سد از بحرف حله بدیر شود حد گردن مسوی مکه از در سود
نه (۱۲) سع معد و کند عدم و حدید که بردازان معد حلی ن آمد و نه حانه
بداداری سکله بلده دنی ظریف غادات و گمراهی گردید و که بحالی رسانند
که در او اخر جمیع حقوق سلیق و حق انسا مسدا و شدا مسداً انکاشه
نه یک دو امر سلی حلی معجز را آزاده و مکد صاحب و نارام برد دعاناحت
و مزی در مواد احلاص و انعقاد باحوال مرد حلی و برانش انداحت • بیاعی •

بد اصل و گدا خو حواحه کردن نه نکر است

مهر شود بداند از دشمنی و درسد

گردانند کوره ز گوه سر ساری

از کوره همکن مسین برآود که ن و است

• جمله مس لعلی واد معمر دنی از پیش منوچه حل در ماندن شده
• ملی لنگ حولی در بده دداحت

(۱) چلی من به سال مدافه را گرد ۱۲ •

(۲) سع گرد به طریو گرد ۱۲ •

گشت -

• بیب •

آن سر که سرای قیغ باشد   کوب دیش دروغ باشد

و آن گداه دلمی خو فروش معرفتی تا روحی درجه اولی بهم رسانیده به سودن نامهای سر کفایب تصور حمایت متکمل سبایب قویات اعمال او رسد پس ارتحال بحکم الدوله و آن مبرحومه ادا الدین خان و مقتضی حال در کوب و کیش گذشتن داشتاد قصار را حاوی اوراق که در اینجا حاضر بود به تقییس دیوانه او را اگلا صاحب و ابو عیال خود را اگلا خود در (۱) کف خان مبرحوم پناه که است •

• بیب •

دکونی تا بدان کوبن جمل است   که در کوبن به حلی نیک مردان

تا آن که مقدمه جوابی درجونه سلی دریمت واصل گشت و سالت حکومت شان در روز دیده شد و وراثت در کار فروش امر نظامت برای حوالن مورد خشن گسترانید و معدر خان برادرش بر چار دانش بدست نگیرد و ده در وقت و تقی مہیات مالی و ملکی ساموز کردید ان (۲) محتال (۳) محتال در مال کار خود انسید که شم وسیله نوری و از سر مواخذ و مضاربه محفوظ و مصون بوده باشد چون در ایام حکومت مدارالک و دیوانی خان معذور مدبر از تغییر و قطعی امور نظامت واقف و معدر خان و کار پردازانش ازین معامله عاری -

• مصرع •

گیرم که جدا حایم دعد کو اندام

• بیب •

هر بطری را که بر افروختند   حایم نا انداز تن دوختند

نایکی از احوان شیاطین در صاحب و او پیش معدر خان تقریب کار پردازی و واقف کاری او را به کوشش کوشید از آنجا که او خواهش نمود این چنین کس

(۱) کف حایب و پناه ۱۲ *

(۲) محتال مکر کننده ۱۲ *

(۳) محتال متکبر و فریاد ۱۲ *

شدایی از هم کارلن گوی سفت می ریود و از سالهای دراز د - انجام مهام
بش والد اتم پیش آمد نموده نمریشدسی می برداحت و د اعدا و هم
حاصل شد و آسری پیدا نموده معروف روشناس گشته • نظم •

- فاکسل اثر انراشش و زبانش امسد بهی دانش

- شنه خویش کم کردن است به حب اندرون مده بیرون است

از اینجا که لا، رما ا ندانه تنک دات دد باز دد دایی را کسد و بصاعت مدالسب
ا دسد ساحده بدماملت طریق سلامت می پیمود اما که نگاه که حوصله اش
نقگی می نمود به مصمون کل شنی برجع الی اعلمه حوج نموده موشکی می
درابند • بنت •

دیو فکل نگرد شکه بیدادش بداسب

بریت نا ایل ا حون گردگل د گفتد است

و بصلای کر طعمی به نسکی مدنجاندد • بنت •

فلس عقوبت به از د کس اسب مقصای طبعی اس اسب

و نا اتم که دد است بدهد موافقت بدود بالجمعه بس از عزل مده بالملک
والد معوز حوی کلریکه تراحوه حل او دشد نداشت سعاش نموده د سرکه
نعم الدوله نوکه ساخت نا آنکه دولت حکومت و امه نظامت به نعم الدوله
سد و او به گزرائی نظامت کیده ناعه رسد مامو گسب و از بد انعالی
و اسب اعماس بیمنی مدعه به حسب اتعقی نداء الدس حل بدنه امسی نا
او "حب اندن و نعم الدوله د معرض به دس و مدد گریص مصد د
آمده بصلای لاف و ددان بدهدکی حدالرعاب تنک سد و که به شعله
ورس و بس اسب مدد آن کفده مکه به مدد وانکه دست اسب بداس
ممدوح حل معوز د و اسل نظر به آنکه از من کفده می شود و نا من
مدعه اذ به سعاش مداده صفت بدد گسب و نعم الدوله و نداء الدس
حل شدایی حنظر اسب ا سرحد به اس د گرسند اما از خدمت معوز

بسر معموله بلاد عهده کربخی داده رسد و گفتگوهرا بحضرتالدوله رفته بدو
پرسند و داماهی حدسی درانجا مقدمات ورزیده بپایندد او برادر خود را به
دانش برگزیده دیار و قابلیت بوده راغبی و مسندل ساحت و بموجب درخواست
از طبعه ببرد ا برادر و گزاشته و فع مدبرعت و خصوصیت گشت
ندادالدین حلی که از روز ناحوشی تا معنظر حلی از کهنه‌ت برآمده در
دعوت اقامت داشت دین و لا که داماهی و دیگران فراهم آمدند برای حصول
بعضی مرام خویش آمد و نایافته بهشتند داماهی از سوکوح نموده بموجب
او بکلیه کربخی داده آمد و صی گفت و شدند معاملات ناحولی مرد حل
نموده تا بوی دنگد را تا فوج مرعنه بحضرتالدوله را عهده داده بصره طبع سوربه
حصب کرده خود معلوم مسکن برگشت و رهنکوحی و ندادالدین حلی تا دیلی
مهدی به (۱) مسدعت بردارند و ندادالدین حلی به دعوت شدت
و رهنکوحی تا ر مامور اشتمال و زید ازانجا که نایه برسد مکن برون نکوحی
به بصره کربخی او متذ صفت امریه را که برسی کربخی داده واقع است
برای سکای خویش و نظر آورده املس طبعه طرح انداخته به بصره آن
جمعی گراشته بدینر شخص به دهوقه آمد .

ارتحال تبع بیگ حلی متصدی بدار مبارک

حورت اریس خاکدان و تقرر متصدیگری

آنگاه به سعید محمد حلی بواحدش

الدین علی کسی محلی متصدی متابع عیش و شربانی بفرنگ حلی
متصدی بلاد حورت روز سه هفته بصره و یکم شب شهاب العظم از داد بد
مطالع اریس برای اهل طرزی شده بهم عکس و طبعه بدین املس
گشته و گرداب معطی نایافته

دری نایافته کسی برسد در روز که بهدا نه شد بهدا نه کرد

۱) مسدعت می ای گردد و در مسدعت بهب رستنی صبر است ۱۴ .

[illegible]

به معدل بحر الدوله به معروف برداری و معبره آرائی برداحت . • نیت •
 دومع امتعت خو بردنک شد ازلی حشم حورشید نایک شد
 و منزلین و رزم ظلیل شرور حسب برزی یکدیگر نبرکناری مدان دای به
 حوالن آمدند .

نوادند نریکدنگر نگی علاج از منل رمت یکدیگی

و د حمله نضت باندک زد و خورد قواعد استقامت تصدقن همراهی شر
 حل منزلت گشت و رجه در منل دلدای دنگران انگد و باب معاونت
 نازده و گردان شده مدان را به حریف سزدند .

کپیوان نریکد زان رسنفسر بود رسم تصدقن د گوسر
 کن که زان را شد از نرست زعم حرم نکست و حونک شکست
 هم هر دو لکرن آرنفسد شب و روز را د هم آمدند
 از معددا این حل عی حمت شر حان نحرکت آمده عه نره را نحدود
 را داده

سجیده د خورد خو پیچیده مل برآرد شمسرز سر آب ده

و د نره نرک لکست و زده نمارنی هو و خلایق دم حرات پیس
 دهده مدانعت برداحت اما از نر نپا حه حرد اگرچه سم رمت نأشد و از
 بلکه حه ابد همد که رنی نر بود نریس نر مکنس به نریکد ار نا نر
 آمد و ار که نره نوش عی اهن بود پیده بر نره آرد حریف از پیس و پشاش
 د آمد نریکد بود که از نیت نکی همدن نرنیون اند که غلی او حرم
 اب حمتی که نرک نرکس بود نرند یعنی ادب حرد انیس کیده
 حرد اوقا از نر و نا آرد کیده نر شد حل حرد کیده ازان وظه
 حرد حرد و مهنگ حل نر نر آمده نر نر نر نر حه نر حصر
 نر نر نر حرد و از نر نر به نر حرد نر نر برداحت نرک نر
 و نر د نر نر نر نر و نر نر و نر نر نر نر نر نر نر
 نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر

مدعا آنکه پرگنات را تصرف در آورده ناحمد آباد ناید پرداخت و از حوان مرد
حان داد دل ناید حواس *
* مصرع *

تا در میان حواسته کردگار چیسب

و دو روز گفت و شنید و عهد و پیمان سبزی سد شیر حان در مراقب
و مجانب متردد خاطر و دودله بود که نوشته ریدکوحی مسعر بر رسیدن خود
در نواح ناره سدور دعه رسید و شیر حان از تردد بر آمده در کتمان این راز کوشید
چون فصد کپر دمح که در تصرفش بود از اینجا فریب المسافة واقع شده هنگامی
که چشم و گوش طرف نائی در نوم غلب نمود *
* بیب *

چنان حلق از روی غلب حرات که سدازی خود دیدی بخواب
بی حدانه خود را نه کمر دمح رسانید صحنه‌های که حاجب سلطان روز حجاب
نقاب را از رخ شب تاری برداشت و شخص مدام از کاشانه دماغ نمودگان
دسترنی حبری کناره کشید فخر الدوله و دیگران از شب روی شیر حان و رسیدن
ریدکوحی نا حذر گشتند و پاشنه کوف نه تعاف پرداختند اما نگرش در رسیدند
و در سواد فصد کپر دمح که شیر حان معسکر آراسته بود آمده بجنگ تیر و تفنگ
نائرة حدال و نهران قتل ناز دیگر بر افروختند روز دیگر ریدکوحی بیر رسیده شامل
سیر حان گردید و از بی دحل ساحتی گماشته کباندی را و واقف گسته نادر
مداحلب نائب خویش مرار نامی را که در بلده اقامت داشت بمواعید
دلپذیر سکوان مرد حان نوشت از اینجا که تعریبی از (۱) حاری اوراق معاملات
نصف پرگنه حویلی حصه مرهته در عوض پرگنه پتلاد شنیده بخاطر داشت
درین وقت فادو یافته در حواس نموده پاسخ نوشت ریدکوحی را که بهر نوع
در ملک پای خود را فایم کردن مد نظر بود بالصورة پیروته را گراشت و حوان
مرد حان مرار را نه بیاب او در محالاف بلده دحیل کار ساحت یالجمله
ریدکوحی ناستطهار و اتعاق شیر خان روز دوم *
* بیب *

دم صبح کین شاه رزین حشم ر مشرق بر آوردن طبل و علم

(۱) حادی گرد کنده و مرد گیرنده *

محمد دینی حل و اقام را همراه گرفته از علی دینی و ابیک و سایر را بد احدی
سواد قصه بنگیر که د صرف در آو حل برادرش بود وری حد مقامات
و زید مسود او را از اسماع کسل دینی احمی اسماعیل محمد حل که د
کهملیت بود عار بلده گردید و نزدیک موضع پینا بو نا کولیل و طاع الط بو
حنگ بر نمود و حدی کشده و حسنه گشدن حد بر تمام سد از انجا که حد
۱. سجده تعالی شده شامل بود کلی دمد •

اگر بخواهیم تمام سخنان زحانی در درگی تا بخواهد حدای
 بر سر حد الصحن داخل بنده گشت و بر آن او را از کهنیت طلبد است
 خوانند حل بنده کوچ نموده تا رادش بنده حد حل استعمال ساجده
 نع کدوب نمود و بعد از شرب نع الدلی سئل چرا و عد و بخت و شمس
 بنده آمد و بعد از حل نرد، همان ایام رسد که اندر او که صلح سو به شد
 بود معلوم نموده و آن صدقه بخواهد گشت و بخت بنده از بدو مر و بعد
 نام نمک بخت مقرر کرده و آن بنده که دید از آنجا که بخت عمه احوی اسم ل
 محمد حل در بر گشت سوم شهر شمس بنده حمت ابروی بدوست بدو
 از بن و ام والد معروف بنده بود که اس داغ دای داغ سوخت و حکایت
 ادب صاحب .

فرد رفته دایم می نگاه کرد بدادجنگ ناکشده دایم دیگر بد
 -وس از جوانی از خون امرناگر پر احلا و د مانی بحرمد و سکنتی
 سب لحد ندری طلب معون اسعد را بد • • •

[illegible]

از مسکن تا اراداً اید صوب بر آمده درین راه به حدود رسید و کمرقاری و دختر الدوله و عارف اردویش را سده ناله تومف و اشغال و نامور مرامم آوردن اسب و مهوره از آب رود باز مهندری کوسب و رینگوخی را که در قلعه بودند نمود شمیراد گرفته شد و هجدهم سپهر رمضان بر تالاب چمدوله در سواد بلده رسید و تمامی اموال و اثاثه و ... ریه را کرد نموده به تصرف در آورد اراجا که از رینگوخی خاطرش عدات بود که دوزخ بود بدست آویز باز حواس محتاطانه ناچادی از بدقتن و کار برداران او را دستگیر صاحب و چون قوای مشایات نا جوان مرد خان داس در باغ نیکینه واقع تالاب مانگوبه ار شود در حایب آمده بود و پیمان و توامعات متعارف به عمل آورده بود اع یکدیگر پرداختند و روز دیگر که اندیر از مقام و زبده دختر الدوله را با متعلقان به سواریهایی بی حفاظ شمیراد گرفته روانه گشت * نظم *

چشمین سب رسم سرای مرید   گهی در هزار و گهی در سیب

از شادمانی روز مستمند   گهی بر زمین و گهی بر بلند

و از ولایت نورسد ناطق و عارف رینگوخی عبط نموده نائب خود نصب کرده رینگوخی را بدر سپرد که محسوس دارد و دختر الدوله را در قلعه چنگ نهاده دار نشینی و وضع عیاش پور که بر ساحل دریای مهندری واقع و مکان متین است مستحفظان داشته بار داشت و خود کوچ نموده به صلح سورتنه ستام جوان مرد خان پس از کوچ که اندیر او دروب حصار را کشاده دم از استقلال و استرداد رده ساد و حیدان به مزارع نال به تمسب مهم سر گرم کار گشت * بیب *

زمان خوشدلی دریاب دریاب   که دائم در عطف گوهر نداسد

اراجا که با عدد الحسین خان نائب دیوان صوبه سب بوستن بعضی امور با دختر الدوله که بر حلاف مرعیش بود و بجدسه بدست آورده بیاب دیوانی و حاگیرات را از تعیر او به فایم علی خان سپرد و پس از چندی صدر خان از برادرش داتر امری رنجیده در ادهن پور ستام جوان مرد خان جهت تشخیص برگداف و تحصیل پیشکش و گرفتن صامدی زمینداران و کولیان قائم فلیخان را به بیاب بلده گراشته بیست و یکم شهر شوال در آمد و صادق علی خان

که اکثر اصحاب کاش بدیدها کشند تا بحمله روز دیگر که زنگی شب از شمعوت
را بدیدند ریاست مترقد الله تعالی بصر الدوله تا جماعت کسراز در
سده و بخت پیسگی سرب زده زخمی عریل و نالان در شهر پناهده آمدند
و در مسجد جامع بدان محل اقامت گیرند سکنه ملده از راه خدا نرسی و حد
کدی و نعل حل بدیدند برستند نان و کسوت و محتاج نرسی کسب ندر
دمی دنیوی و دواب واحد احیوی حامل نمودند زوجه و طفل بصر الدوله
حوال مرد حان آگاه گشته حاجی نور الله را تا به سولای فریاده آورده معار
داشت دین بس فرستاده گفتند با حواله سالی بصر الدوله که بنابر بعضی
بخشس آورده آمده بود به ملده آمد و او را برد و معامی کلی از زوجه
و امعه و اسلحان برکپی و نقلان کوه پیکر و معامی سز و شامل اموات و ادب
که بکوک ادرش داشت تا اسب و ستر شعراء و بعضی تجارت پیسگی که
در عد معصمه بختی شل بداشند آورده بودند بدست مرغه اسنان و حری
به حوال مرد حان سده •

• شب •
مسک بد گوهر که کله زبیر سکند نعمت سنگ بفرایند و زر کم به سود
ساح کدر حداد دست به دامن سرو سبی زند اسلحان دادند که کدام به به
سری اسب و گده اگر چه باز مرز دمی براندی کند و انکی • مصحح •
این یکی اینه بکن دان نبرد و این را بحوال •

آمدن کبیر او سائر فراعنم آوردن مال معروقه قصر
الدوله و قید نمودن ریسکوحی و ملاقات
نمودن تا حوال مرد حان و عمراه
نردن قصر الدوله و نگاه داشتن
او در قلچله عیاش پور

که در روز دهمی آگاه از معامی به دست او مانده

سر از دله سقو اقامت داشت تا جمعیت مروحی ناسعدل شدتند در بد
 تو ملائی گشت بحرالدوله بغداد تألیف «اوت خلعت شش بلحه و سرپیچ
 مرمع و یک رنجر بل نوافع نموده تا خود یعنی ساحت از اینجا که غیر و بغداد
 دسای طبع و بد معاشی او که اشهد نما داشت نظر بر رانت سقو
 شش الدوله تراش که عهده او را با بمرحک حاکم اصف حاکم منصور بود
 تا که تدبیر او از سلوک نه پیغموده نه سقو روی منوچه این عیون شده نه سقو
 حیدر اندیشه که مکتوبی نه او نوشته معنی بر اعلیٰ = کسی بهر و خلایق
 حیدر بود چون مرسد ا که نه این عیون اقتدا بشمار گشته ا و عیون این معنی
 اندیشه عیون کذب و حست بدش بسته گزیده . . . نظم

نشانی = مه نس چون حاکم می = ادش اند خو نس کس
 ز یک گفتس حمله شوریده که نسی و نه د حاسب از عیون که
 حواله مدد حاکم که از و اطمینان بداست نه بدست مال که خود جعل گفتش
 آراسته نه ظاه بدست اسناد و نه نس نه بهد و اسناد مدافع و مدافع
 نس و بهد سقو نه صلی مرمع او ' و یک ' نسی بلده داخل حیدر
 کس و بهد سقو از یک گفتش مدد که که تدبیر ' که نه نواح بلاد تا وح
 دکم بل سده بود حصت نموده از و امداد خواست قائم ملی حاکم تا و کس
 و سقو نه بلان آورده بهد ' دامن ترا رفته ' مرده حدج سده گرفته عیون شه
 ساق سده بود مرمع نس نو آورد آورده حواله مرده حاکم از مراده
 مرده ' می بل گشته کم جمعیت بست و جمعی دیکه ا که حیدر بلان افراهم آورده
 امداد مدد کس کرد ' اخیره از بلده سده ' نس ا نه ' اوی تا به
 حاکم نس = حیدر و نس کس کرد ' احدی ای سقو ' ا اید طلب دلس
 و از و بهد سقو که بهد ملای حیدر خلعت نس ' حیدر و یک رنجر بلان
 مرمع بلان ' نس = حیدر ' نسی نه اولی ' کس ' نس ' کس
 نس بدل نه دیکه ' نسی بلده ' و نس بهد ' امداد ' نس بهد
 ' نس حواله مرده حاکم ' اید بلده گشته سقو ' نس ' ادش انا وح رفته

لا یسئد منی نیت گشته بود از بند کادان بر دامن روغن جفتان انقلا فرمودند
 باز مردگان اید و این و بودند دندار ندمت مدلا ساجدند • نیت •
 بر آمدن بر از دپای اندوه برو بپید سلی کوه ناکوه

حس امی ناکند بود زین نه کلمه ترجع انا لله و انا الیه راجعون کسوده نامر
 بجهت و نکس بر داحنه نجاگ سرور آمد که او سجدتق تعالی بنو معرفت
 ندمان حدیقه اسان نیت نکل فروردان شغقت بدی مندول داشتند
 لله الحمد که از اینا انمی ازین سه نفعی سزلی انقل فرمودند واعب بی
 منب اراد و احقاد ما اندر نوعی منی داد و عوامب امور شان ابجدر گرداند
 نیت و حوده • نیت •

نماتد آن فرج آنس سر که سارن فرزان حراع بد
 ا نجا که نمدنول و حدر حواء خلایق و محوز اندا و انمرا احدی نود سکند نلده
 و ما آسنا و ننگنه منی اندوه و ملال گسند • نیت •
 ننگ و بد خون شمه نلهد سرور حنک آن کس که گوی نکی بد
 نمد فلاحه و • و ز سر ام که نحب حل سدفق داشت برادران را جمع
 نمدند نه داسا و سلی بر داحنه گفت • رباعی •

دسا خو رائ و مرد و مهتقم نا ظن نغری که ما نرو می ماتم
 آج حلق نوال لال معدند و س نانی شمه کل من علیها انم
 و نده این که نسی حدتی ا شرب ناکول مرگ حسندی و حت غمی نه
 نمد نسی ن نسی لب و این نم و اندوه نالده حدت مسعد داموش
 نمدی ناسب • نیت •

ن اندم گشته اندهی نکلن نود دل من اسان و انک منی نکل
 ا ندمی بد دپهد و حاد دپهد حب که نا و س آن مرد ن نفعند
 ن ل و نانی نیت و پردا نکلند • نیت •

نسن رس و نمد داندان اکند مرد و منی نده ردا
 ن نعت ا که نمدند ن نکت ن نمد ا ن نکت ن نکت ن نکت

ارتحال خان مغفوت نشان علی محمد خان امین کشته پاره ازین خاکدان بروضه رضوان

از حمله سادات عم فرای این سال که عالم العکرم راوم بود رحلت والد
مرحوم معفور اسب ارانجا که او سکنانه تعالی اورا رفیق العلب و حدا ترس
آفریده بود از مساهد حوادث رمانه و اطوار ادوار دوران و حرانی این ملک تاب
استقامت درین دیار در خود ندیده دل کدده شد و اراده عافیت بخیری
بخاطرش بطور نمود که متعلقان صغیر و کبیر را در بدر سورب نه حفظ و حمایت
حافظ حقیقی سپرده خود را شرف اندوز کوبین اماکن مشرفه سار چون از مدتی
احمدآباد مسکن فرار یافته بود پیوسته در تدبیر این معنی اندیشیده اسباب
ریادتی برطرف صاحب و سرانجام و استعداد سواریه و باز بردار پرداخت
و مدار حصول دستا راهداری مرهقه از دیوخی تا کبیر نائب داماحی
و آگهی عزم خویش نه تبع بیگ خان متصدی بدر سورت نوشت و حوا
با صواب از هر دو رسید و قصد ایشان تصمیم یاب و اراده الله که بر همه غالب
اسب بدوع دیگر تعلق پریرف جوان مرد خان آگاه گشته نا صدر خان
برادرش و فایم ولی خان آمده نه دل خوئی و مسح عریم نه مبالغه تمام
بحد گشت و راضی نه شده مقرر فرمودند که راوم تا سمب باشد نه تعلقه
امیدی نماد و بیعانه نه مکاریان داده دهم شهر حمادی الاولی حرکت را تعین
کردند - اتعافا صیغه خورد سال راوم که ایشان العلب تمام ناو داشتند تب نموده
حدری بر آورد و اراده لایق را عائق گسب چون بیمانه عمرش لمیر شده بود در
ایام معدود در گرش و عم شنید عارض حال ایشان گردید که زور سوم او خود
تب کردند و زور زور مرض اشتداد پریرف از دریاف حال خویش اسمعیل
محمد خان برادر راوم را که در کهدایب بود طلب داستند آخر الامر کار حیطة
تدبیر و تدای و معالجه بیرون رمب دوم شهر حمادی الثانی زور دوسنده مزب
دو ساعت از زور بر آمده که در دیوان قضا ادا حاء احلهم لا یستأخرون ساعته

و در سال شوی و عمد و مدحاه و رعیت مقدار حل بعد مستحق برگشت و پیشکش
 بدلال خلع دینی سال معاودت نموده به بلده در آمد و کهاندیر او قدر از سوزیه
 که هفت برگشت عدد ریگجوی ا نائب مسئول گراشته نه مسکن خویش
 خدمت ریگجوی نه قصد ده متر بر ساحل جویبار و انک درازده گزهی بلده
 آید بدو نصی گفت و شدند ملاوت بخوان مرد حل نوشت و او نام ملی
 و نام همراه به موضع کهنه که از نزدیک ریگجوی فریب بود رمت و یکدیگر
 آید به بدو بدل دسار آید مراحت بسند آمد و کسلی از بعد مزار دانک نه
 و بس حصه مرعده به بلده سادده دحل که گدید ۵ د ان اوان معز الدوله بر
 از سندی داشته حلت و وکیل جوان مرد حل حلت شش ناچه که مصحوب
 حاج محمد حل و وکیل از سادده بود عدد و بدعت نوزده که حلتی ربع گند
 بود نه پس و لا نه عدوان سر شماری نکر اهل حرفه و فر نه قوم مسلم و هندو فی
 ده سه نام وینه که از ان معلمی به عمل آمد گرفته شد و حسن ظن عامه عیال
 و لا نه راها به این بعضی الظن سوا معدل گشت جسم داشت هم وطنی که
 داند بدو بدعت نامکس سادده و حوسنی به اندوه اندامد • • نظم •

خامن است دستور خرج کس که حسن سر آبی برآرد زین
 زین قهسورنی میری در د بددل مطهرپا سد بوجه که

• • • • •
 و در ده سال اول و ده به بود از عدد فعلی سادده نفس اما اندس
 که نه موضع که سده آمده اند و به دود ۵ از محمد عبدالواحد در کانی قوم
 و بعد در ده سده ۵ در ده سده خدا قسرا حسن نموده گرفت از اند که
 و حلوب مهم الدوله ان قدر معلمی به طریق سادده داده و نه پس اند
 و ده سده سادده و حسن و ده که بی و نه که هی اکثر می احبها مبارک
 • • • • •
 و ده به ده سده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده
 و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده
 و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده
 و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده و ده سادده

به مخر الدوله و مخر الدین جان داد و شجاعیت جنگ که به منصب شعب
هراری ذات شعب هزار سوار سر امراری داشت به گزرا بیدین دو لک روپیه به
عدوان پیشکس سرکار والا مقور و معوض گردید و به مرحمت جامع حاکم و سر
بیخ و حلیه مریع و یک رنجیر ویل و مفتخر و مداهی کسب از آنجا که کیفیت
کشته شدن مقبول عالم در حضور در سیده دود او سدد دیاب ناله قید اسم بود
سیتا رام نام عراف که از ساهن نا او معرفتی داشت مرستاده نوبت که از
منصب داران متعینه شد که لیاف دیاب داشته ناسد و عهده بر آ تواند سد نام
او را مندرج ساخته بر ساد و رسیدن سدد به حواں مرد جان که متولد خاطر بود
واسع گشت و بیز کسی که مصدر این امر تواند سد نه بود لهما حواں مرد خان
که تا حال نائب مقبول عالم بود این معنی را از مساعدت وقت تصور نموده
سدد را گرفته تمام حویس و قوم نمود هر چند که صلیبه استقلال این قسم
دوخته حات معمول نمود اما بنابر اعلان و استهزاء نوبت و چهارم شهر دیصحت
الحکام بدع شاهی رفته بر سر بسته داخل بلده گردیده مذکبی نام مخر الدوله
بر آورد و وکیل را با عرائص روانه کرد از آنجا که در عهد حصت فردوس مکانی و ایام
حکومت و نظام وکلای حصرت حلد مکان نتخانه چندان من احداث نموده
ستیداس حوهری را دمر آدحصرت آثار شرعی گراسته مسعد ساختند و موسوم
به موق الاسلام گشت چنانچه در محل حویش سبق ذکر یافته اصنامی چند را
که منصوب بهارس ناتبه معبود قوم سراوکان از سنگ مرمر مرتب کرده در
انتظاری روز معین نصب آنها بود که از تقدیرات فلکی بید الصمد بید الصمد
گردید از آنجمله دود را که هر یک بقدر صد من ناسد به حیل شکستن محفوظ
داشته در زمین دفن نمود درین روز ورنه او صعب اسلام و حمید دین را از
فلو رائل و طنائع را بحطام دیدوی راعب و مائل دیده به ایثار رشوت رخص
حاصل کرده بر آوردند علی رؤس الاسهاک نه حمل عرا بهادر بلده آورده در نتخانه
که در بر زمین از قدیم داشتند و از خوف اهل اسلام بهانی دران بهانخانه به
پرستش اشتعال می وزیدند نصب نموده در پرستی را آشکار ساختند

گفت و نه دیوچی پیوست تا خود این حالت نه بنور آنکه خود اندام ح
که مرید است مانند کوچ نموده نه مرفوع دلتوی حله کندهی دیوچ رسد
ایمده او ناک کردند رحیمی شده از اول براس سوا گشت و معروف
مریدان اسم حکنه نامعدونی نه ساحل رود نه دنده خود اسند خون بدین
کسی عده امکان نداشت و کسی عا را ناک عالم حن که او در از و اندسه
ناک بود رحه نشاء دیوچی بند داشت لهدا اسب ابر آب نه که نه شفاوی
گناه شود ناکه اشش درو حل میماند که حمامی مریدانه سده نه گر انددد
و ناکه حله که دستگیر گشت نه قتل نه آمد و این واقع نه نیست نم
نه دنده الحرام آن سل روی نمود و سلوح این سنده نه حوان مرد حان
و اینم که دید از انصا که مدهمه ساطف که دران وقت می العمله نه سلاط بود بود
سل که خود اندشده حله عهد و بیعمل نه مقصد حان بدو عده سبق
حوافه مد بود که او فائز مسفل نامد سب •
• بنت •

ما که دوست صمیمی است و دوستی و لزوم ربط آنکه نگویم از آنکه ت حکایت
اما معنی کعبه عریض گویند که از حد اطمینان نرود شد دودنه ساخته گنبد .
• • •

خوبد گسری صفای انس ز آفات که واحد سد طمع را مگرد
ارجمند آب د سده و شست و حوالت اس معنی - زمندان آمد که نرس بس حد
نس عود نه به اینه از پوششک دا الفلاد رسد و کعب و سیدها معروف مدد

موبہ داری و فخر الدولہ و فخر الدین حاکم

بہادر شجاعت جنگ و مقرر شدن

بیانت به حوال مرد حان و دیوانی

عبد الحميس وقايم قلي حان

من ونداد خدا و سر معبودش احمد و پسند من ونداد خدا و سر معبودش احمد و پسند

فداءالدين خان و مقتدر خان نه عبدالعزير خان عرف مقبول عالم كه نه فلعه دارى حدير مى يرداحب رسيد باستعداد فراهم آوردن سباه و لوازم توپ خانه سرگرم گشته چند ضرب توپ و مصالح از فلعه فرود آورد و نه نگاهداشت پرداخته رستم را و دامى از حمايت مرهته را بير نوكر گروم و فتحيات خان فلعه دار مليهرا را كه احلاص مدد بود درواف دعوت نموده باتفاق و سرانجام رو براه آورد * ييب *
كدوتى كه دگر آشيان بخواهدديد

فصا همى بردش تا سوي دانه و دام

القصه اول عزم بدست آوردن بدر سورت را پيس بهاد همب خود صاحب - متصدى آنگاه از وفوف اين معنى نه حفظ و حراست و استحکام برج و ناره پرداخته مستعد ممانعت دشت باوجوديكه از صلح سوهن گده ناليست گرسب مخاطره مرهته را بخاطر دياورده و طريق مصالحه و التيام نه آنها كه در صوبه افتدار دارند نه پيموده باستقلال تمام ازان ضلع گروشته نه موضع براچه رسيد ديوى تا كير نائب داماحى راو كه از سيده روزى او واقف و نه عنوان خودسرى رفتن او را ديده نه خود انديسيد كه اگر نه احمدآباد رسیده متمكن گردن چه سلوك درپيس خواهد نمود - لهذا نه متصدى بدر سورت نوشت كه نه استقلال نه مدافعه كوند كه از بيرون نه معافه مى رسم عبدالعزير خان از وفوف اين معنى گرفتن بدر را بوقت ديگر موفوف داشته عمان عريم نه سمب احمدآباد معطوف صاحب - ديوى تا كير سد راه گسته نه مقابله پيس آمد و او جنگ كنان از سيارى مخالف بيدديسيده قطع طريق مى نمود هرروز جمعى از طرفين كشته و خسته مى گشتند ازانجا كه رستم راو در ايام سانس مكر نه صيغه نوكرى با داماحى راو بوده ديوى او را تطميع نموده كتاب خود مائل صاحب زوريكه مقبول عالم متوجه منزل موضع كهيم كهتودره گرديد جنگ صعب نوموع آمد - كمى آذوقه و مصالح سرب و ناروت و كشته سدن جمعى از حمايته داران و علي ميان نام كه هراول بود زحم كاري برداشته در همان شب در كرش رستم راو كه با ديوى ساخته بود چندي از جماعة داران ديگر را اعوا نموده رو گردان

این امر بود حمل در میان او نموده معجز بازگردگی ساختند و او بعد از نقائل
ممنوع نشد و آن که مسکن نظام حاکمه کولی است نه سکونت گرفت حوالن مرد
خان پس از انقضای مدهلت مرده و کرج که اندر او از نگین ناع داخل بلده
گفته به مشقت مهم پرداخته و او را حل بران خود را به دولت بلده پس فرستاده
از مدینه فتح الدوله که اسد و اذی البیت او را در بخواه طلب خود را گرفته
بودند بعضی از راه حوشامد که امیرای توکری داشتند و از اکبری آنجا را
خواستش نمود از حشم و پیش طلب داشته گرفت و از همان حشم ترسش
ادامه و سلطان در ریش گداخته گشت و حدم و حشم بعد از تمام نمودند
بعد از با اولی الاتصال

[illegible]

روانہ شدن عبدالعزیز خان از قلعهٔ حمیرہ عزم
احمدآباد و کشته شدن او در بیس طویق
من موصوفت حول مرید حلی علی بن مداحلب مؤلف ویرامدی

بایدجانه می انجامید اکنون آنچه خدمت گزاری از دست من بر آید کوتاهی
 نخواهم نمود -

دیدی را ندی سهل باشد چرا اگر میری احسن الی من اما
 حیدره و سرانجام عیال فرستاده بود آورد از آنجا که معاملت عمو به نام رفته
 درست شد ممد در خان بک رنجبر میل مانده نائب توابع مختصر حال را همراه
 گرفته نارینکوحی ملاقات داده داد و مزار دایک نامی به بیابان رفته در بلده
 مقبره سده آمد شیر خان روانه مزاره سیاه گزید و کاهن دیوار و کاهن از دفتر
 کوچ نموده در دلقه رفت و رینکوحی را از حصص بگذرد نموده به سماع سورتها
 شتافت و دادالدین خان به رینکوحی طاهر صاحب که از حضور عمو به تغییر سده
 و احکام دیگر هم محدوداً در استقلال و بود نموده اند اگر مراقبت نماید
 و آب رفته بخواهد آورد می تواند شد او گفت آنچه ما یعرف می بود به تعطیل
 شما به عارت رفت اگر برای خرج سرانجام نماید حاصره و او بنابر تدبیر این
 معنی به کهنایب روانه گردید چون رینکوحی را گزین دیمه حصه آنجا که در
 عوص بیرم گام بستم الدوازه در دست داشت در پیش بود و آنجا شتافته بر
 تالاب نارنگسر بود آمد مختصر خان و نجم خان ملاقی سده نائب او را دخیل
 کار نمودند و بنابر تمشیب مداحلب عمو که دادالدین خان سلسله حدان
 شده بود محفل کنکاش آراستند پس از گشت و شنید قرار یافت که عیاله
 لک روپیه اگر سرانجام یابد کمر بسته می کرد و حواین در تدبیر آن سده آنچه
 ته ساط نجم خان و جمع دیگر از مدسوان و اقربا و از گرفتن نقد و حلس
 تجارت پیشگان بهر نوعی که توانست شد در عرض یک ماه هشتاد هزار روپیه
 و اصل ساخته در تدبیر ناکی سعی بودند - رینکوحی را که مدعا از مداحلب
 حصه مدد کهنایب و گرفتن زر بود گفت که من به نرسد که ده کوزه از
 کهنایب اسب رفته ناستعداد مهم می پردازم هرگاه بقیه وجه مقرر را گرفته
 بیایند نافع بدان امر پیام نموده شود و خود به نرسد شتاب و منکشف
 گشت که گفتار و کردار فروعی از صدق نه دارد چون دادالدین خان ناعف و نایی

[illegible]

۱۔ سرحد - دہلی - ریسی ۔ ۲۔ ملک - دہلی - ریسی ۔

[illegible]

۴۰۰ - ماددا حبس ۱   ۴۰۰ - ماددا حبس ۱

نائب الله که در مسجد کوفه بود امام از سعادت بیرون و موعود آمد و تقب

۱۔ رسول خدا و تمام صحابہ کرام علیہم السلام کے لئے دعا ہے کہ اللہ تعالیٰ ان کے لئے جنت میں مقیم ہو۔

که فتنه برپا شود - چون پردۀ ظلمانی شب مانع بود - جوان مرد خان موجی را مقرر صاحب که فعل از دمیدن تباشیر سعیده صبح رفته به ممانعت پردازد و در سهر آورده تا هنگام انفصال معاملات مرهته نگاهدارد از آنجا که او احقر شب فرستاد های رینکوحی رسیده و او با فائیل و محمد شهنار که رفیق و زریده بود روانه گسب این معنی صورت به نسب - مقتدر خان قریب شناسی وارد لسكر مرهته سد و رینکوحی به مراعات پرداخته حیمه علحده برپا نموده فرود آورد و بعضی گف و شنید نا او کرده روز دیگر جمعی را همراه نموده بصوب کهندایب گسیل صاحب بالجمه ازان مقام مرهته کوچ نموده بموضع کو کلیخ منزل کرد و رخصت صادق علی خان و دیگران در میان آمد - رینکوحی بتواضع پارچۀ پوشیدنی به صافۀ دکن پرداخته بر هر پندت و کسناجی و هری پندت را همراه داد و هنگام وداع از راه خصوصیت به گوش رافم گف که در برگندۀ پتلاد حالتی به مانده چنانچه سال گزسته برگندۀ عمده به هشتاد هزار روپیه که آن بزر در وجه مصارف سه ندنی صرف شد رسیده نوع نمایند که در و سب به ما وا گرداند که مقدمۀ صلح صورت گیرد رافم پلسج داد که هر چند کمی مداخل ناسد لیکن عمدگی برگندۀ که مسهور و معروف است برفته همین که یک دستی شد بار همان است که بود اگر در عوض نصف برگندۀ حویلی احمدآباد حصۀ مرهته را وا گرداند که در دست به حصۀ محل قرار یابد سعی می تواند نمود و شاید صورت گیرد - گف هرگاه جمیع معدومات در سب شود من از گفته بیرون نخواهم رف از انتعافات بلیداس بد اساس حداس که از وق بحم الدوله چاشته حور معاملات مرهته بود و مللها را از هر دو جانب مواضع چند بصیغۀ خدمتانه در انعام داشت و بموحد گفته و داد الدین خان بنابر گف و شنید نا کهاندیرو به پتلاد ستافته بود چنانچه سب دگریافته هنگام مراجعت بموضع کهیره رسیده رویداد احمدآباد را سیدۀ متوقف بود از استماع آمدن رافم و دیگران چون ماهی بی آب بیتاب گسته که مبادا کار از دست برود رافم پیغام نموده همراه به احمدآباد آمد الحال تا دو روز بر هر پندت بود والد آمده به گفتگوی معاملات پرداخت درین ضمن

معاملت نمود - لهدا عجب سنگه پيشكار را همراة رافم و صادق على خان
 رخصت كرد - مدعى رينكوحى ار طلب رافم ندامر سلوكى كه نا او و پندتان
 او نموده بود ميخواست كه درين معاملت واسطه باشد القصة دران مقام ملاقات
 دسب داد و گف و شديد استقرار بالمصاحفة صوبه نا عجب سنگه كه مدار
 كار بود دمیان آورد *

رسیدن حسب الحكم اعلى در باب استقلال صوبه بنام مفتخر خان و وقوع خانه جنگي با جوان مرد خان و بر آمدن مفتخر خان از احمد آباد

پس از كفارة گيرى فداء الدين خان و بجيرام پيشكار كه او بير دحيل شير خان
 شده و فانيافته هداگام شنى به تدديل لناس به دار الخلاف شتاف تمامى ورقه سپاه
 بر معتخر خان هداگامه آرا شدند بالصورة ار داطق و صامب آنچه در تحت او بود
 حواله سپاه نمود كه درين بين چون واعفات صدر بدریعه حكيم الممالك نعرض
 اقدس رسيد احكام والا بنام معتخر خان نمهر و رير الممالك لمعان صدور ياف
 كه ار پيشگاه خلاص و جهانى صوبه به عدد العرير خان مرحمت به گشته
 باستقلال تمام نامر بطامب فيام نمايد و بنام جوان مرد خان در باب دسب باز
 داشتن مصحوف فاصدان سريع السير رسيد معتخر خان ار وفوف اين معنى
 نا چندی مشورت درميان آورد فراز ياف كه چون در مكاني كه مى باشد
 قريب به قلعه نهدر و حاي مستحكمى ديسب اگر احدا نا ار اظهار احكام طرف
 ثانى انقياد امر به نمايد كار به نا حوشى انجامد توان خود دارى نمود خانه
 شجاع خان كه بالفعل عبدالكسين خان مى باشد و حاي ناوسع و متين
 اسب انتقال نموده به تدبير كار بايد پرداخت و بدان حا آمده محمد شها
 رو هيله و حمعى ديگر را كه نا خود موافق ميدانست طلبت داشته بر مصامين

[illegible]

گردید -

* بیت *

نه خاکی بخون کس آغشته شد نه یک مور در ریر پا کشته شد
اعیان بلده از سادات عظام و مسائخ کرام و سرکروهان نواهیرو همدون مروه نه مروه آمده
نه تهییت پرداختند سکنه بلده عموماً نه تصور و حدال اینکه الحال ناظم هم
وطنی شده حوشیها نموده نه کسب و پیشه خودها مشغول گستند و خصوصاً
حمعی که از خوف گرفت و گیر در پرده حفا مستور و محتجب می بودند در
آمده شکرها بجا آوردند که آینده از دادن ندوره و مصادره رهائی یافتند * مصرع *

رهی تصور ناظم رهی خیال محال

یا الحمله و داء الدین خان فریب ده دوارده یوم در اندرون حانه شسته در طاهر
نه تدبیر وجه طلب سپاه و در ضمن که نه هیچ قسم عهده برآئی نخواهد شد در
کداره گرفتن و بجات خویش و سبله همامی انگیزخ روحه سیر خان که نا فدائل
و داء الدین خان احلاصمدی داش داشت درین وب روزی بجهت ملاقات
آمد مروه سپاه بقول آنکه مارگرفته از ریسمان الجبه می ترسد بگمان اینکه مبادا
مئل ریمکوحی نه عمل آرد نه گراشتند که فرود آید و او برگشته وب شاید در
حفته بیعام شده باشد - القصه شب پانزدهم شهر مذکور و داء الدین خان نه
قصد بر آمدن از کلنه خویش و رفتن نه حایه شیر خان که پرده بیلگون شب
جهان را تیره و تا، ساحب دیوار حانه را شکافته انتطاری فرو بستن هنگامه آمد
و وب مردم داش روحه محمد هادی خان که مادران و داء الدین خان باشد
و او بیر در اندرون بود ازین معامله که تا صبح دم نخواهد ماند شوهر خود را
بهائی آگاه گردانید که او در تدبیر خلاصی خود اندیسده کداره کشد هادی خان
شیخ محمد عافل حماعه دار را برد حوانده مکدون صمیر را در میان آورد و وجه
طلب او که فریب بیس هزار روپیه می شد ادای آن بر دمه خود گرفت که
ازین ورطه برآورده بخانه خود نگاهدارد و پس از سان وجه مذکور مرخص سارد
و عهد و پیمان برین معنی بسته شد و داء الدین خان فادو دیده از راه نقب
نا فدائل بر آمده بخانه صادق علی که فریب بود وب و نه رتبه سواری او فدائل

را سوا ساحه تک راست بخانه شتر جان آمده جا گرفت رند او احشوب که
مردم به جواب علت عدوه بودند کسل شمع عاقل شنی حل ابرآوده بودند
معمی که سناه ساز بنش برداشت اداوالدین حل و متعدد شنی حل
بنایی بدیدند به بحر بعد از رند به بحس و بعضی به آمدند شرحند
بستر حسند گمردند و بعد سه ر که سراج رفتند حی نیست نمی رسند
بر معاصر حل جمع شدند معنی حی داند حوال مرد حل حسب اطلب ا
ادش بر آمد اما حی وسیره بدش بنگوخی حوی از حوال مرد حل اطمینان
خطر نه داسند از واد آتم به حواست نمودند که آنها را نه ساد لهدانه
حسنت حوال مرد حل به کدا اناکه پوشیدی به عطفه دکن دانه تک
مائل به و تک اس اس رای سبای معر کرده محص صاحب و آنها
به بنگوخی ملحق گشته به گرشب اطلبه نمودند آنا متعدد حس که
رند آمدن می بداد و خاک نامرشد داس بنگوخی حوی حقه نمی پتند به
حکم باب و بعضی درین به دیوار دا و رده مدب صاحب که دین می
حد داخل شدن حوال مرد حل به بی و به آمدن حوالی سد حوی نا اثنی
مدد به به داس به لغو که اس عده اسدنگی و مرد سکی رای
کس که بدد به دس نیست مفد که احمدآرد آن موب دس موب انس
به حسب خاک کرده ساحه به طه جمع نا احمد اقل به حد که به د
به بد و اء اسلام به دد در حوی اس معنی به متعدد می حل ران به پس
که در بدد به لغو به که که یک قصه حوال د حی به سد اسد به
بم و بد حوی به حل به د اقصاء احمد به حواله دس اقل به د
احد به که دس به دس و اء به دس به دس به دس به دس به دس
ا حل که دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس
لی ا دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس
احمد به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس
به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس به دس

امی دد بدمت ددرد شعر حل دی که د ناره سیفور اقامت داشت از
استماع سوانحات مدر صد کد و بیج و برگه بهامه را منصور گشته نکلان حور
دد و با مدخل ناهمد آرد آمد از اینجا که در حده را امدد موی بر نام ملی حلق
که مع رمی می بدداشند بود از دست شل دست و حالت دود معصوم
حل که د دعوان حوایی سواي ایل واسب و موز و شعر اسد و وشکتابه
اش حانه ادله طاسی حکم الدله دسدس به داشت د دوا الدس حل
دد و ددد دس از دس د دس نمودد حور حومله اش دداسب می کرد
ار دد دس می از حاد می آمد .

[illegible]

حاجی و مختصر حاجی فرد آنها قایم علیین است دست ما دادند و در حقیقت اولاد
و مستعد بر حاشی کربدردن اعظمه حاجی بود حاجی که پیش چه چا را در دست مقام
حدود دیده ده ا استعالی و امثالان در کتاب •

• نسبت •

[illegible]

• **فتنہ**

• نعت •

که داد که فردا چه آمد بدیدد   مگر آنکه فردا هم او آمد
داد الدن حلق مهر در پیش بر حال درویش انگشته روح خود را که بر دلت گذریده
'داده' بود نه (۱) ناشلفی محمد حسن برادر زاده مسعود ساحده بر موضع
مدف نه سه گزیهی بلده که از اندای حکومت نه بعلی خود داسه و دعی
احداث کرده بود بردهاده ماشی آن حاراراده آورد مراعل و رعنا بدیدل
دیده گپدن خاک بر سر پیران نه بلده نه آمده برن حول مرد حلق مسدستی
گسند و او ظهور این معنی را از مساحت وقت و یاری نصب بصو نموده
نه معارای به هدف مقصود رسیده وقت و خود از بعضی فوج و ناحت مواضع
نه نه نه تل زن •

عملی رسم دیہندہ اکثر مسک

الجمال حیات دال از حلوب دبیره و آرد تن مویشی ده شقه افوده از دوا
دش حلی استعلا فراز مدا نمودند و از از سادۀ لوحی آینه فل و آج بود
گفت و ده پانی دوست که ابلست است از عموه کشیدند و بعضی از موقوف
حول مرد حل که با آن حیات مرآت با احلاص داشتند از حلوب دبیره از از
آینه فی مدبر حصول دعا و انداختن سنگ بفرقه و از از دس بدن نمید
باز آرد دادند که دوا الدس حیات افوده نموده که از از دینه باج و آینه
با مدخل ده کفایت مرد و حول مرد حلی متکفل سعادت سده امست با فردا
و عمل حواله داد و نفر حقی افود نوکسی و دس فرای - دند و دند
با صرح گشت بکده را آینه صاحب از احد و احد از سر و پا حده
د و د مرم آمدند و دس لوحی از از سادۀ افوده از دس حلی
آمد و دس سده سده و دس کرد و دس حلی این مرد است
دند حلی و دس برداشت .

سی و ہند چوبیس ار کن د مہد ہ دی ح د ہ کن

خان که دوستدار و رفیق است تعلی دید و لیکن طلب سپاه را که جماعه داران جمع آمده اند تدبیر نمایند و رایها بران قرار گرفت که مردا جوان مرد خان در قلعه مهتر آید و حیر اندیشان فراهم آمده چون منلهایی خطیر است عهده برآئی معلوم مگر نه تدبیر که عقاید دران حوص نموده و معنی مشخص و معین سازند و این معنی را مصحوب بحیرام پیغام نموده هرکسی بوثاق خویش ستانم که شب آستن تا سحر چه زاید - جوان مرد خان ازین گفت و شنید که در مخیله اش نمی گرسب شکر امیدس را مثمر دید و عذیقه گل مرادش را متدسم یافته استسماء را نکه مرام نه مشام حان رسانید و گفت « بیاب » آن وعده که تقدیر همی داد ادا شد آن کار که ایام نمی حواسن بر آمد الحاصل صباح روز دیگر نموحب وعده دوشیده راقم حروف چون جوان مرد خان را دید و او مستعد گشته گفت که من بر سراره در انتظام هرگاه عالی محمد خان بیاید همراهی می نمایم و راقم معاودت نمود و نزدیک بخانه با و داد الدین خان که فی الجمله در مزاحش اضطراب مخمر بود می آمد و دو چار شد و او مرد والد آمده گفت که باتفاق بخانه جوان مرد خان رفته بنای گرام - راقم گفت که رفتن بخانه اس صلاح و ممانعت ندارد پلسع داد که همین جا هم خوف است چون اصرارش را مشاهده کرد بجوان مود حان پیغام نمود و او آمد چون جماعه داران و دیگران از رفتن و داد الدین حان و آمدن جوان مرد حان آگاه گشتند جمعی از آنها بمنابر استطلاع احکام کار حاضر آمدند و داد الدین حان و والد راقم و محمد ولیخان با جوان مرد حان علحده نشست و گفت و شنید تدبیر طلب سپاه در پیش گشت از آنجا که مبلغ کلی بود از جوان مرد حان که نه حسب ظاهر نائب شخص دیگر است عهده برآئی معلوم بعد گفت و شنود قرار یافت که باتفاق یکدیگر مواضع چند از قرب و حوار که گنجایش داشته باشد بتاح در آورده باطن و صامت آنها گرفته نه طلب گران بدهند و سی هزار روپیه را بر پرگنه حویلی که هنگام حصاد و ارتفاع علالت است تمنخواه نمایند و مقرر شد که مرد اصنعی موج از هر دو جانب بدین امر پردازد و برخاسته بمنابر حویش

شده چه از مقبره سدن صوبه از انتقال بحکم الدوله یا از تعمیر معمر است و محال
 سخن و ادبیه است چون در ششگام تسوید این اوراق نقل آن موجود بود
 که بحکمسه مدبر می صاحب تا اوقات بصدرت و اعتدال دانش دریابند -
 بالجمله باوجود اظهار این مراتب اراحتا که مداد الدین خان قاضی حال
 یازده ابدال دیگری کار میکرد و او از میان روم و دست و پا نازل از مسافرت
 چهار صواب او را مکشوف الضر صاحب *

ملک را ششگام آن آمد که چون موار حمید
 از کف نا مستعدس رود بیرون می برد

و فوراً مقتدر خان و علی محمد خان و محمد شادی خان و نظیر علی خان
 و محمد علی خان و صادق علی خان و فایم علی خان و حکیم پیرنگار را طلب
 داشت و به رانم گفت که تا فراهم آمدن آنها متوقف ناسد و مضطربانه سرور
 حدسی حماعه دار عرف و دفعه دار سه بار و دهیله و پیشکار محال دار الصرب را که
 مدار کارش بود، خوانده ساعتی به سرگوشی پرداخت احقر قیاس کرد که شاید
 حماعه عرف و دهیله را مستعد ساخته حوان مرد خان را پیغام بیرون بر آمدن از
 بلده خواهد داد و فی الواقع اگر چنین به عمل می آورد او میروفت که آخر روز
 رفته حوان مرد خان بران رسید که سرور حدسی و دهیله در دارالصرب رفته و ریب
 سه هزار روپیه که امروز مسکوک سده بود حراً و سرّاً متصرف گشتند و تمامی
 عمله و فعله آنها باستعانه و تطلم آمده اند باید گفت که این امر مداسب نیست
 آن وقت کاسف به عمل آمد که سرگوشی چه بوده و بحکمسه رفته را به داء
 الدین خان و مقتدر خان و محمد هادی خان که حاضر بودند نموده گفت که
 همین حرکت بیجا خود را بدست خود معرول ساختن و تیشه برپای خود
 ردن است مقتدر خان بر تصدیق قول نمود اما داء الدین خان را بخاطر نه
 گریش و از وقوع این واقعه بر حاص و عام رفع شبهه عزل گشت * * بیب *
 چو خواهد و صا سر بگرفت کند نکردار بد رهنمودت کند
 بالجمله آخر روز که طلب شد گان گرد آمدند نقل حسب الحکم را نقل مجلس

• رِیَاعِی •

و. خدمات مطلوبه در حوزه آمده بود

حکم می که بدست گشت را رد زلال
بدست دسر شمل بدوی که می کای
دشمنی مثل خود ده خوش گشت تا دسر
کای حل تا بدست بحر از گشته ددی

[illegible]

رسیدن نوشته عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم
 در باب نیابت صوبه با نقل حسب الحکم والا
 بمهر قاضی جنیر مشتمل بر تقرر صوبه
 گجرات نزد جوان مرد خان بابی
 و هنگامه نمودن سپاه و نشانییدن
 فداء الدین خان مفتخر خان
 و قایم قلی خان را جهت
 طلب خودها و تصرف نمودن
 جوان مرد خان صوبه را

عبدالعزیز خان عرف مقبول عالم که از جانب آصف حاکم به ولعه داری
 ولعه حدیر فنام داشت از دریاوت حدیر از تحال نجم الدوله و احتلال اوصاع این
 دیار تمهیدی نموده نقل حسب الحکم بمهر وزیر الممالک اعتماد الدوله بمهر
 قاضی حدیر مرتب ساختند و نیابت صوبه را فنام جوان مرد خان تجویر نموده
 نوشت و مصحوف دو نفر ملازم خویش فرستاد و او آنها را بعد در آوردن بلده
 و اطلاع بر مصوم مرفومه بنابر مصلحت و تفصالی و ب چندی در یکی
 از حاکمهای نار داشته از درآمد و برآمد و بر خورد مردم منع فرمود و تدبیر
 و گنگاش دحل نا حیر اندیشان پرداخته و برای فراهم آمدن جمعی شهرت داد
 که رمیدار کهج نا رساله سوار و پیاده ده معاونت خود خوانده بدین دست آویز
 جهت نگاهداشت مردم را خبر نمود و ناظران رسیدن مدد حرج معین از سرکار
 فداء الدین خان در شهر آمده تقاعد ورزید اما رسیدن فرستاد های معدول عالم در
 افواه جمهور والسنة عوام افتاد از آنجا که عامه رعایا و کافه برایا از دادن بیوره

اگرچه بابت که بپایند تراو نیکوخی مستحضره مله نقد مداحه جنگ
 بوب و بنگ نه گفته است بموجب درخواست آنا محمد حسن موجود
 انعام و دود و سرب و تاروت مصحوب کمال دانجا رسیدن و بلنداس معد
 اندک گفت و شدد امر مصالحه و شکوه و شکایت نیکوخی بود که بدد
 حضرت رس و معالی نه عده نبوه و مصدیه نه نجات بیسنگ بلده نه
 نبوه و نبوه نه کبر انعام که دادا الدن حال مرد آام طلب بود بدد نه
 انعامش می بهبود داشت نه نیش خطو نبوه

• لب •
 ساروب که آمد به کر ۴۰۰ حو مرد آکه ناسد کم کدد از

گفت شدد نجات نبوه تا حوال مرد جل نه نیش کدد و نعدام نیکو
 محب مدد که آورد بدل بدل آورد حلامه مدد آکه محتاج بود
 به کمال حوالی اند و نه مصاف حوالی اگر اسد طلب مدد اند
 احق و نه مصاف و نه مصاف و نه نیش و نیش را نه مدد حود گفته
 نه کرد

• لب •
 لب سوسا بد نیش اسد

• لب •
 لب نیش سوسا و نم لب بد

و نیش اس که نه نیش نیش حو مدد اس روی حود نه نیش
 • لب •
 لب سوسا آمد

• لب •
 لب سوسا ناکد نیش نیش لب سوسا نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

• لب •
 لب سوسا نیش نیش نیش نیش نیش نیش

بصوب ناره سدور ددر زد و متعاف او حلیله اش ناحارت فداءالدین حان نا چند
 منبرل رته و پالکی رینکوحی بر آمد - گویدند که مدلعها ظروف طلا و نقره و اسباب
 دیگرار آن او که بطریق حق الاعاب داده نا خود متصرف گشته در تحتس
 ماند و العهده علی الراوی - رینکوحی که از موضع سر کپیج چون مرعی که
 ار تگندای ففس رهائی یاند بنا وری نال دختس پردار نموده یک راسب خود
 را تآشیانه دورد رسایید و مکتوبی بنام فداءالدین حان و مفتخر حان و بعضی
 اعدان مشتمل بر این که لکوک را نقد و حدس خانه ده عارت برده اند و این همه
 ار آن داماحی اسب نار حواسب آرا بر دمه حویس دادند و فراهم آورد اما
 ار حوایین حواف برف نالجمله نا معدور نه صرب و شتم و شکمحه و شلاق ار
 اندد رام بد سر انجام که ماده و مصدر این معسده بود انچه بعمل آمد گرفته بدار
 عورت و پا داند کردار نا همدکارش چار صرب بریش و بروتس رده گوش و بینی
 را نکر لک سیاس ار صعه رویش حک ساخته حر سوارش کردند - * مصرعه *
 وان گنه را این عهود همچنان سیار بیس

و نگرند شهر و محلات تسهر نموده در پیش چپوتره کوتوالی شکمش را پاره
 ساختند و ار فتنه انگیریش رستند - * نظم *

حرا داسرا گوی را داسرا سب	ر کس هرچه آید همدانش سرا اسب
نه بد طیتان دیک حوئی مکن	نا فعی و عقرب دکوئی مکن
نه عدر محاس رودش سترد	دران احمن آنرویس ندر
مدان دو کس اتش افروختن	نه عقل سب خود درمیان سوختن
پس ار پرسش حرم دیونده اش	نکشد و رستند ار کنده اش

پانزدهم شهر حمادی الثانی فداءالدین حان باتفاق حوان مرد حان مفتخر
 حان را حبس تمشیب مهام بلده گراشته نه عرم تشخیص و تحصیل پرگناب
 و گرفتن پیشکش بصوب پرگنه بهیل بر آمده فریب یکماه بدان امر اشتعال ورید
 که خنر و صول کهاند یر او برادر داماحی و عدور دموند دریایی مهندری و ملحق
 گشتن رینکوحی را شنیده معاودت نموده بر تالاب کاکریه واقعه سواد بلده آمده

[illegible]

نگریست انواب معرو^(۱) مناص را معالق یاف با لصروره دسب صراعت و استکانت. دامن زوجه شیر خان که صدقه سردار محمد خان عورنی بود رد که مکر او مردانه در استخلاصش قدم گزارد و نه تطمیع حال و مواعید استعمال و نکردن افگندن فلاح امتدان و احسان پرداخت و آن مخدّره پیرا گشته انگشت و بول بر دیده نهاد و نه تدبیر این کار در آمد وضا را دران ایام عرس نانا علی شیر دسب سرة که در موضع سرکمیج آسوده اند اتعاق افتار و اهل گجرات ار راه اعتقاد ار رن و مرد بدتر یارب و فاتحه برور عرس داناها شتافته بسیاری بدتوتب می نمایند آن مستور دسب آویز رفتن آنا رینکوحی را در حجاب رتبه رانه با خود بیرون برد و از انکا بدش راهی کرد و مائلش را در محلی که عیریرا اطلاع نباشد پنهان صاحب و نوعی این عمل نمود که شوهرش واحدی بدان راه برد و مصداق ان کید کن عظیم حلو طهور نمود -

* ادیات *

ر کید رن دل مردان دو نیم اسب رنان را کیدهای دسب عظیم اسب عیریران را کید رنان حوار نه کید رن دود دانا گرفتار ر مکر رن کسی عاخر مدادا رن مکاره هرگر خود مدادا برور دوم که دواردهم آن ماله بود این رار سر بسته کسوده گسب و شیر خان و دیگران آگاه شدند وضا را در همان رور ودا الدین خان در باع صیاف حوان مرد خان داشت و از شیر خان بیروعهده گرفته بود اما او بدتر تعکص و تحسس چگونگی رفتن رینکوحی و از ممر بحال از علق خویش متقاعد گشته متبرّد خاطر بود بر وف و عده دیاهد و او احررور با جمعیت همراهی آمده طاهر صاحب و خدا را نگواه میگرفت که از رفتن متخبر نبودم و نه گف و شدید بعضی تقریبات برای دسب آوردن مائل رینکوحی بخانه آمد ودا الدین خان بیرویب یکپاس از سب گورشته در بهدر آمده بواسط حوان مرد خان بیامهای حسوب آمیز داده گف که البته مائل رینکوحی را باید سپرد او هر چند بیشتر حسب کمتر یاف ودا الدین خان نگمان اینکه آنها

قداۃ الدین خان مرعی میداشت و فیما بین شجر مخالفت که از پیستر در صمیر
 ریشه دوایده بود بر خلاف خود تصور نموده بخدال امر موهوم نالعل داس
 و گیل جوان مرد خان نظر بر آنکه او چون مرهون احسان و عواطف نجم الدوله
 نعمت حاکم داری او را و مراعات او را مدظور و ملخوط داشته بدانچه استقامت
 و استقرار حکومتش باشد ممدومعاون خواهد بود و بدانسی - * مصرع *

کریار جفا نه که از اعیار حمایب

محقق نارسال رسل و رسائل پرداخت و مزار یامب که یک ربجیر میل
 بر اسب توامعانی که نا شیر خان به عمل آمده بود بمیان آمد - * بیب *

هزار نفس بر آرد زمانه و نمود یکی چنانچه در آئیده تصور مناسب
 و او با زور آور خان برادر و فدایل ناطهار فاتحه و تعزیه بحکم الدوله از پشن راهی
 گشته بیست و ششم شهر ربیع الثانی بنده در آمد و باحوادین ملاقات نموده
 بجایه شیخ الاسلام خان درول کرد و بموجب فرار عره حمادی الاولی او را به
 ضیافت موعود ساختند و توامعات و عقد عهد و میثاق با حوادین از طرفین برداشتن
 قهرآن پیمان را موکد و موطن گردانیدند - * بیب *

از عهده عهد اگر برون آید مرد از هرچه گمان نری مرون آید مرد

و هنگام رخصت پارچه پوشیدنی و یک ربجیر میل ماده و یک راس اسب به حوان
 مردخان و پارچه پوشیدنی و یک سراسب به برادرش توامع به عمل آمد -

همدران ایام عدد الحسین خان که ساق به سوگنده رفته و با داماحی ملحق
 گشته و در حدک نامو نایک شریک شده بود چون بعد از آن داماحی بصوب
 سقاره گدده روانه شد او برگشته که بمایب آمد و روزی چند در آنجا بوده دریدوالا
 به احمد آباد بدان فاتحه برد مفتخر خان رسید همدراں اوان سید راحو صاحب
 سجاده حضرت وطب العالم قدس سره واقع موصع نثوه از سرای فانی به عالم
 جاتی انتقال نمود *

[illegible]

مرد گرم و سرد روزگار چسبیده و نقول آنکه آنچه پدر در حساب پخته می ندد
 حوان را در آئینه معاینه نمی شود احقر را خوانده و داء الدین حان را پیغام
 داد که اکنون صلاح کار دران اسب که با ریدکوحی از در مصالحه در آمده بدوئی
 که خاطر نه همه ابواب جمع گردد عهد و پیمان گرفته او را ممدون و مرهون
 احسان خود سازد - * نظم *

دشمن نکوئی کن ای بیک کیش که آحر نکوئی کدد کار خویش
 چو عاحر شود حصم پیش کسی نه از انتقام اسب عقوش سی
 خو دشمن شود زیر پای تو پس نه شکرانه آن نگریش دسب
 و از جانب عاغب حصوم با داماهی که احترنخب مرهقه در اوج
 اسب و اران عهده بر آئی متصور بیسب باید ادیسید که این عداوت
 و مجاهرت نکجا سرایب میکند و ریاده برین مجبور حرانی و اهلاک او و بر باد
 دادن خانه اش نتا راج عارت گران دنا شد که آن ها می برد و (۱) رنج ند نامی
 حاصل می شود - * دب *

من آنچه شرط بلاغ اسب با تو می گویم

تو حواه از سختم پند گیر حواه ملال

مسود او راق حسب الامر ایشان در عین هنگامه خود را رسانیده نه تبلیغ رسالت
 پرداخت که ماعلی الرسول الا البلاغ چون مقدر بدود بخاطرش رسید بالجمله
 و داء الدین حان اند رام مایه فساد را نه گمان اینکه نگردد از ریدکوحی طلب
 داشت و او مروت را کار فرموده حواه داد که کسته شد اما پندتان دکهی که
 از دل برداشتند گرفته سپردند و داء الدین حان دستش را ترکتفس چندر
 ساخته نه حب و اهلب تمام کسان کسان در بهدر فرستاد - * طعه *

زمانه چو ناداسب و ناد از بخش عاغب از رح گل بعزت کشد
 پس از هفت همدران انجمن تدشش را بخاک مدلت کشد
 انجام کار ریدکوحی بران فرار یاف که حواله شیر حان باشد و او صامی مهر

چون تقدیر آسمانی مانع دیگر پیوسته بود ، در جواب گفت
 تمرد کرده که دیگر عهد تو باز نه کام

و در حساب ، و کشاکش قریب یاس از آشی که آمده بوده بر گشت ناچیز
 امان احمد حسین که قریب به ستم نور مایه سوار کشته بود در محبت که به
 بهاد عوام الناس تماس بین از هر کوچه و محله وقت شرا کس به دنبال
 آمده بران گشتند تا که جراح سالم بود یک پیکار کرد که پاره رسیدند . * نظر *

منا نگاه کین بهر مرغانه چهارم روز سد را گردان بلی سپهر

حشوش یلان بسوز آرمایی سرشوش می بود و قوت پانی

تواریل بختان بخشالت فساد کرد بران حسن و حصار از باد

* در چالان اجتماع کثرت عظیم و سوز و غمی حسیم آید و شدیده تسخیر
 و اختیار سپاهی و تعالیان دارد آب دردد سوز کشیده و بار را بر قوا
 کردند . حامیان بیست اسلام بهمان کوهی و شامی و شوی باشد کوفت و تعاقب
 پرداختند . پانی استعظان درازا سوزکپور پیر بر حاکمند بهرایی چو توبه
 میسند و با تمام جمع کثیر از سپاهی و حامیه و زحمت شهر به توقع
 رسد و عدوان تمام رسیدد و باحق گشتند و روز دروازه را می پوز و اسلوریه
 در اید که بود و طالع می شب جهان را تیره و تاریک صاحب مخالفان از سایه
 در میان گشته و آسدا و بیگانه را دشمنان بی حدک و درنگ در رفتند
 در اسلام در دروازه حمل پوز پیوستند و از حاد میدان باران
 در سر سوزید و عدل جان و دروازه خارو به توپ اندازی ناکره حرب
 در سوز و غمی و دیگران از اطلاع رسیدن فوج دروازه
 در سوز و غمی بود پانی شداد و فرار شان در اعرض در آمد
 در سوز و غمی و کسان خواندین تعاون کنان تا خانه
 در سوز و غمی و موده کار به محاصره و بدکوحی اندامید
 در سوز و غمی و غارت و فرب و صبح بعضی از
 در سوز و غمی و دروازه خان جهان مشرف حویدار

تفتت یعنی گسود (۱) گشتندیش را از هم فاشده دند و او نواح اندیشه را
مجدد و برانگیزد وقت فاشده (۲) یعنی از آن به کار بردن از دهنی که با
بهت حل و پیش اند رام رنگی نداشتند ظاهر نموده حاشه جوگست
کفاحی برادراده بهنگر که بعد از کشف شدن او دامن و کالب و آمد و مت
می برداحت بواسطت تعداد از آن یک جویند بهر د بهت آمد که
بملاح باب الفس کوشنده ع شکامه بعد و رسیدن او و زانم تربیت شکدنگر
بود و با دادالذین حل ملاوت فکیده انظمی حلوت داشت که پس پس
سند و مکل بولس دلم ملی حل متعقل گفتش و بد برانفقد
بست و عهد و بعلان موکد دلم بست ساندن دلم و منال آمد پس
بست آمد که کمالی بنگهی پس بد می نموده نیز از سادگ بر را
که و به خبرها که کاپیه امور حل دلم می نموده دادالذین حل آنا
محمّد حسن ایا نوح ممر صاحب که به آنها سده برادران حوی کفاحی
که ' ام بط داشت و تربیت دلم و انظمی دلم میده پیدا نموده که
اک انفق ملاوت با اداء دلم حان و حلوت به دند دمی مراتب که
محبت زن فد است گفته بود احقر بعد اظه و متعقل عد اینه او را
ظلمت داند دلمی محبت و از زبان به عد حواشی که که شکر بنگهی
احقران باقل و دل و سبای اس که به نموده اند ا میده الفس
بوسه و انوائ او برداخته را از برده بود از کوه خراسان و بسند
است به نوح که کور حلقه سدهای حمل شود بد و منال او به دند
دلم آورد و که برسد می شود و استی به همه حل بد از شک
بست به دند او که و دلمی ' دند سده دند که است که سده

[illegible]

۱) سے ۹ جنوری ۲۰۱۷ء تک

۱- ...

پشب جدور و حیطان نامگدن توپ و تعدگ پرداختد - شدر حان نانی که حواب
 در خلاف مدعا از ریدکوحی یاف و قطع امید از و نموده نه سلسله حدانی
 طرف نانی پرداخته محمد فرید کرانی معتمد خود را برد مقتخر حان
 فرستاد که اگر فرار مدد خرچ سپاه معین شود درین وقت آمده شریک شوم -
 چون مقتخر حان از رور بد و این سلسله مسرعی نه طلب فداءالدین حان
 فرستاده بود و او شباش عارم این صوف گشته حواب داد که درین وقت
 شریک کار نادرشاهی شدن موجب نتائج بیک است باید آمد و فرار داد
 احراحت هرگاه بر سعد بصواندید فداءالدین حان که بر آمده و میرسد نالمسافه
 تدقیح خواهد یاف شیر خان ناعمیه فریب چهار صد کس از سوار و پیاده
 از دوله هفتم آن ماه موضع اکوچوب آن طرف دریای سابر فرود آمد - صبح
 رور دیگر که بطعی پوش درین کلاه ناهنگ مملکت نیم رور توسن شتاب روی
 بر انگیخت فداءالدین خان نافع متعینه بدر کهنایب و آفا محمد حسین
 نائب موجوداری پتلان مسارع را از برق و باد استعاره نموده در رسید و تدبیر
 آوردن شیر حان در پیش گشت نظر بر ساعه روابط دیویده والد رافم حروف را
 تکلیف نمود که رفته بیارد و قایم ملی حان را همراه کرد احقر که حاضر بود نه
 مقتضای وقت مجبور تصدیع ایشان سده ناتعلق فایم ملی حان راف و شیر
 خان را دید فایم قلیخان باطهار اشتیاق و انتظار حواین پرداخت احب اراکها که او
 از در آمدن بلده بغار بعضی امور درنگی داشت اساره براقم نموده نه پیشکار
 خود گف که اگر ایشان متکفل شود مصایقه بیست درین بین والد رافم را که
 فداءالدین خان باز دیگر بجد و ناعف سده فرستاده بود رسیدد چون آب آمد
 تیمم برحاسب و شیر خان نال و نعم لب نکشوده سوار گردید رافم پیشتر ازو که
 از دروازه حابپور می آمد از در بچه ناع نه قلعه در آمده ناحدر نمود اراکها که
 ریدکوحی از رسیدن فداءالدین حان و آمدن شیر حان بطرف نانی و درین
 دوسه رور جنگ که پیشرو کار بطرییامد و حیر سگالیهای ادد راف نتیجه
 بالعکس بخشید در فکر مآل کار افتاد و از گران حواب ععلب بیدار گشته چشم

پرداخته نگراشت که چپوتره را تصرف نمایند آنها عمارت کار بر را قائم نمودند
 جنگ تنگ با او و در دروازه بهدر ناله حرب را مشتعل ساختند - کسان
 رینکوحی سب به عارت دکانین راسته بازار گشوده داده سیری و دروازه سلاح
 فروش حاجا در آمدند - و سخنان سکه با همراهیان خویش بخانه سید تقیل
 حان متصل میدان بازار به پشت گرمی آنها مورچال کردند سب و از شر
 در طرف جنگ توپ و تنگ در کرب - اتفاقاً چندی از حرایر چیان که
 حکم الدوله از روی حرم و احتیاط از احتیاجین روز که اکثر نامبرنده حانه جنگی
 روی میدان بر نام سه دروازه تعیین نموده بود که سب و روز در آنجا اقامت
 داشته باشند چون کسان رینکوحی اراده نام نمودند جنگ پیش آمدند
 از آنجا که تمام میدان و عمارات و دکانین پیش روی بهدر را گرفته بودند مشروط
 باین که تانکسو شدن هنگامه آنها نداداختن حرایر بپردازد و اینها نیز متعین
 نگردد از یک دیگر خاطر جمع ساختند بالجمله رینکوحی سواران و پیدان را
 بجهت ضبط دروب حصار شهر پناه بردارتن مستحقطال آنجا تعیین نمود
 و دروازه اسلوریه و رابپور را تصرف در آورد محمد عاقل حماءدار که بر طرف
 بود و جمعی دیگر از فوج سپاه که همدر او نامیداری گرفتن طلب داشته
 بودند سربک مفتخر حان گشته فراهم آمدند و ناسط الله پسر محمد عاقل
 با همراهیان بر چار سوی راسته نکود آمده ایستاد که درین بین جمعی از سواران
 کجراتی که در رینکوحی نوکر شده بودند و وقت کار آمد از حادیهایی خویش
 مسلح شده ناراده رسانیدن پیش او بداد آنجا رسید و ناسط الله سر راه بر آنها گرفته
 نگراشت که از آنجا قدم فراتر دهند و صادق علی حان و سید نور الله با چندی
 از قلعه بهدر بر آمده بر دروازه سلاح و روس که کسان رینکوحی داشتند ریخته
 در ساخته خودها فایم گشتند و نظ. علی حان با همراهیان بر چپوتره بخاس
 به پشت گرمی حاحی مسعود کوتوال رسیده توپها را کشیده بمقابل سب
 و بتوپ اندازی آتش تندور حرب را افروخت محمد جعفر خلف محمد هادی
 حان که به محافظ دروازه بهدر می پرداخت از شگاف در تیر و مدفوقی بر

و دیگران برای الهی معذنه نمودند ظهور این امر موجب توفیق و سوائی
 شد و حقیقت شد و مکتوب از حجاب شبهه بر آمده کشف کل کرد و آنچه
 در سینه یفکوحی مستور بود برون نمود و با حیل که این معنی روانست بود
 بدایت معجزه کردید و مکر محفظت خویش و سرانجام حلاست قلعه
 بهی اندرند یفکوحی که نورانه حلسل در بهی داشت که از بعد و مظهر
 دار حمد می سدیدد شعاع و حقیقت عزم آمدن و معروف گردیدن از
 گشایل دل بدر سدیدد و از این حرکت بی موع داد و بسمل گشت
 که بعدی دام آمده مند فی القو فعل را و این فرسوده گفت که کسل
 سحلی سینه که داخل فساد و سداد از این فعل داشبسته به عمل آمده
 از امور عیب و خطای ساخته و طرف نمود و بدین می دلم املا
 باطنه لال اندامون حسن حدیث نگذاند که می بر عهد و بیمل خود
 م قسم حق طلست نصیح از دام انداده بود دندله متروک به گشت
 و افتاحی بد دانست که اکلی این در نو نرد نصت و این زخم بده
 آمد که ملک و مل و بی لای که نصت

• مضرع •

که ابهاست و با حذر و طلب را بجای داد

اعمال که حریف با حد گشت لرمب و گشتی و معجزی به حدیج دهد
 در شب در سرف و دارون بعد تا دم نموده مله صاحب که شفا
 عاج و عجم و امپس بکده و حسن و اعظم که و الا بهی گشتد بی حداده
 من آمده و بایند و درت بر من است به و مظهر عجم و اول
 دلمه و احدود نمود اما به به حقیقت درت بهی بدین کرد که بی
 صاحب در ۱۹ انگشتاد حلی که حد بوددد به حد لب بران بعضی
 کرد که ۱۳

در این فستالی پس در ۱۴
 این و موی سحر که بهی از درون دای پس بی بهی آمده
 در مظهر و بی باطنه حلی سواد و در ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰

درد مفتخر خان بجلوه در آورد و او را فریخته متاع خود ساخب و بدوئی
 مایل و راعب گردانید که نه تعمیر خانه او که بجم الدوله مسمار ساخته بود کار
 یردازان خود را امر فرمود ریدکوحی ساط خدیعب و مکدنت گسترده گاهی
 با فایم ولی خان و گاهی با بحرام ناظهار اخلاص و یک جهتی احتلاط گرم
 حوشیها پرداخته نه مواعید تعین مکان چون صحبت با خوابین موافق بد
 بسوی خود می کشد و بدین حیل رح آفتاب را ده گل اندودی و ماهتاب
 را نه گر پدمودی که درین بین شیرخان نانی بموجب نوشته ریدکوحی که
 امدوار نیاب صوبه ساخته بود با جمعیب شایسته از جوده گده برآمده
 در نواحی دولقه رسیده بانتظاری طلب ثانی توقف نموده دوقریه چوراسی
 کهنایب را نتاحت در آورد ریدکوحی را بجمیع جهات خاطر جمع گشت
 و جمعیت حوی فراهم آمد و بدائر رفتن اکثر سپاه بحالی و برطرفی که
 نه همراهی خود و داءالدین خان با میدواری تدبیر طلب نه کهنایب برده
 و در آن حاحس انریشم تجارت پیشگان را نه صط در آورده و برسکنه آنجا بصنع
 بیوز و مصادره واهی معین ساخته بدان امر اشتعال داشت فرصت را
 عمیمت شمه کسان خود را اشاره نمود که در امکنه سرکوجها و راسته بعدوان
 مورچال فرود آید و تدبیری اندیشید که چون نتارگی عهد و پیمان درمیان آمده
 و صفای فلوف حاصل گشته مفتخر خان و فایم ولی خان و محمد هادی خان
 را بدست آویر مسورت طلب داشته دستگیر سازد که دلا درد سری صدا و ندا
 کار صورت حواهد گرو و فی الوافع درسب دیده بود اما چون تقدیر با تدبیرش
 مساعدت دداشت پیشرو نه شد - بالجمله بدائر تکلیف و حواهشمندی او که
 مکرر گشت پاس خاطر او را مقدم داشته او احرر روز عره شهر ربیع الثانی مفتخر
 خان و محمد هادی خان مستعد گشته نه مکان فایم ولی خان که مشرف
 بر ساحل حویدار سائر متی بود آمده نه انتظاری کمر بستن او نه تفرح دریا می
 یرداحتند اتفاقاً فیلان را آب دادن آورده بودند که سواران یکه تار ریدکوحی
 رسیده فیلان را کشته یک ربجیر فیل را پیش انداخته بردند و مفتخر خان

گسته و برد تدبیرشان در مردار حانه افتاده بود چندان اثری سوای درفتن ناتفاق بخانه او مترتف نمی گشت - * مصرع *

چو گوش هوش نباشد چه سود حسن مقال

اند رام در ظاهر فارغ ناب خیرخواهی و دل سوری گشته شتعدد تاره برپا کرده در لباس دوستی نه دشمنی پرداخت و در یک پرده دو هوا سرانیدن آعار نهاده نه وداالدین حان و مفتخر حان گفت که چون درین ایام بدان رفیع تعاضی سپاه و احراجات زر مطلوب اسب حوش حال چند سنه و بلیداس مقدم برپا که در وفات نجم الدوله در جمیع امورات جروری و کلی و ناب دادن کل حیر بیوره و مصادره مدحل کلی داشب در معرض بیان در آورد که اگر بدسب رینکوحی گیرانیده شود آنچه نه صیغه مصادره از انها نه عمل آید بموجب فرار مستمره برادر بخشی فسمب شود بد نامی عاید حال رینکوحی میگردد و باهایی سدر نموده خاطر نشان کرد که آنها حسن و فتح این کار را نه همیده با او همدانستان گستند و او که در ضمن این عمل افتدار و نمود علنه خود اندیشیده بود هر دو را رینکوحی طلب داشته فید نموده محصلان علاظ و شتداد برگماشتب و از هر یک صد روپیه بطریق محصلانه جبراً فسرّاً میگرفت و محمد هادی خان که دران ایام در سرانجام مهمام می پرداخت هر شب کسان خود را فرستاده نیمه وحه محصلانه بار حواسب می نمود تا آنکه رفته رفته پرده حذب رینکوحی دریدن آغاز نهاده و (۱) نخیه تروریش بر روی کار افتادن شروع گردید و حوائین را مظنه بدرجه یقین پیوستن گرفت - اند رام تفرس این معنی نموده نه چاره حوئی اسداد رحنه عدد و در دوری چاک گرینان مکر رینکوحی را او اخر روز در قلعه بهدر آورده حیمه شب ناری برپا کرده با وداالدین حان و مفتخر حان محفل خاص آراسب و حلوت را ار غیر پرداخت و تایک پاس ار شب گشته نه شتعددهای گونا گون و انواع تسویلات و عهد و پیمان موکد و موطفد بایمان روز درمیان آورد و بدمیدن

(۱) نخیه بر روی کار افتادن کنایه ار رسوائی است ۱۲ *

(474)

[illegible][illegible]

دوشنبی ده یزد رگس درم گوی   دویزار ده درم گونسی مبدی
در می ادیشیدد که -   * بی *

از آن سه مکتب از دشمنی دمن بسوزن بیاوریم شاید امس
از آنجا که سیده اش از معص و دقاق معقلی گشته بود از او حیرت‌ناشودنایی که باید بود
وفاق به مشام اهل حدوت از آن نمی رسید به طرز نمی آمد و (۱) مسامحت
و (۲) مسالمه جوابین را که از راه (۳) مسامحت اکثر برای دیدنش میرفتند حمل
به اقتدار خود و ضعف طرف ثانی پیدا شده روز دوران ملک را به سران خود می
اندرسید -

(۱) مسامحت برقرار کردن و درمی کردن *

(۲) مُسالمت یا کسے آشتی کردن *

(۳) مساعلت آسان گروتن *

• لیت •

به تعداد مدعی هر چه باشد ۱ که در آن به داد و ستد و مدعی

[illegible][illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 8, 1907. It contains a report on the state of the Union and the progress of the government during the year ending December 31, 1906.

[illegible]

اروف بهرام خان واقع کار این مرمر نوم است هراول و (۱) صارف مصروف
 انفصال معاملات مرمر ساخته بصواب دید به صوب کولوار و کهوکھ، ناره کوچ
 کرد و فوجداری پرگنه پتلاد را از تعیر معتضر خان به فداءالدین خان تعویض
 بود و او آقا محمد حسین را به بیاب حویس فرستاد الحاصل عرف شهر رمضان
 به لولیانه دائره شد و از انجا نکوچهای متواتر کهوکھ رسیده پیشکش بهار سگه
 رمیددار و چندی دیگر سیهور را انفصال داد از انجا که شیر خان بدر
 کهوکھ را که تابع بدر کهنایب است متصرف گسته بود نائب نص
 نموده بقیه ماه صیام را در انجا مقام ورید دوم شهر شوال المکرم متوجه
 کاتھیوار شده پیشکش گیران بصوب هالار و اسلام نگر عرف توانگر روی آورد قریب
 بیس روز را رمیددار انجا حفگ توپ و تفنگ، میان آمد آحرالامر پنجاه هرا
 رویه پیشکش مقرر گشت و سلح شهر دیقعه الحرام کوچ نموده رایب مراجع
 ناحمدآناد افراشت از انجا که از سانس عارضه جسمانی نجم الدوله بالمره بصحت
 مددل نگسته بود رونه اشتداد بهاده منجر مرض استسقا گردید در هنگام عیب
 او نظر علی خان و بجیرام روز آور خان را همراه گرفته بصوب کولیان پرگنه بهیل
 بر آمدند و چندی در آن طرف نگرتن صامی و پیشکش پیام داشتند روزی
 کولیان در اثنای طریق بشوخی پیش آمده دست انداری بر اردو ناراریان نموده
 آنچه بقانونی آنها در آمد کسیده بردد شهاب الدین خان خالواراده روز آور خان
 که نکومک پرداخت کسته افتاد و چیر دستی شان بیش از بیش گشت لهدا
 العود احمد بر حود حوادده ناحمدآناد آمدند نجم الدوله در هنگام مراجع از
 رمیدداران سر راه بیسکش گیران هجدهم شهر دیقعه الحرام که مرض بدرجه (۲)
 چهارم پیوسته بود داخل بلده گسته پهلو بر دسترناتوانی بهاده صاحب فراش
 گردید - ریدکوچی که به عرم روانگی برد داماحی حدائی گرفته رفته بود پیش
 از عمود دریای مهندری فیما بین نانو نایک و او حفگ بوقع آمده و نایک برگسته

(۱) صارف مصروف یعنی معتار دخل و خرج ۱۲ *

(۲) هرگاه مرض بدرجه چهارم رسد مهلك است ۱۲ *

سال بیست و پنجم جلوس معلی فلمی شد بالجمله موسی حان روزی چند در پتلاد مقامات ورزیده به رینکوحی از در مصالحه در آمده نوشت و پس از آمد و شد سفراء چون نرسد مکان بودن او که از پتلاد به فاصله پنج کوه واقع شده و دادالدین خان و معتخر حان بذات ملاقات و رسانیدن پیام رانی فرستاد و آنها بر حورن نموده فرار ملاقات نجم الدوله گراشته همان روز معاودت کردند نجم الدوله روز دیگر از پتلاد روانه نرسد گردید رینکوحی که دو کوه مستقل بیرون آمده ملافی شد او را با حورن در حوره رسانیده بر تالاب آنجا فرود آمد از آنجا که خدمه و سرانجام جریده همراه داشت رینکوحی چند منزل حیمه و بعضی از اسباب ضروریات فرستاده درخواست نمود که تا هنگام توقف درین محل مهمان خواهند بود و روز موه در وجه مصارف آن معین ساخته فرستاد و هر روز دو هفته صدا و مسا ملاقات نموده میجانب را به مخادب مدد گرداند روزی حسب الخواهش رینکوحی برای ملاحظه فلعهچه بنا نهاده او رفت رینکوحی بتواضعات پارچه و اسب با سرافسار نقره به همین بهج به دادالدین حان پرداخت و چند کس دیگر را پارچه به ضابطه دکن داد نجم الدوله بذات استمال و حدت فلوف وریات چند که رینکوحی خواهش داشت از چوراسی بذات کهندیاب و پرگنه پتلاد در و سب دلا شرک غیر با و نوشته داد و فرار یافت که بر هنگام حصاد و حصاد مرروعات باغلق یکدیگر به صلح سورتبه شتخته ناحد پیشکش بردارد و از آنجا کوچ نموده به کهندیاب آمد حاجی مسعود را از تعیر یوسف به کوتوالی بلده رحص کرد همدران اوان عارضه مرص حسمانی عارض حالش گردید بالضرورة قریب یک ماه و نیم دران حا افامب ورزیده چون فی الجمله مراحم سرحد اعتدال گرائید کوچ نموده موضع سو آمد و رینکوحی بموجب وعده در آنجا با موج خود ملحق گشت و چندی بذات^(۱) نکس وعود کسال مقام نموده نکوچهای متواتر به دولقه آمد و یک رنجیر میل ماده ناب خرید نجم الدوله که از اودیپور آورده بودند رینکوحی داده به تشخیص پرگنه دهولمه متوجه گشته

(۱) نکس ناول مصوم عود کردن بیماری *

کند آمدن موب مداخلت نمودنی بدل انصودا جمعیت مهمن نمود
مت راجعه اندد سینه بران ای سینه ان بد و سینه خاک مد و از کس
آمد ای سینه بردهش حجت کند بداع حاسد قس .

روانه شدن عهد التحسین حان نائب دیوان عموده
سائر ریش با موس حان و سیرد شدن بیانت
دیوانی نه محمد آمد الله نه بیانت طالب علی
حان و متوقف گشتن عهد التحسین حان در
نورید برد ریکوچی و برآمدن موس
حان و ملاقات نمودن با ریکوچی
ورای گشتن بعزم گرفتن پیشکش
ملع سوره نه دلتعاق یکدیگر
و معاودت نمودن ریکوچی
بموجب نوشتن دالمی
و پیشترای گشتن موس
حان و سوختناتی که
دران سل روداده

حان دیوان موس حان و سیرد شدن بیانت
دیوانی نه محمد آمد الله نه بیانت طالب علی
حان و متوقف گشتن عهد التحسین حان در
نورید برد ریکوچی و برآمدن موس
حان و ملاقات نمودن با ریکوچی
ورای گشتن بعزم گرفتن پیشکش
ملع سوره نه دلتعاق یکدیگر
و معاودت نمودن ریکوچی
بموجب نوشتن دالمی
و پیشترای گشتن موس
حان و سوختناتی که
دران سل روداده

ماه و بیم منقضی شد از آنجا که در اوائل وجه معیده نالانعه نراسید یس
 ار چندی امروز را بعدا کم و زیاد گردید رای سنگه که اخراجات بیستر داشت
 کفاف نمی شد و بدر جسمس از گران حوات ععلب بیدار گردید که معجانب
 و مخاودت ناظم صوبه و حانب داری رینگوچی شایان شان او ندوده اسب نادم
 و پیشیمان گسب و در چاره حوئی این امر در آمده به نظر علی حان برادر
 راده مومن حان که مربوط بود از مامی الضمیر آگاه صاحب و اوعم خود را ظاهر
 نمود و فرار ملاقات بمیان آمد بهدهم شهر دیکحه الکرام مومن حان در ناع
 حگدیو کوتوال مهاراجه انهی سنگه که متصل دیوار سارنگپور اندرون نلده راع
 اسب روف و راحه رای سنگه در کمال حچال سرشرم ساری بریر انداخته
 ملامی گسب مومن حان بداجوئی و گرم حوشی از حجاب تسویر بر آورده به
 همراهی خود آورد و بر توابع پارچه و حواهر و یک زنجیر فیل ماده و تحویر
 تهیه داری انملداره برگنه موراسه و میکریج و احمد نگر و هرسو رو پراتنج در حاگیر
 مشروط داده پروانه عهده از دفتر دیوانی به دادن معجلگی رجوع اسناد درگاهی
 به میعاد دو سال دهانده در خانه نظر علی حان فرود آورد درین اندا حگ
 حیون دیوار در رسید بیسب و سوم آن ماه کسان مومن حان بر مورچال رینگوچی
 (۱) معادات نموده ریختند و حنگ در گروف فریب ده روز از هر دو حانب
 باتس مسانی توپ و تعدگ تمور حرب امروخته ماند و حمعی هر روز از طریق
 کشته و حسته گستند و اکثر حانهای مردم درین حادنه نداد به عارت روف
 رینگوچی صوبه در حنگ شهر ندیده ناظهار رجندگی عره محرم الکرام سال
 هزار و صد یبجاء و پنج راماحی را بدستور سابق به نداد نلده گراشته بیرون
 بر آمد و دو روز متوقف گشته باتفاق حگ حیون دیوار روانه نورد که قلعه دران
 جانبا نهاده و مصالح حنگی فراهم داشت بخیل اینکه در پرگند نلامی پردازد
 همدران اوان حیونداس نام بدست آویر سند عاملی و فوحداری برگنه
 دهولقه نمهر آصف حاه که پیش ازین از حضور بدستور سانی نحاگیرش نحال

شتافته با او ملاقی گشت و فراریافت که در یک مکانی که مناسب باشد ریدکوجی و فداءالدین خان به حورود نموده دالمواحه به تدعیج معاملات بردارد و مرخص گشته دم شنی به پتلاد آمد و زور دیگر ناتفاق محمد هادی خان به مقام سوجیترة رسیده کیعیب را طاهر صاحب چون ریدکوجی را حدال هنگامه آرائی در سر بود براماجی نائب بلده نوشته که نگاهداشت سوار و پیاده برداخته فساد برپا کند مومن خان از قصد او واقف گشته فداءالدین خان را آگاه صاحب لهدا از سوجیترة حرکات را بر توقف راجح دانسته بی آنکه صدائی و ندائی از کوس رحل در آید کوچه عطلی داده به صوب کهدیایب رایب عریص برافراشت ملهاری که دران بردیکی بود آگاه گشته حمعی را مامور صاحب که حلوریر به تعاف دارد و آنها بردیک موضع بار نمودار شده بجنگ در پیوستند چون شردمه وبلبل بودند نادرک زد و حورود عطف عدان نموده رفتند و فداءالدین خان بر تالاب نارنگسروافعه سواد بدر کهدیایب فرود آمد و حود حریده داخل گشت زور دیگر ملهاری بر موضع حله مونه دو گروهی بدر بقصد معرکه آرائی آمد - فداءالدین خان محمد حسنی برادر راده اش و زور آور خان و آقا محمد حسین بخشی را با لوازم توپ خانه معامله و برداستن آنها مامور صاحب و بجنگ توپ و تعدک با آنها همه حاجنگ کدان به فسنه پتلاد رسیدند درین صمن راماجی نائب ریدکوجی در بلده ششوحی آغار بهاده بهانه جوئی می نمود مومن خان در مورچال دسته مستعد بود و از راه نائرة افروزی کوتوال ریدکوجی در آمده با یوسف کوتوال مومن خان گفتگو نموده و معدودی از طرفین رحمی شدند یوسف او را دستگیر ساخته در بهدر فستاد - ریدکوجی ازین ماحرا واقف گشته باتمامی فوج رو با حمدآباد بهاده در اکرم پور بدرون بلده فرود آمد و بموجب نوشته مومن خان فوحیکه بتعاف دکهمندان به پتلاد رسیده بود در یک شب حود را به شهر رسانید مومن خان از ریدکوجی دریاب ما به الدراع نموده زور دیگر حود رفته او را مستمال صاحب و با حود بریک حورۀ فیل سوار کرده در بهدر آورد و تکلعات و توامعات متعارفی بچا آورده رحصب فرمود و اونه حیمة خویش شتاف فداءالدین خان که در بهدر کهدیایب متوقف بود عارم بلده

متوجه گشته رسید و جنگ سخت در پیوس و چندی از طرفین کشته و خسته گشتند آخر الامر آقا محمد حسین بخشی رساله فدائ الدین خان قدم جلالت و تهور پس نهاده آن وحشی صفتان را در ساخته مساکن آنها را آتش داد - * لمولعه *

گریزان اران حایگه کولان گرفتند از بیم حس در دهان

درین رد و خورد رخم تیر دردیگ دناگوش آقا رسد چون کولیان فرار را در فرار گریزند مومن خان نه چو انددن و بریدن مروعات رسیده و نا رسیده آنها دمود آنها رها حوا گسته رجوع آورده یبشکس و صامی عدم تمرود دادند اراجا که در ایام پسین تهاه دار در ارجا می بود محمد شتاب و مهتاب حماعه داران را با جمعیب آنها در ارجا تهاه دار ساخته فدائ الدین خان را پیش رحصب فرموده خود بنده مراجعت نمود فدائ الدین خان بصوب برگده هر سول روانه شده تشخیص کدان بموضع ساتیمه و اراجا نه ناره سیدور و در صلح برگده تهاسه نگرقتن پیسکش اشتعال داشت که از نوشته محمد هادی خان فوحدار پتلاد واضح گردید که بمابین او و ریدکوجی که دران هنگام در ولعکه نورسد دنا نهاده خویش افام داشت چند روز پیش اربن در مقدمه معاملت برگده گفتگو واقع شده و حمعی از طرفین کشته و رجمی شده اند و اکدون فوجی را فرستاده کار تسخیر و تحصیل را بند ساخته و بیر نوشته مومن خان نقدعن رسد که بدان صوب شتافته آنچه معتضای وب باشد نه عمل آرد لهدا بآن سمب متوجه گسب و از راه موده در نواح پتلاد رسید - طاهر شد که ملهار نامی با فوج فرود آمده مصدر شورش اسب محمد هادی خان فوحدار ارجا محمد جعفر پسر خود را در قلعه نه محافظت گراسته دنا ملافات و گراس احوال آمد - اراجا که ملهار سقب نموده از اندیشه قرب رسیدن فدائ الدین خان حمعی را مستعد بر سر راه داشته بود محمد هادی خان و نداری مقدم که بجهت بعضی مصالح رحصب کرده بود و بموضع مهلا رسیده چندی برای استراحت و خوردن آب در تکیه فقیری مکث داشت همراهیان غافل و پراگنده هر یک سایه درختی را گرفته بعضی بدوع احتیاج شری اشتعال داستند دبعی فوج مرهته رسیده حمله آورد

مهری نمودی و در ملحق که خود سکر بوده مومع متاسف متوجه گرد
 نهادن آنجا بدست انوشی ز مو ا و حقیقت حقیق کذب حد تقی
 گوید حد معتقدت در کسند دست مدد که در پس نهاد و نگاه برپ
 و نگاه ا هر در سوید ایدند ارجا که در حوالی اردی داره حد آن
 امی داشت - موی رجهر حد امر فرمودن نگار دست حد مایه داده
 حد اقامه علی و ناحت آنجا پس بدست ساهه آن حقیق پس
 پس پس ماحل و ماحل نمود و دست نگار مایه مایه پس اندا سب
 فسد و چون نگار حد در دست نگار مایه مایه اجاتی نه در حد
 و دامی آنجا را پس مایه مایه مایه اجاتی نه در حد
 مایه مایه اجاتی مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه اجاتی مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

معاودت نمودن داماهی نه شویش گذشته و متاخره نمودن بهروج و سوانتاتی که در آن سال روی داده

چون داماهی از ملحق سوره اردا داده مایه مایه مایه مایه مایه
 کرد اردا که مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 از پس آن مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 و لذت کشی پس مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در گشت مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

و مواقع مرئی گسب با اجازه نه تعلعه خودها رفتند مومن خان و رینکوجی
 ار بندر که بنایست نه عزم بیرم کدم کوچ نمودند والد رافم ار عرص راه رخصت شده
 با حمد آباد آمده پس ار پیوستن بیرم کدم نتعین مورچال و بستن مرحله و دمدمه
 اشتعال ورزیده حدگ توپ و تفنگ در گرفت و فریب یکماه که بدین و تیره سر
 آمده و صورت تسخیر آنجا در مرات فتح الدان مرئی نگش مومن خان را که
 طلب سبابة بالا رفت دیگر بیس ارین توفع را صلاح حال خود ندانسته حدائی
 گرید و نه سمب پرگنه کری و بیجاپور نه تسخیر و تحصیل مال واجب
 و پیسکس راهی گسب - رینکوجی نامر محاصره فنام داشته حد و جهد بیش
 ار پیس بکار برد محصوران که با وجود روانگی مومن خان حلی در اساس ندیان
 عزم او مساهده نکردند جماعه عرب و روهله ار و حامب عافب اندیشیده
 متقاضی طلب گردیدند اگرچه نهادو سنگه ار روی حرم و احتاط دور دیدی را کار
 فرموده ار حدس عله و کاه و آنچه مایحتاج بسرب نانش آدوفه فراهم آورده آنچه
 نایسب میداد آنها را که نهاده حوئی مدطور بود حواهس زر نقد که دران وف
 سرانجام نمی توانسب شد کرده همدگامه در پیس نمودند - بالضرورة فارغ باب
 مصالحه گشب مسروط یابکه فلعهچه پاتری را با چند فریه باو وا گراارد تا بیرم
 کدم را تسلیم نماید رینکوجی راضی گشب - دیسائی ناندهران معتبر را کعدل
 گرفته برآمده نه پاتری شتافت و بیرم کدم بدستور ساق نه تصرف مرهقه در آمد
 مومن خان تشخیص و تحصیل کنان موضع مناسبه هعده گروهی بلده رسیده بود
 که حذر آمدن داماحی با فوج ده هزار سوار بر ساحل رود مهندری شنید لهدا
 ارانجا نکوچ طولانی دواردهم شهر رمضان باغ شاهی خود را رسانید و دادالدین
 خان و اعیان رفته ملاقی شدند دو روز درانجا افامب ورزیده بلده در آمد
 همدران اران شخصی ظاهر نمود که در چاه و افعه محمود آباد که آنرا چاه نوکمن
 می نامند گدگی ار آن سلاطین گجراتیه چون آب حیوان دران چاه ظلمانی
 پدیان و مستور اسب مومن خان جمعی را نه جستجو و کندن و بدسب آوردن
 آن تعیین فرمود هر چند بیشتر جستند و کافتند کمتر یافتند داماحی عزم دریابی

[illegible]

پور را دو طدغه سرکاری عبدالوهاب کوتوال مرتفع صاحب که سر کوب خانه رستم
 علی خان باشد و توی پله رس بر فرار آن نصب فرمود القصد فریب یک ماه
 و بدم قداء الدین خان و ملهه مکرر ملاقات نمودند چون تفکیح بعضی جهات تعلق
 بحضور مومن خان داشت قداء الدین خان و مادهو بددت نائب ملهه که
 همدران روزها از بلده آمده بود در او احر ماه صیام باحمد آباد آمد و اتصال
 معاملات شد همدران سال مومن خان صند محمد نامر خان حلف مومن خان
 دیوان بسین را حب مقتخر خان پسر حواستگاری نموده بریب و ریب
 تمام کدخدایان صاحب بلداس معدم بریاد که دران اوان در انکاح معاملات
 و بلای امور دیوره و مصادر اب و واسطه کاری مرهته پیس آمد نموده منلعهها را
 دایب و رعایت داشت صد اشرفی بعنوان بدر منار کدک سادی به مومن خان
 پیس آورد از راه حوس آمد و پیس آمد رهمون گسته بر کار برداران دیگر
 فراخور حالت و بدین صعه اشرفی دیوره بر سائر فرق سکته بلده از صرافان و تجارت
 پیسگان و گروه بگروه و فرقه بفرقه و بر فریاد پرگده حویلی و عمل پرگدات مقرر
 و محصلان تعیین شده بمعرض ایصال در آورد و این دعب کار حیر علاوه
 بدعات سابق گردید و موحرداری کرد از تعیر محمد زمان خان به مقتخر خان
 تعویص شد *

شتافتن مومن خان به صوب بندر که نیابت و رسیدن
 رینکوجی از تغیر ملهه خونیه به نیابت داماجی
 بدستور سابق و روانه گشتن مومن خان
 باتفاق رینکوجی بعزم بیوم گانم و معاودت
 نمودن باحمد آباد

چون هنگام برول ناران منقصی گشت و طعیانی رود نارها فرونشست در
 هزار و پندجاه و سه مومن خان بنابر بعضی مصالح امور ملکی و اصلاح کار

او در یکی مباح کفار محمد بنی حلیه احمدانی را برقی و دمی برقی
 مومس حلیه سده شده است محمد حسن را به او داده اند و حلیه که
 بعد از یکی از مومس حلیه نظریه صد شده است آتی مله و جمع است و
 کس از سواد وید و سواد به نوبت یک سواد و سواد و
 که شمس نوح کسی که شمس را به دست داده است
 او و نذر اندیش حلیه به نفع کرده آمده است به دست کسی که به
 حویلی بر مومس نوح که از آنها است سواد و نذر اندیش حلیه
 چون در کیده و حواله است به نفع نفع و نذر و نذر محمد بنی
 که به نفع او از نذر حلیه است آمده و نذر و نذر و نذر
 سواد و نذر و نذر و نذر و نذر و نذر و نذر و نذر

و گویان نیز برگشته رفتند و در دیگر روزها پیش اس و تمامی ایشان دست در
 جمیع مالدیه کوچ نموده مقام کرد و کلامی میباید از اجتماع آوردند و نام و نشان
 دهنده خود را برای ساختن جویان و قندک کپور و غیره و نیز در بعضی
 و تشخیص مال و احب به مال آمدند و در این باب و در وقت بزرگوار و در
 زمیندار لونا وارد و تصرف بود و دست نموده و در این باب و در این باب و در این باب
 ساحل بود و در مالدیه دانه کشت و جانی و در این باب و در این باب و در این باب
 زمیندار لونا وارد و تصرف بود که در این باب و در این باب و در این باب
 اینکه مله‌ها را جویان تمامی ثلاث پرگشت را بر روی دانه‌ها از زمین درجواب است و در
 دارد چون بدین سطح و استقامتی تمام شد و در این باب و در این باب و در این باب
 تحصیل مالدیه و اراده پرورشش معلوم میگردید و در این باب و در این باب و در این باب
 خود را با حمد آن رساد در اینجا که مالدیه زمیندار لونا وارد و تصرف به کشته و در
 رسیدن سلطان سکه داشت در روز دیگر در یک ورید که او نیز آمده و در این
 اسب و سه هزار روپیه و عیال و در خاطر نشان نمود و در این باب و در این باب و در این باب
 مرید تاکید به تحصیل تمام به کوچ طواری به بزرگ سیلور و از اینجا مالدیه کپور و در
 آمد و بگمان اینکه پس از و بود آنجا گماشتند و ببار که در کپور و در این باب و در این باب
 وصول لشکر و دست اطلاع او نوشته باشد و او که سرپرستش دارد اگر این طریق
 دو چار شود چه رح نماید از راه حرم و احتیاط دارند و توپخانه حسی را قدغن
 نمود که آخر شب توپها را از دیاری مهروز که در زیر قصد حریفان دارد بگرارد
 وحتیا زمیندار آتر سوپه و گویان مالدیه را بوسه که بر گزر کهلوار ساحل بود
 و اترک بدان محاصط و گروا دیدن از دو حاضر شوند و خود دو ساعت به شب
 ماده بی آنکه صدائی از کوس رحیل بر آید که مخالف آگاه شود کوچ نموده
 گرم رفتار گردیده به فصد بهیل پیوست در بین راه نوشته مومن حان مدنی بر
 آنکه چندان اضطراب بیست به خاطر جمع از حائیکه رسیده باشد به صوب برگشته
 پتلا که دران نزدیک مله‌ها اقامت دارند رفته به قطع و فصل تشخیص ناتفاق او
 پر دارند لهذا اطمیدان قلب حاصل کرده به دو کوچ موصع کپیرا آمد و در اندامی

مومن خان و داءالدين خان و بجيرام پيشكار را بيشوا فرستاد و او سيب و ينجم شهر حمادی الاولی آمده با مومن خان ملاقی گشته خلعت و سر ييج مرصع و اسب با سه اسار نعره و فريب بدجاء دسب حلاع به همراهيان تواضع گرفته به خانه رستم علی خان که محل افامب نائب مرهته فرار گرفته ورود آمد مومن خان که بس ار روز چند نار ديد نمود او دير تواضع اسب و پارچه پرداخت چون هنگام ارتفاع علات فريب رسیده بود ملهبار چندی در نلده توقف نموده مادهو نام پندت را نائب مقرر ساخته بدابر تشخيص پرگنات حصه خود بر آمد چون در مقدمات بيوره و مصادرات و وطع و فصل معاملات کار پردازان مومن خان حصه فرار واقع به گماشته مرهته می دادند کش مکش و گفتگو واقع شد - مادهو پندت چون ار خود حمیعتی نداشت محمدا له دين عوربی و حمعی ار گجراتيان را نوکر گرفته به گروم و گیرکسانیکه معدمات شان انصال یافته بود بدابر تحقیقات مقدار کم و بیس حصه خود پرداخت - کسان معل به ممانع بیس آمدند و ار طرفین کار بمورچال بندی و حانه جنگی مدحرجسب چندی ار حادین آماده و مستعد رزم و پیکار بودند که مصلحان حیر اندیش روع هنگامه نمودند و کار بجنگ و حدال برسید اما در ضمن ااین هنگامه چند زوره خانه واقع یس نارار فلعه ارک که منسوب بجگدیو کوتوال مهاراحه که اورمیدی را ار سارع گرفته عمارت کرده و در روز داخل شدن مومن خان بدسب مرهته افتاده بتاسکر دام وکیل آنها در انجا می بود چون فريب به چنوتره کوتوالی بدرواره بهدر بود مومن خان داشتن آن را مناسب بدانسته مصمار صاحب همداران سال روز آور خان برادر جوان مرد خان که بطریق یرعمال ملهبار درد حماعه گوسائین صلح اودیپور بوده درین ولا که ادای وجه دمه شد خلاص گشت و به پتن رسیده و ارانجا بدابر ملاقات با حمدآناد آمد چون در ایام حکومت مهاراحه کار پردازان او در محال دارالصرب طلا و نعره را مس آمدن نموده به سکه رسانیده بودند اشرفی و روبیئه ضرب احمدآناد بد دام و تاراج گشته درین ولا مومن خان صرافان و عمله و فعله آن محال را گهت که رههای معشوش را گذار نموده تمام عدار

شب او را در کف حمایت خویش حلی داده صبح روز دیگر از دیوار
حلی حبل معلق مرده نرو نمود و او نه اند شدت و این واقعیه است
و سوم شهر صفر المظفر رو نمود از آنجا که نادر شاه در سمن شهر صفر آن سال روانه
انرا در گشت و سلطنت بدات حصر اقدس استقرا بر برت احکام و دی
مشمل بر روانگی او و استعلا بنام ناظم و دیوان ممالک محروسه مد
گردید موسم حل بس از ورود حسب الحکم موسوم خویش روز جمعه بمسجد
جامع شدت خطب خطبه طینه را موشح بالغ اقدس اشرف اعان
به سمع اعلی و ادانی رساننده مطلع گشت و در دارالصر سکه بنام شماری
مسکوک نموده مهر اشرفی و رویه ناره روی پیدا کرد ز علی مسکوک داد سه
خون در احمد آباد حدادی نه سکه دسد بود شکسته شد اما در ر هلی اکتی که
اکتوس از سمت دکن آورده رایج ساخته اند و تقسام سکه مدیم و جدید شر در
مطلوب است نه عنوان درو از نظر می آید همدل او ان محمد دقر حل
ولد موسم حل دیوان پیس که در انام حکومت مهاله ندا العلامه سده
بود آمد و موسم حل نوحه ای کرد از ندر م علی حل نه محمد حسن
براد زاده ندا والدین حل مقر ساخت *

معاردت نمودن داماهی را و کایکوار از صلح سورتمه

باراده مسکن خویش و مقور ساختن

به بیانت بلده نملهار حویلی از تعیر

ریسکوحی

همدان سال که داماهی از حدی نه بلع سوبه ساله نه گس سس
اشال داشت نه و که ای وادی انداجب داده سس نه ادب نمود
ریسکوحی که دفر ملاوت فب نه شماری حوس رد ماه حویلی ۱۲
او امروده نه بدست مهن نمود او نه موسم سس د کیشی بلده - د

* بیب *

بقصدش گرم سعی سستی کند   مبادا که او پیشدستی کند
 اتعافاً روری بر سرخانه شخصی بایکی از برادری هرازی گفتگو واقع شد و او بر
 مومن خان داد حواله گشت مومن خان به سجان سنگه گفته و رستاد که
 مردم خود از تعدی و ستم بی خارگان نار دارد که دست از مراجع حانه کوتاه
 سازند و او از راه نخوت که بود پندار در گنج دماغ بی معرزش پیچیده و حدت
 حوانی که شعبه از جنون اسب از بیک و بد بیدیشیده حواف بی موقع داد
 که حوصله اش برداشب نکرد -

چو دانسب کان رحم خورده حریر   نداشت رفورا تدارک پدیدر
 حفا دیده از خار خارش سی   چرا حار در پا گرازد کسی
 چون ماده از سانس پخته سده بود سرا نمود و (۱) کچه کل کرد بجماعه عرب
 و نارگیر بردن و بستن متعدیان امر کرد و کسان هرازی به حمایب او پیش آمدند
 و چندی از طریقین رحمی گشتند و جنگ و منازع از آنها سرایب به سجان
 سنگه نمود کسان مومن خان روز آورده در حانه اش که در میرا یوز می
 ماند محصور ساختند و جنگ توپ و تفنگ در پیوسب رام سنگه هرازی
 کسته افتاد و یک شده روز برد و خورد گرش و بر سجان سنگه عرصه تنگی
 بریوسب -

بد اندیش دیده را حتر گرد   که سد بند در حلقه شهر بند
 در حاره حوئی ندسب آوردن (۲) مفاصی تا آخر روز دوم استقامت بکند
 ورزیده چون کار از کار گرش و کار دش با ستخوان رسید عهده بر آئی را بخود
 دیده با جمعی از سواران حوش اسبه با شمشیرهای آخته از یک جانب بر
 آمده همه حا تاران خود را بخانه ریدکوحی رسانیده دحیل او گشت
 و ادان الدیب سانس و لاحق از صامب و ناطق بتاراج رفت - ریدکوحی آن

(۱) کچه کل کردن کنده از ظاهر شدن و فاش گردیدن حرهای نهانی باشد ۱۲ *

(۲) مفاصی نازل و هتوح کبرکاه *

فائز شاه که تا بودش در دا الخلافه د بعضی بلاد همدند بدین مصمون موزون
بروحه در اشم و دنداندرده بودند

• سکه •

هست سلطان بر سلاطین حبل شاه شالان ده صاحب مزل
و برخ دیگر حلد الله ملکه غرب فلان مکل د دا الصرب احمدآباد ستود هم شهر
محترم الحرام سئل هرا و معد و معناه و در در روزیه و اشری حدی
مسکوک گردید •

وقوع حانه حسگی باستان سکه خواری و بر آمدن اواربلده

همدران اوان ملک شعبده باز معرکه تازه آاسب حلامه کلام آنکه سحن سده
خواری و رام سکه و گود سکه همراسل بهادلی بی سکه که از حدانی
گردید د احمدآباد مرده با جمعیت ترب هرا سوله بد موس حل نه شرح
نیش فرا بوکر سدد از انجا که معلما طلب آنها آورده دلا فب نه سب
گرمی کرب برادی و جمعی دیگ که گره از امساعد نمود شامل ا گسد
بودند از اذ عیز و بعدا خود را فاموش ساحنه و نا ا ا اندک کلم برابریده
به دشی و سحت گوی نه تقه علی آن میبرد احب • سب

کی کو بهد بای ز اندازه نیش نه بعد سرخوس د بای خویش
موس حل نه مقصای و فب نه ملائمت و ملاطفت استعالت داده نه
دفع الوقت می گر اند • سب

نرمی سود سهل ۲ شب نوان - ملک انس از ان کب
و او از ملک ظری زری د بهد برادی خود امساعد ساحنه نه - ۱۳مه آایی
بست و ۲ ا بحثی - بعد که آتش دهه د گود موس حل ۱
در دمی نه فمی که اورانی کب معد و واسط ادلی طلب او نه
ساحنه بآب بدی ناا شدن و - ۱۳مه - صرا بی حصت نه - ۱۳مه
او نه آمده می ا دسد و نه فقه حدی داسب با حد می کب

خان نابی شرح دستخط الدته نوشته بدهد اما بموجب فرار داد زوری چند
گزارانیده در بیرون و اندرون همان آش در کاسه شد که بود راجه رای سده که
ار حندی در احمدآباد بود - نعم روانگی ایدر رحصب شد - مومن حان
بتواضع یارچه و جواهر و اسب پرداخته مرحص صاحب و همداران اوان
محمد مومن بخشی و برادرزاده مومن حان ده مدصب و حطاب نظر علیخان
سر افرار گردید *

طغیان‌ی رود سابز

همدین سال رود سارمتی طعیانی نموده در معموره بده در آمد و موج حاده
دادان صعب استدلا یاب که اندیسه دفع آن محیط نمی شد از تقریر اکثر
معمورین واضح گشت که از طعیانی ایام حکومت مهتاب حان در عهد حصرب
حلد مکان که بدان افراط در ایام ماضیه و فزون حانه گاهی اتفاق نه شده بود
ازان یک درجه بیستر اسب و بعضی حافصیل شهرار پا در آمد و اکثری از
حیطان و حداران عمارات ترلرل پذیرفته چون شهرستان سنا از سیل عرم قواعد
بناها مدهدم شد و عالیها سافلها مرئی گشت و جدیدین فریات سواحل را
حرانی رسانیده و در شهر دیکچه الکرام آن سال که از اتفاق گردش فلکی
و مرور ایام و لیالی و تصاریف شهر و سیدین نورور جهان افروز در روز عیداصحی
حلوله ظهور نموده مجمع عیدین در محفل بهاری دسب داد و نرود صا این
مژده را بدوستان رسانید برگس که همواره در انتظار این بشارت چشم امدوار
کشوده بود حانه طسب زر بدو بخشید و شاهنشاه نادر شاه که از ایران دیار نه عرم
سیر بهارستان همدوستان نا موج گران تر حهل گروهی دارالخلاف رسید و پس
از وقوع جنگ سلطانی کار نه مصالحه انجامید - مخاصم نه محادب فرار
گرفت و دو نادر شاه را چون سمس و قمر اجتماع واقع گشت و باتفاق یکدیگر
دارالخلافه وارد گشته در اسد برج فله ازک جدیدی فران السعدین نه عرمه
ظهور آمد اگرچه سوانحات آبنا و ممالک دیگر را مدخلی نه تسوید این
اوراق که منحصر بر روئداد عرمه گجرات اسب داشت بدین تقریب سکه

نقل قرارنامه

آنکه اول در تمام شهر و بورجات محصول و عذره نه قرار بصعانصف ناند گریست و بوحیی من الرجوة بغارت و بعاوز بمیان ناند شرح دستخط مومن حلن آنکه ان شاءالله بغارب بخواهد شد بدقت هم در بدین نکندد سوم آنچه شد آمد و شهر آدم ان حائب بود قائم باشد و بریددازای حمال دور و دروازای حلن حمال حوکی هر دو نناشد شرح دستخط آنکه حوکی ما بخواهد بود سوم آنکه ساغورگان و اهل حرفه شهر و بورجات از اندی عمل در هر دو طرف آمد رست مدداشندد حدد رز است بموجب منع دایم بود اندکانب نمی آندد حدانصه بدستور مردم پیش منصدیل ان حائب آمد و رست داشته و اگر احدنا کسی عد پیش آرد مردم ان حائب طلبنده بآورد کسل نظامت منعرض ناسند شرح دستخط آنکه کسی مرلحم نه خواهد شد بدستور آمد و رست خواهد کرد بغارب نیست حلالم آنکه برحدونرو کونوالی هر کارکنه رست فرعی و عذره باشد کونوالن هر دو سرکر بتعلی انفصل دهعد بغارت یک دام نه نماید اگر بغارت ظاهر شود بمعنی نموده نه عمل آرد و بر بدقت حائنه مردمان هر دو سکا برانر بوده انامی را نه دست داشته نمانی و محکما و عذره موافق بصعانصف به عمل آرد شرح دستخط آنکه بدقت نرسد الدنه نه نمانی نه نه بدست و بدد حائنه بدستور مردم ناسند بمعن آنکه ن کتبهی نظامت و عدالت داروعلای هر دو طرف یک حد بسته بمعنی معاملات فرعی و عذره نه بدد به عمل آرد و کسی را که بطلبند از هر دو طرف آدم نبود و بر بدد حائنه مردمان هر دو حائب باشد شرح دستخط هر دو دلورنه یکجا که بدهند سم آنکه این حائب از سهر نه ملک گیری بود نظر بر ملل جمعیت بر دتب ان حائب بسی دمت کرده نا ثب هر و کل عمل و دله خوش نه بدید و احدنا اگر برای جواب و سوال معاملات برگشت از عملن طرفن رسد شود نه به نا ثب بدلولکی نه عمل نفاد معصله دبل را دس نه دمال بدعد فداه الدین حلن عندالعصی حلن علی محمد حلن مدنی علی حلن رابر

چند صعوبتی و عروجی بهم رسانیده بود از اینجا که هفتاد از کلف و زرو و نال اعمال بکوهیده بر دیامده و نه سهم السعادة نه پیوسته استقامت داشت و جرم جرم تیره سختی بر تو صفا و اینجا نپذیرفته که نه بحسب راجع گشته در حجاب محقق افتاد و تدریج در برج نیک درجه احتراق و تقاطع پیوست که تأثیرش احیای بدع سابقه و الحقه و عرصه ظهور آمد و لک رویه را بیوره معرر گسب و نازار ساعیان چهل و حبیب طلیتان جعل که می البجمله کساد می داشت زواج گرفت و چه خانه بر اندازها که نکردند و چه برجس تهمب و افتوا دامن شان را آلوده بساخته رخنه در بیب المال انداختند ستم دیدگان که هفتاد از صدمه اولی و ربح آوارگی نخسب در بیوت خودها بیاسوده و نفس راسب نه کرده بودند که محصلان شداد و علاط وحه تحصیل بیوره تعین گشته حرا مهرا در اندک فرصتی بمعرض ایصال در آمد و بنای اخذ و حر و گرم و گیر گراشته شد و فرح و شادی رعایا نه اندوه و عنامدل گسب این همه از شامب اعمال رشت ما است اَعْمَالُکُمْ عَمَالُکُمْ - * نظم *

نماد اندرین شهر بخشایشی نه در شهر و در شهری آسایشی

خرانیده از کینهها سیدهها شده عصمت از فعل گنجیدهها

بالجمله چون در تقسیم نالامناصعه وحه بیوره و صادرات که ستم شریکی نه عمل آمد رینکوجی محصلان تعین نموده از بعضی مظلومان وحه تفاوت را نه صرف چوب و شکنجه نار حواس نمود آنها از ادای دو ناره نه فریاد و فغان آمدند و کار پردازان مومن خان نه ممانع پرداختند دنانران از طریق کار بنا حوشی انجامیده مسجربه حانه حدگی گشت و در شهر مورحال بسته نائره توپ و تغلک التهاب یاف و فریب بیسب زور بخرمین سوزی احل رسیدگان و نه عارت رفتن خانهای دور و حوالی معرکه ستم دیدگانرا داغ بر بالای داع سوخت مصلحان حیراندیس میادجی گاری نموده در عوض تفاوت یک چیری فرار داده اطعایی آن نمودند و برای ربح مذاقشه آینده و استحکام مواد مصالحه ریدکوحی نه طریق فرار نامه که مشتمل بر شروط چند مدرج بدعوات ساخته بود در خواست کرد چنانچه از نقل آن واضح و لائح میگردد *

رلی سنگه رجوع آورده بده هرا رویه الغصل داد وداوالدس حل ازانجا کوچ
 نموده بعامه حبل کپچی اند دانه نمود راحه لی سنگه حصص اند و وعدۀ
 ضمانت گرفته رفت ر ز دیگر وداوالدس حل و حواں مرد حل و متعدد مومس
 برادر رادۀ مومس حل باغلر همراهی نه اند شدمه بعد خدمت رلی سنگه
 نک راس اسب نه وداوالدس حل و نک اسب نه حواں مرد حل یک
 راس به متعدد مومس بوانع نموده بخدمه گاهه گسند ازانجا نه کوچ نه
 قصه بد بگر که نه حواں مرد حل بعلی داد رسد او بدر نه لوازم بختاب
 و مهمانداری و بوانع اسل برداحت و کوچ نموده نه قصه بسلگر بنوس
 حواں حاما سر گپه کولیل کا کپچ که بومو کولس منومر اسبله داسب
 دم بختاب رده از حواں مرد حل نمی اندسند و نه سر حولی و حیره سری
 دست بظاول نه مردب بس دار ساحه نه موضع ناسا نه اندده بود بدر
 نه حواسب حواں مرد حل منوچه بخدمه و با دیب او گست و او بی
 مقاومت نبارده نه نه مسکن خود نهاده رفت و آن حارا بتراحب نه آورده
 معاربت نمود و از بردنکی بخدمه کپی حواں مرد حل حصص بس شد
 و وداوالدس حل با حمدآناد مراجمت کرد همدان اوان و نمی بظالم الدس حل
 با نک رنجور بدل عطف نه گاهه والا داخل نهاده گسه مومس حل را دد •

مقرر گشتی نیوره نرسکته بلده و احیای بدعت
 مصادره و رویداد حانه حسگی ناریسکوحی
 نارستم شریکی ریاده و کمی حصه و طعیانی
 رود سارمتی و اتعاق نورور حواں افروز
 نورور عید اتمی و نه سکه رسیدن رویه
 و اشرفی سلم نادر شاه

حواں بمر بخت عمه رجما و نه نه اباد حصص بظالمات از کف
 نه دس و بس مژله ای و داس بوج نه حواں دل و هم نوروی

و بشمل گشته خود را خود معزول ساخته بنیون روت و حوفا گذشته بی ممانعت
و شرکت عذر در تصرف شتر حل در آمد اتفاقاً نرلی او را منور تر حل د
حضور بعضای الهی در گزشت و شتر محمد حل و معزول حل که د امیدواری
مداخلت و رسیدن سند معدود معروف بودند تصدیقات گزاشده به دارالحکومه
بر گشتند و موجداری سوره از انتقال شتر حل د پیسگاه عرو حلال نه شمع
علی خان برادر زاده موس حل که در حضور بود مرحمت گردید و او دلی
فرستادن نائب نه عم خویش نوشت نظر بر هنگام هر ساله مرشد داس نخل
و گمل ایستادگی شتر حل موقوف بروت متمد داملمی بر هنگام برگشت
از سوره معدود نمود حسن کولیل نه حوال که معدودان مقرری اند ندیده
و نادب آنها را لازم شمرده بر موضع همدل مسکن کناهی سرگروه آنها شناس
کولیل فراهم آمده بعلک پیوستند دکنیل ندره پیش دین مراحل حد و حد
مرفوره به کار نرده روزی حد نرور حرب را گرم ساعدند و ناحت د نهاد لهدا
داملمی موس حل را دبلر فرستاده کرمک ناعدن غرب بوپ نوشت و ا
مداوالدین حل را ناعمیت شائسه و بوپ حانه نعن فرمود دورز دیگ
کولیل نای اسدامت فروده هنگام شب حلا حالی ساعدند د رسید و آن
حایانش مهر سوجه گردید و مداوالدین حل رخصت حده نه احماداد آمد
و داملمی به وطن رفت و رنکوخی را از دلی مهدی بدستور سلق نه
عدلت ملده اجازت برگشت داد .

رسیدن عطیاب نازک وال مصحوب ریس العاندین
خان گور بردار و استقال نمود موس حل
بهاخرو سوانسات دیگر

د سل شرار و مد و مدعه و یک علاج و خطب نه ۱۳ وال که سلق مرحمت
گشته بود دینی و مصحوب زین العاندین حل که مددا نه ملده حد موس

مستخفان دروب حصار و کوتوال مدعی نمود که احدی از لسکریان را بی احارب در بلده نه گزارد و مداءالدین حان و اعیان بلده رفته ملاقات نموده آمدند دیوچی نه عزم روانگی صلح سورتبه نه دولقه رسیده بیس راهی گسب اراجا که هنوز شهر محمد حان نائب موحرداری حونا گدهه دناور سرانجام روانگی توفع داشت که معمور خان سدد آدجا را آورده دائنان درد مومن حان نالاش این معدی نمودند در حواف گفت که هر دو نه صاحب خدمت بوینند سدد مجدد هر که نرسد دحمل سود چون دیوچی ار دولقه نه سورتبه شتاف مومن حان نه عزم بدوئسب کنار دریای واترک در موضع عیسن پوز دو گروهی بلده روز چند مقامات ورزیده نه موضع کیولیج بر کنار آن رود فرود آمد و کولیان آن صلح دناور ادای پیشکش و صامنی رجوع آوردند همداران اوان بیسب و هشتم شهر شعبان المعظم سید محمد سجاده نسین حضرت شاه عالم قدس سره رحلت نمود و در حبس مرار آنار احداد خویش مدفون گردید مومن حان صاحب سجادگی آن حار را نه سید حسین عموی او تجویز کرد و بعد چندی که سدد تولیب ار حضور نه سید عبدالشکور برادر اده سید محمد رسید سجاده نسینی بیر بر او فرار گرفت و مومن حان نه دریاف خبر رسیدن داماجی از سوهن گدهه و عبور دریای مهندری و پیوستن موضع اراس ار موضع کیولیج طفل عود گرفته داخل بلده گشت و داماجی بدولقه رسیده نه صوف اولکه سورتبه شتاف و شیر حان نانی بدستوری مومن حان نهوکهه محال حاگرد روانه گردید اراجا که میردوسب علی نه دیاب مدرهبرخان در حونا گدهه افامب داشت و حمعی ار گجراتیان را که طلب آنها افروده بود و در تقدیم نوکری محیلی داشتند تقاضا درپیش کردند آن سچاره که بدام حیلۀ حوالۀ آنها گرفتار آمد دناور رهمائی بعضی که در ناطن نا شیر حان دسب یکی بودند بقرار نالمدافعه او را طلب داشت که باتفاق تشخیص و تحصیل نموده از دسب سپاه خلاص شود او بدین معنی راضی شده آمد و چندی نه مقتضای وف گزرایده بعضی سلوک در دسب و برحاسب در پیش نمود که آن مرد ساده لوح پریشان

برادران مهترانه انهی سنگه آمده ملائی شده پیسکش زمیندهان موش بور د
تاس که نعلی اندر دلد انصاف داده تا سرحد نعله خودتا شمراعی گردیدند اند
سنگه رحصت سده دلد شدنت و رای سنگه برانش ندان تکلف مومی ح
که فراحور حالت مدد حرج برانش مقید کرد شمراعی احمدلر نمود شمدان انا
شدر محمد حل نامی از بعدر مدر دوسب علی نه ندنت بوحدای حونا گدسه
از طرف مدرهتر حل نه بلده سدد وداوالدن حل نائب عوبه را دند ا انا که
راماهی نائب پندکوحی بر دهبان و راغی مدد معاش سادات نبوه و سول آرد
و دنگول کارش و درخواست چیری داشت آنها برور جمعه در مستعد جمع
براهم آمده نه معانعت ادای علوه و حظه برحاصند وداوالدن حل وافع
گشته ناسمالت برداخته گفت که راماهی را از حرکت نسا نار مدام دماز
و حظه خوانده شد و عمده گرفتن وجهه مقابل که بدعب ناعلمی نسیس بود
حاری گردید و نمانس کونوال طرفس برده و کمی حصه مصداک گنگو راجع
شد و سه هزار کس از حدتس زحمی گسند و منصب قضای بلده از انتقال
مستعد حل نه محمد نظام الدن حل حلف فصلب و کدات دسد
مولانا برالدن که دان اوان نه حضور بود مرحمت گسب و عدالحق حن
براد زاده اش دحل کا گردید خون مومی حل پیسکش گفران نه نعلع دان بر
دوست بهاد حل فوحدار آلکا ندیغه شدر حل دنی ملائی شد که دان اول
حدر آمدن دیوخی تا کنتر تا جمعیت دیو هزار سوا نه دواهی برده بر موج
دوست لهدا معاودت نموده بموقع سی دانه ست کروش بلده سد
و بهاد حل ارحصت انصاف داد و حول میر حل دله بدوسب من
برادر خود معدر حل اگراسه احزاب گرفته نت و معمر حل دمی نه
فوحدای حونا گدسه نه ندنت مدرهتر حل نه بلده رسد سد ا نه خود
ظفر صاحب و دیوخی تا کنتر از دیلی مهدی سر نمود و مومی ح
هبر دم شهر سعدل از موقع حمی برورایی عذاب کیسی کوه ده نه واد
بلده نه دج سد حسن حل عوب سد حل متصل بهاد بر و آمد و نه

که نه بیاب حدود معرر کرده بود رحصت گردیدند همداران اوان واهی مستعید خان که بمصص هراری داد یک صد سوار و ار چندی یهلو بر سر نا توانی داشت دستم شهر جمادی الثانی رونه محکمه عقیق نهاد و در حب آثار احدات خویش در باع مدفون گردید مومن خان حدر حلب او را شنیده تحویر نامه مدصص فصا ار انتقال او مواق ضابطه بنام حواجه نورالدین احمد سرش مرستاده دخیل کار گشت و کوچ نموده موضع ماسر دائره کرد و رمیددار آنکار حوج گشت اگرچه روری چند بیر طالع و احتار بخش اهل گکرات ار حصص دند نواح عرب صعود کرده از وبال و محاق گروف و گنرهائی داس درین واکم و بیس در چنوتره کوتوالی بدعب مصادره و مواحده احیا یدیروب و هر شب کولیاں سر عصمان برداشته در یورحات دسب اداری و بدن کالا و اسیر و روانه به قطع طریق مترد دین درار ساختند مومن خان بیسکس گلران موضع سوحا معموله کری رسده دنا تر تسخیص یرگنه بیجاپور معامات نمود - ریدکوحی حب ستم شریکی که اهل کاران مومن خان در حصه معل بهانی ریاده ار نصف متصرف می شدند و او در ظاهر دسب آویر ایام دسپره را آکوحی برادر خود را با جمعی گراشته به بلده آمد همداران اوان راماحی نتی ار سدگ حارا ترا شنیده در سلطان پور نتخانه برایش احدات نموده نص کرد و موفه همدود همدامه یرستس را آراستند و یک گونه کاوش ویمابین موحداران و عمال معل و مرهقه در ریاده و کمی حصه در پرگناب بمان آمد - ریدکوحی دستور ساق راماحی را نه بیاب بلده گراشته نارانه ایدکه علحده سرحد پیشکس گیرد بصوف بیرم گادم و صلح سورته برآمد و آکوحی برادرش چندی درد مومن خان بوده حدائی گریده بریدکوحی ملحق گشت مومن خان پس ار انعراع معاملت بیجاپور رونه سمب پرگنه ایدر نهاده ار رمیدداران موهن پور در تاسن که آنها را رهدران گوید نه تشخیص بیسکش پرداخت و پرتهی رمیددار موضع ماسه که در موح بود دسب و سه هزار روبیه و رمیددار در سوره ده هزار روبیه پیشکش ودول نموده یرعمال داده رحصت شدند مومن خان چون نه نواحی ایدر رسید اندد سنگه و رای سنگه

برادران مهراجه انبی سنگه آمده ملا می شده پیسکش زمبندلان موس بور د
تاس که بعلی ایتر دارد انفصال داده تا سرحد بعلقه خودها شمارسی گردید اند
سنگه رحصت شده بایر شدت و رای سنگه برادش بدر تکلف موس ح
که فرادر حالت مدد خرج برانش مقید کرد شمارشی احببه نمود شمدان انا
شمر محمد حل نامی از بعد مر دوست علی به بدست فوحدای حونا گدسه
از طرف مدرهتر حل به بلده سددادالدن حل نائب صوبه را دند ا ادکا که
راماحی نائب رینکوی بر دهباب و رانمی مدد معاش سادات بدو و سول آرد
و دنگول کارش و دخواست خبری داست آنها روز جمعه د مسدد جامع
مراشم آمده به معاونت اای ملوه و حطنه برحلسدد دادالدن حل و اوف
گدسه بسامالت برداحنه گفت که راماحی را از حرکت بکا نار مددام دمار
و حطنه خوانده شد و جمعه گرفتن وجه معاطع که بدعت داطمل نفس بود
حاری گردید و بمنش کونوال طرفن بریده و کمی حصه مصسات گفتو ران
شد و سه چهار کس از خائس زحمی گسدد و منصب فصای بلده از استدال
مسدد حل به محمد نظام الدن حل حلف فصلک و کمال ددده
مولانا برالدن که دران اول د حضور بود مرحمت گسب و عدالتی ح
براد زاده اش دحلل که گردید حون موس حل پیسکش گران به ضلع نالی بر
بدست بهاد حل فوحدار آنکا بدیع شمر حل دلی ملا می سد که نان اول
حدر آمدن دیوخی نا کنرنا جمعیت دوشراز سوا د بواهی برده بونوج
پیوست لهدا معاود نموده بموقع سی دانه بست گروشی بلده سدد
و بهد حل را رحصت انصاف داد و حوال مرد حل بدتر بدروس دس
برادر حون معدر حل را گراشته لحدت گرفته نت و معمر حل دمی به
فوحدای حونا گدسه به بدست مدرهتر حل به بلده رسد سدد اندم حون
طه صاحب و دیوخی نا کنر از دینی مهدی حو نمود و موس ح
چهار دهم شه سدد از موقع حاهی روز داری شعبه کیشی آهده به حون
بلده د باج سدد حسی حل رب سدد حل متصل بها د ا ا آمد و به

که به بیانت خود معرر کرده بود رحصت گردیدند همدران اوان فاضی مستعید خان که بمذنب هراری دات یک صد سوار و از چندین یهلو بر سر دا توانی دانش بیستم شهر حمادی الذانی رونه محکمه عقبی نهاد و در جبب آبار احداث خویش در باغ مدفون گردید مومن خان حدر رحلب او را شنیده تجویر نامه مذنب وضا از انتقال او مواض صابطه بنام حواجه نورالدین احمد پسر فرستاده دخیل کار گشت و کوچ نموده بموضع مانسر دائره کرد و رمیددار آبجارجوع گسب اگرچه روری چند بیر طالع و احترام بخت اهل گجرات از حصیص بکب نارح عرب صعود کرده از وبال و محقق گرو و گذر هائی دانش درین ولا کم و بدس در چوتره کوتوالی بدعب مصادره و مواحدۀ احیا یدیرو و هر شب کولیان سر عصیان برداشته در یورحات دسب انداری و بردن کالا و اسرو روزانه به قطع طریق مترد دین دراز ساختند مومن خان پیسکس گیران بموضع سوحا معموله کری رسیده بنابر تشخیص پرگنه بجاپور مقامات نمود - ریدکوحی حبب ستم شریکی که اهل کاران مومن خان در حصه معل نهایی زیاده از نصف متصرف می شدند و او در ظاهر بدست آویر ایام دسهره را آکوحی برادر خود را با جمعی گراشته به بلده آمد همدران اوان راماجی نتی از سدگ حارا ترا شنیده در سلطان بدور بتخانه برایش احداث نموده نصب کرد و مرفه هفود هنگامه برستش را آراستند و یک گونه کاوس ومانین فوحداران و عمال معل و مرهته در زیاده و کمی حصه در پرگناب بمان آمد - ریدکوحی بدستور سابق راماجی را به بیاب بلده گراشته ناراده ایدکه علکده سر خود پیشکش گیرد بصوب بیرم گام و ضلع سورتهه برآمد و آکوحی برادرش چندی در مومن خان بوده حدائی گرفته بریدکوحی ملحق گسب مومن خان پس از انصراف معاملت بیجاپور رونه سمب پرگنه ایدر نهاده از رمیدداران موه پور در تاس که آنها را رهدران گویدند به تشخیص پیشکش پرداخت و پرتهی زمیددار موضع مانسه که در موج بود بیست و سه هزار روبیه و رمیددار بر سورة ده هزار روبیه پیشکش ودول نموده برعمال داده رحصب شدند مومن خان چون به نواحی ایدر رسید اندد سنگه ورامی سنگه

گزشتن عرضداشت با نذر مرسوله مومن خان از نظر
 اشرف اقدس اعلی و سرافراز شدن او باضافه
 منصب و خطاب بهادر و عطای خلعت و سر
 پیچ مرصع و علم و نقاره و صدور حکم پالکی
 چهاردار و برآمدن مومن خان بنابر
 بند و بست و اخذ پیشکش زمینداران
 ضلع دریای سابر متی

چون عرض داشت نادر مرسوله مومن خان مدعی ترفیع احمدآباد معروض
 عاقلان بایه سرپر حلاف مصیر گشت از پیستگاه وصل و عطا ناعانه یک هزاره
 دات هزار سوار که از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاره دات و دو هزار سوار باشد
 و خطاب بهادر و علم و نقاره و مرحمت خلعت حاصه و سرپیچ و حیعه مرصع
 و شمشیر فصه ده سان و یکربجیر ویل و حکم پالکی چهاردار و صدور حس
 الحکم والا در تحسین و آفرین و بند و بست نمودن صونه احمدآباد سرافرازی یافت
 و عطیات مو صوفه نا چند دسب حلاع فاحره چهار حواهد مرد خان و همراهیان که
 درین (۱) یساق مصدر تردد شده باشند مصحوف رین العاندین خان گزر بردار
 مرحمت گردید و امیرالامراء مصمام الدوله پس از تحسین فراوان نوسب * مصرع *
 این کار را تو آید و مردان چنین کنند

از آن حاکم ایام نازان مدعی گسب و هنگام ارتعاع علالت (۲) و حصاد (۳) و حصاد

(۱) یساق لغة ترکی بمعنی مهم است ۱۲ *

(۲) حصاد بفتح اول بمعنی درود *

(۳) حصاد بفتح حاء معصمه بمعنی ناک کردن درخت است از حار ۱۲ جامع *

منکردند و چون در مریه جای دیگر اکثر جنگ صف و میدان به تخصص
محل به دیکشن داد و آنها به ورزیده شده برای معد شان نبود اگرچه اکنون
از آنها یک گونه نامی و نشانی داشتند بمر انام از مریه نگری عطی مراج
و به قتل و غارت و آمش بر طوف شدند و معدنی که مرده اند از اسب
ظاهری علی بدل شب محتاج نظر به حربه زنی زبل و کنترول
دارد و بجای آنها ازادل و گنای حید که سده گندی را بد تا
ساحه بر سر نا آمده از رنگ و نام بی حد بعنوان به گندی نوگری می
مانند

در کسوت حلی آمده عامی حید د نام کنند و نو بی حید
و برخی از آنها که به غیرت حیات اگاه و مرده ندان و مرات نظرات ربه
نصب آزمائی کردند بحدل نهاده سال گشته آمدند

که زمی اناسان در بی بدشدهت زباده از بی
اگر اطمینان خاطر از حکام حاکم و بدست و امنیت طس و سواج هم بد
و سله و زک اندای کس و صنعت حید بدست و اندک نمیب اتمیل
آنانی منصور است بجوت الله مانسوا و بدست و برانی و حرانی بدستی انجامد
که نه برنا اول اند مکان مرار حضور شده عام دس به که ممکن ندان سنده
و بدست شپس آنان بود شدنی آمده مصدا اندا و انما آدم حیدوان گشته حنی
گرفت مرمس حل اگاه گشته تا وح به شده شکا نمود و به آن سع اکتیب
کرد اکنون نه نهاده حنی بدستی عمرات بدین مدت آب حصه ما به بدست
میدد گردیده و نه بی یک دیکه عاقله حیدوا گشته شدل و نه حیدوا
و وحس طه حدلی معله آسب سنده اند حدتبه اند ادب دی این
میدد می به

آن که حیدوا را حیدوا
بهسوا که کور مکه بی نام

هر روز قافله های تازه دثاره دسته دسته با میدوایی تمام و شغف تمام گذر کند
 بعد این موج شدتی و پیش ازین فوج گذرانی و پستارایی تسمیری می نمودند و بود -
 و عامل ازین که چه مصیبتها و رنجها و محیق مقرر شده است و حدمات رسیده به
 کسب و پیشه خودشان اشتغال و زبردت و باز از سواد و دینی و دیرشنی در بلده
 پدید آمد - شخصی نماند که باوجود بزرگان حوادث متواتر که برین دیده
 وارد گشته اگر مکانی دیگر باشد و کسی که از تصدیقات ادبانه اش بیافته و به
 مأموری چندمی سر نبوده باشد کمتر حواسش در حوز این حاسی معارف و حذات
 اهل کجرات که شب و روز بدان آید و اندک می باشد و تلبت نایش اینکه
 اکثر بل بیشتر اهل کسب و حرفه سر نبوده و کمتر مده و سواد است و شوا
 عرب و دعید و همراه و مضاف خویش که به بها و بوم آمدن آنرا و رسم کجرات
 و طینی و البته بخشی دیگر می تواند بود احب و چنانچه حاسی "مقدم" بر
 آمدن از احمد آباد گویند روح ادب است و در اندیشه که او سواد و ایمان
 لکوک حوز و مروج می شد آن جماعت مرفه و سواد حل و از کرم و گیر
 مصادره و تعریق بدو و از ج الدل بودند و تجارت بیسکلی صاحب ثروت از شر
 حدس مدلهارا در خانه مود و آماده داشتند - از سواد سادجات و بزرگان
 حوادث که مشروحاً سعی ذکر یافته با میدوایی بدون امور و مرد اندوخته شای
 آنا و احداث شان بر باد رفته و سرور ایام کار شان به مالک و ائمه استامید اکثری
 بر طرف شدند -

هر کسی روزی می طلبد از ایام مشکل ایست که هر روز تر می بینم
 و مرفه سپاه پیسه که جمع کثیر و حم عفر در بلده و آن طرف حوی باز سابر
 و مصانت سکمی داشتند و در همین ملک در فوم رازها و کربوه ناگولیان مصدر
 تردد می توانستند سد و در تاحب مری و راندن مواسی و رهبری و تعهد وجه
 بیسکش رمیداران به همراهی ناظمان به علوه کم فرار هنگام فوج کشی
 که روزی چند نگاه میداشت و با فوجداران و تهاه داران بوده پارچه نانی
 بهم می رسانیدند و بعضی به علف و دان و مرزو عات خویش مدار گرایی

نابها داشت و اگر اشده بیرون رفتند و بیکوچی تا معدونی از محصولی که در خانه
 رسم علی حل بود در اندیشه آنکه اگر کار بدیدجا رسد بیرون برآمده بملانی
 و بدارک بردارد مومس حل از عاقبت بستی و مال اندیشی که در بیرون رسم
 از نسل عظم منصرف است لذا والدین حل و معدن دل صلاح اندیش را فرسوده
 بمعصلی وقت نه سخنان دلند بر اسمائت داده گفت که ناشدگل شهر اکثر
 ساهشی و از اعدل اند از خوف بصر منی خود این معرکه برنا نموند و ما
 تا شما نراعی نیست - آینده نه دکه بدل نقد داشته باشد که مصد ادا و انرا
 کسی نگردد و رفع هنگامه شد دکه بدل که بی محاسبه شر کسی نه می
 آمدند بخوبه حامل نموده بآرا دتدازان کلم خویش از ساحه بحتبلی بر
 و بواج خانه رسم علی حل واقع شدند و درازان بحتبیل و درازان حمال بر بند
 قرب حوا بصرف خود نگاشد اشده ما بقی را و اگر اشده شدان اول اتم که بعد
 عاشوراء بداند بدین براندل نه کهدلت رسد بود نه سمرای محلی حل که از
 حدیسی دان حاضر بود داشت بملده سده سعادت اندوز خدمت نامک اند
 کردند از اعتقاد ایس امانت جسمانی که معصی بشیبت اس می نموند
 لهذا متعلق را از کهدلت طلب داشت و نه اندک رمی تا خوشی طبع نه
 محبت مددل گشت حوا مرد حل که در یک سال نه دوف مومس حل
 بود بیرون و رحصت را انگی می و درخواست برگشت که الو که اینجا قرب
 و حوا بود نه عوض برگشت برانسی نه هاگدزور او حل براندس نمود مومس حل
 سد و بخوبه نامه بهر خود داده حصت فرمود چون حد برآمدن ما این
 و نه آمدن مومس حل نه در و بدینک رسد گیر گیر از اطاف و اکدب بها
 و برابا و بحاب پیسگی که از حور و بعدی آنها بدیدم آمده نه دراب و بدکب
 و بعد موت و کهدلت و نا ححصه بدد شر کسی نه مامنی بدد حصه ما بد
 و مدظیر و دت می بدید حب الوطن که بدل گفتر سل گیر بد بد احمد ا -
 و مسکن آنا و اهدان خویش از بدد

حب الوطن از ملک سلمان حوصد   حب الوطن از سعد و یحیی حوصد
 به ملک که منصرف دانستی منکود   منکعب گدا بد که حوصد

نصف مرهقه را بیا ورده یک دو کس را مجروح ساختند دکهمیان به هنگامه
آرائی فراهم آمدند -

سی فتنه برحاسب از هر کنار
ریک فتنه انگیز شوریده کار
چو سیل دمان در خروش آمده
رهر سو سپاهی بجوش آمده
تحمیل رمرگ ستمگار چند
نگفتند باهم ندانگ بلد
ازان به که تن در ربونی دهیم
و گرسر به شمشیر حوی دهیم

حویش و اقوام سید افضل و اکثر از حماعه داران گجراتی و آوایی و کسایکه
به همین درد مبتلا و گرفتار بودند دسب از حادمان شسته سزیک گشتند - دکهمیان
در چون کلاخ به یک صدا جمع سده بجنگ تیر و تفنگ در پیوستند - درین
رد و حورک سید صدر جهان برادر سید ویاص حان و محمد همب داؤد رئی به تیر
بدوق بدرجه شهادت فائز و جمعی دیگر کشته و رجمی گشتند و از دکهمیان
حماعه بمطوره دستنی شتافتند و آتش فتنه مشتعل گردید - مومن حان اگرچه
صریحا سخن را به لب آشنا نمی کرد و خود را بری الدمه میداشت لیکن کسان
خود را که بمناسر مراتب با ارتباط آشنائی و شرم هم وطنی که حقوق خود به
معاروب رفته سزیک سده بودند مابع نبود بلکه برسر و کدایه بتزعیب و تحریص
آنها می پرداخت آنکه هر چند حدی سران مرهقه معلوب و منکوب شوند
و چشم سان نترسد اولی اسب که آینده پیرامون بی حرمتی و این چنین حرأت
و حسارت نگردد و از مردم آزاری که حاعه آدهاس برحساب بوده محترم نباشد
و در کوچه و بازار مورچال بددی و صفوف آرائی پدید آمد و این معامله تا سه شنبه
روز بطول انعامید و جمعی از طریقین بحاک هلاک افتادند و خانههای مظلومان
و ملبوفان که قرب و حوار معرکه بود بغارت روم و آنچه از دسب مارواریان
نامی در بساط داشتند در ناخند بقول آنکه هر چه از درد ماند فال گیر برد -
ناختمه چون جنگ مرهقه در اسب تازی و میدان داری و فرااس و در کوچه
و بازار که ترکندار می توانستند کرد و از شر طریف هجوم عام گسب حیرت خود
را در آمدن از سپهر دیده حادها را حائی نموده و درون شهر پناه را که تعلق

تکف احداث حوض گرفت و بر محلات کهنه بازجه و سبزه بخش و دار الصوب و حواصری بازار و دینیه ترک بعلول و روضی معدوی و ستری معدوی و کربا و حلات فائیل و حواله داران و موجدان و بهانه دال در و نواح یعنی نموده گشت که در جمیع محلات با فائیل ناظم که رانی و فانی مهمت اند و مهمات مرجوعه مالی و ملکی بعلول حکومت ناالمنصفه می بردارند باشند از آنجا که از هنگام ابتدای موحشی نادرشاه و امیران عظام به دهی دکهیل آنها را معل می نامند اکنون شریک و سهم کا گشتند حصه معل و حصه مرهه زلی زد کردند و این ابتدای دخل مرهه و بلده است • مصرع •
عوضا بود دو سگشه اند زنی

رویداد خانه حسگی فوکه سده اعل گتواب با ریسکوحی سائر تعدی و ریاده سوری مرسته نومساکی آنها

دکهیل آنکه سگر این رود متعلقه شل می گشت و جواب ندیده بودند تا کهل ج نمود از آن بکشد و مل از حانی حسه و سگ حسب آن مائده می گشت • مصرع •

اینکه می بدم به ندای است یا با ناخواب

و از آن بکوت و حدود سی و غیر برای بیرون آمدن شرها و مکانیکه سند جطرسی آمدی به و و غلبه و آمده نص می نمودند و از مدافع صاحب حدی می بدیر می گشتند و نزار از گشتگوی زنی به سگ و حوب و مست و بدمی می اندامد سام دند زنی که شعور از مدینه ندانی می آید و از آن حدی د حدی حدودها بدسوده و نفسی است نه کرده بودند بدین بلده دکهی گشت آمدند از آنجا که حدی سند مظفر و ف سند مسو که مکان ناو سب و سند مرعوب و فانی سند اصل و سند نصرانیه براد این سند مدبر است آنها فانی

داخل شدن مومن خان ورینکوجي متعاقب یکدیگر در بلده احمد آباد و فرود آمدن

رینکوجي در خانه رستم علي خان

رور مدارک حمعه چهاردهم شهر صفر المظفر که ساعت مختار انجم شناسان بود مومن خان و فداءالدین خان و جوان مرد خان بر فیلان کوه پیکر باتفاق مستعید خان فاضی و عبدالعسین خان نائب دیوان صوبه و علی محمد خان و مومن علی خان و محمد علی خان و ناصر محمد خان و محسن خان و صادق علی خان و سند نورالله با دیگر جماعه داران گجراتی و آفاقی و فوج آراسته و توپخانه پراسته از ناره بیدین پور که اقامت داشت شادیانه نواران از راه دروازه رای پور به بلده در آمد و بمسجد جامع شتافته نماز جمعه ادا کرده خطبه طیده شنیده حلب به خطب داده داخل قلعه ارک بهدر گردید و فداءالدین خان نائب و بجیرام را به پیسکاری نظام و حاجی مسعود باتفاق رام سنگه هزاره به موحدا ری کرد تجویز نموده مبادی امن و امان و ابطال ظلم و عدوان باسم حصرت قدر قدرت بلند آواره کرده که احدی مرتکب اید و اصرار عامه رعایا و کافه برایا نکرد - اعیان بلده از سادات عظام و مشائخ کرام و بدهای نادشاهی و سر گروه ها و سپه هر طائعه و هر قوم فراخور حال به پیس آوردن بدورات تهنیت و مدارک داد گفته لب بدعای توفیق کشوده مرخص شدند - رینکوجی که از روری چند پیش ازین بدائر ملاقات داماجی راو که از صلح سورتبه معاونت نموده به مسکن خود می شناسد رفته و او را تا دریای مهندری رسانیده به دولقه آمده و بدائر بعضی جهات دران جا متوقف بود - مومن خان فداءالدین خان را باستمال و عنوان استبدال مرستاد و او بیر با فوج دکهنیان تا راستگی تمام به بلده در آمده بخانه رستم علی خان که در لب آب جوی سائر و برای بودنش مقرر گشته بود فرود آمد و بموجب قرار داد تقسیم درویش شهر یماه در دروازه رایکهر و خان جهان و جمال پور و دروازه دند و اسلوریه و رای پور کسان خود را نشانیده بسب و کشود آنها را

گشتی ندادند و حل و متعدد مومس بود بهنداری بطریق کویک باشد که
 بلا وسواس بر آمده بلده را مسلم بماند مقرر گشت . • نظم •

حر هنگامی آشنی گرم شد   دل سحت کس آوزان بره شد
 نکردد شب باستانل حراج   بهادد سرها بکواب فراج

و مرار داد صلح بمهر و کفالت سرداران طرفین مسجل گردید از آنجا که عمو به ما
 مرهغه بالمناقصه منقسم گشته بود سرانجام بعد و حدس در بهمان بهی تقسم
 یافت بهنداری در استعداد و سرانجام روانگی به آمده بوبهای قدم و حدید تا سرب
 و باریت دققی مانده که مملوز الملک فراهم آورده گراشته رفته بود به مهاله به
 خودشور فرستاد و به تا حل به عرف به آمده و حدید ضرب بوب که از حدید مهاله
 از سرب به کهدیت رسیده و مومس حل آورده بود گرفته و مزاری متعاه نموب
 بوب آشنی و ناگزیر را گراشته ششم شهر صغرا و احمر روز به آمده بدین دروازه این
 متصل بلده حاجی بر روز به خودشور فرید آمد و معتقم بدین مسلم نمود به عمل
 شب متعدد بوسف از طرف مومس حل به کوبوالی بلده مقبره شده بتع کوبوال
 رینکوحی داخل بلده کردند و به حفظ و حراست دروازه دروازه اسلوه به انور
 بکتر آمد و شد مردم معنوج صاحب تعدادی ریزی حدید به سرانجام به بربا
 و ایصل و به مریه معروف گشته تا اموال طبعی و اسم آورده حدیدی مردم
 و انقل فراوان و دل • مظلمه بر گردن گرفته دی ا را به ملرا نه • • • • •
 بماند سم کار سد و ز • • • • • بماند سم کار لعب کرد •

و مومس حل بکتر سلس سائت متعاه دنگ و بهده کعب را به به سرب
 حلاف مصر تا بدر برآمد است و مسرعا حداب آمد الامراء مصفا اده
 بوسه مصحوب مسرعتل مصر اسل داشت و به جمع فوجدان و حل و
 نامه تا بوسه سکته بلده از روز فتح ابواب به عالی به به بی خودها
 کرده به ان و فیران بهقه به آمده از برج ار است و کعبی دینه
 الدخفاک گشته گشتی که حدس بود سرج به به معمر و حد انسی کردند •

* بیاب *

حسروا در عشق نازی کم رهندورن مناس

کر برای مرده سورد رنده جان خویش را

و مورچالیان اطراف را توفیق حمله آوری نه سمتی نه شد مگر محمد رضا داروئے
حمسی رساله ودا'الدین خان که بطرف دروازۀ خانجهان تعین بود پای حرأت
پیش دهاده خود را بر دیوار احاطه آنجا رسانیده بدرجۀ شهادت فائز گردید -
مومن خان را یقین حاصل گشت که بپای مردهی این سپاه فتح حصار نه یورش
صورت پذیر نیست و کساد کار را مدحصر بر انسداد طرق رسد دانسته باهتمام
پرداخ و کوشیدن آغار نموده نه مستحفظان مد عن تبلیغ نموده و آنها
بیر - * نظم *

برفتند از دیدها حواف شب سستند آئین خوردن رب

سب و زور را در هم آمیختند حسک در ره حواف و حور ریختند

سرداری شهر چند برجر و تهدید و آزار محمد مجاهدالدین خان پرداخت
داعی نه عمل نیامد لهذا مرجع صاحب و او با فوائل بیرون بر آمد القصه چون
از بیرون تمام اوقات مصروف انسداد رسد بود دانند و گاه در بلده و حدود عمقا بهم
رسانید - باوجود آن مبارزانیان سگ خان فریب یک ماه و نیم بهر صورت گریز نداشتند
و کار بر حصاریان نه کمال معرب پیوست - سرداری پناوتان و سرداران را جمع
نموده علاج طلب و چاره جو گشته گفت که نه ماه کامل در نگه داشتن بلده
آنچه سوط حصار داری بود بمرحله ظهور آمد و از مبارزه سواهی احکام که انقیاد
امر رسد کومکنی و حواره سرانجام نیفت و موسم نزول نازان نزدیک رسیده
و حالت بلده و آذره و مصالح جنگی طهر است بموجب علاج پناوتان و اهل
مشورت بجمع علاج مسوط با آند که چون مدامی طلب سپاه سازفته و نه سرانجام
نه سردار که دستگیری چار بلیان چپراکان عدم ستانده اند در اواخر ماه محرم
الجزاء سال خوار و عد و بهیستم بدو مرساند و پس از گفت و شنود و آمد
و دست مدد رسید یک رویداد داد و فلیلی از ناز برد تا ایشمل رفت و حدس و زانی

• نظم •

دلدار و شعلعل کز آزمائی   بر آن سینه دلا به بند بلی

هر نرس شعلهل بسوی سراز   همه نبردند آن نکس ^(۱) گراز

نکردند اندیشه از سنگ و ندر   گرشندد خون به از استکان دندر

ملزایان که نادر حرم و احتیاط حسن روز خون بر فصل از صدمه گونه بوپ ندایی
نماتده بر درس دیوار حائها محفوظه می بردا چندد معجزه ناله بر آمدن
حدی را به ندرعک علطاندند -

• تب •

کسی را که حراب بود پیشتر   شود کسبه به معرکه پیشتر

خون بوپ اندازی سبب رسدن اشل بوش مرموب گسبه بود ملزایان گرم
و گنوا در پناه روح شیر و حیوان به آمده بر جمعی که مانده مرنه که ناله بر آمدن

و ^(۲) نرنا نظر متوجه بودند ندادا حسن سنگ و ننگ بردا چندد -

• تب •

نه و رنجندد از سر نرنا سنگ   به دند آنس نکوش ننگ

و مژم علعل و منرا انوالقاسم آن دو سند عزیر را تا حدی از معله و سند سدی
شریب خوشگوا شهدت حسدندد و دیوار ندره علطند دنگل ایامی از
کسبه بلعیرین به آمدن و خود داری نواهندد نمود ندره حان بر آس از اس و طقه
خوبنوار اندندد ندره آمدن به سلامت کوحسا که شریک بر دنگی
سعت داشت محوم رابع شد و جمعی کسبه و حسبه گسندد

• نظم •

یکی را ندر النک از سر کلاه   دگر را س اندک بر حاک راه

دشل زن مرا موش کرب از دهل   مگرس نوالس مگردند عل

می کسبه گسندد ز ناله و ز سر   شمه از بوس حل سل گسبه سر

مژم علی حان و منرا انوالقاسم را به حبب مرا انراجم سهدد نفس بی به نفس در
نجاک سدرند و ز رنج دیوارو همراهی شوه گردد خود اسوحت

(۱) گراز نرنا مژم اول نرس گزار یعنی حاک بر به که حبب حوک به

تب ۱۲ برقل •

(۲) نرنا نرنا لاله مژم لاله را نمید ۱۲ •

و آماده ترین امر کمر ببدی نموده گوش بر آواز صدای شلک توپخانه فراز دمدمه
 سر سلامت کوچه باشند که بمجرد آن درد نابهارا پیش انداخته بمقابل خود حمله ور
 گردند اگر توانند بالا بر آیدند و در آیدند و الا نه حریف را سراسیمه با خود مشغول
 دارند تا نه کومک و معاون یکدیگر نتوانند پرداخت - * نظم *

ر هر دفتري بکنه گفته شد   ر هر لجه گوهري سفته شد
 که فردا بود روز ناموس و نام   تن آسودگی باشد آنجا حرام
 ر دنیا عرض نام و دنگ اسب و س   چه نه رانکه نامی نماید نکس
 و فراهم آمدگان پذیرفته رحمت شاه قرار گاه خودها شتافته باستعداد آلات
 و ادوات حرب اشتعال ورزیدند - * نظم *

در اندیشه گردن کشان یک بیک   که فردا نه کام که گردن ملک
 همه شب هزار ناموس و دنگ   در اندیشه کار ساری جنگ
 ر آئینه تیغ ر نگار گون   نه صیقل زدند ر نگار خون
 کمان کیانی یکی کرده   دگر یک صلا داد خود ورره
 روز دیگر هنگام صبحگاهی که ترک زرین خود با حنجر گرازان خطوط شعاعی از
 تپکهای سلامت کوچه خط استوا بقصد یورش دژ سینان شامی حصار فیروزه سر
 بر آورد مومن حان نه پیش گرمی حامیان حوره اسلام و ریدکوحی با دکهنیان
 و جماعته با دنگ و نام فریب نه سلامت کوچهها بسته امر نه شلک توپخانه
 فرار دمدمه ها نمود - * نظم *

شد از آتش توپ هنگامه گرم   سرو معر از سنگ عراده نرم
 ز دودش جهان ابر آهنگ بود   چه ابری که باران آن سنگ بود
 و نردبانی که مقرر شده بود فائم علی حان و میر ابوالقاسم با جمعی از دلاوران
 معلیه و هندوستانی و از یک طرف دکهنیان سرداری نابور او علی رغم یکدیگر
 بطریق معهود در سلامت کوچهها در آمده برق آسارها را در حندق بر آورده همه
 حلدی و چانکی پا بر پشتهای سنگ و کلوح حدود مدهمه چنگ بحدل المتین
 عروة الوثقی زده جمعی بر فرار دیوار آمدند و دیگران در کار بر آمدن -

یورش نمودن موس حان و ریسکوحی و نه شهادت
 پیوستن قائم علی حان و میر انوالقاسم و بیشرقت
 شدن کار و تقید نمودن در انسداد طرق
 رسد و صلح نمودن بهمداری و بیرون بر
 آمدن او و در آمدن کوتوال موس حان
 و ریسکوحی در بلده

حسن ضعیف معاش معصران و تنگی عریضه منحصلاً حدانچه سب
 گزارش دمت مدخل کمال پیوست و محاصره برداران سلامت کوهشارا که
 ندان اشعاع داشتند بکثر حدی رساندند و مواعد بدل بروج و بله و شربت
 ملین نوزاد بدد و اسلویه بکثر اشراق دمدمه و نصیب بوبهاضرب گوله منرازل
 گسته امدام دقت و از براندان سنگ و بلوچ مانند (۱) کتل از سردتی که نه لا
 زنی و بانی مدنی دلدی و دلاوی بمعراج مراد عروج و نه سلم مقصود معود
 موال نمود بهم سند موس حل ریسکوحی و سرداران حدود و دکهبدل ا طلب
 داشته محفل گفتش آراست و گفت و شدد حکونگی بوش معان آورد دلاور
 و گردن کسل طرین سربک نقد حومله و مقدار بهر و حدادت حوش ای را
 و مرل دقت که حمی از بهدان اسلام و شحتل نا تنگ و قام نا تم سلیمان
 بهسی رساله ادا الدس حل و میر انوالقاسم از یک سلامت کوهه و دکهبدن
 شمراخی ریسکوحی از کوهه دوم نه آمده بحدی حمله و گرا' بودند و مدد دلاوی
 دس نهاده بر فراز سده بر آمده نه آبند و بقوت دلاوی سب و حدوت
 کتل و اسیر سده دلاوی ملرل پرداحده بلده را مسخر سازند و حوال مرل حایر
 و مرل کتل دیگر از حله در حمله که مرگرو' نه منس نه دلاوی سب می مساعد

تنگ گسب از طرف اکل و شرف که موافق مراج میسر نمی شد و از مشاهده سلوک ننداری با مجاهدالدین حان هر چند که بحسب ظاهر عهد و ایمان میان آورده چون روز بروز کار بر او دشوار می گسب و رشته امید نودنس بریده می شد بر مول و فعل او چه اعتماد و بقول آنکه العریض یتسب نکل حشیش - * نظم *

نودنی امید و امان دو رنگ   حواص فرشته بحسب ار پلنگ
نود ایمان از مکر او یک زمان   نمی داشت ار وی امید امان
چوران رهر طینت نوده امید   که بر مار افعی که کرد اعتماد

مصادا تهمب و افترای بسته اگر خود نباشد دیگر را رهمون گردد خدا نخواست
حلل در آبرو و عافیت کار نه کجا انجامد لهذا باطهار کشیدن تصدیعاب ماکول
و مشروبات در حواص احارۃ رفتن بیرون نمود و او نه کشاده پیشانی گف که
هرگاه اراده نماید از هر در یکه خواهدد رحص اسب چون در صورت بر آمدن
نه عالییه بیر از سگ صعتان ماروار متیعه دروب چندی حیالات و اندیسۃ دور و درار
بحاطر میگرشت از اینجا که رفتن را گوش رد او نموده و او بیر سر صا حناییده نادران
با مستحفظان دروارة رایکهر که فریب بخانه و یک گونه ربط و اعتماد بهم رسیده
بود در هنگام انجمن آرائی انجم ترین چرخ طارم بر آمدن را مقرر کرد و مومن حان
را آگاه ساخته هب فرستادن دو راس اسب که در نزدیکی ناع عاری الدین حسین
آن طرف جوی سائر بروم میعاد که شب بیست و چهارم ماه دی معة الحرام
بود در شب والد و اقام حسب القرار بر آمده فریب نیم شبی برد مومن حان رسیدیم -
روز دیگر ننداری واقف گشته رقعۃ بوش که عذر رحص نکرده بیخدرانه رفتن
موجب تصدیع شده باشد بهر حال چندی در همین نزدیکی توقف باید داشت
تاچه روح نماید و میر محمد زمان و قریب بیست نفر پیاده که در خانه بودند آنها
را نادر محاطت تاکید نمود •

مرد باز داشتند و نه بدهد و تقدیر مستحق و غنیمت صدیق آن مرد بردارند و در خانه اش هر چند بشتر حسد کند کمتر نمانند لهذا خدای بدست شعرات بسنگ ملواری گرفتار مانده گیرند که آن در گل حذر کاسته رحم یار حل بوده است بالعمله خون روح حدیث بدر آواز پیوست و گاه بهای رعمران بهم رسانند از سنگ بلده که تصدیقات بعضی بدتر نگاهداشتن حقایق با از مرد دیگر مانده بودند از انان و دیگر نیکو طبع امد کرده و دست طمع از جمع جهات برداشته در به ندرین نهاده و چه مستورات صاحب عفت و صمت که گاهی از مدد العمر پا از دغلر حاذق ندرین نهاده و عزیز و عورت نامحرمی ندیده و بسندۀ علی روس الا شهاد حاذق بر سر و طفل و نعل گرپس و نقره کتان حوصله گویند که از حوزۀ فقه کسی طقت شل طاق گشته بعد بشوینش و هزاران سوپر اندل و حواص بر آمدند و از دست و نشان سکن و گرده که لعمه از دست می ربودند کتابعلی خلق میزدند محبت خانی و عریب رحیمی عتد حل گردید مصر بدان عظمت و کبریت خلق نوعی خانی و بی حراج گشت که نفس فی الدل عذره دپار مایس آمد

• نظم

در آمده به نداد مردم کمی   بری شد درین ناحیه آدمی
 ز محط انس دنگدایها نمود   چه تعطی که آتش از انجا بدد
 اما نه حسب اتعل معبود نکه مانده بودند و ملواریل کم و بس که دست می
 آوردند اگر کسی سرورمت میزدند و اسدنامی نمود مروت بکا رده بهم
 خویش ساحه بدو هم معزجند والد راقم که ناحل دمدمه امیر و فریدا
 استقامت داشت اگر چه از مریلی بدلی دلموس که بر آرد خانی پنده اما بدتر
 حواسه خلی اکثر آشنا و ندانه محلم و هفون که هر دال را مالک بود و از خوف
 ملواریل آن ده بدلی حجاب حایلها ملو و مستحق ساحه هر کدام اسم خود
 را بر لب لب نموده بدین فته بودند بدتر عظمت آنها که بعون و حفظ الهی
 مس از بی هتکامه به کدا ستم سد بوف داس از انجا که همه بهست

رسایید و او در باب طلب تمهیدیکه یافته و پرداخته بود تمهید نموده و پرداخته
گفت که محتاج الدین خان که تا قاضی مستخیر خان مرآت داد . . . یک دیه
سازش نموده مستخیر خان را بچه و بره و بقیه دیوار حصه را بجهت خان و بخواهی
بیش قرار موهن خان خود را بخواهی که بخواهی مستخیر خان را بخواهی که
از آن راه حقیقی را از بدین در داده و آورد و بخواهی که از حقیقی را بخواهی که
به تعدیل مستخیر خان پرداخته و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
او را بدین قویید و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
در شهر چایین حیات در آن در آن که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
و بدین کامات بوی آورد و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
در باب بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
دعای این شهر کاف است بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
د . . .

و این که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که

کما بیدار بر خاطر و در آن است بر آن . آن در آن که بخواهی که بخواهی که
حداکی است بی . و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
ساختن کاربست بی حامل . چون دانست که در آن بخواهی که بخواهی که
گفت که کمتر از یک بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
سده برود هر چه بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
گراسته برود و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که

حوار حاره سکس میدانی سبب استادی کس نگردد در سبب

بمداری بر حاشته باندزون و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که
ساحب که در این اندا فقیرا یساول که بر فقیر و طمیر گفت و سدید واقف بود از
راه مدالست آمده گفت که بمداری می طلبد و بدین محاکلت را بخواهی که
بر آورد و مجاهد الدین خان را به محصائن علاط و سداک سپرده یتامیان برق
و حانه اش و بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که بخواهی که

و حجره‌ای اموال نادرشاهی را را نموده آنکه از دست حامد حل دتی مانده
بود سولی حرب و بخت شکسته حربه نگذاشت •

تشناید بهداری محمد محمداالدیس خان نائب ساحشی و وفائع سگار بمطه ررداری

از انجا که سراج الدین برادر شیخ الاسلام حل که در لوانل انام حکومت
منارالملک رحمت ششتری بر سر نه بود و نه عهد تصرف حلد مکل مبلغ خطیر
سرکار والا را تصرف نموده مانس نه نفیس نه را ساحه زبانه نه امر حربه میند
ساحس مسلحد و ریاض و حله صرف نموده بهداری از تقدیر بعضی حله بر اندازان
نه کماشی حله او واقع گشته نکل ان که از مصلحتات ا برود محمد محمداالدین
حل سریش مبلغی حواشد بود نه اندسه بدینر بسنگیر نمودن و مصلحه کردن
او ناحود کنکاش داشت و بنصو انکه اگر نه ظاهر حلدی اندسه گدانه
نوسد^(۱) سرور دادا عدو را که نه نموده ایسانگی نمید و جمعی نا ا مراقب
گنده حله آه سرور و حله دشد و اگر نه با طلب داد سپد نه اندسه
نه آرد آحادا امر ایس بران بره گرفت که زام او او نه طلعد که ا بر نه
سروس حواشد آمد و مصحوف یک کس گنده فرسود که امر میری نه پس
است داید آمد اقم حلی از شش نه فلهه رنده بهدای ا که نه اندس بود از
آمدن حوش آه صاحب و او را که آمدن دیگری منظور بود گفت می ام که
دین نی محمداالدین حل هم داد اقم قدر اسؤل ا که محمدا بهدای
بود گفت که اگلو ما سرور حامر ام اگر امر ریم بدید و بدید او نه
آمده بگویم گفت که اندک مبر نمید که شد ا حسب میندیم ان ساحس
دین بود که ایس احه و طلب مطلوبس گنس قصد میندوس
حسب دین نی کس بهدای نه طلب هم آمد و نه مالدنه دینه بود

که موجب این همه بشویش خاطر است از در صورت بدین دست که پیشرفت
شد نانه اگر مدعا حاصل است صوبه دانی را دیگری حواش کرد و اگر قصد بدست
بالعکس بختد حاش و حاش و مل د معرض ناف است • دست •

سی رفته • روز سر دشمنی   نداند کشان د دشمنی

هرگر ما را این سوا در سر و این حاش د خاطر حظور نمی کند حور سر شده کلاه
سختی بدست کشد و حور آشنا بگوشش سد • دست •

سختیهای سختیده و هوشمند   نداند آن بی حور را سد

ملازمکه د پیش روی انصاف بود از حصر بدین کرده دست نه کمر رده حمد
ا بر آورده گفت که اگر آنچه مذکور شد مقرون به مدعی است بدد کردن هم
و برداشتن حمد شر باکل خاطر برسان مرا جمع نمیدد و مکفون سمعش به کرد

بسم گفت که هرگاه نداد کردن ایمل که موجب نسکن ناف سم است ما
بر مول و فعل شما چه اطمینان بدینان عددانی سم بد نموده حمد • اددا •

گفت که از س بنی و مکر دخی عائد حل سما بخواهد سد ام دم بهمان به
سوگند حور حور از طم من مواد باطنی • را کرد و جلسای بهانی ایل

گفت از اینجا که گفته اند که نامدو که است بان می گردد گفت بداد
کرب عدل و گزینی تصدیع کمال و عهده برآیی نمی تواند شد اگر حصص

نمیدد و ایل را بدین نامع فرستاده حورشا باسم گفت بد فعل دامری
با انصاف کنبد بدین است و حدارند که ح ح نماد و مقدمه دمیس درک

لها حقیقی صبر لازم که او نظری بر د حصص مدسم • انصاف •
مها داد و جمعده دست که با عیلاج قول گویند گفته آمده ماها را بدست

والد گراش نمود و جلس طلب بددای رج سد اما بدین آری معطلان که
موجب بی بدنی و بدست خط بود دبطانی • انکی داماهی می گرس

انصاف از مدنی مزید حل بدی بدول حصص داماهی مکر پیم نمود که سنگ د
از حاش طرف پوش بلند نمود شاید از مدنی • ح الفاب و صیت مراد حلوه که

گردد مومس حل به به به مرپ • د • ح • ای که در مدعای شد • کده
۵۹

و لسكرها فراهم آورده و احوال هر روز بده از ضيق معاش و فقدان كاه و دانه
و بيرون شتافتن بسيارى از مارواريان و نوكران چگونه عقل ناور كند كه بمحض گفتن
و مهمابيدن اين همه معركه را برهم زده خواهد رفت - چون لا حواب بود گفت
راست است و فراهم گمان دمي رود چون ديد كه ميردش اثر پذيرنه گشت و
تمهيدش حام بر آمد - برانديسه پخته ملتوي گراشته بنا بر عايط اندازى گفت
كه بدستخط و مهر ايسان درين باب رفته بنام مومن خان بوساينده نفرستند كه
مصحوف آدم خود فرستاده حواب طلب خواهم داش و عذر در پيش آورد كه
ديش بر مورچال بندار بوده حسته ام الحال رخصت شود و برخاسته برون
حجره راهى گشت كه درين اثنا گويانداى عيى سوشى گوش هوشم رسايد
و او سدخانه تعالى ميخواست كه از شرآن طالم مختال در حفظ و امان خود
دارد ملهم صاحب -

كشاينده ناگاه آيد يديد
سى فعل كادرا نباشد كليل
چون مكنون خاطرش هويدا بود بر رانم حارى شد كه در حلاوت چبرى گفتن
است طديد و در حجره دويد و بسته -
باو لب كشادم راء صفا بخواددم برو داستان وفا
كه اگر قصد و عزم است كه بصورت شريع پناه نه حيله سارى با دو گوش
و بيمى ما را برآرد امري است محال و حياى است باطل - * مصرع *
رهى تصور باطل رهى حيال محال
و بدون بودن متعلقان و ناموس كستن و كشته شدن را بر خود گوارا ساحه ايم -
* رباعى *

گفتم كه مگر تخم هوس كاشتني است
بى بى عظم كه حمله نگراشتني است
نگراشتني است كار عالم يكسر
الا عرت كه آن نكه داشتني است
و اگر مظهر اينكه معاد باجاء داري مصوف اراده همگامه در صمير داشته با

بر اندلی حسی و هم مشربی و بعلوف دیرینه مومس جان اگر مصد ستمه شود
 معاضه عظم و رفاحت جسم منصور است حلی نه دلش خلده دعه داشت
 آگه از سابق همس جدل مرکوز خاطر او بود و موقوف بروقت می داشت
 دبی و که طاعتش ازین اندیشه خطرناک طاق گشت بیاس مستعد حل کرده
 شعله ناری آغاز بهاده وری حسب الحکمی بمه عمده الملک امیر حل بر آورده
 ادشال را طلب داشت که بعضی مسرور به پیش اسب و موقوف بر حضور شما
 است اتفاقاً بوم بدسترسه حور صائم بودند عد آوردند پس از ده روز دیگر که طلب
 نمود نه بهانه حورین مصلح و مهمل گر انددند از انتعا که از بر آویس و غمی و
 حدابی بار ماندکل معانده شده عدب علی دته بودند از آمد شد کس بعدلی
 بهانت نه بحر فکر بر و رفتند

• نامی

نه دعه شمسه میرد دانا زل اسب
 مومسده نصندس ز ملک آزا است
 نکر نکرود شسر بگنی آی
 حور مستعد آن بفع که حورده ا اسب

احه الدیاس نمود که عد آوی شد به موجب زب بی حسب و معطره
 بهدای میگردن مددا ۲ بجا حوشی اندامد اگر ملاح حصص دسد ۵
 از مانی الصمد ۱ اطلاع نگردن و آنچه مدسب ب دشد حواب دسد ۵
 اگر زمانه نگرگی دسد مدالک ۱ زبه و ۱۰ سلا ب دسد ۵

این معنی مستحق دند و بد بهدای به قه ب طلب الد اندم ۱
 بعدلی بنگان ا جدل مستعد حل که لب دسد به بم دی که بی لب
 اندسده و طلسمی که دبی ام رسده بد که به گت ۵ ا نامی عد عمل اسب ۵
 ایسان نه مومس حاج ا بجهت دند اند او اسب ستمه آی بی سب ۵
 کسد و بد حکمی بمه عمده الملک سده اسب ۵ ب سب ۵
 معن اسب ازین حد ۵ که موجب ۱ غمی اسب سب ۵
 حد ۱ سب سب ۵ دسد دسد دسد دسد دسد دسد دسد دسد دسد دسد

ته کس را مجالای که بیدد دلیر   ر پایان سالال ر سالال بریر
 ر آمد شد سنگ و تیر تفنگ   رمین آسمان هر دو گشتند تنگ
 کسی کو سر از پاره کردی برون   نه تیر تفنگ آمدی سر نگون
 وران سو همه مارواری بژاد   ر عیتر رده آتش اندر بهاد
 همی داشتند جای خود استوار   بررم مقابل ر پش جدار
 ر پایان خو سر بر روی از حتر   نه سنگی بر پشان شدی معر سر

تا آنکه حدیق انداشته شد و مورچال بهای حدار حصار بدوسب - بهمداری آگاه
 گسته یثارتان عمده و حوانان کار که برد او می بودند تعین نموده خود ببر
 همانجا مستعد به مدافعه بسبب - دکهمیان به طمع بهب و عارت زیاده از معدور
 و میسوهمت بر تسخیر بلده که بهای دیوار رسیده بودند گماشته سعی موفوره به
 کار می کردند - مومن خان از چیره دستی مرهته از راه دور اندیشی که منادا
 دکهمیان رنده یافته به مهر و عله در بلده در آید و قتل و عارت بمیان آید شهر تلف
 خواهد شد و حدا داند که پس از پرده عب چه نعره ظهور آید و این معنی را
 در ظاهر لب آشنا می نمود اما در باطن مردم خود که در فاف آنها مامور بودند
 گفت که نا اداختی توپ و تفنگ و های و هوی و حوش و حروش طاهری
 معرکه گرم داشته از در آمدن بلده پرهیز و احتراز دارد و کار را بدانجا برساند که
 دکهمیان در بلده راه یابند و آمد و شد مردم را از بلده که پیس ارین مسلوک بود
 مسدود صاحب مارواریان را خیال برداشتن مورچال بر دیوار سر افتاد و از راه
 در بجه پایان بمیان حدار که راه بخندق بیرون ساخته بودند بر آمدند چون آنها عافل
 بودند چندی کسه گسته و حسة حسة حائب و خاسر منکوب و مخدول برگشتند
 همدان اوان که کار محاصره به تعسر انجامید وحد و جهد مومن حان و دکهمیان
 بیسترار بیستار واضح گشت بهمداری را که از طرف مستعد خان فامی خاطر جمع
 گشت از والد راوم که بفصل ایردی نامی و سانی درین دیار دارد و بخمال اینکه
 میر محمد زمان حمایه دار بوکر او بسبب سنی دارد و حمایه پر دیستان و حمعی
 از گجراتیان که ملازم اوید نا اینسان مربوط درین وقت که کار بدشواری پیوسته نظر

مندانى بر آورد كه اگر لحنى متصلى و زبولى خبرى خواهد شد
 حوش^(۱) است مى العمله اطمینانى حمل گشت مازول را آمدن داملى
 و اثر نه بحسب افسون بهندلى بر لو كه رفتت موم حلى را قام داشت
 و تراش آمدن سناه گجرات بر موم حلى كه من حيب الصمغ مريب نفعه
 هرلو سوا و پياده شده باشد بهانت الدشه ناك و هراسل گشه دسدازى بدنه
 كولان بدسه دعه نصى از بيدل مازوار كه ميب سى صد كس از سوا و پياده
 دوازده حلى نه سلامت برى نه و طى بر آمده بودند حوش شب و روز بتقيل برون
 نه تقيد تمام ناسداد رسد عله و علف مى برداچندد گردنر شدند و د ج حدود
 نجه آله كه گندم و حوزا نك بها مى فروچندد رسد بهندارى انواب لب آب ا
 كه بهت انگيى حست حلى نه كرده بود مسدود ساحت و مخط آب نر لاره
 گردید بعد برى حلد داملى بنابر بار دند موم حلى دله نى بر آمد يك
 رنحدر فیل و نك راس اسب و حواش و حلد حواش آقسه و حلد دسب حلاج
 نه همراهان بوانع او را گرفته مذكو و مشورت مستدر بلده دمدل آرد نه حبه
 كاه حوش رست و زلفكوخى را امر نمود كه بتقيل مستدر مومى و متعین
 مومى حاش ساحت دمدمه و نصب كرسى نوها و پیش برى موحل نكند
 نكه برى حلد نكافى نوويه سده بازاء واقع برون دوازده حمال بو و نوت انجا
 ا حواب ساحت موحل را نه كدر حلقى رستندند و شروع نه انفسى نمودند
 دكهنل بدسه ساسلى ز موم و سدلى نراز حاك و حشاك نه كنده
 مى انداچندد و نوبى حلد بتقيل دوازده آورده نكوله انگيى استعمال و زدند
 راز طامس حلك سحت نه نرست كه شب و روز حود و حواب پيدامى سلى
 مى گشت

نكه نبرد آسنى سر زدند پس آسودگى را فلم نه زدند

حومر^۲ حولى در صف رزم ساز يكى نه سب و يكى نه ناه

(۱) قدر نازل و نوبى منبوح و نازل مفتوح و ناه رده و دقل مهله ناسا و هر سده

نزدیک مرار حصار شاه دهنکهن قدس سره در ساحل رود بار سادر ورود آید مومن
 حان معاودت نمود - هزار روپیه نقد و اجناس لوازمه ضداف و رستاد داماجی بنابر
 قرار بمکاتبکه معرر شد آمده برول نمود - بهمداری از استماع رسدن داماحی و
 کیفیبت ملاقات و مواخات مومن حان نا بهمداریان و پتا و تان و حدر اندیشیان
 محفل کدگنس آراسته امری را اندیشید که برهم رن اتعاق مرهده نا مومن حان
 شود و سنگ تعاق بر میدای و فاق رند لهدا مصحوف معتمدی بداماجی پیغام
 نمود که مومن حان داریکوجی در صوبه سوای محاللات بلده و بندر کهمدایب
 و پرگنه حویلی نالمناصه قرار داده اگر جانب داری او را فرو گارد در محاللات
 بلده و امر حکومت تمام صوبه نالمناصه مرا فنول اسب و بنابر خاطر جمعی
 پتاوتان نامی را کفیل میدهم که سرمو تفاوت نمیان بیاید داماجی این معنی
 را به مومن حان ظاهر ساخت و او به مقتضای وقت تن به قصا در داده بدان
 موجب راضی گشت و در عوض بندر کهمدایب پرگنه بیرم گانم بلا شرکت
 تعلق مرهته صاحب و فریات پرگنه حویلی را نایک دیگر تقسیم نمود و در محال
 صدف عشور مکاس داران او را دخیل کار کرد و بدین تدبیر رحله افکنده بهمداری را
 مسدود صاحب - روز دیگر داماجی بنابر عسل گرر دودیسه رود سائر متی که
 باعتقاد همدود محل متدرک اسب و در نزدیکی شاهلی ناع واقع شده سوار گشت
 و دیوار حصار شهر پناه که بسم دریا اسب از دور ملاحظه کنان بدان گرر رسید
 و پس از انعراغ عسل هزار روپیه به عنوان حیرات بنابر داران تقسم نموده معاودت
 کرد و تمامی فوج خود را به همراهی ریدکوجی بمورچال مقابل دروازه حمال پور تا
 دروازه بند تعیین کرد و بنابر پیش بردن مرحله و انداشتن حندق و اهدام دیوار
 حصار مدعن بلیع فرمود اراجا که اهل سوق و حرفه و مردم آنرو طلب نا
 اهل و عیال بتدریج از شهر برآمده در پورجات سکوت گرفته نداد و ستد سودا
 و معامله و نه کسب و پیشه نعراغ نال در آرایس و پرایش دکاکین پرداخته بودند
 از آمدن دکهنیان بدان کثرت و انبوهی که شیوه عارت و کالا ربائی را معتاد اند
 حومتاک گشتند و این معنی به داماجی مکتشف گردید لهدا در اردوی خود

• نیت •

همین دست اسوس درست سود بهر لحظه م بر عیش می رود
معلقان شریعت نهاده که حال بدی معوال دیدند هراسان شده و بدند استخلاص
و حفظ خود را و رفتن بدین که دملا می توانستند رست از خانه بر آمده بگوشه
و کلبه میوای گشود و به مارش مو حالش و اندک گمنا می شنی دم شنی
حاضر بر سر و بقعه و بل لرزان و دسلی به بدریج بر آمدند از آنجا که اهل
عفت و عصمت گاهی به جنس مصدق گریده به شده و کوه و بار را دیده
اگر در ابتدای راه بیباکی از ملواریل در حال شده اندک به دید می نمود بقعه
انداحه می گریدند و از آنکده را عصمت شمرده مصروف مدگشت نالحمه
به سعی و مشقت تمام که حق تعالی سح دشمنی را نصب نکرد و به
شریعت نهاده پیوستند •

رسیدن داماحی راو لایکوار با فوج گران در بلده

وملاقاتهم موسى حان وحد وحدهم موسى

در تستیور حصار

محمد بن ابراهیم دامادی راو لکنوا که از سوس گرفته بقصد این موقوفه آمدند بود تا اوج گران به قصد فرود آمدن مومنان حین بدقت این حد بدست میبرد ملاقات او بحدیثام بسنگ حدود اخصت فرمود دامادی بدست و مقام سپهرشعلی اعظم بموقع عیس بر به ملک دو کوره داده نمود مومنان حین را فدای اقدس حای و دینی مستعد حای و عدد الحسن حای و مومنان علی حای محمد علی حای و مومنان علی حای و حدیثی دیگر به ملاقات اب دامادی مرقا به فرید سوله و سده ملازمی گشت و به ملک سوس رفته در سب و طرا میروید و در جوانی به حدیث بدست حلاج به حدیث اقدس رفیع فرموده و مومنان حای به حدیث بسنگ به ملاقات فرمود ملاقات بسنگ و ملاقات که

شریف ندادند منعقب راز سر بسته نورفعه مستخدمه می رسد شرحند مکرر بعد گفت او کمتر شفقت از استماع وعده اگرچه می التحمله بدنه عقلت از گوشش بر آمد اما نگران آنکه شاید این دروغ راست نباشد و بدین من حذر نداشت من الحوف والرحا بنسب شهر شعلل سوار گسند سبعلل الندی سبعلل نداد و ما کداله معریس را برحواند و زو نراه آورد و معبود ما از دراره شهر بدین بهانس آدم بهمداری که بمساعت آمده بود می القبر نه مسبعلل انعا گفت که اگر شریعت بداه باز گشت نماید در آمدن نه دهنده و او پیش رایشی شد از انعا که هنگام سبعلل سرورش عینی بدلی لریبی مژده دو حلر شدی ^(۱) محتلا برحو و آحور آگنده از کاه بشرط حواحه بداه ستنی نگوش آن سوز حوانده بود حانی نامند ناره کرده برلن مرده حلر نشانی و گام زمی آغاز بهاد و بهر ازان حلر کنش ننگامشی نه آمد

بود روز کوتاه و منزل نواز   بمنزل رسم گر کم برکنا

نصد شریس اندل و حفران تگنو نموده لنگل لنگل نه لسكر گاه مومس حلر رسدده به گام و مراد دل سبعلل و لسكر نعللی الهی نعا آورد نه تمام شب نه سبعلل ناعی نه سبعلل گراشده نا سبعلل بر نداشت شریعت بداه حو گل حذدل و نرحل نادل شادل نا مومس حان ملامی شده حسب التحکم را سبعلل و القونکه نوازگی داد گرفته بود تکرار نمود حو حسب التحکم حوانده سبعلل مبعل مضامس سبعلل که مک سبعلل طام گسنت و حو ننگ نگر سبعلل از نه سبعلل پیش مدد نه مده رنده نه مده بهی گسند لهدا امبعلل حدت و لندل دانس از مریس و نعلل اسبعللظ فرمودند که بهمدلی از او گودس نداد و آورد سبعلل ساحن سر پیمت مده نست آوربی نعلل داد سبعلل نه مده و رنده سبعلل رنده مرموده مریس از حن نداد و حصت نعلی از حد صل و کمل آن بول بدلی ماری ^(۲) گواش رده از او میده است ان عمل سبعلل بداه مرموده

(۱) صحاحه نورده

(۲) گواش ماری مریس و نعلل مریس مریس

بود بهداری محمد نورالله و محمد شهزیر متصداران اندیش امر مامور
ساحت که در کتاب شریعت نفاذ رند العصف هنگام مراجعت بختانه با خود گفتند
داشت که بالحرم و الیعی که مباحثه از در مصالحه ده آمده و برلی نصب این
امر مرا مامور ساحت از مساعدت بخت و موافقت وقت است . • • •

اگر صلح گردد بدستم قرار کسی سود نفع ندی سز
و شب انتظار طلوع و اول بوانت و سه (۱) و صدی سالی (۲) ریح بدلی
شمه چشم گنده ده سدره شملی و تکرار و ادکار این مصرع زمره می
نمود . • • •

امس عجب شنی است که فردا می شود

حواب را حرام ساحت ده (۳) نلواسه رنده داشته بدلی رسانند و هنگام ده آمد تک
مدا ده بی طوره الحلی و بر آمدن طوفان مسه از گفتند حصاره که طغفانه رن کوس
رحیل حسره شی برحاست معد و آمده شده مثل ا حست سب و حسم
انظار بر ساج طلب بهداری و امندرای سقعی سر مکنوی سرانا گوش گنده
ست . • • •

کسی داس گوش کرده مزاج که از راز سریده نامد (۴) سراج
که ناکه آدم بهداری با تک اس است که از خود دهه کسی سکن به سب
حسیده حسک و دن و در بران علی مرند کاه ناکه ده و از حدانی هو طاتس
طنی و حسم انظارش سدد گنده اگر بقیه پنی از کهنکلی و ناکه به صوبی ده ؟

(۱) رند ناول معقوب بنانی رده حسم دسی و ده را به دسی و در سریده است که
خبرنره به بلندی ده صد گر که حکما بهی دسی سراج ملکی صلحه بد و حلی
نواب را تک هزار و سب و دو کوکب هر صو کرده اند ۱۲

(۲) ریح بکر اول و سکون نانی و حسم است معرب به حب و آن گفای سدد که
معجل احوش و حرکات ملک و کد اکب را از معلوم گند ۱۲

(۳) نلواسه بر و ن حلیانه سطر و ستری و ن امی و سل و ن
دلی ۱۲

(۴) سراج و ساج تک اول هر دو معنی سراج کوس و به ده انگ کوس سالی ۱۲

هنگامه صریحا به حذر بدرون کردن را بمقتضای وقت صلاح و فلاح کار نمیدانست
و میخواست که از راه مخادد و مخالفت و مداملت^(۱) این کار صورت گیرد
و جلدی پیش ازین که دعوای نانی بدست آویر احکام بدرون می فرستاد آنها
دریافت مافی الصمیر او نموده برعه نویسی و حواب طلبی از خود رفع کرده
بودند درین ولا که خبر بر آمدن داماجی ناموج گران از سوهن گرهه و رو بدین
صوب نهادن رسید دطر بر افعال و اعمال شدیعته خود که صغیر و کبیر و بر نا و پیر از و
به ستوه آمده اند بدستار پیستر از ممر آنها مسوئ و پراگنده خاطر گشته
در چاره جوئی این کار افتاد و از راه تدلیس و تروریر آن انلیس تمهید نوی و خیال
تاراه بسته و بناس ظاهری آراسته برج کار آورد که بدان وسیله سنگ تعرفه دران
حماعه افتد و هریک را جداگانه باید برآورد *

* بیب *

مسونگر مسون نوی سار کرد سر حقه دمدمه نار کرد

و حسب الحکم به مهر امیرالامراء بنام مومن حان که مهاراجه چندین احکام
فرستاده بود ظاهر صاحب و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته حواجه مستعید
حان را مخاطب ساخته گفت که مهاراجه حکمی فرستاده و دستخط خود نوشته
که مصحوب شما نرسند و نهایی سرگوشی *

* بیب *

مسون دگر حوائد در گوش او ندر کرد گوئی ر سرهوش او

دمدمه را به کار برده دمید و گفت که مهاراجه فقره که استشمام نوی مصالحه ازان
بعشام توان رسانید مرقوم و حواله آن مخصوص به شما کرده امروز که مجمع است
امسانی زار مناسب نیست فردا عدد الدهاب گفته خواهد شد و بدانر نمود طاهری
حسب الحکم را سپرده بود مومن حان رخصت کرد - شریعت پناه از استماع
امسون آن اسرار که سریع الاثر بود در رگ و پوستش دویده از حاده مآل اندیشی
به مد ورسنگ روز انداخت و از حوشی در پوست به گنجدیده دهان را لدریز
تسم ساخته انگشت مدب بر دیدد قبول نهاد و به شعف تمام و امید مالا کلام
مرخص گشت ارادها که در شریعت عوا نائعات مدعا بی کواهی عدلین حائز

در حائلی بی صاحب بفرار نال سرای خود انداخته در آمده شرحه بدست
 شل می اندازد منصور می گشند و شبها به تعب زنی و بوی کلامی پرداختند
 چون انام رسدال بود بهاسف عمارات را کنده سوچندد • • •
 نظریه در خانه هم دروچندد نردند زنجیر و د سوچندد

عرب حائلی و عصب و حشمتی بر دانی ماندگان نلده که آواز بودند مکرر
 روزانه خوف گرفت و گریه بدیاری و شب هراس کولی از خود و حواب اندیدند
 و طرفه تر اینکه چون دیدن حاتبا تمام کولان اشپل داشت مژوازیل در آن امر
 اشعلی ورزیدند الحاصل حدی عالمی بدی منوال به و ناله شده کشی عد و
 مراز شلی در حال موجی حوادث و گرداب نل انداد نالضیره بهر نوعکه عوب
 مکررست به سازش مریحانل درون و بیرون آنکه نالل بوی نا خود بود گریه
 بدستلری ریسمل از دیوار حصه بدریازه از گسکس و دم و هراس شدانه یوزی
 و ا می رسند اما آنکه از می آلات و ظروف بولعی و ادب الدب که نقل و
 قعوبل آن دشوار بود برحای می ماند که بهندلی و کولان حدارندی می
 نمودند • • •

نمالد آشکرا ز حدی بهان بهان دان بهی مدد نلر از بهان
 نرج می می شاه بهانی بدریازه رویه رسد لکن خریدار کها مهبا
 مسکوک نموده به بفریاده ساه مداد • • •

بیرون شتافتن حواحه مستعید حال قاصی بدست
 آویز حسب الحکم بقسوی گری و فعدمه
 ساری بهمداری

از آنجا که بهندلی درنده از بوی حواحه مسعد حال دلی و بوسه کس
 بهدشلی بدستی که آنها بفر کرب معطلی و نلل بهی د حرکت و نلل
 قله بودند حال از نا جمع حولس حمله اس نالکنده و ز اندیشه نالشد

و بهنداری را یک گونه تسلی خاطر گشت همدران اوان کانونجی ناکبیر مرهته
فرستاده داماجی را و با دو هزار کس از سوار و پیاده موضع نثوه سه گروهی آمده
رسید مومن خان و داء الدین خان و مومن علی خان را ناستقمال فرستاد و او آمده
شامل رینکو جی فرود آمد - مومن خان نارسال لوازمه ضیافت از نقد و حدس
پرداخت درین بین سه قطعه حسب الحکم اقدس مهر و ریر الممالک بهمان مضامین
احکام سابق بنام مهاراجه و مومن خان و بنام جمیع نغدهای نادرشاهی که حسب
الخواهس مهاراجه نوشته شده بود رسید چون دفعه نخست فرستادهها بحسب اتفاق
در شهر آمده بودند پس از ورود احکام بهمان بهج فاضی و دیگران را جمع نموده
تکلیف رسانیدن احکام نمود از اندیشه اینکه درین بار بالجرم نادران راه نخواهد
داد در جواب گفتند که در رفتن مضائقه نیست و آمد و شد مکرر بعمل آمده این
دفعه یکی از معتمدان خود را همراه نمایند که آنچه گفت و شنید بمان آید
نگوش خود بنمود فرار یاب که رعه مدتی برآمدن و آوردن احکام به مومن خان
نویسند جواب رسید که اگر برای خالی کردن حصار اسب بیاید والا احتیاج
نیست - بهنداری از استماع جواب صاف دم نخود کشید و در اندیشه دیگر افتاد
بالجمله چون فلک کاه و دانه بیشتر گردید و برگ سبزی و خشکی بر درخت
و پر کاهی بر چتر نماد مارواریان شترانرا به اقله رانی بسته نکرار دریا و سرچاهها
کوربی که فسمی از عله نامتعارف است کاشف نمودند که بجای کاه و دانه
اسپان کاهی ناسد و از راه اضطرار بهنداری حماغه کولیان موضع بهوهن و حاجی پور
و تبه چدوال را نقول و نادهری طلب داشت که هنگام شب نآوردن عله و کاه
پردازند و فابو دیده بعضی از بیدلان ماروار و اسپان را از مستحقان برون گزرایده
به مامنی رسانند - آن گروه شقاوت پروه که پیوسته خواهشمدد مساد و هنگامه
و قطاع الطریق اند اینمندی را از یاوربی طالع منحوس انگاشته آمدند و شدنها
در دانه کم و بیش نآوردن کاه و دانه و رسانیدن اسب و شتر بعضی مارواریان
می پرداختند و اکثری بنام طلایه و اهل اسلام افتاده خان و مال را می سپردند
روزانه کولیان به کشاده پیشانی علی رؤس الاشهاد کوحه نکوحه و محله محله

حلی که مدعی دیگر مصر داشت امتناع و زنده در شنی و بند حویلی اعز نهی
اتم حریف اندر حومله برداشت نکرده از خانه آمد و در معین بحواب پرداخت
و محبت نه (۱) مصارف امتحانده معص گشت در بی بی خوشحال حد
سپه که در انتا بود از مشاهده مکالمات حسب الاشاء مومن حلی جمعی از عانا
آورده شروع بداد حواشی و نظم نموده گفت که اعلی از حدیثی آمده
آورده و سر گردانم اکنون که بعدهای بادشاهی جانب دای بعدای منظور
داشته گفت و شد می نمیدانم با و مع ما مشخص نه کنند بحواشیم گزارش
که در آورده التحمل باکراة تمام از احرر در مرجع صاحب و نه از اسلحه
رسیده بانظمی لحاظ نه آمدن رنگ شد از انوعون و قرائات نام سارل متصل
اعتماد بعدای که بدتر حد گیری خوب و بیوج حصه و مدعی مستحقان
برآمده بود با انتا پیوست و حالی از بی حصه نه آمد داد حویلی و
رنگ بود برای ادای صلوه نه مسعود دستور حال گنجانی متصل رفتن دراز
نه آمدند در بی بی شیرازه برسد بعدای با مع سده گفت که از گد بها در
در لک سده حویلی از انتا برآمده بودند بی ا برادرسه و انتا سده حلامه
مضمون مربوطه آنکه از حد در مومن حلی مربوط باشد که احکا رنگ
که بعدی مدسد حویلی اندر گرفته حواشید آمد منکسف کردند که حوی
نک گویه از بولی این جمعه حللی داد اکنون که بی ادد سده رسد
بهذا مع آمدن بوس و آنچه را ام تصور کرده بود احتاج سده بی ادد
و التعمله در حویلی بیما نمودند که مع بی از نه آمدن بی سده از مع سده
و اف می و زدنم باخصیه بعدای طلب داده دهی و که
حاکمی از حویلی سکن بعدی بسده در سر کربس مطابق کرد و ا و و
و و و حواشی که با ام نه در حصه بطون انگ دانه بیج ان به عوا
سنا به حد کم به حصه ظهور آمد
حدای و و حل اسمی سرجه کرد طبعی است که کسی از به حد مع

احکام ورود یافته این ها مژدی آنها است و جواب همان است که احکام ولی نعمت در سر و چشم تابع امرام هرگاه رتن سنگه فلعه ارک را که مکان نائب دشن است خالی نموده بر آید و انهی کرن در امور بطامب سر گرم کار شود و فداءالدین خان داخل شده باستمال رعایا و بر ایا پردازد و ارباب شرع شریف مستقل گردند و سکنه بلده که بنا بر حور و ستم بیرون بر آمده اند بخانه خودها نه طیب خاطر آباد شده راضی نامه بدهند و دیوی درگاه آسمان حله معاونت نموده نه کهنایب خواهد شتاف درین ذکر و مذکور فریب بیم شب گزشت خون معاونت صورت نمی بسب همان حا ماندند مومن خان بنابر بیک نامی رحیم یاور خان سراول حاگیرات را گف که تمامی حاگیر حاگیر داران و اگرانش است نائبان آنها بر محاللات برودد مراحمف بیسب و روز دیگر نه فرستاده ها گف که بالعلل آنچه در حواب گفته شد بهمداری را نوشته اطلاع دهد تا چه پاسخ رسد از انجا که نورالدین احمد حلف فامی مستعید خان که داماد محمد مجاهد الدین می شد و محمد پناه سر رحیم یاور خان که هر دو نه طریق نوکری همراه مومن خان بودند بنا بر دیدن آنها و بر آمدن بعضی مطالب اوفف را برتن شهر ترجیح دانسته سکوب وریدند رافم حروف ار راه دور اندیشی بحصور خوانین بخدمم والد که مدعای بداشت طاهر صاحب که سابق مکرر این قسم حواب درمندان آمده اکنون نه تکرار آن برداحتن و انتظار پاسخ داشتن تحصیل حاصل است و ار (۱) مختالت مارواریان دور بیسب که پس ار رسیدن رفعه حواب نویسد که همان حا ناشدد چون ناموس هر یک در شهر و شهریسب بر آشوب درین صورت فباح عظیم و وحامت حسیم متصور است اگر رخصب رفتن شود مناسب خواهد بود این معنی پسند خاطر همه ها شد و فرعه حصول احارت بنام رافم انداختند رحیم یاور خان را که محل اعتماد بهمداری بود بنابر گواهی نا خود نموده طاهر صاحب که صلاح در رخصب است اگر حسب المدعا حواب حاصل خواهد شد بار دیگر آمدن دور بیسب مومن

---

(۱) مختالت یا کسی فریب آوردن ۱۲ *

و حذف و مثل ناحدی عائد نگردد و در امور شریعت عرا لایک شرع شریف
مستقل باشند می برداخته نباشد و شهادت و عوالتی بده مومس حل ارحانه
سده نباشد نه کفایت مکل خدمت معاودت نماید و نه سنت استماعه مردم بده
انالت مومس الیه رس سنگه را پیش خود طلب داشته بکنش دنگی ا
معرف می نماید تا رسیدن او آن بهر بده نه بدوست امور نظامت بردارد و در
که مطابق برفع مضا برفع به عمل آورده از فرد واقع و بدست برداخته و
آنگاه و برداخت رعالتی آنجا مساعی حمله به ظهور رسانند اندکس در ناکند
داسنه به عمل آورند و سه لغته احکام که تمام مومس حل بود حرد خوانس
نموده برستندن آن و پیام اطاعت و انقاد حکم اندکس در مومس حل برسد
آنها که محرد بودند از راه دپخته دروازه اسلویه به بیست و چهارم شهر
حمالی الدانی فریب در بهر بر آمده بعد احوال و رسیدن رحصت گرشن از مور
حال او احوال روز ملامی شدند و احکام به مطالعه و آمد حدتخته به مطالعه بحد
نقل یکی از آنها که مضمون واحد داشت برداخت :

نقل حسب الحکم اعلیٰ به مهر و ریر الممالک اعتماد الدوله

آند لغت و عوالتی بده شهادت و مدعی سنگه مومس حل بود
مراحم والا باشند حکم حبال مطاع عالم مطیع پیرایه صدر بهب که مرده دای
احمد آرد تا مات و ابالت مریت راج احیر مه لعه ابی حنکه بدستین خلق
بعل و بدلت بده بدست اکثر آرد بر بده داد اندکس حلی که با یک مد
سود و در مد بده و شهر به مد نظرت و استقامت که موهبی من احمد
حذف و مثل و حر و بعضی بدست محلی سنگه بده بکنش دنگی ا و
احادی امور بدست عرا لایک شرع بدست مستدل بدهد و آن مدعی بده
به تلفیح حکم معلوم ارحانه استماعه بدهد به کفایت مومس حل که مومس
است معاودت نه بدهد مومس حل نه بدست گفت که بدست بدست مستدل

به گراشته عاقل و عاقل نبود - جماعتی ماروایان که یک دور و یک ذات بودند سلامتی خود را از چاکال اهل اسلام و دکامیان در نگذاشتند چاره دیوار حصار دانسته در شبهای تاریک به در بروج دور حصار آهسته آهسته با موحشی چوایان و عسکری و کشتن حدود از ناس و شوخیهای ناس خمدیک را انگاشتند شب رفته داری می نمودند و دور حایل بیرون نامیدند آمدن جنین خود در تدبیر فتح العاف و سیله و چاره خوبی داشتند چندی بیگانه با علم خود نامه به تهمید حده و سارشی نا دیده بیدان به سعایب سعیدان و حوسه کوشان حده ای حدر دست و پا و کوس و بیدی و جان از ستمی که به روایان برده و بیدین به در برون مطمئن نمایند احضار و رسد تله ناس چندی را در بود وادی عدم ساختند حیدران اوقات قلمدان از دور به راجه با شش قطعه احکام قدسی و مهر اعتماد الدوله وزیر الممالک و امیران امیر المصالح الدوله و مطهر جان در استقلال و دتاری صوبه مهاراجه و گوستی داء الدین جان و معاونت موطن جان به کپدایب سه قطعه تمام آبی کون و سه قطعه تمام موطن جان رسد دتاری استیاد جان مامی و تلی اعتماد جان و مستند معاهد الدین جان نائب محسی و مدوی درگاه و رحیم یار جان سرول را طلب دانسته احکام موسومیه انبی کون را مطالعه در آورد - چون نامه بیک مضمون بود تا تحریر نقل یکی از ادبا پرداخت

نقل حسب الاحکام بمهر اعتماد الدوله

وزیر الممالک

آنکه تهور و حالات دستگاه انبی کون مورد مراحم والا باشد حکم محکم مدرم قدر توام شرف صدور یافت که صوبه داری صوبه احمد آباد نامارت و ایالت مرتب راج راجدسر مهاراجه انبی سنگه دستور سانس بحال و بیاب دستور اکبر آباد بروج پناه و داء الدین جان که نایک صد سوار و دو صد پیاده در سهر بوده محافظ و استمال سنگه نده که دوحی من الوحوه جور و تعدی

بر آورده به مقام فراغت و غذا میسازند و ملوایان جانها را بی حد اورد حالی
 یافته به بهانه حسدجوی علی و کاه حدرها در آمده مال مفت و دل بی حم
 آنچه ناتند برده مالک شدند در همان اناج محمد دقتر حل ولد معتمد حب
 که در بندر سورب سکونت داشت ناحمی از سوار و پیداده و حد بدی سب آمده
 به موس حل پیوست و هادن علی حل نا محمد طاهر برادراده اش
 نا جمعیت حوی از حوناگده رسیده شریک کا گشت و کرب و انوسی
 فوج اسلام زناده و امروز گردید و د اسداد طین و شواج که ترکیبی وحده
 از حویات بدن شهر درسد بعد و حبه اشنام روزیدند و ز برور که بر منحصن
 دشوار و عریه نیکی بر برت اکثر از سواران آدقی و ملوای ملاز بهدای
 نظر بر حل شدق معاش و انلاب اسنان بی لحازه به زیربسی ا دواره
 حل دور بدین شدنه مورخانیل مقابل را آگاه ساخته بود موس حل نه
 دوکر گشتند کار حویات بحراندن برگ داحت و آخور انگده شله^(۱) و
 مرلها^(۲) رسد دواره حصه سمت مور حل حوان مرد حل که نه مقابل سنان
 سنگه شرابی داشت و از صدمه گولهای بوپ اهدا یدنه حواب گس
 که مکل حا گیرس مستعظان نماد و از اندان حست و خاک مرید
 سر بالایی که پیاده بول صعود کرد بدید آمد بهدای مددین حوی ا
 حدهلی مردم طلب داسنه بحاک اندشه بحلی سکت و ریخت و تم
 نموده بدلی مرتب ساخت و بدین متوال دوا متصل دواره بد که
 که نه عمل شکل و صورت شده بود از آن حا که حدر در مردم بدینک دهور حصه
 معتمد بلک از آن در ارتفاع بسور به نظر د آمد سوارها کنده ملوج دوا
 ساخته در دست آن بسداد حل داد و از نعم و حواب لحدت و احدا
 نموده شب و روز دانه از حواء و خوشدنی و حدرگندی دمی دمی مهمل

(۱) شله ناول مفتوح و سکون دمی و صبح دمی حلی مرد و سال را که بد
 مریخ که دوا سرگس و بدنی و خاکریزه و اسبل آن برید و بهدی و کره که بد

(۲) مرله ناول مفتوح آبرر *

در مورچال مقال ریخته دست برد نمایند چنانچه مکرر مارواریان چون مونس از سوزاج سر بیرون نموده بدان امر اشتغال ورزیدند و جمعی را کشته و متحرج ساختند و عیشهای آهنگی در گوش توپها زده بار نامشابه عود طهور آوردند اراکان که بمقتضای مصالح امور مملکت باعتدال ظاهر و باطن استقامت و پاس خاطر بهاراحه که در حضور بود از پیشگاه حاکم و جهانداري احکام مطاعه در استلال و تقاضای عونه نه بهاراحه و در گراشتن مداد الدین خان دایم سوار و دو مدیدانه به طریق فله دار و معاودت نه کهندایب دایم مومن حان چون از تعدی زتن سنگه دمداری رعایا نالش داشتند تا مقور شدن نائب دیگر از طرف بهاراحه در حفظ و حراست بلده و دیانت نظام تمام ادبی کرب پناوت بهر امیر از میرا مرحمت گشت و بهاراحه فرستاده بود - دمداری مستفید حان فاعی و ازاد تحریر را طلب داشته نمود و رقع بهر ادبی کرب تا حسب الحکم موسوم مومن حان فرستاد و از در حواف پوش که حکم ولی نعمت بر سر و چشم شرکاء زتن سنگه که مصدر ایداد و اصرار حق است از احمدآباد بر آید و در پی درگاه مداد الدین حان را در فله گراشته میبرد از استماع این پاسخ که موافق مراجعش بود سکوت ورزید و سب و زور آتش حرب از هر دو جانب التهاب یافته بخل حیات جندی را از طریقین می سوح و یوماً و یوماً تسعیر و علالت حدونات و (۱) علیق ناله و کوه انام از خاص و عام را بای استقامت ارجای لغزید اکثری از انان و دکور دست عیال و اطفال حور سال را گرفته حوران گویان نه دعان در آمده ناراده بیرون شتافتن در دروف شهر فراهم آمدند مارواریان این حالت را رفا حامل خودها پیدا شده سانس برین که مانع بودند و گراستند اما بشرطیکه احدی از نقد و خمس مالیات دار با خود بیرون برد لکن اکثری از نقد و خمس پنهانی به سارش مستحفظان برده در پورحات سکونت گرفته فارغ از اندیشه می گشتند و هر روز دسته دسته بدین متوال از مصائب شدت و مهلکه و اراسته بیرون بر آمدند و از مقابل احدی متعرض احوال آنها نشده از ورطه عدا و محبت

(۱) علیق حواسپ و گیاه را گویند ۱۲ *

دانه و سبیل ادای آن شده درین راه مومن حال نظر بر وقت گریزی نداشت
 برگشتن برانچه را نه حاجت و نه آرزو حال تصویر نمود که تحصیل مال واجب آن حا
 ان وجه معیبه می فرستاده باشد و نه مردم مریض گشت که نه شد که دلیل
 نرسیدن نقب و ساحت سلامت کوه نظر آید شروع نمایند و در سه مکتب
 معینی دنیا و دین حاصل دردیکی دروازه بند بدان امر اشتغال ورزیدند
 و موحی را آسوده شب گشت که کولیل گاه و دانه برای حلب مدعیه
 در دانه ظلمانی شب نه داده می بردند معرزه ساحت که تمام شب پیش می نایع
 شای که محل آمد و مت آنها است حدیثا باشد و نگردد که بر کسی
 و دانه غله نه محصوران سد باوجود آن کولیل که حل گزین بها پیش آنها می
 مفرقی ددان نظر بر مدافع کلی حل برای نموده به حمله می آوردند و کسی
 که نصای آسمانی گریبان گیر می گشت دست مستحفظ می انداد
 شش را با ناله مستی احل داده نفس استند می ساختند و در غله و گاه
 وز نیز دانه نت که نه عمره شریفی الدنیه بسند گاه که یک اسب انقزی
 ناسد نیز رفته رسد ما ابلان در شب سالی نانک ماه اتم آمده به
 حوایی بر حوت نه دیده می آوردند مومن حل نیز نه نرسیدن دینی امر کرده
 مددان اناک ساحت و فهم نامی که باجمعی ا پیده بود مددلی
 نه نگ در آن طرف دانی سینه ارمب کرده شفا به به معرب کردن
 رسیدن گاه و دانه می برد احب مومن حلق روحی انیس نمود که نه
 بوده نه اسذان طن درازند و آنهایی حدیثه سد به هم استند ساحت و تم
 گشتند بعدای مدد به حدیثه نقب و سلامت آنها دینی که گشت
 سالی نقب بود نه اندوز حدیثه سالی گاه نه آب نمود انچه که در
 انقزی اقامت برسد بود مددلی به نامی حدیثه ا خود حوائ گشت
 و در سالی که بعد می ساحت به عمل ساحت و نگ دو مدنی که در
 آوردن به مدد به حدیثه به اح نموده به حدیثه به سالی که در
 مساحت که به مدد می ا من کرد که نه شد به سالی طلب طوف بری

لهذا بعد از حصول برآمد ارکلی دولت از او در اندیشی که مدد او
 باحمد آید رفته شد انگیزنده و نساء شود از پیشگاه مجدد و اعلا مظفر حال
 شدتند مسئل ساحتی ملازمت اقدس فائز گردانند و احکام متعدد مسئل بر
 بپردازند و بحسب عدم اطاعت حکم اقدس و معارفت به کهنه‌دلت و دست
 باز داشتن از هنگامه و استقلال مه‌لحه ناعمل طاعری تمام مومس حال نوشته
 دادند امیرالامار از اندیشه اینکه از طلب داشتن مه‌لحه بحضو که بدین
 مصلحت وقت بود بهدای نوعی دیگر طاعه ساحتی مومس حل و تبدیل ساز
 و حلل و عزمش انگیزد حسب الحکم در استمال و برعت و اراده او حدتعه
 از نعل آن واضح نگردد نرسد .

نقل حسب الحکم

آنکه شجاعت و عوالی ندهد خلالت نسبت به مومس حال مورد عذارت
 بادشاهی باشد پس ولا کفایت رسدن آن عوالی ندهد تا وافر حدت و توبه
 خانه بر درازد کزوهی ندهد و موقوف بودن بر ساحل و ناسبت ط دنی آب
 معروض عکس حال شهر رفته گردید از اینجا که امارت و انالبت مریض مه‌لحه
 انبی سکه از حضو بر نرود به آر دگی وانه وطن شده بود بموجب مریضی معس
 معالی امارت مریض مظفر حال بهد او و ملازمت اقدس او و بواسطه
 حسیانه مسئل گرداننده حسب الحکم اعلی علمی معکود که اگر احسن دت
 مه‌لحه این معنی را دست او بر ساحتی بهد و تعلی و استقلال عشر کد
 آن عوالی ندهد دلیل اعلمه و دانسته به ط جمع به محالبت با خود و ندهد
 احمد آرد ساند و بهر عوالی دت مه‌لحه او را رده به مداحلت و بدست
 به به و واقع در آرد و بریدن معصل معس و دت و دت از نساء نظم
 و حلل ناکند انگیزد ساند الحکم بهدای بهدای و حذر و نه که موم
 و حواریه دت حصله دست و دت ساند که حواریه حواریه حواریه حواریه
 نش او به مریضی بهدای اند مدد را به ساند و دت ساند حواریه حواریه حواریه حواریه

باطن نوشته جات امیر الامراء مومن حان رسبد که هر چند بدابر مصلحت
وفت در ظاهر احکام برسد مداط اعتدار ندانسته از عرم حویشن باز نماد و سعی
موفوره دسب تعدی مارواریان را از سرستم دیدگان احمدآناد کوتاه سارد - الکاصل
بعد شیوع خبر تعیری بهنداری و رسیدن نوشته حات طلب مومن حان نه
بردیک و دور فرقه سپاه که در امیدواری چنین روز شنی بروز می آوردد و بدابر
پاس آنرو کداره گیر بوده منتظر فرح بعد شده داشتند شادان و فرحان بدل حوشی
رفتن وطن و سکدای مسکن و نوکری با وجود نرول شدت ناران و طعنای رودها
و ناله هر روز حوق جوق و فوج فوج پیوستند مومن حان فریب یک ماه و نیم بر
تالاب نارنگسر باستعداد نوپ خانه و فراهم آمدن سپاه متوقف بود درین بین
محمد فلی حان و آفا محمد حسین برادرش که با شجاعان خان و رستم علی
حان و بهرام حان مصدر ترویات بودند با حمعی رسبد ملحق گشتند و بیر خبر
حرکت خوانمرد حان که از پتن بر آمده نزدیک رسید کوچ نموده بموضع سوخیتره
ده گروهی بددر نرول بدود و همدران مقامات حوان مرد حان با حمعیب شایسته
شامل شد از استماع خبر کوح مومن حان و رسیدن سوخیتره و اجتماع سپاه
بهنداری یقین حاصل کرد که او عرم مصمم دارد عدد الکسسن حان را که رشته
فرایب با مومن حان دارد بخمال آنکه مدادا مراعات حویشی نموده در صورت
بودن در شهر فادو یافته مصدر کاری شود و از افعال شعیع حود می دانست که
کانه رعایا و عامه برابا همه تشنه حون اویدد ناندک صدائیکه بلند شود بلوای عام
در حیرد اوزانه ازباب تحریر و رحیم یازر حان باز دیگر تکلیف نموده بعضی از
پیامهای بی سروپا که یافته بود ربانی حواله کرد - * دید *

ر با گفتنیهای بیهوده گفت گهروار حرمهره بسیار سمع

و نرد مومن حان روانه نمود هر چند که نرد ازباب حرد واضح والائج بود که ازین
پدعام ربانی تحصیل حاصل است حون چاره ندانستند در عین شدت ناران نه
سوخیتره رسیده طاهر ساختند مومن حان دو روز دیگر معام وزریده کوچ نموده
موضع نسو معموله یتلاد هفده گروهی بلده دائره نمود و مرستادها را رخصت کرد

قتل برده می‌باشد که ن دا الحلقه بود رانه کرد و خود را بدوایل و بعدا نل و حذر
 سگان مسورت شده ری محفل گفتاش آاسه حدسی در اندسه و بدینکه
 گراندد حوس ملوایل بدو دعه سنی شقام عزل نه مدلت و حوای نه آمده
 بودند اکفون در نظر بر دمعاشی خود بشتر از بشتر اندشه ناک نو نه حد
 نه نظر تأمل و تعمق بحال سکته نده نگپست احدی از منصدا نل و اسان
 و ساه پیشه صاحب اسامداد که سرورده و اسمی داشته باشد و مصد اسمی تواند
 شد سولی حدسی از بدشلی نادشلی از نائب دیول و ونمی و ادلی و
 و منصدا نل محفل کهنه نرحه که برای نام بر تعلقات مائده و آنها در نه علت
 عدل نامی و عدم استطاعت فعل و حرکت نه کم و بیش ساحه می گراندد
 حوس مریحا بر آردن آنها را مناسب بدانست نمهدی که در ظاهر حوش نما
 باشد حدل کرده نه عولن گراش پیام عدد الحسن حل دشب دیوان و مستعد
 حلن نامی و علی محمد محاسد الدس حلن نائب شخصی و مع نیک ندوی
 نرکه و رحم یو حلن سارول ا حواسی و حصص نموه و نامتفک حوه
 حلش ا از ال دیول کرده مطلع را عرف ساحت بدعام آنکه مومس حلن ا
 نهانده نگویدد که دتعمل دست از شدنامه آزایی و انداحس حلل نه بدست
 گونه نموه نسخ عربست نمید حوس مهاده نه حصو و حاقبق حلن ا نموه
 است بدو نمکه حواب نرسد نه عمل حواصد آمد رسد نما که معده بر بد قه نه
 بند کهنهت شدنه بقول آنکه نقل که که عمر نمی باشد تمام گرگز شدند و به
 یک شعبه نه النجا بوف سی داد نه من حوس مهاده نون بعدای سدد
 که نموه از نساه خلاصت و جهاندی بدسو بحال و دوا است معاقب
 احکا اسلال مدرد بعدای از راه ظفر مدی این مدی اکمل اسلال
 بدداسه و مادده مومس حلن ا ال و دل اندسه صلاح نو بدشلی و سلی
 ا که مصراع امور نظامت دانس رآپ دوش که اگر حواب نه مومس حومل
 کرده شدند بهتر وادای بعدای نموده نرخی تا نه مومس شوند ا ر که
 مومس انما نه نه هر بود که در و خالف ا مدس ندسه ا دوا اما نه

اعلان و اعلام و یافتن شهرت به نزدیک و دور به بواحی بوب شادمانی امر
 نموده فعل حکم اقدس را بهر قاضی که بدیایب و برد عدد الحسین خان نائب
 دیوان و مستعید خان قاضی و ارباب تحریر ارسال داشته بوسه که باتفاق یکدیگر
 بهمداری را رافع گردانند - شیر خان از استماع رویداد عدد از دهکالم کارود
 تعیناتیان بهمداری را رخصت انصراف داده خود دسب از مراقبت طرفین کوتاه
 ساخته در دایره سیلور رفته تقاعد ورزید عرب شهر عمر المظفر عطاسی سال هزار و صد
 و چهل و نه مومن خان بر تالاب در بکسر در سواد عدد داخل حیمه گردیده
 مسرعان سریع السیر برد ریدکوجی که دران بواج ناشد او متوقف بود فرستاده
 برد خود طلب داشت و فدای الدین خان عمه راده راتق و فائق مهمات
 و محمد مومن برادر راده را بخشی و محمد زمان بیگ همراه را دایره
 توپ خانه مقرر نموده به نگاهداری سپاه از سوار و پیاده مامور گردانید
 و نوشته حات طلب حمایه داران با طراف و حواب فرستاده جوان مرد خان
 را نوشت که با جمع شایسته خود را ملحق سازد و از اتفاقات همداران
 اوقات چند صرف توپ هفت خوش ازان حمله دو صرف پله رس که هریک
 مقدار سب آثار پخته شاهجهانی تیر داس و معتمدان مهارحه از عدد سورت
 خریده بنابر سهولت بحمل کشی روانه عدد که بدیایب کرده بودند رسید مومن
 خان این معنی را امداد عیبی و فتوحات الاربی تصور نموده بساحتن اراده
 و لوازمه مصالح آنها اشتعال نمود و ریدکوجی حسب الطلب آمده ملافی
 گشت و گفت و شنید معامله میان آورد - فرار برادر بخشی بامناصحه صوبه
 سوای محالات بلده و پرگنه حویلی و عدد که بدیایب بشرط رواف و احراج
 مارواریان به عهد و پیمان و موایی مؤکد بایمان افتاد و مصالح طرفین بچیرام پیشکار
 مومن خان باتفاق معتبري از ریدکوجی برد داماحی را و بنابر تاسدس و تشدید
 اساس و استحکام مواد فرار داد مفرزه و برای نگاهداشت جمعی از سوار
 و پیاده دکهنی رخصت شد - بهمداری بمجرد مشاهده فعل حسب الحکم
 و رسیدن خبر بر آمدن مومن خان حقیقت حال را با نقل مصحوب فاصدان تیر

گردید و بهین حل نائب راجحه نصحت سنگه را از مضمون حکم آگاه ساخته تکلف
حالی ساحن مکمل کرد چون اسنادگی داشت دنگ رد و خوردن دست
و حوالن مرد حل آن حار را فایز گردید ظهو این معنی موجب بی استغالی
موجدانل دنگر گشت و بهمداری را خلش شر دو بهم رسد حوالن مرد حان
کفقت بدست آوردن و مداخلت آن به مومن حل پوشه آگهی داد و آن که جسم
انظر به شاه حار داشت حسب الحکم موسوم خود اطر سخته بدستور
معهود و غماظه معمول به شرایط استدلال و تقدیم آداب بدیاحنه گریب و مضمون
را به سمع حاضران رسانند.

نقل حسب الحکم نمبر امیر الامراء

آنکه شکت و عوالی بقاء خلالت و معالی دستگاه مومن حسن مرد
عدالت بدشاهی ناسد از حدنگاه اسام و انواع سام و فراول احد و هر گوناگون
بعدیات نائب دظم مومنه احمد آند و کفقت حبهایی مریه برای مال مدعونه
و بتحصیل ر سر مردم از ناشدگیل سه بدفع و گزاف معروض حدت والا گردیده
شر حدت از حصو ادیس نامات مرتب مهاله اهی سنگه ناکند تلغ و مدعی
سدد بعمل آمد داده به کرد لهدا از دستگاه سطوب و خلل مومنه دانی احمد آند
از مهاله حدت بعدر سد و حکم اعلیٰ لعلل بعدر نائب که آن عوالی بده ن مد
شدن مومنه از معصوف اندر دست مومنه حدت نسد و نائب مذکور آن سه به
آند و نگذا ند که بدی نائب حدت رل حسب حو و ظلم بدستور از بهید و احدی
را اهمیت رسد تا سندن مومنه دل معصوف مت طلب بلده و مرد سخته یاد
حود دانسته در اوج در حدت معنی نمیدد و به بسلی و اسامات نهای
ستم بده و بدلی مومنه بدرد اند حدتی اندل مهاله به ظم احد و حد
ماند آند اند خلاص گردانند و تا مراجعه معصفاً دواج مومنه سلوکی که حدت
دست است مسلوک د اند دیکه لی مصلحت حدت است بد که بدلی حکم و در
بعل آند تا اتم دشم سپر مت و التبر حدت بد دهم خلوس والا ملتی سد و بدرد

ارابجا که هر امری در کرد و مباح خویش است مضاراً بنابر امری که ذکر آن
 مناسب بدین اوراق ندارد امیر الامراء از بهاراحه برخیزد کشت و عقلت
 القلوب و الانصار دل و دیده اس را از مراعات جانب او در گردانید در عدد عراس
 در آمده می اندیشد - ستام دیدگان کجرات اردوی معالی ظهور این طیفه عینی
 را از مساعدت و مباح و یاری سخت تصور نموده تیر میراد بدهد احاب رسیدد
 یافته دلاکین را تخته کرده بستند و دست از داد و ستد سودا و معامله کشیده به
 هئیت مجموع بدرگاه مدلب پناه تظم و بیداد نمودند و ادا اراد الله سینا پیشت
 اسدانه درین ضمن که امیر الامراء در تحویر مصوب بود پوسته سکایب امیر
 مومن خان از بدعاشی بصداری و قصد او از سابع و تححق که کمر بر انداختن
 او را بسته و شیر جان را روکش ساخته رسد امیر الامراء پاسبان بوش که اگر عهده
 برآنی تواند کرد حسب الحکم اعلی در امر نظام عطا میگردد مومن خان در
 تدبیر این معنی شده جوان مرد خان را بجهاتی که سعی ذکر یافته از بصداری
 که مطمئن خاطر بود و در اندیشه تقاضای سپاه و استخلاص برادر متخیر در
 صفت دیگر کناره گرین بود به بیابان فوجداری پش و مدور حکم امدس مستطهر
 ساخته و بمواعید دلبدیر امدداری وعده نموده برافان خود در اترع حکومت
 از مارواریان و احراج آنها دعوت نمود و او که بیوسته متعبد و منتظر چنین
 لطیفه عینی بود بقول آنکه کورچه میخواهد دو چشم بینا مدب داشته احاب
 کرد - مومن خان در باب صدور حسب الحکم در امر نظام تمام خود و حام
 تقرر فوجداری پش بشرط رفاقت و سرانجام مهام نادرشاهی تمام جوان مرد خان
 بمصمونی که التماس نمود در اسرع اوقات مصحوب فاصدان و سر رسید مومن
 خان از راه پخته کاری حکم موسومه خود را متخفی داشته بنابر حلال افگندن
 و دو دله ساختن مارواریان حسب الحکم فوجداری را بر جوان مرد خان فرستاده
 ترعیب و تحریص بمداحل پش نمود و خود گوسف بر آوار شش تاجه صدا
 بر حرد - جوان مرد خان بمجرد ورود حسب الحکم حمعی را فراهم آورده سارن
 محمد حدک کهوکر فصالی شنگیر نموده بلده پش در آمد و مصداتی شریک او

صوبه داري مومن حان كه بعد از گرفتار شدن
 بضافه مصب و عطای خلعت و خطاب بهادر
 و حكم يالكي چهاردار و در او احرار ايلم حكومت
 به و الارقيه مصب شش هزاري داب
 و خطاب بحكم الدوله مومن حان بهادر
 دلاور جنگ و مدور فراميس سر
 بسندي يافت و ديوانی طالب
 على حان نيانت عند التيسين
 حان و محمد اسد الله

بعد و بداد مقدمه بهرام حان آتش ظلم و خوار ماوراء كمال التيه
 و دبريت كه حرك و بررامی سوخت و ديود و فعل مظلومين عم دنده و دنگ
 ملبهولن سم كسده در كندد خرج اندر بيعد اسرا ملوا از مد برو و بعد
 و اسطه بوب و مكنيت مهراجه كه دان اول بخصو انب اومب داب
 و مری بودن امير الامرا كه راتق و فتن مهيب سلطنت بود بصر عمل و حمل
 بدی در ملاحظه سان بی گریست ملوا به ^(۱) تسع جمهو كندد بداح دل
 اسعمل داشتند كه ^(۲) تدفع شان هر حان و مل مدی بویقی فداس و ممدان
 ممد و بخت بخت صاحب دیر كتریانی كه نه از دوی مملی بسودا و
 مملات می رد احواد به ملاحظه حرك دای ممد الامرا حان دل ا ح ده
 حداب كسولن لب به شكوه و سب و دنگ كه ممدت بفرموده شد بد سدد

(۱) تسع ممل مملوح گریست ممد و كریتم ۱۲ •

(۲) تدفع به نام اول و كسولن و س ممدت ممد و كریتم كه ده ۱۴

حدود دیدید - نه کار بردن سم وائل یا افکندن چاه و آب اندر سپردن نقد زندگانی
و می رهناییدد نوعی و اعمه طالب آمد که بعضی نکلان و اندیشه ایکنه
شاید بودت گرفت و گیرند و سرایب کند بسکه درین باب متعذیر و متعذر
کشت از حور و حواف افتاد معجزه حدون شده در گرسب - * نظم n

رعایای مسکین نه تنگ آمدند / زندگی نه گام دپاک آمدند

ر ظلمش وصال ستم دیدگان / شب و روز میزب از آسمان

بسکه ناله مظلومان و مریاد مملووان بلند کسب گوش کوبیدان ماله اعلی زاکر
ساحب ظلم حقا پیدگان ملروار بحدی انجانمید که شیخ جسمی ندیده و گواشی
نه شنیده بود اران حمله اندکی از سیدز و مستی از حوراز آنکه مسکینی بدست
ظلم سان گرفتار آمده قید گشت آن سبکین دژن مختصان فرستاده زن بچه
اش را کشیده نه فله می آوردند - چون آستان بود - شکام بر آمدن سنگ
سست در فله از حور اسقاط حمل آن معینه مملووه کشت - بعضی از شایع
اندیشان ملروازی که بعدوان تجارت و عوامی وارد این دیار شده بودند از مشاهده
دمعاشی بهمداری از مال کار اندیشیده دست از داد و ستد و معامله کشیده
در فکر سر سلامت بردن خودها افتاده قریب دو هزار کس زونه ملروار بهاندند
بالجمله مومن حان ناستماع رسیدن شیر حان نه کهنه چشمة نداشتش سپاه
حاری ساخته ناستعدان توپخانه پرداخته ناعمیب و دیم و حدید از کهنایب نه
پتلاذ آمد اتفاقاً رینکوجی که نه عزم روانگی دروده دزان نواح رسیده بود کسان
حدود را فرستاده نا حدود موافق صاحب و گفت که چندی در همین صلع
متوقف باشد تا از پس پرده عیب چه نه عرصه شهود آید شیر حان که موصع
دهکام کاروه آمده اقامت داشت نانتظاری عبور رینکوجی از دریای مهندری
درنگ ورزید - بهمداری بیر بدریاب حرم مومن حان نا فوج در پتلاذ استعدان سپاه
و توپ خانه نموده عزم مصمم شناتن نه پش گرمی سیر حان گوش بر آوار
روانگی رینکوجی می کشید مومن حان ناستحکام فلعچه پتلاذ و محافظ
فصده نتعین ساختن مردم کاری حاضر جمع نموده نه کهنایب برگشت و عدد
الحسین حان رحصب شده نه احمدآباد آمد *

[illegible]

و دکنینان بصوب بهیل مال راه ماروار پیش گرفتند و پرتاب راو ور دیکوجی از دھدوفه نه کولوار و کاتبیا وار راهی گشت - همدین اوان خدمت کرور محال کثره پارچه بموجب سد حضور نظام الدین خان خلف مولنا نورالدین معمر گشت بعد اظهار بهداری نائب او دحیل کار گردید و محمد پهاد خان حالوی نه بیاب ناحه نخ سنگه نه موجوداری بلده پشن سرگرم کار شد اراجا که معدمه چوتبه درس نه شده بود پرتاب راو برگسته نه دوله آمد درین ولا بعد آمد و شد بیا مبران مرة بعد احری و گفت و شنید فرار چوتبه افتاد و برهر نام بدت بوکال واحد چوتبه برگه حویلی بموجب فرار در راجپور آمد پرتاب راو و دیکوجی از ممر استقرار چوتبه خاطر را پرداخته معمر بروده تا کنار دریای مهندری رسیده بودند درین ضمن بنابر نوشته داماجی نه صلح سورتبه شتافتند چون راه سلوک نا مرهته مسلوک شد موجوداران و عمالان را بهداری نه تعلقات آدها رخصت نمود - رعایای سکه بورجات بنا بر ادای وجه بیوره که دران ایام نتارگی مقرر شده بود عمله عمارات را فروخته ادا می ساختند و اکثری دسب از خايمان کسیده فرار بر فرار گریه -

* دسب *

رخايمان بطریقى جدا شدند که عقل در و بنامد بحیرت سپهر علی را بهداری منادی بر آورد که احدی عمله خانه خود را بدون حصول اجازت فرود بیاورد و این بدع بیار و بیادگاری صورت استمرار یافت - رنار داران هشتاد و چهار قوم جمع شد بعضی سرها شکسته و کار و حدجر گرفته مستعد نه خود کسی بنابر مراحمت بیوره هنگامه بر پا نمودند بهداری از بلوای عام اندیشیده بیوره رنار داران را دسب برداشت همدران اوان شیرخان بانی حسب الطلب بهداری بموضع کهنه رسیده بود ناحمدآباد آمده ملاقی شد اراجا که نا مومن خان سوء مزاجی داشت او را نه بیاب تحصیل پیسکس و موجوداری پتلاد از تعیر مومن خان و برگه دریاد و لهر ماترو مونده مقرر ساخته روکش نمود و شیخ محمد عافل و میر محمد رمان حماعه داران را نا جمعیت بانصد سوار تعذیات نموده نتواصع پارچه و دصغه شمشیر و نه شدکر داس پیشکارش دادن خلعت

ادب الفت که اکثر انداس پخته حدال مالعت به نظر ننماید بدالیت رحم
 نادر حال معظم الدین حسن خان ا در خانه خودش بسیده . . . . .
 باکتره گهر سرشته تقدس است . . . . . با ناک اگر ملک شود انلس است
 و محصلان شداد و علاظ بر گماشت و به عطف و حسوت تمام به ده شرا رینه
 که وامل سارد محتلفات شمع الاسلام حال حواله او نمود که بمعین تبع د آ ده
 آنچه ازل به حل آمد وامل ساحت تنه را از خود داده انرای همه نمود
 بالعمله ریگجوی از ننگهای حصار بزرگم بر آمده ناسعدیل درت ا و سده
 ملتحق گردید و از رهنداران خلع دریای مهندری کهدنی کنان بر ساحل د
 و انرک درازده کوشی بلده رسده موانع حدد انصاحب د آرد و بعدی
 حوس از مومس حال قطع شده امداد و اعانت کرده بود بحوال مرد حل که از
 سل گرشته بذات عدم انصل رجه بصحواه دال و حساب کسی دگهفل د بدند
 کفله داشت نوشت که احدی از بصحواه دال و مراحم احوال نتواند شد بخاطر
 جمع آمده شیک شود اما او از راه در اندسی که دول و فعل مواریل اعتماد
 را بسودد آرد درت را و نمایی خلع و انرک را به تحصیل د آرد و وحده
 بدل شرا سده به بلده پیوس درت او د دگنه حوبلی امداد د آمده
 بموقع ولاد و از انجا بصوب بدهنوز و حباله فله بدوله مع ورت نمود و بیه تقی
 حوبه مصحوب محمد اسمعیل ساکن آنجا بود بهفدای بسدن و بدعوت که
 و شعور بمان آمد مروت نگرنت لهدا ددای زار مریت دو خوا سواد د صله
 دوله گراشده به دحدومه ش مت جمدول ازان کدهای که جماعتی دهی او
 گرفته بود رمله سوکه دراه اید ناسعد دانده سده آید ا بناحب د آرد
 و اکثر سده رله دال و معقول بدفکر و مصد بدند که ا حقیقی دال د
 سکونت ناسعد ا امد آمد دگنه که به سعب حدل کپچده سده دده بودند
 برقمی رفدال سده دست اندازی نمودند و مریت دده یک و ده ا د
 و حدس آنها بداح ردند و موده دین میر گسه به دد و سب بدادند
 و حسن حنونی اوحدول آن حدک ده کهدنی بدل نموده به نمان د

نزدیکی موضع سرکه‌پنج رسیده بعضی از پرتال و عقب ماندگان و امید سگه
 راجبوت را که رخمی در بالکی می آوردند گرفته بردند بهنداری از رسیدن پرتاب
 راو ناستحکام برج و ناره و محافظ دروب حصار برداخته نگرفتن بیوره و مصادره
 دندار حذر نقصان ایام محاصره باهتمام تمام بیش از بیش در آمد کافی انام از وصیع
 و شریف از ظلم و ستم بستوه آمده فاجسته دل از منسکن و ساوای آنا و احدات
 حویش برگزیده راه فرار پیش گرفتند اندران سال شیخ الاسلام خان که در هنگام
 دعای حامد خان توفیق حدری حج بپای الله الحرام راد الله شرفا و تعظیما یافته
 معاودت کرد از وقوع آشوب و فتن که یوما فوما در احمدآباد نه ظهور پیوسب از
 خوف آنرو در بدر سورت کناره کشیده گوشه عاقبت اختیار نموده سرمی بر
 قوت شد و لاش او را بداند بخاک سپردن در صحن مدرسه بنا کرده او باحمدآباد
 آوردند محمد مجاهد الدین خان برادر راده اش نائب بخشی و فاع نگار احارت
 در آوردن تانوب در بلده از بهنداری حاصل نموده مدفون صاحب - از اینجا که شیخ
 الاسلام خان از عهد حصر جلد ممکن و بعد آن بخدمات و سپردن حاجیراب امرایان
 عظام می پرداختند چنانچه مکرر سدی دگریافته علاوه آن تمول و رداری و از قدیم
 الایام شهرت تمام در خاص و عام داشت - بهنداری نوا نمود طاهری تمهید
 نموده نائب دیوان صوبه و فاضی و ارباب تحریر را طلب داشته و معظم الدین
 حسین خان همشیره راده شیخ الاسلام خان را که در هنگام کار پردازیها رتی و فتن
 مهمات اکثر با او بوده برهمونی و کشتن گل حیر رحیم یاور خان نا حدسی از
 معتمدان خود همراه نموده به صطوی اموال و فلم بد ساختن انات الیب
 مرستاد تا سه روز متوالی که سوای فرش و خیمه و مسی آلات و چینی و کتاب
 خانه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک چیری طاهر نه شد دوشته - گویند که
 بهنداری هنگام شب که ملاحظه طومار تفصیل می نمود از ظروف مسی آنچه
 مرعوب او بود در پرده شب متصرف می گسب چون در اسباب طاهری آنچه
 منظور و مرکور خاطرش بود به منصه ظهور نیامد بگمان دیده سحر یک دو
 مکان که طن آن می رم برداخت هر چند که بیشتر کاف کمتر یاف و از

نداشت بدع الوقت می گزراوند روزی در انام متحصّره مرشد حاسری
 نموده مکل بولس بهندای را در نظر آورده هنگام نصف النهار که سوا گیر
 بود و اکثر موزحالدل بحیثه لایه بدلت ضرورتات سری فته صرف را عصب
 شمیده ترب داند سوار از حصار حلوزر ناحی آوردد بهنداری که با
 حدی از متحصّری نشسته از رسیدن اس نالی ناگهانی دست از نا حطا
 کرده یکی از بدلتها یکی که در نالاف موش سراسر متولای گشت حدی
 مرشد حوس او را بدتدد بلا صرف عطف علل نموده د مده حصا د آمدند
 الحامل ترب یک ماه دامر متحصّره انصار مداحنه بعبا را بریر برج و دنوا
 حصا رساندد و در بدتر انداشی داورت ورس آتش بود که پوشه حات موم
 حان متحصّر در رسیدن ترباب را و براد داماحی و دیوخی ناگهنا جمعیت ترب
 ده سرا سوار رسند بهنداری اول اس معنی را حمل بر نمید او که د عزم حلال
 اندارد نمود که دتیا حواسس او سده د تصدی مول موم حان گواهی دادند
 که ترب او عبور دیرینی مهندری می نمود دیگر صلاح وقت د صرف و رنگ
 بدیده سب از متحصّره باز داشت و د انصاف اللیل دعه ترب حده و ادا
 د کسی و اردو را سمت احمد آباد کسل سحاب و حود شفاک را و شب
 آمد آمد ز در دیو و براد آورده مصلحت ا از د و د اسه د کرد
 جماعتش که او را د محلت تمام ده بود مدد رنگی مده موددد سب
 ندد و دل بازگی زده نکس هاتم (۱) نور و حتم که از بددیکه گوی مدد
 می بودند

یکی حده انگده دحس بد ملک آن دیگر د سر اسل بد

رنگ حلوا حده در ده امه د حوس نا محدود سدد پیکوخی حوس حدی
 سدن ترباب را و داست ده بقو حده د را اس رنگ د به قرب نمود س
 د مده س شدن ماحوا جمعی از ملک دحل حوس سده را بددل مدد و ادها -

۱ نو و اکثر بهی سب اس د مدد و اکثر مدد دل و سب سب سب
 ۲ س د سده و لایه تربگی س ۱۲ سده

کرده و از آن متاعی بر سر بنگوچی شادان را با وجودی وانی و د
 نه طلب مستعرا میباشند. حاکم در کار آمدن استوار آتشکده و دیوانه واهی نسبت
 بهمداری نیز امداد او دادند. بویست . بنگوچی متعجب بود که ...
 بهمداری نسبت به او سزاوارتی را در او میدادند و بهنام او نسبت به او ...
 درازید و خواستند تا بر حاکم بنگوچی و بر یکدیگر شمشیر کشیدند و او سرور
 میگرفتند و نامت دارند . بهمداری و امداد متعجب بودند که ...
 در پیله حصار بودم نام کشیده اندک حاکم بهمداری حاکم متعجب بود که ...
 طلب داشتند و در آنجا آمدند . بنگوچی . متعجب بود که ...
 و در آنجا بود و او را ...
 آمد تا حاکم از دگر بیاورد . حصار را چنان نام ...
 حاکم از آنجا آمد . بر نام ...
 دست و تدویر حاکم ...
 از بودند که بهمدان گوید . بر آمد . بودند شعله آمدن امداد در مجموع ...
 و معمولی پر آمد و او را آورد و ...
 گام شتافت و او حاکم بهمدان در آمدند چون از آمدند . گوید . توپ مورچال میداد که
 پیوسته بود آنرا گام بهمداری کشیده اندک حاکم و راجع عدم می پیوستند
 عازواریان راجع سران را اشم دانسته و او را بهمدان از دگر بیاورد حاکم کشیده
 کشیده و دقیقه السیف را او را پیش گرفتند و از حدت تیغ خون آشام خود را در قاتل
 موهن سر انداخته عرق بهمدان کردند و توپ و حراک و بدوق بدست عازواریان
 در آمد . بهمداری آنجا را متعجب مورچال دیده خود قائم کسب و ده ساحل
 مرحله و بریدن نقب برداشت . بهمدان ایام موحی از مرسته که در قصه سر
 تال عوف تها سره جا داشتند تا گولیان آن صوف اتفاق نموده بر قصه کپر پیم
 هکوم آوردند . نائب موحداری آنجا نازک رده خورد که فاک مقاربت بیاورد
 باعانت فضاوتیان بر آمد و آن حا نتصرف مرسته در آمد بهمداری هر چند
 دمو من حاکم بماند آمدن برید تاکید نوشت او چون از کیدش اطمینان

مادر و پسران در حدود می نرسند رز و شب در اندیشه مآل کا انداز از استماع تقریر
 حربه و آمدن داماحی به دشواری بهائی معتمدی را فرستاده تا او سرش نموده
 طلب داشت داماحی که خواشمنند این قسم امروز بود بدان عجب شدت
 و هنگام شب که نزدیک حصار پیوست نارسنگه دنیا مکل بودن خود استاده
 مرعده افتاد درون گرفت و دولت محمد دایک صدیقی را که صاحب ^(۱) ^(۲) ^(۳) ^(۴) ^(۵) ^(۶) ^(۷) ^(۸) ^(۹) ^(۱۰) ^(۱۱) ^(۱۲) ^(۱۳) ^(۱۴) ^(۱۵) ^(۱۶) ^(۱۷) ^(۱۸) ^(۱۹) ^(۲۰) ^(۲۱) ^(۲۲) ^(۲۳) ^(۲۴) ^(۲۵) ^(۲۶) ^(۲۷) ^(۲۸) ^(۲۹) ^(۳۰) ^(۳۱) ^(۳۲) ^(۳۳) ^(۳۴) ^(۳۵) ^(۳۶) ^(۳۷) ^(۳۸) ^(۳۹) ^(۴۰) ^(۴۱) ^(۴۲) ^(۴۳) ^(۴۴) ^(۴۵) ^(۴۶) ^(۴۷) ^(۴۸) ^(۴۹) ^(۵۰) ^(۵۱) ^(۵۲) ^(۵۳) ^(۵۴) ^(۵۵) ^(۵۶) ^(۵۷) ^(۵۸) ^(۵۹) ^(۶۰) ^(۶۱) ^(۶۲) ^(۶۳) ^(۶۴) ^(۶۵) ^(۶۶) ^(۶۷) ^(۶۸) ^(۶۹) ^(۷۰) ^(۷۱) ^(۷۲) ^(۷۳) ^(۷۴) ^(۷۵) ^(۷۶) ^(۷۷) ^(۷۸) ^(۷۹) ^(۸۰) ^(۸۱) ^(۸۲) ^(۸۳) ^(۸۴) ^(۸۵) ^(۸۶) ^(۸۷) ^(۸۸) ^(۸۹) ^(۹۰) ^(۹۱) ^(۹۲) ^(۹۳) ^(۹۴) ^(۹۵) ^(۹۶) ^(۹۷) ^(۹۸) ^(۹۹) ^(۱۰۰) ^(۱۰۱) ^(۱۰۲) ^(۱۰۳) ^(۱۰۴) ^(۱۰۵) ^(۱۰۶) ^(۱۰۷) ^(۱۰۸) ^(۱۰۹) ^(۱۱۰) ^(۱۱۱) ^(۱۱۲) ^(۱۱۳) ^(۱۱۴) ^(۱۱۵) ^(۱۱۶) ^(۱۱۷) ^(۱۱۸) ^(۱۱۹) ^(۱۲۰) ^(۱۲۱) ^(۱۲۲) ^(۱۲۳) ^(۱۲۴) ^(۱۲۵) ^(۱۲۶) ^(۱۲۷) ^(۱۲۸) ^(۱۲۹) ^(۱۳۰) ^(۱۳۱) ^(۱۳۲) ^(۱۳۳) ^(۱۳۴) ^(۱۳۵) ^(۱۳۶) ^(۱۳۷) ^(۱۳۸) ^(۱۳۹) ^(۱۴۰) ^(۱۴۱) ^(۱۴۲) ^(۱۴۳) ^(۱۴۴) ^(۱۴۵) ^(۱۴۶) ^(۱۴۷) ^(۱۴۸) ^(۱۴۹) ^(۱۵۰) ^(۱۵۱) ^(۱۵۲) ^(۱۵۳) ^(۱۵۴) ^(۱۵۵) ^(۱۵۶) ^(۱۵۷) ^(۱۵۸) ^(۱۵۹) ^(۱۶۰) ^(۱۶۱) ^(۱۶۲) ^(۱۶۳) ^(۱۶۴) ^(۱۶۵) ^(۱۶۶) ^(۱۶۷) ^(۱۶۸) ^(۱۶۹) ^(۱۷۰) ^(۱۷۱) ^(۱۷۲) ^(۱۷۳) ^(۱۷۴) ^(۱۷۵) ^(۱۷۶) ^(۱۷۷) ^(۱۷۸) ^(۱۷۹) ^(۱۸۰) ^(۱۸۱) ^(۱۸۲) ^(۱۸۳) ^(۱۸۴) ^(۱۸۵) ^(۱۸۶) ^(۱۸۷) ^(۱۸۸) ^(۱۸۹) ^(۱۹۰) ^(۱۹۱) ^(۱۹۲) ^(۱۹۳) ^(۱۹۴) ^(۱۹۵) ^(۱۹۶) ^(۱۹۷) ^(۱۹۸) ^(۱۹۹) ^(۲۰۰) ^(۲۰۱) ^(۲۰۲) ^(۲۰۳) ^(۲۰۴) ^(۲۰۵) ^(۲۰۶) ^(۲۰۷) ^(۲۰۸) ^(۲۰۹) ^(۲۱۰) ^(۲۱۱) ^(۲۱۲) ^(۲۱۳) ^(۲۱۴) ^(۲۱۵) ^(۲۱۶) ^(۲۱۷) ^(۲۱۸) ^(۲۱۹) ^(۲۲۰) ^(۲۲۱) ^(۲۲۲) ^(۲۲۳) ^(۲۲۴) ^(۲۲۵) ^(۲۲۶) ^(۲۲۷) ^(۲۲۸) ^(۲۲۹) ^(۲۳۰) ^(۲۳۱) ^(۲۳۲) ^(۲۳۳) ^(۲۳۴) ^(۲۳۵) ^(۲۳۶) ^(۲۳۷) ^(۲۳۸) ^(۲۳۹) ^(۲۴۰) ^(۲۴۱) ^(۲۴۲) ^(۲۴۳) ^(۲۴۴) ^(۲۴۵) ^(۲۴۶) ^(۲۴۷) ^(۲۴۸) ^(۲۴۹) ^(۲۵۰) ^(۲۵۱) ^(۲۵۲) ^(۲۵۳) ^(۲۵۴) ^(۲۵۵) ^(۲۵۶) ^(۲۵۷) ^(۲۵۸) ^(۲۵۹) ^(۲۶۰) ^(۲۶۱) ^(۲۶۲) ^(۲۶۳) ^(۲۶۴) ^(۲۶۵) ^(۲۶۶) ^(۲۶۷) ^(۲۶۸) ^(۲۶۹) ^(۲۷۰) ^(۲۷۱) ^(۲۷۲) ^(۲۷۳) ^(۲۷۴) ^(۲۷۵) ^(۲۷۶) ^(۲۷۷) ^(۲۷۸) ^(۲۷۹) ^(۲۸۰) ^(۲۸۱) ^(۲۸۲) ^(۲۸۳) ^(۲۸۴) ^(۲۸۵) ^(۲۸۶) ^(۲۸۷) ^(۲۸۸) ^(۲۸۹) ^(۲۹۰) ^(۲۹۱) ^(۲۹۲) ^(۲۹۳) ^(۲۹۴) ^(۲۹۵) ^(۲۹۶) ^(۲۹۷) ^(۲۹۸) ^(۲۹۹) ^(۳۰۰) ^(۳۰۱) ^(۳۰۲) ^(۳۰۳) ^(۳۰۴) ^(۳۰۵) ^(۳۰۶) ^(۳۰۷) ^(۳۰۸) ^(۳۰۹) ^(۳۱۰) ^(۳۱۱) ^(۳۱۲) ^(۳۱۳) ^(۳۱۴) ^(۳۱۵) ^(۳۱۶) ^(۳۱۷) ^(۳۱۸) ^(۳۱۹) ^(۳۲۰) ^(۳۲۱) ^(۳۲۲) ^(۳۲۳) ^(۳۲۴) ^(۳۲۵) ^(۳۲۶) ^(۳۲۷) ^(۳۲۸) ^(۳۲۹) ^(۳۳۰) ^(۳۳۱) ^(۳۳۲) ^(۳۳۳) ^(۳۳۴) ^(۳۳۵) ^(۳۳۶) ^(۳۳۷) ^(۳۳۸) ^(۳۳۹) ^(۳۴۰) ^(۳۴۱) ^(۳۴۲) ^(۳۴۳) ^(۳۴۴) ^(۳۴۵) ^(۳۴۶) ^(۳۴۷) ^(۳۴۸) ^(۳۴۹) ^(۳۵۰) ^(۳۵۱) ^(۳۵۲) ^(۳۵۳) ^(۳۵۴) ^(۳۵۵) ^(۳۵۶) ^(۳۵۷) ^(۳۵۸) ^(۳۵۹) ^(۳۶۰) ^(۳۶۱) ^(۳۶۲) ^(۳۶۳) ^(۳۶۴) ^(۳۶۵) ^(۳۶۶) ^(۳۶۷) ^(۳۶۸) ^(۳۶۹) ^(۳۷۰) ^(۳۷۱) ^(۳۷۲) ^(۳۷۳) ^(۳۷۴) ^(۳۷۵) ^(۳۷۶) ^(۳۷۷) ^(۳۷۸) ^(۳۷۹) ^(۳۸۰) ^(۳۸۱) ^(۳۸۲) ^(۳۸۳) ^(۳۸۴) ^(۳۸۵) ^(۳۸۶) ^(۳۸۷) ^(۳۸۸) ^(۳۸۹) ^(۳۹۰) ^(۳۹۱) ^(۳۹۲) ^(۳۹۳) ^(۳۹۴) ^(۳۹۵) ^(۳۹۶) ^(۳۹۷) ^(۳۹۸) ^(۳۹۹) ^(۴۰۰) ^(۴۰۱) ^(۴۰۲) ^(۴۰۳) ^(۴۰۴) ^(۴۰۵) ^(۴۰۶) ^(۴۰۷) ^(۴۰۸) ^(۴۰۹) ^(۴۱۰) ^(۴۱۱) ^(۴۱۲) ^(۴۱۳) ^(۴۱۴) ^(۴۱۵) ^(۴۱۶) ^(۴۱۷) ^(۴۱۸) ^(۴۱۹) ^(۴۲۰) ^(۴۲۱) ^(۴۲۲) ^(۴۲۳) ^(۴۲۴) ^(۴۲۵) ^(۴۲۶) ^(۴۲۷) ^(۴۲۸) ^(۴۲۹) ^(۴۳۰) ^(۴۳۱) ^(۴۳۲) ^(۴۳۳) ^(۴۳۴) ^(۴۳۵) ^(۴۳۶) ^(۴۳۷) ^(۴۳۸) ^(۴۳۹) ^(۴۴۰) ^(۴۴۱) ^(۴۴۲) ^(۴۴۳) ^(۴۴۴) ^(۴۴۵) ^(۴۴۶) ^(۴۴۷) ^(۴۴۸) ^(۴۴۹) ^(۴۵۰) ^(۴۵۱) ^(۴۵۲) ^(۴۵۳) ^(۴۵۴) ^(۴۵۵) ^(۴۵۶) ^(۴۵۷) ^(۴۵۸) ^(۴۵۹) ^(۴۶۰) ^(۴۶۱) ^(۴۶۲) ^(۴۶۳) ^(۴۶۴) ^(۴۶۵) ^(۴۶۶) ^(۴۶۷) ^(۴۶۸) ^(۴۶۹) ^(۴۷۰) ^(۴۷۱) ^(۴۷۲) ^(۴۷۳) ^(۴۷۴) ^(۴۷۵) ^(۴۷۶) ^(۴۷۷) ^(۴۷۸) ^(۴۷۹) ^(۴۸۰) ^(۴۸۱) ^(۴۸۲) ^(۴۸۳) ^(۴۸۴) ^(۴۸۵) ^(۴۸۶) ^(۴۸۷) ^(۴۸۸) ^(۴۸۹) ^(۴۹۰) ^(۴۹۱) ^(۴۹۲) ^(۴۹۳) ^(۴۹۴) ^(۴۹۵) ^(۴۹۶) ^(۴۹۷) ^(۴۹۸) ^(۴۹۹) ^(۵۰۰) ^(۵۰۱) ^(۵۰۲) ^(۵۰۳) ^(۵۰۴) ^(۵۰۵) ^(۵۰۶) ^(۵۰۷) ^(۵۰۸) ^(۵۰۹) ^(۵۱۰) ^(۵۱۱) ^(۵۱۲) ^(۵۱۳) ^(۵۱۴) ^(۵۱۵) ^(۵۱۶) ^(۵۱۷) ^(۵۱۸) ^(۵۱۹) ^(۵۲۰) ^(۵۲۱) ^(۵۲۲) ^(۵۲۳) ^(۵۲۴) ^(۵۲۵) ^(۵۲۶) ^(۵۲۷) ^(۵۲۸) ^(۵۲۹) ^(۵۳۰) ^(۵۳۱) ^(۵۳۲) ^(۵۳۳) ^(۵۳۴) ^(۵۳۵) ^(۵۳۶) ^(۵۳۷) ^(۵۳۸) ^(۵۳۹) ^(۵۴۰) ^(۵۴۱) ^(۵۴۲) ^(۵۴۳) ^(۵۴۴) ^(۵۴۵) ^(۵۴۶) ^(۵۴۷) ^(۵۴۸) ^(۵۴۹) ^(۵۵۰) ^(۵۵۱) ^(۵۵۲) ^(۵۵۳) ^(۵۵۴) ^(۵۵۵) ^(۵۵۶) ^(۵۵۷) ^(۵۵۸) ^(۵۵۹) ^(۵۶۰) ^(۵۶۱) ^(۵۶۲) ^(۵۶۳) ^(۵۶۴) ^(۵۶۵) ^(۵۶۶) ^(۵۶۷) ^(۵۶۸) ^(۵۶۹) ^(۵۷۰) ^(۵۷۱) ^(۵۷۲) ^(۵۷۳) ^(۵۷۴) ^(۵۷۵) ^(۵۷۶) ^(۵۷۷) ^(۵۷۸) ^(۵۷۹) ^(۵۸۰) ^(۵۸۱) ^(۵۸۲) ^(۵۸۳) ^(۵۸۴) ^(۵۸۵) ^(۵۸۶) ^(۵۸۷) ^(۵۸۸) ^(۵۸۹) ^(۵۹۰) ^(۵۹۱) ^(۵۹۲) ^(۵۹۳) ^(۵۹۴) ^(۵۹۵) ^(۵۹۶) ^(۵۹۷) ^(۵۹۸) ^(۵۹۹) ^(۶۰۰) ^(۶۰۱) ^(۶۰۲) ^(۶۰۳) ^(۶۰۴) ^(۶۰۵) ^(۶۰۶) ^(۶۰۷) ^(۶۰۸) ^(۶۰۹) ^(۶۱۰) ^(۶۱۱) ^(۶۱۲) ^(۶۱۳) ^(۶۱۴) ^(۶۱۵) ^(۶۱۶) ^(۶۱۷) ^(۶۱۸) ^(۶۱۹) ^(۶۲۰) ^(۶۲۱) ^(۶۲۲) ^(۶۲۳) ^(۶۲۴) ^(۶۲۵) ^(۶۲۶) ^(۶۲۷) ^(۶۲۸) ^(۶۲۹) ^(۶۳۰) ^(۶۳۱) ^(۶۳۲) ^(۶۳۳) ^(۶۳۴) ^(۶۳۵) ^(۶۳۶) ^(۶۳۷) ^(۶۳۸) ^(۶۳۹) ^(۶۴۰) ^(۶۴۱) ^(۶۴۲) ^(۶۴۳) ^(۶۴۴) ^(۶۴۵) ^(۶۴۶) ^(۶۴۷) ^(۶۴۸) ^(۶۴۹) ^(۶۵۰) ^(۶۵۱) ^(۶۵۲) ^(۶۵۳) ^(۶۵۴) ^(۶۵۵) ^(۶۵۶) ^(۶۵۷) ^(۶۵۸) ^(۶۵۹) ^(۶۶۰) ^(۶۶۱) ^(۶۶۲) ^(۶۶۳) ^(۶۶۴) ^(۶۶۵) ^(۶۶۶) ^(۶۶۷) ^(۶۶۸) ^(۶۶۹) ^(۶۷۰) ^(۶۷۱) ^(۶۷۲) ^(۶۷۳) ^(۶۷۴) ^(۶۷۵) ^(۶۷۶) ^(۶۷۷) ^(۶۷۸) ^(۶۷۹) ^(۶۸۰) ^(۶۸۱) ^(۶۸۲) ^(۶۸۳) ^(۶۸۴) ^(۶۸۵) ^(۶۸۶) ^(۶۸۷) ^(۶۸۸) ^(۶۸۹) ^(۶۹۰) ^(۶۹۱) ^(۶۹۲) ^(۶۹۳) ^(۶۹۴) ^(۶۹۵) ^(۶۹۶) ^(۶۹۷) ^(۶۹۸) ^(۶۹۹) ^(۷۰۰) ^(۷۰۱) ^(۷۰۲) ^(۷۰۳) ^(۷۰۴) ^(۷۰۵) ^(۷۰۶) ^(۷۰۷) ^(۷۰۸) ^(۷۰۹) ^(۷۱۰) ^(۷۱۱) ^(۷۱۲) ^(۷۱۳) ^(۷۱۴) ^(۷۱۵) ^(۷۱۶) ^(۷۱۷) ^(۷۱۸) ^(۷۱۹) ^(۷۲۰) ^(۷۲۱) ^(۷۲۲) ^(۷۲۳) ^(۷۲۴) ^(۷۲۵) ^(۷۲۶) ^(۷۲۷) ^(۷۲۸) ^(۷۲۹) ^(۷۳۰) ^(۷۳۱) ^(۷۳۲) ^(۷۳۳) ^(۷۳۴) ^(۷۳۵) ^(۷۳۶) ^(۷۳۷) ^(۷۳۸) ^(۷۳۹) ^(۷۴۰) ^(۷۴۱) ^(۷۴۲) ^(۷۴۳) ^(۷۴۴) ^(۷۴۵) ^(۷۴۶) ^(۷۴۷) ^(۷۴۸) ^(۷۴۹) ^(۷۵۰) ^(۷۵۱) ^(۷۵۲) ^(۷۵۳) ^(۷۵۴) ^(۷۵۵) ^(۷۵۶) ^(۷۵۷) ^(۷۵۸) ^(۷۵۹) ^(۷۶۰) ^(۷۶۱) ^(۷۶۲) ^(۷۶۳) ^(۷۶۴) ^(۷۶۵) ^(۷۶۶) ^(۷۶۷) ^(۷۶۸) ^(۷۶۹) ^(۷۷۰) ^(۷۷۱) ^(۷۷۲) ^(۷۷۳) ^(۷۷۴) ^(۷۷۵) ^(۷۷۶) ^(۷۷۷) ^(۷۷۸) ^(۷۷۹) ^(۷۸۰) ^(۷۸۱) ^(۷۸۲) ^(۷۸۳) ^(۷۸۴) ^(۷۸۵) ^(۷۸۶) ^(۷۸۷) ^(۷۸۸) ^(۷۸۹) ^(۷۹۰) ^(۷۹۱) ^(۷۹۲) ^(۷۹۳) ^(۷۹۴) ^(۷۹۵) ^(۷۹۶) ^(۷۹۷) ^(۷۹۸) ^(۷۹۹) ^(۸۰۰) ^(۸۰۱) ^(۸۰۲) ^(۸۰۳) ^(۸۰۴) ^(۸۰۵) ^(۸۰۶) ^(۸۰۷) ^(۸۰۸) ^(۸۰۹) ^(۸۱۰) ^(۸۱۱) ^(۸۱۲) ^(۸۱۳) ^(۸۱۴) ^(۸۱۵) ^(۸۱۶) ^(۸۱۷) ^(۸۱۸) ^(۸۱۹) ^(۸۲۰) ^(۸۲۱) ^(۸۲۲) ^(۸۲۳) ^(۸۲۴) ^(۸۲۵) ^(۸۲۶) ^(۸۲۷) ^(۸۲۸) ^(۸۲۹) ^(۸۳۰) ^(۸۳۱) ^(۸۳۲) ^(۸۳۳) ^(۸۳۴) ^(۸۳۵) ^(۸۳۶) ^(۸۳۷) ^(۸۳۸) ^(۸۳۹) ^(۸۴۰) ^(۸۴۱) ^(۸۴۲) ^(۸۴۳) ^(۸۴۴) ^(۸۴۵) ^(۸۴۶) ^(۸۴۷) ^(۸۴۸) ^(۸۴۹) ^(۸۵۰) ^(۸۵۱) ^(۸۵۲) ^(۸۵۳) ^(۸۵۴) ^(۸۵۵) ^(۸۵۶) ^(۸۵۷) ^(۸۵۸) ^(۸۵۹) ^(۸۶۰) ^(۸۶۱) ^(۸۶۲) ^(۸۶۳) ^(۸۶۴) ^(۸۶۵) ^(۸۶۶) ^(۸۶۷) ^(۸۶۸) ^(۸۶۹) ^(۸۷۰) ^(۸۷۱) ^(۸۷۲) ^(۸۷۳) ^(۸۷۴) ^(۸۷۵) ^(۸۷۶) ^(۸۷۷) ^(۸۷۸) ^(۸۷۹) ^(۸۸۰) ^(۸۸۱) ^(۸۸۲) ^(۸۸۳) ^(۸۸۴) ^(۸۸۵) ^(۸۸۶) ^(۸۸۷) ^(۸۸۸) ^(۸۸۹) ^(۸۹۰) ^(۸۹۱) ^(۸۹۲) ^(۸۹۳) ^(۸۹۴) ^(۸۹۵) ^(۸۹۶) ^(۸۹۷) ^(۸۹۸) ^(۸۹۹) ^(۹۰۰) ^(۹۰۱) ^(۹۰۲) ^(۹۰۳) ^(۹۰۴) ^(۹۰۵) ^(۹۰۶) ^(۹۰۷) ^(۹۰۸) ^(۹۰۹) ^(۹۱۰) ^(۹۱۱) ^(۹۱۲) ^(۹۱۳) ^(۹۱۴) ^(۹۱۵) ^(۹۱۶) ^(۹۱۷) ^(۹۱۸) ^(۹۱۹) ^(۹۲۰) ^(۹۲۱) ^(۹۲۲) ^(۹۲۳) ^(۹۲۴) ^(۹۲۵) ^(۹۲۶) ^(۹۲۷) ^(۹۲۸) ^(۹۲۹) ^(۹۳۰) ^(۹۳۱) ^(۹۳۲) ^(۹۳۳) ^(۹۳۴) ^(۹۳۵) ^(۹۳۶) ^(۹۳۷) ^(۹۳۸) ^(۹۳۹) ^(۹۴۰) ^(۹۴۱) ^(۹۴۲) ^(۹۴۳) ^(۹۴۴) ^(۹۴۵) ^(۹۴۶) ^(۹۴۷) ^(۹۴۸) ^(۹۴۹) ^(۹۵۰) ^(۹۵۱) ^(۹۵۲) ^(۹۵۳) ^(۹۵۴) ^(۹۵۵) ^(۹۵۶) ^(۹۵۷) ^(۹۵۸) ^(۹۵۹) ^(۹۶۰) ^(۹۶۱) ^(۹۶۲) ^(۹۶۳) ^(۹۶۴) ^(۹۶۵) ^(۹۶۶) ^(۹۶۷) ^(۹۶۸) ^(۹۶۹) ^(۹۷۰) ^(۹۷۱) ^(۹۷۲) ^(۹۷۳) ^(۹۷۴) ^(۹۷۵) ^(۹۷۶) ^(۹۷۷) ^(۹۷۸) ^(۹۷۹) ^(۹۸۰) ^(۹۸۱) ^(۹۸۲) ^(۹۸۳) ^(۹۸۴) ^(۹۸۵) ^(۹۸۶) ^(۹۸۷) ^(۹۸۸) ^(۹۸۹) ^(۹۹۰) ^(۹۹۱) ^(۹۹۲) ^(۹۹۳) ^(۹۹۴) ^(۹۹۵) ^(۹۹۶) ^(۹۹۷) ^(۹۹۸) ^(۹۹۹) ^(۱۰۰۰) ^(۱۰۰۱) ^(۱۰۰۲) ^(۱۰۰۳) ^(۱۰۰۴) ^(۱۰۰۵) ^(۱۰۰۶) ^(۱۰۰۷) ^(۱۰۰۸) ^(۱۰۰۹) ^(۱۰۱۰) ^(۱۰۱۱) ^(۱۰۱۲) ^(۱۰۱۳) ^(۱۰۱۴) ^(۱۰۱۵) ^(۱۰۱۶) ^(۱۰۱۷) ^(۱۰۱۸) ^(۱۰۱۹) ^(۱۰۲۰) ^(۱۰۲۱) ^(۱۰۲۲) ^(۱۰۲۳) ^(۱۰۲۴) ^(۱۰۲۵) ^(۱۰۲۶) ^(۱۰۲۷) ^(۱۰۲۸) ^{(۱۰۲}

اردوی خویش نمود - چون فریب المساوت بود نالدک رد و خورد خود را رساند -
 اراجا که توپی چند فیتله بدد در پیش روی مدرل گاه چیده بود بر مرهقه
 حالی گسب و سنگ تعرفه در جمعیت آنها افکند و مادد بدات النعش
 پراگنده ساحب رینکوحی از ظهور این معنی در همان نزدیکی مدرل گریده روز
 دیگر گسب و شنید استقرار نائب چوتبه بمان آورد - مومن حان بمقتضای وفات از
 در مصالحه در آمده پریوف و تسلط اقتدار رینکوحی بدش از پیس گردید و چوتبه
 این طرف دریای مهندری بر داماجی مسلم گسب و او بدر در همان زودی نا فوج
 گران در رسد - مصدر حان نانی که بدان رویداد هنگامه دکهنیان در برگذات
 متعده به تسخیر و تحصیل مال واحب چنانچه نایب بتواند
 یرداحب و حسارت کلی دیده دسب کسد و بدان اظهار احوال ناحمد آباد آمد
 و بدخواه داران بهنداری متقاضی گشتند چون عهده بر آبدود برای حفظ آب و
 جمعی از گجراتیان نوکر نموده در حان خود متقاعد گسب و چندی بوعده
 و وعد گردانده روزی بدسب آویر شکار سوار شده به رادهن پور شتافت -
 الحاصل رینکوحی به داماجی راو ملحق گشته بفسده دهولقه آمد اراجا که
 موجودات بدون ادن بهنداری به گماشته های او بر چوتبه دحل نمی دادند
 مصدر شورش و فساد گسب و اکثر فوجداران از خوف به شهر آمدند *

رفتن قلعه بیرم کانم در تصرف مرهقه و بر آمدن

بهنداری بمقابله رینکوحی و تحسن جستن

او در حصار بیرم کانم و محاصره نمودن

بهنداری آن جارا و برگشتن بی

نیل مقصود

مقرر شدن کلیه نام نا حمانه مارواریان از تعیر شیر حان نانی به فوج داری

بیرم کانم درین اوقات سبق دکریافته اراجا که سوار سینه دیسانی از در آمدن

داری مومن حان منقصدی گسب صدر حان نائی بطریق اجاره متعهد شده
 شتایب چون بهداری را از طرف بهرام حان اطمینان قلب حاصل گسب کلال
 چند نام معروف نکلیا را که در رمه سائرالدلس بود از آنجا که درس (۱) مدالست
 و (۲) تللیس را از اندلس تعلم داشت از تعبر شیر خان به فوج داری بیرم گلم
 حمعی از مارواریان همراه نموده فرستاد و شیر خان به آمده ناراده سدر
 محال حاگیر موضع کبیره آمد و سدد بیانت فوجداری سورته از انتقال بهرام
 حان بنام محسن حان حالوی او رسید و مخلص حان حاگردار محمود آباد
 بدادر ملاقات مومن حان به کندهایب شتافته حمدی اقامت ورزید *

مقرر نمودن اومان بائی چوتبه این طرف دریای
 صهی را از تغیر کنتهاهی کدم بنام داماجی
 گایکوار و آمدن رینکوجی به نیابت او
 و جنگ نمودن با کنتهاهی و شکست
 دادن و وقوع جنگ با مومن
 خان در سواد قصبه پتلاد

همدرین سال اومان نائی چوتبه این طرف دریای مهندری را از تغیر
 کنتهاهی کدم به صمیمه چوتبه آن طرف به داماجی گایکوار مقرر ساح
 و رینکوجی نامی به بیانت او با فوجی از آب مهندری گسته ناراده مداحلب
 در آمد و بدادر بددوست و برداشتن گماشته های کنتهاهی برد و حور
 و ناحن فریات پرداخت کنتهاهی در جهت ایستادگی دحل بسرعت هرچه
 تمامتر خود را موضع اندد موگرمی معموله پتلاد رسابد و ناراده مقابله و بر آوردن

(۱) مدالست داول مصوم فریب دادن *

(۲) تللیس بحیله کاری کردن *

اسی از (۱) نه ولردی بهرام حل بقی نه گزاشده معقول گاه حوس آمدند از انتکا
 که نادران و بهنداریان ممکن گردیدن بهرام حل را در سوبه متصل حدود
 می دانستند و آنکه در متعلقه شل نمی گزشت بسهل دس رچی عیوب
 گرفت جمعی از آنها از اه دو اندسی گاو نکرمس موس حل سده
 نمیددس نموده بهنداری را ظاهر ساختند که او نظر برانلی حدسی و سمومس
 اول سده عهده داندقی را فرسوده کمر بهرام حل سب که ۲ دس حا
 انتکامد و اس معرکه نبر داشلوا او بر نا گسده بود علاج با اس ست که نه
 شمس گرمی او را از ملل باند دداشت که دیگر کسکه سرورده داسده شد دس
 عیوب ندرست و دس با عیوب و مدالعه کوششند بهندای که بهیو از عل و نک
 گوبه ناموس حل انتکد داشت و فیر حد حد و مدد بها حل مستحق
 نه گسده دو اندسی را با فرموده دس حکایت شمداسل سم آاز نه کس
 اما اس از سرسده نموده زبل رد حاص و عا گردید حدیقه بسندی از ادمیره
 مئوا عریکتا د اسده و نازل دتلی آن برداخته داسده دس داده ما تم گسده نه
 عیوب نشاشده می سرانندود نا آنکه نه رنده اس دعه گوش د موس حد
 گردید (۲) است خاطر بهم سده (۳) نمانس نموده و از مئدای حصص حمل
 کرده بصوب کهدمت شدمت حمدان ایام که امداح دتلی بود م مد
 انتکاف مزاج از حاده استدال نامحدآرد آمد و بهندای داند دس
 حراحت رب دو مه د انتکا مقدمات و نه ده س حصول محب حل ده
 آمدنی مرشد فریب بود نه سمب دیگر مایحه نگذرده نه بلده معدود نمود
 و سب از بسده ۱۰ اه بصوب و عیوب که نه دس آمدنی د بها حل هم سده
 ناهد و حر و گرفت و گنر که مباح نشدس نه ده حدیقه حبس دس کس
 دوزده بود آندس سم با شکست برگرفته نموده را ده سبر و درن که ۱۰ لده

(۱) نه نعم اول روحی ال

(۲) سب براندگی

(۳) نه سب سبای موزن و سب

معارک شریب ناگوار اجل چشیدند بهرام حانی نامی بود که در طرف
شد - * رباعی *

ای چرخ فلک شکار کردی همه را   دل برده زورگار کردی همه را
نامی بهمدادی و مرادی دادی   خوش یک یک بر گزار کردی همه را
سید نور الله و جماعه داران و لشکریان که پس از گزشتن آب از سر از نوم ععل
بهدار شده مستعد رزم و ییکار رسبند عرصه بدر را از وجود سردار حویس تهی
و از مخالف پریدده هر کدام پیس و پس نه و اردو را بر حاکم گراشته نه فکر سر
سلامت بودن ازان مهلکه دل گسل افتاده در رفتند مارواریان را که این گمان
نبود چون مددان را یک ناره از وجود حریف حالی دیدند دسب نه بهیب
و عارت اردو از باطن و صامت در از ساخته مانند حوان یعمای ترکان در بودند
رتن سنگه بهمداری از روی حرم و احتیاط که لسكر مخالف عطف عدان داشتند
مداد درین صمن حبله باشد نا پناوتان نامی و مرد مان کاری در مددان ایستاده
در تعحص و تجس مآل کار بهرام حان که حری داشت بود که ناگهان یکه
سواری (۱) بلارک همدی آخته - * بیب *

ربعض و دفاعس دورای و دو روی   زبان آشتی حوا و دل جنگ جوی
چون برق حاطف و ریح عاصف اسب تاران بصوب رسا مرده فتح گویان مانند
فضای آسمانی بران بهمداری رسده چانک دستی نکار برده مرده بعد احری نه
دو رحم منکر نمایان یکی بر نصیه و دیگری بر شانه نواخته نه تهدیب و مدارکند
پرداحب حاضران او را در میان گرفته بر خاک هلاک اداحتند و معلوم نه شد
که چه کس و از کدام موه نوده هر چند بستر جستند کمتر یافتند گویند که پس
از پراگندگی چهره او را نآتش سوار ایزده بودند که تشخیص نه شود بالجمله
بهمداری پناوتان را بجای خود تا و پرداحتن مردم از بهیب و عارت گراشته
رحمدار نه خیمه برگس و نزدیک نه یک پاس و بهم از زور بر آمده مارواریان

شد و هنگام رفتن شهسوار زین سهر روز و روز قرار بهائس سدھی شب در مرحل
 بدنش روز درآید از آنجا که اکثر لشکریان و جماعه در آن که بدین حیرت حرج بر وقت
 گریزی ملت عظم بر بهرام حال داشتند حد دل و معی سردا نگراشته اطاعت
 نریندودند مرحل هژا حالی گراشته بعضی در حایهای قصد که نمود آمده
 بودند و برخی در حینه که نزدیک بود راه ازلی ها که طوائف معینه برای عسرب
 همراه داشتند باسراحت می برداختند و بعدلری و ملوایان را کم حراب
 میداشتند و موج اینواضع بحواب و حدل شلی نمیکشست و حدلی از حرابتر حدس
 و پیدایان بر مقدار که آنها در بقول آنکه

• مصرع •
 ألوحو نألو فکرو رنگ بر آرد

نه عقلت و مدحیری در مرحل سرمی بردند ا سدن ناگهتی ملوایان
 ساسمه از حواب بر حینه حرکت المدیوحی نموده سرپا نرسیده و بقرار نهادند بهوا
 حالی که بدون خدمه نا حدلی از محصوران و شم مجتهدان ادیب داشت از
 مسافران این ساسمه دعوی از روی خلالت و بهر دانی از ملت موافق و کذب
 محتلف نندیدند و نه بوقت ده معدونی که حاضر بودند سوا گشته نه مدخل
 معارف بحوالی نه آمده سر از بر حریف گرفت و بحدک گونه نان نه مویس
 از آنجا که شرمه ملل بودند مل ازلی ملوای بدوش حله زده بود و خود
 ندانند انو براب ولد ملعب حال و سوزن مهر علی حد و مد نه هم
 حمله دلو و حدلی بدخه شهادت دتر شدند و خود در رحیملی حق سمد
 و دده برداشت محمد علی حد که حسب اطلب از کهر که نا حدیری سب
 و برب و حد ج هملی شب واد شده بدیر هژا شب و دده نه سمد معروف
 گشته بود نه معدونی از اسدج نه نا گسنی هژا نه نه حاجات نه دانی که بهام
 حد رحیمی سمد سمد حوالی نه نا نه گرنه و نه نه ا یک دند او را که آمد حد
 بی نه داشت نه سمد نه سمد سمد وانی گشت که س یک نه سمد
 سمد سمد سمد او انداخته سمد نه نه اک سمد واحدی ا اس و دده
 سمد و سمد و دنی بهرام حد اطلاق بدخت و ا سمد نه سمد نه نه نه از

آمد و رست همانند همراه گرفت و محمد اشرف سوری که در لنگ در و انوار مرص
داشت با جمعی مدد خرج معر نموده بود مهربان نام پیشکش که نکانی خود
در بلده نصب کرده بود بعضی فرمود که در قلعه اکبر به محافظت دربار اید
که گولبل حشده حور شده بودند در حمل انام حشوسی نموده شلی از حزب
دیوار مسرب در یا فرد بانی از شاخ در حبل دست نموده به قلعه در آمدند و در
مکانی مکانی که محمد اشرف فرود آمده بود در آن صراف مازامی اید نمرد
در ششده کسکه حقد از ر نه در داد و احدی ملتح و مراسم آب نه شد العمل
معدای کوچ نموده به قصد در شول و از آنجا مورع کوبه را بناحت در آورد
مدل کرب ری حقد در کرب آوری حفس عله مدهون مدهمت و بد که حد
موسس بهرام حال را به دهده که قدس درده کیره و جمله داشت شده کوچ
مرد و مورع شواله بنعارب شعت کیره از بهرا حل دانه کرد بدن ملتح
کس موس حال و شد حال و معدر حال که از مکل خود را آمده بودند
دفع و زد و آنها در عمل مدول موسند کوچ نموده مورع موس معموله
دهدهده حد کیره فرود آمده در داول و بهداریان و بهداریان حوس متعل
کاش آسانه در علم و جنگ و (۱) مدهمت و (۲) مدهمت (۳) مطحه نمرد
آنها در دل ا دست که موس حال و محمد حور بانی و شش در دانی
مرد و ازان نه را در کرب معصمت و در مصکمت و معرود مصرط
ایفک حور حسب الحکم ادس در اب اقل مدهمت و در نموده اصل
دست از مراحت مدهمت بهرا حال را در دانی و شش آمده به که حرم
مرد در شرف مدهمت در دانی مدهمت و مدهمت در دانی مدهمت
مدهمت در دانی مدهمت بهرا حور مدهمت و مدهمت مدهمت و مدهمت
مدهمت در دانی مدهمت مدهمت مدهمت مدهمت مدهمت مدهمت

۱ مدهمت مدهمت مدهمت

۲ مدهمت مدهمت مدهمت

۳ مدهمت مدهمت مدهمت

شریعه تعلیق پذیرفته بود برهان الملک که هری بهرام خان و علی رعم امیر الامرا
 رشد و پیش آمد او را منظور و مرعی میداشتند سند آنجا بنام او از دفتر
 حاکمه حاصل نموده فرستاد و احکام والا بمهر وزیر الملک در باب اعانت و باز
 داشتن بهنداری نائب مهاراجه از مخالفین و تقاضای سه نندمی بنام مومن
 خان و دیوان صونه و بحسی و فائز نگار و ودوی درگاه شرف و رود یانب بهرام خان
 فعل سند را بنادر ملاحظه بهنداری فرستاده خود نه تهیه گرفتن دخل پرداخت -
 بهنداری پس از اطلاع این معنی از آنجا که بحسب اتفاق دران سال آب
 موش خوری مرزوعات در تمام صونه و حرانی بسار رویداده بود آنرا دستاویز
 نموده نه تمهیدی مقدمه عزل بیرم گانم را از ارباب تحریر رسانیده نه حضور روانه
 ساخ و بعرض اقدس رسید حکم والا بشرف صدور پیوست که امیر الامرا وارسد
 و او برحلاف برهان الملک حسب الحکم بمهر خود در استقلال و بحالی بیرم
 گانم بنام مهاراجه نوش و در داک که نزد رافم و رود یانب نه بهنداری رسانیده
 رسید گرفت بهنداری بمجرد وصول حکم که حسب الخواهس او بود نقل آن را
 بمهر مستفید خان فامی بود بهرام خان فرستاد و او بچند پیس برهان الملک
 ارسال داشته حقیقت حال را نوشت - برهان الملک ازین معنی بر آشفته
 در حضور اشرف اعلیٰ نا امیر الامرا درین مقدمه گفتگوی حسود آمبر نموده
 نه بهرام خان پاسخ بقلم آورد که بجمع جهات خاطر جمع داشته بهر نوع که داد
 و تواند در مداخلت بیرم گانم کوشد بهرام خان نه پشت گرمی آن در اددک
 فرصت فریت سه چهار هزار سوار و پیاده از مدیم و حدید تجدید نموده چند
 صرب توپ و لوازمه حرب سرانجام داده صادق علی خان را نه بیاب حونا گده
 گراشته بر آمد بهنداری بیرم آگهی یافته موج مارواری که در پرگنات بود و مومن
 خان و شیر خان و صدر خان تانی را طلب داشت و نگاهداشت سپاه نامی
 مادیگان گجراتی و صرب توپ خانه پرداخته بعرم مقابله بر آمد و عدد الحسین
 خان نائب دیوان صونه و محمد مجاهد الدین خان بخشی و فائز نگار و رافم
 حروف و رحیم یاور خان سراول را بخیل ایمنه اگر نه گفت و بشود کار انجامد

دیده و شنیده بودند ظاهر ساجدند و معاملت در پیش شد پس آمد سدر فعل
و دل بسی تمام نک لک و هفتاد پنج شرار رویه بطریق معطی مرا دست
حسن روی دامن نمود سجده بست و بکمر باز و نه اسب شد خود
و همراهان بدانش بسک نعمت نموده داد و ده عوض دقتی را از حسن داد
و عجب سنگه پیشک و اکرا کولی و امرا کولی اکه بحضرت خودشان طمع
نبردن عنایت و ناحت بر وقت آمده بودند با امانی آن به عنوان بر عمل خود
و بموجب مراد دیدن و حصت سدا لک کبک و اشی شدن سدتب آنها
بنوانع ناکه و اسب و نک رنجبر فعل مرده برداخته مرخص ساجدند حولی
مرد حل ناقصه دیگری رسیده پس اندوه و ملال داشت تقاضای طلب سده از
سابق و لا حق وجه نعمت اسب و شتر علاوه افکا سدا لک دقتی حلامی داد
گشت

ای وای که به سدر شد

و د سل شرار و عمد و چهل و شصت محاربات انقبالی حاکم شرب الدله
و دیگری به عهد براد رام که دل اول به منصب دیندی داب بخت سوا
و خطای اسماعیل محمد جان موسرا از شده معر گشت و از ده حاکمه سهیم
اسدان و احکام والا نمید و بر الممالک سند حسن شدد پنج سده مدحمله
مختاراه بعدای عویس حاکم معصدا لک د موسی حسن نومول نه آمده و خدم
یار حل حضور فریده بود حکم شد که از وجه دقتی مختاراه محصول سی
و چهل لک دا محصولات مرمونه حواله اسماعیل محمد حل نماید که اول
دان از اینجا که دیگر دانی به من اقبال دیند به عمل نه نمود .

کشته شدن احمد چلبی قاهر و سید علی

واعظ و روانه شدن ملا فتوالدین به

مسبی از سدر سوری

از جمله حوادث این سال کشته شدن احمد حسن سدر و سدر علی و ده
و ده سرب است شرح این حادثه در دهه احداث آمده احمد حلی که بی

دیگر پیوسته بود نه ععلب افتاد - روز دیگر که سلطان روز با علم زر تازی تاحتن آورده رنگی شب را نه تحت الذری محصور ساخت ناگهان گرد عظیم علامت فوج حسیم نمایان گشت - * نظم *

فرو شد دران تیـره گرد آفتاب بدان سان که در خاکِ شوریده آب
رمین در ترلرل ر سم ستور ر گرد سپه آسمان را فتور
که دکهنان حلوریر مایند مور و ملخ ریاده از چند و چون مایند نلای ناگهانی
و فصای مدرم آسمانی رسده فلعهجه را نقطه وار درمنان گرفته حلقه ردد و مایند
دریای خون حوار محبط گشته حصاریان را در گرداب حیرت ادا حادد و حقیقت
عذر از حجاب شده بیرون آمد - * شب *

ر حوش سواران دران ناحیب گررگاه شد تدگ بر عاف
عقل از سرها حیرداد گف و دست از پا گم گردید اعلی و ادی مرگ خود را
برای العین مساهده نموده از حان و مال مایوس گشته بماتم داری حودها
دسته - * نظم *

گرفته یکی مرگ بر حویستن و صلب دوسته بروردورن
هوس داشت آن دیگری داورى ر اندیشه مرگ و صلب برى
چون اران ورطه حوضخوار ولجه نا پیدا کنار بر آمدن امکان نداشت لاحار دل بهاد
مرگ شده نه صابطه و شعاع راحبوتیه که درچین هنگام کسوف خود را در رعران
رنگین ساخته می نوشدد که دامطلاح کسریه گویدد و این علامت اظهار کمال تهور
و سخاوت است و کسی که کیسریه درین وقت شود بجز کسته سدن رهائی ندارد
لهدا حوان مرد حان نا چندی از محصوران و دلیران مجلس بدان لباس سدید
مرهقه از زوی پخته کاری و حرم و هویشاری پندتان چند را بدر یاب احوال و کم
و کیف لسكر و نام و نشان سردار متحصنان بعنوان گف و شود بیعام گزار فرستادد
و ادباً آمده با حوان مرد حال ملاقی شدند دران بین نموجب اساره بنابر نمود
و بناد شد و سه اسب و ستر را بعضی از سپاه پی رده بی رنل چند را از پا در آوردد
و این معنی را دامطلاح هدد جوشر نامدد که بیر نشان دل بهاد شدن مرگ اسب
پندتان و مع آمده کار پنداران حوان مرد حاضر همراه برد سر گزیدههای حویثش درده آنچه

در ایداد و امرار دمداریان همه دزو سیرت همه اعیان
 (۱) انهارون شمین ده وعده کمد ددین لسط حیلہ حوالہ کمد
 ده بر قول و بر فعل شان اعتماد همه کمدۀ نارسل من سرید
 احمد را استقلال آورده ده کار مردم آزادی و خانه بر اداری پرداخت - چندی
 ترین قصیه ده گشته بود که احمد بمبار سده در کیش و در مقبرۀ بیرون شهر
 مدون گسب حوش حال چند از اجتماع این حدر حوسستانی چند بوده
 سکه نا او عداوت قلبی داسب سب حمی از کولیان را برای دینس مدو و بیرون
 انداختن از مرستاک و آدها بر آورده ویش را ده بحاسب آلوده یکدستس را برده
 ددسب آویر برد حوس حال چند برد -

ای دوسب در حدرار دسمن چو نگرزی

شادی ممکن که بر نو شمین ماحرا رود

الحاصل دمداری پس از موت احمد ادونکر داماد او را سر گزوه نواغیر و سینه کل
 مقرر ساخته خلعت داد و از متوسلان احمد که دانی امروز بودند احرای کار انوار
 شردمود - حوس حال چند دتی در مکان کولیان نا میدرازی بوده چون شمر
 وف برسیده بود بر آمد کار ندیده ده کهدایب شتاب و چندی در انکا
 درنگ ورزیده بود بهرام خان ده حونا گدشه رف *

فوج کشی نمودن جوان مرد خان بنابر انتزاع ایدرو
 در محاصره افتادن مرهته و دادن زورآور خان
 برادرش در عوض مقطعی بطریق یر غمال

حوان مرد خان دانی که پرگنه کری و دیکا پور را بالمقطع ناحاره گرفته
 بود و سال آخر گشت در محالاف حساره کلی داشب حسب الطلب دمداری
 دمانر سبیل نقایای وجه متعهده ناحمد آباد آمد و چندی متوقف گشته قدوص

* رباعی *

از حرم حصص خاک تا اوج زحل   کردم همه مسکلات عالم را حل
 بیرون حستم ردد بر مکر و حذل   هر بند کشاده شد مگر بند اجل
 و یسارل بیافتن انعام زیاده از حوصله اش رضامند گشته نتراده که یادش دادند
 مترنم گشته رف *

بر آوردن بهنداری خوش حال چند سیئه را از بلده بنابر نا موافقت احمد سیئه و فوت احمد

ساعاً رسیدن حوشحال چند سیئه ندسب آویر پروانه ار دارلخلاص
 بهمراهی راحه نخب سنگه و پیام نمودن نامر سیئهی سمب گزارش پذیرفته
 اراچا که نار گرفتن مصادره ار گنگا داس و معرول ساختن او ار سیئهی احمد
 نامی سر گروه دواهییرا که در امور گرفتن بیوره و مصادرات و انواب ممدوعه
 ناسترفای خاطر بهنداری می پرداخت لهدا مرجع جمهور گسته حوش حال
 حدد را استقلال ندسب نمی آمد و پیوسته در اکثر معاملات بیوره و مقدمات
 مصادره نا احمد کشمکش و ممانعت می نمود بهنداری نا طهار احمد که او مخل
 کارها اسب مورد عتاب و حطاب ساخته در مدد ایدا و اصرار و رسانیدن خعب
 نا قید داشتن و بیرون کردن در آمد حوش حال چند نفرس دریاب مکدون
 ضمیر او دموده ار آمد و رف متقاعد گشت و جمعی ار عرف را بوکر ساخته
 در دروازه حوهری واره و دور حانه خویش رسانده بمحافظ پرداخت و بدستور
 کپور چند بهمسالی مانع گرفت و گیر مردم شد اتفاقا دران ایام مومن حان
 و حوامرد حان تقویب امری در بلده پیام داشتند نهایی اشاره هدگامه آرائی
 بخوش حال چند کده بودند او تقویب حوانس پیش ار ندش حوش
 و حروش داشت - ار سدوح این سانه بهنداری مجمعی مدعقد ساخته مومن
 حان و حوامرد حان و فامی و ارباب تحریر و احمد و گنگا داس و سر گروه صرافان
 و تجارب پیسگان مسلم و همدون را طلب داشت و فوج را نا توپ حانه مستعد

ساحبه نامر نکار مامور فرمود عمدة النکاح د بندرو اندسه که حود و نکاح
از ننگلی زندان شب و روز بفرمای داشت تا آنکه تا یکی از سلفقل طح
احلاط انداحه بدان اعام و امدهای آنده سازش نموده اسد کدش
دست آرده و عدالعرمت عرائس مشمل بر حالات و سرگشت حدش به
مقرب الحصره و الحقل حفظ خدمتک حل بکسر و تأمف ده که د نکاح
بود بهایی فرسود و بدایر مزید احلاط بدعای نکاح اسی معنی بداحب خون
آمف ده از بندر سرب قرب بود بساؤل بعض ساحبه د استخلاص عمده
النکاح به بپرد و بهدید بفع ننگ حل را بوشه مدعی نمود بساؤل رسده سبی
نیر آنکه بدر حواله بود ظاهر ساحت بفع ننگ حل د ظاهر تا طه ابقد و بعد
امرد آمده روزی را جهت حلامی و ساعی دای سانی عمدة النکاح معنی
ساحت و بدیغ حلعب گران بها و لس (۱) بفتح بدایر بواجع و معدن عمده
النکاح به که بدازان حود امر نمود و اسی معنی بان زن حلی و عام گردید د
نم به اندبه ایفکه مه از حمی گراش که حود مدداں بسا اگر او سانی دود
نیر آمف ده شداد از (۲) بفتح و (۳) بفتح سرگشت و ما بعرب حود اسی
داده بظلم بعمد مسود باید ساحت خون دشمن موی است ده ده سا که به
با بسود و خدا داند که احکام که به حکام مدعی شود اگر و حودش ا مدل بداسه
شود اولی است اهدا سم قتل و زجر حل کسل د کاش کرده مسو گردانید
گویند که به ده اند بدیده گشت داحش د می که بدای اسی و مومود
حلامی بود (۴) بفتح مومود گردید و شهرب دادند که سانی مرگ شد و اش را
به ننگی انداحه بکته اش فرسود

(۱) بفتح بی لب برکی لب مومی را گویند ۱۲

(۲) بفتح لول مومود در لب حاملک بخود که بر لب است و خرم می
بسد ۱۲

(۳) بفتح لول مومود بکسل ننگ که بر سده لول خرم می بسد ۲

- مومود می بسد در حمی کسی کسده سد ۱۲

داستعداد و نگاهداشتن پرداخته تا رسیدن قریب یک ماه و نیم نائزۀ قتال اشتعال داشتند الحاصل شمرحان از نازۀ سیمور روئدان صوب آورده از دریای مہی عبور نمود مہماجی آگاہ گشته سر راہ بستن حریف را اہم دانستہ جمعی را بہ محاصرہ و حفاظت مورچال قائم داشتہ نعیم نائزہ افروزی و معرکہ آرائی آمدہ معادل گشت - شیر خان با ہمراہیان داد مردی و مردانگی دادہ اکثری بدرجہ شہادت فائز شدند و اسب او بر رحم شمشیر برداشت خون مردم کاری و محل اعتماد از میان رفتند و کثرت طرف ثانی مساعدہ کردہ عطف عدان نمود و بدائر بار دید تدراک نہ نازہ سیمور شتاف مومن خان کہ برای کومک آمدہ بود درین طریق رویداد را شنیدہ بہ کندیاب برگشت حصاربان بروہ از امداد بیرون مایوس گشتند بہ معصلی وف پیغام مصالحہ درمیان آورده نہ عہد و پیمان بر آمدند و آن جا بتصرف دکہبان از انور رفت کہ تا حال بلا شرک عیری دارد - از آنجا کہ با دیسائی بیرم گلم و جوان مرد خان دستگیر نمودن او صحبت برہم حورہ بود چون از مدار کار برگشتہ واقع شدہ موجب برہم رنی کارها می شد بہمداری شیر خان را کہ حسب الطلب آمدہ بود بیاب آنجا کہ از ہنگام صلابت محمد خان یک گونہ با دیسائی موافقت داشت مقرر نمود جوان مرد خان برگشتہ کری و بیجا پور را بالمقطع در دمہ خود گرفتہ شتاف و دہدروب بہمداری موجددار بتلاد فوت شد و برگشتہ نریاد و ارہر ماتر و بتلاد و موہدہ را مومن خان ناجارہ گروہ *

مسموم گشتن عمدۃ التجار ملا محمد علی

و ارتحال او بعالم دیگر

کدعیب گرفتاری عمدۃ التجار ملا محمد علی و ضبط گشتن اموال او و نہ حسس داشتن در فاعہ سبق ذکر یافتہ ہمداران ایام جہازیکہ ملا محمد حسین پسر عمدۃ التجار راکب بود از بندر حدہ رسید تیغ بنگ خان بآنچہ از خانہ عمدۃ التجار بر آمد اکتفا کردہ بہ اموال جہارات و بنادر مراحم نہ گشتہ پسرانش را مستمال

بیست هزار سوار بدر یافت حدود روانی و بهارچه را نیز استوار چون به آمدن از
 جانب جنوبه تاجک کدای و کردی گیلان بسواد بلده پیوسته در مشای نام نهایی
 بود آمدن آمدن از کجرازیان و پناه بدو درگاه است و بعد از دستور تمام
 موافق حال را طاب داد و از شهاب است و جمعیت شماری به پیش رسید
 ساداتی در وقت حضور بهر پناه و آمدن و ساختن حدود کدای بود و موافق حال
 و توج و دارد و استقامت داد مستعد اندیش و پس را ساله داد و موافق بود
 کرد و محتاط است و موافقت و موافقت و دکه پناه که کدای کرد و موافقت
 می آورد و در موافقت جنگ توپ و تفنگ میانی آمد و از یک ماه گذشته
 و صید گرفتند و ساداتی را رسید و ساداتی را موافقت و موافقت
 اوایل نانی را استقامت نمود چون او را رسید و در وقت قرار چنان و ساداتی
 میانی آورده به جمیع سوار استقامت و شد و رسید و کدای - حاکم -
 رعیتداران سوار کردی گیلان بر لازم بر دست و دست حدود سادات از انبار
 که گویان را خود بودن بهارچه با موج گویان که کدای در بدو و کدای
 بدو ساخته و صاعن آمد و آمد به گرفتند و کدای را موافقت و موافقت
 از هر طرف سوار و ساداتی را استقامت شد و کدای در بدو و موافقت
 بخاطر جمع در موافقت بر آمده به شد و کدای را موافقت و موافقت
 دکانین و در بلده دیر قانون داشته بدان امر بدو ساخته کار و اسیر می کردند و ساداتی
 بود که فریاد و دمان بیچارگان بر ملک انیر می رسید و احدی به داد شال نمی
 پرداخت -

جهانی بر از فتنه و سوز بود و در یک چون فتنه سوز بود

روزانه گرفتاری مواجده ساز و آریان و شعله از دهشت گویان سلطان مقام
 نچشم سان آسادمی گشت - نفس دایم بر جماعت گویان که ریشه و وسایل
 این دیار اند در سب به شش آمد و شد موافق بی دروغ آنها صورت می
 بست سیوسنگه پتار و که بر حصن ساداتی روانه وطن شده بود در نواحی
 موافق داد و سادات و موافقت پتن گویان ریخته همه را کشته و رجمی ساخته

دارالعلمت از اه حرمشیر و طی موقوفه خود بن سنگه بهدای را دثب عونه
 مه ر نموده به آمد و معنی ناع شعی انطرب ود ستر منی فیه آمد شمعدان
 اول خدمت سوانه نویسی عونه از بعد از معتمد حل نام حریف ا حصو
 معوض گردید در سند بهیر علی حمد حل نام که ساک سندس ا ملاحظه
 بهدای و مداخلت در تعله و تکه بول عونه بهدشی نگاشتی امه اده
 حصت می نمود ملائی شده خلعت دست و مه اده کوچ نموده پیستر
 اعی گشت مومس حل نامسج به آمدن مه اده بدد حصت ا کتبه
 وانه سده والد ام که بس ا معاود سقر حجاز به انجا متوقف بود به
 مومس حل آمده به مقام مومس کلول ا اده کرسی بلده ملحق گشتند و به
 ز دیکه شمعدانی گردیده رحصب انصاف بعمل گشت سده معرب به ش
 کیشی بلده ناحود تکه نامومس حل جمعیت سوا وید به بود کومل حواله
 به شوحی بس آمدند حدیقه مجانم علی حل ا سماندس بداده سبب
 سده مومس حل زنی حقد در بلده بوف بلده به کهادوب سده
 معنی المن حل وحدا به به حصو به معنی ایی به شد به هدای
 انجا به ستر حل از انفل به ش مرحمت گشت بن سنگه بهدای
 بس از روانگی مه اده از اسفال اسنادان به به حکومت کسی
 ناحد نوه و اسم گشت و گد بهدوب به بهمت بس ا به به
 وحده بر اندازان حدا سفلس گشت به مومس بس آمد نموده به
 این و آن سفلد به معنی بهر کومال به ناده بهدوب به به
 به بلل و بهها که انفس لمی بس ملوکهم دواج مده به معنی به به
 بلول به ا سفلد .

آمدن حاد و حی متسلی او مان دانی و سولتانی
 که در آن سال به ظهور آمده

شمعدان سال به به آمدن مده به مومس به مومس به

نامانست سپرده بودند بدائر دهن از بروده نه بلده آورده بر حصص مهاراجه اندرون
 حصار متصل خانه او در طویله بخاک سپردند همدران سال فرمان و الاشان با
 خلعت خاصه شش بارجه و سرپنج و جعبه مرصع و یک رنجیر فیل برای مهاراجه
 و خلعت فاحره جهت مومن حان مصحوب حواجه اسد الله حان گزر بردار که
 از پیسگاه فضل و عطا مرحمت شده بود رسد مهاراجه مومن حان را همراه گرفته
 شرائط استقلال و تقدیم آداب سوار شده خلعت سرافرازی پوشیده و روز بدرگاه
 فلک دارگاه آداب بجا آورد و مومن حان دیر متخلع گشته ببار مددی تقدیم
 رسانید بعد چندی مومن خان و حوان مرد حان هر کدام رخصت یافته بتعلقات
 خودها شتافتند میر عاری الدین ولد نظام الدین حان محتسب معسکر حضرت
 حلد مکان را بعلت زرداری به سعایت رحم یاور حان کسان مهاراجه دستگیر
 ساخته در چبوتره کوتوالی نار داشتند و مدعی مصادره داده خلاص شد رحیم
 یاور حان بدائر و گران شب حاگدات منصب داران آمده رویده از سرکار مهاراجه
 می یاف اما بدائر پیش آمد خود چندین خانه خرابی ها از و ظهور آمد
 سیمدائر قذائل و عشائر شیخ الاسلام حان (وسداهی اندی حاصل صاحب - از انجا
 که حق تعالی منتقم حقیقی اسد یاداس دیدوبی را عاجل نمود که در او احر
 زمان شب محتاج گسته نه مطموره بدستی شتاب و جرای عذاب احروری آجل
 را برایش دحیره دهاد *

روانه شدن مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه

بدارالخلافت و تعیین نمودن رتن سنگه

بهنداری به نیابت صوبه و تعلق

پذیرفتن سوانح نویسی به

فدوی درگاه

در سال هزار و صد و چهل و پنج مهاراجه باتفاق راجه بخت سنگه به عزم

و شدنه گویان نکند و برین و سوختن دهنه از دوائی نامری و مهمل ده
گراشند ر مائل را بکاک نا کامی نشانده کدلی ساجند از آن وقت بود سول
آباد و بوجات دنگ متعلق دگاه و بران بی حواج گست سلط مرشد که بی از
کشد شدن صلاحی قدی زایل شده بود نیازگی رنگی بهم ستند خون از مد
روح حنواح خاطر شل جمع گردید و نعل رن سنگه بهدای که نه رنگ سل
منی متصل ناع عاری الدن حسن مقام داشت نه آمده ا شود سوحوانی
بکه تاز بخواست نه آمده معار بها می نمودند لکن دایر حروف سندی گویا بوب
از بوج حله دوارا حال جهل که معددی بود حداب ریختن و آردن حمله نه
شئت مجموع بی رفتند سه اچه بدنه روح خوانی سه که عهده برانی
هنگ مرشد نه مایل بی دند و از خود سوای معاشا سندی از دو گای
نه نمی آمده تعلی حد اندلس بی مصالحه نه داد و ابی که بزار
خوان مرد حل ادد ارمال دئی نشانده سلسله حنعل امر مصالحه
کسب

۱۰ حدود کمابعدی کوشیده دم از بهروز و خلوت مزود درین شفاخانه مهالعه
 در حال نوزاد متصل راج بر دود آورده و جمعیت در حال آن طرف نهاد
 نده بود مسعود و آماد پیکر و مدافعه مرده از بی حرم را احاطه گوش
 در آمد آمد آنها می بود روزی بحسب افعی بدین سادگی جمعی
 در کعبه که ناملاخ آنها حول سوار گریه حوس گلی جنگ نامرینه
 نه شده بود بلا نامل و اندیشه نملکه و مدافعه شدت و آنها بعد
 را حدود بعدان دان و کشیدن حریف نه بود آمدند حواس ظهور این
 را علیه حوش و معلومی آنها نداشتند بی احاطه عدان حرم و شوشی
 نیست داده حلو بر نه نعت بر اذحت و نه حوس نا از اذاعه ترک
 که نه .

آمد یکی ندره گریه حو دود کر انجا معطل گریه نه بود
 بعد گریه ناسنگ جنگ دان جنگجو مد خردان ملک
 نهاد این حالت نقل و حوش از سرش برید تا بعد حاد که نه ندره
 ملی اند و آنها از حله طرف مایند مز و ملخ حوم آوردند راه سدر
 نه و سر و تار را ممد کرده نندک رد و حود نه ش ایام ساعد
 می از دوزان کسه و برحی حسه گسند و اس و نه نه و نه و نه
 نه و حرائر و نام و نه نه بدست مریده اند نمدای می سعه که نه موج
 نزدیک بآن معرکه بود تا حدود اغلاج جنگ و نند مهالعه نامرینه
 نه از پس آمد حواس داشت معطل و احصی مدیح نمود و نه
 نه آب از سر و حرائر ندره نروس حال و حواندن حال کعه سدر که
 است از دست نداده نه ندره گریه حو دارند و حود بطرف نه آمد
 که از سدهی راج تا بر او حصر نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
 نه از نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه نه
 نه

مرود آمد هر چهار طرف اوج را نتاحب و تاراج مریات پرکنه حویلی و پورجات
 مامور کرد مومن حان و حوان مرد خان حسب الطلب مهراجاه سداش
 نا همراهیان خویش رسیدند و آنها را نه سمب ناع ساعی نمحاطب
 پورجات آن طرف و اوج مارواریان را نا پناوتان و نمدریان نا طراف و حواد
 دیگر مقرر نموده آماده زرم و پیکار گشت - همدران اوان راحه نخب سکه که
 دناگور شتافته بود نا فوج آراسته رسیده نا برادر ملاقی شد و خوش حال چند
 حوهری سیئه که در ایام حکومت مدارر الملک چنانچه سبق ذکر یافته بدار خلاص
 شتافته بود بدست آویر پروانه دمیر امیر الامرا مصاص الدوله در باب دگر سیئهی
 حاصل نموده نه همراهی او آمده مهراجاه را دید و پروانه را نمود .

نقل پروانه بنام مهراجاه

آنکه عنایات حضرت طل سنجانی مرین حال ستوده مآل امارت و ایالت
 مرتب حسم و سالت مدرک رنده نوئیدان و الاسان عمده راحهای
 هندوستان باد حوس حال چند ولد سیداس ار پیشگاه معلی نگر سیئه احمد آباد
 مقرر شده در محم حلب و گوسواره مروارید قامب اختار بر افراخته مامور
 برای رفتن آنجا گردید بعد رسیدن او نه کار پردازان احارت نمود که در امور تعلقه
 او را دحیل ساخته اطهار مقدمات حیر حواهی حلائق و آبادی شهر و رفاهی
 کانه سکه را معرون ناصالح دانسته ار تمسب آن تقید نماید که حلائق ناظمیدان
 نکار و پیسه خود مشغول باشند بتاريخ بدجم شهر ربیع الثانی سده یابردهم
 حلوس والا تحریر یاف مهراجاه او را نامر سیئهی فرقه هندو دستور ساق
 حلب داده مامور ساحت القصه دکهمیان سر نه شورش و فساد برداشته
 نه پیپ و عارب دسب کسادد رتن سکه بهرداری نائب صوبه نا فوج آراسته ار نام
 تا شام در ریگ دریای سائر متصل ناغ عاری الدین حسین و بهرام پور افامب
 ورزیده مترصد نموداری مرهته می بود جیوراج بهرداری که جمعی ار سوار
 و پیاده گجراتی و مارواری همراهی او که نه تدسیق بعضی محالات روز طلب

آمد از آنجا که منتهای خطر دست بیغ تنگ جان آمده بود نه بدل اموال و زبانی ارکان حصور را راضی گردانند و سد و حطب بهتر بنام حوش حامل
ساحه مستقل گشت صعد محمد حل در آن خود را نائب و راتق و فتق
مهد مائی و ملکی گردانده نه عیش و کامرانی شب و روز داد عشرت ممداد
و این واقعه در اوائل سال هزار و صد و چهل و پنج می نمود عمد پی سل نسیم
شهر حملی الولی سردار محمد جان عوری در بوده داخل طبعی و گشت
و همتا بنابر نقل ناحمد آرد امانت بخاک سپردند و نسیم همان مرده
انو المعاهر جان مد صوبه رحت شعی برست مهرآه پوشیده اسدلال
فرودای بوده بنام شیر جان بانی فرستاد که بخاطر جمع خبردار باشد و سفر
محمد شاه حلف شاه علی زما سر شعی کنند بر مصمم پدرش بنا بود .

آمدن اوماں نائی روحہ کہندی را و دنیاریہ
متوفی سیدایتی راحہ ساعو و محاسنہ نمودن
احمدآباد و علم نمودن بہاراحہ و بتاحت
آوردن بعضی یورخان

[illegible]

[illegible]

لاحظه حق لا جواب بود نامحد بشور سرانجام ن پیش انداخته حموشی
گردد .

که کس مدد ز کردا تا جواب حاصل

دین بی دین سنگه زمیندا حیر منوری که از جمله کس بسنگین بود ا. د
حکمر دست فراز کرده حضر مربع از کمر عمدة النکاح گرفته د بهلوش نشت
و دنگل بدورش حلقه زدند از انجا که عمدة النکاح مرد ضعیف آند و کوتاه باز
بود مرندد صغیری گرفته حکمل شاعن نسا کردند و د نفس حکمر محدوس
گست .

حس است آس این کهنه کاج که که بر تو ننگ است شی ا ح
همراهمان او ا نه شدت و عطف از د نه بدین کردند و شیپ ننگ ا بر ن فاع
می گست که دنگی برایش نماید بالصیرة همعین نلس و ندامب نامع
منکسره د آمدند و هر کسی سر خویش گرفته بد رفت مع ننگ حلق ندمان
بر حدها و اندسا معن نموده زیر مهری د آرد و دوب عسد نگ و نه دند
سوی اموال و اخلاص نه نمط در آمد .

دادا خویش خرج نداد نفس آتق حسودان مرند

بعد دوسه روز عمدة النکاح را د دولی انداخته نه طلع فرید حق بس از
ری آنا و اعداد خود نداشته بود انداخته ساهیلی د از آنها دوری دان . نظم .

کسی گو رنداره اش با نهد تواند گزین سی دلا نهد
خود دد کسی مد و ملدا خویش نسل نكردن ، کردا خویش
سی ا رفا که د دل نمدد سی پانی آمدن د گل نمدد
مع ننگ جان د رانی صائب خود آد بها گفته بعد مدش و اندال نکته د
حالتش حکومت رد و از مسعود نکته آنگه معنی ا حق سندسی
و معنی من که مع لاحتاح عمدة آنگه نمود بفکر حلق آرد و حالت
ماهرت خویش که از دولی نلس نلس آرد د نمود از خود مد گویی د
آمده د س دانس دانش س آد نمود سد نکته و سند س د

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام بدر آنحضرت ترتیب داده - * یب *

گرمهمانی قدم در کلبه ما میسری
 لطف میفرمائی و بر دیده ام پامی نهی

و او احالت کرد و بدانسب - * مصرع *

کن سیه کاسه در آحر نکسد مهمانرا

و بروز موعود باطهار شهرت دروعی نموداری مرهته لشکر خود را مستعد و حاضر
 ساخت و جمعی رژه پوش در حجرة نام دشمن در کمین و انتهاز فرصت نساید -

عمدة التجار بمابروعه از منزل خویش اراده سواری نمود خیر سگالان و دور
 اندیشان که استعداد فوج را دیده شده بخاطرشان میگذشت در کمال خوف
 باطهار آن و مومویی سواری بمعرض بیان در آوردند از اینجا که دسب فضا بارل
 دیده بخب او را از مشاهده چهره صواب (۱) مکشوف ساخته بود از راه غرور التغات
 بجواب نکرده ناحمی از مخصوصان پهای خویش نگورستان شتاف - * مصرع *

صید را چون احل آید سوی صیاد رود

تیغ بیگ حان صید را در دام خود دیده نه کساده پیشانی در کمال تواضع نه
 تعظیم و احلال مهمان عریز پرداخته دهن را لبریز تنسم ساخته نه شاش تمام
 حیر مقدم گویان چون دل در پهلوی خویش حاد داد و هر کسی نه مکان و رتبه
 خود فرار گرفت و فلما بین اختلاط گرم جوشی ها بمنان آمد تا هنگام کشیدن
 مائده در رسید تیغ بیگ حان از راه جرئت باطهار اینکه درین محل کثرت است
 ما و عمدة التجار علیحدہ طعام حواهم خورد و دستش را گرفته بر حاسب و بر نام
 بر آمد و عیری بدان محفل مخصوص راه بیاف بعد فراغ از اکل تیغ بیگ حان
 نوشته حات را با هدویات بدست او داده گفت همان فرآن که در میان داده
 بودی گیراینده است بمطالعه در آرند و بچشم عدت نگرند عمدة التجار بعد

(۱) مکشوف نابینا و بار داشته شده ۱۲ *

(۲) حریرت معرب کربت بمعنی مکر و حیله است ۱۲ *

ملاحظه: این آجوات بود نامد شور سرائع عمل و بیش انداخته حموشی
گردد -
• مصرع •

که کس مدد؟ کردار با عواقب حاصل

دس دس سفلک زمیعدار چهر مقدری که از حمله کس نیستن بود از د
حمله دست دراز کرده جعفر مریم از کمر عمدة النصار گزیده د بهلوش دست
و دیگران بدورش حمله زدند از انجا که عمدة النصار مرد غمغص آید و کودکی باز
بود مانند عصفوری گزیده حدیث شاهن نصا گردید و د نفس حمله متعوس
گشت

حق است آنس اس گفته کاج که که در برونک است نمی اح
همراش او انه شدت و علف از دله بدین کردند و شیخ نک ابومع
نمی گسب که دنگی درانش نماید دلتصوة همه یں ملس و مدامت بدین
مفسرة بر آمدند و هر کسی سرخوش گزانه در رفت مع نگ حل بدین
بر حبا و اعدا بعض نموده ز پر مهر می ده او د و میب شدن اک و نه دند
سوای اموال و احلس به خط بر آمد
• • •

دادا حویس حیرح سدید   فاس الله حسوداج مرشد

[illegible]

و سلامه علیه و آله در رسید بروز دوازدهم طعام بدر آنحضرت ترتیب داده - * بیت *

گرمهمانی قدم در کلبه ما میرنی
لطف مدعرائی و بردیده ام پامی نهی

و او احاب کرد و ندانست - * مصرع *

کن سیه کاسه در آخر نکشد مهمادرا

و بروز موعود باظهار شهرت دروعی دموداری مرهفته لشکر خود را مستعد و حاضر
ساحب و جمعی رده پوش در حجره نام دسمن در کمین و انتظار فرصت نشاید -
عمدة التجار بداندو عده از مدخل خویش اراده سواری نمود حیر سگالان و دور
اندیشان که استعداد فوج را دیده شده بخاطرشان میگدشت در کمال خوف
باطهار آن و موقوفی سواری بمعرض بیان در آوردند از اینجا که دسب و صا نازل
دیده بخت او را از مشاهده چهره صواب (۱) مکفوف ساخته بود از راه غرور التفات
بجواب نکرده باجمعی از مخصوصان پایی خویش نگورستان شتافت - * مصرع *

صبد را چون احل آید سوی صیاد رود

تیغ بیگ حان صید را در دام خود دیده نه کشاده پبشایی در کمال تواضع نه
تعظیم و احلال مهمان عزیز برداخته دهن را لبریزتسم ساخته نه شاش تمام
حیر مقدم گویان چون دل در پهلوی خویش جا داد و هر کسی نه مکان و رتبه
حدود فرار گریز و فیما بین اختلاط گرم جوشی ها بمان آمد تا هنگام کشیدن
مأذنه در رسید تیغ بیگ حان از راه حریت باظهار اینکه درین محل کثرت است
ما و عمدة التجار علیحده طعام خواهم خورد و دستس را گرفته بر حاسب و بر نام
بر آمد و عیری بدان محفل مخصوص راه بیامد بعد فراغ از اکل تنع بیگ خان
نوشته حات را با هندویات بدست او داده گفتم همان فرآن که در میان داده
بودی گیراینده اسب بمطالعه در آرند و بنچشم عدت نگرند عمدة التجار بعد

(۱) مکفوف نابینا و بار داشته شده ۱۲ *

(۲) حریت معرب کبریت بمعنی مکر و حيله است ۱۲ *

که در حضور بود اطلاع داده و اراجا بنام تجار عموماً و به عمدة التجار حصوما نوشته برهان الملک متضمن اینکه اربن فتنه انگیزی اگر آسیبی یا چسم رحمی نه بهرام خان خواهد رسید از انها انتقام کشیده خواهد شد - فاعدان حامل نوشته گرفتار عمدة التجار گسته بودند و او از در یاب مضمون که مسکون ار تهدید و تخویف بود هراسیده ار و خامب عافیب به بحر اندیسه فرو رف - چون یک گونه ار بودن بهرام خان در آتیه به طریق حفا اطلاع داشت سید نور الله رسید ولی را نا معتمدی استمالت داده گفت که مصالح جنگی و آلات حرب همه معد و آماده است ببا مردمی خود بخاطر جمع استقامت را ار دست ددهد که باز دیگر بهرام خان را به حکومت می بسام - آنها دل گرمی یافتند و نا میدواری قرار بمکر اصلی بدش ار پیس حدو جهد نموده نکوشش در آمدند - چنانچه شنی هر دو سردار ناحمعی ار جوانان نا نام و رنگ بطریق شدخون درکسان تیغ بگ خان بجنگ می پرداختند - ریخته جندی را کشته ورخمی ساختند فصارا در این زد و خورد ساکرام بخشی که سر گروه فوج تیغ بیگ خان بود کشته افتاد و خیمه و بذه را بعارت در آورده هم عدان ظفر معاودت نمودد اما سید ولی که شمشیرش خطا کرده بر آئینه رانور رسیده بود رخمدار گشت *

قید نمودن تیغ بیگ خان عمدة التجار ملا محمد علی را و رفتن بهرام خان بگه و گه و سیمه و معروض شدن هنگامه ببارگاه سلاطین پناه و تفویض متصدیگری بندر سورت بنام مومن خان و متصدیگری بندر کنبهایت به تیغ بیگ خان که هیچ یک به عمل در نیامد .

ار ارجا که عمدة التجار ملا محمد علی درین معرکه آرائی فریب ده هرا

افسانه‌ای و او را انگیزی امارت داده در طریقه امانت داشت - بهرام خان از آن افسانه
این جانب که در تدمر است - حاکم است - حاکم است - حاکم است - حاکم است - حاکم است -
نسته توپها است - نمود و ستم است - نمود و ستم است - نمود و ستم است - نمود و ستم است -
مردود است - حاکم است - حاکم است - حاکم است - حاکم است - حاکم است - حاکم است -
و مال و ثروت را از آنجا که بهرام خان از تدمر راجد است - کس است - کس است -
اما چون در بار حاکم است - است - است - است - است - است - است -
عرش بیوسه - و در حقیقت از نام و ناموس و ستم است - است - است - است -
و مقامی است - است - است - است - است - است - است -
و حاکم است - است - است - است - است - است - است -
و مقاتله سربک - است - است - است - است - است - است - است -
آمدند - است - است - است - است - است - است - است -

این عمل درستان که می‌باشد - است - است - است - است - است - است -
تا طاعت است - است - است - است - است - است - است -
ناز و فتیله در حاکم است - است - است - است - است - است - است -
ترک است - است - است - است - است - است - است -
و عوام الناس چه نارساد پدر و اعطای و چه از راه حوسه در شهر طریف مستحکم
نمودند - تا بهرام خان جمع ملل از یاران جانبی که بودند بطور بر تهبوز و حالات
ذاتی دست از قتال و جدال برداشته داشت که در آن اوان دیوچی نا کدیر
مرهقه پاده هزار حسب الطلب عمده التجار به کومک رسیده از بیرون اسواف
آمد و رسد و رسد علیه و گاه را مسدود صاحب و این معنی علاوه کردید و از ممر
فقدان آدومه کار بهرام خان به تعسر انکامند - لهذا بدای امر مصالحه بمنان آمد
و فرار گرفت که بهرام خان دربار را حالی نمود در باغ ملا فرود آید - بدانرا
متعلقان را در حاکم کامنار علی خان گراشته بدانجا رفت و رسد دور الله و سید
ولی جماعه داران تا همراهیان خود نا تهوه رفتند و فائز حریف اطفا پذیرفت در

(۱) دمدمه بفتح اول نورین رمرمه آنچه که سر کوب قلعه مانند برج از چوب و سنگ
و گل سازند و از آنجا توپ به قلعه اندازند - بهرام ۱۲ +

آدم قلمی فرستادند عوام الناس و لحامه مددعت پیر ارشد واسطی از گوشه
و فکر حاضر آمدند - اعلام که به بهرام حل رسد حوس از سروج این سقعه آگهی
نداشت مدامل گشت مدرسد الرحیم که وقوع این واقعه بدین شوم طعمی
از و حلیه بود معتقد و موف بر مصمون اعلام بلا توقف فوج ا مسعد سحده
معنی فرمود که هنگامه آ ایلی را بسده نلرند فرسدها مغنی آنچه را دند و شند
رحمت قهقری نموده علی رؤس الشهد طاسر ساحت حدة الدلرند کل
حود را نکوحه بدنی و گریس سر از آنها بر اطراف حاتل حوس امر نموده و ا
طرفین جنگ بدو و جنگ در گرفت و آسانای حرب نگردش نه آمد و بقی سده
روز بدین معوال سیری شد و بدین ارا سله از طرف بهرام حل به عریه طهو
می آمد - عمدة اللجة از مشاهد این معنی کسد و پیسرت بر را رسد
و امداد ملعه دا دیده معددل حود را فرسده از نکل حس اسمداد و اسعتاب
نمود حوس از مدد ماب سالی که و نا به عهد حود نگرد حطیش از عمدة اللجة بد
آلود اکرب بود

کسی گرفتار می است باز بدینی گریس از انلی اس
بر خوانده دله ابدکه دلفعل حسمعی موجود نیست و آورده و احدا مصر
ملعه بصرف آمده معدر داد ب دبتر بدما آمد که آنچه مایندج مطبوع
است مهنا نموده مدرتم نکلر حل حواس حصور عمدة اللجة کرد که
دلمتبه دطهر مانی الصمد بردارند و از آمد و گلب و سدون و عهد و بدین
تقریر انکه بعد احراج بها حل ماضی ببق نکلر حل رسد و حصول سدد
حصول دمه سده اللجة و این معنی اهلل و سمدن آوردن تران مهنا
ساحند و دل بقت که حوس موحده بی طمس از لار ملعه سقطنس معی حود
عمدة اللجة بر موحده بی حواس بدینی سدد بد سدد به اسد و سده
و نوسد و دشس سدد بهلد عمدة اللجة بلا توقف و اعمل از سده بر آمده بود
کس برپا ادا از و انکه و سرب سرب و سب سده اده از و کسی
سده سدد و موحده بی سدد سدد سدد سدد سدد سدد سدد

آمده ده هزار روپيه ديگر برسم حق الزيايه براي خود استدعا نمود - عمدة التجار از انجا که مدعى از سابق طلب داشت و درين ولا ديگر نايست داد و نيريك گونه از تعين ساختن موجودار نه اتهوه و آوردن او در بندر اهانت و مدلت خود تصور ميفمود از تقبل درخواست ميرسرباز زده انا و امتناع نمود - و كمر بر عرل و بر آوردن بهرام خان بست و تدبيرى با خود انديسيده هنگام شنى دو هزار روپيه به صيغه بدر برد سيد على واعظى كه مايه فتنه و فساد و جمعى كثير از مريدان داشت فرستاده از اراده خود آگاه ساخت سيد كه نقد را به ديده سرديد بالراس و العين گفته وعده دميدن صلح كه اليس الصلح بقريب نمود عمدة التجار كه دو سه هزار كس از سوار و پياده با خود داشت آنها را مستعد گردانیده روز ديگر هنگاميكه شهر صبح از بستان افق حوشبدين گروم بخانقاه سبد رين جاسين سيد عددروس آمد و سيد على و اعظى كه در تمام شب بدين مضمون مترنم بود * * * ييب * كه اى شب گريه روز رستخيزى چرا آخر سكتير بر نخبرى

فى الفور خود را رسانيد و كسان عمدة التجار فاضى و مفتى را حاضر ساختند و احمد چلبى و تجاران ديگر حسب الطلب جمع گشتند - سيد على و اعظى كه در صدر مجلس جا داشت پس از انعقاد اجماع سپيد آساجستى نموده شمع كردار در وسط آن مجمع انجمن آرا گشت و فاضى و مفتى را مخاطب ساخته گفت كه اين از كجاي مسلمانى و در کدام شريعت و كتاب جائز اسب كه بهرام خان با وجود يكه عمده التجار مدعى طلب دارد درين ولا بموجب درخواست ديگر مى نمايد و وجود عمدة التجار كه وسيله روزى جمع كثير و هر ساله مدعى كلى از عشور در سركار پادشاهى واصل مى شود از معتمات و وف است و بهرام خان اراده استيصال او دارد و فقره چند مستمل بر وعظ در لائل عقلى و نقلى در معرض بيان در آورد -

صومى بهاد دام و سر حقه باز كرد نبياد مكر با فلک حقه باز كرد و مقرر شد كه فاضى اعلام بويسد و به هئيب اجماع از خانقاه بر حاسته بمسجديكه احداث كرده و متصل به خانه عمدة التجار بود رفته اعلام را مصحوب

اشتعال یافتن نائرهٔ نواح فیملیس بہرام خان متصدی
سدر سورب و عمدۃ التحار ملا متمد علی
و تعلق یدیرفتی حکومت سلم تبع
بیگ خان برادر بیگلربیگ خان
قلعہ دار و روانہ شدن بہرام
خان بہ بہاونگر

وقوع قحط و وبا

همدران سال فحط شدید و سمیب در هوا و مرگ و میر در مردم بهم رسید و علاوه مکروهات بد معاشی مارواریان گشت پلّه تسعیر علات روز بروز بالا رفت و هزاران هزار از اعلی و ادنی به تب کردن دو سه روز که سده یرفان فدل سابع می شده نورد عالم دیگر می گشتند که فرصت تجهیز و تکفین نبود و عمه و فعله موتی بدسب نمی آمد و هر روز جمع کثیر رفتگان بهانه خانه عدم را که و ارئی یا دسترسی نداشت در ریگ دریای سابر از کوچه و بازار کشیده می انداختند که طعمه کلاغ و کلاب می شد دو نفر را بریک جنازه که دو کس بر داشته می بردند راف معایبه نموده فریاد و عیان کافه برایا در گند فلک پیچد از فریات و فصاحت اطراف و جواب گروه (۱) علا زندگان از حان و مان آواره گشته کاسه گدائی در دست بدام فروش اولاد و احفاد صغیر و کبیر انان و دکور رونه شهر آوردند -

* نظم *

شکمه فناد از پپی خشک و تر چو (۲) انسان در یوره گر دربر
گرسنه شکم برنمد دوحف چشم که همسایه گوش بود سن پشم
و راسته و بازارها پر گسب و بیک روپیه و دو روپیه فرزدان خود را در معرض بیع در آوردند - درین بلیه آسمانی اکثر زبان مسلمان و انمای آنها از وصیع و شریف را مارواریان ندادن گرده بان رشته رفیب در گردن افگندد و بخورادیدن سرگس ماده گاو و سوختن دانه چند از جو بر سرش باعتقاد خودها ترکیه نموده مرتد ساخته فافله ها روانه ماروار کردند و از راه شماتت می گفتند که چون در عهد حصرت حلد مکان از جوده پور آسرای ما را گرفته مسلمان ساختند این در مقابل آن اسب مهارحه شیر سبکه پتارت و چترا مهته را ناكثر احوال و انقال را که فراهم آورده بود روانه ماروار ساخ *

(۱) علا قحط *

(۲) انسان پوستی باشد نبات کرده که درست از گوسعد برآورد - برهان ۱۲ *

[illegible]

[illegible]

کلامی معقول را ^(۱) منقول و تلفظ بری اندود در سه زری برداخته سه ش
 که رخصت معروض شده بود وقت بر آمدن یکی از آنها برگشته به عنوان که س
 مطلبی به سرگوشی ن آمد و نه نورجم گئی حمدش بری ن بی پد احرا
 نگوشش ساقید نگهش دبل را در بدقت منقول شی سحند س
 پیدایی را برداشته عمل و س نه درک بهادرد و ن درونکی عکس نویی ان
 طرف دلی مهبی سوحندد معبود استماع اس حد مبهلحه که بدندس اموی
 بدند دند بسرعت شده نما برگوش نمود ن سس از حد ساد که سدد می
 حل دولی موند که از حلقی ساد بود ساد شهب حمدی الاولی تاضلی ای
 دوت سد موس حل بدبرشته فرات از مبهلحه حصص حامل که ن می
 حد الحسن خلش خلعب مرمی ساد ن دمه نویی اول دس که ن
 باحمد آرد آمد و بلواز بدنه برداخت و چه ز مام ف کسکه مبهلحه ملایم
 کردید المقصه مبهلحه نگوشایی متواتر سو دلی مهبی بدوده به منع ن س
 ن آمد داهیل ا که هم و سراس سب آمده بود برده و نگات دره ا

همدران اوان سند بحالی متصدیکری بدر صورت سعی عمده التکار ملا محمد علی
ار بستگاه خلایق و جهاندانی به بهرام خان رسید و بمصوب معزول دست -
مستعید خان روبرو سه بندی آمده و بخدا و بهرستان حال ناکند آناد مراجعت
نمود چون در ان اوقات عدد الاحد خان پسرش و دیعب حدات سپرده بود از
انتقالس بمصوب فصای بلده سرافرازی یافت *

کشته شدن پیلاجی گایکوار بخدع مارواریان
و رفتن مهاراجه باراده تسخیر بروده و محالات
آن طرف دریای مزی و فوت عبد الغنی
خان دیوان صوبه و تقرر دیوانی به
طالب علیخان نبسه او در حضور
و دخیل بودن عبد الحسین خان
بامور دیوانی

از اینجا که ارمان نائی روجه کهاندیر او دناربه سیدانسی متونی که چوتبه
ملک گجرات بدر تعلق داس درین ولا چهارم حصه این طرف دریای مزی
به صمدی آن طرف از تعمر کنتهای و پیلاهی گایکوار معمر نموده رخص کرده
بود و او با اندوه کثر بنابر مذاحلت آمده بموضع داگور معموله تهاسه رسید
مهاراجه از استماع ایدمعنی به عزم مغایله و مدافعه باستعداد فوج و توپخانه
پرداخته بیرون در آمد و جندی از مارواریان را در ظاهر درسم رسالت و پیام رسانی
و سلسله جمدانی امر مصالحه برد پیلاهی رخص نمود و در باطن دوسه نفری
از انها را که مصدر حده تواند سد و در ان حماعه مردم این کار می باشند بمواعبد
دل پریر و موایین موکد بنایمان مستمال ساخته گفت که هنگام ملاقات ووب
فانو کارش را تمام سازد و رستاده بدبرفته با او ملافی گستند و به چرف رانی و شندین

[illegible]

به‌دراپان خدا سلس (۱) و سلسان ماروار احيای بدعات سانس و لاحی نموده احد و جر و گرفت و گیر و ضیع و شریف مسلم و همدود دیداد نهادند و ابواب شر و ظلم کشوده گشت نارار اسلام (۲) کسادى پديروفت گار کسى منع گردید مساجد ويران (۳) و کنائس را رون افروود و در ایام هولى ایداد و اهانت و هتک حرمت مسلمین را از مستحکات و مستحکسات گرفتند و احدی را یا رای آن نماند که گوید این چون و آن حرا است در هنگام روانگی مدار الملک و ورود مهاراجه که کاه رعایا و برایا از تعدی معرول نه ستوه آمده بودند اظهار سرور و شادمانی داشتند سدا گروه همدود که اکدون ناطم سر گروه آنها ست و مهاراجه و برادرش را سدا نه رام و لچهمین که نه معدودی او فائل اند دادۀ بخوشی می سرائیدند

از مساهده معاشرت و سلوک آنها نه مضمون رحمة الله على ناس الاول متدکر گشتند الحاکم اکثری از اعیان و اشراف از مدلب و خواری اندیسیده و از ریخته شدن آنرو هراسده توقف و سکوت را مناسب ندیده نه تدریج و مرور ایام ناظراف و اکداف متعرق سده گوشۀ عایب گرفتند زور زور کار خلق الله نه صعوب انجامیدن گرفت مارواراپان در حانها بربردستی و (۴) علف فرود آمده عص نمودند و چه حانه حرایها که نعره طهور دیامد *

* بیت *

چو خواهد که ویران کند عالمی بهد ملک در پدجۀ طالمی

این همه از شامب افعال و اعمال نا شایسته ما بوده از ما است که در ما است محال کثرة پارچه که بجهت احد رکوة شرعیه از عهد حصرت حلد مکان معرر است و همد و را ناین امر مناسبتی نیست و همد گاهی سوای اهل اسلام نه تمسیت امور آنها مامور نمودند چون از ایام نعی حامد حان محصول را ناظمان

(۱) سلس ناول عفتوح نانی رده نوعی از حلق اند که یک پای بر میبهند و پای دیگر ندارد آورده اند که دو مرد اند و در دویدن از دو تا بیش میدود ۱۲ *

(۲) کساد ناول مفتوح بی رواج شدن *

(۳) کنائس مساجد ترسایان مطلق بتکانه را گویند ۱۲ *

(۴) علف ناول مضمون درشتی کرلی *

مخلص جان را از جميع مراتب آگاه صاحب و اوروری گنگا داس را طلب داشته حسب الحکم را نموده بسادد و او انهي کړن ناندهر را از ماجرا پيغام نمود انهي کړن را عرق حميت بحركت آمد چون از موضوع و محمول مقدمه وافق ده بود با جمعيت همراهی حويس مستعد برخواست گشت - مومن جان با همراهيان آمده شريك مخلص جان شد انهي کړن مهاراجه پيغام نمود که خون من ناندهر گنگا داس ام بداند استخلاص او بهر دوعی که باشد با مخلص جان پر خائن حواهم کرد مهاراجه او را درد خود طلب داشت از راه (۱) مدالست و (۲) مختاديت بداند نمود او بخوابين وجه و باعث رساندن گنگا داس را گفته فرستاده استفسار کرد و آنها در جواب احکام را بخدسه فرستادند مهاراجه و بهنداريان متعق اللفظ از روی (۳) مختالت (۴) بمجاوب پرداختند که کفالت و ناندهری از جانب مهاراجه بوده و اين مقدمه از پدسگاه حلافت و بهنداري است مختالف حکم و الا دمی تواند سد هرگاه بددهای يادشاهی بموجب حکم او را گرفته باشند سخنی برمن و دیگری بیست و در ناظن او را بمواعيد دلپذير از جوش و حروش ناز داشتند و او بدر نه طمع در افتاد *

طمع را سه حرفست و هر سه تهي از ان بیست هر مطمعان را تهي از انجا که در گجرات مقدمه ناندهری نارک است انهي کړن مطعون حلق گردید الحاصل مهاراجه فرد رسید بمهر خود نوشته داد و در همان سب گنگا داس را در بدر طلب داشته حدس نمود و افرای او و جماعه انريسم فروشانرا بسب گیر صاحب و برای (۵) فرق حادهاي آنها که مدلعه را از حدس انريشم و انانث اليب

(۱) مدالست - تريب داس ۱۲ جامع -

(۲) مختاديت روناه ناری کردن و حيلت کردن ۱۲ ،

(۳) مختالت با کسی تريب آوردن .

(۴) مجاورت اول مصوم کسی را جواب دادن .

(۵) فرق لغت ترکی معنی محافظت ۱۲ .

دست مرهٔنه از تصرف آنجا کوتاه بود چون مهاراجه دخیل کارگشت او از راه عافیت اندیسی رجوع بآصف جابه آورده استدعای سند بیاب نمود و از آنجا سند و تجویر منصب و خطاب بیک عالم خان بد و رسید و بدین دستاویز خود را متوسل او صاحب و در سال هزار و صد و چهل و چهار مهاراجه از راه دور ببنی نامه مستمل بر اظهار یگانگی بآصف حاکم نوشته مصحوب محمد شاه خلف مدره الواصلین شاه علی رضا سر هندی که روابط و تعارف با آصف حاکم داشت سر انجام داد و راحله داده فرستاد و بعد چندی مصطفی خان نامی که سابق با رستم علی خان بوده در جواب نامه مودت آمیز و پارچه پوشیدنی و بعضی پیامهای ربانی آمده مهاراجه را دید و فریب سه ماله توفع نموده روانه گشت همدران سال آصف در آنجا بخشی و فاع نگار که به منصب هراری ذات یک صد و پنجاه سوار سرائازی داشت و دیعب حیات سپرد و بعد معروض ندیسی از انتقال او علام حسین خان در حضور بخشی معمر گشت و سند بیاب خود بدو محمد مجاهد الدین خان فرستاد و او سر گرم کار گشت *

مصادره نمودن مهاراجه گنگا داس سیئه و گروه ابریشم فروشان را و سوانحاتی که در آن سال روی داده

همدران اوان به تهمندی مهاراجه به یک روپیه بطریق مصادره از گنگا داس سیئه و ابریشم فروشان حدراً فهرآ گروم مفصل این مجمل آنکه چون سابق در ایام حکومت مدار الملک حوش حال چند سیئه از امر سنهی معرول گردیده روانه دارالخلافه گشت و گنگا داس سیئه کل معمر شد چنانچه در ضمن سوانحات ایام حکومت او اندراج بدیفرته گنگا داس باستقلال سر انجام مهم نموده و او امر دیگر حسب التخواهش مدار الملک می برداح - هنگام آمد آمد مهاراجه از راه دور اندیسی کسان خود را پیستر فرستاده در حواس نوشته حات استمالک مدنی بر کفالت نارتان عمده که باصطلاح گجرات ناندهری گویند نمود که بخاطر

نوپا رنگ نه گهت دېس ماڅا حقيقي نه گراشته ده که دگېس خواستې
 باهي او که بدير حد آري نه روح آغې حاء داست ايتوايم استعجل سده
 طاق ساجند که آغې حاء بديمت حد رتې ا بصوب احمدآرد ا مساند
 مت و دلو دانسته حيرده سکه شده نر ويک نه گر داني دده
 نظير ايلع آمد انک نه ددال ما سده داد دحي او ا طلاع اس معني
 متطرب گشته شمل سب ح مېاڅا ا حصت احمدآرد دمه دست ا
 متحيره گنده ساسمه بسومت شده دما که ا اس دد سکه گنده دد
 حون نر حار است حاصه بسکې خوش دېد آغې حاء که ال ظوف
 دحلي و حليکې ماره بود نه دواهي دد حوت سده معلو دمود که دحي
 آرد ددک نامله - ن ددکې از طهين عد مسلوک حنکال کله داسي سر
 گرسنه آغې حاء دلا دوف و اسمل سده کف نې ا دداسه ددال او
 شات حقيقي ا نرول و حور دپلي که د س دده ددند ددس لکرنال
 داد ازالحا که مود دده گشت نه دد دموده دد آه دکې بسومع که دد
 نر اس دداني ددني سب گشي دد سوب حقيقي ا سب دد نه حديس
 دد از ماصوب نه رول شک دظا دد نه ددني امداد و حديس دد
 و ددان دد ا دد مسود ح که نه دد نود نه ملاقي کب آغې حاء
 دد حاي رمت ددک ا نه مال ساجده نه دگېس گوند حاء نه سده
 دد حصت نرانش روانه دگ نه دد رمد دد نې ح دد سده دد دد
 ح دد نه آمد نه دد دد ا دد سب ددني ا که بسک دد
 سب و ددني سب دد دد دد نه دد دد دد دد دد دد دد
 مود کب مصلح سوب و دد گوند دد دد دد دد دد دد دد
 دد ا حاک سب دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد حاء موم ح دد گوت دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد دد ا دد آغې حاء نه دد دد دد دد دد دد دد دد
 دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد دد

[illegible]

حاج نیکه داشت سده نموده نمر حلال بدی نواحیه دمدم می انداخت دست
و منای معنویان مرض بدانی بسکات بدعت از بداحی مکتوبه گرفته بصرف د
آرد نوحه ای بن که نواحیه تحت سایه نعل داشت دانت حور دمدم و مد
نجرالدین از عمر اهل مغاز الملک مستعزانه از دای طری حدای گنده
با حمد آنک آمد به نیت رپه سایه بهدای مدور مهاده و کا ساری نموده
بسمت نوحه ای حور گدشه و گرس نعل و دحل آنجا آمد عهدا حمس
گرفته اند شده محمد بهار ولد کرم داد حلی حلوری نوحه ای بر حسب
اطلب مهاده آمده ملا می گشت بحور دمه و حدای از انبال درس
حامل ساحت شمدان ایا محمد دتد حاج حاج موم حاج ددان بسس
که به نوبت دینایی عد العلی حلی م حورس می بداحب آرد خط
گنده با حنه کوچ سزم دالاحیات شده بود د راه کولیل مرمع دار بهد د
نمودند و او به مسافت تمام بر آمده دادا بن رسد و از آنجا م انعام نموده
اند شد حوران مد حلی دلی بحور دتد مایص و وطن دای و صده بدنگ
بدانی بک رسد ل از مهاده حامل ساحت

آمدن باحی را و مدار کار را به سامو و ملاقات کردن
با مہاراجہ

از آنجا که در الک حدیثی من این را نقل نموده ام و در حدیثی
مدرک ۳ آمده است و در این حدیث آمده است که در حدیثی از
امامان حدیثی آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی آمده است
که در حدیثی از امامان حدیثی آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی
آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی
آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی
آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی آمده است که در حدیثی از امامان حدیثی

بخیمه گاه رفت همدران اوقات یک زنجیر فیل از لشکر مدارر الملک در اثنای راه
 بدمستی نموده گریخته با حمدآباد آمد و فیلاندان مهاراجه دستگیر کردند - کریم
 داد خان فوحدار پالن پور که همراهی مهاراجه گرفته حسن خدمت ظهور آورده
 بود بقصای الهی و دیعب حیات سپرد و لاش او را به پالن پور بردند شیر خان
 بعد فوت صلابت محمد خان دانی و دخیل کار شدن میر اسمعیل به بیاب
 موجوداری حو ناگدازه چون از انتعال پدرش کهوکه ناره و محالات دیگر در حضور
 افس در تپول و کلای نواب قدسیه والدۀ حضرت افس علی فرار یافته و به
 بناب سد مرتضی خان دامی وارد احمدآباد گشته بود بنابر بحال جاگیرات
 و دیدن مهاراجه با حمعین شایسته آمد و بواسطت سردار محمد خان عورنی
 بدریغۀ راجه نخب سنگه مهاراجه را دید و سه زنجیر فیل و چند راس اسب
 و حرایر از نقد و جمدس پیشکش نمود و یک زنجیر فیل و جزوی بعد راجه
 نخب سنگه داده تجویر نامۀ اصابت منصب و خطاب بهادر و بحالی جاگیرات
 انتعالی پدرش حاصل صاحب که بدرگاه ملک نارگاه عرض رسانیده بدرجۀ پدیرائی
 رساند - مومن خان فدائ الدین خان را به بناب متصدیگری بدر کندیای
 رخصت نمود و بدرگاه با برگدۀ چوراسی در تمنخواه مهاراجه فرار داشت بالمعطع
 بعهده حویش گرفت که بموجب افساط می رسانیده باشد مهاراجه که بنابر
 سرانجام بعضی ضروریات روزی چند بیرون متوقف بود داخل بلده گردیده به
 تمسبب مهمات مالی و ملکی بردارح والد رافم مدارر الملک را تا نواحی
 او دیپور رسانیده معاودت نمود و مهاراجه را دیده به عرم سفر حجاز رخصت شد
 و از کندیای کستی سوار به بدر سورت شتافه عره شهر رمضان آن سال راکب
 جهاز شده به معصد راهی گسب مستعید خان متصدی بدر سورت چون از
 طریق حسکی مخاطره مرهنه داشت کستی سوار از کندیای به بهروچ رسید -
 حرأت عدور از دریای برده نمی کرد لهذا توقف ورزیده با پیلالچی گایکوار بمواعد
 دلبدیر تقدیر چوتنه آنجا راه سلوک مسلوک ساخته بسواد بدر سورت پیوست -
 بهرام خان متصدی معرول بممانع پيس آمده در را بر رویش سن مستعید

حدیثه ام شهادت امر سکه نفوذگاه مهلکه است بود مذمت خلعت
و استعانت بخت نالکماه معز الملك بود سرکشی بود فصل حد مایه
که اسکه منعقد بود به دفع رده د عمد سقا - سه ظرف بود حد
و کلا سدر - حد الفی حل دیوان صوفی در سر را ا بوده سند گریب حد
نست عرا ویده روی بود امر سکه نظیر آنکه ماعتف مد - بود نامه گریب
اما برسد مد الملك کوچ بود سقا حدل رام حریف بدلیز د ج اد
و احوی محمد اسماعیل و مرجع شدن از مغار ملک فب د د حد اول
که ا قبل - ا اسوده بود حصت اشرف داده گات که نه بدست می د
نکه حصت طلب اعلام قدس سره مع م منع بدوه حصت سره - ام د
شده احمد کدو قدس سره د مرنج سرکشی حدله حدل بود حد می
حدوده ناسد بدست اسود دین - سه حدل مایک - اشت که د حد ماب
دصد بود د سره بدست بدوه و خمس د بدست حدل ادد مع ا - حد
ان برزل حدل حدل حدل حدل ا شادی ادد که حدل حدل حدل
د خمس سقت مد مد مد و د د د حدل حدل حدل حدل حدل
و مستقیم که ادد و حدل و حدل ماحضی ا حدل حدل حدل حدل حدل
ا ادد که حدل حدل حدل حدل حدل حدل حدل حدل حدل حدل حدل

فرستادن مهراجه متخلص حال و مومن حال را برد مبارک الملک و قرار یافتن علی و ملاقات با یکدیگر و روانه شدن مبارک الملک و در آمدن کوتوال مهراجه در بلده

از آنجا که مهراجه حجم مایه لایان از جنگ بر سرده - بدو حرات حذر
 اندیشان متخلص حال حاگردار محمود آمد و مومن حال متخی و متع و تفریح
 و متصدی بعد کفایت اندر هم حسی و اندک - نه تعلق سلسله حدیثی
 امر مصطفی بعد متخلص حال رفته متخی تر اظهار اسد و حوائج ملات بود
 مع از الملک فرستادن بعد رستنی حرات با حرات از احقر هملی و آمده ملا می گشت
 بعد گزارش رستنی متخی و احقرات سر رسیده ^{۱۱۱} کلام متخی را بدو رسیده
 نصی الامام هفتم شب رحمت شده است
 * * *

نکته: اصل کلام - دل زامل به متخی که به حد اسیر حرات - منسیر بسود

هر جانب تیر و تعدک ماند زاله ریختن گروم مدار الملک با آن جمع قلیل
استقامت ورزیده سببه تیر که کم خطا میکرد مرغ روح مارواریان را از نفس تن
می پرانید *

عقاب حدنگش گریستی بخشم   حو شاهین فدرت نمودی بحسم
نه هرکس که تیرس پر افشان رسید   چو تیر او هم از خانه رین برید
بر آورد تیرش ر دشمن دمار   کمانش یکی بود و فرمان هزار
دمادم اران عرصه داروگیر   نه بد خواص پیغام می بود تیر
چو بحر حروشان در آن داروگیر   هوا موج می زد ر پرواز تیر

انکامل درین بین میل دسان که علامت لواء مدار الملک اران اله یار بود نمودار
گشت محمد امین بیگ و از فدائی وار در رسیدند و باز دیگر کور که و کوس
در ماتم دو گریستان دعویاد و معان در آمد مارواریان نقیض ایمنه مدار الملک الحال
در میدان آمد تالاش و وفوره بکا آوردند جنگ سخت پیوست *   * بیست *

چنان آتش جنگ گردید تیر   که گفتی پدید آمده رستخیز
اله یار رحم تعدک رحمت هستی بر لب مدار الملک مدارتهای مردانه
و حالاتهای رستمانه نموده دفعه دیگر مارواریان را پیس انداخته تا نزدیکی و وضع
سر کهیم سه کوه درانید و آنها چون از دیو انحول گیران ماندند حروف تهی پریسان
سدد از آنجا که از طاع ملق تا مقطع سعی آئین حدال و قتال قائم بود - ششم
اصغر سمس طرفین لب از جنگ باز کشیدند *   * بیست *

[illegible]

مغیر الملک کہ (۱) ملصق برست لکڑیاں می آمد تو بہا ا کریدہ بالغہ اگ
نرسد نہ ہی جنگ کہ کمتر ا بالغہ گبری نبود بیانی از مرد کلی و - جعل
دمی اسلام بدخلف شہادت در و بدشای زخمی میداد اگرچہ از راه ک مومع
نا دیر کہ متصل بدنی بیحد و مو حل طوب دانی دناست مہولہ
نالوامک توجہ و نورک لکڑی می توانست گزشت و آدمی توجہ ا بدس
حب گراشدہ انطرب کہ مدد ان وضع داد معذکہ ا احمد می شد ن خمد
معی و - د شکمی بعدہ می می نمود مدد الملک خود نرا ا ان ا
واقع و بد حیر ادیبی عفا نوش طاعن کردہ بودند از اعد کہ تقدہ حادس
مقد بود بدس داد کہ بدکتر سندی گویہای توپ نہ محتاسای واد ا ا
اک توپ تالما می کد محلا خون از کوحہ و در ا آدمی توجہ دہد
گرسب سیرانک د س و انطا روح ا تم گسختہ بد حالہ حمادک بکسبہ
احمدہ دست مداح حبای مدام کہ د ان وقت آمد بودند کس و ح اس
را ا بدان طرب دناستد د ا ساحتہ عا کسی خبری کہ ا ا خود بدس
گرب ا این ریب آدمی ا طوب د نا کہ بدو ا عمو ا شہی بد را مد ل
تاج مرشد ن عفا معی حمد جس کہ حادی دقتہ بود دس مرشد دانی بی
حاج کس کہ اکو ا ا و علامت ہم د خا بددہ ا ا ح من مد الملک کہ
دست بد و ح د د د ا a
کہ اند س ا ا د ا a

و دو سه دفعه شلک تویخانه بر مورچال مفاصل رده یورش نمود و چون برق
حافظ و ریح عاصف سرعت از آب گرشب عازیان اسلام جنگ کفار را جهاد تصور
نموده و کشته شدن را درخته شهادت و روع درحات پنداشته حمله های مردانه
و تلاشهای رستماده ظهور رساندند - چون در معادل میدان اسب تاختن نمود
بیاده ندا مردی حرأف و دلاوری قدم حلاوت بر بالا آمدن پسته ها و شگستن
مستحکمه ها را بدش بهاد همب بهادری ساخته دویدند و از جانب احاد
از یسب دیوار و مرحله ها چون کار از بله توپ گرشته بود تیر و تعدگ مامند
تگرگ آتشین ناریدن گرو کسانی را که وف احل مسمی رسیده بود کشته
و برخی حسته شدند آخر الامر بهادران درواره حان نور را که بغایب استحکام
داده بودند و خون بر کنار دریا واقع شده و هنگام طعیانی آب (۱) کوره و (۲) کویر
و سب و هزار سوار داسب افتان و حمران رسیده نصرف نار و شکسه فتح الداب
نمودند بسیاری از لسكریان از راه نامتعارف غیر مسلوك جنگ بحمل المتن
عروة الوثقی رده بالا بر آمدند مارواریان و گجراتیان دیر پای استغاصب فائز نموده
بمدافعه پس آمدند و دلاوران طرفین مکاشف و مکاشف بجنگ کوتاه یران
کار از دره و سمشیر گراننده مدح نگر و گیر و یکدیگر افکند و سب و گریبان
و مسب و بدسانی ساخته از حدرهای حارا شکاف بهلوی همدیگر میدریدند
درین رد و حورد جمع از یتاوتان نامی بخون غلطده بمطموره بدستی نمودند
نعدة السدف تاب مقارمب بیارده توپ ها و لاش کستگان گراشته بمها راحه
ییوستند *

ر گجراتی و مارواری سباه برون روم راں سپهگین حایگاه

(۱) کوره یعنی اول کاف قاری و ثالث رمیمی را گویند که آنرا سیلاب کده باشد *

(۲) کویر بکسر کاف قاری و تحتانی معجول برون دلیر رمیمی باشد که ناران ناریده باشد

و مردم و حیوانات آمد و شد بسیار کرده اسند و آن رمیم خشک و نا عموار شده باشد

که تردد و آمد شد بر آن دشوار بود ۱۲ برهان *

داده جدول نمود روز دیگر از اینجا بود یکی موشع موجود بر آب آب سائوئی
 معامله یک کوره از آخر روز در پهلوی بود پس بعد از آنکه موجودی در
 مورد آمد مدار الملک در دیوار این خود معجز را تا جاده عرب و آب باران
 تعیین ساخت که از آب گرفته بود یکی نان مسجود امین خالی از آب و جلدی و سرکه
 دائره گاه چهارخانه است و تا توپ اندازی معناد و شب معانی را قائم دادند
 چند آنچه چنان آورده بود که در روز آخر کشت و نظم
 روز و آب جوشیده در عید است و در آن روز که در آن روز که در آن
 در استخر در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 در پیرایه نظامی است از حدیثی ظاهر بر آمده است و در آن روز که در آن
 موصوف و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 و گردن کتان شب در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 بحالت تیر در دیوار است و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 در عوم عمارت ساخته شده است و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 در (۱) حاقی در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 رهنمائی که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 عربی داده در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 بود آحرهایی روز رسیدند دائره نمود و دیوارهای جانبی پورجات اطراف آب
 آب دریای سائر مبنی که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن
 دارد و بله حرایرس است بدنه گرفته بمقابل ازک و معنادی حصار طرف آب
 درواها و معدهها پورجات را استحکام داده بطریق مورچیل مددی برده گاهی
 و پناوتان ماروازی و حوان مرد خان و معدر خان دانی سپرد و از آخر همان
 روز چند صرب توپ در قلعه بدر خالی گشت و موج دیگر را به سمت جنوبی
 داده از آب گذرایده متصل معده حصرت ساه بهکین و دس سره و نهام پور
 و ناره بین دور مکان موحدا در سنن دسار تصرف نمودن پورجات و قائم نمودن

دهمی بهرچ بسد ظمت الله حق د شه تقوی وقت حکم شد
 که محصول معنای موعود ا د حد مصروف ساله مه احد مدبر توفد رتعد
 معنی حال خاکبردا محمود آرد بدبر بدست خاکد حصص دس
 مه احد جهت دوازم آ دن سده و استعدان روح بوظن خود شدنه دس
 دست ۱۰ سوا حدله ۱۰ ناگو و احدوت جمع نموده بتقس بداد خود
 احد تحت سنگه منوجه انحصار شده بود قطع مغازل وظی مراحل د بواهی
 دالی د - سد گردان حال دوحده انکا استدلال نموده همرا کس مه احد
 استماع اده ممانعت د مداخلت مد الملک د آمدن د - مانه حقه
 سد دایب دسقی دست سرا رنده دد سردا محمود عونی که د بداد
 ادم داس فیده پوش که اگر نواد داده انصاف د آرد و ا حمی
 ا گداندل ا اقم آ دد د انبیا رب و دل دست ا انکا که شهودا حال
 و محمود امن سنگ الله با دافوج آراسه درین حصه مه دده احسب حق
 نموده و دج دده ا سد کلی سده د مصر ا دای ا د ا ع سب
 و ا ا د و دوشدای دمی - اول غلط نموده دد محمود حال احداث
 کلی ا دد د سد داحمله حق مه حد دفر دلی سده دد حول دوقی دده
 سد حول مدن حق و برحق حق که بدد میرا - د دایب محمود حد د
 خودفا د مدد الملک د ادعی که د گوی دد دس ا سده د
 ا حال دایب دایب مدال کس دایب دس دد دوق مضمون حد د

صوبه داري مهارجه ابهي سنگه ورسيدن به صوبه
 و وقوع جنگ صف میان منصوب و معزول
 و صلح نمودن بایکدیگر و روانه شدن
 مبارز الملک و دیوانی عبد الغنی
 خان و طالب علي خان و نیابت
 عبد الحسین خان

چون آنچه مرکور خاطر ملکوت ناظر حضرت اقدس و ناعب عطاء منلهای
 حظیر بوده از مدارر الملک تمسب بدیور و نالس گرفتن بدورها و مصدرات
 و گرفت گدرا عایا و برایا بدرگاه معدلت یداه مکرر معروض گسب و بنابر امری
 نا امرا الامرا مصمام الدوله که رتق و فتق مهمات سلطنت تکف افتدار داشب
 (۱) نقاری بندان آمد و ده سب موقوف گستن در ماهه رساله متواتر عرایص مدارر
 الملک که مستمل براستعالی صوبه بحصور مدرسده مراج معدس را ارو منکرف
 ساحب و برای متوسل ساختن ناحود مهاراحه ابعی سنگه راحه حوده نور را که
 باعتماد الدوله مربوط بود از بدشگاه خلایف و جهاننای بعطای خلعت حاصه
 و جواهر و یک ربجیر بدل و هجده لک روپیه از حرانته عامره در وجه خرچ رساله
 بهمراهی او سرورار گرداندد و پدجاء صرب توب از حوردد و کلان نا سرانجام عمله و فعله
 ار سرکار والا تعین نموده نامر نظام صوبه احمد آباد ار تعیر مدار الملک مرخص
 ساحب و دیوانی رساله بهمراهی مهاراحه و متصدیگری بددر سورر ار تعیر بهرام
 خان ده مستفید خان که ار منصوب اقصی القضاتی معزول شده مقرر گسب
 و تعلقه بخسی و وفائع نگاری موج رساله و متصدیگری بددر کندهایب بهومن
 خان که برطرف گشته بدارالخلاوف شتافته بود مرخص شد و فوجداری بروده

[illegible]

اران روز دیگر کسی را جرأت اجتماع بر اظهار احوال نمی شود و این واقعه در چار دهم شهر محرم الحرام سال هزار و صد و چهل و سه رویداد - مدارر الملک عند العریر خان را از تعیر حسین الدین کوتوال بلده صاحب و از پیشگاه خلوف و جهانی رام بمصب هف صدی داد و یک صد سوار بخطاب حسین محمد خان سرمراری یافت *

کشته شدن اودیکون دیسائی بیرم گام و برآمدن مبارز الملک بعزم مقابله با مهاراجه ابھی سنگه و درگزشتن صلابت محمد خان از جهان فانی

از سوانحات این سال کشته شدن او دیکون و یسائی مدارکار بیرم گام اسب ندان این معال آنکه علی نام برادر دولت محمد تانک فصاحتی آنجا دمار امری نا و حصوم بهم رسانیده بود فرصت یافته هنگام شنی ترحم حمدهر کسب صلابت محمد خان از اجتماع این فصد چون دیاد فوجداری آنجا بدو تعلق داشت در بلده بود بذات تدبیه و تادیب فصاتیان از مدارر الملک رخصت گرفته بموضع نالری آن طرف دریای سابر برای فراهم آوردن سپاه رفته متوقف گشت از فصلی آسمانی بعد دو روز فریب پاسی از روز برآمده هیصه نموده فجاءة در گرش اتعافاً مدارر الملک همان روز پیش از رسیدن حرموت او در ظاهر عزم بیرم گام را دسب آویر نموده در ضمن برای استعداد و سرانجام مدافعه مهاراجه که در حالور رسیده بود دفعه بی تقریب حریده سوار شده از دریچه ناع دهدر که مشرف بر دریاس نا معدودی از مخصوصان که حاضر بودند برآمده معروفگاه صلابت محمد خان رسید و حال او را برای العین مشاهده نموده قرب کنند اعظم معظم نرول نموده حیمة و سرا پرده و سپاه

بود که کوحها و شوارع طری آمد ر شد مرده و د آمدن ان مجتمع ا مسدود
 گردید و نگذاشتند که احدی از ان جماعه حدی د مسجد د آید از طلعه بهد
 را شده سه دروازه مندل گذشتند بود که حدی از جهل -وام کالعام بل شم
 بل انجماعه که (۱) کلدرا آب گراب شمع ائی ا نراسی د دل حا
 اده حوس نفس کالکحریر لوج سینه مریم ساحه بودند از مسافده سدن موح
 دست گیری حدود حدی بسدستی نموده بر سب نامهای داکلن راسته نارا
 ر آمده دواجان حسب و سفل دست حراب کسودند آله ده دوازدوب ده
 نمراحدن امر گوی و سنی آنها نمود معتبر گوی حسن حدی دنگل ا
 ددان حدود حدی مایوس گمانه که امر گوی شمع ا بر طری بسن بهده ا
 ا بس گدند

ز شهبی مخدوم لکدی ساء حکونه کدد احدی

ا اددی که داز نا دوازا مسجد و اسامه جسم ده نظره کساده بودند دروب
 را بل دد دد شمع که د متاب دمتحمول بسنه بود د شمه دد قلیل د دد
 که آله د دجانی و حدیکی امر ده بمط د ف مسجد نموده د ا جهل
 بسکه حسن شمع و نفس دد دسان انجماعه سه مدوب د د
 و دست د د د بس نمودد جمعی ا پس مدد شمع گوشه بسن بمطورا
 بسنی ا ا گودد دخی حسانه کسودد حوی حوس د مسجد حدی
 گسب ا ا اسب حسن بدشان که ده شعی د دد شمع نا حدی ا معدن

و کرامات دموده در صدر مجلس حا دادند و کمر متاعب بر میان جان چسب بسته و عاشیۀ اطاعت بر دوش کشیده فرمان پریر گشتند شیخ راق^ص که این چنین دوری را بدعاهای بیم شنی و سحرپی پیوسته حواهسمدد بود ریس را بر باد کرده یال بسب و سارات امداد جود عینی داده ناعوا و اضلال آن گروه برداخته میفرمود که همدن دم معرول را که موجب ایدا و اصرار اسب اگر ار شهر بیرون برود گرفته می آرند این حکایک که حکم بعط بر آتس داشت آن بیخردان سسنت اعتقاد ناور دموده چون حروس نی محل در جوش و حروش در آمده متعن اللفظ نه تسویلاف شیح سالوس گندم نمای جو فروش همداستان و ندان تواند مترنم گشتند و یکدیگر را بطریق سار آگاه ساخته گفتند که * مصرع *

ار کرامات شیخ ما چه عجب

از سموح این سابعه منارز الملك عدد العمی حان دیوان صونه و انو المعاحرحان صدر و عدد الاحد حان فاضی و امامت دار حان بخشی و فائغ نگار و هادی حان سوانح نویس را که ار تعیر کبیر علی حان معرر شده بود برد خود طالب داشته مصحوف شیخ فتح الله برادر امامت دار خان مکرر پیام ملایمت آمدن برد شیخ فرستاده گفت بدانر پاس خاطر ایسان وجه دمه نواهدرا معاف نمودم این حماعه بفراع بال بخانهایی خود برود هر چند اظهار تملق و ملاطعت مره بعد احری و کره بعد اولی شد حسود و درشتی و تشدد سیع مصاعف گردید نتصور آنکه سخنان رورش اثر بخشیده و تیر مراد بهدف احانت رسیده در پیرهن نه گنجند و نفس حدیثش بر عقل بعدس غالب آمد ار راء عجب بر مره اشارۀ انرو و حرک ریس بآن حماعه ظهور کرامت و حرق عادت را دمود و بر هر چند هلی زبر لنی گره برانورده نه سخت گوئی شهین و بهیق بر کشیده سر که امسانی اعار نمود و در پاسع الاطائل و مهمل چند ار دگرفتن بیوره ار دیگران و حالی نمودن سپر گفت و بدین سعنده می حواسب که گروه همدود هم فراهم آیدد و حمی بر ادبا بیر باب ساحت مطیع و معاد خود دموده متهدا و مصدر همدامه ناسد - منارز الملك بعد اتمام حبب اله یار بخشی را با حمعی ار سوار و یناده معرر

کرده صدحی نآدطرف پیوس باوجود آن کار بسیاری از تشنگی بهالاک انجامد
و از اینجا که فریات تعلقه بهج نگر پدس آمدند دس به تاحت و تاراج کشاده
آتس داده بدریکی حصار دائره نمود و مور چال تقسم کرده مردم کاری سپرد -
و توپ خانه را نصب فرمود از جانبین به توپ اداری شده روزی تلو حزب
را گرم ساختند هرچند رمیدار وسيله علاج می انگذخت اما از محال طللی
فائده بر آن مترت می گشت الجار از بیر فریات اطراف و حوانب را ویران
و آتس داده اثری از دانه و گاه باقی نگذاشت و هر روز سواران حونس اسبه
فرای را بیرون فرستاده طریق رسیدن عله و گاه را مسدود نمود از اینجا که جهب
آوردن دانه و گاه و هدمه و سائر ضروریات اردو که باصطلاح همد کهی گویند بمسان
بعیده بالنسب رفت مدار الملک فوج سنگین تعین می نمود اکثر اوقات سواران
رمندار آگهی یافته در تنگنای کوهستان بدن و بدن از آنها می پرداختند
و دفعات بسیار گشت و شدند معاملات بخدیعت رمیدارانه بهانه پردازی نموده
معدمه را طول می داد و فریب یکماه و نیم که بدین منوال مدفصی گشت
ولب گاه و دانه در لسكر درجته اتم پیوس و احوال لسكریان و چار پایان
یوما و یوما تداه گردید اکثر گاوان توپ کسی و ستوران بچراگاه عدم شتافتند
درین ادا حشر تعیری صوبه از نوشته حاب و کلالی دربار جهان مدار دریافت
نمود بالصروقه دس از محاصره کسند از راهی که بصوب رادهن پور و شور رار
کمتر داشت طبل عود و کوفته برادهن پور رسید بدامر استمال و تعزیه
معلقان حوان مرد خان که در اینجا بودند خود رفته به دلجوئی بار ماددگان
پرداخته باحمد آباد آمد - همدین سال نوزدهم شهر صفر سید عقیل خان که
به مدصب سه هراری ذات هزار سوار و بقوداری گودهرة سرافرار بود باجل طبعی
در گرش و بیستم شهر دیفعدۃ الحکرام مدوة الواصلین شاه علی رضا
سرهندی بجوار رحم ایردی پیوس و در صحن خانه مسکن خویش
که در عهد سلطت جهاندار شاه از مدارل برول یافته بود مدفون

و اداء پندسکش از رمدندار بدریغه صلابت محمد خان رسیده بمبلغ سبب هزار
روپیه انفصال یافت چون موسم برول باران فریب بود و علف چار پایان دران صلح
کمی داشت لهذا ^{۶۰۰} ^{۶۰۰} آلعود ^{۶۰۰} ^{۶۰۰} أحمد بن حواءده معاودت نمود و از رمدندار اودمیته و دیگر
آن که سر راه بودند پندسکش گیران باحمد آنان در آمده نامور مرحوعه یزداحب و
بناب متصدیگری بدر کدیهایب از تعدر نورالدین محمد خان و فوحداری پلاد
از انتعال حوامرد خان به سد دوارش خان حویس خود تعویض نموده رخصت
کرد راج کشور داس که بعد ارتحال حوامرد خان پرگنه پلاد را عهده حویس داس
بدانر ادای دانی حواله صلابت محمد خان شد بعد چندیکه انراء دمه نتوانست
نمود مدارالملک در ولعه بدر طلب داشته حدس کرد و از بی حرمتی و ریخته
شدن آنرو اندیسیده خود را مسموم ساخته در گرش - کدتهای که از صلح سورتیه
برگشته عارم وطن بود در بریکی موضع سادند شش گروهی بلده رسیده و از بریکی
می گذشت اتعافا پلان سرکار مدارالملک را که برای آوردن چاره در سواد موضع
عیات پور سه گروهی برده بودند با جمعی از یکه تاران مرهته که باصطلاح آنها هول
سوار گویند و هنگام کوچ هر چهار طرف بدانر فرامی ترکتاری می نمایند دو خار
شدند سه رنجر را پیش انداخته بودند از اطلاع این معنی مدارالملک اول خود
اراده تعاف دوده فوج را مستعد گردانیده حاجی دانش بالآخرة محمد امن
بیگ دیوان والی یار بخشی و علام حسن داروغه توپ خانه و سرداران دیگر را
رحصت نمود آنها بر حجاج استعجال شتاخته هنگام شب به محمود آنان رسیدند
و فریب نصف شب بدارالملک حمر رسید که مرهته بعد از گرفتن پلان از تعاف
هراسیده بخلدی و چانکی دو مدول یکی کرده رفتند لهذا همان وقت والد راف
رحصت فرمود که بیس از طلوع بیر اعظم و عطیه بخش عالم بفرج رسیده از کعبه
بدر رفتن مرهته مختصر سار و آنچه به صلاح وقت ارب باشد بعمل آرد روز دیگر
فوج معاودت نموده آمد از ادعا که حنده روز آور خان پسر کهنه جوان مرد خان
بدانر رسوم سادی که در میان آنها متعارف است اتعال نه شده بود - روزی بحضور
مدارالملک تعریف مذکور شد از راه دلجوئی و تالیف قلوب خود متعهد حسن

و ف در مطلوب بود گفت بصدقه فوجداری سرانجام دهد در فوجداری بدون احد و حر و مصادرت به عمل نمی توانست آمد انکار نمودند که مردم آزاری از من نمی تواند شد از اینجا که مسبب ایرادی از افعال ناشایسته و اعمال ناپسندیده حل و تعدیل آنها بیبسته بود ایسان استعلای تعلقات کردند رندل خان از همراهیان مومن خان دیوان پیسین که فی الجمله در مزاحش فساد و غلط مخمر بود باصافه ده پانزده تعلقات را متعهد شده گرفت و از انواع ظلم و تعدی برعایا و دریای پرگنده و سکنه پورحات نموده مدعیا بجزر مصادره کرد چنانکه گررها و معبرها را باحار ف مردم حدا با شداس داده گرفت و گیر می نمود چون در سالی یک دفعه و دو دفعه بیوره که گاهی بصیغه رسد تجارت و گاهی به عنوان سر شماری و حاده شماری گرفته می شد فرفه بواهییر جماعه حوزد و بیستری به تجارت چهارات و اطراف ممالک اشتعال داشتند و صاحب بروب وحه بیوره که حدرا مبرا بر آنها معین می گسب طوعا و کرها نادای آن می برداحتند حسن نامی آهن فروش از آن حماعه که به سعایب و حانه بر اندازی گروه حدود اهتمام کلی داسب و از دستس آن فرفس به ستوه آمده بودند اتفاقاً هنگام شنی که بخانه اش میروفت در عرض راه کسته افتاد ورنه مقتول بسب قتل را بسر گروه خودها نمودند بدانرا ن منار الملک سر گروهان و تجاران عمدت آنها گرفته فدد فرمود و بصر و شکبچه سه لک روییه مصادره معبر کرده محصلان نالط و شداد به تحصل تعیین نمود - چنانچه یکی از سر گروهانی آنها بریر شائق هلاک شد و ندادن نقد و فروختن حدس و اثاث الیب و ما یعرف انرا دمه موجب بیسانی و حرانی حال آن فرفه گردید - همدرا ن اوان که منار الملک بر تالاب حندوله معاملات داشب حدر رسید که حوادمرد خان فوجدار پتلاد که بر موصع بالور سواری نمود و حذگ تتر و تعیگ دمیان آمد از فضا گولت بدندوق بران چب او رسید و رحمی گسب و پس از تاحب آنجا بقصه یتلاد آمد - از اینجا که پیمان عرس لبریر گسته بود بعد چند یوم در گدسب و لاش اوزا بدانر دمن در مقبره آنا و احدادش که در بریکی عددگاه بلدت اسب آورده اند. صلاب محمد خان برادر مهین او پس از سپردن بخاک،

من المعرفی گردید تا به شدت بر نفس حالت متدبها حتی در حبس
 مسلمین را بخود درین برای نمود و کسی را که در آن روزی مردگان را در
 شایع در حقیقت می نمود بعد از آنکه او را آن آب آمده یک شده
 مرد و سال شورا بعد چهل یک مرد خاک آبی حتی در
 از بعد از او اندکی حتی به جهالت حتی در آن حتی در
 بنظر فخرالدین و حقایق که در آن بعد متوجه من بهمن دل حتی در
 به دلایل حضرت مورد از آنکه است و بنظر درگاه خلیفه امر آن
 تصمیم و حقایق که در بهمن دل حتی بهمن در آن
 و امانت بعد از آن که بعد از آنکه که گشتند و بنظر من
 معطل مرد حو و اد ام ارا غده بنظر بنظر خلیفه و بنظر
 حضرت حلد مدال که در حاکم در آن در آن در آن
 سلوک بهمن امی و ساک از حاج اس عی بهمن خلک بهمن
 او را تکلیف نمود که وی حو و اد ام ارا غده بنظر
 طلب داشت و در آن در آن در آن در آن در آن
 مرد و مدد من اطلب در آن در آن در آن در آن
 و اد ام ارا غده بهمن که ش ظه و طلب درگاه در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

که آن جزیره حسرات الارض بیستر داشت خصوصاً افامی که آنجا را جزیره ماران
توان گفت چندی ضائع شدند ما سعی حافی سلامت بدر بردند هرچند به تدبیر
دفع آن کوشید فائده مرتب به گشت لهدا دل کدده شده موضع آتیه دیم کروهی
بدر سوزت بر لب رود تپتی را بطور آورده بدای حصارى گراشت بهرام خان
مانع آمد عمده التجار برور رداری و عروزی که بهم رسانده بود رنجده کمر بر عمل
و احراج او بست و مهندده اندیسیده بود بدکر بنگ خان فلعه دار رفته بر احراج
بهرام خان و متصدی گری به تیغ بنگ خان برادرش ترعب نموده در بطون
حلوله داد بدکر خان اول ارین معنی سر بار رده انا و امتناع نمود بالآخر
به سماحت عمده التجار که عرو طمع به حرکت آمد بدادر سر انجام و انصرام این
کار بست و بدیج هرار روپیده بعد و سرف و نارود در حواس نمود - عمده التجار
رسایدن حواسته ها را یر برفته بر آمده حمعی از فوفه سپاه را نوکر ساخته بعد
و حنس را محمول کشتی نموده از راه دریچه فلعه که حاب دریا است رساند
تنغ بیگ خان ناظر ایمنه فعل سدد متصدیگری رسیده توپ اداری دربار که
مکان حاکم بشن است آغار کرد عمده التجار بدر در شهر مور حال بدی کرده
بمعاری تیغ بنگ خان در حواسته بدک بنگ توپ و تعدک در پست جدیدیکه
بالر جدال و قتال ابروخته گسب تحار و سکده که خان و مال شان در معرض
تلف در می آمد و چه باشاره عمده التجار که راس و رئیس آنها بود باتفاق
در میان آمده فرار دادند که جمعیت حال را بدرگاه گیتی یداه معروض دارند سدد
محدد بدام هرکه صادر شود بی ممانعت دحل باشد و تا رسیدن حواف بهرام خان
بست از مبارعت کوتاه ساخته دربار را حالی نموده در باغ بنگم واقع اندرون
حصار عالم یداه استقامت و در از طرفین این معنی بدکالت تحار و اعیان مسحل
گردید بالصوره بهرام خان بداع و ب تیغ بیگ خان داخل دربار گسته به تمسک
بهرام و متصدیگری و حکومت یر داحب همدران اوان دریای تبتی طعنای نموده
در معموزه بدر در آمد و کستی ها در کوچه و بازار تردد نمودند اکثر مردم از خوف
خان بر پست نامهای عمارات مرتفع و داحتان یداه بردند و مال و جان بدستی کادوا

گفت رفتیست منمردلی آنجا و ساجل و د سله ورا و معی نموده د محمد آرد
 مراجعت د مورد محمد بن سئل دمن و الاشلی مستحوف محمد حقه گر رد
 حسب التکم مدس معلی و اگداست عد مراجعت دگده دوه
 براج حموسه مقبول آرد که د هک اعمف حده دسور سئل ا زوی محمد
 دجتل گسه و د مورد مد الماک بضاطه و س سبط اسفان آرد
 دداده گشت اما بظ ترکی مداجل یی معراج و موقوفی حده د سله
 مد مدنی از حقو آرد و وجود سندن حل اعمف حده د عمل و مورد مد
 اسمعول دمی از حلقه ملا معنی آدن حال و حده سوره بدر و سله مد
 آنک که ش حال دمی میدهد بود ا حده سده ادا مداحب د سله بدر
 بس حده ملاک محمد حده د سلسله د الماک د ا حده د سله
 و حده ی آنجا د مد حله دجتل مد

و ویداد عتکله بدر سور و بر آمدن بهرام حال
 متصدی آنجا سائر ریش عمده التتار ملا

محمد علی ولد ملا عبد الہی

اس ملا عبد المعور و طہیاتی

آب دریای تیتی

مندی حواب مسئولات اورا مسروط نه شروط چمد نرد چون حسب الامعاء صورت
 بدیر نه گسب حمداجی دسب تطاول نه دهب و عارف دواقمه و مریات کشاد -
 از انجا که سکن و صده اکثر سباه پیشه اند جنگ معب میان آمد چون از مدیم
 حصاری بدر آنادی بیسب از چهار طرف مرسته دادند روز و ملاح یورش آورده
 نتاحب در آوردند و بیستری مصداتان بر سر نه وس و نه کشته و رحمی گستند -
 آخر الامر مبلغ معتدنه بطریق کهدنی گرفته دست از قتل و عارب کسید و وجه
 معمر را در ایام معدود بمعرض ایصال در آورده از راه کوهشرد و دوحده روانه مالوه سد
 و آن پرگنداب و قلعه چاناییر را متصرف گسته نه کسان خود سپرد که تا حال دارند -
 منازر الملک مدابر بندونسب و احد پیشکش نه سمت رود و اترک بر آمده از لعل
 رعیدار مانده بیسب هزار روبیه و از گولیان دیگه بقدر حاجت و مقبری بیسکش
 گنران و بندونسب کمان بموضع ناربولی رسید درین بنی خدر پیوستن کندها
 حی که از آمدن حمداجی یک گونه سده ناک بود نه محمود آناد دوازمه
 گروهی المده استماع نموده بحرم معانله بصوف محمود آناد کوچ کرده بموضع کوه
 مودیع دائره داشت که وکلای کندها حی رسیده گف و سمدد چوتبه عمل آورده
 رفتند - کندها حی نه صلح سورتبه راهی گسب و منازر الملک عطف عدان نموده
 بار متوجه بندونسب و تمدنه و تادیب گولیان و گرفتن صامدی عدم تمر و عصیان
 و ترک مطاع الطریقی همان صلح گردید گولیان از صدمات افواج که بر دو رویه
 ساحل دریای و اترک مساکن آنجماعته را نتاحب در می آورد رو بفرار بهادند
 و مریات آنها نآتش فهرسوحته شد آن رونه صفتان همه حا گردان و از سایه
 حودش هراسان باعیال و اطفال و رحل و نقل در نزدیکی موضع مهکال معموله
 پرگنه پهلود که حدگل و بیسه صعب دارد و طائر اندیشه دران پرو بال می
 انداحب پناه بردند بهادران شیر شکار همه حا بیی آنها را برداشته بدان بسنه سهم
 گنن در آمده در میان گرفته جمع کثرو حم عفیر را علف تیغ حاراز شکاف گردانددند
 و نقش و امعی در ان صلح بسبب که تا اکنون در آن مریی قتل و کوشش آردور
 صرف المثل است منازر الملک ممر حاطروا پرداخته سبب موراسه و احمد نگر راهی

• طبع •

بل دادا ای مرد ششعلی اگر مت ولادت من بعد
 ا لى بهد به د رنگ خردمند که بریدان د شمس بعد
 د مثل شایع و هلم بدالعفی حل نریه مومقطن ددان بدس ا شمس
 حلال چه بدی ا اهل برادش بواله فله ددانی بهد بطری حاک حاک
 سرادای د باحمد آرد بعد بد الملك ا دده بدسم به به به
 دحل ۲ کس امد لی حلی و محدا حونا گده برحل عدی د کس
 د حل ا حل که حاک خرد امد د ب محلات محمدا ی ی د ب
 به حاجه د کس ا حاک حلی به خرد امد حلی به حاک
 امد لی حل به د ۳ هم حلال کردند لا متی حلی حلی حلی
 از اهل بد بوحدا ی ا حاک ا کس بعد بد بد بد حلی به د
 د حلی ش امد لی حلی به به به امد امد امد امد

آمدن حمای بیادر بالا حی را و مدار کار واحد
 ماو حسب الطلب مارر الملك مارر
 امتقار چوتهمه و موافقت به کردن
 معاملت و بتاحت رفتن دسوانه
 و معاودت نمودن او

و مساک گسته بصوف ملک ماروار تا حالور دتاحب و تاراج ترکتاری می نمود -
 همدرین سال عدد لله نام ناحلف حصریار حان منص دار که بهم صحتنی صانع
 روزگاران و مخدنان طریق جهالب پیموده ناداهای نا هدبچار می برداحب و ار
 حوف بدر که مرد دیوینه ولایت را بود ناعراع خاطر کساده ییسانی درهم مسریان
 خود می توانست حوسید خون آفتاب عمر بدرش که سر دیوار رسده بود انتظار
 فرو رفتن بدعات تراب پیوسته می کسند و ظهور آن که احدی راه دادن ندیده در پرده
 عیب مستور است از اینجا که الانتظار اند من الموت گفته اند نوسوسه ابلیس
 مدسان از خدا بی خبر کمر قتل یدر دست و در انتها فرصت و دست آمدن
 فانی می بود *

بخش موعظه پدر صحت ایدحرف است

که از مصاحب نادمس احترار کند

تا آنکه در او احر ماه رمضان که ندرس طعام سحر حورده و هرکس مقام
 خویش رفته در صدد استراحت بود که آن تنه روزگار با حنجر حوشخوار بمقانی
 زوی خود را بوسده چون نانی ناگهانی سر وفتش در رسد حصریار حان هراسده
 حواس که کناره گردن که او چانکی نموده ددر رحم متوالی که نریس و بهلویس
 رد آن پیر مرد را از پا در آورد از انجا که هنگام کناره گیری جندی از شاگرد پیسه را
 حوادده بود آنها که سب حواب علق بودند نگوس سان نرسد اتعافا علام
 حسی که دیدار بود رفتی درآمد که او کار خود را کرده می حواس بر آید حبسی
 بیکانه را در تاریکی سب بدان شایب و اضطراب دیده شمسری پرو انداحب
 و کنش را محروح گردانید و آن ددبخ تنگ پاییزون رفته بر نام حاده یس
 ددیوار داده خود را بدان ساحت چون مسعل آورد حصریار حان که رحمهای
 کاری داس تسلیم شده بود و در آن وقت فائق معلوم نه سد حسی طاهر صاحب
 که من او را رحمی نموده ام بدین علامت می توان داس بعد تفحص
 و تحسس چون مدح نموده بود آن بی سعادت را در حاکم رحمدار یافتند و
 بدو توبیخ کوتاهی برساند نتیجییر و تکمیل او پرداختند سه روز کوتوال در بدان
 داد داشته روح تمام به جهم برساند *

[illegible]

محمد امن و اله یار فصدہ را پس پس دادہ تایک هفته تنور حرب را گرم
 داشتند و حرابی سزار درین هنگامہ بقصداب و وریات گرد و پدس رسید -
 کنتہاجی بدریغہ فداء الدین خان فوجداری پٹلاد کہ یک گونہ تعارف نا و
 ہمہ رساندہ بود بفرع باب مصالحہ پرداخت و مدار تعزیر چوتہہ خود سلسلہ
 حدان گسب و او این معنی را بہ مدار الملک نوشتہ استمرار نمود اراکھا
 کہ مقتضای وقت صرفہ در برہم ردن نا آن حماعہ زیادہ برین گنجایس ددانش
 مرحص صاحب - مومن خان ار پٹلاد بہ بریاد شتافتہ رفع فصدہ نمود - کنتہاجی
 یک رنجبرفیل مادہ تواصع فداء الدین خان نمودہ وداع کرد اوداحی ار
 اعاب مدار الملک مایوس گستہ در ولعہ دہوئی پای استقامت مسردہ نا
 پٹلاجی بچنگ و حدال اشتعال نمود - صدر الدین محمد خان فوجدار بروہ
 بر نہ پس گرمی او کہ نا یکدیگر عہدوپیمان را مؤکد ایمان ساحتہ بودند تا
 مقدر ہمدافع می کوشند و نا وجود نوشتن مدار الملک منع پذیر می
 گسب آخر الامر کہ چندی این معرکہ بطول انجامید عہدہ برائی را در خود
 ندید خون روی ہار گسب ددانش باتفاق اوداحی بر آمدہ ہمالوہ شتام
 و ولعہ دہوئی و بروہ بتصرف پٹلاجی در آمد ہمدرین سال بر ہنگام فصل
 و ارتفاع علالت مدار الملک مدار بدو سب و گرفتن پدسکس بصوب او لکہ
 سورٹہہ بر آمد و ہار دیگر ار رسیدار ہوانگر لک روستہ بمعرفہ صلاب
 محمد خان گروہ ار انجا کہ در انصال معاملات پدسکس حسن خدمت
 بطہور آورد مدار الملک یک رنجبرفیل نا داد و ہفدہم شہر رمضان مومن خان
 دیوان صوبہ کہ ار چندی بیمار بود در احمد آباد عصای الہی در گذشت و ار
 نگارش مہمیان حذر ارتحال او در نزدیکی ہوانگر مدار الملک رسید لہذا حبیب
 تمسیب امور دیوانی علی وردی خان را کہ ار حضور معلی دیوانی موج
 شہراشی او آہین بود ناحمد آباد رخصت کرد - بالکملہ مدار الملک بدو سب
 کدان و پدسکس گیران تایوز بند و چہاندہ کہ بر ساحل دریای سور و در اقصای
 ارنکہ سورٹہہ واقع سب و قلعہ مستحکمی دارد و مدار دہوئی و تراکم اشکار

[illegible]

یوحنا دهبوئی مهال جاگیر برهان الماک که پیوسته با پیلای می سرچوته
 آنجا بجدال و قتال می پرداخت با اوداچی ساخته باتفاق آماده ییکار گسب و او
 را در قلعه دهبوئی حاکم داده دفعات جنگهای مردانه و کارزار رستمانه نمود بحسب
 تعدد عدد الدمی بیک کشته افتاد و قلعه دهبوئی بلا شرکت بدر تصرف اوداچی
 در آمد کشتهای بزرگ درین بین از مسکن خویش رسیده نزدیک پیلای گردید و
 باتفاق محاصره دهبوئی پرداخت صدر الدین محمد خان که دران اوان یوحنا دهبوئی
 برده مدار الماک رخصت کرده بود بر ساحل دریای مهبی پیوسته از گزر فاضل
 دور عبور نموده می خواست سنان خود را به برده رساند - پیلای از آمدن
 و اراده او واقف گشته فوجی را بر سر راه تعین نمود و در عرض طریق برو ریخته
 جمعی را کشته و حسته ساختند و اکثر راجل و نقل بده بتاراج رفت صدر الدین
 محمد خان جنگ کمان دران شب تار افتاد و حیران خود را به برده رساند
 و بمحافظت حصار و برج و ناره حذر دار گسب اوداچی را که مخالف
 پیلای و در قلعه دهبوئی و قرب و حوار بود در مدافعه پیلای و کشتهای
 با خود همدستان صاحب و کسان او را در برده گرفت پیلای و کشتهای
 بر هر دو مکان هدیه آرائی نموده دستر از بیشتر ناره امور قتال و جدال گستند
 اوداچی صالح حال و کساد کار در اتقان و طلب کومک از مدار الماک دیده
 معتمدان خود را بر ستاده بیعام نمود که اگر فوج ناین طرف تعیین نمایند
 تا پیلای و کشتهای را باتفاق ازین ملک خارج ساخته آید و مدار حاضر
 جمعی پسر خود را بطریق دواکه کروگان ناسد میفرستد - مدار الماک زامی
 با یلمعلی گسب اوداچی اندد را و برادر خود را با یسر حبیب استحکام
 و تسدید مدای امور قرار داد و آوردن فوج باحمد آباد فرستاد و او بر تالاب کانگریه
 رسیده بعد از روز ملاقی سده عهد و پیمان را بالمسئله مایل آورد مدار الماک
 خلعت و اسبی دادند و او و فریب عدد دسب خلعت نه همراهیاس دادند
 رخصت فرمود چون در ششماه تقویم پیرایه دشواری والد زام قوا نمودند و
 بمسواد و قریه سپید و مردم توپ حاکم نه سود و آنچه بمعرض تحصیل در آید باز

نه گشت داشتند و نه از معدولت برگشتند و سبیل احاطه که بفرموده شد
نه شود گفت و شعله نموده حاکم بفرموده آمدند و بفرموده
و عیال و عیال آنها حصص شد و اما ملک آن محمود این ملک
محمود سلطان به دیوانی نظمت و ششم به حسن عوف محمود
محمود امین و یک دایه نوپا حردی مقرر کرد و به یک حراف و بفرموده
و خدای کرد از بفرموده داد الدین حل به محمود مانع و محمود امین
و خدای بفرموده آمد حسن الدین و محمود حسن و داد
علی میران به داد الدین حل بفرموده حصص کرد چون حردی
حرفه و شعله و بفرموده آمد از میر شمس الدین بفرموده حردی و
آمد و گردید به ملک و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده
مور و حکم شد از آنها که با ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک
حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم
احدای بدعت مدعوم و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده
حردی و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده
بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده
حصص و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده آمد و بفرموده

در روز چهل و اول آمدند دست بزرگ از مدینه بفرستادند و چون رسید
در فواتید پانزده انکاد - است نوی از است بیست و هشتاد و نه و بیست و نه
روز تحسینی آوردند و اگر چه در روز اول در است خانه و چاهان و حمام
دست از دهن در دست اول از راه دربار قاضی است و بیست و نه و بیست و نه
و فائده برای عزت و کرامت از احمد در روز بیست و نه و بیست و نه
و احمد خان نظامی است در روز بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
طلب گشته اند به چهره سبزه و رنگه در روز بیست و نه و بیست و نه
و در روز بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
ادامی سال و احب و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
تعیین و حد و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
استقامت گردیده در دوازده یک و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
و گشت و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
متممیده بطریق در حال آمدند از آنجا کوچ نمودند و در شش گشت و بیست و نه
اطراف و حواصط از سماع و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
رفته بود بی حدک و دراج و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
رمیگذار اسلام دیگر که در دوازده است از روز بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
مردول نمود و در آن سال خاطر حواء پیشکش آن جماع بمصر و مردول در آمد
مبارک الملک بصورت احمد آباد معاونت گردید به سرب و بیست و نه و بیست و نه
کنار در دلی و انکیر و توحه گردید و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه و بیست و نه
گشت و محمد ایرج فوج دار و امین و شواکه در دوازده و بیست و نه و بیست و نه
مقدمه آن و دیسانان حسب الطلب آمد از آنجا که رعایای آنجا از در معاشی
فوج دار و پیشکار او اظهار نا رضامندی نموده در حواصط و حواصط و بیست و نه
داشتند حسب الاستدعای آنها نوالد را ام تحویل و تعلقه در دوازده و بیست و نه
داشت چون در آن ایام دوازده عارضه جسمانی که از دوسه روز ایشان را عارض گشته
قدرت بر مسمی و فنام و فعود داشتند و در حواصط نالی الحال که عذر مسموم

[illegible]

مدعی گسب درین صمن اکثر مقدمات که صلاح و صواب دید ایسان تمشیب می یاف برهم خورد و مدارالملک بدابر اظهار معاندان صاحب عرض حوش حال چند نگرسته را مدد نموده گنگاداس سرگروه انریسم فروشان را سیئه کل مقرر صاحب و معاندان حوشحال چند لک روپده را مسروط به تشهرساحتن و بی آنرو نمودن او متعهد گشتند اراجا که دران ایام فروقه سپاه متعاضی بود مدارالملک در تسهر او متردد خاطر گسب چون بر حسن تدیرو حیر سنگالی والد اعتماد کلی داشت عائدانه گفت که ولادی ار ما آزاده و حانه سین اسب اگر طلب نمائیم خواهد آمد بعضی از دوستداران که حاضر بودند طاهر نمودند که او عدری به دارد و بدیهانی ازین معدی آگهی دادند که هرگاه آدم طلب بیاید باید آمد - چنانچه مطدوع حواجه سرا را مدارالملک فرستاد و رفته ملاقی شدند بعد از تصفیة عدار کدورت از آئندة خاطر در معدمة حوشحال چند کنگش حواس طاهر نمود که مدعی اهل عرض این سب که چون او را بی آنرو سارند او خود را از راه عیرت هلاک خواهد صاحب درین صمن مدعی آنها حاصل سب اگر نظر بررر اسب از انچه تواند شد می توان گرفت که هم زر می آید و هم سرکوب عرض گویان نامی می ماند چون معرون صلاح بود بغایب مستحسن افتاد و شصب هرار روپیه معرر گسب و او بعد ایصال به همراهی محمد لطیف پوار حماعة دار که بر طرف شده می روم ددار الخلافة شتاف و سه لک روپده مدجمله درماهه دموجب نوشته مدارالملک که از صرافان احمدآباد گرفته بحصور معروض داشته بود مرحمت گسب و حانه راد حان بدابر امری از پدر آزاده خاطر گسته روانة درگاه معلی گردید و مدارالملک دیوانی نظام را از تعیر محمد سعید بیگ بمحمد سلمان معرر نمود و در سال هرار و صد و سی و نه مدارالملک بدابر گرفتن پیسکش و بدوبسب و صامبی رمیدداران و متمردان سسم برگند کری و بیجاپور برآمد درین صمن چون ایام آمدنی مرهته رسیده بود کتتهاجی عارم این صوب گسته بدریای مهبی رسیده سلسله حندان امر مصالح شد و در حواس استعراز چهارم حصه که چوتنه

داسب انتوخی و بهاسکر مرهته نا فوج دیگر از اطراف ایدر در آمده فصدہ یدنگر
 را کہ ممکن معتبر و مسکن ردار داران قوم ناگر صاحب بروت و صرافان متمول
 و تحارب بیسگان عمده کہ داد و ستد لکوک در هر سهر و دیار داشتند رسیده
 محاصره نمودند حماء از سگان فصدہ کہ در ناده بودند هر چند نالس و استدعای
 فوج بدابر محافظت آنجا نمودند مدار الملک بدابر حاضر نمودن فوج کہ مصدر این
 امر تواند شد حذر گیری نتوانست نمود نارحودیکہ فصدہ یدنگر فلعہ مستحکم
 داسب اما چون از رحد و فلعہ دار و سناہ حالی بود لاجار ندادن چهار
 اک رویہ کہمندی خود را و ارهاندند و آن فوج از راهی کہ در آمده بود بر
 آمده زب کدثہای و پیلای چون عہدہ برائی نا لسكر اسلام و صرفہ در جنگ
 دیدند هریک نا فوج خود از یکدیگر جدا گسته سیوہ قراوی بدش گرفتند کہ
 اگر فوج نعاون یکی پرادارد دیگری سمب دیگر عدار انگیر فتنه و فساد ناسد
 ابتدا کدثہای براہ گودھره بصوف ایدر وارانکا نہ فصدہ یدنگر آمد نالاجی
 بطرف بروہ معاودت کردہ از دریای مہی عدہ گسب نالصرورہ لسكر اسلام
 نعاون پیلای کہ رو نسوی نلدہ داسب بر گسب و در سوان بددر کدثہای
 رسید اما پیلای بسرعب نقلعہ سورژہ زب کدثہای کہ یدنگر را محاصره نمود
 اراکا کہ متوطنان آنجا همدور از عدمنہ نخسب بیاسودہ بودند دسب از یانگم
 کردہ ^(۱) حرک مدبوحي نموده فرار بر فرار اختیار کردند و در پردہ ظلمانی سب
 مسکن آباد احدات خویش را گراسته مابند نبات اللعس پراگندہ گشتند صاج
 آن کہ سیاه روز بزرنگی سب تار تاحتن آورده مرهته بی ممانعب بقصدہ در
 آمده آنچه را مالکان نتوانستند بر مالک گستند چون آن حار معمورہ مدیم این
 دیار بودہ مدلعابی کلی از اثاث الدیب و کندن دیدہ بر آید و بران اکتفا نہ کرد
 آتش داد و چه مبادل دمسس سن بتکلف و نهاسی عمارت یافته بود سوخته
 کردند متوطنان و مالکان دلال نریان و جسم گریان آواہ و حالای طری گیدند شر

حرکت مدبوحي کدثہ از است کہ خدوای را کہ دسب حادہ حرکمی میکند

دید و بدلاحي که در دران هنگام رسیده بود با علان یکدیگر معاودت نموده
نگرد و دواج لشکر اسلام به عنوان فرامی و ترک تاري پرداخته به کستن و بستن
آینده و روده دست تطاول دراز ساختند و در سه دمه نا فداء الدین خان
فوجدار کرد سبب ناره بدن پور و راج پور که از بدابر محافظت یوزجای نا فوج
حدود بدرون بر آمده صف آراء بود جنگ صعب دست داد - مدار الملک
خانه راک خان سرحدود را فریب ده هزار سوار حراز و همان قدر پیاده از همراهیان
حویس و سد عقیل خان را ۵۰ دیوانی و حوامرک خان و سردار محمد خان و سد
فناص خان را رساله سه چهار هزار سوار گجراتی داده بدابر تدمه و تادیب
و احراج مرهته و دحلل کار ساختن محمد ایرج فوجدار و امین دهوله
و نور الدین محمد خان به بباب متصدیگری بددر کدبهایی و علی مردان
را به فوجداری و امدنی پتلاد که تعویض نموده بود رخصت فرمود حدود
سب و دوم شهر صدر داخل احمد آباد شد و به تمسب مهم امور مالی
و ملکی بطامب و دست آوردن عمالن و نوکران حامد خان که باشندگان
این دیار بودند پرداخته بار حواس مدلهها بدین صیغه نمود علی محمد خان را
به دیوانی بطامب معمر صاحب و محال سائر بلده را در و سب در تعلق
دیوان صوبه در وجه مصارف کار حاجات نادرشاهی و گذاشت نموده مانعی
محالات بلده و برگناب حر و کل از حاصه و یابنامی متصرف گشت خانه راک خان
تترتیب افواج متعینه پرداخته بصوب دهوله کوچ نمود در عرض راه مرهته
که از میمنه و منسره و هراول و چنداول حمله ور می شدند بهادران اسلام بدفع
آنها می پرداختند بدوله رسیده محمد ایرج را دحلل کار صاحب و متوجه
پیس گردید نا مرهته رد حررد کمان بموضع سوحیترة معموله پتلاد پیوست و دران
مدرل دکهنان در هنگامه آرائی حد و جهد بسار نموده جنگ صعب
انداحتند و تدمه یافتند نورالدین محمد خان را در بددر کدبهایی و علی مردان
را در پتلاد دحلل نموده بتعالم مرهته متوجه پیس گسب و آنها تاب معاومت
صدمات فوج اسلام دیارزده از آب مهی گشتند خانه راک خان بعد از بدونسب

* دید *

به کار آنگهان رار دل سار کرد سر حقه مسورت نار کرد
 به صلاح و صواب دید علی محمد خان که واقف و نامردم این مرز و بوم موافق
 داشت صلاح محمد خان و جوانمرد خان را طلب داشته بعد از عهد و
 پیمان مؤکد و موطن نایمان موحداً بیستم گام به صلاح محمد خان و موحداً
 پتن به جوانمرد خان مقرر شد و حلال هر دو کار به هر دو برادران داده مستمال
 صاحب و تکویر و کفالت آنها بر واده حاج طلب رمیداران را حبوتنه و کولیان
 دور و نواح روم چون از راه راس آب که کفالت لسكر تواند کرد بدون فرار
 یاف که بصورت بیجاپور شتافته کنار رود سا برمتی را گرفته راهی شوند و علی محمد
 خان و صلاح محمد خان و جوانمرد خان را بطریق (۱) فلوژی که واقف از راه
 و معبر بودند مقرر ساخته روز دیگر طفل رحیل فرو کوف و بر ساحل سائر متی
 بدوست و از اینجا کوچهای متواتر آهنگ بیست نمود - حامد خان بعد فیروز ممدی
 از موضع ادالیه معاودت به شاهی ناع کرد چون از فتح الداد بلده که امکان
 داشت و حمید حوی از فوج مدصوف و نگاهداشت سردار محمد خان
 بهم رسیده و زبان رد مردم گسته که مدصوف نا بیست هزار سوار حراز با استعداد
 تمام می آید بر حماغه مرهته که شنیوه جنگ در گریز پای دارند و بر مردم
 حویش که فریب چهار پنج هزار بودند عهده بر آئی نمی دید و علاوه آن
 تقاضای طلب سپاه و اکثر کار پردازان که اراده همبائی او داشتند حدائی
 می گردیدند حدانچه مرلی دهر داس دیوان گجراتی از وحامد عاصم
 اندیشیده که منادا بدست سپاه گرفتار شود فرار نمود روزیکه حذروصول منار الملک
 بموضع پتیاپور دوارده گروهی شنیدند که کتلهای نعیم دکن به محمود آباد
 ستان و از اینجا از آب مهی گرازه شده روم منار الملک ششم شهر رنج

(۱) فلوژ نا واو نورن فنا دور سوارانی را گویند که بصفت محافظت لسكر در بیرون

لسكر می باشد و بتحصیف واو هم آمده است نورن نعاور و نارای نی نقط هم گفته اند

و گویند که لفظ ترکی است ۱۲ - برهان *

و از بدوستان منصوب بر سرحد و فوج مغلا نور بلده نظر بر افعال و اعمال
 ناهنجار حدود از و حامد عاقبت اندیستند روپ سنگه نامی را نائب مقرر
دمود و ده سردار محمد خان نامداد و اعاد او سغارش کرده نصوب محمود آناد
بر آمد و شیخ الله یار بنابر مرید تاکید منار الملک از سده دهور روان پس گردید -
سردار محمد خان را که نوشت بناب رسیده بود و فوج مغلا نرسی کروهی آمد
تمهیدی به کار برده روپ سنگه گفت که فوج منصوب نریک بدوستان و حدود
ناسه کوف متوجه این صوب اسب صلاح و فلاح حال او آنسب که سرحد را
سلامت گرفته برود و او این معنی را از مساعدت نخب تصور دموده ندر روپ
و سردار محمد خان بلده را متصرف گسته بخطاب برداخت - حامد خان در
دواج دریای مهی حضر رسیدن کنشاهی را دریافت دمود و او بیر به سرعت
دو بدوست و باتفاق رو به شهر آوردند - درین طریق روپ سنگه دو چار سده
کدیب بر آمدن حدود و رسدن فوج مغلا را ظاهر ساحب - حامد خان
باتفاق کنشاهی شاهی داع فرود آمده هر چند در ناب عدم مراحم بلده
سردار محمد خان بست گفت او کمتر شدند از فتح الکاف مایوس گست -
و حضر مراحم حامد خان با مرهقه و تصرف دمودن سردار محمد خان بلده را
به شیخ الله یار بمهرله حضر واحد در مدول کلول چهارده کروهی رسید - بمقتضای
روپ لشکر را حواله علام علی بیگ و حواحه محمد امان و را راه هرکرن
دموده ناهار سوار حرار انتخانی حوش اسب هنگام شب که یرد طلسمانی
مروهسته گست از راه بالا دست یلغار دموده آن طرف در یابی سارمندی رسد
و از دروزه را یکمهر سهر در آمد حصاریان را فوت دیگر ییدا شدند - سنگه بلده را
بمهرله سب عید گردید که از حوشی و ارستن بیدادی حامد خان در پوس
می گنجیدند - علام علی بیگ و سرداران از موضع کلول کوچ دموده موضع
ادالچ پنج کروهی بلده مورچال ندی دور اردو دموده فرود آمدند و مسرعان
بنابر آگاهی رویداد بود منار الملک روان ساحتمند و او از دانتی وازه بنابر
سکستان پایه عباده توپ فتح لشکر نام دو مقام دموده کوچ کرده به سیدهور رسیده

به تمهید احد یسکس رمدداران بصوب جهالوار حیمه درون نمود و صلاب
محمد خان و حوائمرود خان بانی را مدار ملحق گستن نقدعن تمام پوشش و آنها
بمقتضای وقت از مکان حودهها حرکت نموده بدویدوستند و روزی حدد در بدروناک
گرفت که حدر کوچ مدارر الملک از احمیر و بدوستن به صلح ماروار شائع گردید *

رسیدن مبارز الملک بسرحد صوبه و تعیین نمودن
شیخ اله یار بخششی و غیوه بطریق منقلا و روانه
شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در
مقام دانستی واره و معاودت نمودن حامد خان
با احمد آباد و بر آمدن بعزم روانگی
دکهن و برگشتن از عوض طریق با
کنتهاجی موهته و تصرف نمودن
سردار محمد خان غورنی بلده
را به نیابت مبارز الملک
و روداد جنگ حامد خان
با فوج منقلا و شکست
یافتن فوج مذکور

مدارر الملک از دار الخیر احمیر کوچ نموده براه ماروار عازم احمد آباد سد
و روز بروز حدر آمد آمد بصوب نا ووج گران در صونه شیوع یابست حلال
کلی د بدوست فوجداران و عاهان حامد خان بومی نمود قاضی علم الدین
در سد پش شهرت رسیدن سدد مداب فوجداری آتعا داده علم مداخلت
بر امراست و فوجدار حامد خان را بدرون کرد و بدین سدوال از اکثر مکانات

سپاه را جاری ساخته حیمه بیرون رد و بموجب امثلۀ واجب الامثال مهاراحه
 انهی سدگه راجۀ ماروار و چتر سدگه راجۀ رور و کددرپ سدگه و موج مهارانا ندین
 یساق تعین شدند و چون مقرر شده بود که رایات عالمت بیر بهض فرمایید
 و منازر الملک پدشا پیش بطریق معلّی باشد و او فریب پانرده هزار سوار حرار
 و همان قدر پیاده و لوازم توپخانه سرانجام داده روانه گشت و تا مدتی ده ماه
 ددور بواحی دارالخلافه و ضاع ریواری و کوت بوتلی بانتظار بر آمدن موکب
 همایون متوقف بود چون حمر بر آمدن مدارالملک نا موج گران ناهمد آباد رسید
 و ایام دار گشت مرهقه نا وطن خودها در آمد حامد خان گشت که از حضور
 موج باین صوف تعین شده می آید باید که بمحور انصالی ایام بزاران معاودت
 نموده ملحق شوند از آنجا که شهرت آمد آمد مدار الملک متواتر شیوع یافت
 مردم از راه خوش آمد و دنیا ساری چون حصوصی والد راف را منصوف می
 دانستند شروع بآمد و رفت نمودند والد از عافیت اندیشی که مبادا مدافعی
 بدو دیگر ناکامد خان خاطر نشان نموده باعث رجس شود دو روز پیش و پس
 باستعمال ستانتن لارم لهدا پاندرهم شهر شعبان ده همراهی عبدالرحیم نانی که از طرف
 حامد خان موجودا کری مقرر شده بود بر آمد راف و دو برادر مرحوم سعادت اندور
 خدمت ایشان بودیم و در آنجا بسبب روز توقف نموده بود صلابت محمد خان نانی
 که در آن وقت در بیرم گام فیم داشت از رسیدن واقع گشته استدعای آمدن بر دحویس
 نمود - هفتم شهر رمضان در آنجا رسیدند و بجد باعث شده بود خود نگاهداشت
 والد کیفی بر آمدن بعزم استعمال و رسیدن بیرم گام ده مدار الملک نوش
 در حواف منابر مقرر نمودن چند نفر فصاد و حواسیس و متواتر رسیدن احبار
 و رویداد ناده و حامد خان رسید و بعمل در آمد در او آخر همان ماه صلابت
 محمد خان را رفتن بصوف کواوار صروری افتاد - برادر راده اش را نائب گراست
 اب - همدان ازان روز عید العطر صدر خان نانی بموت (۱) فحه در گذشت
 و موجداری بیرم گام از صلابت محمد خان تعیر گشت والد از آنجا بموج

انواع یک یک رنجبر بدل ماده که در بساط داشتند با افسمه و برخی از سرانجام
 دیگر که بدوسته حامد خان از عارف رقتی اسباب خویش اظهار شکایت داشت
 بواسطه نمودند - که بندگان بلا تعدیه و وسواس و بی خوف و هراس مامدند مورد
 و ملاح در برگذات صوبه درآگنده شده تااحت و تاراج و گرفتن مال امنی که باصطلاح
 آنها که بددی گویند نه کساده پیشانی دست تطاول دراز ساخته کدھتا حی و
 ایلاهی در تعلقات نامرد خودها متوجه شدند حامد خان عصانۀ عصیان در ناصبه
 بسته و طبلسان طعنان در گردن آگنده و کلاه بخوب بر سر گراشته دم از انا و لاعربی
 درین صوبه رده علم خودسری بر افراشت و علی رؤس الاشتهاد طفل مخالف
 فرو گرفته باسعالل و استنداد تمسب مهم و استعداد و سرانجام پروراحب هستند
 هزار رویداده بعد با حدس و اندوس حاض که باهتمام شدیم الاسلام خان تعلق داشت
 حدرا فورا گرفت و او ادای آن وجه را مسروط برحصب و رقتی کعبه معظمه
 را الله شرفا و تعظیما داده نه کدھایب و ارادها برای کستی نه بددر سوز
 شتاف و حجرة های اموال سرکار و الا را کسوده آنچه مایل گرفتن بود متصرف
 شد چون درین هرج و مرج سرشته کاعد که سالی گرفته بود در معرض تلف آمد
 محاداف دیگرار دقتر خانه دیوان گرفت و حالصه و حاگیر و غیره تمام صوبه را و بص
 نموده و نگرفت و گدر مردم صاحب دروت و مایه دار و توحده بدوره نموده مدلهای
 کدیر بادواع و اوسام ظلم و تعدی که اسرح راسب بیاید گرفت همدران ایام حامد
 خان احمد ولی و حسدن ولی یسران شجاعت خان مرحوم را مسموم ساخته روانه
 ملک عدم گردانند - مصطفی ولی را که خورد سال بود نگهداشت - مرلی دهر
 نام نویسنده باشدند گجرات که مستعد بود خلعت داده دیوان خود صاحب -
 صلابت محمد خان دانی بدائر مصلحت و م که بودن بلده را صلاح و فلاح
 خویش نمی دانست نوحرداری دیرم گام را گرفته درون زم چون خبر کسته شدن
 شجاعت خان و نادیا رستم علی خان در دکن نترهک را و پسر کهادیراو
 سدایتی که کدھایب و پیلاهی نوکران او بودند رسید با فوج گران متوجه این
 صوب گشته در نزدیکی بلده آمد و پیام ملاقات با حاکم این نموده در ریگ دریای

نهایت تدگ شد و تزلزل در دندان عزم و استقلال بقیه لاسکر افتاد - اکثری ازین حالت سهمگین دل گسل دست از اسب و یراق بلکه از حان نشسته به تعبیر لباس در پرده ظلمانی شب من بجای براسه و عدو بجای بر آمدند صبح روز دیگر که پدید آمده بود رستم علی حان باوجود این حالت از روی تهور و جلالت که حلی و طرزی داشت جدین شجاعت و استقامت را عذر آلودا کراهت ساخته بعد ادای موصعه و بجز و تعجب میل خوردن فیهو نمود که درین اندام سردار محمد خان عورزی اسب سواره در رسد گفت هنگام سواری و نرم یرداری است (۱) و بجان فیهو باو شجاعت نموده گفت بر همین گل زمین بساط استقامت گسترده باید بسب تا آنچه مقدور شدنی است عرضه ظهور آید - سردار محمد خان صلاح در سواری دیده بجد گشت لهدا فیل سواری طاب نمود - بار دیگر طاهر صاحب که وقت اسب سواری و تاختن است بنابر آن کوه تمکین و و بار و آن (۲) رانص (۳) مصمار شجاعت و جلالت خون رستم و ف سوار رحش گردیده الله الله گویان رو بمخالف به تاختن در آمد لیکن درین تاختن تعرفه تمام بحال بعد السیف افتاد و از کثرت افواج مرهته پراکنده گشتند بعضی کشته و برخی حسته و پاره گرفتار شدند و معدودی بیازری نارگی حان سلام بدر بردند سردار محمد خان بطرفی رجهای کاری برداشته در معرکه افتاد - رستم علی حان که سمب دیگر تاخته بود مرهته از صدم و صواب آن شیر بدست هکا چون دیو از لاجول گریزان کوچه داده فیل داشتند و احدی را حرت اندام نمودن بمقابل در آمدن نمی گشت تا آنکه از هر طرف هجوم آورده برحم تدر و بیره مجروح ساخته بود و بدل شمسیر بدرجه شهادت فائر گردانیدند و حسین فلی و احمد فلی پسران شجاعت حان دوباره اسیر پیچیده تقدیر گردیدند که پدیدان سر آن شاه سوار عرصه مردی و مردانگی

(۱) فنجان معرب بنگان بکسر اول و کاف فارسی با الف کشیده کاس و مطلق پناه

را گویند ۱۲ *

(۲) رانص سوار کار جامع ۱۲ *

(۳) مصمار میدان حای اسب تاحص ۱۲ *

۱. در راست و اگر نیت صبر - تک و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۲. آنی ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۳. ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۴. آنی ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۵. ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۶. آنی ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۷. ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۸. آنی ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۹. ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 ۱۰. آنی ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...
 که ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

در ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

راهی منگسب طن غالب نرسیدن بود امکن مسدب ایزدی و اراده م یوی
 بدان نه پیوسته بود هست شده روز بر تالاب موضع مذکور توقف و مقامات روی
 نمود و از نام تا شام از چهار طرف جنگ توپ و تعداد برداشت - آخر الامر
 عو شهر حمادی الثانی کوج اتفاق افتاد و (۱) کوزکه و کوس در مانم نو گشتان
 وریاد و فغان بر کشید *

بر آمد نالک کوس و ناله های دو کوه آهلی حیدر از حامی

چون امواج مرهقه مایند دریای ناله محط سده بود من الفلق الی (۲) العسق
 جنگ کمان نایسب روف بهر جانب که راهی پیدا منگسب قطع طریق در آمد
 لهدا دران روز موضع نایک معموله حوزاسی کندیایب سدد و تعب رد و حوزد
 کمان وارد گسب و از اینجا دستور روز دیگر گشته موضع کلمسرو و دیگر موضع ناله
 معموله برگشته بتلاد رسد و دران ایام چه در روز و هنگام شب به جنگ توپ و تعداد
 که دمی فرصت داشتند تدر حرف گرم بود *

دین گونه هر روز بیکار بود رمدن بر حون و هوا تار بود

اهل سو و جمعی که از لسكر حامد خان رنهار حواة همراه آمده بودند درین
 ره نورد فاسو یافته بدر مدرقتد و روز بروز سدهای لسكر رو نكمی آورد و جمعی
 را که درباره شان فصای آسمانی نامصا پیوسته بود نوادی عدم می شدافتد درین
 کوچ میر محمد هادی که در چند اول قبل سوار بود و قبل از صدمات توپ و شورش
 بان سراسمه گسته بداد دمستی نمود و باحتدار قبل بان دماد رو به لسكر مخالف
 بهاد و در اینجا نگر آمد و بیریک رنجدر قبل بر رحم گولگ توپ برحاک هلاک افتاد -
 آفا هادی که از فید در روز جنگ اول رهائی یافته بود درین روف در گذشت مدارس
 معدم موضع بسو معموله بتلاد که از بلده هعهده کروه واقع شده چون در ان اوان
 پرگده در عهده رستم علی خان بود در چمن روف ظهور حسن خدمت بخاطر
 آورده آگاه صاحب که اگر بموضع مذکور رسده شود آدوه و جمعیتی که فراهم آورده

(۱) کوزکه لغت ترکی و قبل فارسی قبل را گویند ۱۲ *

(۲) عسق بالتحریک شنانگاه *

همان جلدی و چانکی فیل خود را به فیل حامد خان معادل ساخت و او از افتادن میرفتی و با جمعی و پاسبانان همراهمانش و رسیدن حریف به سد عیانی چون نلای ناگهانی مشاهده نموده کلمه العرار می وقت طفر بر خوانده از فیل برول نموده سواری اسب کدازه کشید *

* مصرع

گر بری دهنگم پدرزنی اسب

سرداران مرهته که واهمه عظیم و خوف حسم از رستم علی خان داشتند درین معرکه از دور تماشا بین گشته بجدگ مدارب کردند الحاصل رستم علی خان همزمان فتح طهر در فردوگاه حامد خان در آمده حسین قلی و مصطفی قلی پسران شجاع خان و آنا هادی را که مسلسل و معلول در آنجا دید رها بید و نعل و رحل حامد خان و لشکریانش آنچه توانستند بعارب گرفتند و تا پنج شش ساعت در آنجا توقف و درنگ ورزیده شادیدانه فتح نواران ایستاد - چون احدی را در برابر خود دید سرب و ناروت با چند صرب توپ گرفته و ما نمی را میخ آهنی در گوش زده معاربت فردوگاه حویس نمود - پاره از سپاه و اهل سوق حامد خان با رحل و نعل آمده رستم علی خان را دیدند و امان و رها ب گرفته همراه شدند - کتلهای بعد رفتن رستم علی خان مددان را حالی یافته بسب بعارت اردوی حامد خان و گرفتن اسپان و سرانجام نامی ماردگان کسوده در طرقة العین نهاد داد درین فرصت پلای می بردگاه رستم علی خان ریخته بتاح در آورد و سوا می آنچه در فلعه آنچه با جمع از عرب که بمکالمات تعیین کرده بود نامی نه گذاشت و ارادهای توپها را آتش داده میخها در گوشها زد و سرب و ناروت و اسباب آنچه توانست برد و ما نمی را بسوراند چون رستم علی خان رسد انری از بده و رحل و نعل نهاد جمعی از عارت ردگان کیعیب را تقریر نمودند بالضرورة بر تالاب آنجا خیمه مختصری زده دائره نمود و به تمار احوال مجروحان پرداخت - کاظم بیگ خان و جمعی که اجل شان رسیده بود در حمله بخصم ره نورد وادی عدم گردیدند بالجمله حامد خان که از آن معرکه بر آمد در کتلهای رسید و رن ملایم و طعن دراز ساخته سرورش بسیار از تماشا بینی و عارت نمودن لشکرش کرد

احمد آباد بود و از راه دور ندی که جنگ در سر دارد و آملان خود را در خانه
سردار محمد خان نورنی که اوار سائق زیم و سر موج رستم علی خان بود
محمد آله دین و محمد اشرف نواز اس که در اده بودند سپرده بحضرت
ناموس سفارش نمود - عهده خان نانی را به ندیب در بیدر تراسته معمر و
کوچ نکوچ راهی گشته بود در رسیده بمساف دو کوه از فرودگاه رستم علی خان
فرود آمد و از گرد راه شمان سب کسان خود را با دوستک آفت حاکم
مستمل در باغ و همراهی او رسیده بود نزد پیلای حی فرستاده از امامی الصبر
او استعالم نمود و از این معنی را از و تمام و و مساعدت بحضرت دانسته
خون از رستم علی خان به تنهایی عهده بر آیدود دست آوردن ملک و برداشتن
این و سم حریف را موری عظم دانسته در شمان سب با حاکم خان امامی
گسب و عهد مدنان را در دست ساخته خلعت و قیل گرفته آخر سب فرودگاه
خود و عاودت نمود ورا این قصه بخدشه رستم علی خان رسید و حضرت عذر از
حجرات شنبه ندرون آمد در جواب گفت که از و توقع ادا داد و معاودت نداستم
تا اینجا رسیدن و بطور بود عمل آمد مانج و طهر آسمانی سب از چند و خون
و کم و دیس نداید ادیدسد *

تا یار کرا حواهد و میلے کہ ناسد

اتفاقاً من در تهر و محمد صادق در همدان حسب الطاب حامد خان که
بصفتی نوکری از مالوۀ درآید بودند در چیدن و آب رسیده ملحق گشتند
و حمیدتی حویلی برد او سوای انواع مرهقه فراهم آمد روز دیگر که حورشد
حدیچر گزار در نام بدلی حصار علم گیرودار در افراحت رستم علی خان کوس
برحدل نواخته با جمعیت چهار هزار سوار و همان پدر پیاده سردار محمد خان
و کامگار علی خان را به هراول و احمد علی ولد سچاء خان بدست
راس و کاظم بدگ خان بدست چپ و محمد پیاده احمداولی و با جمعی
از شجاعان خود در قول جا گرفته سوار گشت ارابجا که هنگام شب حامد خان
توپخانه را با فوج به مقابل آورده چیده بود بدست توپ اندازی نمود بالضرورة رستم

سائر و بطرف دیگر هر که راه یاف شتاب - ابراهیم ولی حان بنا مردمی
 شجاع تدها قدم حرأت در حلیوت خانه نهاده خون شدرعران و هزار زبان در
 آمد - حامد حان را که از اطلاع همدگمه از راه دیگر بیرون رفته کسان خود را از
 وقوع واقعه آگاه نموده امر بقتل واسرمی کرد در آنجا بنام تصور آنکه شاید
 در محفل سرا ناسد نادرین خانه در آمد هر چند دستر حسب کمتر یاف بالضرورة
 آهنگ بدرون نمود درین امین مردم از چهار طرف رسیده صرف چون تیر و گول
 بدو و شمسدر آن بوجوان شجاع را از پا در آوردند درین معامله محمد علی
 حماعه دار همراهی حامد حان و فرزند افعان حماعه دار ساکن آن طرف دریای
 سائر که پیوسته دم از هواخواهی حامد حان می زد بمطمنه اتفاق با ابراهیم ولی
 حان کشته شدند و حماعه یوریه بطمع سلاح و کسوف هر که از دنگله و آشدرا
 یافتند بریر تدع بی درج در آوردند و درو بدور مسدود گردید که احدی را یاری
 دحول و خروج نموده در تحسین همراهیان ابراهیم ولی حان در آمدند
 از افعاف والد رافم که حدد روزینش ازین واقعه حسب الطلب نقله رفته
 و اتفاق ملاقات شده بمقتضای صلاح وقت که آمد و وقت را از خود باید داشت
 در آن روز خون از داعد ابراهیم ولی حان واقع نمود رفته انتظار بیرون بر آمدن
 حامد حان داشت که بعت این معرکه روی نمود و بیر اشرف علی حان
 و د مهر علی حان که بدریعه عافل حان و وحدار ایدر برای ملاقات
 آمده بود در کار خودها درمادند که مبادا مایان را بعصور همراهی ابراهیم
 ولی حان رایگان ضائع سارند خون همدگمه داروگر بطرف در رانده بود در توشه خانه
 که وی الحمله معرفتی با مکرم حواحه سرا توشکچی والد را بود داشرف علی
 حان کدازه گرفتند و لحظه بوقف نموده چون این طرف حلیوت بطرف در آمد
 اراده بر آمدن ازین ورطه و رسیدن بسواری روان سدد بر دروازه ناع حائکه اسب
 سواری و رسیدن اسب را بیاقتند که در اندامی همدگمه حار دادار اسب را
 بکانه آورده و ساگود یسه در متعرق گشته بودند بالضرورة نداده اراده بیش نموده
 طرف دروازه کچیری متوجه گستند که یسخ سس دفرار حماعه یوریه از مقابل

بلده در عمارت کاریر باراز از دو روز بسته بود حرو و افعی از روئداد دانش اظهار
دمود حامد خان بعد قتل و عارت و اسیری مائل و حسین فلی و مصطفی فلی
پسران شجاع خان با فوج مرهته ساهی ناع هنگام شام فرود آمد و فریب
 ددو ساعت از شب گزشته سر شجاع خان را برد صعد خان نانی فرستاد
 و او بائراهیم قلی خان رسانید - * شب *

حمید گف بهرام اندر بهیم که نتوان شب کور در حانه حب
علی محمد خان همان وب حبهف این واعه بمدارز الملک بوشته مصحوب
فامدان حلد روانه کرد و آنچه از راه فراس دریاب دموده سای بوشته بود بعره
طهور آمد و تصدیق فول او شد - علی محمد خان و صعد خان باتفاع برد بتراهم
فلی خان رفته گفتند که الحال ببستن درکار برو هنگامه آرانی که باری از دب
رفته و مهره تدبیر در ^(۱) مردار حانه افتاده حمعی که هستند وقت کار رفافت بخواهد
کرد فائده مترت دب درین برده طلمانی شب بکدهایب و ارابجا بسرورت با
متعلقان مبتواند رسد و باتفاع رستم علی خان آنچه معتضای وب باشد بندارک
بردازد او را عیر و حمیب دامگیر گسته روادار این عار بر حود بگش و گف
که حون ممانع در آمدن حامد خان در شهر معدور دب - آنچه شدنی بب
در همین مکان هر چند که تنها باشیم بظهور خواهد آمد - * شب *

بود مرگ حوشتر ارین ردگی که آرد برویم حو شرمندگی

بالآخر با برام تمام ارابجا بر حاسته بخانه شجاع خان وب - صباح روز دیگر
که یدحه حورسید در گیران حون آلود شعی چاک رده سر بر آورد - صعد خان
نای و ازبات تحریر رفته حامد خان را دیدند و افواج مرهته مانند مور و ملح پراگنده
سده بناح و تاراج مواصعات و پورچاپ دب تطاؤل درار ساحته بمکانهاییکه هرگر
نام مرهته برسیده بود در آمدند اران تاریخ این صونه لکد کوب حوادث اسب که اکبون
بالکل ببصرف آنها رفته القصة حامد خان تمهیدے برای رفع بدنامی اندیسیده
 (۱) مردار حانه حانه را گویند که در باری بود که مهره دران حانه در ششدر افتد

و ببواند که بیرون بر آید ۱۲ - برعل *

از دو هزار شکیلر نموده روانه شدند - شجاع خان در سواد موعود موقوفه میگردید
 چهار گروه بنده رسید چون احدی را از مری رسیدن متخالف آگاهی نبود ناشکیباق
 آمدن خاندانها گروه و گروه سیاه و اهل اردو هزار نفر یکدیگر مسخرمت نموده خوشی
 (۱) روزی کوی سق عی نبودند انظار تورک موج و بنده کسبختند در شام
 آمدن شکر کسی زانی در پیش گرفت که درین بین یک نفر از سرشته که شول
 سوار گردید نموداری کرده بر (۲) خاندان اول رد و خورد نمودند نه «بجود ظهور این
 «علی یکباره میزد دست از پا کم کرده از یستار سرتب را از نا دوسق استعاره
 نموده بر دوردی که اکنون از خوف بود شتاب زدگی «مثل آوردند که بهر موج
 خود را نه بنده رساند اکثر بیدلان 'شکر و مصداقین بر او آب آیدانگی را کرم بهار
 ساخته بدر رفتند و سواران سرشته بر که نگاه ریخته دست به زنت و نوزدن (۳) اواجب
 کشادند - هر چند شجاع خان تفریق موج پرداخته انداموشی و قوم
 راز و حائل بودن پرتال و اردحام اردو بازاریان صورت نه دست و شکر کسی را
 سودای سر خود را سلامت بودن از آن معرکه سهمکین دل کسل در سر افتاد
 و درین وقت از نظر سردار عتاب بودن عظیم پنداشته عیب گنوی کردند
 شجاع خان را (۴) سر دمه فلیل که نا از بودند بیک سمب افتاده حامد خان
 مرصع یافته با موج همراهی خود بر میل حومه آهلی رزه پوش عرق آهن
 بمقابل در آمده خون نالی ناگهانی و فصای مدرم آسمانی کرم و کیدا
 در رسید *

* نظم *

بر آمد ر کوس صلابت حروش   خروسی که نزار سر حرج هوش
 احل از یسار و یمین آمده   بالا ر آسمان بر زمین آمده
 سی صبح دول رسیده شام   سی را سده زور زوری تمام

(۱) رویتو که چاربايان هنگام مراجعت بمکال که در آنجا حوصی خوردند در روندگی

نکات دارد مسهور و معروف است و در اصطلاح متداول ۱۲ *

(۲) خنداوول لغت ترکی حمعی که اردبال لشکر آیند ۱۲ *

(۳) اولحه لغت ترکی بمعنی عظیم ۱۲ *

(۴) سر دمه نکسر شین گروه اندک و ناره چیری ۱۲ - حام *

[illegible][illegible]

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

[illegible]

را که الله شرف و تعظیماً با برخی تدبیرات و (۱) تاسوئیت از نادر سورت و از احمد آباد
گشته روانه درگاه سلاطین پناه بود - علی محمد خان چند دیبانی سسی شایسته
سرو آمده که بموجب دیبانی ممتاز ملک سورت ساخته بود به شعراشی
او روانه کرد - محالست محمد خان نبی که از مأموران سمیر خاندان اکبری
داشت درین وقت بودن چون را در نادر به نسبت بدادسته نداشتند و او را
محال حاکم پدرش گردیده کدله کرب *

ملحق گشتن کنتهاجی مرسته با حامد خان و وقوع
جنگ با شجاعت خان و کشته شدن او
بتصرف رفتن عوبه بدست حامد

خان و قرار یافتن چوتنه مرسته

و سوانحاتی که در آن هنگام

به ظهور آمد

سابقاً بر آمدن حامد خان از نادر و نگارش سرگرسنه ناصف حاد و توفیق
و زردن در در حد نادر انقضای ایام نازان و انتظاری حواف رموز ملک بدافع
سلک گردیده آصف حاد از دیبانی تعمیری عوبه و زوداد و حرارت سکونت خان
در نداشتن پلس حرمت حامد خان عمویش و بر آزدن دآن عورت ناستدعای
رساله از پیستاه حاد و جهاندانی و انکشاف مزاج اودس در نازا خویش در
علاج و افعه قتل از وقوع اندیسد *

سرچشمه شاید گرفتن به نعل چو بر گسب نتوان گرسن به پیل
کنتهاجی مرسته را برافان و اعاب حامد خان و استیصال شجاعت خان
قرار تقرر چوتنه عوبه گجرات ترعیب و تحریص نمود او که پیوسته خواهش نمود

(۱) تاسوئیت معرب تنسج است بصم سین برورن مه رح هر چیزی را گوید که بسیار

نادر و کم یاب و بی مثل و مانند در نهایت بغایت باشد ۱۲ - برهان *

[illegible]

و داخل و اعانت با ائمان از نوشتن مدارا ملک در علی محمد خان بدوی
 اموده داخل کار گشتاد برادر مستور التجار سال توار و مد و سی و هفت رزم
 از دوازده دهمد آباد آمد - اندرین سال جامع و احقر است حسن مددک
 و صحوف کور برداران در مستقیم خان و محمد کسب چون مستقیم خان
 و یب شمس شمس کس کتورات فراهم آوردند و دهمد خان را بهر و نامه بر آوردند
 و رستم علی خان که در سورت در سده دهمد و سده نامه بدوایی کز توار
 برداشتند - تمام کرد و یک کور نام و اوارا شرد و برداران و بودن جمعیت
 در وایشی ادبا امودار گشتاد و نام حاصل و نام کردند و جانت خان از وراف مروج
 اقدس را از اصف خان در وراف اموده بدوایی و دهمد و ابرگان دولت حضور
 در عرض اقدس رسانید که اگر بود حب و دهمد برداران شود و دهمد و محمد
 کردند و یب بیست شوار سوار که وجود است جمعیت دیگر فراهم آوردند و درگاه
 در میان شود و نامه و مدارا اصف خان و دهمد و ابرهانی بدرجه احاطه و تیرین
 گشته سه یک روپیہ تیرم علی الحسان بر خواندند در سورت و دهمد کسب -
 مستقیم خان احمد علی پسر خود را رساله دار و دهمد کردند در سورت
 در رستم علی خان مرستان که با شلاق و دهمد است و استعداد بردارند -
 مدارا ملک ازین استدعا و بلند بر واریها که موجب تأخیر ترجیص او شده
 و ارف گشته علی محمد خان را که مرد بیدار معرو برای (۱) درین او اعتماد داشت
 مخفی طور که احدی بران مطلع نه کردند دستخط خود شرح و سطر نوشت
 که ازینها آنچه استدعا اموده اند متمسکی و از موه فعل می تواند آمد و مصدر
 چنین امر خطر می تواند شد با همه لاف و گراف و لا طائل محص است
 والد بعد مطالع حواله رزم و در کدان این راز سر بسته مدعا و امودد پس از
 اندیشه و تأمل از کمال کناس و درایت که احقر مسوده آن نمود پاسخ نوشت
 حلاصه مدعا آنکه در شجاع و حالات و سپاهگری این برداران شکی و سده
 نیست که نداده شجاع و مردانه اند لیکن سپاهی بودن امر است حدا

(۱) درین برورن امین بمعنی محکم و استوار و مصدق باشد - در همان *

[illegible]

صوبه داری مبارز الملک سر بلند خان بهادر دلاور

جنگ و نیابت شجاعت خان و وقوع

خانه جنگی با حامد خان

و دیوانی مومن خان

مدار بعضی معدومات که ذکر آن مناسب این اوراق که منحصراً در سوانح صوبه احمد آباد است بدست نظام الملک بی احاطه حضرت اقدس از حضور سر آمده روانه دکن شد و از پیش گاه عر و حلال ناصر حلیل العدر وزارت اعظم اعتماد الدوله و مرالدین خان بهادر بصورت حدیث مقتضی و منافی گشت و چون صانعه و قانون این سلطنت است وزیر تعین می شود نظام الملک دوکالت مطلق بخطاب آصف حاکم سرافرازی یافت و مدار الملک سر بلند خان که بمصطفی هفت هزاره هفت هزار سوار دو اسبه سه اسبه ممتاز بود بصوبه داری احمد آباد از تعین آصف حاکم و عطای حاکم خاصه و سر پنج مرصع و یک رنجیر فیل معرر شد و تا رسیدن او یرلدع فضا تبلیغ دیانت صوبه به سعادت خان شرف صدور یافت چنانچه در ماه دیعده الحرام مطابق سال هزار و صد و سی و شش (۱) امثله واجب (۲) الامتثال با نوشته مدار الملک به شجاع خان و سدد متصدیگری محالات برگشته حویلی احمد آباد و دوهولقه و نروج و حموسر و مقبول آباد و نلسار و محال شرطی صوبه از برگشته کری تا علی محمد خان والد رام رسید - شجاع خان بطور استعجال و تعدیم آداب پرداخته مدسور دیانت گرو و حامد خان را آگاه ساخته به تمسک امور نظام از معرر ساختن کوتوال و فوحدار کرد و تهمانه داران سر گرم گشت - علی محمد خان سدد درگاهی مرسوله مدار الملک را به دفتر دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و جعفر

(۱) امثله فرمان پادشاهان ۱۲ *

(۲) امتثال بها آوردن فرمان ۱۲ *

[illegible]

به دیارب فضاى بلده معرر ساخته روانه حصور گسب و نوالا رتده افسى العصافه ممتاز
 گردید و مدصب فضاى بلده از تعبر پدر نه پسر تعویص یاف و بموجب عرص معرب
 الحصور حاوط خدمتگار خان محصول کثیره پارچه و محاللات سائر دایر صرف
 فرمایس حصور و ملدوس خاص و انتیاع خمس سرکار والا فرار گروپ سر احکام
 آن در عهد و اهتمام شیخ الاسلام خان معرر گسب و داروغى اموال و مال از
 تعبر پدر محمد بوجیه الدین معوص گردید *

جنگ فوج مومن خان متصدی بندر سورت با
 پیلاجی گایکوار مرهته و شکست یافتن فوج
 و آمدن کنتمهاجی بصوب دوح و تعلق
 پذیرفتن متصدیگری بندر سورت
 برستم علی خان و دیوانی صوبه
 مومن خان و آمدن علی
 محمد خان از حضور

پیلاجی راوگایکوار که از سانس در صلح بندر سورت مصدر شورش و فساد بود
 درین ایام یک گونه فوت و مکب بهم رسانده بتاح و تاراج اطراف و نواح
 آنجا و قتل و غارت مترددین دسب تطاول کساده بود - مومن خان
 متصدی آنجا فوجی را سر کردگی عرب محمد خان و جمعی از همراهیان
 به تنه و تادیب او معرر صاحب و آنها بعدر معذور و منسور نه رد
 و حور و پرداخته شکس یافتند - چندی کشته و حسته و برخی گرفتار گردیده
 مقطعی داده آمدند و تسلط پیلاجی دران ضلع ریاده شد و موضع سودبیره معموله
 نوکروه مصاف سرکار بندر سورت نه مساف سی و دو کروه از بندر که تعلق
 ترمدار داشت نآنها ساخته تصرف در آورد و ترکوهکه که دمساف یک کروه

[illegible]

که بی خوف حکم شد والد سید خدمت را برد جعفر محمد خان فرستاد و او بدقت دیوانی رجوع نموده مطابق حاصل کرد و هفتم سپهر شوال المبارک آن سال دحیل کار گشت همدران اوان خلعت حاکمه و حیلعه مربع مصکوف سید ناصر خان میر چوکی گز برداران از پیشگاه حالات و جهانگیری به حامد خان مرحب گشته بود رسید و او بلاواسطه استقلال و تقدیم آداب و امان قانون و مصلحت مستمره پرداخته گرفت و ناگزیرا سوار نام موم ناگزیر که وضع سپاهیان داس و آبرو طلب بذات مقدمه نا کسان موحداز کرد گفتگو واقع شد حامد خان موح و توپخانه برحاله او که در راحدور بود تعیین صاحب و زیر جمعی را فراشم آورده استعد مدافعه و مبارله (۱) استاده تا هنگام آفتاب زرد جنگ تیر و تملک میان آورد رستم علی خان بطر بر قدم روادط و چون مردکار آمدنی بود رفته او را برداشته بخانه خویش آورد - و زور دیگر ملاقات حامد خان رسانید از اینجا که حرأت و جلالت او را از قداوه مساهده نمود برقی و مدارا باستمالت پرداخته نوکر صاحب - حامد خان بذات مددوست و گرفتن پیشکش بر آمد - چون رستم علی خان وجه پیشکش کنار درباری و اترک و موده را نا لمقطع از حامد خان بردم و خود گرفته ابراهیم فلی خان برادرش را حهته تحصیل موح داده فرستاده بود بر کنار رود و اترک قیام داشت که درین بین حامد خان به صلح بریاد رسید و با عوای بعضی از معویان متعین که تخم بغلق در مروع سینه کاشته بودند حامد خان را ترعیب و تحریص بر حاش نا او نمودند - حامد خان زیر بذات روسوسه شیاطین الانس برین اراده کمر بست - آنهم فلی خان از مافی الصمیر طرف بانی و افع گشته در همان مکان با موح خود پای استفام موده آماده رزم و پیکار گشت - بعضی از مدافقان اهل گجرات و (۲) مردم زرد گوشن همراهی حامد خان که این گل حیر کاشته آنها بود طاهر داری را مرعی داشته در لباس دوستی برای کدازه کسی ناو نوشتند قبول نکرد و این معنی رستم علی خان که دران حین در احمد آباد بود منکشف گشت همان

(۱) مبارله بالصم کارزار کرد *

(۲) مردم زرد گوش کدایه از مردم منافق مدد دین باشد ۱۲ - برهان *

پسران صدر خان نانی نعم استعمال و ملاقات راهی گشتند شجاع خان و رستم خان بنابر یاس حقوق بعنوان مسایعت همراهی معرالدوله گردیده تا دوبرپور رسائیده باحمد آباد معاودت نمودند و در صدد روانگی درد نظام الملک شدند - چون حدر روانه شدن معرالدوله بنظام الملک رسید همانجا مقام نموده نه تجویر نائب صوبه و دیوان و انتظامی استقنالیان شش و تا مقرر شدن نائب بنابر حفظ و حراست بلده نه صدر خان نانی بوش و او در قلعه بهدر داخل گردید - مهر علی خان که نعم ملاقات روانه شده بود بنابر عارضه جسمانی در دوحه متوقف گشته نتوانست پیش رفت نظام الملک حامد خان عمومی خود را نه نائب صوبه و دیوان خان را من ابتدای فصل ربیع توشعان نبل مطابق هفتم شهر حمادی الاول هزار و صد و سی و پنج معرر نمود و پرگنه سرم کام در عوض دهولقه بخالصه شریعه فرار داده و فوج داری و امنی آنجا را نه شاهپور خان و از طرف او رحمان ولی خان برادرش را نائب تعویض کرد و پرگنه دهولقه و بهروچ و حمو سر و معرر آباد و نلسار که محاللات حیدر سر حاصل اند در جاگیر نال شرطی خود گرفته رای بوده نامی را متصدی آن محاللات صاحب و پرگنه ایدر در حاله فرار داده سید عامل خان را بفروداری آنجا معرر نمود و فروداری و جاگیر داری گودهره بمتوسل خان حسیر پوره خویش تحویر کرد و عید خان را وفائع نگار از طرف خود نه همراهی حامد خان و بخشی و وفائع نگاری صوبه نه فوی دل خان و عدد العفار خان را کوتوال ساخته رخصت فرمود و خود بصوب دار الخلاف معاودت کرد - حامد خان بعد طی مبارل و قطع مراحل نه دوحه رسید - مهر علی خان که در آنجا بعلب مرض متوقف بود ملاقی شده همراهی گردید و برای ملاقات شجاع خان و رستم علی خان سلسله حدیان گشته طلب داشت و آنها که نعم استقبال روانه شده بودند در مقام گودهره شجاع خان و رستم علی خان در منزل تهاسره رسیده ملحق گشتند حامد خان کوچهای متواتر بر تالاب کاکریه در باغ مهر علی خان فرود آمد و او بنوارم صنایع پرداخت بیست و بهم شهر حمادی الثاني داخل ارک (۱) گشته نه تمسب

(۱) قلعه کوچک را که در حصار کلاں باشد گویند *

و معرالدوله متصرف گشت و در آثار سال هزار و صد و سی و پنج معرالدوله
 دبیر مددوست و نظم و نسق بموردان و تشخیص برگذات و تحصیل پیشکش
 رمیداران شجاعان حان را هزار و سه سو و چ مقرر ساخته سمت بیته و ثموا
 و دوگر پور روانه گشت در بین طریق از زمیدار اوتا و ابد شتاد هزار و بیست پیشکش
 گرفته متوجه پیش گردید و بر زمیدار دوگر پور یک و بیست مقرر صاحب چون بیشتر
 سرحد ملک اودیپور است کار کسان مہارانا حکم سالک نایک رنجیر میل و چند
 سراست و تحف و هدایا باستقلال آمدند الاقمی گشتند - چون زمیدار دوگر پور
 متوسل مہاراناست در باب مراعات او پیام گذار شدند - معرالدوله دبیر خاطر
 داشت مہارانا از مادی را قبول نموده پیشکش زمیدار دوگر پور را تحصیل
 و معاودت نموده بصورت پرکاش بیجا پور و صلح دریایی سایر متوجه شد همدان ایام
 میر محمد ناصر برادر کلان و محمد معتمد شمشیر زاد برشان الملک سعادت حان
 که تازه از ولایت وارد مدد سورت شده بودند با محمد آباد رسیدند چندی توقف
 دبیر سرانجام سفر ورزیده روانه درگاه معلی شدند میر محمد ناصر بظاہر سیادت
 حان و شخصی چهارم و محمد مقدم بظاہر ابوالمصو حان در عهد ساطب
 احمد شاه ناساہ نوازرتبہ وزارت اعظم رسید چنانچہ در محل خویش رقمردہ
 کلک بیان خواهد شد ان شاء اللہ تعالی ہمدین سال راحہ رگمنا تہہ داس
 دیوان معرالدوله مدای امر حیرتی را بظاہر آورده ناولی متصل پیچ کوه کہ
 مابین دروازہ سارنگپور و کالو پور واقع ست و دبیر بودن آب نازان در حدق حصار
 آن طرف چاہها شیرین اند بطور آسایس و سہولت خلق اللہ طرح انداختہ
 باتمام رسانید - معرالدوله در صلح پٹن ناصر تشخیص و تحصیل می پرداخت
 از نوشتہ حاب وکلای دربار جہان مدار استنای انکراف مزاج اقدس از تصرف
 اصطبل و صدقی حاگرداب کہ تہدید تمام رسیده بود از عص سلطانی کہ
 نمونہ مہر الہی سب ادیشید و حشمش از گران حواب علق بیدار گشت -
 اسبانا فراہم آورده فارس حانرا از مدد سورت طلب داشتہ سپرد و رسید مہر
 او گروہ و پروانجات وا گذاشت حاگیرات بعد حرانی نصرہ کردہ داد و بچہ

تبع در آورده بمظهوره بیستی فرستاد و مساکین را با خاک راه یکسان ساخته اثری
از آدمی و دافع باز نه گراسب *

ز جدمده حر نك آنجا نمادد کس از آدمی زاد آنجا نمادد

و موقع این وامعه موجب خوف و هراس رمیدداران و متمرکان دیگر شده
از خود آمده رجوع گشتند و عامن عدم تمرد و عصیان و اطاعت و مالگذاری
دادند که تا بودن حکومت معرالدوله بهیچ گونه حلی دران میان نیامد و بدو دست و
امید طریق قرار واقع گشت القصه معرالدوله نکوچهای متواتر بدواج ملده رسید
و دو سه مقام ورزیده بصوف تنه حموال که مسکن کولیان متمرک اسب متوجه گردید
و مدط و دسج آنکاه را بر روی حواش عمل آورده موحرداری آنجا را درست علی
حال تحویل نمود و خود معمر داخل شدن احمد آنک راهی گشته سلم شهر
به خان المذرك تنورک و تحمل تمام و آراستگی موح و توپخانه و میلان کوه پیکر
و انابه حسمت و سرانجام امارت امیرالامرا سید حسن علی خان مقتول
و مطب الملک که بدست آورده بود با این شده طمطراق در قلعه نهاد داخل شده
به تمسیت امور بطاعت پرداخت - نگانی خان را بموحرداری گودشهر و
حدایار خان را بموحرداری کربی رخصت فرمود - و الماس نام حسنی که پس
از رفتن ددراخلافه بهمراهی او را در بدگی والاد آورده بخطاب فولاد خان
و کوبوای آنجا سرامور سد نکوتوای ملده معمر صاحب و عزیز نقش او دران
امر بسبب که احدی از حماران و ملک و روشان و او ناشان و لوطیان زاحرات
مروجاتی مسکرت و ارتکاب حوزدن آنها نمود کسی یاری آن نداسب که بموح
و امراض احوال دبکی یا بارز بدستی پرداخت *

• نظم •

عسس گردیدد حلال در عدا کدد کسب قدر آدمی را

سرچو کد کم بدسد پ کدد سخله سب در که ده قه

سخت است حال که در ملع سوخته کویس بیسکش اندراج حاصل گردد بود

سخت است وقت که در ملع سوخته کویس بیسکش اندراج حاصل گردد بود

سخت است وقت که در ملع سوخته کویس بیسکش اندراج حاصل گردد بود

بیوستن معرالدوله بسرحد عونه و بتاحت در آمدن مومع دبهالی و کشته شدن 'لف بیگ حان بحسب اتفاق و داخل شدن معرالدوله در احمد آباد

مه اخیره از بسگاه خلافت و چه دینی دینی بود که در آن
مقام گردید بعد طع معزل و طی مراحل بسرحد عونه شد این
و مقصودشان و و حدانی مسائل با عونه بدست بگذشت ملای شد
آمدن بسرحد کفای و بسرحد کفای و درگاه بهانه و آمدن
و سولای قوچ که لسکر بر مومع دبهالی مکی مستقر
دست لدای بعضی اوردن شد دایم دفع بد و قوچ و عده
انها و آن قوچ حای مراد بود که در عین وقت
رنگی و بدست در بسرحد که آمدن ایا دین شد
و قوچ بود بسطی از معنی احمدی این و این و این
بست احمد که می فراموش شد که در این
و مثل بدست بدست و بدست و بدست و بدست
حای و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
و آمدن و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
علام احمدی بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
و آمدن و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
و آمدن و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست

[illegible]

اقتاد و نتیجه بالعکس بخشید - مخالفت و مصادف نه مخالفت و وحش و آشنائی نه بیگانگی مدد گشت یاد صحت‌های دیرین برطاق سپان نهاده نثار اشاره معر الدوله که در اسیری و فید او رسیده بود کسان خود را بر حانه ناهر خان تعیین صاحب و مور جال بسته اهتمام کلی بدستگیر نمودن نمود و دسب بغارب رحل و نقل مسوئان ناهر خان که در دور و حوالی حانه اش می بودند کشته گشت و تا سه شنبه روز جنگ توپ و تفنگ فائز بود بعضی ار شتران و اسپان و فرانس حانه اش بپر تلف گردید از اینجا که همراهیان ناهر خان اکثر مردم نا نام و بیک و بجیب زاده بودند داد مردی و مردانگی داده نجات قدم ورزیده حالات‌های نمایان بطهور می آوردند و بدسرف کار و ظهور آمدن مکتون صمبر شجاع حان نه نظر می آمد - مصلحان حیدر اندیش واسطه کاری نموده طرفین را از مبارعت نار داشتند فرار یافت که لک رویه ناهر خان بدهد و گلاب رای بدسکار و شیخ سلام الله نام از افرای او بطریق یرعمال بخانه سید مدثر حواله شدند و ناهر خان از احمد آباد بر آمده بموضع اولیچ فرود آمده در مقام فصد سیددهپور نا انوپ سنگه بهمداری که انتظاری او داشت ملحق گشته روانه پیس گردید - شجاع حان نه تمسب مهمان نظام و تعیین فوحداران و تهاداران پرداخته محمد هادی از همراهان خویش را نائب دیوان صوبه و فوحداری کرد بقاسم فلی برادر کهنتر مقرر صاحب از اینجا که فلی بین شاع حان و صدر حان نانی از قدیم الایام صفا فلوب بدود درین ولا شجاع حان وف را از مساعدت بخت تصور نموده در باب تعیر جاگیرات او و صلافت محمد حان و جوانمرد خان و تمخواه بنام خود و برادران نا رویداد عمل و دخل نظام نه معر الدوله برش و ابراهیم فلی برادر خود را در بلده نائب مقرر ساخته حب بدوسب و گرفتن پیشکش و صامی عدم تمرد کولیان بر آمد و بر موضع کهنه متعلقه محمد نانی فوج کسی نموده ده هزار رویه گرفت و بجانب دیگر متوجه گشت بعد چندیکه صلافت محمد حان از نوشتن شجاع حان اطلاع یافت بمرح حصور و ملاقات معر الدوله روانه شده در اسرع اوقات رسیده یک راسب رفته معر الدوله را دید

[illegible]

و رساله میر بخشی متصدیگری بندر کندیایست از تعیر بهر علی خان کاطم بیگ
خان و موج داری برده بر صافی برادرش مرحمت گشت و پروانه تعداد هزار و پیه
من جمله دو هزار روپیه و یک زنجیر میل در وجه انعام فضیلت و کمالات دستگاه
شیخ محمد صالح و شیخ نظام الدین محمد یسار مولانا نور الدین بهر عنایب الله
خان نائب وزارت ناهر خان دیوان صوبه ورود یاب *

صوبه داری معزالدوله حیدر قلی خان بهادر ظفر

جنگ و دیوانی جعفر قلی خان پسرش

و نیابت شجاعت خان و وقوع خانه

جنگی با انوپ سنگه بهنداری

و ناهر خان و بر آمدن آنها

در پیشگاه خلوت و جهانداری در ماه رحب المرجب مطابق سال هزار
و صد و سی و سه صوبداری احمد آباد و متصدیگری بندر مدارک سورت و محالات
حاصله شریعه از تعیر مهاراجه اجیب سنگ و ممر الدین خان و عمال دیگر نه
معزالدوله حیدر قلی بهادر طغر جنگ که نوالا رتبه منصب هراری دات هف
هراری سوار دو اسبه سه اسبه سر فرار شده بود تعویض یاب و نه عطای خلعت
حاصه و سر پیچ مرموع و یک زنجیر میل از حله حاصه مناهی و معتخر کرد -
و جعفر قلی خان پسر کهنش از تعیر ناهر خان دیوانی صوبه مقرر گشت
و حسب الالتماس معزالدوله کاطم بیگ خان عرف معصوم قلی از اصل و اصانه
نمصب دو هزار و پانصد دات دو هزار و پانصد و پنجاه سوار بلا شرط و مشروط
متصدیگری بندر کندیایست و موحرداری موده و عطای علم و تقاره و خطاب شجاعت
خان بهادر و نائب معزالدوله و سید فص الله و منصب پانصدی دات و یک
صد سوار بلا شرط بخطاب سند فیاض خان موحرداری و جاگیر داری احمد نگر

[illegible]

جسم جهان بن تیره و تار گشت - هر دو برادر بعد کفکاش صلاح رفت چنان دیدند که فط المک ددار الخلافة شاهجهان آباد رخصت شود و امیر الامرا در رکاب ظفر انتساب بادشاهی بصورت دکن و مهم نظام المک متوجه گردند - فط المک دستوری یافته ددار الخلافة شتاف و امیر الامرا رایات عالیا را بسمت دکن بر افراحت و یکدو مدخل کوچ شد در ماه دیعهة الحرام اعتماد الدولة محمد امین خان مراج اقدس را که بعارضه فضا نامرسته شاه شهید و تعلب هر دو برادر معترف دید فرصت یافته احارة دفع امیر الامرا را از پیسگاه حلاوت و جهانداری حاصل نمود چندی از امیران مدخل حیدر علی خان و سعادت خان را همراه و نا خود همدستان صاحب و حیدر خان نام محل تورانی را بدین کار مامور فرمود و او فانو کرده روزی در هنگامیکه امیر الامرا از حضور انور رخصت شده پالکی سوار با معدودی از شاگرد پبشه متوجه خیمه حویس بود در عرص راه اردو بازار بتمهید دادن التماس عرص احوال پیش رفته داد و همراه پالکی گشت چون او متوجه حوادن التماس گردید برحم بکده که بر پهلویس رد کارش را تمام صاحب و دستی رده پالکی را عطاییده بر خاک هلاک انداخت و امر حلیل العدر وزارت اعظم به محمد امین خان معوص گردید فط المک از وفوف رویداد شهزاده محمد ابراهیم ابن محمد رفیع السان بن حاد مدخل را به سلطنت برداشته با لشکر گران که در ایام معدود بر درختی و بیس فرازی و افروزی مناصب واهم آمد بعرم انتقام بر آمد و درین طریق تلافی فریعیس دسب داد و پس از ظهور جنگ سلطانی از تعدیرات آسمانی فط المک دستگیر شد -

* بیب *

جهان را نمایش چو کردار دست درو دل سپردن سراوار بیس و حصر طل سدحانی مطعر و منصور ددار الخلافة رسیده بر اورنگ حلاوت جلوس فرمودند و احکام مطاعه بمهر اعتماد الدولة بنا طمان و دیواییان ممالک محروسه در باب بحالی حاگیر و یومیه و مدد معاش و دام انعام کلهم اجمعین دستور سابق بحال و برقرار داشته برای اسناد مجدد مراحم نه شود و سند علکده

خود را دستبرد و دلان حاکمی نبود از آنجا دیده میبست و بدو رحم
 میداد و الا کسی که در مملویش ردش آید صاحب و او را در پیچ و مهره حاکم
 که صرف بر آنکه بدو حسب معرود بگذرد اگر آدمی بداند که با او
 کسی را بدنگ با خود انداخته بود که در هر یک که بود در آن علاج بر
 این میبست و در ضمن سب و انگیزه گفته بود که در هر یک که بود در آن
 میان و هم میگوید حاکم تصور آنکه کسی را نگردد و او را بر او
 برلی میبست و در آن سپهر از آن نظمی میبست حاکم دانست که کسی بداند
 و این سب و هم میبست و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب
 نفس و هم میبست و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب
 این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب

بقتل آمدن امیر الامرا سید حسن علی خان
 و گرفتاری قطب الملک و تقور وزارت
 با اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر
 و مددور احکم و عطی اموال سید
 علثم حسین خان و رستم
 علی خان در احمد آباد

خود را دستبرد و دلان حاکمی نبود از آنجا دیده میبست و بدو رحم
 میداد و الا کسی که در مملویش ردش آید صاحب و او را در پیچ و مهره حاکم
 که صرف بر آنکه بدو حسب معرود بگذرد اگر آدمی بداند که با او
 کسی را بدنگ با خود انداخته بود که در هر یک که بود در آن علاج بر
 این میبست و در ضمن سب و انگیزه گفته بود که در هر یک که بود در آن
 میان و هم میگوید حاکم تصور آنکه کسی را نگردد و او را بر او
 برلی میبست و در آن سپهر از آن نظمی میبست حاکم دانست که کسی بداند
 و این سب و هم میبست و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب
 نفس و هم میبست و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب و این سب

بقتل آمدن کیور چند بهمنسالی نگر سیتیه باشا

انوپ سنگه نائب صوبه

کیور چند بهمنسالی اکثر سیاهان در این ایالت مدتی پیش از آمدن
 حاکم در سورانه بود که پس از آنکه او روانه در راه واکست کیور چند آمدند
 آمده نامر سیاهی قیام ورزیدند و از آنجا که دولت کیور چند و سایر مشایخات
 بدست و بهمت روز بسنگه سپردست و از آنجا که سیاهان و سایر
 و بران می گشت *

آنکه در آن دل رحمت بود

و از عطا رئیس و تابع و موافق می آمدند و در آن وقت و موافق
 به آنجا که قطب الملک و امیر القوا که حاضر داشتند و در آن وقت
 کیور چند مدتی پیش از آنکه در آنجا که سیاهان و سایر مشایخات
 او در آمد کیور چند بهمنسالی از آنجا که سیاهان و سایر مشایخات
 پا کسیده قریب پانصد کس از سوار و پیاده بی بزرگاری دو کمر ساخته و در آن
 حویس بود آوردند و اکثر اوقات با طهارت بر سرش نهاده که در بهرام پور واقع بود
 پیدایه با آن جمع را همراه گرفته می شناسد - شریک حاکم پیدایه از خدا
 بی حشر مازاد مردم آزار یکی از ناسدگان را گرفته ساخته می بردند او جمع
 را فرستاده از بین طریق نه علف و رندستی خلاص می نمود - از آنجا که در
 مزاج او شورش و واقع طلبی مختصر بود و درستی و سخت گویی است می کشود -
 قریب یک ماه نایب و قیده مدتی گردید - بعد از آنکه از راه حدیث که حدیث
 مازادریان مسهور است حواحه بخش نام از همراهیان خود را بقتل او مامور
 صاحب - و او خود را بلدلس فامدان بلدلس ساخته خطوط چند جعلی بنام
 کیور چند درست کرده در پرتو ظلمانی است با خود بخانه اش برد قصار را
 وقتی رسید که او برخاسته با درون خانه می رفت در آن اثنا پیش آمده
 خطوط را داده مسعول حواددن صاحب - چون مستحقان هر کدام ممکن

[illegible]

[illegible]

رسیدن 'نوب حکومت' به دست مبارک

اخیت سگه و آمدن دامو خاں دیوان

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

گستر حصص محمد روشن احتر مرین و منجلی و منور و معلی گردید بمقتضای
 حفظ فوائد خاندان حریل و افتضای حرم فواعد دودمان حبلبل گورگانه حام
 محکم مکرم توام ریب بغداد و ریخت ایراد یاف که من بعد اسم مبارک را
 محمد شاه در مانشیر سلطنت آئین دولت بد و مدعش گردآید و جمیع
 متسدان اشغال خلافت و جهانداری و مانشیران اعمال سلطنت شهر یاری اولاً ادای
 سحود حداف ایرد مسجود را دریغه استدام و حلود این دولت اند مرصود
 دانسته در تقدیم آن لوازم دیدش بعدر توان بجا آورد و نادماً ترفیه و تسلیه حمهور
 حلائق را وسيله استرضای حال حلائق انگاشته در ترصص مواد آن دفعه ار دفائق مدیا
 و نامرعی نگدارد ناید که آن وزارت پناه در وفق حکم محکم بعمل آورد و خدمات
 حر و کل مردم اهل کار دستور سانس بحال و وجه معرری تندخواه داران بر طوق اسناد
 بدسن مقرر و مسلم دانسته هر کدام را دحلل کار دادند و وجه طلب طلبداران
 را موافق صابطه تندخواه مداده باشند و بعل اسناد مجدد مراحم بسود درین
 ناب تاکید دادند و بیر در بحالی جاگر و خدمات و یومیه و مدد معاش
 و دام انعام کلهم اجمعین دستور سانس و عدم مراحم طلب سدد عهد مبارک
 حکم اقدس عر ورود یاف نس ار ورود احکام مهر علی حان نائب صوبه
 و روح الله حان نائب دیوان و ارباب تحریر و بندهای نادرشاهی مدادی باسم
 مبارک بلند آواره گردانده صغیر و کدر و برنا و سر را ار حلوس اند فرین مخدر
 ساختند و خطیب بخواندن خطنه طینه بالقاب همایون رطب اللسان و عدب
 الدیان گشته پایه مدبر را مرتبه برتری داد و چهره طلا و نقره بدقش سکه مبارک
 بهای تازه و رتبه بی اداره بهم رسانده اعتبار رواج افروود چندی در آعار حلوس
 این بید مسکوک گشت *

سکه رد در جهان ر لطف اله   نادرشاه زمان محمد شاه

من بعد - سکه مبارک محمد شاه نادرشاه عاری - قرار یاف چون پس
 ار موقوف شدن احد حربه در ناب یومیه داران حرانه حربه بیروانه صادر شده بود
 که ار حرانه عامره تندخواه می داده باشند درین ولا فرمان شد که یومیه

شهادت معرر شده د نائب رسانند آن از حرانۀ علامۀ صوبۀ احمد آباد دیوانۀ مدخوای
 ورود دست و جهت ارسال بنج لک روپیه زر حدرات که د عهد بادشاه شهادت
 دداریوگی محمد حفظ حال معرر شده بود مستحکم آن سه لک روپیه حواله شده
 برلی دیو لک روپیه نامی و اسال داشتن نه بند سورت نرد داوای حکم معلی
 عالیتر گشت و سه هزار روپیه حسب الامتس منرحملہ معظم حال حاجتال بهاد
 صد جهان صدور الصدو دروچه انعام شنج محمد عرب معلم حاج ساکی مکہ معظمه
 از حرانۀ احمد آباد مدخوای شد و نرد در نائب بحالی حاجد و نومده و مدد معاس
 و دام انعام کلهم اجمعین بدستور سابق و عدم مراجعت آوردن سند متعدد حکم
 ندس نوزاد پناه رسد •

آمار فساد پیلاحي کایکوار مرهته در

نواحی ندر سورت

همدران اوان پیلاحي راوگانکوار مرهته در نواحی ندر سورت سه نفع
 برداشته صاحب و نواح دهبان دست طارول داز ساحت شنج الاسلام حل
 نائب منصبی آنجا سند عاقل و محمد پناه را ناموح بمقتله و مدافعه ندس
 نمود بعد جنگ محمد پناه زخمی شده بدست مرهته گردار آمد و مقطعی
 داده خلاص شده ازان انا پیلاحي سال سال مکرر ندان صوب آمده مومع سوبده
 معموله نو کویه مصاب سرکه سوب را منصرف گسند مسکن نزار دان و هم دای
 سال حدد ازانه حسن ادبسم که از بند سوب ناحمد آباد می آوردند د گزر
 دریای مہی کولان آنجا عاب نمودند لہذا بہر علی حل نائب دظم نک لک
 و بنج ہرا روپیه بموجب متعصر بہر اعلی و مددہای دیشاسی و دستک دیوان
 صوبہ از حرانۀ عامہ گرفتہ نگاہداشت سند نموده د آہا لکد کساد و من
 حملہ آن اندہ توانس حسن معروہ ۱ از کولان گرفتہ بدلکان مسدد صاحب
 و تہماس عدم نمرد گرفتہ معاودت نمود •

ظل طلیل مرحمت صرف آفریدگار رب و ربیب تارة و نهایی لے اندارة یاف
 و در همان لمحۀ سعادت لمعه حکم جهان مطاع آفتاب شعاع بیداریه صدور و کرامت
 نیک پریوس که من بعد لقب همایون و اسم مبارک معصی را بر مباشر دولت
 و نیکن سلطنت شاه جهان نادرشاه مدب و معصی گردانند و چون همگی دست
 حق طویب مصروف برافند کافه اناج و امن و امان جمهور حواص و عوام
 اسب تکمیل ناظران و فوجداران و دیوانیان ممالک محروسه و کارپردازان مهمات
 سلطنت اند فرین ورامین مرحمت آئین و احکام گیتی نظام برنگارند که جمیع
 بددهای نادرشاهی را از روی فصل و کرم نه تمسبب مهمات و خدمات معصومه
 دستور سانس نکال فرمودیم ناید که در برورش رعایای مال گزار و راهب عربا
 و مساکین و حمایب مسافرین و متردین و فلع و فمع فساد و تدبیه سرکشان بلاد
 توحه وافر و سعی تمام نکار برد لهدا حسب الحکم الا علی بمعرض تکبیر می آید
 که شکر عدایات و مراحم نادرشاهانه نکا آورده بخاطر جمع بموجبی که از پیسگاه فصل
 و کرم ارشاد شده در تعدیم خدمت تعید نمایند و در مکانات دار الصرب صوبه
 احمد آباد حدس طلا و نقره و غیره را بمضمون سکه مبارک که در ضمن ترسیم یافته
 مسکوک گرداند درین باب از بیس گاه خلاص تاکید دادند - شرح ضمن بموجب
 سکه مبارک که در حضور اقدس مسکوک شده آنکه سکه مبارک شاه جهان نادرشاه
 عاری و بهمین مضمون بنام نائب ناظم حکم و زود فرمود مهر علی خان نائب
 نظام از طرف مهاراجه اخیب سدکه که صوبه نکال بود و روح الله خان نائب
 دیوان صوبه ناتفاق دستمه مدادی نام آنصرب بلند آواره ساختند و در دارالصرب
 بالقات همایون طلا و نقره تمام عیار گسب و بر حسب الحکم والا در باب نکالی
 و استقلال خدمت دیوانی و داروغگی و کرور گری کثرت پارچه و غیره کل مکال
 سائر و امینی پایداری صوبه احمد آباد و فوجداری پرگنه نلاد و دوله مصاف صوبه
 مدکور دستور سانس بنام ناهر خان عزروند یاف و بر حکم صط خان کپور چند
 بهدسالی حوهری ناتفاق نائب ناظم و عده متصدیان نادرشاهی دیوان صوبه رسید -
 ده هزار و هشتصد روپیه در ماهه مهارانی دختر مهاراجه اخیب سدکه مکال نادرشاه

سلطنت محمد رفیع الدوله ملقب به شاهجان بادشاه
و صوبه داری مهاراجه اُحیت سنگه
و بیاست مهر علی خان و دیوانی
باهر خان نائب روح الله خان

در حضرت حجت آ ام گاه محمد رفیع الدجای بادشاه که از سلسله علویان است
بی داشت ا اینجا که مست ابردی بدان پیوسته بود که در او احرا ایم زندگانی
حدسی به تحت نسبی سلطنت کامرانی بماد نسیم شهر رحب المرجب
فرمانروائی ملک فانی را خبر داد گفته به مملکت خاوندانی انغال فرمودند
و هنگام انحال بدین او یک آائی برادر مهس خود محمد رفیع الدوله نوزا و امرا
و عدت نموده بود بدینان نسیم شهر مذکور روز شده بر سر در حلاب و جهاندانی
احلاس فرمودند و منشتر احکام دین باب نظام و دیوانسل ممالک محروسه
شرف بدر نامت .

نقل حسب الحکم اقدس در تحت بشیعی سلم
باهر خان دیوان

آنکه بمعنای حکم دایم الله تعالی که منکحل علاج عالم و عامل و موجب
انظام جهان و جهاندان است بر طبق وصت بادشاه حجت آ ا گاه علاج معاح
دجای سلسله معاهد متعاهد و غای فرودس برس سده رفیع الدجای طاب ثراه که
سپه سلطنت بخاوس مهس بران نامداد والا مقداد مرپس شود نسیم مه
ر شده مت طلوع آدب تحت سعادت حب سلطنت و کسر کسائی
بخاوس جهان ازور رده دس بداد نامداد و درلب و اعدل رزندا شمع
عظمت و احلال طراز حد شماتون و بی دهم گوئی حدان سکند مدلت
حسره سلیم مریت جلعه داد که دایمی عدالت کمتر دس معی بر دگا

شهر حمادی الدانی سال مذکور مهر علی خان بموجب حکم بعمل آورد و ازان
تاریخ تا الیوم دیگر احد حریه در هیچ عهدی مقرر نه گشته است و نیز حسب
الحکم والا دیوان صوبه صادر گشت که خدمات احدانی که در عهد حضرت حلد
مدرل و ایام فرج سیر مقرر شده و در عهد حلد مکان نموده موقوف - اهدا طیب
خان بیوتات صوبه احمد آباد و بدر مبارک سورب موقوف گشت - که دیگر تا
اکنون بیوتات برین مقرر نه شده است در شهر شوال ابن سال روح الله خان برادر
نامر خان نه بناس دیوانی از حضور رسیده تحویل کار شد همدران ایام که یک گونه
علائق رو نگرانی آورده بود بمانران نائب ناظم دو نفر از رئیسان علمه فروشان را شکم
دریده بر شتر بسته دور شهر گردانند و این معنی ناعب عدت دیگران گشته چندان
گرانی شد و اشرف علی خان پسر خود را بمانر بدو بس و گرفتن پیشکش
بحص کرده معصوم قلی ولد کاظم بنگ را رساله داده همراه نمود - آنها بسم
صلح دریایی سائر تا موری و میکریج رفته بعد چندی معاودت نمودند و متصدی
گری بدر سورب و حراسه قلعه سرحد رام نگر از تعمر حیدر قلی خان نه فدوی
خان مقرر شده بود و بعمل در بنامده من ابتدای فصل ربیع مذکور ثیل سال
صدر نگماشته امارت و ایالت مرتب حشم و شوک مدرل بخشی الممالک
امراء الامراء بهادر فیروز جنگ سپه سردار سد حسین علی خان تفویض یافت
چنانکه سد بیاب آنکا نه شیخ الاسلام خان رسید او بد انصوب شتافت و متصدی
گری بدر کندهایب مهر علی خان مرحوم گردید اشرف علی خان یسر خود را
نائب مقرر نمود - سانس مقرر شدن رشید خان بعنوان نامه بری والی ایران بالختی
خواهر و اسبان و رسیدن او نه سورب نعم روانگی رفم رده کلک بیان گشته بمانر
فساد حوارج مسقط که راه چهاراب بد افتاد در بدر مذکور توقف نموده بود -
درین ولا حسب الحکم والا خواهر و عیره را نه کسان مهر علی خان سپرد - چون
یرگده بهروچ در عهده خواجه عبد الحمید خان و بموجب حکم محصل آنکا
بر سیل هدوایات بحصور میروم - برای عدم مزاحمت ایصال زر در حرانه
احمد آباد بنام دیوان صوبه حکم وزود فرمود *

که در پی و لا حکم جهان مطاع آداب شعاع کرامت صدور ثابت که حاگرد مصددازان
 سرکار والا کلمه اجمعی از پیشگاه خلافت و جهاندانی بدستور قدم تحال و برقرار
 گردیده به دیوانهای علمی گردد که محتالاب حاگردازان بدستور ستمی تحال
 دانسته بعلمت سید محمد عهد سعادت مهد مراحل و معترض نه شوند و بدنی
 مضمون مرزبان که سکه معر شده بود زرها مسکوک نمودند رد سکه بهد نا
 هزاران ترکاب شاهدش بصورت دفع الدخا و دهم حمایه اول دیوانی صوبه از بعد
 مهر علی خان نامنی برگده نداد و دولقه و نصفه در حد از بعد حید علی خان
 که در سدر او بود نا و عکی و کورانی کهره نازحه و محتال ساند پیسگاه
 خلافت و جهاندانی ناصر خان که از اعل و افاضه سه هزارانی داب هزارا سوا سوارانی
 یافته و واسطه گفت و شنود امر مهاده و طب الملک بوده است و مقصود
 گشت و نارسیدن روح الله خان برادرش بعنوان داب سدر مهر علی خان گردید
 و حسب الحکم اعلی بمهر و طب الملک بمن الدوله از هزار یازدهم سهر حمایه
 اول سده احد جلوس داب معینی احد حربه ندا داهر خان ورون
 ثابت •

نقل حسب الحکم در معافی حویه

آنکه نعمت و معالی نداد و زلات و کدبت دستگاه داه حل محفوظ باشد
 دین و لا ساعده مهر امام انالت مرید حسمت و شوکت مغرب عمده
 الملک بحسی الممالک امیر الامرا بهاد فدیو؛ حاج سده سدا بدود سده که
 در داب معافی حربه د طعن الدملس امام ادلب مریدت اح راحده احد
 احنت سنگ معروض معنی معلی گردید حکم محکم مضامین شرف سدر بد
 که معاف اعده نماید لهذا حسب الحکم والا علمی منگردن که آن معاف به
 در پی ماده د و معی حکم معلی بعمل آورده مصدداز حدیه احمد آرد و محتالاب
 معطله صوبه مذکور ابی داخل سارد و احتیاط بلع نگا برد که احدی نسکی
 مراحم نمود دین باب از حداب عالمین مآب دگند اکند داندد حدیحه نقد

سرگرم گردید - محمد بهادر واد عالیه محمد جان زبانی را «موجود» کرد و سر
ساحب و دیوانی عونه از قمبر حیدر علی جان از سب و دوم عناه «زیر» انشادات
وصل حریف ایب نذل سال «دکتر» بهر علی جان تقویض یافت و حسب الحکم
در باب اورنگ ازانی ناسا محمد رفیع الدراجان بهر مطلب «مالک» یعنی «دوره»
سند عند الله جان بهادر طمبر حدک سپه ساز، یار و «دور» بهر «رفوع» بهر «رفیع» ایب نذل
احد حلوس والا شرف محمد پیدوست *

نقل حسب الحکم

وزارت پناه - سخاست لسانه بهر علی جان محفوظ باشد - حکم چهار
«طاع» آفات شعاع دندان حضرت قدرت سایه ای سوک سکندر حسب -
مؤسس اساس حالات و جهانداری - «مروج» دراج ساطب و تحداری حسب «تم»
آوردگار - وصل اتم درگاه دادار - حسب جامع الرحمن - ظل سخاست ناسا
عاری محمد رفیع الدراجان شرف نهاد عرابان یافت که چون «مروج» سیر حسب
حدونی که طاری حال او شده بود از حاده اعتدال انحراف ورزیده «دانشی» خارج
که خلاف طریقه سلسله علیه تدمریه اسب میان می آورد - تحراری کردار دهموار
حدود رسد و اورنگ حالات و جهانداری بحالوس میمنت مایوس ریب و بهاری
تازه یافت - باید که احکام گیتی نظام بحمیع ناظمین و دیوانیان ممالک محروسه
بر نگارد که در تمسب مهمات انتظام و معاملات صونجات و اطاع تعلقات خود
دستور سانس استقلال تمام بهر وارد و نوع صط و ربط و مددوست نمایند که
سایر رعایا در مهال امن بوده بخاطر جمع بدعای دولت اند مدت و کسب و پیوسته
خودها مشغول باشند و حسب تعدی اوپا از حال صفا کوتاه گردانیده امیدوار
توصلات باشند لهذا حسب الحکم اعلی نگارش می یابد که آن وزارت پناه
شکر این همه تعصبات و نوازشات بی پایان نارگاه خلوص و کامگاری بجا آورده
بر طبق حکم محکم بعمل آورد - درین باب از حداب جهانیان مآب تاکید
دادند و بر حسب الحکم والا در بحالی حاگیر مدصب داران ورود فرمود

سلطنت محمد رفیع الدرجات نادر شاه و صوبه داری مهاجره احویت سگه و بیانت حیدر علی خان و دیوانی مهر علی خان و ناصر خان

بدر بعضی مقدمات که ذکر آن مطلب این او ان که منحصراً در رویداد
و سوانح صوبه احمد آباد است نسبت منحل نادر شاه محمد در ح سد و طب
الملک و برنا موافقت بظهور آمد و امیر الامرا سند حسن علی خان بهادر که
در آن ادم سر داری ملک دکن مقام دست از معروف سوره مرآتی نادر شاه در برادرش
نا لسه گران و نالهی راو مدارالمهام راجه ساهورا نا پندگاه شرا سوا مرشد شمرا
گفته بدلا الحلات شدوب و محمد در ح سدر ا • معکف ساحنه سپاد فائ
گردانند •

و نا احاک ره گردی حفا را نه فلک نری

نه شرم از خلق و ندی نه نوا از خدا گردی

و محمد رفیع الدرجات این محمد رفیع السان بن حضرت خالد مدخل هشتم
شهر ربيع الاول سال هزار و صد و سی و یک بر تخت سلطنت احلاس فرمود
و احکا مطاع مستملر حلوس مذاک و نظم و نسق ممالک محروسه بنا دظفل
و دیوانی عریضی عباد گشت از احکا که در عتقا بدیل سلطنت و طب
الملک مهاجره احویت سگ را بصودای احمد آرد امندرا گرداننده رفیع
خود ساحنه بود در و لا حسب الحکم اشرف در دت صوبه نا سند نائب
مسئول از طرف مهاجره احویت مهر علی خان که عمده مقصدان منعینه صوبه
بود و در دت حاکم او در عجم شهر ربيع الثاني دحلل که گشته عتقا سب
حراعل حلوس مدک ابر عتقا که نه نا نمود و نه بمسب امر مها نظامت

تحقیقات و معارف آگاه شایسته علی سرمدی و ریاضت و دینا رسید احمد ا. در دین
 مدونه العارین ساه و جهه الدین مدس سوره ا حراته حوریه عو و عتوبه کردید
 و خدمت امیدی کثرت پارچه از تبار میرزا شیم رسید که آله شریف است و
 معروضه محفوظ حال و فایز دگر به بعضی امدس رسید که سید حامد و در دین حریف
 محفوظ عالم که حریف تهذیب خلوص دانه عدم استعداد و محتاطه و در تبار است
 محصور رسید و از «مول» مدیم درگاه در تبار پیوسته تبارش است
 عتبه حالت رسیده اند حریف با حریف و شرار و ناصت و دینا و در ساه حریف و دینا
 مدس ماده فعل یا بچشم فعل طایفه مدس مدس مدس احمد علی قائم دیوان
 صوبه صادر شد که سید را شامل راه نقد و مورد داده روانه درگاه در تبار چندین و دینا
 کردید ساه روانه مدس عدد التمهید حال و سید مدس مدس مدس مدس مدس مدس مدس
 میان گشته چون خواندین و دگر مستقر التمهید اکثر تبار استعداد سید مدس حال
 بصوبه پتله مدس سر بلند حال و عدد التمهید حال محصور ساه در تبار
 ایامی معهوداری سوزش ساهوار سید معراج مدس مدس مدس مدس مدس مدس مدس
 ساه مدس روانه آمدن کردید و سید حامد ساه است رسید دستور و بود نقد و ماده فعل
 یافته رخصت انصاف یافت و توانست درگاه و در تبار الواعیل احمد که و مدس
 سره در تبار معوض گشت حیدر قلی حان تبار مدس ساه علاج در تبار مدس
 و تمدن و تادیب متمدن و گولیان پرگنده و در تبار محتالات انطراف کاظم حان حلف
 خود را تباری رگه پاتنه داس دیوان نائب معزز مدس بر آمد و چندی در تبار تواحی
 نامور مرحومه بداحک که از روی پوسته حات و کلامی در تبار دولت مدار و اعیه
 گشت که صوبه از مصاص الدوله تعدر شده اهدا به کاظم حان و تباری رگه پاتنه داس
 پوشش که محرران دفتر دیوانی را تبار مرتب نمودن دستخط ایام دیوانی خود
 تا تمامی احوال و افعال و تدبیر و لحظه نه بروده رساند و عربی حان عرف محمد
 فیروز حالوزی فوحدار پالان پور را تا رسیدن ناظم صوبه منصوب بحفظ و حراست تبار
 نائب معزز مدس - کاظم حان عرّه شهر ربیع الاول از احمد آباد در آمد و عربی
 حان از پالان پور رسیده داخل گشت میرزا مرتضی ایلچی و رشید حان نامه تروالی
 ایران بتعاف یکدیگر در همان ایام از احمد آباد روانه مدس سوزش مدس *

محمد بنک حل نیازگی گرفته بود بخوبی نموده بود آورد محمد بنک الله
 برادر مومن حل که بعنوان مهاددار یا بدر سورت از حضور یعنی و همراه بود
 از آنجا که پنج هزار روپیه در وجه انعام او مرحوم شده و در هزار روپیه از حرانه
 اندون محل عطا کرده سه هزار روپیه باقی اندوانه بخواره بر حرانه عامه ندان
 دول عونه رجوع نموده گرفت و همدین سال رشد حل از حضور معطی حبیب
 نامه نری تا برجه از حواهر بود والی ایران یعنی گسند بود واد گسند که ا
 بدر سورت برآه چهار روانه شود و نیز حکم اشرف بجمع دیوانی عونه حاب صادر
 شد که هرکه از اهل خدمت بر مکن خدمت خود حاضر نباشد و گماشته او بوده
 باشد بدخل سازند حور شریف سعد شریف مکه معظمه زاد الله سرا و عظمی
 و دینعت حجاب سدره سرش شریف عدد الله سرافقت انجا معز گسند بود دین
 و حاجی صالح نام را بطریق انلجی ناباوره راس اسپ عربی دراد و نامه مشتمل
 بر ده گردش بدیش و درخواست معز شدن سالانه یک لک روپیه بدستور در تمام
 حدود نموده بود بعد از گذشتی نامه اسنل از نظر اندس سالانه از حرانه بعد
 سورت تمام او معنی گسند و نری رساندن بخواره سال حال مصحوب حاجی
 صالح انلجی بر موسم روانگی چهاراب حسب الحکم اندس عدد علی حل شرف
 ورد از رانی داشت و نیز برلج مت که آنده سل سل بخواره مدداده باشند
 از آنجا که وصل و کمال مولنا شریف بو الدین محمد بصمصاء الداء ظاهر شد
 حسب الحکم اعلی بدلمر رسانده شریف محمد صالح و شریف نظا الدین محمد
 دسرا حور نا رساله که در باب حبل دلف نموده رسد و برآه بخواره سرا روپیه
 مهر و طب الملک جهده زاد و راحله آنها تمام دیوان عونه ورود فرمود و نا بردا
 روانه سدد حکم اندس بسرف عدد پیوست که بقی لک روپیه از محصول حبل
 عونه احمد آناد نری از باب استعوا حرمین السعین آمدت نگاه داد و برای
 ساندن آن محمد حفظ حل معز گسند حور در امراء متا ح بلاد احمد آورد
 در نامه بدشاهه منعنه حرانه عامه داخل بود حکم سد مواج معمول در ماله
 آنها بعهده دظم عونه اسپ از آنجا منگرنه سدد و دو هزار و نه بطریق مدد ح ح

وقوع قحط که بجنبوتیره اشتهار یافته

همدرازان سال قحط شدید روی نمود که در اهل گجرات مشهور بجدوتیره اسب می روپند ناحره و موتهه بچهار (۱) آسار تصدیع تمام و مشق ما لاکلام مدسر بعضی می شد اما بدادر صدق و تسلط نائب صونه کسی را یارای ستم نر صعدان بدود و عله که از بدرویات می آمد فرار یافته بود که بر در حانه رای رگه پاته داس دیوان حیدر ولدخان بدرواح می رفت و بعدر نصیب و قسم بدسب می آمد اگرچه دران وقت نارش لے وف که بکار مرروعات بدامد شده و دشت و صحرا سر گشته اکثر عربا و مساکین از راه اضطرار بخوردن برگ سدریهای خود رو که آن را بخته اطعانی نائره جوع می نمودند مدکر بمرص و هلاکت می گسب و فرزندان را در معرض بیع در آورده بیکروپییه و دو روپند می فروختند و اثر و نا در مردم دیدید آمد دسارے ره نورد وادی عدم گشتند سانس از فدیام الایام در گجرات در نهایی عله و روعن ررد و احساس ماکولات و مشرو نات روپییه های سوراخی و کم ورن که نامطلاح چلمی و نافر حادی می گفتند بصرف میروم درین سال قحط روپییه های تاره سکه معرر گسب که تا اکنون بهمان بهج استمرار دارد - همدرازان ایام عربی حان عرف محمد فیروز حالوری فوحدار پالن پور بدادر وبع نا خوشی و تصعنه خاطر از صدر حان سلسله حیدان امر مصالحه گسته ناحمد آباد آمد و حیدر علی حان را دیده گف امریکه مسیب ایردی بدان تعلق پدیدرفته بعرضه ظهور آمد اکمون *

* مصرع *

همه حال آشتی بهتر جنگ ست

حیدر علی حان که از ابتدا راضی بوقع این واقعه بدود استمال نامه نکمال دلمیری نوشته صدر حان را نا پسران طلب داشت و آنها آمده ملافی گشتند - میر مرتضی ایلی والی ایران در دران اوان از اودیپور وارد گشته بداع مبر علی حان فرود آمد حیدر علی حان نا اعیان رفته دیدن کرد و برای بدوس حانه مهر علی حان واقع کنار دریا که مدجمله حادهای

(۱) آسار جمع سیر و آن ورپی است هر دیاری بمقدار معین *

زدند و حلور بر ترب نه دل سوزی حد علی حل سده حلهای نمود
 ظهور رسانیدند هر که پیش آمد سر خود را بخش دند جوانان خوب ا طرف
 بر خاک معرکه د حور غلطیدند لکن دین ناحی سرسده جمع ا شم
 گسسته بدعوه انجمن هر یکی از سرداران طرف د آمدند و بعد السف
 مانند ذاب الفعش در اگده گسده ماس طلب شدند علاب محمد ح
 الذک زحم شمسو بر دست سده صد حان که دل سوله نمک خود نا
 بعضی معصومان بمقابل اسناد بود از روع اس راعه دنا تکلف مرد سم
 دیگر علی د شد حد علی حان که اراده دحاش داشت بدعاقب بداح
 الحامل صد حان سر از بر آمدن ازان وانی هولناک موع اندر سوده مسکی
 بلو زمدار رسده احد طلب فرزدان شد حد دامت که علاب محمد ح
 و حوامرد حل و محمد اسد و دیگر اونا شب همانروز بدعاقب نگذیدند و حواف
 آنطرف دزلی سادمنی بهم بدوده معادل ا ر سه د آورده بصوب دل روز
 شنیدند لهذا خود در مروه آنطرف گردیده پیوست حد علی حان و دیگر
 کوچ نموده موع عیسو بر دو گروهی نداده سده و سه روز بوقع و ریده اصل
 مرار حصر شاه بهکین دس سره که د سوان نداده بلب حوی سر اوع س بود
 آمد و عه شهر بع الدانی بناع شاهی استقامت گرفته تا یک مره دم مقد داشت
 و سادهم در دوشده ماه حمادی اولی داخل بهد گشته نه بمسب مه
 و نظم و نسق بداحت شکر الله نگ فاب منصدیگی بد کدبب دوست
 که از بد سوب نر ده حدرا نامد و سده نص الله منص دنا منصده عونه
 که واقف که اس ددر و مرزوم بود اکثر اموات و دین و فنی مه حواف ا
 بد بعد او داحت می رسند و از ریداد مصف دنی موعی دساق و عبط
 و بدویس بدرسده بود که احدی ا معال اظهار خودسی نمود ا انکا که
 حد علی حان از استعداد نمود د بدیم اس فتح گفته • • •

حورانات حد نمودا شد علمهای اعلی نگوی شد

علمها عذوب از دو الف اعلی ست حور نگوی شود مع ۱۱۳۰ مدله دیم اس

مهر علی خان نگداردن پیام وحه بمقتضای قدم احلاصمددی خود بعدوان حیدر
خواهی فهماید ار انجا که مشیپ ایردی بدوع دیگر تعلق بدیفته بود انری
مترتب ده گشت - * دب *

عدان تاب شد ار ره ابعاد طریق سلامت برقتس ریاد

تدبیر انسانی روع تعدیر ربانی را نتوانست نمود او احرسب مهر علی خان لے
بیل معصود معاودت کرد و فرار بر جدگ افتاد همافوسف حیدر ولی خان توپخانه
را پیس فرستاده مورچال فائز ساحت و سرراه بر حریف سب پس ار طلوع آفتاب
عالمتاب ار طرفین توپخانه رعد کردار معوش در آمده سحاب دحانی بلند گشت
و تگرگ آتسین ناریدن گرفت و ار حاندن متهوران دلاوران را عرق حمیب و انتقام
کشی بحرکب آمد - * دب *

دو رویه صدران صف در کسیدند همه روی رمین اسکر کسیدند

و دو دریای مداران به طعیانی در آمده موج ربان رو بیکدیگر آوردند و ترددات
نمایان ار بردلان طرفین نظهور در آمد ار انجا که همراهیان صدر خان دستری
حماة کولیان و فصداتیان بودند ار حدگ میدان و صف آرئی و رسدن گولاه توپ
و حرائر و سرگردانی نان و حمعی که احل شان رسیده بود برحاک هلاب افتاده
دیده جسم سان ترسید اول فرفه کولیان و گروه فصداتیان که معاودت آمده بودند
کدابه کشیدند - * دب *

رمیدند آن وحشیان لے درنگ ندان سان که بخچیر و رنگ (۱) ار بلندگ

صلاط محمد خان و خوانمرد خان و محمد اسد عوزی و تمامی برادران و
افرا نا حمعی ار دلاوران و طائفة شجاعان سکده سهر و متهوران ناشدگان آنطرف
رود سائر که مسهور و معروف و صاحب رنگ و ناموس و بیوسته بعدوان فراب
با نوکری حواین مذکور می بودند عاز فرار بر خود فرار داده یابی شجاعان
در میدان مبارزت استوار ساخته رمیدان آن وحسی صفتان و آثار ترلزل در ارکان
بعسی بیدان روی ماندکل را دیده یک نار نارگی بر انکیخته و فلک معادل

(۱) رنگ بر وین سنگ بخچیر و بر کونی و دودستی را گویند - برناب *

داگنده شدند و رحل و نقل ملی نعلات رفت عقد حال بدتر گفتم و عدم
 طاقت نقل و حرکت برحلی خود استقامت نکردند حدی از شاگرد پیسه نا او
 مانده بودند حدی ملی حلی از من قصه واقف گشته هنگامه آ ایان را برحرو برنیم
 منع نموده باز داس و آنچه توانست از جنس معروبه مسترد گردانند و عقد
 حلی را برد خود طلب داشته در نهایت نعلی و حلیوسی عدد حواشی و اظهار
 حشاک نموده گفت ظهو حرو و شر منوط و مربوط نراده فای محکمه و حالی
 سراسب

نامصار نمی توان آمد تا من هم نمی توان آورده
 از امی که واقع شد گرد کنیز و تحاطر خود او ددهد و ازین بدل گفت و شدند
 نموده مسلمان ساخت

هرکجا داغ نداشت فرمود خون تو مریم نمی دد داد سود
 اما او را معید نماند باظهار اینکه ساز و سامان امانت سفر نموده سپهر رفته نداک
 نموده مدرسم نارخود که مصلحتان حراندیش گفتند که آنچه مطلوب باشد دریافت
 به اینجا می تواند شد از اینجا که در سر حدال دیگر داشت شریعت ندید
 گفتند کمه شدند و نامحد آباد آمده شروع نگاهداشت سنا و وراهم آوردن مردم
 از خویش و نگانه شهر و قصبات و جمع نمودن کولیل ناسعدال تمام استعمال
 و رنده در انا معدود ناحد ضف بوپ و بوپ حله دیم هرا سوا و پیداده ا
 نحدند نموده بحر نلای مراتب و نذرک گذشته و آوردن آب رنده بحوی اطرب
 موضع نوره سر راه فرود آمد حدی ملی حال که از نداد کوچ نموده در آن نزدیکی
 بوپ دبی کلهی که نملله سهل داد منزل گرده از آمدن از ناسعدال ناهوج
 و ااده متانله آگهی یافت عادت ادبسی را که فرموده نمی خواست که
 دائره قتل او چیده و عدا کنیز بدست مرقع گردد مهر ملی حال اشکام شب
 اسطه گفت شدند و مع نراج نموده ندر رنگ ردایی مرات ملوب که در نما
 نداد نسنه بود مکره و نسنه گفت

• بنت •

ندام نا بو به دشمنی به هم نیت دسی نعلی

داسب رسید و او بدینر مذاحلب به شیخ الاسلام خان آمدن احد حریه نوشت که تا رسیدن به حفظ و حراست بلده پرداخته خبردار باشد - عدد الحמיד خان امر حکومت را سپرد نموده عزم روانگی دارالخلاف را مصمم نمود - سید عدیل خان نیز در باع مهر علی خان فرود آمد که همان روز جواب والد مستمل بر معاودت و رسیدن همورا سه وصول یافت سید عدیل خان بلا توقف از بر آمدن خویش آگاهی داده نوشت از حائیکه رسیده باشد در عرض طریق آمده ملحق گردد - روز دیگر عدد الحمد خان و او باتفاق یکدیگر روانه گشتند - حیدر فلی خان عرۀ شهر ربیع الاول از بدینر سورت دارادۀ احمدآناد کوچ نمود مهر علی خان و صدر خان بانی و صلاب محمد خان و حوالمرد خان و محفوظ خان و فاع نگار و محمد مدعم سوانح نویس مصدداران متعینه و اهل خدمت بدینر استعمال بر آمده راهی شدند شیخ روح الله برادر ناهر خان که بودن خود را مناسب ندانست روانۀ حضور گسب - استعمالدان بعضی تا کنار دریای مہی و برخی این طرف پس و پس رسیده ملاوی شدند تا آنکه سواد فصدۀ پتلاد مبرل شد بدینر معاملت آنکا روزی چند مقام روی داد *

وقوع خانه جنگی با صدر خان بابی

درین مقامات ملک شعدده نار ناری تارۀ بر روی کار آورد - مفصل این محمل آنکه بر سرچاهی که لسکریان آب کسی می نمودند میمانن سعای صدر خان بانی و الف نگ حماعه دار همراهی حیدر فلی خان گفتگو رافع می شود از حائین جدیدی از پواج که در آدجا حاضر بودند بحمایب و اعادب سعای خود پرداخته کار از دراع و حصومب ربانی گزرایده بچوب و سنگ و نه تیغ و خنجر مدبجر ساختند و بوب حمایب از احامره و احلاف و سائر الداس گذشته مردم آدمی انجامید و شور و عوعا در لسکر افتاد - کسان الف نگ روز آورده تا فردگاه صدر خان رسیدند چون از وقوع این واقعۀ ناگهانی و موئی نبود هرکه بحاحتی یا حائی بود خود را نتوانست رسانند - بالصوره

موقوف گشتن سه شصه نارار و مقرر شدن جمعه نارار بدستور ايلم پيشين

ار مردم الانام د عهد سلاطین گجراتيه مقرر شده بود که روز جمعه که روز تعطيل و هم بدليل فراهم آمدن مردم بدمار جمعه در مسعود جامع جمعه بدجمعه بازارى از پيس دروازه بود نا سه دروازه فراهم منگست و مردم مصداق و مباد د بهر کوهى بروز معنى از اطراف و حواصلى آمده به بيع و شراء اشغال مى ورزیدند و بدین وسيله بدمار جمعه مدرسدند و اس طریقه نا عهد حصص جلد مکمل مسمر بود در انام حکومت یکى از ناظمان آن عهد بدليل امرى نازا ا بروز سه شده که در روز تعطيل است معنى فرمود و اس شصه نا حال حالى گردید دى ولا عدد الحمد حالى نايب ناظم نظر بدليل شدن اهل اسلام برای نماز پس از انقضى شصت سال نازا روز سه شده را منع نمود منادى گردانید و بروز جمعه بدستور انام پيسى مقر ساحت که نا اکنون حالى است و همدی سئل او اح ماه دیکجه الحرام بدليل تکليف سد عقل حالى و والد رادم وانه دا الخلاف گسب که بدليل شصه بدليل خدمت و بعله به تخصص دوانى صوبه اگ تواند شد بدرازد و د بواج اوسى بو نا مدر مریضى ایللى انرا دند که بدین صوب مى آمد و بدليل وقوع حائل حلقى د انجا مدفوف بود برای اصلاح آن بدکلف محترم حالى بدرازد ایللى اسانرا مکى زوى نمود که گراش بدفصل آن مفاسد مقام بدست دى پس حد فلى حالى دد صوبه مغیر گست حوى بددر معارود از صوبه از سد عقل حالى بدعت زبده بود او مدفوف حوى ا صلاح حال بدانسه بوالد نوشت که معارود نموده نباید که بدفعلی عاز سوم •

مقرر شدن حیدر قلی حالى به نیاست صوبه

سم شهر صغر المطع سل شرا و عد و سی سد بدست بمر عمدا
الدوله از بمر حواجه عدد الحمد حالى بعام حد فلى حالى که د بدى صوب د

صوبه داري مصمص الدوله خان دوران و نيابت عبد الحميد خان و ديواني حيدر قلی خان

در پيش گاه خلافت و جهانلانی صوبه داري احمدآباد نه مصمص الدوله خان دوران نصر جنگ که بمصمص هفت هزاري داب هفت هزار سوار سرامزار و نه نيابت امير الامراء سيد حسن علی خان بهادر فيروز جنگ نه تمسيت امور مير نخشی گري می پرداح از تعير مهاراحه احب سنگه محمب گشت و مدرسور نيابت و مداحلب و حفظ و حراست شهر و برگدات تمام حواحه عدد الحميد خان نسب و چهارم شهر حمادي الثاني سال هزار و صد و بيست و نه عزروود يافت - و او دوسه روز بدائر فراهم آوردن سپاه نه کتمان اين امر کوشيده طاهر ساحب و نائبان مهاراحه را طوعاً و کرهاً بی دخل نموده بر آورد - مهاراحه از کنعيت وقوع اين واقعه در حين مراجعت که ندرديکی رسده بود متخير گشت و چون مار بر حود پيچيد - حواحه عدد الحميد خان که از فتنه حوئی او مطمئن خاطر نمود توپهارا بر دروب بلده فسمب نموده بمردم کاري سپرد و ناسحتکام برج و نازه پرداخته مستعد ممانعت گرديد مهاراحه از موضع سرکهدخ کوچ نموده ازان طرف رود سابر در ريگ گرازه شده نه شاهی باغ دائره نمود و ناهر خان سيم روح الله برادر حود را نه نيابت داروعکی کتهره يارچه گراشته بدو پيوسب - از انجا که مهاراحه را يک گونه گرانی طبع از عزل و بر آوردن نائبان بهم رسده بود بازاده پر حاش روزی چند مقامات ورزيد - ناهر خان که واسطه و متکفل امور او بود - نه سجدان صلاح امير از حيالات دور از کار بار داشته سرا والی نموده ياردهم شهر رحب المرجب نه حودهپور کوچا بیده برد و عدد الحميد خان که بدائر مقامات مهاراحه بحر حفظ و حراست بلده نامري ديگر پرداخته بود بتعين موحدازان و تعانه داران متعلقه بطامب و مقرر ساختن عمال ميحازات شرطي صوبه نه تمسيت مهمام سرگرم کار گرديد *

باعت رهنده نداشت آنجا را به عقد خان بنی تکلف نمود و اسدعلی موج
و احراجات زناده درخواست کرد چون به رعا علی برادر کاظم تنگ خان گفت
اولا عذر موجب مرعی و خواهش حیدر علی خان قبول کرده درخواست
سند تمام معصوم علی برادر کلاس که در احمدآباد بود نموده حامل صاحب
و دوله آمده هر دو برادران اتفاق نک دیگر عازم آن صوب شدند چون بعضی
امریلی پیوستند فتح سنگه ملواری نائب مهاجره هراسنده حونه گدشه ا حالی
نمود و آنها داخل کار گشتند حیدر علی خان ا نفس حرأ و خلایب معصو
علی و برادرش بر دل نعت گردیدند همدران سأل عقیب الله حل که نربان
حرمین شریفین د سأل پیس روانه سده بود پس ادلی مناسک (۱) زاد بندر
سور و از انجا به احمدآباد آمده برای ملوای عازم حصو د نو گسب مهاجره
تمام بدو بست و گرفت پیسکش زمینداران بر آمده دستهای و تحصیل کدش
سبب سو به شدت و به نوانگر سده بسب زناده طلبی وجه پیش کش
روزی حیدر نه جنگ نوپ و بعدگ منحصی گسب نانی الحال معد ف آنجا
۱ انفصل داده داده درشش درلرکان عرف حکب که معد معدر مسهر
همود است پیسکش گنران روانه گسب سند عقیل حل که بعد از معاود
بدر علامه حسامی د دوله متوقف بود و والد از بعد کندهانت به احمدآباد
آمدند و طلب حل از بدر محمد معر بدست نوبتی بلده سرارای دینه
رسده فانیل مهاجره د بلده د اکثر امور بی اعدالها د پیس نموده ناهد
و حر پیوستند و بدر امری نابگی از متوسلان عبد الحمید حل هنگامه دما شد
از انجا که دین وقت از منصف د' ان واسطان سده بلده مسجون بود داسعدان
حتله جنگی پیس آمدند چون ملوایل پیش رفت کا به دیدند از د
مصالحه د آمده د گروانندند و دالش اکم مقدم و بدین د نش کا
خلافت و جهاندی تعرض رسد لهدا عونه بدرسد *

معاهده او حواله کرده فصوص گرفتند و جمعی که نوکری او را کسرشان خود می
 یدداشتند فلیلی که از آنها بر آمد داده به دوله آمدند و ایسان بار به کدبه‌های
 رسیدند *

فوج کشی نمودن حیدر قلی خان بر موضع مونجپور معموله بروده و کشته شدن کاظم بیگ خان و مقرر نمودن معصوم قلی برادر او را به نیابت فوجداری سورتمه

همدران سال حیدر قلی خان نا فوج آراسته و توپخانه پراسته ناراده
 بدو سب پرگناه متعلقه از بندر سورت بر آمد و صدر خان بانی را نا جمع
 بمراقبت خویش از احمد آباد طلب داشت و متوجه بیش گشت - کاظم بیگ
 خان نائب فوجداری بروده آمده بیوس و به هراولی فوج و تدبیه معسدان
 مامور گشت - از آنجا که رمنندار موضع مونجپور از راه غرور نومور کولیان نادای
 مال واحب و بیسکش حواف راستی نمی داد کمر همب باستیصال و فلج و مع
 او بسته آمد - ره پیدار سپر مداوعم بر سر و دست ممانعم در پیش نموده
 کدک در بیوس و تهور حرب شعله افروزی توپ و تفنگ گرم گردید جمع
 از طرفین کشته و حسته گشتند - کاظم بیگ خان که مصدر تردد نمایان گشته
 توپی را بیس برده مورچال را بدریکی رسانیده بود اتفاقا رسیدن تدر بدو
 سقیعه اش حب شهادت نوشید - رضا قلی برادر کهترس حدین عرم را عبار آلود
 اکراه ساخته تمام داستان مورچال بنام بی سخامع و حالات پرداحب و زوری
 چدد این معامله برد و خورد شعله زوری طول کشید - آخر الامر رسیدار همدام
 سی مکان را حالی نموده کداز گرم - حیدر قلی خان آن حاده را ناخن مهر
 سوخته دادند امیر نموده نا خاک راه یک مان صاحب و دست دیگر
 متوجه گشت که درین بین حیدر معاودت سید عقیل خان از علاج سورتمه رسید

از پس طریقی بردنکی حموسر والد بنابر دین راقم که علل گراشته بودند و نه تک
گونه مزاج شان راعب شوربه نبود نراة مومع کاری که متعلی بود کدنباب
است سده از انجا کسی سوا آمدند شکر الله تک اطلاع نامه سولای
باسمعال فرستاده حور هنگام شب بود عد ملاقات و بنامدن را گفته بنابر عدم
فردا را وعده گرفت و روز دنگ ملاقاتها بعمل آمد و نا بوس دند و بار دند می
شد سد عقل حال نه دولقه سده پوشده حاب طلب سناه تمام علان
محمد حلی نلی و محمد نعلی نلی و حماعه داران حور کل فرستاد آنها گروه
گروه و موج موج سده توکر شدند بنابر طلب والد راقم کره بعد احیری و مره بعد
اولی بمالعه پوشت و اشلی اعماص نموده نلست و لعل بردا حند حور آمد
و م سعار حد اعدال گشت بالصورة شناختند از انجا که فردا سه هزار
سوار فراهم آمده بود کوچ نموده نولدانه رفت حور اندای سهد از لکه سوربه
از انجاس سد عقل حلی بر موضع نالدانه سولای نموده نناحت د آورد
و عذمت فراوان نلست لسلکیان افناد حلی موموف آگاهی دس مسم امر
نه بردا حند بود گرد آوی مثل معزیه ار سناه نه عمل د نفامد مکر مواشی معاود
نموده و پب دم شلی نه نوری حوش مراحت نمود کولب جسمانی
بودی مسامت بعده و علاوه عدم جمع امدت مفهوبه عد حال گست مهادنه
که از استماع روانه شدن ا نه سوبه نکانه حماعه دالی که توکر شده بودند نهدند
گفته رسد که اگر حال د ملک سوربه یا حشم رحم بناب آنجا حواحد سد
ناز حواست اعمال از اهل و عدل آنها حواحد سد و نوسه حاب ای دعا از حتها
نه شه کدام سده از حرف س کلی ا نه نعل و نعلی اندا حند مسهم ا د
مفکودد ای نعلی ندر منکسف گردند حور از ادم نلس غنطه مسمره ملک
گفتاب است که آاز نه نعل طلب سناه نوحدا ان سوبه ا مه' نولدانه معسوف می
سود د حند رزه مه' و الله طلب آنها از انا گست سد نعل حلی ا والد
بنابر طلب و نه آمدن ازین مهاله د حواست نمود انلس مملکت محمد حلی
نلی د س نوحدا می کولوا که حواش سده بود مه' ر نموده رجه طلب سده ا

آخر شب روانه ساختند و خود دست نکش و نیم از روز بر آمده که ای ای و ادنی بکارو رعنا و برنا حاضر آمدند سوار شد عبدالغنی بنگ بعنوان مسابعت همراهی گرفته برای العن مسهده می نمود که در کوچه و نا از معتر و کنبر و برنا و پیر ناظله انده و ملال هم میی گسند ناوین نا حیل و شریقی و گل و بان بیکدیگر سرعت گرفته حصت می شدند نا آنکه مجموع کسانی دو گروهی رسیده جمعی کنبر از بچه و ناسندگان که سواها داشتند و کسانی توانائی را نودی نامند ندانجا آمدند بدایر بدحص آنها ساعتی چند در سانه داخلی ناندل معرول و مقصود برادر را در بهلوی بیکدیگر بستند حمله که سده بودند از رویه و امسه نقد معبر و منسو پیش آورده درخواست سفارش عبدالغنی بنگ می نمودند و انسل معروف احوال هریک شده بعنوان بنگ سفارش بردارنده دست می سپردند یکی از ام چند بوله بقره اگل ساخته آورده بود بر سر هر دو نوله نمود عبدالغنی بنگ از مسهده حائل مردم رفت دست داد و گفت من دیز مدب این قسم سلوک رعنا نا معرول ندیده ام این حکومت نموده است والد در جواب نمود که در داخلی انکی نه گراشته ام و نه موجب راداد اندا و انحراف احدی نه سد ام

در پیش لعل شمه سدرها هیچ ست و من مستحسبی و من و رشاهه سب
 سرحد دیوی کا در می نگ م بنگ ست که نکست و دیگر شام سب
 اقصیه مردم اعمراه نائب خضوف حصت ساخته رانه بنس گذردند
 خون بدایر بر آمدن و حصت مرد مکی رو نداده بود او آخر در مجموع در
 معموله بلاد مغربل سد و دال سب مرین ام آشدان برید سب که نانه سب
 سنس شمع زندگی گمل نمود خون سوز و ت معهود ندیده سن
 دمسن نفاذ صبح ا نه علی حایل گست از انجا کوچ نموده ناصه
 انحراف سدد و نال در گومت دصیره در ملان و جدا سنس اندا

پداه یک راس ماده گاو را برور عدد در حلوی حویس همراه مصلی برده بعد از
مراع صلوة علی رؤس الاشهاد قرآن صاحب *

تغیر شدن سید عقیل خان از نیابت فوجداری دولقه
و متصدی گری بندر کنبهایت و حسب الطلب
حیدر قلی خان روانه شدن و بنای حصار عالم
پناه بندر سورت و مقرر شدن نیابت
فوجداری سورتیه از جانب حیدر
قلی خان باو و معاودت کردن
از بین طریق سورتیه

ساده معرر ساحتین حیدر قلی خان نیابت فوجداری و امینی دوله
و متصدیگری بندر کندهایب را بسد عقیل خان رهمردۀ کلک بیان گسته درین
ولا که فصل تأخر رسید - عاظم بیگ خان را نیابت دوله و شکر الله نگ را
بمتصدیگری بندر کندهایب معرر نموده رخصت فرمود و نوشته طلب تمام سد
عمل خان رسید سکر الله نگ از بندر سورت راهی گسته بعصه یتاد که ده کروه
از کندهایب فاصله دارد متوقف سده دنانر احبار و حالی نمودن مکان عدد الدمی
نگ دامی را بیستر فرستاد و با والد ملافی گسب از انکا که متعلقان در انکا
بودند و ایام ترشکال دنانر سرانجام نارسداز و ضروریات سه چار روز را مهلت
حواسب و او سکر الله بیگ توسط حواب رسد که بخاطر جمع ناستعداد یردارد
مضطرب نسبت رام دران ایام بمرص اسهال گرفتاری داسب الحاصل بعد دو سه
روز که ازادۀ حرکت بود چون ناعاقاد اهل تححیم برای سفر مناسب ندانست
سبب بر آمدن را بر آخر سبب عینقتد و آاد بر این معنی راضی نه گسب که
در سبب بر آمدن بموجب دد دامی سبب اما سوارپهای رانده و احمال و انقل را

تعمین کرده حقیقت اینکه سبب خلاف مصدر معروض داشت ملا عدد الحقی
ولد عدد العصور روانه درگاه معدلت بقاء گشته کثرت خود انانیت رسانند مراجع
را شامل حل او شد و عطای خلعت فاحره و تک رنجر قبل و خطب عمده
الذکا امتیاز بقیه حسب الحکم معلی د لب عدم مراجعت اموال بدش
حاصل نموده آرد از انبساط و بقاء د دا الصرب بدی سوت ساش سله
و فعله آنجا که معشوش نسکه میسر شد حدی علی جان د مدد بصدقات و بد
عده ساحس د آمده معبر و گذار گر دا الصرب بدی کفایت را طلب داس
و د باب فرستادن آنها بتمام والد راعم نوشت خون دران و ب انسانی در دانه
بودند ام که نامریخت ی برداشت از مصمون مرمومه واقع گشته آب
ا روانه نمود حدی علی جان بصورت خویش کار اسیری و ریه مسکوک آنجا
و بعد کفایت را گرفته بفار د آرد و مزب اک ریه بصدقه حرمه از عماله
و فعله باز خواست کرد و معد و گذار که کفایت ا حلاج داده رحمت نمود .

رویداد هنگامه نو ایلم عید اصحی نو سر ماده گاو

همدان سال که عید اصحی شد اهل اسلام نو و گوسفند و ماده گا و گاو منس
بدر بر دانی ابتاع می نمودند از آنجا که د و فیه بواحد بسیاری ماده گاو
و گاو منس باین امر عریب میسود اتفاقا حواله گر کالو نو که آن گزیده د ل
طرب سکوب دا بد بامع د خویش امر بر دانی اندیشه و عود داری و حکومت
مهاجره را بکاظر آورده ماده گازی که بدطیش در آمد از بسب یکی از آنها حذر
و برآ شده گشت لهذا نوم بواحد اتم آمده بود و نمی حذر الله حل نظر
مأخرا برداشتند و او بکه برداران مهاجره نمود جوانی که مع سده سده
حامل نه گشت بدوران جمهور اهل اسلام سکه ماده و بوحب اجماع نموده
مصد سوش و ساد گسند و بدینک بود که بادل و باب معجز بود بعضی ا
عرب اندلس مهاجره آمده باده بامع نه سده سده که اندک سوش
دین و آنس خود متوجه اند احدی من و منه من او بکسب حدیقه شعب

و تأخر حل که بمقتضای هوا و پادشاهی بلا شرط معاده بود و از هفتاد و هشت
کسی امیر الامرا در حدود هپو واسطه گفت و شنود اصلاح معاملات مهاده
می برداشت بعد از آن (۱) انالعی که از حادثه اطاعت ما بدستی استجاب دو
دست او نفر را عکی محبت کشته اند که ساد داده از دست ما حل دیوان
معروف سیر از بی نامه همراه آمدن پس اسلیم همراهی داد و دست امعانی
والی از آن که مصحوب منتر مریدی انالعی استاده بود چهار کوب ایالتی نامه
و ندان طوائف به نگاله سند و چهار معمول اسلیم به دست آورد اما خون
امدس گسب دافع نموس حل منصدی بدست ما شد که در حین
اه و شخصی از خود بطریق مهمان دادند آخو بعضی دمیده و اند داده علی
و او بدست از عمل خود مستعد شد لکن در آن پس همراه داده احمد از
واله ساخت متعازم حل دیوان بدست ما همراهی بود و مومس
دم معدوم و اند گسب مهاده بساعت متخلفه اهل بدست ما و دیده اند
بهتند آمدن او از فوج دلا و دانه دلا و مومس استند و گاهی بدست
دیل و یک مشکل خود را بصط و ربط تعلقات می برد احمد و ج آله حل
هوا می داد دو عدد هوا بلا شرط و فوجهای اعظم آب و
بدل و اسلا آباد ابو طاب حل هوا می داد یک عدد هوا بلا شرط و جدا
گودشته و حدکال و اهرابی شایع شد عینی حل منصدی ذات و جدا پان
در و دانسی و اند معصوم حل هوا می داد دو عدد هوا و جدا بدست ما
که بود و ملائت محمد حل بدستی ذات در بدست ما و جدا بدست ما
ستور حواله بدست حل منصدی ذات نکند هوا و جدا بدست ما و جدا بدست ما
اند نظ علی حل منصدی ذات بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما
و بدست ما ذات بدست ما اند حل بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما
در و محمد حل منصدی ذات بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما
و بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما و جدا بدست ما

به حدر فلی خان که بمصب دو هزار دات هزار سوار دلا شرط سرافراری
 داشت من ابتدای فصل حریف موی بدل مطابق سال یبجم حلوس معلی
 نامرد گردید و عطای حلب فاحره و سرپیچ مرصع مدهای گسته راهی شد
 و نودهم شهر دیکه الحرام سواد بلده احمدآباد متصل مرار شاه بکنین
 قدس سره فرود آمده بتعین نائبان برداحب ناصرالدین احمد خان ولد شیخ
 الاسلام خان را بدیانت دیوانی صونه و محمد شمع نام از همراهیان خود را
 کورده محال کهتره یارچه که بمصمغه دیوانی بود معرر کرد و سید عقیل خان را
 موحرداری و امدنی دوله و بدر کدهایب را از جانب خود سپرد نموده بصوب
 بدر سورت کوچ نمود و در بلاد ارحمد خان و موحرداری برده کاظم نگ خان
 و در بهروچ عدد المومن خان را نصب نموده داخل بدر سورت گشت و به
 مسیبت مهمام سر گرم کار گردید والد رافم که بدائر تعیری از کدهایب آمده بود
 درین ولا که سید عقیل خان بدوله راهی شد بدستور ساق ایسان را بدیانت
 کدهایب معرر داشته همراه گروم از ابجا که بدائر عزل و نصب امور پرگده برهم
 حورده و رعایا طریق فرار پیموده بودند فریب یک ماه بحسن تدبیر والد اصلاح
 پریر گشت و از ابجا بکدهایب شتافته بعد حدنی رافم را نائب گراشته حسب
 الطلب سید عقیل خان به دوله آمده به سرانجام امور اشتعال وریدد *

رسیدن مہاراجہ اجیت سنگہ بصوبہ

مہاراجہ احب سنگہ نا فوج گران از خودهنوز بحرم صونه راهی گسته
 روز پنجشنبه دهم شهر ربیع الاول سال هزار و صد و نسیب و هسیب دناغ سناهی
 رسید بحیراج بمرداری نا یثاوتان و مہر علی خان و سعد خان نانی و ناصرالدین
 احمد خان صدر و نائب دیوان صونه و فاضی حیر الله خان و عدد الحמיד خان
 وفاع نگار و محمد مدعم سوانج نویس و میر حسام الدین خان محتسب و میر
 ابو طالب کوتوال و محمد اکبر مفتی و مصب داران و متعینان و اعیان و سر
 گزوخان مسلم و هندو مرقہ صرافان و تحارت بیسگان سکند بلده رفته ملاقی شدند

عمونه داری مهاراحه راج سر عمده راحهای

هندوستان مهاراحه احیت سگه رمیدار

خودشور و دیوالی محترم حال

وحیدر فلی حال

از پیسگاه خدمت و جهانانی عمونه دای احمدآباد از بعد دآود حال
نئی مهاراحه راج سر راحه احیت سگه احه خودشور که منصب شش هرای
دای شش هزار سوار سراناری داشت مقصود کردند و نرسال خلعت حرمه
و بعد برمال معتبر و مدعی گشت و بوجدای سوبه بنام کدو ایس سگه
دستور سابق به حال شد مهاراحه از قبل خود بختراج بهدای انبلیت
عمونه و فتح سگه نامی کانت انبلیت بوجدای سوبه رحمت نمود ابا
اشی گسده ششم شهر شعبان مطابق سل هرا و بعد دست و شمت بهتراج
داخل احمدآباد شد و فتح سگه سوبه سابق و عد العمد حال بنده آمد
و تصدیق تولد گدیر احمد کچه خدمت بحسی و فتح دای ند و مرحمت
شد بهدای نامست بها و انطا و بنی بوجدان و بنده دایان معلومه
نظامت سرگرم گردید بندگان او ان عدلیت الله حل که د عهد حصت جلد
مکل دیوان حاکمه شریعه و محل اعتماد و از زمانه ا ایل عظام آن حصت بود
از حصو مقدس حصت سعد حجاز و حریت لکه الحدا حمل نموده واد
گست و بی جلد متوقف گسده و ایس اه اسوده سوبه روانه شد و بر مسم
اکت جهاز واده مقصد اید و دیوالی عمونه از بعد مسم م حال مستندسی
ندد سوب و محتاجات حاکمه شریعه ا بعد مومس حال ماصدی گدی بند
کدیب است از بعد سده سل حال و بوجدای بنده و دای دایمانی بنده
حاملی احمدآباد و بوجدای اسرمانه از بعد مسمی دند و دای سوبه حاکم

بنام برفته بود اخذ کرده شامل کتاب نمود و لهذا این جزء کتاب که مستمل است بر و افغان پندجاه ساله صوبه احمد آباد گجرات بعد از انقضاى سلطنت ابوالمظفر محمى الدين محمد اورنگ ريب عالمگير نادرشاه تا اهدام قصر حكومت معليه از دست مرهته و تسلط ايسان درين صوبه در نظرها و دان من تاريخ دستايرىست موثق و مدرهن - ازين جهت اولاً اين حر را كه آئنده احوالات سلف و عذرة للخلف است نه الحاق يك فهرست اسما الرجال و اين ديماچه پيشكس ناطرين با تمكين مى نمايم *

اما ترجمه حال مصنف و چگونگى جمع آوردن و ترتيب دادن تاريخ مزار احمدى را جنداب مصنف خودشان در ديماچه حر اول شرح داده اينجا همدن و در كافيست كه در سن يكهزار و صد و نسا هجرى مصنف عمر هشت سالگى همراه پدر كه عهده وقائع نگار صوبه احمد آباد فائز بود از برهان پور به احمد آباد آمد و كسب علوم و فنون نموده بر مره ملازمان شاهى داخل شد - بعد از وفات پدر اميدى كهتره پارچه ناو تعويض شد و در سده ۱۱۵۹ هجرى بجلد وي حسن خدمات عهده جليله ديوان صوبه سررار گرديد ولى چون ملك كجبار ساط حكومت معليه در نورديد و زين الملاد احمد آباد در تحب و تصرف مرهته در آمد مصنف معنى آيه كريمه تعر من تشاء و تدل من تشاء براى العين مشاهده نموده حانه نشين گرديد و مابقى عمر در تحرير و تسطير اين كتاب مستطاب صرف نمود *

اما سن و فائش محقق سده اين قدر از نسخه مذكوره بالا معلوم ميشود كه در سده ۱۱۷۶ هجرى تقيد حيات بود و چون در خاتمه اين حر ميگويد كه اگر حيات مستعار نامى و فراع خاطر از بيرنگ ساري زمانه عذار سعله پرور با پايدار پديد آيد دفتر دوم را از آغار سال فرخنده فال جلوس ميمند و افدال مانوس در صفحه روزگار ندب مى سار ولى مسوده دفتر دوم تا اين دم ياف نشده گمان غالب آنست كه مصنف در همان سال عمر شصت و چهار سالگى يا سال ديگر داعى احل را ليك گفته بصورت مرده و معنى رده جاويد گرديد - لسان العيب حوش گفته *

هرگر نميرد آن كه دلس رده شد بعش
 ثب اسب بر حريده عالم دوام ما
 نواب على
 برده

بسم الله الرحمن الرحيم

دیناچه آر مصحف

نعمده و نصلی علی رسولہ الکریم

اما بعد کتاب مرآت احمدی من تصنیف مرزا مصطفی حسن الملقب به
علی محمد خان بهادر یکی از تاریخ معنیه خطه گجرات است مستطیر و اعیان
هرار ساله یعنی از آغاز حکومت راجاکن بنی تا انقراض دولت معلنه و تسلط
مرهنه در سنه ۱۲۰۶ هجری این کتاب فایده ندر در معجله ن نمائی چاپ شده
بود ولی چون معلوظ و نا مربوط علی الخصوص معجله اول ناقص و نا تمام بود
در نظر اهل تحقیق مدور و مبنی نداشت *

از آنجا که گفته اند کل امر مرهنی باوقاتا ندر ایام فرجده فرجام که
خطه گجرات از یم دولت و اقبال فرمانروایی عدل گستر علم و هنر برور شرشائیس
مهاولحه سرساهی راو گانکوار حی سی اسن آئی حی سی آئی لی
سدلی حایه حیل شمشیر بهادر دام ملکه و حشمنه بر خویش می نالد تک نسخه
علمی کامل و صحیح که منصفه مصنف است و بمهر او مرین و نام کاتب بعد سی
کتابت یک هرار و عد و هعداد و شش هجری در آخر ورق بنی اس از کتاب حایه
احمد مصنف بدوسط دینار کهمدانت سعی و تلاش وزیر نا ندیر صاحب علم
و من حاکم ندر سی سدر (آئی سی اسن) که در آرموت بمعده حایله وزیر
مل ریاست ندره مانر بود از کهمدانت بدست آمد حسب التکم اشرف
و اعلی بنام اسن شحمدان عمر محدر بقم که نقل نسخه مذکوره گرفته من مع
برحمه بریانی انگلس چاپ داده شود الحمد لله و المله که هر درم من که ن
نسخه مطبوعه بمبنی بکله حدف ندر و ارباب نظر مستقی او بودند چاپ شده
اهمب و قدر این هر درم از اس راه است که مصنف انچه برای العن مساعده
نموده بخاطر داشت و از اظهار بعضی ثقات و اعیان را بی رعایت نا عداوت
نامعده نموده و بقول فرامی احکام از دهم ششی که سدرز لڑت ندر حواد

- صفحہ مصنف
- ۵۶۶ نقل فرمایا والا شلی
- ۵۶۸ سلطنت حبشہ شاہجہاں بادشاہ و نظامت سدا شنورام حیدر نائب
نالحی راو و دیوانی فدوی درگاہ آسمان حاہ
- ۵۷۳ بقدرہ سوانحیات سال ہزار و صد و ہشتاد و سہ بعد روانگی سدا شنورام حیدر
- ۵۷۴ معاہدت نمونہ موسیٰ حان از بونہ
- ۵۸۰ معزز ساحس پیسوا بالنحی راو لیلست صوبہ احمد آباد را بہ گفتش آبا
از بعد سدا شنورام حیدر
- ۵۸۴ محتملی از ورود موکب شاہنشاہ احمد شاہ اندالی و شرح سوانحیاتی
کہ در دارالخلافۃ رودادہ و رسیدن سدا شنو بدلت عرف بہا و عم زادہ
پیشوا بالنحی راو نا فوج گران و موقع جنگ مندلی نا اعلان و بہ غلب
رفتن فوج دہ مندلی بحکم ملک مغل و صدور حسب الحکم نمبر
شجاع الدولہ دہ باب صوبہ نمونہ حل و رسیدن داملمی راو کاکتوار
دہ بردہ و انتقال پیسوا بالنحی راو از مملکت ہسنی مدار الملک
نسبی و روکدانی کہ نا آخر سال ہزار و صد و ہشتاد و چہا بہ عرصہ
ظہور آمدہ -
- ۶۱۲ سبب فرار پانقتی این اورلن بدفتر نتجستنی •

- صفحه مصوب
- ۵۳۷ بر آمدن راهد علی تاجر و میر نجم الدین و محمد هاشم بخشی از نذر
کهنایب و ددام مصادره افتادن سلیم جماعدار -
- ۵۴۳ معاودت نمودن سداشیو رامچندر از ضلع سورتهه و داخل گشتن در بلده
و بر آمدن داماجی گایکوار حسب الطلب پیشوا بالاجی راو و نافی
سوانکات آن سال -
- ۵۴۶ کوچ نمودن سداشیو رامچندر باتفاق داماجی گایکوار بصوب نذر کهنایب
و از آنجا به عزم نندوبس و گرفتن پیسکس و مقرر نمودن سدتوجی
به دیاب بلده از تعیر راو و رسیدن حدر آمدن سیلاب در نذر سورت
و روانه شدن داماجی گایکوار به پونه -
- ۵۵۰ آمدن سید معین الدین خان عرف سید اجهن از پونه با راده نذر سورت
و بسب آوردن آنجا داستظهار احمد خان قلعه دار و سدحیل گشتن
علی نواز خان -
- ۵۵۳ رفتن قلعه آهدی اساس نذر سورت بتصرف انگلیس و مسلط گشتن او در
امر حکومت و مقرر ساختن فارس خان به دیاب سید معین الدین
خان و معطل شدن احمد خان قلعه دار -
- ۵۵۷ روانه شدن مومن خان متصدی نذر کهنایب در پیشوا بالاحی راو
به راه مدی -
- ۵۵۸ کوچ نمودن سدا شیورام چندر نایب نظام از لیمری و به تاخت در
آوردن هلود و گرفتار گشتن ناهارمیددار آنجا و مراجعت نمودن به بلده
و روانه شدن به صوب پونه -
- ۵۶۱ رویداد هنگامه نذر سورت یماین اهل اسلام و مکاسدار مرهته -
- ۵۶۲ در آمدن ناره سینور بتصرف مرهته -
- ۵۶۵ ورود فرمان والا شان در باب تفویض قلعه داری بنام کودپی انگلیس و سند
متصد یگری بنام سید معین الدین خان و سوانکات دیگر -

- ۴۸۰ رسیدن حذر روداد احمد آباد به نوده و بر آشفتن پیشوا نالهی راو و بعضی فرمودن سداشورام حنذر به امر نظامت و اندراج بلده از موس حلی و پیوستن او بتعلق داملمی گانکوار نا فوج حراز و سنن مورخالی و آراسه شدن معرکه جنگ و قتال
- ۴۸۹ نعل حسب الحکم والا نمهر وزیر الممالک
- ۴۹۸ نقل شقه مریس نعط انور
- ۵۰۹ بعض فرمودن داملمی گانکوار نالهی هرپاله را بدتر اسداند طرن به موضع کو حرب و فرستادن سداشورام حنذر حوامرد حلی بتعلق سداشور دامودر بر گذر موضع بلدیچ و بهگول را در باغ شاهی و نیکی بدیفرنس امر محاصره بلده
- ۵۱۰ موضع جنگ مددان نا فوج نالهی هرپاله و زحمی شدن محمد رضا برادر محمد هاشم بخشی و کشته شدن عدد العور حماعدار روزنهله
- ۵۱۸ رسیدن حسن ملی حل ملعب به شاه دواز از درد پیسوا نالهی راو جهت رفع هنگامه و بمسست امر مصالحه
- ۵۲۶ فرار داتن امر مصالحه بواسطت داملمی گانکوار و سوانجاتی که در آن پس روداده
- ۵۲۹ بر آمدن موس حلی از احمد آباد و روانه شدن نضرب بند کهندلیب و نه آمدن دکهندلیب و گرفتن ساحس سندهرام
- ۵۳۱ داخل شدن سداشوراممحمد و داملمی گانکوار د بلده و بددوست نمودن و روانه شدن سداشور نضرب اولکه سوانکه جهت احد پیسکس و سوانجالی دیگر
- ۵۳۴ رسیدن موس حلی به بند کهندلیب و انتعا که سدا و کشته شدن نرج لعل پیسکه

- ۳۹۹ قرار گرفتن حصه پیشوا بالحي راو در بخش داملمی گانکوار در صوبه
و آمدن رگهنته راو برادر پیشوا نا ندر سورت و دحلل کار شدن نائب
او در بلده و باقی سوانحات آن سال
- ۴۰۲ بر آمدن خوانمرد حل نه عزم بشخص و احد پیشکش و آمدن رگهنته
راو برادر نالحي راو و داملمی گانکوار و متحصره نمودن بلده و رسیدن
خوانمرد حلی بطریق انلعلر و بختگ برداختن و تسلیم کردن شه
و بعلن بدرن صوبه نا پیشوا
- ۴۱۲ نعل حسب الحکم اشرف و اعلى
- ۴۱۳ نعل فرا نامه مهربانحي راو
- ۴۱۷ کوچ نمودن رگهنته راو بصوب لیمبی معموله جهالاول و مقرر نمودن سری
بت راو نه نالت بلده و امور نظام و معارذت نمودن بعد گرفتن
پیشکش زمیندار آنجا نعزم مسکن نه سمت دکهن و طلب داشتن
مذری درگاه
- ۴۲۳ شدتس سری بت او نعزم گرفتن بدد کهدنت و معارذت نمودن -
- ۴۲۸ سربه فساد بدداشتن کولل شعاوت نشان بس از معارذت سری بت راو
از بدد کهدنت و سوانحاتی که د آن اول بر داده
- ۴۳۱ نعل حسب الحکم اعلى
- ۴۳۳ متقاعد گشتن احمد شاه بهاد نادشاه از امر سلطنت مجازی ندی
امیر الامراء عماد الملک
- ۴۳۵ سلطنت حصوب ابو العدل عرب الدیس محمد عالمگه نادشاه عاری ابن
ابو العیم جهادار شاه ددشه بس حصوب حلد منزل
- ۴۳۶ نعل درانه
- ۴۳۸ دستگیر نمودن مومس حان مصدی بدد کهدنت بهکونت راو دتب

و صوبه داري فخرالدوله و تمسّيب نامور نظام جوامرد خان
و ديوانی فدوي درگاه -

۳۷۴ صوبه داري مهاراجه نخب سکه و نه تمسّيب امور نظام جوامرد
خان و ديواني فدوي درگاه آسمان حاه -

» شرح مچلکا -

۳۷۶ نقل محصر -

۳۷۷ نه قتل رسيدن محمد شهباز روهيله -

۳۸۰ ورود احکام والا در باب انتیاع، خمس ملوس خاص و ارسال سر رشته‌ها
و سوانكات آن سال -

۳۸۲ برانگيخته شدن گرد باد فتنه و وساد در بدر سورت ويماندن سيد اجهن
و علی نواز خان و طلب داشتن صدر محمد خان ناصر حکومت
و متصرف شدن حافظ مسعود خان حدشی قلعه را و رفتن سيد اجهن
نه مدني -

۳۹۲ استدعا نمودن راجه رگه‌ها ته داس ديوان صلاب جنگ بهادر سردار
دکهن متصدي گری بدر سورت را دمام هر پرشاد حواهر راده حویش
و کسته شدن راحه نا حواهر راده نردسب عدد العور رساله دار
و سوانكاتی که در آن سال رو داده -

۳۹۵ ورود عطیات نارگاه فلک اشتداه و اصافه منصب و خطاب بهادر نه فدوي
درگاه آسمان حاه -

۳۹۶ نقل پروانه مہر مقرب الحصر و الخافان حاوید خان نواب بهادر و نامی
سوانكات آن سال -

۳۹۸ مقرر شدن موحدايي و عاملی پرگنه نعروح از حاله شریعه نه بیک عالم
خان -

- و مقرر گشت بدلت دامالحی رینکوحی بدستور سالی و رواکداد
 جنگ شتر حل نا فخرالدوله و رستنی رینکوحی •
- ۳۳۹ ارتحال تبع نگ حل منصدی بندر مبارک سورت ارس خاکدانی و تقه
 منصدی گری آنجا به سعد محمد حل برادش
- ۳۴۰ بعلی بدرفنس دیوالی صوبه به رام از انتقال طالب علیخان
- ۳۵۲ نه گذشتی بیلگر حل عرف گدا نگ حل قلعه دا بندر مبارک سورت
 ارس بدوره حاصل و عرو شدن زوری و چون بعم حل منصدی بندر
 کهنه بدلت نه گرداب فنا و سوانحتی که در آن آری رو داده
- ۳۵۳ معارفات نمودن کابلی نا گنر نا فخرالدوله از صلح سوبه و رموع ناحوشی
 فی ملین خوانمرد حل و رینکوحی بداد بغارت حصه و مصد هنگامه
 شدن او و بدست آوردن قلعه نو رسد
- ۳۵۶ رموع هنگامه بدد سورت و بر آمدن سعد محمد حل منصدی آنجا
 مذاحلت سعد معنی الدین حل سورت سعد اهی
- ۳۶۳ مراز گروین حصه مرهغه در بدد مبارک سورت
- ۳۶۴ رموع معط سالی شدند که نه عوام گنرات نه بدلروره اسبهار بدده
- ۳۶۶ معنی نمودن خوانمرد حل سنخ عند الواسع بحسی ۱ نا فوج بهت
 استخلاص و معینه جندلور و برگشتن او بی بدل مقصود
- ۳۶۷ مله شدن کبابندی را از بخت رینکوحی و رستنی او و محکمه نمودن
 نو رسد دستگیر شدن رینکوحی
- ۳۶۹ انراشته شدن رانب طعرایت دیشاهزاده حوالی بهت راب ناح و بهت
 احمد شاه بهاد معینکه احمد شاه اندالی و حلب حصرت نو بدرس
 آامزه محمد شاه دیشاه اسی سنیکی سرا بمملکت حارادانی
- ۳۷۲ سلطنت حصرت ابوالعصر معتمدالدین احمد شاه بهاد دایره عاری

۲۹۷ برآمدن و دالاندین خان به سوره و سحرین به کاک و کوه و سحرین به نام
شاهی و زانی و کاکه و سحرین به سوره و سحرین به سوره و سحرین به سوره
نظاره سیدوز و سوادجات دیگر -

۳۰۲ رسیدن و سوره سوره امیر خان سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
نقل حسب الحکم و از سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
نور حواله سوره خان و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
سوره خان سوره و سوره -

۳۱۴ رسیدن حسب الحکم امیر خان و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
حاله حاکمی و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و

۳۱۹ روانه سوره سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
نیر، سوره -

۳۲۱ سوره داری و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
نیاس به حواله سوره خان و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و

۳۲۴ ارتحال خان معصوم و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
حاکدان بر وضع و سوره -

۳۲۶ رسیدن و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
رای سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
نفس مرسته -

۳۳۱ آمدن کنادیراو سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
رینکوحی و ملاقات سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و
و نگاه داشتن او در فلعه عیاش پور -

۳۳۴ برپا نمودن پوتا حی پتیل و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و سوره و

و لحد پیشکش زمینداران و گرفتن ضامنی کویلیا و سوانحات دیگر که
در آن سال رونداد

۲۶۰ شناس مومس حال نه صوب بند کهنه‌ت و رسیدن رینکوحی از بعد
ملها حوی به دولت داماهی بدستو سالی و روانه گسن مومس
حال بتعلق رینکوحی نعم نرم گام و معلودت نمونس نامحد آباد

۲۶۳ معلودت نمونس داماهی به سوهی گذشته و متحصره نمونس بهرج
و سوانحاتی که در آن سال روی داده

۲۶۵ نقل فرمل والا شان

نقل فرمل والا شهر وزیر المعالک دریای مرحمت الوش و عدو فرمل
والا شل -

۲۶۹ رونداد خانه حنکی نا رینکوحی

۲۷۱ روانه شدن عدد الحسن حال نائب دول عوبه بدائر بخش نا مومس
حال و سرود شدن دولت دیوانی به محمد اسدالله به دولت طالب
علی‌تعل و مدفوع گشتن عدد الحسن حال نه بود بزر رینکوحی
و به آمدن مومس حال و ملاقات نمونس نا رینکوحی و ااهی گشتن نعم
گرفت پیشکش نعل سوبه بتعلق بکدنگر و معلودت نمونس رینکوحی
بموجب نوشته داماهی و پیراخی گشتن مومس حال و سوانحاتی
که در آن سال رو داده -

۲۷۳ نقل فرمل والا شل

۲۷۷ ارتحال حکم الدوله از سندھی سرا به داالغا و رسیدن حسب الحکم
اندس بنام نداء الدین خان و معتبر خان و بهم شدن متعلق نا
یکدیگر و جنگ رینکوحی

۲۷۹ حسب الحکم

حاجان و میراد و القاسم و بدستورب دهنس دار و داد نمودن در اسناد
طریق رسد و علاج نمودن بهداداری و بدین بر آمدن او و در مدتی کوتوال
مومنین حال و ریگکوحی در نداد -

۲۳۶ داخل شدن مومنین حال و ریگکوحی معذرات یادیکو در نداد احمد آباد
و ورود آمدن ریگکوحی در خانه زینم تلی حال -

۲۳۷ روئداد خانه حدکی مریه سپاه اشک کتجات نا ریگکوحی دایر زده می و زیاد
سری میرشته بر مسکن آنها -

۲۴۲ گدستان محمدانک نا در میرخواند مومنین حال از نظر اسیر آمدن از تلی
و سرورار شدن او نامانک معصب و حظت بهادر و عظمی خلعت و سر
پیچ مریع و عام و تقار و حدود حکم پستی حمالو دار و بر آمدن مومنین
حال دایر بدورسب و احد بدیشکشی رمیداران ملع در زنی سارمتمی -

۲۴۷ رسیدن عطیات نارنگه و از مصدوب ربی العبدین حان گزر بردار و استغفار
نمودن مومنین حان بهادر و سوانجات دیگر -

۲۴۹ مقرر گشتن دیوره بر سکنه نده و احیائی بدعب مصدود و روئداد خانه
حدکی نا ریگکوحی دایر ستم سربکی زیاد و کمی حصه و طعیانی رود
سارمتمی و اتفاق روزر جهان امروز برور عید الصحنی و ده سکه رسیدن
روپی و اشرفی تمام نادر ساه -

۲۵۱ نقل فرار نامه -

۲۵۲ طعیانی رود سار -

۲۵۳ وقوع خانه حدکی نا سجان سنگه هراری و بر آمدن او از نده -

۲۵۵ معاودت نمودن داماحی راو گایکوار از صلح سورتهه ناراده مسکن خویش
و مقرر ساختن ده دناست نده ملهار حوی از تعیر ریگکوحی -

۲۵۷ تعیین نمودن مومنین حان و الدین خان را نا فوج دایر تشخیص پرگانات

- ۱۸۳ مقر نمون لومل نائی حوبه اس طرف درلی مہی را از نعر کنہاچی
کدم بنام داملھی گانگوار و آمدن رینکوحی نہ نداشت اور جنگ
نمون با کنہاچی و شکست دامن و رموج جنگ ناموس حل د
سواد قصہ بناد
- ۱۸۶ رنل قلعه ندرم کانم نہ تصرف مرہندہ و تر آمدن ننداری معقلہ رینکوحی
و بعض حصں اور در حصہ ندرم کانم و متاعمرہ نمودن ننداری آن
خارا و برگسن ہی نل مقصود •
- ۱۹۵ صوبہ داری مومں حل کہ بعد از گرفتن دحل نامتہ منصب و عطلی
خلعت و خطاب بہانر و حکم نالکی جہالدار و در آواحر انام حکومت
نہ والا نہ منصب شش ہرلری دات و خطاب نحم الدولہ مومں
حل بہانر داور جنگ و صدور مامں سر بلندی ننت و دیوانی
طالب علنحل نداشت عدد الحسن حل و محمد اسد نندہ
- ۱۹۷ نقل حسب الحکم مہر امیر الامراء
- ۲۰۳ نقل حسب الحکم
- ۲۰۸ نقل حسب الحکم مہر اعتماد الدولہ وزیر الممالک
- ۲۰۹ نقل حسب الحکم اعلیٰ مہر وزیر الممالک اعتماد الدولہ
- ۲۱۳ ندریں شدتنس حوالہ مسعود حل نتمی نداشت آویر حسب الحکم
نفسون گمی و دمدمہ ساری نندای
- ۲۱۹ رسدن داملھی راو گانگوار نافوج گران د نلدہ و ملاک نمودن مومں
حل و حد و ہند نمودن د سندر حصار
- ۲۲۷ نندن نندلی محمد متاعد الدن حل نثب نحصی و نالغ نہ
نمطلہ زردای
- ۲۳۱ نیش نمون مومں حل و رینکوحی و نہ شہادت نمودن مہم علی

- ۱۵۷ آمدن اومان نائی روحه کهاددی راو دناپیه آتومی سیاهپنی راحه ساهو و محاصره نمودن احمدآباد و صلح نمودن بهاراحه و بتاحب آوردن بعضی پرور حاب -
- ۱۵۸ نقل پروانه بدام بهاراحه -
- ۱۶۲ روانه شدن بهاراحه باتفاق راحه تخت سنگه ندادالکلام و تعیین نمودن رتن سنگه بهمداری ده بیابن صوبه و تعلق پذیرفتن سوانج نویسی به مدوی درگاه -
- ۱۶۳ آمدن حادوحی متاملی اومان نائی و سوانجانی که درآن سال بظهور آمده -
- ۱۶۵ مقرر شدن موجداری کهوکه به ناره محال تیول بواب فدرسه و بهرام خان و تعلق یافتن بیابن موجداری سورته به بعد اران -
- ۱۶۷ محاصره نمودن مهمانی برادر پندلای گانگوار بروده را و به تصرف در آوردن آنجا -
- ۱۶۸ مسموم گشتن عمده التجار ملا محمد علی و ارتحال او به عالم دیگر -
- ۱۷۰ برآوردن بهمداری خوشحال چند سیئه را از بلده بنابر ناموافق احمد سیئه و فوت احمد -
- ۱۷۲ فوج کشی نمودن حوانمرد خان بنابر انتراع ایدر و در محاصره افتادن مرهته و دادن روزآور خان برادرش در عوض مقطعی بطریق یرعمال -
- ۱۷۵ کشته شدن احمد چلهپی تاحرو سید علی واعظ و روانه شدن ملا فخرالدین به مدیعی از بندر سورب -
- ۱۷۷ معزز شدن موجداری بیرم گلم عرف بهالوار از حاله شریعه به بهرام خان و رسیدن او به دهددوه بعزم مداحلب و بمقابله شتافتن بهمداری و روئداد جنگ و کشته شدن بهرام خان -

نا مهاراجه انبی سنگه و نه گرشن صلات محمد حل از چهل
فانی

۱۱۸ صوبه داری مهاراجه انبی سنگه و رسیدن نه صوبه و رموع جنگ صف
میان منصوف و معزول و صلح نموس نا یکدیگر و روانه شدن منارز الملک
و دیوانی عدد العنی حل و طالب علی حل و فدایت عدد الحسن حل

۱۲۹ مرشدان مهاراجه معطل حل و موس خان را نرد منارز الملک و مرا
یاقن صلح و ملاقات نا یکدیگر و روانه شدن منارز الملک و نه آمدن
کوبال مهاراجه در نده

۱۳۳ آمدن ناحی راو مدار کار راجه سلهو و ملاقات کردن نا مهاراجه

۱۳۶ مصادره نموس مهاراجه گنگا داس سنده و گروه ادیسم فروسل ۱ و سوانحتی
که درل سال روی داده

۱۴۲ کسده شدن بیلاهی گانکار بعدد مارا نل و ریس مهاراجه ناراده مستحضر
بروده و محاللات آنطرف دیلی مپی و فرب عدد العنی حل دیوان
صوبه و تقریر دیوانی نه طالب علیخان نسده از نه حصر و دحلل نموس
عدد الحسن حل بامو دیوانی

۱۴۶ وقوع محظ و ربا

۱۴۷ اشعلل یاقن فائره مزاج فمدان بهرام حل منصدی ندد سوت و عمده
النجا ملا محمد علی و نعلی ددیقتی حکومت تمام نبع ننگ حل
بران بگلر ننگ حل ملعه داد و رانه شدن بهرام خان نه بهارنکر

۱۵۲ مد نموس نبع ننگ حل عمده النجا ملا محمد علی را و ریس بهرا
حل نکهوگه و سهرور و معیزش شدن عده نده لاطن نده و عوفی
منصدی کمی ندد سوزت تمام موس حل و منصدی کمی ندد
کهندانت نه نبع ننگ خان که شدر ننگ نه عمل نه ندامد -

- بطریق منقلا و روانه شدن علی محمد خان و ملاقی گشتن در مقام دانتی واره و معاودت نمودن حامد خان با حمد آباد و بر آمدن بعوم روانگی دکن و برگشتن از عرص طریق با کنتهاجی مرهغه و تصرف نمودن سردار محمد خان عورزی ملده را به دیانب مدارر الملک و روداد حنک حامد خان با موج منقلا و سکسب یافتن موج مدکور -
- ۸۷ برگشتن کنتهاجی مرهغه ناتفاق پیالهی و تعیین نمودن مدارر الملک خانه راد خان پسر خود را با موج بمدامعه آدبا و دحیل کار ساختن موجداران و عمالان و داخل شدن او در ملده -
- ۸۹ حرانی قصه ددنگر و سوخته شدن آن حار نافی سوادکات -
- ۹۵ آمدن اوداحی پوار مرهغه و برانگیخته شدن مدارر ملده و مساد در صلح بروده و دبهویی و رفتن بروده بتصرف پیالهی گایگوار -
- ۱۰۱ آمدن حمناهی برادر بالاحی راو مدارر کار راحه ساشر حسب الطلب مدارر الملک مدارر استقرار چوتبه و موافقت نه کردن معاملات و نتاح رفتن دهولقه و معاودت نمودن او -
- ۱۰۳ رویداد هنگامه ددر سورت و بر آمدن بهرام خان متصدی آدبا مدارر نکش عمده التجار ملا محمد علی ولد ملا عدد الحی ابن ملا عدد العور و طعنایی آف دریای تبتی -
- ۱۰۹ تمکن یافتن بهرام خان نامر حکومت ددر سورت ناعانف عمده التجار ملا محمد علی -
- ۱۱۳ کشته شدن جمعی از نواهیر حماعه کلان در مسحد جامع و گرفتاری شیخ عدد الله اران حماعه که از مدت سی سال از گوشه انروا بر آمده در آن مجمع حاضر گشته بود -
- ۱۱۴ کشته شدن اودیکرن دیسائی بیرم گام و بر آمدن مدارر الملک بعوم مقادله

- ۴۵ گرفتن معر الدوله اسان اصطبل نادرشاهی و ضبط نمون حاکمات و عدم اطاعت احکام والا و برافراختن علم خود سری
- ۴۷ صوبه داری حمله الملک نظام الملک و نجات حامد خان بهادر و دیوانی ندوی حل و مومن حل
- ۵۲ جنگ موح مومن حل منصدی نادر سورت ناپیلاهی گانگوار مرهده و شکست یافتن موح و آمدن کندیاهی بصورت دو حد و نعلن پندرتن منصدی گمی نادر سورت برسمن علی حل و دیوانی صوبه مومن خان و آمدن علی محمد حل از حضور
- ۵۴ صوبه داری مبارز الملک سر بلند خان بهادر داور جنگ و نجات شجاعت خان و رموج خانه جنگی نا حامد خان و دیوانی مومن خان
- ۵۸ ملحق گسی کندیاهی مرهده نا حامد خان و موح جنگ نا شجاعت خان و کسده شدن او بصورت رفتن صوبه بدست حامد خان و فرا یافتن حربه مرهده و سوانحاتی که در آن هنگام به ظهور آمد
- ۶۴ کشته شدن ابراهیم ملی حل
- ۶۸ آگاهی یافتن سمن علی حل بهادر از کسده شدن برادران و عازم شدن ناهمد آباد و بمقابله بر آمدن حامد خان و رموج جنگ مددای و حل نادر شدن رسمن علی خان -
- ۷۹ دسوی ناتن مبارز الملک سر بلند خان بهادر داور جنگ از بیستاه خلافت و عهددانی بصوبه گجرات و مرحمت شدن مبلغ یک کور رنده نادر مهم احراج حامد حل نفعه دهکندن و تنظیم و تسبیح صوبه
- ۸۱ زخمی شدن اصل المعقنن مولانا نورالدین
- ۸۲ رسدن مبارز الملک سرحد صوبه و نعلن نمون شهنشاه بهادر و نعلن

صفحه	مضمون
۲۲	نقل حسب الحکم -
۲۳	نقل حسب الحکم در معاوی حربه -
۲۵	سالمط محمد ربيع الدوله ملقب به ساهتبهان نانشاه و صونه داري مهاراحه احب سنگه و دياب مهر علی خان و ديوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۲۷	نقل حسب الحکم اودس در تخت شينی ديام ناهر خان ديوان -
۲۸	آغار فساد پيالحي گانگوار مرهقه در دواحي دندر سورب -
۲۸	سلطنت حضرت فردوس آرامگاه محمد روش اختر ملقب به محمد ساه نانشاه و صونه داري مهاراحه احيب سنگه و نائب مهر علی خان و ديوانی ناهر خان نائب روح الله خان -
۲۹	نقل حسب الحکم در سرير آرائی ديام ناهر خان ديوان صونه -
۳۱	رسیدن ادوپ سنگه بهمداري نائب مهاراحه احيب سنگه و آه دن ناهر خان ديوان -
۳۴	نقتل آمدن کبور چمد بهمسالی نگر سيته ناساره ادوپ سنگه نائب صونه -
۳۵	نقتل آمدن امير الامرا سيد حسن علی خان و گرفتاري وطب الملك و تعزز ورارب ناعتماد الدوله محمد امين خان بهادر و صدور احکام و صطفي اموال سيد علام حسين خان و رستم علی خان در احمدآباد -
۳۸	صونه داري معر الدوله حيدر ولی خان بهادر طفر حدگ و ديوانی جعفر ولی خان پسرش و نائب شجاع خان و وقوع خانه حدگی نا ادوپ سنگه بهمداري و ناهر خان و بر آمدن آنها -
۴۲	کسته گشتن همشدره راده راحه رگهداته داس ديوان معر الدوله -
۴۳	پيوستن معر الدوله بسحد صونه و نتاحب در آمدن موضع ديهالی و کسته شدن الف بيگ خان - بحسب اتفاق و داخل شدن معر الدوله در احمدآباد -

فهرست مطالب مراث احمدی جزء دوم

صفحه	مضمون
۵	دستگاه ار مصحف -
۱	صوبه داری مهاراجه راج سر عمده انجمنی هندوستانی مهاراجه احمد سنگه رمنددار حوذهنوز و دیوانی محترم حان و حید علی حل
۲	رسدن مهاراجه احمد سنگه بصوبه
۵	روکندان هنگامه بر انام عداغشی بر سر ماده کاو
۶	نمبر شدن سد عقل حل از نفیست فوجداری دوله و منصدی گئی
	داد کهندلیت و حسب الطلب حیدر علی حل رانه شدن و دلی
	حاصل عالم نفاذ نقد سوز و مقرر شدن نفیست فوجداری سوربه از
	حائب حیدر علی حل دار و معلودت کرس از بس طریق سوربه
۱۰	موج کسی نمون حد علی حل بر مرفع مولحدو معموله دروده و کسده
	شدن کاظم دنگ حل و مقبر نمون معصوم علی دراندر او را نه دند
	فوجداری سوربه -
۱۲	صوبه دای مصمم الدوله حان در ال و نفیست عدد الحمد حل و دیوانی
	حد علی حل
۱۳	موروت گسی سه شنده بازار و مقرر شدن جمعه بازار بدستو انام بسس
۱۱	مقرر شدن حد علی حل نه نفیست صوبه
۱۴	موج حانه جنگی با معد حل دلی
۱۸	روع محط که بصورتیه اشبه دونه
۲۱	سلطنت محمد نبع الدحاب ددشاه و صوبه دای مهاراجه احمد - نه
	و نفیست حد علی حل و دیوانی مهر علی حل و دهر حل

مرات احمدی جرء دوم

مشمولہ و فائے صوبہ احمد ا ناد گجرات

ار سنہ ۱۱۲۷ ھ تا سنہ ۱۱۷۴ ھ قمری

مصنف

مورخ شیریں سخن مرزا محمد حسن الملقب
به علی محمد خان بهادر

به تصحیح و تفسیر

سید نواب علی ایم - اے - یروفسر برودہ کالج
و فلیو نمئی یونیورسیتی

[پیشہ منس بریس کلکندہ]

سنہ ۱۹۲۷ ع

